

Андрей Ковтун, В. С. Соловьев, В. С. Соловьев

ACCESSION

1960-1-1

UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR

54267

9-6-87

300 No.

GRVER-00918

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΝΤΕΣ

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ

ΤΗΝ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΝ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΤΩΝ ΕΦΕΤΕΙΩΝ, ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, ΕΓΚΥΚΛΙΟΥΣ,
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ, ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΤΛ.

ΚΑΤΑΡΤΙΣΘΕΝΤΕΣ ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΟΥ

Δικηγόρου, ύφηγου εν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Σ.Φ.Τ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΦΕΞΗ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Διαρκούσης τῆς Τουρκοκρατίας δικαστήρια δὲν ὑπῆρχον ἐν Ἑλλάδι ἀλλ' αἱ διαφοραὶ εἴτε ἐλύοντο συμβιβαστικῶς ὑπὸ τοῦ κλήρου εἴτε ἐτέμνοντο διοικητικῶς ὑπὸ τῶν Τούρκων διοικητῶν. Αἱ ποινικαὶ δίκαι ἐδικάζοντο ὑπὸ τῶν τουρκικῶν δικαστηρίων, ἤτοι ὑπὸ τοῦ καδὴ, ἢ τοῦ πασά, αὐθαριέτως κρίνοντας. Καὶ ναὶ μὲν ὁ Πατριάρχης ὡς Ἐθνάρχης τῶν Ἑλλήνων ἀπῆλθε μεγάλων προνομίων, ὅτε δικάζων κατ' ἐρασίαν τὰς ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων δικάζομένας δίκας, δικάζων δὲ καὶ ποινικὰς ὑποθέσεις, δι' ὅπερ ἐκίκτητο καὶ imperium, ἔχων ἰδίαν ἐνοπλον δύναμιν καὶ ἰδίαν φυλακὰς, ἀλλὰ πάντα ταῦτα περιορίζοντο ἐντὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν περιγύρων αὐτῆς. Αἱ ἀπόσταται καὶ μικροῦ λόγου ἔχουσι ἐπαρχίαι, οἷα ἦν τότε ἡ Ἑλλάς, ἦσαν σχεδὸν ἀγευστοὶ τῶν τοιούτων προνομίων. Ἡ δικαιοδοσία τῶν ἐν Ἑλλάδι κληρικῶν δικαστηρίων ἦτο μᾶλλον ἐκουσία, ἑκπρωμένη ἐκ τῆς συμφωνίας τῶν διαδίκων πρὸς ὑπαγωγήν ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων τούτων.

Ἄμα τῇ Ἑλληνικῇ Ἐπανάστασι ἐγένετο φροντίς περὶ δικαστικῆς διοργανώσεως. Καὶ πλείστας μὲν ταυτάτας ἀπαντῶμεν ἐν Νόμοις, ἀλλ' ἡ πραγματικὴ ἰδέουσις τῶν δικαστηρίων ἦτο προβληματικὴ ὡς ἐκ τῆς ἐκρύβου καταστάσεως τῆς χώρας. Μόλις δὲ ἐπὶ Καποδιστρίου κατέστη ἐφικτὴ ἡ ψήφισις καὶ ἡ πραγματοποίησις δικαστικῆς διοργανώσεως.

Ὁ Διοργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων τοῦ Καποδιστρίου ψηφισθεὶς τὴν 15 Δεκεμβρίου 1828 ἔριξε α') Δικαστήρια Εἰρηνοδικῶν ἐν πάσῃ κομπούρῃ καὶ χωρίῳ ἀποτελούμενα ἐκ τῶν δημογερόντων· β') Δικαστήρια Πρωτοκλήτων ἐν ἐκάστῳ τμήματι· γ') Δικαστήριον Ἐμπορικὸν ἐν Σύρῳ· δ') Ἀνέκκλητον Κριτήριον· ε') αἰρετοὺς κριτάς. Κατόπιν ἐξεδόθησαν διάφορα ψηφίσματα κανονίζοντα τὰ μὲν τῆς 18 Μαΐου 1829 τὰ περὶ αἰρετῶν δικαστηρίων τῆς ἐπισκοπίας, τὰ δὲ τῆς 10 Ἀπριλ. 1829 τὰ περὶ «θαλασσίου Δικαστηρίου», τὰ δὲ τῆς 6 Μαΐου 1829 τὰ περὶ «ἐγκληματικῆς διαδικασίας», τὰ δὲ τῆς 2 Αὐγούστ. 1829 τὰ περὶ «Τριμελοῦς Κριτηρίου». Πάντα ταῦτα συνευθύνθησαν ἐν τῷ ψηφίσματι τῆς 15 Αὐγ. 1830 περὶ Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ ἐν τῷ 159 ψηφίσματι τῆς 15 Αὐγούστου 1830. Περὶ μνημόνων.

Ἄμα τῇ συστάσει τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ἐπελήφθη ἡ Κυβέρνησις τῆς δικαστικῆς διοργανώσεως. Οὕτω δὲ ἐπὶ τῆς Ἀντιβασιλείας τοῦ Ὁθωνος διὰ Β. Διατάγματος 22 Φεβρουαρίου 1833 συνιστήθησαν 3 τριμελῆ Δικαστήρια ἐν Ναυπλίῳ, Μεσολογγίῳ καὶ Θήβαις, ὅπερ τελευταῖον μετετέθη εἰς Χαλκίδαν διὰ Β. Διατ. 8 Δεκ. 1833.

Κατόπιν δὲ εἰσῆλθον οἱ Δικαστικοὶ Ὁργανισμοὶ συνταχθεὶς ὑπὸ

τοῦ Maurer, ὅστις ἐδημοσιεύθη τὴν 21 'Ιαν. 1834 διὰ τοῦ ἀπὸ 1 'Ιαν. 1835 Β. Διατάγματος καὶ ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 25 'Ιανουαρ. 1835. Συγχρόνως δὲ τὴν 1 'Ιαν. 1835 ἐδημοσιεύθη τὸ Β. Διάταγμα 1 'Ιανουαρ. 1835 περὶ διαλύσεως τῶν ὑφισταμένων δικαστηρίων καὶ λειτουργίας τῶν νέων, ἀφοῦ ἤδη διὰ τοῦ Β. Διατάγματος 16 'Οκτωβρίου 1834 συνεστάθησαν νέα δικαστήρια ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Δικαστικοῦ 'Οργανισμοῦ.

Τὰ Διατάγματα ταῦτα ἔχουσι ἰσχὺν Νόμου, ἅτε ἐκδοθέντα ἐπὶ τῆς ἀπολύτου Μοναρχίας.

Τὸ κείμενον τοῦ Δικαστικοῦ 'Οργανισμοῦ ἐδημοσιεύθη γερμανιστὶ, μετεφράσθη δὲ ἑλληνιστὶ ὑπὸ τῶν Κ. Σχοινᾶ καὶ Α. Πολυζωίδου. Maurer, das griechische Volk II § 346 καὶ 468.

Ἐκτοτε πολλαπλοὶ ἐπηκολούθησαν Νόμοι, δι' ὧν πλεῖστα ἐπῆλθον τροποποιήσεις, καὶ ἰδίως οἱ Νόμοι περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Οὕτω δὲ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν Νόμων τούτων ἐδημιουργήθη χάος μέγα, ὅπερ μόνον διὰ Κωδικοποιήσεως πάντων τῶν Νόμων τούτων εἰς ἓνα ὑπὸ τὸν τίτλον «Δικαστικὸς 'Οργανισμὸς» δύναται νὰ ἀρθῇ.

Τὸ παρὸν τεύχος περιέχει τὰ μέχρι τῆς 25 'Απριλίου 1910 θεσμοθετήματα.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Β. Διάταγμα 21 'Ιανουαρίου [2 Φεβρουαρίου] 1834.—'Οργανισμός τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμβολαιογράφων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

*Δικαστήρια.**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Πολιτικά Δικαστήρια.

1. Πρὸς διαχείρισιν τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης ὑπάρχουν τὰ ἑξῆς δικαστήρια :—1) εἰρηνοδίκαι, —2) πρωτοδίκαι, —3) [ἐμποροδίκαι]** —4) ἐφέται, —5) Ἄρειος Πάγος.—'Ολοὶ οἱ ὑπῆκοοι τοῦ Κράτους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τοῦ κλήρου, ὑπόκεινται ἀνεξαιρέτως εἰς αὐτά. Πολ. Δικ. 1, 3. 13.

*****2.** Εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν συσταίνεται τοῦλάχιστον

* Τὰ περὶ προξενικῶν Δικαστηρίων ἔπιθι ἐν Κώδικι «Διπλωματική καὶ προξενική ὑπηρεσία».

** Τὰ ἐμποροδικεῖα κατηργήθησαν διὰ Νόμου ΑΥ'ΝΖ' 28 Μαΐου 1887. Περὶ καταργήσεως τῶν ἐμποροδικείων.

*** Τὸ ἄρθρον 2 ἐτροποποιήθη ὑπὸ πλείστων νεωτέρων Νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων καταχωρουμένων παρακατὶν ὑπὸ τὸν τίτλον «Σύστασις καὶ κατάργησις Δικαστηρίων».

ἐν εἰρηνοδικεῖον· εἰς πάντα νομὸν τοῦλάχιστον ἐν δικαστήριον πρωτοδικῶν· [[εἰς πᾶσαν σημαντικὴν ἐμπορικὴν πόλιν ἐν δικαστήριον ἐμποροδικῶν]]· εἰς ἕλον τὸ Κράτος οὐδ' ὀλιγώτερα τῶν δύο οὐδὲ ὑπὲρ τὰ τρία* δικαστήρια ἐφετῶν καὶ εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως ὁ Ἄρειος Πάγος.

3. Ἡ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἀριθ. 1—4 διαλαμβανομένων δικαστηρίων θέλει προσδιορισθῇ παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας καὶ γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

****4.**

3. Πᾶν εἰρηνοδικεῖον σύγκειται ἐξ ἑνὸς εἰρηνοδίκου, ἑνὸς γραμματέως καὶ δύο παρέδρων, ἐξ ὧν ὁ εἰς τοῦλάχιστον πρέπει νὰ κατοικῇ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ εἰρηνοδίκου. Ὁργ. 10. 280. Πολ. Δικ. 47. 489.

6. Πᾶν δικαστήριον πρωτοδικῶν σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, τριῶν δικαστῶν τοῦλάχιστον, ἑνὸς εἰσαγγελέως, ἑνὸς ἀντεισαγγελέως, ἑνὸς γραμματέως, καὶ τεσσάρων παρέδρων, ἐξ ὧν οἱ δύο τοῦλάχιστον πρέπει νὰ κατοικῶσιν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου. Ὁργ. 10. 250. 262. 280.

****7.**

8. Πᾶν δικαστήριον ἐφετῶν σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, πέντε τοῦλάχιστον δικαστῶν, τριῶν παρέδρων, ἑνὸς εἰσαγγελέως, δύο τὸ πολὺ ἀντεισαγγελέων, καὶ ἑνὸς γραμματέως. Δικ. Ὁργ. 10.

ΑΠ. 257 (1877). Ἐπειδὴ, ἀποδεικνυομένου ἐκ τοῦ ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ προσαγομένου ἐπιδοτηρίου τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Τ. ὅτι εἰς τὸν, κατὰ τὴν 4 Μαρτίου 1875 γενομένην διάσκεψιν πρὸς καθαρτισμὸν τῆς προσβαλλομένης αποφάσεως, λαβόντα μέρος ὡς παρέδρον δικαστὴν Β. εἶχε κοινοποιηθῇ ἡ μετάθεσις ὡς παρέδρου παρὰ Ἀρ. Πάγῳ ἀπὸ τῆς 11 Φεβρ. 1875, ἐπομένως οὗτος κατὰ τὴν μνησθεῖσαν διάσκε-

* Νῦν ὑφίστανται πέντε ἐφετεῖα.

** Τὰ ἄρθρα 4 καὶ 7 κατηργήθησαν ὑπὸ Νέμου ΑΥΝΖ' 28 Μαΐου 1887.

ψιν δὲν ἐκέκτητο τὴν τοῦ παρέδρου δικαστοῦ παρὰ τῷ ἐκδόντι τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίῳ ιδιότητα, τοῦτω δὲ τῷ λόγῳ ἡ συμμετοχὴ αὐτοῦ πρὸς καταρτισμὸν τῆς μνησθείσης ἀποφάσεως καθίσταται ταύτην ἄκυρον καὶ μὴ ὕσαν, καὶ ἀποτελεῖ τὸν λόγον ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ, ἀναιρουμένης τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἕνεκα μὴ προσηκούσης συνθέσεως, ἡ ἐκ τούτου καταψηφισομένη δικαστικὴ ὁρατὴν τοῦ ἀναιρεσιδιλήτου Ν. δέον ν' ἀποδοθῇ αὐτῷ κατ' ἀναγωγὴν ὑπὸ τοῦ μνησθέντος δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ὡς παρατίθου, οὐχὶ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἐτέρων δικαστῶν, ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους δὲν ὑπάρχει βεβαίως τις ὅτι διετέλουν ἐν γνώσει τῆς μεταθέσεως συμφώνως πρὸς 297 Δικ. Ὁργ. καὶ 203, 204 καὶ 835 Πολ. Δικ.· διότι οὗτος, ἐν γνώσει ὧν τῆς μεταθέσεως, ἦς ἕνεκα ἐστερήθη τῆς τοῦ παρέδρου παρὰ τῷ πρωτοδικεῖῳ ιδιότητος, συμμετέσχεν εἰς τὴν πρὸς καταρτισμὸν τῆς ἀποφάσεως διάσκεψιν.

ΑΠ. 142 (1877). Ἐπειδὴ, εἰ καὶ ἐπικουρικῶς ὑποβάλλεται ὑπὸ τῶν ἀναιρεσιδόντων ἐκτελεστῶν ὁ περὶ μὴ προσηκούσης συνθέσεως τοῦ δικάσαντος ἐφετείου λόγος ἀναιρέσεως, οὐχ ἥττον πρωτεύει κατὰ τὴν ἀξίαν, ὡς ἐπηρεάζων τὸ κύρος ὁλοκλήρου τῆς ἀποφάσεως, καὶ δέον πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ ἐξετασθῇ, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς τάξεως, καθ' ἣν προτείνεται ὑπὸ τοῦ διαδίκου, διότι τὴν τάξιν τῆς συζητήσεως διακρίνω καὶ καθόσον ἔχει νὰ ὁρίξῃ τὸ δικαστήριον.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1875 πιστοποιητικοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως γραμματεῖς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης προκύπτει, ὅτι εἰς τὸν πρώην ἐφετὴν Θ, τὸν λαβόντα μέρος ὡς δικαστὴν εἰς τὴν προσδεδειγμένην 1006 ἀπόφασιν, ἐκιοινοποιήθη τὸ περὶ προδικασμοῦ αὐτοῦ εἰς Ἀρειοπαγίτην ἔγγραφον τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου τὴν 1 Αὐγ. 1873, ἡ δὲ προσδεδειγμένη ἀπόφασις ἐδημοσιεύθη τὴν 3 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὅτε πλέον ὁ εἰρημένος δικαστὴς εἴχε παύσει τοῦ νὰ ἀποτελῇ μέρος τοῦ ἐφετείου.

Ἐπειδὴ αἱ συζητούμεναι ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὑποθέσεις μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς εἰς τὰ ἀκροατήρια ἀπαγγελίας τῆς ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου θεωροῦνται ὡς διατελούσαι ὑπὸ τὴν διάσκεψιν τῶν δικαστῶν, καθόσον διὰ μόνης τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως αὕτη καθίσταται ἡ ὁριστικὴ τοῦ δικαστηρίου ψήφος ἐπὶ τῆς συζητηθείσης ὑποθέσεως, καὶ δὲν δύναται ἔκτοτε νὰ μεταβληθῇ ἢ τροποποιηθῇ· πρὸς τοῦτο δ' ἀπαιτεῖται ἵνα πάντες οἱ δικάζοντες δικασταὶ ἐξακολουθῶσι νὰ ὡσι τοιοῦτοι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως· ἄρα ἡ ἐκ τοῦ δικαστηρίου ἀποχώρησις ἐνδὸς ἐξ αὐτῶν, ἐπελθούσα εἴτε διὰ παύσεως, ἢ παραιτήσεως, ἢ θανάτου, εἴτε διὰ μεταθέσεως ἢ προδικασμοῦ, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, καθιστῶσα τὸ δικαστήριον ἐν μὴ νομίμῳ ἀπαρτίῳ, ματαίω καὶ τὴν συζήτησιν καὶ τὴν τυχόν γενομένην διάσκεψιν ἐπὶ τῆς δικαζομένης ἀποφάσεως.

Ὅθεν, κατὰ ταῦτα, τὸ ἐφετεῖον, ἐκδόντα τὴν ἀπόφασιν, ὅτε πλέον ὁ συνεδριάσας κατὰ τὴν συζήτησιν δικαστὴς Θ, δὲν ἠδύνατο ν' ἀποτελῇ μέρος τοῦ δικαστηρίου αὐτοῦ, ὡς προδικασθείς εἰς τὸ ἀνώτερον δικαστήριον, δὲν ἦτο προσηκόντως συντεθειμένον ἐκ πάντε δικαστῶν ὅπως

ἀπαιτεῖ ὁ νόμος, ἀλλ' ἐκ μόνον τεσσάρων, ὅπερ δίδωσι χώραν εἰς ἀνάγκην.

ΑΠ. 305 (1877). Ἐξ ἄρθρ. 173 καὶ 174 καὶ 581 § 3 Πολ. Δικ. συνάγεται ὅτι ἡ ἀπόφασις δύναται ν' ἀπαγγελθῇ καὶ προφορικῶς, ὅταν εὐθὺς μετὰ τῇ συζήτησιν δημοσιευθῇ καὶ τότε τὸ περιεχόμενον αὐτῆς ὀφείλει ὁ γραμματεὺς νὰ σημειώσῃ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, καὶ ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως νὰ συνταχθῇ ἡ ἀπόφασις, ὡς τὸ 182 Πολ. Δικ. ὁρίζει· ἄλλως ἐπέρχονται αἱ πειθαρχικαὶ συνέπειαι ἄρθρ. 174 Πολ. Δικονομίας.

***9.** Ὁ Ἀρείος Πάγος σύγκειται ἐξ ἐνὸς προέδρου, ἐνὸς ἀντιπροέδρου, [[πέντε δικαστῶν, ἐνὸς παρέδρου]] ἐνὸς εἰσαγγελέως, ἐνὸς ἀντεισαγγελέως καὶ ἐνὸς γραμματέως. — Ὁ ἀντιπρόεδρος, κωλυομένου μὲν τοῦ προέδρου, ἀναπληροῖ τὴν θέσιν αὐτοῦ, ἄλλως δέ, ἐνεργεῖ ὡς δικαστῆς. Ὁργ. 10.

****10.** [[Ὅλοι οἱ εἰς τὰ ἄρθρα 5—9 ἀναφερόμενοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ὡς ἐφεξῆς: — 1) Οἱ εἰρηνοδίκαι, οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, οἱ πρωτοδίκαι καὶ ἐμποροδίκαι μετὰ τῶν παρέδρων αὐτῶν, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ τόπου, ὅπου κεῖνται τὰ δικαστήρια ταῦτα. — 2) οἱ ἐφέται ἢ οἱ ἀρειοπαγῆται μετὰ τῶν παρέδρων αὐτῶν κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως. — 3) ὅλοι οἱ ἀντεισαγγελεῖς κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως. — 4) οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις ἀρμοδίου εἰσαγγελέως. — 5) οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως]] Ο. 5—14. 278.

****11.** [[Πρόεδρος, εἰσαγγελεὺς, δικαστῆς, ἀντεισαγγελεὺς ἢ εἰρηνοδίκης διορίζεται ὁστις, [[ἀφ'οῦ]] ὑπεβλήθῃ εἰς τὰς διατεταγμένας διὰ τοὺς δημοσίους ὑπάλληλους ἐξετάσεις, καὶ ὑπηρέτησεν ἐν ἔτος τοῦλάχιστον ὡς δικηγό-

* Τὸ ἄρθρον 9 ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν νεωτέρων Νόμων περὶ Ἀρείου Πάγου, οὓς ἐπιθ. παρακατιὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀρείος Πάγος».

** Τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 καταργοῦνται ὑπὸ νεωτέρων Νόμων, οὓς ἐπιθ. παρακατιὸν ἐν τίτλῳ «Προδόντα δικαστικῶν ὑπαλλήλων».

ρος ἢ πάρεδρος. — Περιπλέον διὰ τοὺς προέδρους, εἰσαγγελεῖς, δικαστὰς, καὶ εἰρηνοδίκας ἀπαιτεῖται ἡ συμπλήρωσις τοῦ 25 ἔτους τῆς ἡλικίας, διὰ δὲ τοὺς ἀντεισαγγελεῖς ἢ τοῦ 22. — Γραμματεὺς δύναται νὰ διορισθῇ μόνον ὅστις ὑπῆρέτησε τοῦλάχιστον ἐν ὁλόκληρον ἔτος ὡς ὑπογραμματεὺς. — Ὡς πρὸς τοὺς πρῶτους διορισμούς, τοὺς γενησομένους κατὰ συνέπειαν τοῦ παρόντος νόμου, δύναται νὰ γενῇ ἐξαίρεσις τῶν διατάξεων τούτων διὰ προλαβούσας ἐκδουλεύσεις]].

* 12.

13. Ὅσοι κατεδικάσθησαν ἐπὶ κακουργήματι ἢ κατὰ τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 22 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἀναφερομένας περιστάσεις, ἐπὶ πλημμελήματι, δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι πρόεδροι, δικασταί, εἰσαγγελεῖς, γραμματεῖς, πάρεδροι ἢ εἰς ἄλλην δικαστικὴν ὑπηρεσίαν. — Ὁ καταδικασθεὶς σβύνεται ἀμέσως ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ὑπαλλήλων ἢ τῶν παρέδρων. — Ἐκαστος δικαστικὸς ὑπάλληλος παύεται προσωρινῶς τῶν ἔργων του, ἅμα γενῇ ἐναρξίς τῆς ἀνακρίσεως δυνάμει τοῦ ἁρθρου 308 ἕνεκα κακουργήματος, ἢ τινος τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 22 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου διαλαμβανομένων πλημμελημάτων. Δικ. Ὁργ. 294.

* 14—21.

****22.** Οὐδεὶς εἶναι ὑπόχρεως νὰ δεχθῇ θέσιν ἐμποροδίκου ἢ παρέδρου ὁποιοῦδήποτε δικαστηρίου· ἀλλ' ἄρου ἅπαξ τὴν δεχθῇ, ὀφείλει, προσκληθεὶς παρὰ τοῦ προέδρου, νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ δικαστήριον. Ἐκαστον μέλος ἐμπορικοῦ δικαστηρίου [Ἐκαστος ἐμποροδίκης] καὶ πάρεδρος ὀφείλει νὰ μετοικήσῃ παρευθὺς, κατὰ τὸ ἄρθρον 7, εἰς τὸν τόπον ὅπου καθεδρεύει τὸ δικαστήριον. Ὅσοι δὲ δεκα-

* Τὰ ἄρθρα 12 καὶ 14—21 καταργοῦνται. ὑπὸ Νόμου ΑΥΝΖ' 28 Μαΐου 1887. Περὶ καταργήσεως τῶν ἐμποροδικείων.

** Τὰ ἄρθρα 22—26 ἐν ἰσχύουσιν διὰ τοὺς ἐμποροδίκας, ἀλλὰ μόνον διὰ τοὺς παρέδρους.

τέσσαρας ημέρας μετά τὴν παραλαβὴν τῆς κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ των, δὲν ἔδωσαν ἐγγράφως τὴν παραίτησίν των εἰς τὸν παρ' ἐφέταις ἢ παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέα, ὑποτίθενται ὅτι ἐδέχθησαν τὸν διορισμόν. Δικ. Ὁργ. 5. 6. 7. 22. 24. 280. 287.

ΑΠ. 4 (1866). Ἐπειδὴ [22, 23 Δικ. Ὁργ.] λέγον τὸ ἄρθρον 23 Δικ. Ὁργ. «ὅστις εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἄνευ ἀποχρώσεως δικαιολογίας δὲν ἐμφανίζεται εἰς τὸ δικαστήριον» ἐννοεῖ τὸν ἐν ἀρχῇ τοῦ διορισμοῦ τοῦ μὴ ἐμφανιζόμενον εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ δικαστηρίου ἐμποροδίκην ἢ πάρεδρον ἢ κατὰ τὰ καθήκοντά του, διὰ τοῦτο καὶ τιμωρεῖ αὐτὸν αὐστηρότερον ἢ κατὰ τὰ συνήθη πειθαρχικά παραπτώματα, καὶ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως διατάσσει τὴν δημοσίευσιν. Ὅθεν ἔπεται, ὅτι δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου τούτου ὁ ἐμποροδίκης ἢ πάρεδρος ὅστις ἀνέλαβε μὲν τὰ ἔργα του, ἀλλ' εἰς τινὰ συνεδρίασιν τοῦ ἐμποροδικείου δὲν παρέστη κατὰ τὸν τόπον καὶ τὴν ὥραν τῆς συνεδριάσεως τοῦ δικαστηρίου διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς αὐτήν. Τὴν δὲ περίπτωσιν ταύτην προβλέπει καὶ τιμωρεῖ τὸ ἄρθρον 252 Δικ. Ὁργ., καθ' ὅσον πάντα τὰ δικαστικά πρόσωπα (πρόεδρος, δικαστής, ἐιρηνοδίκης, εἰσαγγελεὺς, δημόσιος κατηγορος, γραμματεὺς καὶ κλητὴρ ἀκροατηρίου) ὀφείλουσιν ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ νὰ ἐμφανίζωνται κατὰ τὴν διωρισμένην ὥραν εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως.

Ἐπειδὴ τὰ ἐκτεθέντα ἐφαρμόζονται (41 Δικ. Ὁργ.) καὶ εἰς τοὺς συνέδρους. Ὅθεν τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων, ὑπογράφοντων ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἑαυτὸ ἀναρμόδιον νὰ ἐπιβάλλῃ πειθαρχικὴν ποινὴν εἰς τὸν συνέδρον Θ. τὸν ἀναδεχθέντα μὲν τὴν θέσιν τοῦ συνέδρου, ἀλλὰ μὴ ἐμφανισθέντα εἰς τὸ ἀκροατήριον κατὰ τινὰ συνεδρίασιν τοῦ δικαστηρίου, οὐδόλως παρεβίασε τὸ ἄρθρον 41 καὶ τὰ εἰς αὐτὸ τοῦτο παραπέμπει ἄρθρα 23—26, ἀλλ' ὁρθῶς ἐφήρμοσεν αὐτά.

23. Ὅστις εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἄνευ ἀποχρώσεως δικαιολογίας, δὲν ἐμφανίζεται εἰς τὸ δικαστήριον ἢ, κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 22, δὲν μεταοικεῖ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, καταδικάζεται τὸ πρῶτον, κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ἀπὸ τοῦ ἀνήκον δικαστήριον, εἰς πρόστιμον εἴκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δέ, εἰς πρόστιμον ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, στερεῖται προσέτι καὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ νὰ λάβῃ τοῦ λοιποῦ θέσιν παρέδρου ἢ ἐμποροδίκου. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἡ ἀπόφασις καταχωρίζεται δι' ἐξέδωκ τοῦ καταδικασθέντος εἰς

τινα τῶν ἐγγωρίων ἐφημερίδων, προσδιορίζομένην παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ἢ εἰς ἄλλο ἐγγώριον περιοδικὸν σύγγραμμα. Δικ. Ὁργ. 7. 22. 26. 41. 64.

24. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀριζομένη ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ ὅταν ὁ ἐμποροδίκης, ἢ πάρεδρος, ἐμφανισθῇ μὲν εἰς τὸ δικαστήριον, κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην πρόσκλησιν, ἀπομακρυνθῇ δὲ πάλιν, ἄνευ νομίμου δικαιολογήματος, πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ. Δικ. Ὁργ. 7. 22. 26.

25. Νόμιμα δικαιολογήματα θεωροῦνται μόνον τὰ ἐξῆς:—1) ἡ δι' ἀποδείξεως ἱατροῦ πιστοποιουμένη νόσος, μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν.—2) λόγοι οἰκιακοὶ ἢ τῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἄλλης ἀστικῆς ἀσχολίας, οἵτινες, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀρχῆς, ἀπαιτοῦσι τὴν εἰς ἄλλον τόπον μετάβασιν, ἢ καθιστῶσιν ἀδύνατον τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν, ἢ δὲν ἐπιτρέπουσι καμμίαν ἄλλην ἐνασχόλησιν. Περὶ τῆς ἰσχύος τῶν προτεινομένων δικαιολογημάτων, κρίνει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.

26. Ὡς ἀρμόδιον δικαστήριον εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἁρθρῶν 23—25 θεωρεῖται πᾶν δικαστήριον ἐμποροδικῶν, εἰρηνοδικῶν, ἢ ἄλλο, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι διωρισμένος ὁ ἐμποροδίκης ἢ ὁ πάρεδρος.

27. Κωλυομένου τοῦ προέδρου, εἰς μὲν τὰ δικαστήρια ὅπου ὑπάρχει ἀντιπρόεδρος, προεδρεύει οὗτος, εἰς δὲ τὰ ἄλλα δικαστήρια ὁ κατὰ τὸν βαθμὸν ἦτοι τὰ πρεσβεῖα τοῦ διορισμοῦ ἀνώτερος δικαστής· ὅταν δέ, κωλυομένου εἰρηνοδίκου τινὸς ἢ δικαστοῦ, δὲν ὑπάρχῃ πλέον ἄλλος τοιοῦτος, ἐπέχει τὸν τόπον αὐτοῦ εἰς πάρεδρος κατὰ τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὀρισθεῖσαν τάξιν. Προσέτι, κωλυομένου τοῦ εἰσαγγελέως, ἀναπληροῖ τὴν θέσιν ὁ ἀντεισαγγελεύς, κωλυομένων δὲ ἀμφοτέρων, ὁ νεώτερος δικαστής. Δικ. Ὁργ. 33. 37. 42. 261. 270. 278. Πολ. Δικ. 47. 50. 489. Ποιν. Δικ. 61.

Δηλωποιοῦντες 5 Ἰαν. 1838 τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. Γραμματείας.

Τινὲς τῶν μετατιθεμένων πρωτοδικῶν ἐρώτησαν ποίαν τάξιν θέλουν κατέχει εἰς τὰ νέα δικαστήρια ὡς πρὸς τοὺς νέους συναδέλφους τῶν θέλει δηλαδὴ προσδιορίζει τὴν τάξιν ταύτην ἢ ἐποχὴ καθ' ἣν ἕκαστος διωρίσθῃ μὲ τὸν αὐτὸν βαθμὸν εἰς ὁποιοῦνδήποτε δικαστήριον, ἢ ἡ ὅσ' ἐνὸς εἰς ἄλλο μεταβάσεις ἐξαλείψει τὸ ἥδη κεκτημένον δικαίωμα τῆς προτεραιότητος καὶ καθίστηται πάντοτε τὸν μετατιθέμενον δικαστὴν ἐσχατον ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους νεωτέρους κατὰ τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν συναδέλφους του. — Ἐπειδὴ ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία παρ' οἰωδῆποτε δικαστηρίῳ συνεχῶς ἐκτελουμένη εἶναι πάντοτε ἡ αὐτὴ καὶ παρ- ὄχει, εἴαν ὁ βαθμὸς ἦναι ὁ αὐτός, τὰ αὐτὰ ὡς πρὸς τὴν τάξιν δι- καιώματα, τὰ δὲ δικαιώματα ταῦτα δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐλαττωθῶνται ἐκ τῆς εἰς ἄλλο δικαστήριον ἀπλῶς μεταθέσεως, ἐκρίναμεν καλὸν νὰ θεσωμεν πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου τὰς ἐξῆς διακρίσεις:

1. Ὅταν εἰς τὸ πρωτοδικεῖον ἡ ἐφετεῖον ὅπου πρωτοδικὴς ἢ ἐφέ- τῆς ἢ ἄλλος τούτου ὁμοβάθμιος μετετέθῃ ὡς δικαστὴς ὑπάρχῃσι δι- κασταὶ τῶν ὁποίων ὁ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν μὲ τὸν βαθμὸν τού- του διορισμὸς εἶναι: μεταγενέστερος τοῦ τοῦ μεταθέντος, ὁ μετατεθείς θέλει προκάθεσθαι αὐτῶν εἰς τὰς συνεδριάσεις.

2. Ἄν μεταξὺ τῶν νέων τοῦ μετατιθεμένου συναδέλφων ὑπάρχῃ καὶ σύγχρονος ἔχῃ μὲ τὸν μετατιθέμενον τὴν εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν βαθμολογίαν του οὗτος θέλει προκάθεσθαι τοῦ μετατιθεμένου.

3. Οἱ εἰς θέσιν πρωτοδίκου διοριζόμενοι γραμματεῖς πολυμελὲς δι- καστηρίων καὶ εἰρηνοδίκαι θέλουν κάθεσθαι τελευταῖοι πάντων τῶν συναδέλφων τῶν, χάριν τῆς ἐν τῷ νόμῳ λεπτῆς διακρίσεως μεταξὺ τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ τῶν πρωτοδικῶν.

ΑΠ. 63 (1848). Ἐπειδὴ τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν προσλαβὼν διὰ τὸν σχηματισμὸν αὐτοῦ πρὸς ἐκδίκασιν τῆς προκειμένης υποθέσεως ἓνα δικηγόρον, τὸν Γ. καὶ ἀναφέρον ἐν τῇ προσβαλλομένῃ αὐτοῦ ἀπο- φάσει ὅτι ἐκωλύοντο οἱ ἐφέται Μ. καὶ Χ. καὶ οἱ λοιποὶ ἀρμόδιοι ἀνα- πληρωταί, ἐδήλωσεν ἀρχούντως διὰ τῆς λέξεως «ἀρμόδιοι» ὅτι οἱ κατὰ ποσὶ μισιν τοῦ δικαστηρίου νόμιμοι ἀναπληρωταὶ ἐκωλύοντο· ὥστε δὲν ἦτο ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον νὰ γενῇ κατ' ὄνομα σημείωσις τῶν ἐλλειπόντων ἀναπληρωτῶν, διότι ὁ νόμος ὀρίζει τοὺς ἔχοντας κατὰ ποσὶ μισιν τοῦ δικηγόρου δικαίωμα ν' ἀναπληροῦν ἐλλείποντα δι- καστήν· ἐν ὅσῳ δὲ δὲν ὑπάρχει ἀποδειχθέντων ὅτι παρελείφθη τις τοιοῦ- τος νόμιμος ἀναπληρωτής, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι κακῶς συνε- τέθη τὸ δικαστήριον, καθότι ὁ δικηγόρος προσλαμβάνεται, κατὰ τὸν νόμον, πρὸς ἀναπλήρωσιν δικαστοῦ.

ΑΠ. 311 (1863). Ἐπειδὴ ὁ λόγος τῆς κακῆς συνθέσεως τοῦ ἐφε- τείου εἶνε ἀληθὴς καὶ νόμιμος, διότι ἐκ τῆς φράσεως τῆς ἀποφάσεως, ὅτι αὐτὸ ἐφετεῖον συῆκετο ἐκ τῶν δικαστῶν (κωλυομένων τῶν λοιπῶν τῶν καὶ ἀρμολωτέρων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν) ἀποδεικνύεται ὅτι ἐκ τῶν εἰρημένων πέντε δικαστῶν τοῦλάχιστον εἰς δὲν ἦτο ἐφέτης, ἀλλὰ προσ-

ελήφθη εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν κωλυομένων ἐφετῶν ὡς ἀρμοδιωτέρων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, χωρὶς ὅμως νὰ δοῖται ἐν τῇ ἀποφάσει τις ἡτοῦ ὁ ἀναπληρωτὴς οὗτος ἤγουν, ἂν ἀνάγκη εἰς τὴν τάξιν ἐκείνην τῶν ὑπαλλήλων τῶν δυναμένων (Ὁργ. Δικ. 27, 278) νὰ γενημιμεύσῃ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν δικαστῶν, κωλυομένων, ἐνῷ εἶναι οὐσιώδεις μέρος τῆς ἀποφάσεως ἡ μνηεῖα τῶν ὀνομάτων τῶν δικαστῶν (Πολ.Δικ. 182), ἡ παρὰλειψις δὲ φέρει ἀναίρεσιν (807 § 1 Πολ. Δικ.).

ΑΠ. 213 (1871). Δὲν ὑπάρχει κακὴ σύνθεσις ὅταν κατὰ λάθος σημειῶται ἐν τῇ ἀποφάσει ὅτι ἔλαβε μέρος ὁ δικαστὴς Α. ἐνῷ πράγματι ἔλαβε μέρος ὡς δικαστὴς ὁ Β., ἂν ἄλλως βεβαιῶται ὅτι αὐτὸς ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ εἰς τὴν διάσκεψιν.

ΑΠ. 35 (1862), 316 (1864). Δὲν ὑπάρχει κακὴ σύνθεσις ὅταν ἐδικάσεν ὡς ἐφετὴς ὁ καὶ πρωτοδικῶς δικάσας, μὴ προταθείας ἐξαιρέσεως κατὰ ἄρθρον 36 Πολ. Δικ.

ΑΠ. 116 (1865). Διαλαμβανούσης πρᾶξιώς τινος τοῦ εἰρηνοδικοῦ, ὅτι αὕτη ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ παρέδρου, ὡς ἀπόντος τοῦ εἰρηνοδικοῦ, τεκμαίρεται τὸ κώλυμα τούτου.

ΑΠ. 102 (1873), 17 (1864). Ἐπειδὴ ναὶ μὲν ὁ δικηγόρος Γ. ἐκδούς, ὡς δικαστὴς, τὴν ἐκκληθεῖσαν ἀπόφασιν ἤρουντο νὰ ἐξαίρεσιν ἑαυτὸν ἐν τῇ κατ' ἑφεσίν δίκῃ εἰς ἣν ἔλαβε μέρος πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κωλυομένου εἰσαγγελέως, ἡ καὶ νὰ ἐξαίρεθῇ ὑπὸ τῶν διαδίκων (36 § 5 Πολ. Δικ.), ἀλλὰ, μὴ προταθείας τοιαύτης ἐξαίρεσεως, κακὴ σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν δὲν ἔλαβε χώραν.

ΑΠ. 272 (1852). Δικηγόρους δὲν προσλαμβάνει πρὸς συγκρότησιν τοῦ τοῦ πρωτοδικείου εἰμὴ ὅταν δὲν ᾖναι δυνατόν νὰ προσληθῶσιν οἱ παρέδρου ἢ ὁ εἰρηνοδίκης (27, 278 ὁγ.). τοῦ δὲ κωλύματος τούτων πρέπει νὰ γίνηται μνηεῖα. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ὅταν δικαστὴς τις ἀναπληρῶται ὑπὸ δικηγόρου καὶ τὸ κώλυμα αὐτοῦ, τῶν παρέδρων καὶ τοῦ εἰρηνοδικοῦ, καθὼ νόμιμον ἀναπληρωτῶν, δὲν ἀναφέρεται, εἶναι κακὴ σύνθεσις δικαστηρίου καὶ ἡ ἀπόφασις ἀναιρετέα. Contra ΑΠ. 376 (1855), 348, 464 (1852), 21, 217, 386 (1855).

ΑΠ. 20 (1854). Ποινική. Ἐπειδὴ, ἀφοῦ ὁ νεώτερος δικαστὴς, ὅστις δύναται (27 Δικ. Ὁγ.), ν' ἀναπληρώσῃ τὴν εἰσαγγελέα κωλυομένην, συνεδρίασεν ὡς δικαστὴς ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, ἤρουντο ἐπίσης (278 Δικ. Ὁγ.), ν' ἀναπληρώσῃ τὸν εἰσαγγελέα καὶ ἄλλος δικαστὴς, ὡς καὶ ὁ εἰρηνοδίκης ἢ δικηγόρος τις, ἐνῷ διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως ἀπεμακρύνθη αὐτὸς τοῦ ἀκροατηρίου λόγῳ ἀσθενείας ὅθεν δὲν ἔλαβε χώραν κακὴ σύνθεσις δικαστηρίου.

Ἐπειδὴ, ἂν μετὰ τὴν εξέτασιν πινων μαρτύρων, ἀποχωρήσαντος ἔνεκεν ἀσθενείας τοῦ εἰσαγγελέως, ἀνεπληρώθῃ ἡ θέσις αὐτοῦ παρὰ τοῦ δικαστοῦ Θ, χωρὶς νὰ ἐπαναληθῇ ἡ διαδικασία, τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, οὔτε ἤρουντο νὰ δώσῃ χώραν εἰς ἀναβολὴν τῆς δίκης, καθότι τὸ ἄρθρ. 363 Ποιν. Δικ. δὲν ἀπαιτεῖ εἰμὴ νὰ παρευρίσκηται ὁ εἰσαγγελεὺς ἀδιαλείπτως εἰς τὴν συνε-

δρίαν, ὅπερ καὶ διετηρήθη ἀκριβῶς, ὡς ἀναπληρωθέντος τοῦ ἀποχωρήσαντος εἰσαγγελέως ὑπὸ τοῦ εἰρημένου δικαστοῦ· οὗτος δὲ ἀδιαίρετον τῆς εἰσαγγελικῆς ὑπηρεσίας, καθίσταται ἀδιάφορον ἂν εἰς ὅλην τὴν συνεδρίασιν δὲν παρευθῇ ὡς εἰσαγγελεὺς τὸ αὐτὸ πρόσωπον.

Ἐπειδὴ, καὶ ἐπὶ ὑποθέσει ὅτι ὁ προεδρεύσας τὸ δικαστήριον Γ. δὲν εἶναι ὁ ἀρχαιότερος δικαστής, ἡ προσβαλλομένη ὁμῶς ἀπόφασις βεβαίη, ὅτι οὐ μόνον ἐκωλύετο ὁ πρόεδρος, ἀλλὰ καὶ δικασταί· ὅθεν συνάγεται ὅτι οὗτος προήδρευσε ὡς ἀρχαιότερος μεταξὺ τῶν μὴ κωλυομένων καὶ συνεδριασάντων δικαστῶν.

ΑΠ. 229 (1899). Ποινική. Ἐπειδὴ προκειμένου περὶ νομίμου συνθέσεως τοῦ πλημμελειοδικείου (27 καὶ 33 Δικ. Ὁργ.), τὸν μὲν πρόεδρον, κωλυόμενον, ἀναπληροῦ ὁ ἀρχαιότερος δικαστής, τοὺς δὲ δικαστάς, κωλυομένους, ἀναπληροῦσι α') οἱ ἐμμισθοὶ πάρεδροι, οἵτινες κατὰ ἐδ. 4 ἄρθρ. 2 νόμου Β-1Η' τοῦ 1892 προηγούνται τῶν ἀμισθίων, β') οἱ ἀμισθοὶ πάρεδροι κατὰ τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ τῶν ἡρσιβίσαν τάξιν, καὶ τούτων κωλυομένων ἡ ἀπόντων, γ') οἱ εἰρηνοδίκαι, ἢ οἱ δικηγόροι κατὰ τὸ ἰσχύον εἰσέτι ἄρθρον 278 Ὁργ. Δικ.

Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἀρὸς ἐκωλύοντο οἱ λοιποὶ δικασταί καὶ οἱ ἐμμισθοὶ πάρεδροι, ἔπρεπε, κατὰ τὰν ἀνωτέρω λεχθέντα, νὰ κληθῶσι πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν οἱ παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Καλαμῶν ἀμισθοὶ πάρεδροι, καὶ τούτων μὴ ὑπαρχόντων ἡ κωλυομένων, εἰρηνοδίκαι ἢ δικηγόροι, καὶ οὐχὶ νὰ προσληφθῶσιν οἱ δικηγόροι Σ. καὶ Α., οἵτινες μόνον ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ μὴ ὑπέρβους ἀμισθίων παρέδρων ἐκαλοῦντο πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου· ἄρα βᾶσιμος ἐστὶν ὁ περὶ κακῆς συνθέσεως τοῦ πλημμελειοδικείου λόγος ἀναίρεσεως.

ΑΠ. 221 (1899). Ποινική. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς δίκης καὶ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως προκύπτει ὅτι ἔλαβον μέρος πρὸς συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν πλὴν τριῶν τακτικῶν δικαστῶν καὶ δύο δικηγόροι, ὡς κωλυομένων τῶν λοιπῶν δικαστῶν καὶ παρέδρων· ἡ δὲ συγκρότησις αὕτη τοῦ πλημμελειοδικείου ἐγένετο συμφώνως πρὸς ἄρθρα 363 Ποιν. Δικ. καὶ 27, 33 καὶ 278 Ὁργ. Δικ., καὶ ὅθεν ἦτο καὶ ἀνάγκη νὰ μνημονευθῇ ἐν τῇ ἀποφάσει ἡ διάκρισις τῶν παρέδρων εἰς ἐμμισθοὺς καὶ ἀμισθοὺς, ἀμροτέρων εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπαγομένων ὡς πρὸς τὴν συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου, οὐδὲ οἱ λόγοι τῶν κωλυμάτων αὐτῶν τε καὶ τῶν λοιπῶν δικαστῶν, οὐδὲ διατάσσεται ἡ προτίμησις τῶν εἰρηνοδικῶν ἀπὸ τοὺς δικηγόρους πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἀπ' ἀμροτέρων προτιμωμένων, ἐν ἰσῇ μοίρᾳ τιθεμένων αὐτῶν τε καὶ τῶν δικηγόρων ὡς πρὸς τὴν προσληψὶν ἐκατέρων ὑπὸ τοῦ προέδρου πρὸς συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου.

ΑΠ. 184 (1900), 218 (1899). Ποινική. Ἐπειδὴ ὁ λόγος, ὁ εἰς κακὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἀναγόμενος, ἔτε προσληφθέντος τοῦ δικηγόρου Α., χωρὶς νὰ βεβαιῶται ἐν τοῖς πρακτικοῖς καὶ τῇ ἀποφάσει ὅτι ἐκωλύοντο οἱ πλημμελειοδίκαι καὶ οἱ πάρεδροι, μὴ βᾶσιμος ἐστὶ· διότι ἐκ τῶν πρακτικῶν καὶ τῆς ἀποφάσεως προκύπτει

ὅτι οὗτος προσελήφθη ὡς σύνεδρος προτιμώμενος τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ παρέδρων· δὲν ἰσχυρίζονται δὲ οἱ ἀναιρεσεῖοντες ὅτι ὁ δικηγόρος οὗτος δὲν ἦτο καὶ πάρεδρος, ὑπ' ἣν καὶ μόνην ἰδιότητα ἡδύνατο νὰ διυρισθῇ σύνεδρος, κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 Νόμου ΒΚΗ' 20 'Ιουλ. 1882, ἵνα ἐξετασθῇ τὸ νόμιμον ἢ μὴ τοῦ διορισμοῦ ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ τὰ ἀνεξέλεγκτον ἢ μὴ τοῦτοῦ ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

ΑΠ. 184. (1900) Ποινικῇ. Οὐδεμία διάταξις τοῦ νόμου καθιεροῦ ὡς κώλυμα τοῦ πλημμελειοδίκου νὰ δικάσῃ τὸν κατηγορούμενον, καθ' οὗ ὑπέγραψεν ὡς εἰσαγγελεύων τὸ κατηγορητήριον, ἢ ὑπέγραψεν ὡς τοιοῦτος ἄλλην τινὰ πράξιν τῆς προδικασίας ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει. Τοῦτο ἡδύνατο μᾶλλον νὰ στηρίξῃ λόγον ἀναιρέσεως, κατ' ἀναλογία πρὸς τὰς περὶ ἐξαιρέσεως δικαστῶν διατάξεις, ὅστις ὤφειλε νὰ προταθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας.

Δὲν ἀπαιτεῖται ἐκ τοῦ νόμου, ἀδιαιρέτου οὐσας τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, νὰ παραμῇν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ὁ εἰσαγγελεύς μέχρι τοῦ πέρατος τῆς δίκης, οὐδὲ νὰ βεβαιῶται ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ἢ ἀποχώρησις τοῦ ἐνὸς ἀναπληρωτοῦ καὶ ἢ ἀντικατάστασις αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, ἀρκεῖ ἁμφοτέρω τὰ πρόσωπα νὰ δύνανται νομίμως ν' ἀναπληρώσωσι τὸν εἰσαγγελεῖα.

ΑΠ. 292. (1900). Ὡπεὶδὴ δὲν ὑπάρχει κακὴ σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου ὅταν κατὰ τὴν διάταξιν ἔλαβε μέρος ἕτερος ὑπογραμματαῦς, οὐχὶ δὲ ὁ λαβὼν μέρος κατὰ τὴν συνεδρίαν, διότι ἡ παρουσία τοῦ γραμματέως κατὰ τὴν διάταξιν συμβάλλει μόνον εἰς τὴν βεβαιώσιν ὅτι ἐξετέθησαν ἐν τοῖς πρακτικοῖς αἱ γνώμαι τῶν δικαστῶν· ἐπομένως ὁ λόγος ὅτι κατὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐπειτῶν τῆς 3 Δεκεμβρ. 1891, καθ' ἣν ἐδικάσθη ἡ ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσεῖοντος καὶ ἐπ' ἣς ἐξεδόθη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις 876 (1892) ἔλαβε μέρος ὁ ὑπογραμματαῦς Σ., κατὰ δὲ τὴν διάταξιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἕτερος ὑπογραμματαῦς, δὲν καθίστησιν ἀναιρετέαν τὴν ἀπόφασιν.

ΑΠ. 182 (1850) 352 (1852). Δὲν ὑπάρχει ἀκυρότης ἂν εἰς τὴν ἀπόφασιν ἐνὸς τμηματος τῶν ἐπειτῶν δὲν μνημονεύηται τὸ κώλυμα τῶν ἀποτελούντων τὸ ἕτερον, τοῦ νόμου ὁρίσαντος τὴν εἰς δύο τμήματα διαίρεσιν τῶν ἐπειτῶν.

ΑΠ. 61 (1857). Ἡ κυρία τοῦ δικαστοῦ ἐνασχόλησις πρέπει νὰ ᾔναι ἢ τῶν δικαστικῶν αὐτοῦ καθηκόντων ἐκπλήρωσις. Ἐπομένως τότε μόνον ὀφείλει καὶ δύναται νὰ προσληφθῇ εἰς ἐκπλήρωσιν εἰσαγγελικῶν ἔργων, ὅταν διατελῇ ἐλεύθερος δικαστικῆς ἐνασχολήσεως.

ΑΠ. 217 (1855). Μὴ σημειωθέντος ἐν τινι ἀποφάσει τοῦ ἐφετείου, τῇ ὑπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν τμημάτων αὐτοῦ ἐκδοθείσῃ, ὅτι ὁ μὴ λαβὼν μέρος πρόεδρος ἐκώλυτο, δὲν ὑπάρχει κακὴ σύνθεσις.

ΑΠ. 20 (1843). Κατὰ τὸ ἄρθρον 27 Ὁργ. κωλυομένου δικαστοῦ τινος καὶ μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου τοιοῦτου, ἐπέχει τὸν τόπον αὐτοῦ εἰς πάρεδρος, ἀλλὰ κατὰ τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὁρισθεῖσαν τάξιν, ὁ νεώτερος δύναται ν' ἀναπληρώσῃ τὸν δικαστὴν, ὅταν βεβαιῶ-

ται τὸ κάλυμμα τοῦ ἀρχαιοτέρου παρῆδρου. Ἄλλως ὑπάρχει κακὴ σύνθεσις.

28. Τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων προσδιορίζει ἡ πολιτικὴ δικονομία. Πολ. Δικ. 1. 3. 58. 62. 92. 100. 103. 142. 146, 2 καὶ 3. 166. 169. 176. 191. 203. 205. 206. 207. 243. 281. 299. 314. 432. 448. 490. 529. 599, 630. 653. 718. 737. 806. 882. 896. 1001. 1016. Ὁργ. 299. Π. Ν. 134. 149, 392.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ποινικὰ δικαστήρια.

Α'. Ἐν γένει.

29. Ἐκτὸς τῆς εἰς τὴν ποινικὴν δικονομίαν διοριζομένης εἰδικῆς δικαιοδοσίας καὶ τῆς στρατιωτικῆς δίκης, ὑπάρκουσι πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένων ποινῶν, τὰ ἐξῆς δικαστήρια:—1) πταισματοδικῶν—2) πλημμελειοδικῶν, —3) κακουργιοδικῶν. — Ὅλων τῶν ποινικῶν δικαστηρίων προΐσταται ὁ Ἄρειος Πάγος κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 9 διαλαμβανόμενον σχηματισμὸν του. Ποιν. Δικ. 36. 330. 363. 409. 511.

30. Τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ποινικῶν δικαστηρίων προσδιορίζει ἡ ποινικὴ δικονομία. Ποιν. Δικ. 333. 350. 367. 370, 373. 419. 477. Δικ. Ὁργ. 29. 299.

Β'. Πταισματοδικῶν δικαστήρια.

31. Πταισματοδικῶν δικαστήριον εἶναι ἕκαστον κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 27 προσηκόντως σχηματισμένον εἰρηνοδikeῖον.—Δημόσιος κατηγορὸς* παρ' αὐτῷ εἶναι συνήθως ὁ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν πταισματοδικῶν δήμαρχος, ὁ δημαρχικὸς πάρεδρος, ἢ ὁ ἐκεῖ, τυχόν, διω-

* Ἐπιθ. Νόμον ΓΡΞΕ' 2 Αὐγούστου 1906 περὶ ἀστυνομίας τοῦ Κράτους ἄρθρ. 156. Νῦν δὲ ὑφίστανται καὶ εἰδικὰ πταισματοδικεῖα.

ρισμένος ἀστυνόμος.—Δύναται δὲ νὰ κατηγορήσῃ, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας, καὶ πᾶς ἄλλος ἀρμόδιος ἀστυνόμος, δήμαρχος, δημαρχικὸς πάρεδρος, εἰσαγγελεὺς, ἢ τέλος καὶ αὐτὸς ὁ ἀδικηθεὶς. Ποιν. Δικ. 21. 292. 330. 331. 332.

Γ'. Πλημμελειοδικῶν δικαστήρια.

32.* Τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, δύο τακτικῶν δικαστῶν, ἑνὸς εἰσαγγελέως καὶ ἑνὸς γραμματέως.—Ἐκαστον, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 σχηματισμένον δικαστήριον πρωτοδικῶν, εἶναι συγχρόνως καὶ πλημμελειοδικῶν δικαστήριον. Ποιν. Δικ. 363. Δικ. Ὁργ. 27. 278.

33.* Κωλυομένου τινὸς τῶν πλημμελειοδικῶν, ἰσχύουσιν οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 27, ἀπαγορευομένης μόνον τῆς διὰ παρέδρων ἀμίθου ἢ δικηγόρου ἀναπληρώσεως. Δικ. Ὁργ. 278. Ποιν. Δικ. 363.

Δ'. Κακουργιοδικῶν δικαστήρια.

1) Συνέδρων δικαστήριον.

****34—80.** [Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, τεσσάρων δικαστῶν, ἑνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἑνὸς γραμματέως]. Ποιν. Δικ. 410. 411. 415. 2.

* Τὰ ἄρθρα 32 καὶ 33 δημοσιεύονται ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ Νόμου ΓΤΉΗ' (=3398) 1 [3] Νοεμβρίου 1909 περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 32 καὶ 33 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ ἄρθρου 363 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας (περὶ τριμελῶν Πλημμελειοδικείων).

** Τὰ ἄρθρα 34—80 κατηγγέθησαν ὑπὸ Νόμου ΒΚΗ' 20 'Ιουλίου 1892 ὃν ἐπιθ. ἐν τεύχει Ποινικῆ Δικονομίας σελ. 1.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετιῶν κατὰ μέρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Πρόεδροι.

81. Ὁ πρόεδρος προίσταται τοῦ δικαστικοῦ συλλόγου. Προκειμένης διασκέψεως περὶ σημαντικῶν πραγμάτων, [διαφερόντων τὸ κοινὸν ἢ τοὺς ἰδιώτας], γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ συμφέροντος, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλῇ ὁλομέλεις τὸ δικαστήριον εἰς συμβούλιον, καὶ ὑποχρεοῦται μάλιστα εἰς τοῦτο, αἰτοῦντος τοῦ εἰσαγγελέως. Δικ. Ὁργ. 27. 100.

82. Ἄνευ τῆς προσκλήσεως τοῦ προέδρου, ὁ δικαστικὸς σύλλογος δὲν δύναται νὰ συνέλθῃ πρὸς διάσκεψιν. —Εἰς διασκέψεις, ἀφορώσας τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμενα γενικὰ ἀντικείμενα, παρευρίσκεται ὁ εἰσαγγελεύς, καὶ τὸ δικαστήριον δὲν ἀποφασίζει πρὶν ἀκούσῃ [τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ] αὐτόν. Δικ. Ὁργ. 27. 100.

83. Διαρκεύσης τῆς συνεδριάσεως, ὁ πρόεδρος διευθύνει τὴν συζήτησιν· διατάττει τὸν κλητῆρα νὰ ἀπαγγεῖλῃ τὰς πρὸς συζήτησιν προκειμένας ὑποθέσεις· ἀκροᾷται τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς μάρτυρας, ἀποπεραίνει τὴν συζήτησιν, εἴταν ἡ ὑπόθεσις ἀνακριθῇ προσηκόντως, δημοσιεύει τὴν ἀπόφασιν, καὶ φροντίζει περὶ τῆς εὐταξίας τῆς συνεδριάσεως. Πολ. Δικ. 164. 172. Ποιν. Δικ. 364. 365. 417.

84. Ἐάν μετὰ τὴν συζήτησιν [πρόκειται νὰ γενῇ ἀπόφασις περὶ τινος ὑποθέσεως] ἀναβληθῇ ἡ ἔκδοσις τῆς ἀποφάσεως, ὁ πρόεδρος διορίζει τὸν εισηγητὴν, διευθύνει αὐτὸς τὴν διάσκεψιν, ἐρωτᾷ κατὰ σειράν τὴν γνώμην τῶν δικαστῶν, συλλέγει τὰς ψήφους, εἶναι ἰσόψηφος μὲ τοὺς λοιποὺς δικαστάς, καὶ ἀπαγγέλλει τὴν ἀπόφασιν. Ποιν. Δικ. 396. Πολ. Δικ. 581. 611.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖας

85. Ὁ εἰσηγητὴς [ψηφοφορεῖ] δικαιοῦται νὰ ψηφοφορῇ πρῶτος, μετ' αὐτὸν ἔπονται κατὰ τάξιν οἱ δικασταὶ ἀπὸ τοῦ νεωτέρου μέχρι τοῦ πρεσβυτέρου, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἐσχάτως μέχρι τοῦ κατὰ πρῶτον διορισθέντος. Ὁ πρόεδρος ψηφοφορεῖ τελευταίος. Ποιν. Δικ. 396.

86. Περὶ τῆς διασκέψεως καὶ ψηφοφορίας συντάσσεται ἑκθεσις πρακτικῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται ἐν συνόψει ἡ ψῆφος ἐνὸς ἐκάστου, ἢ σημειοῦται ἡ ὁμοψηφία, καὶ καταχωρίζεται ἡ γενομένη ἀπόφασις. Ἡ ἑκθεσις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως.—Πᾶς ψηφοφορῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταχωρίσῃ εἰς αὐτὴν τὴν διαφέρουσαν γνώμην του, ὁμοῦ μὲ τοὺς λόγους, εἰς τοὺς ὁποίους αὕτη στηρίζεται. Πολ. Δικ. 177.

87. Τὰ εὐρετήρια καὶ τὰ ἄλλα κατάστιχα καὶ βιβλία τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων ὑπαλλήλων πρέπει νὰ μονογράφωνται, πρὶν καταχωρισθῇ τι εἰς αὐτά· καί—1) τὰ εὐρετήρια τῶν συμβολαιογράφων καὶ κλητῆρων παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἑδρεῦουσιν ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας των·—2) τὰ εὐρετήρια καὶ τὰ κατάστιχα τῶν δικαστικῶν γραμματέων καὶ τῶν δικηγόρων, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἢ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου παρ' ᾧ [παρὰ τοῖς ὁποίοις] εἶναι διορισμένοι. Δικ. Ὁργ. 128. 150. 164. 200.

88. Ὁ πρόεδρος τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ὀφείλει νὰ ἐπικυρώνῃ τὰς ὑπογράφας, ὁσάκις τοῦτο ζητεῖται παρὰ τινος, ἢ ὁσάκις κατὰ νόμον εἶναι ἀναγκαῖον. Δικ. Ὁργ. 199.

Ἀνδροποίνδης 23 Ἰουνίου 1836 τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐξωτερικῶν γραμματείας.

Αἱ διὰ τῶν 1 καὶ 2 τῆς ἐν τῷ 23 ἀριθμῷ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Φεβρουαρίου δηλοποιήσεως τῆς περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους πεμπομένων ἐγγράφων χορηγούμεναι εὐκολίαι, δυνάμεναι νὰ παρεξηγηθῶσι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐναντίων τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὀρισμένων, διασπρίζονται ὡς ἀκολουθῶς.

Α'. Τὰ παρὰ τῶν συμβολαιογράφων ἐκδιδόμενα καὶ μέλλοντα νὰ ἐξελθῶσι τῆς ἐπικρατείας ἔγγραφα οὐκ ἔχουσι νὰ φέρωσι τοῦ λοιποῦ ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῶν διοικητῶν μετὰ τὴν τῶν προσδῶρων, ἢ καὶ αὐτὴν μόνην τῶν προσδῶρων τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν. Τὰ δὲ παρὰ τῶν δημοτικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν ἐκδιδόμενα διὰ τὸν αὐτὸν προσδιορισμὸν, οὐκ ἔχουσι ἐπίσης νὰ ἐξελθῶσι τῆς ἐπικρατείας φέροντα ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῶν ἀρμοδίων διοικητῶν.

Β'. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δὲν ἀποκλείεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας πρὸς πλείοτέραν αὐτῶν ἀσφάλειαν καὶ ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων δυσκολιῶν ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῆς γραμματείας ταύτης, τοῦ «' ἀπευθύνονται καὶ πρὸς αὐτήν, φροντίζοντες ὅμως τότε νὰ υποβάλλωσι τὰ ἔγγραφα τῶν προηγουμένως εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἢ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἢ τῆς ἑτέρας ἀρμοδίου γραμματείας, ἀναλόγως τῆς φύσεως αὐτῶν.

89.* Πᾶς πρόεδρος καὶ εἰρηνοδίκης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιπλήττῃ τοὺς εἰς τὸ δικαστήριόν του ὑπαγομένους γραμματεῖς, [[δικηγόρους,]] κλητῆρας καὶ γραφεῖς. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἀνήκει καὶ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ὡς πρὸς τοὺς συμβολαιογράφους· εἰς τοὺς δικαστὰς δέ, δὲν δύναται ὁ πρόεδρος νὰ κάμῃ εἰμὴ ἀπλᾶς παρατηρήσεις περὶ τῶν ἀπρεπῶν πράξεων τῶν. Δικ. Ὁργ. 97. 116. 293. 298.

90. Κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ προσδιορίζονται εἰδικώτερον τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τοῦ προέδρου τῶν δικαστηρίων εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν, καὶ εἰς τοὺς πολιτικούς νόμους. Πολ. Δικ. 41. 164. 221. 621. 634. 643. 694. 722. 844. 877. 945. 1028. 1030. 1035. 1045. 1060. 1066. 1076. 1083. Ποιν. Δικ. 48. 51. 59. 210. 364. 366. 375.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Εἰσαγγελεῖς.

91. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ διευθύνῃ αὐτοπροσώπως, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι διω-

* Ἐν ἄρθρῳ 89 διεγράφη ἡ λέξις «δικηγόρος» ὑπὸ Νόμου ΓΤΑΑ* 12 [14] Μαρτίου 1909 ἄρθρ. 4.

ρισμένος τὰς εἰς αὐτὸν κατὰ νόμον ἀνατεθειμένας ὑποθέσεις.—Δύναται δὲ ν' ἀναθέσῃ εἰς τὸν ἀντεισαγγελέα του, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσίν του μέρος τῶν ὑποθέσεων, ἢ καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ διὰ παντός εἰς αὐτὸν ὠρισμένον τινὰ κλάδον. Παρεκτὸς τούτου, οἱ ἀντεισαγγελεῖς ἀναπληροῦν αὐτεπαγγέλτως τὸν τόπον τῶν εἰσαγγελέων, κωλυομένων, ἀπόντων, ἀσθενούντων ἢ ὅταν χηρεύῃ ἡ θέσις των (ἄρθρον 27 καὶ 43).

92. Ὁ ἀντεισαγγελεὺς, ἢ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 ὑποκατασταθεὶς εἰσαγγελεὺς, ἐνεργεῖ ἐλευθέρως κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πεποιθησίν· ὅταν δὲ λάβῃ ὠρισμένην τινὰ παραγγελίαν ἐκ μέρους τοῦ εἰσαγγελέως, χρεωστεῖ νὰ τὴν ἐκτελέσῃ. Δικ. Ὁργ. 94—97.

93. Μεταξὺ ὅλων τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπάρχει ἱεραρχικὴ ὑπαλληλία καὶ ἐξάρτησις. — Τοῦ ἱεραρχικοῦ τούτου ὅλου πρέστανται ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς. Οὗτος λαμβάνει ὁδηγίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, δίδει ἐκ μέρους τοῦ ὁδηγίας εἰς τοὺς παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς, καὶ δέχεται ἀναφορὰς παρ' αὐτῶν. Μόλα ταῦτα καὶ οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν, λαμβάνουσιν ἀμέσως διαταγὰς παρ' αὐτῆς, καὶ ἀναφέρονται κατ' εὐθείαν εἰς αὐτήν.—Οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς δίδουν ὁδηγίας εἰς τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις, καὶ δέχονται παρ' αὐτῶν τὰς ἀναγκαίας ἀναφοράς. Δικ. Ὁργ. 94. 97.

94. Πᾶς εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ μετὰ πάσης ἐλευθερίας καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πεποιθησίν· ὅταν δὲ λαμβάνῃ ρητὴν ὁδηγίαν παρὰ τοῦ ἀνωτέρου του, ὀφείλει νὰ τὴν ἐκτελῇ ταχέως καὶ ἀκριβῶς. Δικ. Ὁργ. 94. 97.

95. Ὁ εἰσαγγελεὺς διεκδικεῖ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὸν νόμον καὶ τὴν [κοινὴν εὐταξίαν] δημοσίαν τάξιν,

οὐχὶ δὲ τὸ δημόσιον. Διὰ τοῦτο χρεωστέϊ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, νὰ φροντίῃ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ἀποφάσεων, καί, ὡσάκις τὸ κοινὸν συμφέρον ἀπαιτῇ, νὰ λαμβάνη πρόσφορα μέτρα. Δικ. Ὁργ. 100. Ποιν. Δικ. 405. 459. Πολ. Δικ. 589.

96. Πᾶς εἰσαγγελεὺς ἔχει τὴν ὑπερτάτην ἐπιτήρησιν ὅλων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῆς περιφερείας του, ὡς καὶ αὐτῶν τῶν δικαστηρίων.—Ἰδίως δὲ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνη γινῶσιν ὅλων τῶν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν πράξεων τῶν γραμματέων, συνηγόρων, συμβολαιογράφων καὶ κλητῆρων, νὰ ἐπιθεωρῇ τὸ κατὰ-στημά των, καὶ νὰ λαμβάνη ἀντίγραφα ἐκ τῶν εὐρετηρίων καὶ ἄλλων βιβλίων των, ὅταν τοῦτο ᾔναι ἀναγκαῖον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιτηρήσεως ἡ τινος ἐξετάσεως. Πολ. Δικ. 192. Ποιν. Δικ. 89. Δικ. Ὁργ. 211.

97. Πᾶς εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν ὡς πρὸς τὸν παρ' αὐτῷ ἀντεισαγγελέα, πρὸς ὅλους τοὺς ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους, δικαστικοὺς γραμματεῖς, συνηγόρους, συμβολαιογράφους καὶ κλητῆρας τῆς περιφερείας του ἔχει κατ' ἐξοχὴν τὸ δικαίωμα.—1) νὰ διδῇ ὁδηγίας.—2) νὰ προσδιορίῃ προθεσμίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰς αὐτοὺς δεδομένων ὁδηγίων καὶ ἄλλων διαταγῶν.—3) νὰ τοὺς διατάσῃ νὰ διέπουν πρεπόντως τὸ ἔργον των, ἂν ὀλιγώρως ἔχωσι περὶ τοῦτο ἢ ἂν ἄλλως τὸ ἀποποιῶνται.—4) νὰ τοὺς ἐπιπλήττῃ καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς αὐτοὺς πειθαρχικῶς πρόστιμα μέχρι τῶν τριάκοντα δραχμῶν.—Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουν οἱ τε παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἕκαστος πρὸς τὸν παρ' αὐτῷ ἀντεισαγγελέα, πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν εἰσαγγελεῖς, καὶ πρὸς τοὺς παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ γραμματεῖς, συνηγόρους, καὶ τοὺς κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου.—Εἰς βαρύτερα πειθαρχικά πταίσματα ἢ ποινὴ ἐπιβάλλεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δι-

καστηρίου κατ' αἵτησιν τοῦ εἰσαγγελέως. Δικ. Ὁργ. 89. 94. 98. 141. 293. 298.

98. Ἐάν τις πρωτοδίκης, [[ἐμποροδίκης]], πλημμελειοδίκης, συνέδρος, ἐφέτης, ἀρειοπαγίτης, [[ἡ δικαστῆς ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ δικαστηρίου]] ἔπραξε σφάλμα πειθαρχικόν, ὑποχρεοῦται ὁ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς ἀρμόδιος εἰσαγγελεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἀταξιῶν καὶ παραβάσεων, τῶν ὁποίων ἔλαβε γνῶσιν, καὶ νὰ πέμψῃ παρευθὺς δι' ἀναφορᾶς εἰς τὸν ἀνώτερόν του τὴν ἐπὶ τούτῳ συνταχθεῖσαν ἔκθεσιν. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ πράττῃ τὸ αὐτὸ περὶ τῶν πειθαρχικῶν σφαλμάτων τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ εἰρηνοδικῶν, ἢ πταισματοδικῶν. Δικ. Ὁργ. 97. 116. 299.

99. Τὴν περαιτέρω τιμωρίαν τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανομένων δικαστῶν πολιτικοῦ τινος ἢ ποινικοῦ δικαστηρίου ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐπισπεύδουν:—1) οἱ παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς ὡς πρὸς τοὺς εἰρηνοδικὰς ἢ πταισματοδικὰς — 2) οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς ὡς πρὸς τοὺς πρωτοδικὰς [ἐμποροδίκας] ἢ πλημμελειοδικὰς — 3) ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς ὡς πρὸς τοὺς συνέδρους, τοὺς ἐφέτας, ἢ τοὺς δικαστὰς ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ δικαστηρίου. — Ὡς πρὸς τοὺς ἀρειοπαγίτας [θέλει ἐνεργήσῃ] ἐνεργεῖ τὰ περαιτέρω ἢ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία. Δικ. Ὁργ. 300. 301.

100. Οἱ εἰσαγγελεῖς ὡς καὶ οἱ παρὰ τοῖς πταισματοδικαῖς δημόσιοι κατήγοροι ὀφείλουν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς δημοσίας συνεδριάσεις· ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν δὲν δύναται νὰ γενῇ καμμία συζήτησις εἰς τὰ διὰ τῶν ἀρθρῶν 6, 8, 9, 31, 32, 34, καὶ 43 ἀναφερόμενα δικαστήρια, ὅλαι δὲ αἱ ἐν ἀπουσίᾳ τῶν γενομέναι ἀποφάσεις λογίζονται ἄκυροι καὶ μὴ οὔσαι· ἀποκλείονται δὲ ἀπὸ τὰς περὶ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ἀποφάσεων διασκέψεις, διαφυλαττομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 82 ὡς πρὸς τὰς περὶ ἄλλων πραγμάτων

των [διαφερόντων τὸ κοινὸν ἢ τοὺς ἰδιώτας] γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ συμφέροντος γινομένης διατρίψεως.—Πρὸς τὸ δικαστήριον δημοσία συνεδριάζον, ἀγορεύουσιν ἰστάμενοι. Δικ. Ὁργ. 50. 82. Πολ. Δικ. 201. 728. 807. Ποιν. Δικ. 330. 360. 407. 458.

101. Ἡ πολιτικὴ δικονομία προσδιορίζει τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τὸ δικαστήριον ἀκροᾶται τοὺς εἰσαγγελεῖς εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, καὶ καθ' ἃς οὗτοι παρίστανται ὡς ἐνάγοντες. Πολ. Δικ. 37. 588. 606. 643. 646. 658. 670. 671. 690. 743. 771. 773. 784. 815. 826.

102. Εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἀνήκει ἡ ὑπερτάτη διεύθυνσις τῶν περὶ τὰς ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας, αὐτὸς ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προνοῇ, καθὼς εἰδικώτερον ὀρίζει ἡ πολιτικὴ δικονομία, περὶ τοῦ διορισμοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος, τοῦ νὰ συμβουλευῇ κατὰ τοῦτο τοὺς ἐπιτρόπους, κηδεμόνας, τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, καὶ τὸν ἐιρηνοδίκην, τοῦ νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, καὶ νὰ ἐπιτηρῇ τὰ τῆς διαχειρίσεως των. — Περὶ παύσεως ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων καὶ περὶ προσωρινῶν μέτρων ὑπὲρ ἀνθρώπων, διατελούντων ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν ἄλλων, ὀφείλει νὰ κάμῃ προτάσεις εἰς τὸ τῶν πρωτοδικῶν δικαστήριον. Πολ. Δικ. 74. 492. 4. 646. 658. 671. 1025.

103. Οἱ εἰσαγγελεῖς ἔχουν εἰς τὴν περιφέρειάν των τὴν διεύθυνσιν ὅλου τοῦ ἀνακριτικοῦ μέρους, ἰδίως δέ:—
1. τὴν διεύθυνσιν τῆς [προκαταρκτικῆς δίκης] προδικασίας προτείνοντες καὶ αἰτοῦντες, φροντίζοντες νὰ κληθῶσιν οἱ μάρτυρες καὶ οἱ κατηγορούμενοι, καὶ τέλος ἐνεργοῦντες ὅλας τὰς εἰς τὴν ποινικὴν δικονομίαν σημειωμένας πράξεις. — Αἱ παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ ἐκδιδόμεναι προσκλήσεις, καὶ ἐντάλματα συλλήψεως, ἢ φυλακίσεως, ἐκτελοῦνται μόνον κατ' αἵτησιν τοῦ εἰσαγγελέως.—2. τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου κατηγορίαν.—3. τὴν ἐκτέλεσιν

τῶν παρὰ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἐκδιδομένων ἀποφά-
σεων. Ποιν. Δικ. 13. 16. 21. 144. 153. 155. 156.
160. 161. 216. 219, 229. 371. 405. 418. 521.
459. 544.

104. Οἱ χωροφύλακες* καὶ οἱ κλητῆρες εἶναι ὑπὸ
τὰς διαταγὰς τῶν εἰσαγγελέων· δύναται δὲ νὰ προσκληθῇ
ἀπ' εὐθείας παρ' αὐτῶν καὶ ἡ ἄλλη ἐνοπλος δύναμις. —
Περιλήψεις τῶν περὶ χρηματικῶν ποινῶν ἀποφάσεων πέμ-
πονται παρ' αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐπιτετραμμένας τὴν εἰσπράξιν
αὐτῶν ἀρχάς. Ἐκκ. 19. Ποιν. Δικ. 19. 190.

105. Πᾶς εἰσαγγελεὺς πλημμελειοδικῶν ὀφείλει
νὰ κρατῇ διπλοῦν βιβλίον:—1) τῶν εἰσερχομένων, εἰς τὸ
ὁποῖον καταχωρίζονται καθ' ἐκάστην ὅλα τὰ καταμηνυ-
θέντα ἢ ἄλλως εἰς ἀνάκρισιν ὑποβληθέντα πλημμελήματα
καὶ κακουργήματα. —2) τῶν ἐκτελέσεων, κατὰ τοὺς εἰ-
δικωτέρους ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας. — Ἡ ἐπὶ
τῆς δικαιοσύνης γραμματεία, σχεδιάσασα ἀνὰ ἓν ὑπό-
δειγμα δι' ἐκάτερον τῶν δύο τούτων βιβλίων, θέλει τὰ
δημοσιεύσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως πρὸς μί-
μησιν. Ποιν. Δικ. 546.

106. Τὰ αὐτὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερό-
μενα βιβλία θέλουν κρατεῖ:—1) ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ὡς ἀνα-
κριτῆς ἐνεργῶν δημαρχικὸς πάρεδρος, ἢ ὁ ἀστυνόμος δι'
ὅλα τὰ καταμηνυθέντα πταίσματα ὡς καὶ δι' ὅλας τὰς
ἐπιβληθείσας ἐπὶ πταίσμασι ποινάς. —2) ὁ παρὰ τοῖς ἐφέ-
ταις εἰσαγγελεὺς δι' ὅλας τὰς εἰς αὐτὸν πρὸς κατηγορίαν
διευθυνθείσας, καὶ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν κακουργιοδι-
κῶν δικασθείσας ποινικὰς ὑποθέσεις. Ποιν. Δικ. 546.

107. Κατὰ πᾶσαν ὁγδόην ἡμέραν οἱ δήμαρχοι, ἢ
οἱ ὡς ἀνακριταὶ ἐνεργῶντες δημαρχικοὶ πάρεδροι ἢ ἀστυ-
νόμοι, πέμπουν, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικο-
νομίας, πρὸς τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς, οὗ-

* Ἐπιθ. Κανονισμὸς χωροφυλακῆς § 11.

τοι δὲ πρὸς τὸν προεστάμενον αὐτῶν εἰσαγγελέα τῶν ἐφε-
 τῶν ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν εισερχομένων, τὸ ὅποιον
 ὑπεῖλουν νὰ κρατοῦν κατὰ τὰ ἄρθρα 105, 106 Ποιν.
 Δικ. 15, 16.

108. Λί περὶ διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης
 κατὰ τριμηνίαν ἐκθέσεις θέλουν περιέχει: — 1) Πίνακα
 περιεκτικὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξ ἑνὸς ἐκάστου εἶδους κα-
 ταμηνυθέντων πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουρ-
 γημάτων, τῶν καταδικῶν, τῶν ἀθώωσεων, καὶ τῶν εἰσέτι
 ἀνακρινομένων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων. — 2)
 τὰς αἰτίας τῆς αὐξήσεως, ἢ μειώσεως ὧν ἢ τινων πται-
 σμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων, μὲ τὴν
 σημείωσιν τῶν περὶ τούτων τυχόν ἀναγκαίων μέτρων. —
 3) παρατηρήσεις περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρί-
 σεως ὑπαλλήλων, τῶν κλητῆρων, δεσμοφυλάκων, χωρο-
 φυλάκων κτλ. ὡς καὶ περὶ τῶν κατ' αὐτῶν ἐκδοθεισῶν
 πειθαρχικῶν ἢ ἄλλων ποινικῶν ἀποφάσεων. — 4) τὰς αἰ-
 τίας τῆς μὴ ἀποπερατώσεως τῶν εἰσέτι ἐκκρεμῶν ἀνακρί-
 σεων. — 5) παρατηρήσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῶν διὰ
 τοὺς ὑποδίκους καὶ καταδίκους φυλάκων. — 6) παρατηρή-
 σεις περὶ τῶν ἐλλείψεων καὶ ἐλλειμμάτων τῆς ποινικῆς
 νομοθεσίας. — 7) παρατηρήσεις περὶ ἐκτελέσεως τῶν ποι-
 νικῶν ἀποφάσεων, ἰδίως δὲ περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν
 προσκομμάτων καὶ δυσχερειῶν, ἢ περὶ τῆς αἰτίας τῆς πα-
 ραλειφθείσης τυχὸν ἐκτελέσεως ἄλλων ποινικῶν ἀποφά-
 σεων. — 8) σημείωσιν τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν τριμηνίαν
 εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως δοθεισῶν ἀδειῶν.* Δικ. Ὀργ.
 121.

109. Τοιαύτας τριμηνιαίας ἐκθέσεις θέλουν πέμπει: —
 — 1) οἱ δῆμαρχοι, ἢ οἱ ὡς ἀνακρίται ἐνεργοῦντες δῆμαρ-
 χικοὶ ἀρᾶδοι ἢ οἱ ἀτυνόμοι, πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, περὶ
 τῶν πταισμάτων. — 2) πᾶς εἰσαγγελεὺς πρὸς τὸν προεστά-

* Ἐπιθ. παρακαλόν: *Ἐπιθεώρησις δικαστικῶν γραφείων.

μενον αὐτοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελέα, περὶ πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων.—3) πᾶς παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεύς, πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, περὶ πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων.—4) ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεύς, πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, περὶ τῶν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ποινικῆς δικονομίας παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου δικαστέων πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων.

110. Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία, σχεδιά-
στα ὑποδείγματα τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 108 ἀριθ. 1 διαλαμ-
βανομένων περιεκτικῶν πινάκων, θέλει τὰ δημοσιεύει διὰ
τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.—Περίληψις τῶν πινά-
κων τούτων θέλει καταχωρίζεσθαι κατὰ τριμηνίαν παρὰ
τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας εἰς τὴν ἐφημερίδα
τῆς Κυβερνήσεως.

111. Κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους θέλουν πέμπει
ἐκθεσιν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης :
—1) ὅλοι οἱ εἰρηνοδίκαι πρὸς τὸν προϊστάμενον αὐτῶν
εἰσαγγελέα.—2) ὅλοι οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδίκασις εἰσαγγε-
λεῖς πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα τῶν ἐφετῶν.—3) οἱ
εἰσαγγελεῖς τῶν ἐφετῶν καὶ ὁ τοῦ Ἀρείου Πάγου πρὸς τὴν
ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν.—Ἐπὶ τέλους ὡσαύτως
ἐκάστου ἔτους ὁ πρόεδρος παντὸς ἱμπορικοῦ δικαστηρίου
κοινοποιεῖ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ δικαστηρίου τῶν πρω-
τοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου καθεδρεύει τὸ τῶν
ἐμποροδικῶν, τὰς παρατηρήσεις του περὶ ὧν διαλαμβάνει
τὸ ἐπόμενον ἄρθρον.

112. Αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμεναι
ἐκθέσεις καὶ παρατηρήσεις θέλουν περιέχει, ἐν εἰδεί πί-
νακος, τὸν ἀριθμὸν : — 1) τῶν κατὰ τὸ τελευταῖον
ἔτος [εἰσαγγελλθεισῶν] εἰσαχθεισῶν δικῶν.—2) τῶν
[χρεωκοπιῶν] πτωχεύσεων καὶ κατατάξεων.—3) τῶν
ἐγγράφως γενομένων ἀνακρίσεων.—4) τῶν προδικαστικῶν,

παρεμπιπτουσῶν, ὀριστικῶν, καὶ τῶν κατ' ἀντιμωλίαν ἢ κατ' ἐρήμην ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων. — 5) τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν. — 6) [τῶν προκειμένων διορισμῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων] προκηνησῶν ἐπιτροπειῶν καὶ κηδεμονιῶν παντὸς εἶδους: — 7) τῶν ἀπολαθόντων δικαιώματα πενήτων.

113. Αἱ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐκθέσεις καὶ παρατηρήσεις θέλουν διαλαμβάνει περιεκτικῶς. — 1) τὰς αἰτίας δι' ἃς αἱ ἐκκρεμεῖς δίκαι δὲν ἀπεφασίσθησαν εἰσέτι. — 2) τὰς αἰτίας τῆς συμβάσης, τυχόν, αὐξήσεως ἢ μειώσεως τῶν δικῶν ἐν γένει, καὶ ἰδίως τῶν δικῶν τῶν πενήτων. — 3) τὰ περὶ ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, τὴν διοίκησιν τῶν εἰς αὐτοὺς διαπεπιστευμένων ὑποθέσεων, τὴν δραστηριότητα τῶν μελῶν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, τὰς περὶ τὰς ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας ἐλλείψεις καὶ ἀτελείας. — 4) τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰς ἀτελείας τῶν περὶ δημοσίων καταστημάτων [ὑπαρχόντων διαταγμάτων] ὑπαρχουσῶν διατάξεων καὶ τὰ κατὰ τὴν διοίκησιν τῶν ἀνακαλυφθέντα ἐλλείμματα. — 5) τὴν κατάστασιν τῶν δικαστικῶν οἰκοδομημάτων. — 6) τὴν διαγωγὴν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῶν συνηγόρων, συμβολαιογράφων κλητῶν καὶ μεσιτῶν τὰ περὶ τῆς εὐφυΐας ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν, τὰς γνώσεις των, τὴν περὶ τὸ ἔργον των δραστηριότητα καὶ τὰς εἰς αὐτοὺς καταγνωσθείσας πειθαρχικάς, ἢ ἄλλας ποινάς. — 7) τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰς ἀτελείας τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν νόμων, τῶν χρηματιστηρίων, καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν συστημάτων. — 8) τὰς πρὸς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος δοθείσας ἀδείας ἀπουσίας.

114. Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία σχεδιάσασα ὡσούτως ὑποδείγματα καὶ διὰ τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 112 ἀναφερομένους πίνακας, θέλει φροντίσει περὶ τῆς εἰς τὴν

ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῶν τε ὑποδείγματων καὶ περιλήψεων τῶν κατ' ἔτος πρὸς αὐτὴν διευθυνομένων πινάκων.

115. Οἱ εἰσαγγελεῖς θέλουν κρατεῖ εἰς δικαστικάς ὑποθέσεις ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν μὲ τὰς ἐξωτερικάς καὶ ἐσωτερικάς ἀρχάς. — Μόνα τὰ δικαστήρια τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν ἀντεπιστέλλουν διὰ τῶν [προέδρων] προϊσταμένων των. — Ἐπὶ τούτῳ ὀφείλει ἕκαστος τῶν εἰρημένων νὰ ἔχῃ βιβλίον ἀλληλογραφίας, ἐν ᾧ καθ' ἑκάστην θέλει καταχωρεῖ αὐτολεξεῖ ὑπὸ αὖξοντα ἀριθμὸν ὅλα τὰ σχέδια τῶν ἐκδοθέντων ἐγγράφων καὶ αἰτήσεων, θέλει σημειῶναι δὲ ἐν συνόψει τὰς ἐκτελεστέας ἀποφάσεις, τὰ περὶ συλλήψεως καὶ φυλακίσεως ἐντάλματα, καὶ τὰς κλήσεις. — Ἐπὶ παντὸς ἐξερχομένου ἐγγράφου σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου τῆς ἀλληλογραφίας.

*Εγκύκλιος Ὑπουργείου Δικαιοσύνης 21 Ἰουλίου 1860.

Κατὰ τὴν ρητὴν διάταξιν ἀρθ. 115 Ὁργ. Δικ. οἱ εἰσαγγελεῖς ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρῶσιν ν' ἀλληλογραφῶσι ἐπὶ δικαστικῶν ὑποθέσεων ἀπευθείας μὲ τὰς ἐξωτερικάς καὶ ἐσωτερικάς ἀρχάς. Ἡ διάταξις αὕτη διὰ δύο ἔγκυκλιων τοῦ ὑπουργείου τῆς δικαιοσύνης τῆς μὲν ἀπὸ 21 Νοεμβρίου 1852, τῆς δὲ ἀπὸ 3 Δεβρίου 1852 ὑπεβλήθη εἰς περιορισμούς τινας ὡς αἱ εἰσαγγελεῖς ἔμελλον νὰ γραφῶσι πρὸς ἀνωτέραν ἀρχήν, ἣ καὶ πρὸς ἐξωτερικάς τοῦ κράτους ἀρχάς, καθόσον ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ὑποχρεώθησαν νὰ διαβιβάζωσι τὴν ἀλληλογραφίαν των διὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ μόνον ἐὰν τὸ πρῶτον ἦναι κατεπείγον νὰ γράψωσι ἀπευθείας, εἰδοποιούντες ὁμῶς καὶ τότε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ὑποθέσεως.

Ἡ ἔκτοτε πείρα ὑπέδειξεν ἀρκούντως ὅτι ἡ τοιαύτη παρεμπόδις τῆς μετὰ τῶν ἀνωτέρω ἢ τῶν ἐξωτερικῶν ἀρχῶν ἀμέσου ἀλληλογραφίας τῶν εἰσαγγελέων, οὐχὶ μόνον ἀπέβη ὀλιγὸς ἀνοφελής, ἀλλὰ πολὺ ἀχίς καὶ ἐπιζήμιος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο συμβαίνει ἰδίως ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων, ὡς αἱ εἰς τῇ ἡμεδαπῇ ἀνακριτικαὶ ἀρχαὶ εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀπευθύνωσιν αἰτήσεις πρὸς τὰς προξενικάς ἀρχάς, ὅτε ἡ διαβίβασις τῶν αἰτήσεων τούτων διὰ τῶν ὑπουργικῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίνεται πρόσκομα τῆς ταχέως ἐκτελέσεως τῶν ἐνεργειῶν, ὡς αἱ αἰτήσεις αὗται ἐπιδέχονται.

Ἐπιθυμοῦντες λοιπὸν καὶ εἰς τὴν ταχύτητα τῆς διεξαγωγῆς τῶν ὑποθέσεων, ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς, νὰ συντελέσωμεν, καὶ τὴν περιττὴν δὲ

πολυγραφίαν ἐκ τοῦ μέσου ν' ἄρωμεν, συνεννοηθέντες καὶ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου ἀκυροῦμεν τὰς ἀνωτέρω μνημονευθείσας ἐγκυκλίους, καὶ σὰς παρακαλοῦμεν ἵνα εἰς τὸ ἐξῆς ἀποτείνεσθε ἀπειθείας πρὸς πᾶσαν ἐσωτερικὴν ἢ ἐξωτερικὴν τοῦ κράτους ἀρχὴν ὅταν ἡ ὑπηρεσία ὑμῶν τὸ ἀπαιτήσῃ. Εἰς δὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τότε μόνον θέλετε ἀναφέρεσθαι περὶ τοιούτων ὑποθέσεων, ὅταν ἡ μεσολαβησὶς τοῦ σῆς φανῇ ἀναγκαία πρὸς ἄσιν δυσκολίας τινός.

Θέλετε ἐπομένως ἀποστέλλει εἰς τὸ ἐξῆς ἀποθείας πρὸς τὰς ἀρμοδίας κατὰ τὴν Ὀθωμ. ἐπικράτειαν προξενικὰς ἀρχάς, ὧν κατάλογον σὰς ἐπισυνάπτωμεν, καὶ τὰς περὶ ἀνακριτικῶν ἐργασιῶν αἰτήσεις καὶ προσκλήσεις ὑμῶν καὶ τῶν κ. ἀνακριτῶν.

Σὰς εἰδοποιούμεν δὲ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν δι' ἐγκυκλίου ἔδωκεν ἤδη τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς διὰ νὰ συνεννοῶνται τοῦ λοιποῦ μεθ' ὑμῶν.

116. Τὰ κατὰ τῶν εἰσαγγελέων παράπονα ἀναφέρονται πρὸς τοὺς ἀνωτέρους τῶν [τὰ δὲ κατὰ τινος τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας παράπονα ἰδιαιτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὁλοκλήρου δικαστηρίου, εἰσαγγέλλονται εἰς δικαστήριον πταιματοδικῶν, ἢ ἄλλο ποινικόν, ἢ πολιτικόν δικαστήριον] ὡσαύτως καὶ τὰ παρίπονα δικαστικοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ ὁλοκλήρου δικαστηρίου κατὰ τινος μέλους τῆς παρὰ πταισματοδικεῖν ἢ ἄλλῃ ποινικῇ ἢ πολιτικῇ δικαστηρίῳ εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς. Ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται τὰ δικαστήρια νὰ ἐπιπληξῶσι τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐνεργοῦντας δημάρχους, δημαρχικούς παρέδρους, ἀστυνόμους, ἢ εἰσαγγελεῖς, ἢ νὰ ἀποδοκιμάσωσι καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον τὰς πράξεις τῶν. — Αἱ παραβάσεις τῶν ὅρων τούτων τιμωροῦνται μὲ πειθαρχικὰς, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις μὲ βαρυτέρας ἐτι ποινὰς. Δικ. Ὁργ. 97. 292.

117. Διὰ νὰ ἐπαρκῶσιν οἱ εἰσαγγελεῖς εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἐξοδά τῶν, προσδιορίζεται κατ' ἔτος προσεπιχορήγησις πληρωτέα ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ κράτους ἀποδεικνυμένης τῆς πρὸς τοῦτο ἀναγκαίας ποσότητος.* Δικ. Ὁργ. 230.

* Ἐπιθ. ὑπὸ ἀρθ. 126. Δικ. Ὁργ. ἐγκύκλιον, 22 Μαΐου 1886.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ἀνακριταί.

118. Εἰς πᾶν δικαστήριον πλημμελειοδικῶν εἷς, ἢ, κατὰ τὴν ἀνάγκην, πλείότεροι ἐκ τῶν δικαστῶν διορίζονται κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους δι' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ὡς ἀνακριταί εἰς προανάκρισιν τῶν πλημμελημάτων καὶ κακούργημάτων. — Ἄν κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας δὲν διατάξῃ ἄλλως περὶ τούτου ὁ βασιλεὺς, ὁ διορισμὸς τῶν ἀνήκει εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, ὅστις, κωλυομένου τοῦ ἤδη διορισθέντος, διορίζει ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ.*

119. Τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀνακριτοῦ προσδιορίζει ἡ ποινικὴ δικονομία· ἰδίως δὲ ἔχει οὗτος καθὼς δικαστικὸς ἀστυνόμος, τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῇ ἀπ' εὐθείας τοὺς δικαστικούς κλητῆρας, τὴν χωροφυλακίαν, καὶ ἐν γένει τὴν ἐνοπλον δύναμιν (ἄρθρον 103 καὶ 104). Ποιν. Δικ. 138.

120. Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει νὰ κρατῇ διπλοὺν βιβλίον:—1) τῶν εἰσερχομένων, εἰς τὸ ὅποιον καθ' ἐκάστην καταχωρίζονται αἱ παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως παραδοθεῖσαι εἰς αὐτὸν ἀνακρίσεις, καὶ ὑπόδειγμα τοῦ ὁποίου σχεδιασθὲν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως. — 2) τῆς ἀλληλογραφίας, εἰς τὸ ὅποιον καθ' ἐκάστην καταχωρίζονται μὲν αὐτολεξεῖ ὑπὸ αὖξοντα ἀριθμὸν ὅλα τὰ σχέδια τῶν πρὸς ἄλλους ἀνακριτὰς ἢ εἰρηνοδίκας γενομένων αἰτήσεων, σημειοῦνται δὲ περιληπτικῶς αἱ ἐκδιδόμεναι κλήσεις καὶ τὰ τῆς συλλήψεως καὶ φυλακίσεως ἐντάλματα. — Πᾶν ἔγγραφον φέρει τὸν ἀριθμὸν τοῦ βιβλίου τῆς ἀλληλογραφίας. Ποιν. Δικ. 201. 202.

* Ἐπιθετὴ Νόμον 14 Ὀκτωβρίου 1838 καὶ νόμον 28 Μαΐου 1887 καταργηθέντα ὑπὸ νόμου ΑΩΞΘ' 31 Δεκ. 1890.

121. Ἐπὶ τέλους ἐκάστης τριμηνίας παραδίδει ὁ ἀνακριτὴς πρὸς τὸν εἰσαγγελεῖα ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν εἰσερχομένων περὶ τῶν ὑπὸ ἀνάκρισιν κατηγορουμένων, καὶ προσθέτει εἰς τοῦτο τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἀνακρίσεων, περὶ τῶν αἰτιῶν, δι' ἃς τυχόν, καθυστέρησάν τινες ἐξ αὐτῶν, περὶ τῆς καταστάσεως τῶν φυλακῶν τῶν ὑποδίκων, περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποδίκων, καὶ ἄλλας ἀξίας λόγου παρατηρήσεις, ἀναγομένας εἰς τὰ καθήκοντά του. — Ἡ ἐκθεσις αὕτη τοῦ ἀνακριτοῦ ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν κατὰ τριμηνίαν ἐκθεσιν τοῦ εἰσαγγελεως, ὅστις προσθέτει καὶ τὰς περὶ αὐτῆς παρατηρήσεις του. Δικ. Ὁργ. 108. 109.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Γραμματεῖς.

122. Πᾶς γραμματεὺς, διὰ νὰ εὐκολύνῃ τὴν πρόοδον τῶν υποθέσεων, καὶ διὰ νὰ ἔχῃ ἐν περιπτώσει κωλύματος τὸν ἀναπληροῦντα, ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ ἓνα τοῦλάχιστον ὑπογραμματέα· ὁ δὲ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς γραμματεὺς προσλαμβάνει τοῦλάχιστον δύο· τὸν μὲν διὰ τὰς πολιτικὰς υποθέσεις, τὸν δὲ διὰ τὰ περὶ τὴν ἀνάκρισιν, ὑπηρετοῦντα ἐπομένως παρὰ τῷ ἀνακριτῇ καὶ χρεῖας καλούσης παρὰ τῷ εἰσαγγελεῖ, παρευρισκόμενον δὲ καὶ εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου.

123. Ὁ γραμματεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα, νὰ ἐκλέγῃ καὶ νὰ ἀποπέμπῃ ἐλευθέρως τοὺς ὑπογραμματεῖς, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τοὺς παριστᾷ εἰς τὸ Δικαστήριον, ὥστε νὰ ἐπικυρῶνται παρ' αὐτοῦ καὶ νὰ ὀρκίζωνται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων των. — Κωλυομένου τοῦ γραμματέως καὶ τῶν ὑπογραμματέων, τὸ δικαστήριον λαμβάνει πρόνοιαν περὶ προσωρινῆς ἀναπληρώσεως δι' ἐξόδων τοῦ γραμματέως, καὶ ὀρκίζει τὸν προσληφθέντα. Δικ. Ὁργ. 214. 215. 261. 286.

Ἐγκύκλιος Ὑπ. Δικαιοσύνης 6 Ἰουλίου 1854.

«Ἐξετάσαντες τὰς ἀπὸ 20 Σεπτ. 1850 καὶ 9 Αὐγ. 1852 ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τούτου πρὸς ἐρμηνεῖαν τοῦ ἄρθ. 123 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ εὐρόντες αὐτὰς ἀντικειμέναις πρὸς ἀλλήλας, καθόσον, κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἀναγνωρίζεται ἀπόλυτον τὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀποπομπῆς δικαίωμα τῶν γραμματέων ὡς πρὸς τὸ βοηθητικὸν τοῦ γραφείου αὐτῶν προσωπικὸν κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἀποφασίζεται προηγουμένως τὸ συμβούλιον περὶ τῆς ὀρθότητος τῆς ἀποπομπῆς, μὴ ἐμποδίζουμένης ἐν τούτοις ὡς ἐκ τῆς ἐναντίας τοῦ συμβουλίου ἀποφάσεως, ἐξ ἀναλογίας ὅθεν τῆς περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ ἐκλεγομένου ἀπαιτουμένης ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐπικυρώσεως, φρονοῦμεν ὅτι ἀμφοτέραι αἱ ἐγκυκλίου δὲν ἐπέτυχον τὴν ἀληθῆ ἐννοίαν τοῦ ἄρθ. 123 δικ. ὀργ. ὅθεν ἀνακαλοῦμεν αὐτάς.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 124 δικ. ὀργ. ὁ γραμματεὺς εἶναι συνυπεύθυνος δι' ὅλης τῆς ἀναγομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πράξεως τῶν υπογραμμάτων, ὅθεν δὲν δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς διατήρησιν προσώπου μὴ ἐμπνέοντος εἰς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην ὅπως ἀναδεχθῇ τὴν εὐθύνην τῶν πράξεων τοῦ.

Ἄν ὡς ἐκ τούτου ὁ γραμματεὺς δύναται ἐνίοτε νὰ ἐνδύσῃ εἰς προσωποληψίαν ἀποπέμπων δι' αἰτίας μὴ προσερχομένας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς. δὲν ἐπιταί ἐκ τούτου ὅτι πρέπει νὰ καταργηθῇ ἡ τῆς ἀποπομπῆς ἐλευθερία, ἀλλὰ καθόσον ὁ νόμος ἐν ἄρθρῳ 123, πρὶν ὀρκισθῶσιν οἱ ὑπογραμματοεῖς, ἀπαιτεῖ νὰ παραστήνται πρὸς ἐπικύρωσιν εἰς τὴν δικαστήριον, ὑπάρχει ὡς ἐκ τούτου μέσον περιορισμοῦ τῆς αὐθαρισίας, ὥστε ἡ ἀποπομπὴ νὰ μὴ γίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν ἀντικαταστάσεως διὰ προσώπου ἥττονος ἱκανότητος, πρὸς δὲ ὁ γραμματεὺς χαρίζεται.

Ἡ οἰκονομία τοῦ ἄρθρου 123 δικ. ὀργ., συγχρονως καὶ τὰ ὡς ἐκ τῆς εὐθύνης πηγάζον δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας ἐκλογῆς ἱκανοποιεῖ, καὶ τὴν αὐθαρισίαν τῶν χαριζομένων περιστέλλει.

Κατὰ τὴν ἀκριβεστέραν ἐννοίαν αὐτοῦ, οἱ γραμματεῖς ἔχουσιν ἐλευθερον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποπομπῆς τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ἀλλ' εἶναι ἐπιφωλὲς πρὸς τῆς ἀποπομπῆς νὰ πληροφωρῶσι τὸ δικαστήριον δι' ἐκθέσεως περὶ τῶν λόγων αὐτῆς· ἂν' ἐτέρου τὸ δικαστήριον δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ παρὰ τοῦ γραμματέως ἐκλεγμένου, διότι ἐνδέχεται ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ νὰ μὴ ᾖναι κατάλληλος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν· καὶ τοιοῦτοτρόπως ὑποχρεοῦται εἰς ἐκλογὴν προσώπου, συγχρόνως καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ δικαστηρίου, καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ γραμματέως ἀπολαμβάνοντος.

Οἱ κ. κ. εἰσαγγελεῖς θέλουσι γνωστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τοὺς γραμματεῖς τοῦ παρ' ᾧ διατελοῦσι δικαστηρίου, θέλουσι δὲ πέμπει· πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο ἐκάστοτε ἀντίγραφον τῆς ἀνω μνημνευθείσης ἐκθέσεως, περιεχομένης τὸν λόγον τῆς ἀποπομπῆς, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ ἐκάστου διορισμοῦ ὑπογραμματοῦ καὶ γραφείας, πίνακα τῆς ποιότητος αὐτοῦ.

ΑΠ. 16 (1876) 176 (1891) 64 (1877). Ἐπειδὴ, (122 καὶ 123 δικ.

ὄργ.) ὁ γραμματεὺς ἐκάστου δικαστηρίου ἐκλέγει καὶ ἀποπέμπει ἑλευθέρως τοὺς ὑπογραμματεῖς. Ἐντεῦθεν δὲ ἔπεται ὅτι ὁ μὲν παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ εἰσαγγελεὺς δὲν δικαιούται νὰ παύσῃ τὸν ὑπογραμματέα, καὶ ἂν οὗτος, αἰτήσῃ ἐκείνου, διωρίσθῃ ὑπὸ τοῦ γραμματέως, καὶ ἂν ἀκόμη ἐκ τῆς διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς εἰσαγγελίας ταύτης προσδιορισμένης ἐπιχορηγήσεως μισθοδοτῇται, ἀλλὰ μόνον ν' ἀπομακρύνῃ τὴν παρ' αὐτῷ ὑπηρεσίαν, ἂν θέλῃ νὰ ἐμπιστευθῇ αὐτὴν εἰς ἄλλον, ὃ δὲ γραμματεὺς τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, ἂν δὲν ἐθεώρῃ τὸν εἰρημένον ὑπογραμματέα ἀναγκαῖον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δικαστηρίου, ὥφειλε νὰ μὴ διορίσῃ αὐτόν, μὴ ἀποδεχόμενος τὴν πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως περὶ διορισμοῦ ἐκείνου ὡς ὑπογραμματέως, ἢ, ἄλλως, λαθὼν γνῶσιν τῆς ἐκ τοῦ γραφείου τῆς εἰσαγγελίας ἀπομακρύνσεως τοῦ εἰρημένου ὑπογραμματέως, ὥφειλε ἢ νὰ χορηγήσῃ ἄλλην τοῦ δικαστηρίου ὑπηρεσίαν αὐτῷ ἅμα ἐμφανισθέντι ἐπὶ τούτῳ ἢ νὰ ἀπολύσῃ αὐτόν τῆς θέσεως τοῦ ὑπογραμματέως. ἂν ἔλῃ λόγους νὰ μὴ διατηρήσῃ αὐτόν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν· ἄλλως ὁ εἰρημένος ὑπογραμματεὺς, διατηρῶν τὴν ιδιότητά τοῦ δημοσίου λειτουργοῦ, καὶ ἐξ ἐλλείψεως τοῦ γραμματέως μὴ ὑπηρετῶν, ἐνόσῃ δὲν ἀπολυθῇ νομίμως τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ δημοσίου τὴν πληρωμὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένου εἰς τὴν θέσιν ταύτην μισθοῦ.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὰς προσβαλλομένας αποφάσεις, ὁ ὑπὸ τῶν ἀναιρεσιδλήτων κληρονομηθεὶς Ν. διωρίσθῃ ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῶν ἐν Καλάμiais Πρωτοδικῶν τὴν 30 Σεπτεμβρ. 1855 ὑπογραμματεὺς τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου καὶ ὀρκισθεὶς ἐξετέλει τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ἐργαζόμενος εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ παρὰ τοῖς αὐτοῖς Πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέως καὶ μισθοδοτούμενος ἐκ τῆς διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς εἰσαγγελίας τὴν 1 Μαρτ. 1868, καὶ μετὰ τὴν παύσιν ταύτην ἐπαρουσιάσθῃ εἰς τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὸν γραμματέα τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου προσφέρων τὴν ὑπηρεσίαν του, ἀλλ' ὁ μὲν εἰσαγγελεὺς δὲν ἐδέχθη αὐτόν νὰ ἐργασθῇ παρ' αὐτῷ, ὁ δὲ γραμματεὺς οὐδεμίαν ἄλλην ἐργασίαν ὥρισεν αὐτῷ, καὶ οὕτως αὐτὸς ἔμεινεν ἄργος μέχρι τῆς 15 Ὀκτ. 1869· ὅθεν ἡ ἀπόφασίς αὕτη, νομίμως ὑπεχρέωσε τὸ δημόσιον νὰ πληρώσῃ εἰς τοὺς ἀναιρεσιδλήτους τὸν μισθὸν τοῦ Ν. ὡς ὑπογραμματέως Πρωτοδικῶν διὰ τὸ εἰρημένον χρονικὸν διάστημα.

124. Ὁ γραμματεὺς διανέμει μετὰξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπογραμματέων τὰς ὑποθέσεις εἶναι δὲ συνυπεύθυνος δι' ὅλα τὰ σφάλματα καὶ πταίσματα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των καὶ πραττόμενα παρ' αὐτῶν ἐκτελούντων τὰ ἔργα των, ἰδίως δὲ δι' ὅλας τὰς ἐκ τούτων ἀποζημιώσεις, ἀποδόσεις καὶ χρηματικὰς ποινὰς, διαφυλαττομένου εἰς αὐτὸν τοῦ δικαιώματος νὰ ἐνάξῃ τὸν πταίσαντα Δικ. Ὁργ. 129.

123. "Ὅλα τὰ δικαστικὰ γραφεῖα κατὰ πάντα ἐργάσιμον ἡμέραν μένουσι τοῦλάχιστον ὀκτὼ ὥρας ἀνοικτὰ κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ ἄλλας ἑορτασίμους ἡμέρας τοῦλάχιστον τρεῖς. Ἡ εἴσοδος εἶναι ἐλευθέρη εἰς καθένα. — Αἱ ἐργάσιμοι ὥραι τοῦ γραφείου προσδιορίζονται προηγουμένως παρὰ τοῦ δικαστηρίου καὶ δημοσιεύονται * Δικ. Ὁργ. 250.

126. Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ γραμματέως ἐμπεριέχονται ἐν γένει εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν, ἰδίως δὲ ὀφείλει οὗτος. — 1) νὰ συντάττῃ κατὰ τὰς συνεδριάσεις καὶ ἐκτὸς τῶν συνεδριάσεων, κατὰ τὰς διασκέψεις, κατὰ τὰς [ἐκ παραγγελίας] τῶν εἰσηγητῶν ἐργασίας ἢ κατὰ τὰς ἀνακρίσεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἄλλα διατεταγμένα βιβλία καὶ νὰ φροντίζῃ ὡσαύτως περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀναγκαίων [ἐγγράφων] ἀπογραφῶν — 2) νὰ φυλάττῃ τὰ πρωτότυπα τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ τὰ ἄλλα δικαστικὰ ἐγγράφα. ** — 3) νὰ φυλάττῃ τὰ εἰς τὸ δικαστῆριον ἀνήκοντα πράγματα, κυρίως τὰ βιβλία τῶν νόμων, τὰς ἐφημερίδας τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἄλλα βιβλία. — 4) νὰ διαχειρίζῃ τὰ διὰ τὴν ἀναγκαίαν γραφικὴν δαπάνην εἰς τὸ δικαστῆριον δοθέντα χρήματα περὶ τῶν ὁποίων θέλει δίδει λόγον κατ' ἔτος εἰς τὸ δικαστῆριον, τὰ χρήματα δὲ ταῦτα δὲν θέλουσι χρησιμεύει οὔτε διὰ τὸν εἰσαγγελέα, οὔτε διὰ τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου. — 5) νὰ τοιχοκολλᾷ εἰς τὸ ἀκροατήριον τὰ ἐκθέματα καὶ νὰ βεβαιῇ τὴν τοιαύτην τοιχοκόλλησιν. — 6) εἰς αὐτὸν παραδίδεται πᾶν ὃ, τι πρέπει νὰ παρακατατεθῇ εἰς τὸ δικαστῆριον. Ποιν. Δικ. 88. Δικ. Ὁργ. 80.

* *Ἐπιθ. Β. Διάταγμα 22 Νοεμ. 1833. Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐργασίμων ὥρῶν εἰς τὰ γραφεῖα. Καὶ Β. Δ. 4 Ἀπριλίου 1848.

** *Ἐπιθ. παρακατιόν: Νόμος ΑΡΙΣΤ. 30 Μαρτίου 1883. Περὶ διορισμοῦ ἀρχαιοφυλάκων ἐν τοῖς Δικαστηρίοις καὶ Β. Διάταγμα 8 Ἰουνίου 1883 περὶ ἀρχαιοφυλάκων τῶν δικαστηρίων.

128. 3.* 220, 238. Πολ. Δικ. 42. 66. 67. 174. 573-667. 670. 672. 674 677. 680. 683, 1. 685. 686. 692.

*Εγκύκλιος 22 Μαΐου 1836 τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας.

Ἡ κυβέρνησις ἐγκρίνασα διὰ Β. Δ. τὸν ἐτήσιον ὑπολογισμὸν τῆς γραμμ. τῆς δικ. ἐβασε συγγρόνως καὶ ὄρους καθ' οὓς πρέπει νὰ γίνωνται αἱ τακτικαὶ μισθοδοτήσεις, καὶ αἱ διὰ τὴν τοῦ γραφείου δαπάνην μηνιαῖαι δόσεις. Περί τῶν τελευταίων τούτων διὰ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ εἰρημένου Β. Δ. ρητῶς ἀπεφάνετο : « Ἀπὸ τὰ ὀλίκως καὶ κατ' ἀποκοπὴν διωρισμένα γραφικὰ ἐξόδα πρέπει ν' ἀπαντηθῶσιν αἱ ὕλαι τοῦ γραφείου, τὰ ἐξόδα τύπου καὶ λιθογραφίας, ἡ ἀγορὰ τῶν ἀναγκαίων συγγραμμάτων, τὰ σκεύη, τὸ πύρωμα, φῶτισμα, καθαρίσµα, καὶ ἐνοίκιον τοῦ γραφείου καὶ τὰ χάριν ἐκτάκτου συμβουθείας εἰς τὸ γραφεῖον καὶ εἰς τοὺς ὑπηρετάς διδόμενα ἀπὸ αὐτὰ θέλουν πληροῦναι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς ρητῶς τοὺς γραμματεῖς τῶν» — Περί τῆς χρησεως δὲ τῆς ἐπιχορηγήσεως ταύτης διετάχθησαν τὰ ἐξῆς : « (ἄρθρ. 3.) Ὅσον ἀφορᾷ τὰ προϋπολογισθέντα γραφικὰ ἐξόδα τῶν ὑποτελούντων (εἰς τὴν γραμματείαν) δικαστηρίων καὶ δημοσίων ἀρχῶν, ταῦτα σχηματίζουν νόμιμον ἐπιχορήγησιν κατὰ τὸ ἄρθρον 237 καὶ 238 τοῦ οργανισμοῦ τῶν δικ. περὶ τῆς ὁποίας δὲν δίδεται ποσὶς λογαριασµὸς εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον. Ὁ προϊστάµενος τοῦ δικαστηρίου ὑποβρίζει κατ' ἔτος δι' αὐτὰ ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τοῦ δικαστ. ἓνα λογιστὴν, καὶ ἐπικυρῶι μὲ τὴν ὑπογραφήν του πάντοτε τὰ ἀποδεικτικὰ πρὸς τὰς λαμβανομένας ἀπὸ τὸ βασ. ταµεῖον δόσεις τῆς προσεπιχορηγήσεως ὥστε ὁ ρηθεὶς λογιστὴς χρεωστεῖ νὰ δώσῃ λογαριασµὸν εἰς µόνον τὸ δικαστήριον, εἴτε εἰς τὸν προϊστάµενον αὐτοῦ. Πλὴν οἱ εἰσαγγελεῖς ἔχουν τὴν ἐλευθερίαν χρῆσιν τῆς ἐγκριθείσης προσεπιχορηγήσεως διὰ τὰ γραφικὰ αὐτῶν ἐξόδα, ἐπομένως δύνανται νὰ λάβουν αὐτεπαγγέλτως καὶ νὰ ἐκδώσων ἀποδείξεις διὰ τὰς ἀνηκούσας εἰς αὐτοὺς μηνιαίας δόσεις. Ἀπὸ τὰς προσεπιχορηγήσεις αὐτάς πρέπει νὰ προμηθεύωνται τὰ σκεύη τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὰ ἀναγκαζούντα συγγραμµατὰ κατὰ τὴν πραγματικὴν χρεῖαν, τὸ ὅποιον πρέπει ν' ἀποδεικνύεται ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῆς ὑπηρεσίας, οἵτινες ὑπόκεινται κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου διὰ νὰ γνωσθῇ ἂν ἔγινε προσθήκη ἢ ἀφαίρεσις αὐτῶν. »

Ἐνταῦθα δὲ κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ προσθέσωμεν συμφῶνως μὲ τὸν § 6' τοῦ 6 ἄρθρ. τοῦ εἰρημένου Β. Δ. ὅτι « εἰς τὴν ἐπιχορήγησιν τῶν γραφικῶν ἐξόδων τῶν διὰ τοὺς εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικείων, συμπεριλαμβάνονται καὶ 200 δραχμαὶ δι' ἕκαστον αὐτῶν εἰς ἀπάντησιν

ατῆς ἀναγκαίουαυτης δαπάνης διὰ τὴν περιοδείαν των, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸν νόμον χρεωστούς χάριν παρατηρήσεως νὰ κάμουν».

127. Ἐκαστος γραμματεὺς ὀφείλει, ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ ἢ ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως τῆς ὑπηρεσίας του, νὰ σημειώσῃ εἰς τὸ τέλος παντὸς πρωτοτύπου ἐγγράφου συντεταγμένου παρ' αὐτοῦ, εἰς τὸ τέλος παντὸς διδομένου ἀντιγράφου ἢ ἀπογράφου, ἢ εἰς τὸ τέλος παντὸς παρακατατεθέντος ἐγγράφου, ἐνεκα τῶν ὁποίων πρέπει νὰ εἰσπραχθῶσι δικαστικά τέλη καὶ δικαιώματα, τὴν ποσότητα αὐτῶν. Ἡ αὐτὴ πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὰς παραβάσεις τῆς δικαστικῆς διατιμῆσεως, παρεκτὸς τῆς ἐπὶ παραβάσει ποινικοῦ τινος νόμου καταδικώσεως. Δικ. Ὁργ. 244. 248. X. 1.

128. Ὁ γραμματεὺς θέλει συντάττει διάφορα βιβλία ἢ κατὰστιχα προσηκόντως μονογραφημένα κατὰ τὸ ἄρθρον 87.—1) εὐρετήριον συντεταγμένον κατὰ τὸ ἄρθρον 200, ὅπου σημειοῦνται αἱ καθ' ἑκάστην γεγόμεναι [[δικαστικαῖς]] πράξεις.—2) βιβλίον τῶν παρὰ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου διδομένων ὅρκων.—3) κατὰστιχον τῶν παρὰ τοῖς δικαστηρίοις παρακατατεθειμένων.—4) ἰδιαίτερον βιβλίον ὅλων τῶν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου γεγομένων παραιτήσεων ἢ ἄλλων δηλοποιήσεων.—5) ἰδιαίτερα βιβλία κατὰ τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ὥρισμένας περιπτώσεις. Δικ. Ὁργ. 126, 6. 214. 215. 216. 220. Πολ. Δικ. 408, 3. 599. 601. 676. 1074.

129. Οἱ γραμματεῖς κατ' αἴτησιν τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως ὀφείλουν νὰ δώσουν χάριν ἀσφαλείας ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην των ἐγγύησιν προσδιοριζομένην κατὰ τὰς περιστάσεις παρὰ τοῦ δικαστηρίου.—Ἡ ποσότης τῆς ἐγγυήσεως εἶναι διὰ μὲν τοὺς γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν οὔτε ἐλάσσων τῶν ἑκατὸν οὔτε μείζων τῶν διακοσίων δραχμῶν· διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς γραμματεῖς 200—500. Δικ. Ὁργ. 124.

130. Ἡ διαφιλονίκησις καὶ παραδοχὴ τῆς ἐγγυήσεως ἀνήκει διὰ μὲν τοὺς γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν [[ἢ ἐμποροδικῶν]] εἰς τοὺς ἀρμοδίους πρωτοδικὰς καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελεῖς· δι' ὅλους δὲ τοὺς ἄλλους γραμματεῖς, εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς εἰσαγγελεῖς, παρὰ τοῖς ὁποίοις εἶναι διωρισμένοι. — Ἡ ἐγγύησις δίδεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Περὶ τοιούτων ἐγγυήσεων ἰσχύουσι καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 175 ὥρισμένα. Πολ. Δικ. 840. Δικ. Ὁργ. 124.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Δικηγόροι. *

131. Πᾶς διάδικος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρίσταται ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων, διὰ νὰ ἐνεργῇ αὐτοπροσώπως ὅλας τὰς δικαστικὰς πράξεις, καὶ νὰ ἐκθέτῃ εἰς τὸ δικαστήριον τὴν ὑπόθεσιν προφορικῶς. — Ὅταν δὲ θέλῃ, ἢ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, ὑφείλῃ νὰ παρασταθῇ δι' ἀντιπροσώπου ἢ νὰ προσλάβῃ συνήγορον, ὁ ἀντιπρόσωπος ἢ ὁ συνήγορος οὗτος πρέπει, ἐὰν δὲν ᾔναι εἰς τῶν εἰς τὴν πολιτικὴν δικονομίαν ὀνομαστί ἀναφερομένων, νὰ λαμβάνεται ἐκ τῶν δικηγόρων. Πολ. Δικ. 91. Ποιν. Δικ. 25. 26. Δικ. Ὁργ. 132.

132. Ὅταν ὁ διάδικος παρίσταται ὁ ἴδιος ἢ ἀντ' αὐτοῦ, κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμούς τῆς πολιτικῆς δικονομίας, συγγενής τις ἢ ἐμόδικος αὐτοῦ, ἐπὶ μὲν παραβάσει τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 146—148, ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς εἰρημένους τὸ νὰ ἀγορεύουν περαιτέρω, καὶ ὑποχρεοῦται ὁ διάδικος νὰ λάβῃ δικηγόρον πρὸς ὑπεράσπισίν του, ἐπὶ δὲ παραβάσει ὅρου τινὸς τοῦ ποινικοῦ νόμου,

* Μέτρη: 1) Νόμον ΓΤΙΖ' (ἀρ. 3317) 23 Δεκ. 1908 περὶ δικηγορικῶν συλλόγων, 2) Νόμον ΓΤΛΔ' 42 [14] Μαρτίου 1909, 3) Β. Διάταγμα 10 Νοεμβρίου 1836, 4) Νόμον 27 Φεβρ. 1842 καὶ 5) Νόμον 22 Φεβρ. 1847.

ἐνεργοῦνται κατ' αὐτῶν τὰ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν διατεταγμένα. Πολ. Δικ. 91. 166. 167. 168. 205. Ποιν. Δικ. 350. 367. 368. 370.

133. "Ὅστις χωρὶς νὰ εἶναι κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν συγγενής, ὁμόδικος, ἢ δικηγόρος, ἐμφανίζεται ἀντ' ἄλλου εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἀγορεύει δικαστικῶς ὑπὲρ αὐτοῦ, ἢ ἐνεργεῖ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ἄλλας δικαστικὰς πράξεις, τιμωρεῖται καθ' ἃ διατάττει ὁ ποινικὸς νόμος. Ποιν. Νόμ. 230.

134. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη ποινὴ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν παραβάτην, εὐθὺς ἐπὶ συνεδριάσει, παρὰ τοῦ πολιτικοῦ ἢ ποινικοῦ δικαστηρίου, ὅπου ἐνεφανίσθη· ἄλλως δὲ, μόνον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν. Πολ. Δικ. 169. 206.

135. "Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἐκάστῳ δικαστηρίῳ διορισθησομένων δικηγόρων προσδιορίζεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου. — Εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια εἶναι δεκτὸς πᾶς δικηγόρος διωρισμένος παρ' ὁποιοῦδήποτε ἄλλου δικαστηρίου, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ διαδικασία διὰ τῆς ἐκλογῆς δικηγόρου, μετερχομένου τὸ ἐπιτήδευμά του ἐκτὸς τοῦ τόπου, ἐνθα καθεορεύει τὸ ποινικὸν δικαστήριον, οὐδὲ δύναται νὰ συγχωρήτῃ τὸ δικαστήριον τὴν τοιαύτην ἀναβολήν. Δικ. Ὁργ. 138.

ΑΠ. 143 (1900). Ἐπειδὴ διὰ τῆς 260 (1899) ἀποφάσεως τοῦ Α' Τμήματος τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἀνηρέθη ἡ 1557 (1898) ἀπόφασις τῶν ἐφετῶν καὶ παρεπέμφθη ἡ δίκη ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος διὰ τὴν κατάλληλον ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου μόνον ἐφ' ὅσον ἀπερρίφθη ἡ ἀγωγὴ τοῦ ἐνάγοντος Δ. ὡς πρὸς τὴν ἀποζημίωσιν αὐτοῦ διὰ τὸν μὴ διορισμὸν τοῦ ὡς δικηγόρου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1896 ὥστε κατὰ τοῦτο ἐξεταστέα ἐστὶν αὐτῆς ἡ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1897 ἐφασίς αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ καθ' ἃ παραδέχθη καὶ τὸ Α' Τμήμα τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ τῆς προσημειωθείσης ἀποφάσεως ὁ ὑπουργὸς ὤρειλε νὰ διορίσῃ

* Ἀλλὰ δυνάμει Νόμου ΒΡΠΘ' 20 Ἀπριλίου 1893 ἄρθρ. 6 ὁ ἀριθμὸς τῶν δικηγόρων εἶναι ἀπεριόριστος.

τὸν ἐκκαλοῦντα δικηγόρον μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς περὶ ἀποχωρήσεως αὐτοῦ αἰτήσεως ἢ ὃν οὗτος ἐκέκτητο ὅλα τὰ πρὸς τοῖς αὐτὸν διορισμὸν ἀπαιτούμενα προσόντα, ἅτινα καὶ τὸ Δημόσιον δὲν ἀμφισβητεῖ ἐπομένως ἢ ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐπελθὺς αὖτα τῷ ἐκκαλοῦντι ζημία δεῖν νὰ ἀνορθωθῇ, βασιμου θεωρουμένης τῆς ἀγωγῆς κατὰ τοῦτο.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἐγγράφων καὶ ὑπὸ τῶν ἐκατέρωθεν ὑπὸ τῶν διαδίκων προτεινομένων ἰσχυρισμῶν βεβαιούται ὅτι ὁ ἐκκαλὼν εἶχε διατελέσει πρότερον ἐπὶ πολλὰ ἔτη δικηγόρος παρ' ἅπασιν τοῖς ἐν Ἀθήναις Δικαστηρίοις, κατόπιν διορισθῇ Πρωτοδίκη, καὶ ὑπέρβησεν ὡς τοιοῦτος ἐπὶ πολλὰ ἔτη εὐδοκίμως ἐφ' ᾧ καὶ τῷ ἐξεφράσθη ἡ Βασιλικὴ Εὐχάρεσκια, ἐκ τῶν περιστατικῶν δὲ τούτων τὸ Δικαστήριον θεωρεῖ ἀποδοειγμένον ὅτι ὁ ἐκκαλὼν, ἡδύνατο νὰ κερδίσῃ ἀσφαλῶς ἐκ τοῦ δικηγορικοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος δραχμὰς τοῦλάχιστον ἑκατὸν κατὰ μῆνα καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο δεῖν νὰ τῷ ἐπιδικασθῇ πρὸς ἀποζημιώσιν του διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν δύο μηνῶν, περὶ ὧν ἡ ἀγωγή, μεταρρυθμιζομένης κατὰ τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἐκκαλουμένης αποφάσεως.

Ἐπειδὴ ὁ ἐνάγων διὰ τῆς ἀγωγῆς ἐζητεῖ ἀποζημιώσιν οὐ μόνον διὰ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ὅπερ δὲν ἔλαβεν ἐκ τῆς ἀμελείας τοῦ ὑπουργοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἐκ τοῦ δικηγορικοῦ του ἐπαγγέλματος ἀπολαύσεις, ἃς ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου ἐστερήθη. Τὸ δεῦτερον δὲ τοῦτο κεφάλαιον τῆς ἀγωγῆς, καίτοι στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νομίμου λόγου, ἐφ' οὗ καὶ τὸ πρῶτον, ὅπερ τὸ ἐφετεῖον ἐδέχθη, ἀπέρριψεν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἄνευ περαιτέρω ἐρεύνης, οὕτως ὅμως παρεβιάσθησαν οἱ τε ἀνωτέρω περὶ συντάξεως νόμοι καὶ τὸ ἄρθρ. 6 ΧΕΣ' Νόμου καθ' ὃ, ὁ ἀριθμὸς τῶν δικηγόρων δὲν δύναται νὰ περιορισθῇ, οὔτε ὁ δικηγόρος νὰ μετατεθῇ ἄνευ τῆς συναίνεσώς του, ἐξ οὗ ἐπεταί ὅτι ὁ ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ μὴ διορίσῃ δικηγόρον, τὸν ἔχοντα τὰ πρὸς τοῦτο νόμιμα προσόντα, ἐπομένως ὁ ἀναιρετεῖων ἔχων μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς περὶ ἀποχωρήσεως αἰτήσεως τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ αὐτοδικαίως τὴν σύνταξιν, εἶχεν ἔκτοτε κεκτημένα τὰ προσόντα, τὸ δικαίωμα νὰ διορισθῇ δικηγόρος. Τοῦτο δὲ μὴ πράξας ὁ ὑπουργὸς προσέβαλε τὸ διὰ τῆς ἐπιδίκου ἀγωγῆς ἐπιδιωκόμενον δικαίωμα τοῦ ἐναγόντος. Ὅθεν ἀναιρετεῖα καθίσταται ἡ ἀπόφασις.

136. *[[Ὁ διορισμὸς γίνεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, καὶ κατὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως. — Περὶ τῶν παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις [[ἢ ἐμποροδίκαις]] δικηγόρων λαμβάνεται ἡ γνώμη τοῦ εἰσαγγελέως ἐκείνου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν περιφέρειαν κεῖνται τὰ εἰρημένα δικαστήρια.]] Δικ. Ὁργ. 131.

137. [[Κανεῖς δὲν δύναται νὰ διορισθῇ δικηγόρος. — ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΛΙΣ

1) ἂν δὲν ὑπερέβῃ τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του·—2) ἂν δὲν ὑπεβλήθῃ εἰς τὰς πρὸς τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ἀπαιτούμενας ἐξετάσεις· — 3) καὶ ἂν δὲν ἐγυμνάσθῃ τοῦλάχιστον ἐν ὁλόκληρον ἔτος παρὰ τινι δικηγόρῳ.—Εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου γεννησόμενους πρῶτους διορισμοὺς δύναται νὰ γενῇ παράβλεψις τῶν διατάξεων ταύτων διὰ προλαβούσας ἐκδουλεύσεις.]]*

138. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν παρὰ τινι δικαστηρίῳ διωρισμένον δικηγόρον νὰ [συνηγορῇ] ἐνεργῇ τὰ κατήγοντά του εἰς ἄλλο δικαστήριον.—Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον διὰ τὰ ποινικὰ δικαστήρια, κατὰ τὸ ἄρθρον 135. Δύναται δὲ νὰ γενῇ καὶ ἄλλη ἐξαίρεσις εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὡς πρὸς τὰ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καθεδρεύοντα δικαστήρια. Εἰς τοὺς παραβάτας ἐπιβάλλεται πειθαρχικὸν πρόστιμον ἢ προσωρινή παῦσις. Δικ. Ὁργ. 221, 222.

139. Οἱ παρὰ τινι δικαστηρίῳ δικηγόροι χρεωστοῦν, προσκαλούμενοι νὰ συνηγοροῦν ὑπὲρ παντὸς διαδίκου, καὶ νὰ ὑπερασπίζουν τὰ συμφέροντά του. Τότε μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος τοῦ νὰ ἀρνηθῇ τὴν συνδρομὴν του, ὅταν ἡ ὑπόθεσις τινος διαδίκου ἦναι ἐντελῶς ἄδικος καὶ παράνομος, καὶ δὲν εἶναι δεκτικὴ οὐδεμιᾶς νομίμου ὑπερασπίσεως. Δικ. Ὁργ. 140, 216.

140. Ὅταν εἰς πολιτικὴν τινα ἢ ποινικὴν ὑπόθεσιν ὁ διάδικος ἢ ὁ κατηγορούμενος δὲν εὕρισκῃ δικηγόρον, ὁ πρόεδρος κατ' αἰτήσιν αὐτοῦ, ἢ εἰς ἔνεκα κακουργημάτων δίκας, καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἐκλέγει τὸν δικηγόρον.—Ὁ οὕτως ἐκλεχθεὶς δικηγόρος τότε μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηθῇ τὴν συνδρομὴν του, ὅταν τὸ ἀνήκον δικαστήριον ἐγκρίνῃ τὰ δικαιολογήματά του. Δικ. Ὁργ. 139, 216. Ποιν. Δικ. 26, 423.

141. Ὁ δικηγόρος ὅστις ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου ἀρνεῖται ἢ ἀναβάλλει τὴν συνδρομὴν του, καὶ μ. ὅλας

* Τοὺς εἰδικοὺς νόμους περὶ προσόντων καὶ ἐξετάσεων τῶν δικηγόρων ἐπιθι παρακατιὸν ἐν τῷ τ. 1. Προσόντα δικαστῶν ὑπαλλήλων.

τάς εἰς αὐτὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 97 γενομένας παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως ἐπιταγάς, ἐπιμένει ἀρνούμενος ἢ ἀναβάλλων τινὰ συνδρομὴν καταδικάζεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου εἰς ὅλας τὰς ζημίας καὶ τὰ ἐξόδα, προσέτι δὲ εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον 10—100 δραχμῶν καὶ εἰς πρόσκαιρον δεκατεσσάρων ἡμερῶν παύσιν τῶν ἔργων τοῦ μέχρις ἑξ μηνῶν, καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ ποινικῆς καταδίωξεως. Ποιν. Νόμ. 480. Πολ. Δικ. 56. 223. Δικ. Ὁργ. 161. 172. 279. Ποιν. Δικ. 65.

142. Οἱ δικηγόροι εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι, τῶν ὁποίων κύριον ἔργον εἶναι νὰ συμβουλευώσι τὸν πελάτη των, νὰ τὸν ὑπερασπίζωσι καὶ νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύωσι ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, νὰ ἐπιχειρῶσιν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ ὅλας τὰς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἀναγκαίας προφορικὰ καὶ ἐγγράφους πράξεις, νὰ κάμνωσι τὰς προσηκούσας προτάσεις, καὶ νὰ τὰς ὑποστηρίξωσι προφορικῶς ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει. Πολ. Δικ. 148. Ποιν. Νόμ. 490. 491.

ΑΠ. 112 (1899) Ποινικῆ. Ἐπειδὴ, κατὰ τὰ πραγματικὰ περιστατικά τοῦ δι' ὃ κατεδικάσθη ὁ ἀναιρεσεῖων ἀδικήματος, εἰς οὗ τὸν ἔλεγον δὲν δικαιούται νὰ ἐπέμβῃ ὁ Ἀρείος Πάγος, ὁ ἀναιρεσεῖων ἐκτὸς οὗτο ἔνοχος, ὅτι ὡς δικηγόρος ἐξετέλεσε τοῦτο, ἤτοι ὡς τοιοῦτος ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ δικηγόρου καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐνασχέσεως τῶν δικηγορικῶν αὐτοῦ καθήκοντων, ὡς ἐν τῷ αἰτιολογικῷ τῆς προβαλλομένης ἀποφάσεως σαφηνίζεται, ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως παρέκλινε τὸν συγκατηγορηθέντα αὐτοῦργον δικαστικὸν κλητῆρα εἰς ἐκτελέσειν τῆς ἀξιοποιήσεως πράξεως, περὶ ἧς προνοεῖ τὸ ἄρθρ. 487 § 1 489 καὶ 24 Ποιν. Νόμου, ἐπομένως ὀρθῶς ἡμηνεύθησαν καὶ ἐφῆρμόθησαν αἱ διατάξεις αὗται.

Ἐπειδὴ (487 Ποιν. Νόμου,) οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐκτὸς τῶν εἰδικῶν ἐν τῷ νόμῳ ὀριζομένων περιπτώσεων εἶναι τῶν ἄρθρων 191 καὶ 491 τιμωρόνται γενικῶς διὰ πᾶσαν ἄλλην παράβασιν τοῦ καθήκοντός των, ἐὰν συντρέχωσι τὰ στοιχεῖα ἄρθρου 487 Ποιν. Νόμου, ὡς συμβαίνει ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐπομένως ὁ λόγος ἀναίρεσεως ὅτι ἐσφαλμένως ἡμηνεύθησαν καὶ ψευδῶς ἐφῆρμόθησαν τὰ ἄρθρα 487 καὶ 489 ἐν ᾧ εἰδικῶς περὶ δικηγόρων προενόησαν τὰ ἄρθρα 490 καὶ 491, ἐστὶ ἀπορριπτέος.

ΑΠ. 207 (1899). Ποινικῆ. Ἐπειδὴ, ὁ ἀναιρεσεῖων ἐκ συστάσεως μετ' ἄλλου, πληρεξούσιος ὢν δικηγόρος τοῦ Χ. καὶ θέλων νὰ βιάσῃ αὐτὸν καὶ νὰ περιποιήσῃ ἐαυτῷ ἀσυγχώρητον ὄφελος, ἀπέκρουεν ἀπ

αὐτοῦ καὶ παρσιώπησεν ἀθεμίτως πράγματα ἄλληθ', ἤτοι τὴν ἄρσιν τῆς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτοῦ ἐπιβεβλημένης συντηρητικῆς κατασχέσεως, ἐξ ἧς, ὡς δέχεται τὸ συμβούλιον, ἐπῆλθε τὸ ασυγχώρητον εἰς τὸν ἀναιρεσιόντα ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ιδιώτου κατηγοροῦ ὄφελος, καὶ ἐντεῦθεν ἐβλάψε μὲν αὐτόν, ὡφελήθη δὲ ὁ ἴδιος· οὐδὲν δὲ ἕτερον στοίχειον τῆς ἀξιοποίνου πράξεως τῆς ἀπάτης ἀπαιτεῖ ὁ νόμος τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐπῆλθεν ἡ βλάβη εἰς τὸν ἄλλον ἢ ἡ ὥφελεια εἰς αὐτόν, ἀρεθέντος εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας, ὅπερ ἐξάγει τοῦτο ἐκ τῆς σταθμίσεως τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως συμβάντων πραγματικῶν περιστατικῶν, ὧν ἡ ἐκτίμησις ἀνάγεται κυρίαρχικῶς εἰς τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ συμβουλίου· ὥστε ὀρθῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεκτῶν γενομένων πραγματικῶν γεγονότων ἡρμηνεύθη καὶ ἐφηρημένη ὁ Ποιν. Νόμος.

Ἐπειδὴ (142 Ὀργ. Δικ.) οἱ δικηγόροι εἶνε δημόσιοι ὑπάλληλοι ρητῶς ὀνομαζόμενοι τοιοῦτοι, διοριζόμενοι δὲ καὶ ἐκλιζόμενοι ὡς καὶ πάντες οἱ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ἐκτελοῦντες πλὴν τῶν δικηγορικῶν καὶ ἄλλα τῆς δικαστικῆς λειτουργίας καθήκοντα, κατ' ἄλλας Ὀργανισμοῦ διατάξεις· τοιοῦτοι δὲ ὄντες ὑπόκεινται καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν περὶ δωροδοκίας διατάξιν ἄρθρου 456 Ποιν. Νόμου ὡς πάντες οἱ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, οὐδεμίαν ἐξαίρεσιν οὐδενὸς τοιοῦτου ποιουμένου τοῦ νόμου· δὲν εἶναι δὲ ὀρθὸς ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἀναιρεσιόντος ὅτι ἡ λήψις δώρου ὑπὸ δικηγόρου ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπιχειρήσῃ ἢ παραλείψῃ ἐναντίον τῶν ἰδίων αὐτοῦ καθήκοντων πράξιν τινα τῆς ὑπηρεσίας του πρὸς ὄφελος ἄλλου, οἷός ἐστιν ὁ ἀντίδικος τοῦ πελάτου του, ἢ πρὸς βλάβην ιδιώτου τινός, οἷός ἐστιν ὁ πελάτης, ὑπάγεται εἰς μόνην τὴν διάταξιν ἄρθρου 490 Ποιν. Νόμου, διότι κατ' αὐτὴν τιμωροῦνται οἱ δικηγόροι, ὅταν ἐν' ἄλλους λόγους, μὴ ἀποτελοῦντας ἄλλην ὀρισμένην ἐν τῷ νόμῳ ἀξιοποίνου πράξιν, ἐρχωνται εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ ἀντιδίκου τοῦ πελάτου των καὶ ἐνεργῶς πρὸς χάριν μὲν αὐτοῦ, πρὸς βλάβην δὲ τοῦ πελάτου· ὥστε, συντρέχοντων τῶν τῶν δωροδοκίαν ἀποτελούντων πραγματικῶν περιστατικῶν, ὡς δέχεται ταῦτα τὸ συμβούλιον διὰ τοῦ βουλευματος, ὀρθῶς ἡρμηνεύθη καὶ ἐφηρημένη ὁ Ποιν. Νόμος παραπεμφθέντος τοῦ ἀναιρεσιόντος εἰς δίκην καὶ ἐπὶ δωροδοκίαν.

143. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δικηγόρους ἐπὶ προστίμῳ νὰ υπογράφωσι γνωμοδοτήσεις, ὑπομνήματα, ἢ ἄλλα ἐγγράφα, μὴ συντεθειμένα παρ' αὐτῶν, [καὶ] ἢ περὶ τῶν ὁποίων δὲν διεσχέθησαν. Δικ. Ὀργ. 292. 293. 2.

144.* [[Ἐπὶ ποινῇ] πειθαρχικοῦ προστίμου ἢ προσκαίρου παύσεως ὀφείλουν νὰ σημειώσωσιν εἰς τὸ τέλος ἐκάστης γνωμοδοτήσεως ἢ ἄλλου ἐγγράφου, συντεθειμένου ἢ υπογεγραμμένου παρ' αὐτῶν, τὴν ποσότητα τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων, καὶ νὰ δίδωσιν ἐξοφλητικὸν περὶ

τῆς ἀντιμισθίας τὴν ὁποίαν ἐλάβον [ὑπὲρ τὰ νενομισμένα] ἐκτὸς τῶν νομίμων δικαιωμάτων.]]* Δικ. Ὁργ. 292, 293.

148.* [[Δὲν δύνανται οἱ δικηγόροι νὰ συμφωνῶσι πρὸς βλάβην τῶν διαδίκων περὶ ἀντιμισθίας [ἀνωτέρας] δοτέας αὐτοῖς ἐκτὸς τοῦ νομίμου τέλους ἢ δικαιώματος. Τοιαύτη συμφωνία εἶναι ἄκυρος· τὸ ληφθὲν ἐπιστρέφεται μετὰ τόκου, καὶ ὁ παραβάτης δικηγόρος παύεται πρὸς καιρὸν τοῦ ἐπαγγέλματός του. — Μὲ παρομοίαν ποινὴν τιμωροῦνται καὶ ὅσοι πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς συζητήσεως ἡνάγκασαν τὸν πελάτην των νὰ δώσῃ ἢ νὰ ὑποσχῇ ἀντιμισθίαν]]. Δικ. Ὁργ. 293, 4. Πολ. Δικ. 119. Ποιν. Νόμ. 461, 491.

ΑΠ. 27 (1899). Ἐπειδὴ ἡ μεταξὺ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκκαλοῦντος διανομένης ἐταιρίας καὶ τοῦ ἐπρεσβλήτου διὰ τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ δύο ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14)26 Ἰουλίου 1892 καὶ 22)δ Ἰουνίου 1893 συνασθεῖσα σύμβασις περὶ δικηγορικῆς ἀντιμισθίας, χορηγηθησομένης εἰς τὸν ἐπρεσβλήτον ὑπὸ τῆς ἐκκαλουμένης ἐταιρείας μετὰ τὴν ἀπιτυχὴ περάτωσιν τῆς ἐνώπιον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐδρεύοντος διαρκοῦς ἐθνικοῦ μικτοῦ συμβουλίου ὑφισταμένης δίκης μετὰ τῆς Β. καὶ τῆς Μ. καὶ ἄλλων ἀμειβομένων τὴν ἰδιότητα αὐτῆς ὡς θυγατρὸς καὶ κληρονόμου τοῦ Γ., εἶχεν ὡς τόπον ἐκτελέσεως, κατὰ τὴν ὑπονοουμένην θέλησιν τῶν συμβαλλομένων, τὴν Κωνσταντινούπολιν, διότι εἰς τὰ ἐκεῖ ἐδρεύοντα ἄλλοδαπα δικαστήρια ἔπρεπε νὰ διεξαχθῇ ἡ δίκη, δι' ἣν συνεφωνήθη νὰ δοθῇ εἰς τὸν ἐπρεσβλήτον ἡ δρισθεῖσα διὰ τῶν εἰρημένων ἐγγράφων ἀντιμισθία.

Ἐπειδὴ δ' δι' ἄρθρου 145 Ὁργ. Δικ. κανονίζουν τὸ ἀντικείμενον τῆς ὑποβληθείσης εἰς τὸ προξενικὸν δικαστήριον διαφορᾶς ἡμεδαπὸς νόμος, καθ' ὃν ἡ σύμβασις περὶ ἀντιμισθίας χορηγητέας εἰς τὸν δικηγόρον πέραν τοῦ νενομισμένου μέτρου ἐπὶ βλάβῃ τῶν διαδίκων ἀποδοκιμάζεται, ἄκυρος κηρυχσομένη καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν ὑποβάλλουσα τὸν δικηγόρον, φέρει ποσὴν τὸν χαρακτῆρα νόμου ἀναγκαστικοῦ ἀπαλείοντος ὡς τοιοῦτου τὴν ὑπὸ τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων (ὅποια εἶναι καὶ τὰ ἐν τῇ ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ ἐδρεύοντα προξενικά δικαστήρια) ἐφαρμογὴν τοῦ ἀποδοχομένου ὡς ἰσχυρὰν καθ' ὁλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει τὴν ποιαύτην περὶ δικηγορικῆς ἀντιμισθίας σύμβασιν ὀθωμανικοῦ νόμου.

Ἐπειδὴ ἄρα τὸ κύρος καὶ τὰ ἔννομα ἀποτελέσματα τῆς ἐπιδόκου συμβάσεως θὰ κριθῶσι κατὰ τοὺς ὁρισμούς τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας.

* Τὰ ἄρθρα 144 καὶ 145 κατηργήθησαν ὑπὸ Νόμου ΓΤΑΑ' 12 [14] Μαρτίου 1909.

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 145 Ὁργ. Δικ. πραγματεύεται περὶ τῆς πρὸς βλάβην τῶν διαδίκων γενομένης πρὸς δικηγόρους συμφωνίας περὶ χορηγήσεως εἰς αὐτοὺς ἀντιμισθίας μείζονος τῆς νενομισμένης, ἅρα περὶ τῆς μετὰ τοῦ διαδίκου συναπτομένης, καὶ ταύτην μόνον κηρύσσει ἄκυρον, οὐδένα δὲ ποιεῖται λόγον περὶ τῆς συμβάσεως. ἢν τρίτος τις μὴ διάδικος συνῆλθεν, αἱ δὲ τοῦ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος Ρωμαϊκοῦ καὶ Βυζαντινοῦ Νόμου διατάξεις, αἱ περὶ τῶν τοιούτων μετὰ δικηγόρων συμβάσεων πραγματευόμεναι καὶ ἰδίως ἡ εἰδικῶς πρεσβύσα περὶ αὐτῶν ἀτάξις τοῦ Νόμου 1 § 2. Πανδ., (50, 13) ὡς καὶ ἡ ἀντιστοιχοῦσα Βασιλ. Βιβλ., 54 τίτλ. Δ. μόνον τὴν ἡρτημένην τῆς δίκης συμφωνίαν τοῦ διαδίκου, ἢτοι προσώπου μετέχοντος τῆς δίκης, εἰς ἣν ἀναφέρεται ἡ τοιαύτη συμφωνία μετὰ τοῦ δικηγόρου περὶ ἀμοιβῆς διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκδασιν αὐτῆς ὑπερβαίνουσας τὸ ὀριζόμενον ἐν αὐταῖς ποσὸν τῶν ἐκαστὸν χροσῶν, κηρύσσουν ἄκυρον, ὡς σαφῶς προκύπτει ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτῶν καὶ οὐχὶ πᾶσαν ἐν γένει τοιαύτην σύμβασιν μετ' οἰουδήποτε γενομένην ὁρθῶς ἅρα, ἂν καὶ δι' ἄλλους λόγους τὸ πρωτοδικεῖας δικαστὴριον ἀπέριψε τὴν περὶ ἄκυρότητος τῆς συμβάσεως, ἐφ' ἣ στηρίζεται ἡ ἀγωγή, ἐνστασιν τοῦ ἐκκαλοῦντος.

Ἐπειδὴ ἡμῶς ὅπως ἀποφαινόμενον τὸ τμήμα τοῦτο ἐκφέρει γνώμην διάφορον τῆς ὑπὸ τοῦ πρώτου τμήματος διὰ τῆς ἀναιρετικῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως ἐξενεχθείσης, καθ' ἣν πᾶσα ἡρτημένης τῆς δίκης συμφωνία τοῦ δικηγόρου περὶ ἀμοιβῆς μείζονος τοῦ νομίμου ποσού, εἴνε ἄκυρος ἀνευ διακρίσεως ἂν ἐγένετο μετὰ τοῦ διαδίκου ἢ μετὰ τρίτου, καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ παραπεμφθῇ ἡ λύσις τοῦ νομικοῦ τούτου ζητήματος εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ δικαστηρίου τούτου πρὸς ἄρσιν τῆς διαφωνίας.

ΑΠ. 279 (1900). Ἐπειδὴ, ὡς ἔκρινεν ὁρθῶς τὸ Δικαστὴριον διὰ τῆς προεκδοθείσης 27 (1899) ἀποφάσεως, τὸ κύρος, καὶ τὰ ἔννομα ἀποτελέσματα τῆς συμβάσεως, δι' ἧς συναφωρήθη μετὰ τῶν διαδίκων νὰ χορηγηθῇ τῷ ἐρεσιβλήτῃ ὠρισμένη ἀμοιβὴ μετὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκδασιν τῆς ὑφισταμένης ἐνώπιον τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ὁθωμανικῶν Δικαστηρίων μετὰ τῆς Ο. καὶ τῶν ἀντιδίκων αὐτῆς δίκης, καίπερ ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ συναφθείσης καὶ ἐκεῖ μελλούσης νὰ ἐκτελεσθῇ ὡς κριθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἡμεδαπῶν νόμων λόγῳ τῆς ἀναγκαστικῆς φύσεως τῶν διατάξεων αὐτῶν, αἰτῖνες, ἔχουσιν ὡς ταιαῦται ἀπολυτὸν κράτος, ἀποκλείουσι κατ' ἀνάγκην τὴν ὑπὸ παντός ἡμεδαποῦ Δικαστηρίου, εἴτε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, εἴτε καὶ ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ καθιερυμένων ἐφαρμογῶν νόμων ἁλλοδαπῶν περιχόντων διατάξεις ἀντιβαίνουσας καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει εἰς ἡμεδαποὺς νόμους ἀφορώντας τὴν δημοσίαν τάξιν (ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1856 ἀστικού νόμου) καὶ οὐδένα εὐρίσκει λόγον ν' ἀπομακρυνθῇ τῶν ἤδη ἀποφασισθέντων.

Ἐπειδὴ οἱ πρὸς λύσιν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐπηρεαστοί, καθ' ἃ ἔκρινεν καὶ ἡ ὁλομέλεια τοῦ Δικαστηρίου διὰ τῆς 90 (1900) ἀποφάσεως, Ρωμαῖκοι καὶ Βυζαντινοὶ Νόμοι, ἐξ ὧν ἐλήφθη καὶ ἡ ἀφορῶσα τοῦς ἐνώπιον τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καθιερυμένων Δικαστηρίων δικηγορούντας διατάξεις 145 Δικ. Ὁργ. καὶ ἰδίως οἱ νόμοι 1 § 10-13

Πανδ. (50.13), 5 Κώδ. (26), 15 Κώδ. (2.13) καὶ ἡ διάταξις 1 § 3 καὶ 4 Βασιλ. (Ν. Δ'. 15) ἀπαγορεύουσι ρητῶς, καὶ μάλιστα ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος τοῦ συνηγορεῖν, πᾶσαν πρὸ τοῦ πέρατος τῆς δίκης συναπτομένην μετὰ συνηγόρου συμφωνίαν περὶ ἀμοιβῆς μείζονος τοῦ ἑμιτοῦ ποσοῦ τῶν ἑκατὸν χρυσῶν, καὶ ἄκρουσιν κηρύττους ταύτης χορηγοῦσι δὲ τῷ Δικαστῇ τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίζῃ ἐκαστοτε, χωρὶς ὅμως νὰ δικαιούται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐπιτετραμμένον ποσὸν τῶν ἑκατὸν χρυσῶν περὶ τῆς ὀφειλομένης τῷ συνηγόρῳ ἀντιμισθίας ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῆς ὑποθέσεως, τῆς ἱκανότητος τοῦ συνηγόρου καὶ τῆς δικανικῆς ὥς καὶ τῆς ἐπικρατούσης ἐν τῇ Δικαστηρίῳ ἐν ᾧ διεξήχθη ἡ ὑπόθεσις συνηθείας. Κατὰ τοὺς νόμους ἅρα τούτους δὲν δικαιούται ὁ ἐφεσίβλητος νὰ ζητήσῃ ὡς ἀμοιβὴν δι' ἧς παρέσχε διὰ τὴν ἐνώπιον τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Δικαστηρίων ὑποθέσιν τῆς Ο. ποσὸν μείζον τοῦ εἰρημένου ἀνωτάτου ὅρου τῶν ἑκατὸν χρυσῶν, καὶ ἡ σύμβασις ἐφ' ἧς ἐστηρίχθη ἡ ἀγωγή, ἐφ' ὅσον συνομολογεῖται δι' αὐτῆς ἀμοιβὴ μείζων τοῦ ὅρου τούτου εἶναι ἄκυρος.

Ἐπειδὴ ὁ ἐφεσίβλητος ρητῶς διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ ἰσχυρίζεται ὅτι ἀνετίθη εἰς αὐτόν, ὡς δικηγόρον, ἡ διεξαγωγή τῆς προαναφερθείσης ὑποθέσεως, ἐκκριμὸς τότε διατελούσης κατ' ἐρεσιν παρὰ τῷ Πατριάρχῳ Μικτῷ Συμβουλίῳ ἐπὶ ἀμοιβῇ δοθησομένη αὐτῷ μετὰ τὴν ἀπορρίψιν τῆς ἀφίσεως τῶν ἀντιδίκων τῆς Ο. καὶ τὴν ἐν ἀντίθετῳ περιπτώσει ὁριστικὴν τῆς ὑποθέσεως ἐκδίκασιν παρὰ τῶν ἐγγυρίων Δικαστηρίων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοιαύτου νομίμου λόγου ζητεῖ νὰ δοθῇ αὐτῷ περὶ τούτων αὐτῇ αἰσίως καὶ διὰ πᾶσαν ἐν γένει ἄνευ τινὸς διακρίσεως καταδληθείσαν πρὸς τὴν σκαπὸν τοῦτον ἐργασίαν ἡ συμφωνηθεῖσα ἀμοιβὴ τῶν 1100 λιρῶν. Οἱ νῦν ἅρα διὰ τῶν προτάσεων ὑποβαλλόμενα ὅπου τοῦ ἐφεσίβλητου ἰσχυρισμοί, ὅτι ὡς ἀπλὸς ἐντολοδόχος καὶ ὅχι ὡς δικηγόρος ἀνέλαβε τὴν διεξαγωγὴν τῆς εἰρημένης ὑποθέσεως καὶ ὅτι καὶ ὑπ' αὐτοῦ προσεγενεθείσα ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ἢ ἄλλων ἀργῶν ὑπηρεσίαι δὲν εἶναι δικηγορικαὶ ἀλλ' ἐξωδικοί καὶ δὲν δύνανται ὡς τοιαύται νὰ λογισθῶσιν ὡς συνηγορία ἐνώπιον τακτικῶν Δικαστηρίων ἀλλ' ὡς ἀπλὴ ἐντολὴ, ἥτις ὡς τοιαύτη διέπεται ὑπο τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διαταγῶν τῶν παρ' ἡμῖν ἰσχυρόντων ἀστικῶν νόμων ἢ τῶν ἐπικρατούντων ἐν ᾧ τόπῳ παρέσχεν αὐτὰς νόμων ἢ ἐθίμων εἶναι κατὰ ἀρθρον 158 Πολ. Δικ. ἀπαράδεκτοι κατὰ τὴν περὶ τούτου βασιμὸν ἐνστασιν τῶν ἐκκαλούντων τὸ μὲν ὡς ἐντελὼς μεταβάλλοντες τὴν ὑπὸ συζήτησιν ἀγωγὴν κατὰ τὴν νομικὴν βᾶσιν καὶ κατὰ τὴν αἴτησιν αὐτῆς, τὸ δὲ ὡς ἀντιβαίνοντες εἰς τοὺς διὰ τῶν ἐνώπιον τῶν Προξενικῶν Δικαστηρίων προτάσεων ὑποβληθέντας ὑπὸ τοῦ ἐφεσίβλητου ἰσχυρισμούς, δι' ὅσας δὲ ὑπηρεσίας παρέσχεν ὁ ἐφεσίβλητος καθ' οἷον δὴποτε τρόπον ὡς ἐντολοδόχος ἀπλῶς τῶν ἀντιδίκων, καθ' ἃ νῦν ἰσχυρίζεται, δύνανται νὰ ἀπευθύνῃ κατὰ τῶν ἐκκαλούντων τὴν προσήκουσάν ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου.

Ἐπειδὴ νόμοι ἐφαρμοστέοι, καθ' ἃ προξενεῖται καὶ ἐπὶ τῆς προκείμενης ὑποθέσεως εἶναι αἱ περὶ τοῦ κύρους τῶν συμβάσεων τῶν ἔχουσά

ἀντικείμενον τὴν ἀντιμισθίαν τῶν συνηγόρων πραγματευόμεναι διατάξεις τῶν Ρωμαϊκῶν καὶ Βυζαντινῶν νόμων, αἵτινες οὔτε παρὰ νεωτέρας τινὸς διατάξεως κατηργήθησαν οὔτε μετὰ τοῦ Δικ. 'Οργ. τῶν Ρωμαίων συνέχονται, ἵνα λογισθῶσιν ἐντεῦθεν ὡς μὴ ἰσχύουσαι νῦν, ὅθεν ἄνευ ἐπιρροῆς ἐξελέγχεται ὁ τοῦ ἐφεσιβλήτου ἰσχυρισμός, ὅτι μὴ ὦν διαρισμένος δικηγόρος κατὰ τοὺς παρ' ἡμῖν ἰσχύοντας νόμους παρὰ τοῖς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καθιερυμένοις δικαστηρίοις δὲν ὑπόκειται εἰς τὰς περιοριστικὰς διατάξεις τοῦ Δικ. 'Οργ., ὅστις δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν παρ' ἁλλοδαποῖς δικαστηρίοις δικηγορούντων, διότι οἱ προμνημονευθέντες Ρωμαῖκοὶ καὶ Βυζαντινοὶ νόμοι ρητῶς ὁρίζουσιν ὅτι αἱ διατάξεις αὐτῶν περὶ τοῦ θεμιτοῦ μέτρου τῆς δικηγορικῆς ἀντιμισθίας ἐφαρμόζονται εἰς πάντα συνήγορον, ἤτοι εἰς πάντα ἀναδεχόμενον τὴν διεξαγωγὴν δίκης καὶ ὅπως οὔποτε ἐργαζόμενον πρὸς ἑκάστω αὐτῆς (Ν. 13 Πανδ. 50. 13).

Ἐπειδὴ τῶν κανονιζόντων τὴν ἀντιμισθίαν τῶν συνηγόρων Ρωμαϊκῶν νόμων ἔχοντων κατὰ τὰ ἐν τῇ πρώτῃ αἰτιολογίᾳ τῆς ἀποφάσεως ἐκτεθέντα, χαρακτηρὰ νόμου ἀναγκαστικοῦ ἢ ἐφημοσίας τάξεως, δὲν δύνανται νὰ κατισχύσωσιν αὐτῶν οὔτε νόμοι ἁλλοδαποί. οἷος ὁ 'Οθωμανικός, ὅστις, καθ' ὃ ἰσχυρίζεται ὁ ἐφεσιβλήτης, ἀναγνωρίζει ὡς ἰσχυρὰν τὴν μετὰ δικηγόρου συμφωνίαν περὶ ἀμοιβῆς μέχρι τοῦ ποσοῦ 20 ο/ο ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου, οὔτε ἔθιμα τοπικὰ ἢ διεθνή, ἐπικρατήσαντα διὰ μακροχρονίου συνηθείας ἢ ἀναγνωρισθέντα διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκεῖ καθιερυμένων Προξενικῶν Δικαστηρίων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, διότι καὶ ταῦτα, ἐὰν ὡς κανόνες τοῦ δικαίου καθισροῦνται ὁρισμούς ἀντιβαίνοντας εἰς διατάξεις ἐφημοσίας τάξεως τῶν ἡμεδαπῶν νόμων, δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων Δικαστηρίων, κατὰ τὸ ἐνωτέρω παρατεθὲν ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 29 'Οκτωβρίου 1856 'Αστικοῦ Νόμου καὶ τοὺς νόμους 51 Βασιλ. (2. 4) καὶ κεφ. 4 τῆς 131 Νεαρᾶς, διότι ἄλλως ἤθελεν ἐπέλθει τὸ ἀποτέλεσμα ν' ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ἰσχυραὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἔθιμων νομικῶν πράξεως ἀποδοκιμαζόμεναι ὑπὸ τῆς ἰσχύουσης παρ' ἡμῖν νομοθεσίας.

Ἐπειδὴ ἄρα κατὰ τὰ ἐκτεθέντα ἀπορρίπτεται καθίσταται ἡ ἀγωγή τοῦ ἐφεσιβλήτου.

Ἐπειδὴ ὁρθῶς τὸ Προξενικὸν Δικαστήριον ἀπέρριψεν ὡς ἀνυποστάτους τὰς ἐπιβληθείσας εἰς αὐτὸ καὶ ἤδη ἐπανολαμβανόμενας ἀνταπεινήσεις, ὥς οἱ ἐκκαλοῦντες ἀντέταξαν κατὰ τῆς ἀγωγῆς καὶ αἵτινες στηρίζονται ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν οὓς προσήγαγον ἐξωφλημένους διὰ τὰς ἐν αὐτῷ αἰτιολογίας, διότι πληρώσαντες οἱ ἐκκαλοῦντες ἄνευ οὐδενίως ἐπιφυλάξεως ὡς δὲν ἀραιοθητοῦσι καὶ μετὰ προηγουμένην ὡς ἦτο ἐπόμενον ἐξελέγξιν, ὅσα ὁ ἐπιβαλὼν τοὺς λογαριασμοὺς τοὺτους ἐφεσιβλήτης σημειοῖ ὡς δαπανηθέντα ὑπ' αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ ὅσα ἄλλα ἐκτὸς αὐτῶν ποσὰ ἰσχυρίζονται οἱ ἐκκαλοῦντες, ὅτι κατέβαλον εἴτε διὰ τὴν ἀνατεθεῖσαν τῇ ἐφεσιβλήτῃ κατὰ τὰ ἐκτεθέντα ὑπόθεσιν, εἴτε καὶ δι' ἄλλας, καὶ ἀναγνωρίσαντες οὕτω σαφῶς ὡς πραγματικὰς καὶ ἀληθεῖς τὰς δαπάνας ταύτας καὶ ὡς καλῶς γενομένας, ματαίως ἤδη

ισχυρίζονται ὅτι καλῶς τῇ πίστει, ὡς ἀναφέρουσιν ἐν ταῖς προτάσεσιν αὐτῶν, κατέδωκαν ἀρχαιολογίας ἢ ἀνευ αἰτίας, ἐνῷ αὐτὲ πρῶτοδικαὶ οὕτε νῦν ἐπιτελοῦνται ὁρισμένον τι γεγονός πλάνης, ἐξ ἧς πικρὰ ὄψαν εἰς τὴν καταβολὴν ἀνυπόστατου ἢ μὴ δυναμένης ν' ἀπαντηθῇ ὁρίσας.

ΑΠ. 234 (1878). Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ Νόμου 53 Πανδ. de pa tis (2. 14) παρεχομένου καὶ ἐν τῷ θέματι νδ' Βασιλ. (11. 1) καὶ ὁρίζοντος «καλῶς τις χορηγεῖ τῷ δικαζομένῳ θάνατον ἐφ' ᾧ μετὰ νομίμου τοῦ κοινου λαβεῖν αὐτός, οὐ μὴν τὸ ἥμισυ τῶν ἀπὸ τῆς δίκης ἀνυπομένων» προκύπτει ὅτι ἀπαγορεύεται ἐν γένει καὶ οὐχὶ μόνον, ὡς ἡ ἀναιρεσιθεύσα διατείνεται, εἰς τοὺς ἐν τῷ Ρωμαϊκῷ καὶ Βυζαντινῷ Κράτει δικηγόρους, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἐν § 10—12 Νόμου 1 Πανδ. (50. 13) διατάξεις, ἡ ἐξαγοράσις ἢ ἐργολαβία τῆς δίκης, τοῦτέστιν ἡ συμφωνία τοῦ ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ ἀναλαβεῖν τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα, καὶ εἰς οἰκείον κέρδος λαβεῖν μέρος τοῦ ἐπιδικασθησμένου πράγματος· ὅθεν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, καθόσον ἔχει βάσιν ὅτι παράνομός ἐστιν ἡ μεταξὺ τοῦ ὁριζήσαντος τῆς ἀναιρεσιθεύσης Φ. καὶ τοῦ ἀναιρεσιδλήτου συμφωνία, καθ' ἣν ἐκεῖνος ἀνέλαβε τὴν διεξαγωγὴν καὶ ὑπεράσπισιν τῆς τοῦ ἀναιρεσιδλήτου κατὰ τρίτου τινὸς δίκης, ἐκκρεμοῦς τότε ἐνώπιόν τῶν ἐνταῦθα ἑστῶτων, χορηγήσας αὐτὸς τὰς θανάτας αὐτῶν ἐν περιπτώσει αἰτίας ἐκδίκσεως αὐτῆς, ἐμελλε νὰ λάβῃ τὸ ἥμισυ ἐν γένει τῶν ἐπιδικασθησμένων, καὶ διὰ τοῦτο δὲν παρέχει δικαίωμα ἀγωγῆς κατὰ τοῦ ἀναιρεσιδλήτου. Ἐν μόνον δὲν ᾤρημίτισιν ἐφαρμόζοντες τὸν Νόμον 53 (2. 14) ἀλλὰ καὶ ὁρθῶς ἐφήρμοσαν αὐτόν.

Ἐπειδὴ ἡ διατάξις ἀρθροῦ 145 Δικ. Ὁργ., δὲν δύναται νὰ ἐχῇ ἐφαρμογὴν καὶ πρὸς τοὺς μὴ δικηγόρους τοὺς διεξάγοντας ἢ ὑπερασπιζομένους δίκην τινὰ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐκείνων, εἰς τὰ ὅποια ἐπιτρέπεται νὰ παρίστανται ὡς πληρεξούσιοι τῶν διαδίκων καὶ μὴ δικηγόροι, ἀλλὰ τοῦτων ἡ ἀντιμισθία κανονίζεται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων κατὰ τὸ μέτρον τῆς δίκης καὶ τῆς εὐχρηστίας καὶ κατὰ τὴν συνηθειαν τοῦ τόπου, ἐνθα ἔρρουσι τὸ τοιοῦτον δικαστήριον (θέμα 1) Βασιλ. (54. 14). Ἐκ τούτων δὲ ἐπεται ὅτι ἡ μὲν κατὰ τὸ πέρας τῆς δίκης μεταξὺ τοιοῦτων συνηθῶν καὶ τῶν διαδίκων συμφωνία περὶ τῆς δόσεως ἐκείνης ἀντιμισθίας ἰσχυρὰ ἐστὶ, καθόσον δὲν ὑπερβαίνει τὰ 100 χρυσὰ νομίσματα κατὰ Νόμον 1 καὶ 11 Πανδ. (50. 13), ἡ δὲ, διὰ τὴν ἀκούσας τῆς δίκης τοιαύτη συμφωνία περιοριστὴς ἐστὶν εἰς τὸ ποσόν, τὸ ἀνάλογον εἰς τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν ἀξίαν τῆς δίκης, τὴν ἐκνότητά τοῦ ὑπερασπιζομένου κατὰ τὸν λόγον τῶν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ δικαστηρίου κατὰ συνηθειαν χορηγουμένων, ὡς καὶ τῶν καταδελθούσων θανάτων, μετὰ τόκου τῶν τελευταίων, κατὰ νδ' νόμον Βασιλ. (11. 1). Ὅθεν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις βάσιν ἔχουσα, καὶ ὅτι ἡ εἰρημένη συμφωνία ἐστὶν ἄκυρος ὁλοκληρῶς λόγῳ ὅτι ἡ πρὸς τὸν Φ. καίτοι μὴ ὄντα δικηγόρον, ὁριζομένη ἀντιμισθία διὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλληνικοῦ προξενικοῦ Δικαστηρίου ὑπεράσπισιν τοῦ ἀναιρεσιδλήτου καὶ διὰ τὰς φροντίδας καὶ θανάτας ἐκείνου πρὸς διεξ-

γωγῆν καὶ διὰ δικηγόρων ὑπεράσπισιν τοῦ αὐτοῦ ἀναιρεσιδλήτου ἐνώπιον τῶν ἑσπετῶν κανονίζεται ὑπὸ τοῦ νέου νόμου (δικαστικοῦ ὁργανισμοῦ) τοῦ ὁρίζοντος τὰ δικηγορικὰ δικαιώματα, καὶ διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀπορρίψασα ὁλοκληρῶς τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἀναιρεσιθεύσης, χωρὶς προηγουμένης νὰ ἐξεταθῇ οὕτως ἐν ἡ εἰρημένη συμφωνία ἀφορᾷ μόνον τὴν κατ' ἔφεσιν δίκην, τὴν ἐκκρεμὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συμβάσεως, ἡ καὶ τὴν πρῶτοδικον, αὐτὴ πὶ ὀφείλεται, ἀναιρετὰ τυχάνει.

ΑΠ. 231 (1887), 155 (1856). Ἐπειδὴ ὁ νόμ. 52 βασ. (11. 1), δὲν ἀφορᾷ μόνον τοὺς δικηγόρους, ἀλλὰ πάντα ἐργολάβων δικῶν ἐφαρμόζεται δὲ οὐ μόνον θανάτις χρήματα ἀπλοῖς δίδονται, πρὸς ἀπόκτησιν τῆς δίκης, ἀλλὰ καὶ ὅταν ὁ ἐργολάβων πρὸς τῇ χρηματικῇ καταβολῇ προσενέγκῃ καὶ ἐργασίας εἰς τῆς δίκης τὴν διαπαραίωσιν, διότι ἐν αὐτῇ τῇ ἐργολαβίᾳ ἔγκειται καὶ ἡ ἀνάγκη ἐργασίῶν.

Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου οἱ ἀδελφοὶ Κ., ὡς ἐξαγεται ἐκ τῶν ἐγγράφων, ἐφ' ὧν τὴν ἀγωγὴν αὐτῶν στηρίζουσιν, ἀνεδέχθησαν νὰ δικηδύσωσι κατὰ τοῦ δημοτικοῦ δικαστικῶς τὸ ἐν αὐτοῖς ἀναφερόμενον χωρίον τῶν ἀδελφῶν Γ., καταβάλλοντες τοὺς ἀναγκαίους κόπους καὶ θάνατας, ἵνα μετὰ τὴν αἰσίαν ἔκδασιν τῆς δίκης λάβωσιν ἀντὶ τῶν κόπων τῶν καὶ θανάτων τὸ τέταρτον τοῦ γαρίου τούτου, ἡ συμφωνία δὲ αὕτη ἀποτελεῖ καθαρῶς δίκης ἐργολαβίαν, διότι τὴν τυχρὰν ἔκδασιν αὐτῆς ἰδίῳ κινδύνῳ ἀνέλαβον οἱ Κ. ἐπομένως εἶναι ἄκυρος κατὰ τοὺς μνησθέντας νόμους, οὐδεμίαν παράγουσα ἀγωγὴν.

Ἐπειδὴ, ἀκύρου αὐτῆς τῆς εἰρημένης συμφωνίας, ἡ μετὰ τὸ πέρας τῆς δίκης ἐπεληθούσα ἄκυρις αὐτῆς ἐκ μέρους τῶν Γ., ἣν ἰσχυρίζονται ἡδὴ οἱ Κ., ὅτι ἔλαβε χώραν, δὲν ἀποτελεῖ ἰσχυροποιήσιν τῆς πρῶτης συμφωνίας, ἀλλὰ νέου ἴσως δικαιώματος αἰτίαν· ὅθεν, μεταβάλλουσα τὴν βάσιν τῆς ἀγωγῆς, δὲν δύναται νὰ ληρθῇ ὑπ' ὀψιν, ἐφείμους τὸ πρῶτον γενομένη (745 πολ.δικ.).

ΑΠ. 246 (1860). Ἐπειδὴ ἀπορηνάμενον τὸ δικάσαν δικαστήριον, ὅτι οὐδεὶς νόμος ἀφαιρὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ δι' ὀπισθογραφῆσεως μεταδιδάσθαι τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας, καὶ ὅτι ἐκφραζούσης τῆς προκειμένης ὀπισθογραφῆσεως τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς νομίμως, ἡ κυριότης τοῦ γραμματίου μεταβιβάζεται εἰς τὸν κομιστὴν, δυνάμενον νὰ ἐνέξῃ ἐν τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, εἰδικας κατὰ τὸν νόμον, καὶ ὁρῶς ἀπέρριψε τὰς κατὰ τοῦ παραχωρητοῦ ἐνστάσεις τοῦ ἀναιρεσιδλόντος, ὡς ἀνατροπύσας τὴν ἐν τῷ γραμματίῳ ρητὴν ἀναδεχομένην ὑπόσχεσιν νὰ πληρῶσῃ εἰς τὸν κομιστὴν τὰ ποσὸν τοῦ γραμματίου, καὶ παρεδέχθη μόνον νὰ πληρῶσῃ εἰς τὸν κομιστὴν τὸ ποσὸν τοῦ γραμματίου, καὶ παρεδέχθη μόνον τὴν ἐνστάσιν, ὅτι ὁ κομιστὴς ἐγνώριζε ὅθεν, ὅταν ἀπέκτεται τὸ γραμμάτιον, ὅτι προέρχεται ἐκ παρανόμου αἰτίας, ἥτοι ὅτι τὸ γραμμάτιον ἐξεδόθη ἀντὶ παρανόμων δικηγορικῶν δικαιωμάτων, καὶ διέταξε τὴν ἀποδείξιν τῆς, δὲν ἡμάρτυσε δὲ, μὴ ἐπιτρέψαν καὶ τὸ μισθὸν τῶν μαρτυρῶν ὡς ἀντικειμένου τοῦ ἀποδείχθησμένου ὡς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐγγράφου, καθότι ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἡ ἐπιτρέψις ἢ μὴ τῆς διὰ μαρ-

τύρων ἀποδείξωσ ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου.
Ἐπειδὴ ὁρθῶς ἀπερίφθῃ ἡ περὶ τοῦ Ἀναστασιανοῦ Νόμου πρότα-
σις, καθ' ὅσον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ὁ κύριος γραμ-
ματίου εἰς διαπαγὴν ἢ συναλλαγματικῆς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξ-
φλησιν αὐτῶν πάντοτε χωρὶς νὰ ἐξετάζῃται τί ἔδωκε πρὸς ἀπόκτησιν
αὐτῶν.

ΑΠ. 172 (1858). Ἐπειδὴ τὸ δικαστήριον, ἐκτιμῆσαν τὴν συμφωνίαν
εἰς ἣν ἐστήριξε τὴν προκειμένην ἀγωγὴν τοῦ ὁ ἀναιρεσεῖων, ἀποφαίν-
ται αὐτὴν ἐργολαβίαν πρὸς διεκδίκησιν καὶ ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμά-
των τῆς κοινότητος Σαλαμίνος ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου διαφιλον-
κηθέντων δασῶν, κατὰ τοῦτο δὲ δὲν παρεμόρφωσε τὸ συμβόλαιον, ὅπε-
ρ ἡτῶς ὀνομάζει τὴν συμφωνίαν ταύτην ἐργολαβίαν πρὸς ὑπεράσπισ-
τῶν εἰρημένων δικαιωμάτων, οὔτε τὸν νόμον παρεδίετε, διότι ἡ ἐκτίμη-
σις τῆς εἰρημένης συμβάσεως δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τούτου ὅτι ἡ διαφορά
αὕτη ἐπεράτωθῃ ἄνευ παρεμβάσεως τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἀλλ' ἐκ
τῆς προθέσεως τῶν συμβαλλομένων, καθ' ἣν ὁ ἀναιρεσεῖων ἀνέλαβε ἰδί-
α δαπάνη τὴν ἐκ παντὸς τρόπου, εἴτε ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων
εἴτε ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν ἄρχων διεκδίκησιν τῶν δικαιωμάτων τῆς
κοινότητος.

Ἐπειδὴ τὸ ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου 1835 Β. Διάταγμα δὲν ἀπαγορεύ-
ει τοὺς δικαστὰς νὰ πληρώσι τὰ χρέη τὰ ὅποια περιέχει ἡ ἐξάβ-
βλος τοῦ Ἀρμενοπούλου ἐκ τῆς ἐπιτόμου ἢ ἐλλειπούς συντάξεως αὐτῆς
ἢ νὰ λύωσι τὰς ἀντιφάσεις ἐκ τῶν πηγῶν ἀφ' ὧν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως
ἠρύσθη τὰς διατάξεις αὐτῆς ὁ Ἀρμενόπουλος.

Ἐπειδὴ τὸ μὲν ἄρθρ. 145 ὁργ. δικ. ρυθμίζει μόνην τὴν εἰς τοὺς
κηγόρους ἐπιτροπομένην ἀντιμισθίαν, οἱ δὲ νόμοι οὐς ἐφηρμοσεν ἐπὶ τῇ
προκειμένῳ τὸ ἐφετεῖον πραγματεύονται περὶ τῆς πρὸς τὸν ἐντολ-
σχέσεως τοῦ ἐντολοδόγου, ἐν γένει ὅθεν δὲν ἀνῆρέθησαν ὡς πρὸς το-
κοῖνους ἐντολοδόχους ὑπὸ ἄρθρ. 145 ὁργ. δικ., ἄλλως δὲ τὸ τῆς ἀχρ-
στίας ζήτημα μὴ ὑποβληθὲν εἰς τὸ τῆς οὐσίας δικαστήριον διαφεύ-
γει τῇ ἐπικρίσει τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἐπειδὴ καὶ ἂν ὑπαθεθῇ, ὅτι οἱ λόγοι δι' οὓς ἐξεδόθη ὁ ἐφαρμοσθῇ
ὅπὸ τοῦ ἐφετείου νόμος ἐξέλιπον παρ' ἡμῖν, μόνον τὸ γεγονός τοῖς
δὲν συνεπάγεται τὴν κατάργησιν τοῦ νόμου.

146. Οἱ δικηγόροι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μετι-
χωνται τὰ ἔργα τῶν ἐλευθέρως καὶ ἀνεμποδίστως, πρὸς
ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου. — Θέλουν
ἀπέχει ἀπὸ ψευδῶν καὶ ἀνυπάρχτων πραγμάτων, καὶ ὁ
τοῦ νὰ καταπλήττουν διὰ παραθέσεων, καὶ ἐν γένει ἐκ
παντὸς μὴ εὐθέως μέσου καὶ ἀπὸ περιττῶν καὶ ἀχρήστ-
λῶγων. Ποιν. Νόμ. 376.

147. Οἱ δικηγόροι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ μὴ παρορ-

τὸ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους
 ὀφειλόμενον σέβας, καὶ νὰ φυλάττωσι τὴν προσήκουσαν
 σεμνότητα καὶ μετριοσύνην τῶν ἐκφράσεων εἰς τὰς προφο-
 ρικὰς καὶ ἐγγράφους ἐκθέσεις των. Ἰδίως δὲ ἀπαγορεύε-
 ται εἰς αὐτοὺς νὰ προσφέρουν ὑβριστικὰς λέξεις καὶ νὰ
 καθάπτωνται προσώπων, ἐκτὸς μόνον ἂν ἤθελεν εἶσθαι
 τοῦτο ἀναγκαῖον πρὸς ὀρθὴν παράστασιν τοῦ πράγματος,
 ἢ ἤθελον λάβει ἐπὶ τούτῳ ἐγγραφὸν παραγγελίαν παρὰ
 τοῦ πελάτου των.* Ὡσαύτως τὸ Δικαστήριον καὶ οἱ δημο-
 σιοὶ ὑπάλληλοι εἶνε ὑπόχρεοι νὰ μὴ παρορῶσι τὸ πρὸς
 τοὺς δικηγόρους ὀφειλόμενον σέβας. Πολ. Δικ. 205. Δικ.
 Ὀργ. 216. Ποιν. Νόμ. 376. 387.

148. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τοὺς δικηγόρους
 πᾶσα προφορικὴ ἢ ἐγγραφὸς προσβολὴ κατὰ τῶν θεμελιω-
 δῶν ἀρχῶν τῆς μοναρχίας, καὶ πᾶν ὅ,τι ἀντιβαίνει εἰς τὴν
 ἡσυχίαν ἢ ἀσφάλειαν τοῦ κράτους, εἰς τοὺς νόμους, εἰς
 τὰ διατάγματα καὶ εἰς τὰ χρηστὰ ἥθη. Δικ. Ὀργ. 216.

149. Αἱ παραβάσεις τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 146 μέχρις
 148 διατάξεων τιμωροῦνται, ἄνευ ἀναβολῆς, κατὰ πρό-
 τασιν τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, παρὰ τοῦ
 δικαστηρίου, τὸ ὅποτον ἐπελάβετο τῆς ὑποθέσεως, μὲ ποι-
 νὴν πειθαρχικὴν, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, μὲ ἔτι βα-
 ρυτέραν κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νό-
 μου καὶ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας. — Ταῦτα
 πάντα κατὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου καὶ ἰδίως παρὰ τῆς πολι-
 τικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας ὁρισμένα. Πολ. Δικ. 166-
 169. 205. 206. Ποιν. Νόμ. 350. 367. 368. 370. Δικ.
 Ὀργ. 292. 293.

ΑΠ. 52 (1876), 2 (1887). Ποινικῇ. Ἐπειδὴ οὐδεμία τοῦ νόμου διά-
 ταξις ἀπαγορεύει νὰ τιμωρῇται ποινικῶς πᾶσα ἀξιοποίνος πράξις δικη-
 γόρου γινομένη εἴτε προφορικῶς εἴτε δι' ἐγγράφου ἐκθέσεώς του, ὅταν
 ἡ αὐτὴ πράξις δύναται νὰ τιμωρηθῇ καὶ πειθαρχικῶς, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον

* Τὸ τελευταῖον ἐδάριον τοῦ ἄρθρ. 147 προστετέθη ὑπὸ Νόμου
 ΓΤΑΑ' 12 [14] Μαρτίου 1909.

μάλιστα καθιερωτὸ ἄρθρ. 149 δικ. ὄργ., ἐπομένως ἀνυπόστατον ἐστὶ τὸ τοῦ ἀναιρεσιέντος παράπονον ὅτι ἐναντίον τοῦ δικηγόρου δὲν δύναται νὰ ὑπάρῃ βαρύτερα καταδίκωσις ἀπὸ τὴν πειθαρχικὴν διὰ φράσεις ὕβριστικῆς προφερθείσας προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, εἰς τὸ δικάσαν δὲ δικαστήριον ἀπόκειται νὰ κρίνῃ ἂν αἱ ἐν τῷ ἐφετηρίῳ περιεχόμεναι φράσεις ᾖναι ὕβριστικαί.

Ἐπειδὴ τὸ συμβούλιον ἀποφηνάμενον, ὅτι αἱ ἐν τῷ ἐφετηρίῳ, τὸ ὅποιον ὁ ἀναιρεσιέντων ὑπέγραψεν ὡς δικηγόρος, περιεχόμεναι φράσεις, δι' ὧν, κατὰ τὸ βούλευμα βλασφημεῖται καὶ χλευάζεται ὁ εἰρηνοδίκης Γ. διὰ τὰ δημόσια καθήκοντά του καὶ ἰδίως πρὸς ἐκδίκησιν κατ' αὐτὸν, δὲν ἦσαν ἀναγκαῖαι πρὸς ὁρθὴν παράστασιν τοῦ πράγματος, ἤγουν τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἐπομένως ὅτι δὲν ἀπαγορεύεται ἡ ποινικὴ καταδίκωσις δυνάμει ἁρθροῦ 147 δικ. ὄργ., δὲν περιβίβασε τὸ ἄρθρον αὐτό, οὐδ' ἄλλην διατάξιν τοῦ νόμου.

ΑΠ. 66 (1865). Ἐπειδὴ τὰ πειθαρχικά παραπτώματα τῶν δικηγόρων, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 146—148 δικ. ὄργ., εἶναι ἁρμόδιον νὰ δικάσῃ κατὰ τὸ 149 ἄρθρον αὐτοῦ, τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς ὑποθέσεως ἐν ἣ ἐπράχθησαν, δικαστήριον ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ τὸ παράπτωμα τοῦ ἀναιρεσιέντος ὑπάγεται εἰς τὸ 447 ἄρθρ. διότι ὡς παρὰ δέχονται αἱ προσβαλλόμεναι ἀποφάσεις, δικηγόρος ὢν ὁ ἀναιρεσιέντων, μεταχειρίσθη διὰ τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν ὑποβληθεισῶν ἐγγράφων προτάσεων λῆξεις καὶ φράσεις παραβιάζουσας κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστήριου τὸ ὀφειλόμενον εἰς τὸ δικαστήριον αἰεὶς ἐπομένως ἁρμοδίως ἐδικάσθη ὑπὸ τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν, ἐν ἣ ἐγένετο, ἐφετείου τὸ παράπτωμά του αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπαιτεῖ ὁ νόμος νὰ δικάζεται τὸ τοιοῦτον παράπτωμα εὐθὺς ἐν τῷ ἁκροατηρίῳ ἢ νὰ προσκαλεσθῇ πρότερον εἰς ἀπολογίαὺν ὁ δικηγόρος, ἵνα ἐπιβληθῇ αὐτῷ ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ μετὰ τὴν ὁποίαν τιμωρεῖται κατὰ τὸ 149 ὄργ. ἡ πράξις.

ΑΠ. 30 (1863). Ἐπειδὴ Β. Δ. 10 Νοεμβρίου 1836 δύναται νὰ παρίσταται παρὰ τοῖς ἐμποροῦσιν πρὸς ὑπεράσπισιν ἄλλοτριῶν δικαιωμάτων, ἐκτός τῶν ἐν τῇ πολ. δικονομίᾳ δι' ἄρθρ. 91 ὁρισμένων προσώπων καὶ πᾶς τις ἔχων τὰ ἐν ἄρθρ. 74 § 1 πολ. δικ. προσόντα, ὅταν ἔχῃ πρὸς τοῦτο τακτικὴν πληρεξουσιότητα. Ἐκ δὲ ἄρθρ. 3 τοῦ αὐτοῦ Β. Δ. προκύπτει ὅτι ὁ νομοθέτης ἀκυρώσας τὰς διατάξεις ἄρθρ. 133 καὶ 134 δικ. ὄργ., 230 ποιν. Νόμου καὶ πᾶσαν ἄλλην προὔπαρχουσαν διατάξιν καθὼ ἀντιβαίνουσαν εἰς τὸ ρηθὲν διάταγμα, δὲν ἐξωμώωσε τοὺς πρὸς ὑπεράσπισιν ἄλλοτριῶν δικαιωμάτων παρὰ τοῖς ἐμποροδίκαις παρισταμένους μετὰ τοὺς δικηγόρους, ἀλλ' ἐθεώρησεν αὐτοὺς ὡς ἀπλοὺς ἐντολοδόχους τῶν δικολῶν καὶ ὑπέβλεπεν αὐτοὺς ἐπομένως εἰς μόνας τὰς διατάξεις ἄρθρ. 132 ὄργ. δικ. ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ὁ παρυσιασθεὶς δυνάμει τοῦ εἰρημένου διατάγματος ἐνώπιον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Προξενικοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου νὰ ὑπερασπισθῇ τὰ δικαιώματα τοῦ ἐντολῶτος τοῦ Γ., δὲν ἠδύνατο διὰ τὴν μὴ τήρησιν τῆς ὀφειλομένης εὐπρεπείας καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰς δικαστικὰς πράξεις καὶ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ὡς φέρεται ἡ προσβαλλομένη

πόφαις, νὰ καθυποβληθῇ εἰς τὰ ἄρθρ. 147, 147 καὶ 292 ὄργ. δικ. φορῶντα μόνον τοὺς δικηγόρους, οὐδὲ ν' ἀπαγγελοῦν κατ' αὐτοῦ τεσσακομῆμερος παῦσις, ἥτοι πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβαλλομένη κατὰ τὸν ὅμον εἰς μόνον τοὺς δικηγόρους καθὼ δημοσίους ὑπαλλήλους, ἀλλ' ἔπρεπε μόνον νὰ ἐφαρμόσῃ κατ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ νηθέντος διατάγματος τὸ ἄρθρ. 132 ὄργ. δικ. τοῦτέστι νὰ τὸν ἀπαγορεύσῃ τὴν περαιτέρω ἀγόρευσιν.

ΑΠ. 122 (1871). Ἐπειδὴ ἐξ ἄρθρ. 132 δικ. Ὅργ. ὁρίζοντες ὅτι ὅταν ὁ διάδικος παρίσταται ὁ ἴδιος ἢ ἀντ' αὐτοῦ, κατὰ τοὺς ἰδιαιτέρους ὅρισμούς πολ. δικ., συγγενὴς τις ἢ ὁμόδικος αὐτοῦ ἐπὶ παραβάσει ἄρθρ. 146—148 ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς ν' ἀγορεύωσι περαιτέρω, καὶ ὁ διάδικος ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ δικηγόρον πρὸς ὑπεράσπισίν του. ἔπεται ὅτι ἄρθρ. 147 καὶ 149 καθ' ἃ οἱ δικηγόροι παρορῶντες τὸ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὀφειλόμενον σέβας, μὴ φυλάττοντες τὴν προσήκουσαν σεμνότητα καὶ μετριότητα τῶν ἐκφράσεων εἰς τὰς προφορικὰς καὶ ἐγγράφους ἐκθέσεις των, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ἄνευ ἀναβολῆς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, τὸ ὅποion ἐπαλάβετο τῆς ὑποθέσεως, ἐφαρμόζεται μόνον κατὰ τῶν δικηγόρων, καὶ τότε ὅταν αὐτοὶ ἐνεργῶσιν ὡς πληρεξούσιοι διαδίκου τινός, οὐχὶ δὲ καὶ ὅταν παρίστανται ὡς διάδικοι· διότι ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει εἰς αὐτοὺς ἀπαγορεύεται νὰ ἀγορεύωσι περαιτέρω, καὶ ἐπιτρέπεται μόνον νὰ λάβωσιν ἄλλον δικηγόρον πρὸς ὑπεράσπισιν Ὁθεν ἡ πράξις τοῦ ἀναιρεσιφαντοῦς μετερχομένου τὸν πληρεξούσιον παρὰ τῷ εἰρηνοδίκῳ ὅτι, ὡς διάδικος κατὰ τὴν συζήτησιν ἰδίας αὐτοῦ διαφορᾶς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τούτου παρεῖτε τὸ πρὸς τὸν συνεδριάζοντα δικαστὴν ὀφειλόμενον σέβας, καὶ δὲν ἐφύλαξε τὴν προσήκουσαν σεμνότητα καὶ μετριότητα τῶν ἐκφράσεων, δὲν εἶναι καλῆς πίεθρχικῶς. Ἀρα ἡ προσβαλλομένη πειθαρχικὴ ἀπόφασις εἶναι ἀναιρεσιμὰ.

150. * [Οἱ δικηγόροι θέλουν ἔχει διάφορα, κατὰ τὸ ἄρθρον [60] 87, προσηκόντως μονογραφημένα βιβλία—1) εὐρετήριο συντεταγμένον κατὰ τὸ ἄρθρον [163] 164 δι' ὅλας τὰς καθ' ἡμέραν ἐπιχειρουμένας πράξεις.—2) βιβλίον ταμείου διὰ τοὺς μετὰ τῶν πελατῶν αὐτῶν λογαριασμούς, εἰς τὸ ὅποion καταχωρίζουν καθ' ἡμέραν τὰς ὁποίας ἔλαβον παρ' ἐκάστου πελάτου προκαταβολάς, ὅσα ἐσύναιζαν καὶ ὅσα ἐξώδευσαν δι' αὐτούς, ὡς καὶ τὸν τελειωτικὸν λογαριασμόν]]. Δικ. Ὅργ. 87. Πολ. Δικ. 408, 3.

151. Πᾶς δικηγόρος, ὡς δημοσίος ὑπάλληλος, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ διδῇ τῶν εἰς χεῖράς του εὐ-

* Τὸ ἄρθρον 150 κατηγορήθη ὑπὸ Νόμου Γ' ΤΑΔ' 12 (14) Μαρτίου 1909.

ρισκομένων ἐγγράφων ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς κατὰ τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν νομομίαν [ἀπαιτοῦνται ἀντίγραφα] ἀπαιτεῖται νὰ κοινοποιοῦνται ἀντίγραφα.—Τοιαῦτα ἀντίγραφα ὑπογράφονται παρ' αὐτοῦ καὶ εἶναι ὁ ἴδιος ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν. Πολ. 424. 426. 427. Δικ. Ὁργ. 193. 244. 248.

ΑΠ. 237 (1875). Ἐπειδὴ (136, 142, 151, 216, 276, 89, 97 καὶ 300 Δικ. Ὁργ.) οἱ δικηγόροι εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι, καθόσον διρίζονται, ὡς οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι, διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδίδονται πρὶν ἢ ἀναλάβωσι τὰ ἔργα τῶν, τὸν νενομισμένον τῆς ὑπηρεσίας ἀρχὴν συμπράττουσιν εἰς τὴν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐνάσκουσαν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, ἀναπληροῦντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὴν θλίπιν τῶν κλυουσμένων δικαστῶν, ἐκδίδουσι κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν παρ' αὐτοῖς εὑρισκομένων ἐγγράφων, ὑπόκεινται εἰς τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν τῶν ὀκείων προέδρων, εἰσαγγελέων καὶ δικαστικῶν συμβούλων καὶ ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς πᾶσαν ἄλλην· ἐκ τοῦ ὅτι δὲν μισθοδοτοῦνται ὡς οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, δὲ, ἐπειδὴ ἐκ τούτου ὅτι δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι καὶ ὡς τοιοῦτοι, τὸ μὲν διότι ἢ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μισθοδοσία δὲν εἶναι τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, τὸ δὲ διότι, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἔργου, ὅπερ οἱ δικηγόροι μετέρχονται, παρέχοντες τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτῶν ἀρωγὴν εἰς ὑπεράσπισιν ἰδιωτικῶν συμφερόντων, ἀναγκαστικῶς ταῦτα ἔπρεπε νὰ βαρύνῃ καὶ ἡ ὀφειλομένη πρὸς αὐτοὺς ἀμοιβή. Κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ αἱ ἐκ τῆς δικηγορικῆς ἐπιστήμης πηγάζουσαι πρόσδοσι, ὡς μισθοδοσίαι, ἐκ μισθοδοσίας, ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς φορολογητέαι κατὰ τὸν περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμον, ὥστε ὁ νόμος οὗτος οὐδόλως μετέβαλε τὰς προεκτεθείσας τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ διατάξεις, ὡς οὐκ ὀρθῶς ἰσχυρίζεται ὁ ἀναιρεσίαν, διότι δὲ αὐτῶν προσδίδεται τῷ δικηγόρῳ ἡ χαρακτὴρ τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἀνεξαρτήτως πάσης περὶ μισθοδοσίας ἰδέας.

Ἐπειδὴ, τούτων οὕτως ἔχοντων, ἡ Κυβέρνησις δυνάμει τοῦ άρθρου 27 τοῦ προϋσχύοντος Συντάγματος, εἶχε τὸ ἀπόλυτον δικαίωμα νὰ παύσῃ τὸν ἀναιρεσίαν ὡς δημόσιον ὑπάλληλον ἀφ' ἧς κατέχευε τὴν πρὸς αὐτὸν ἐξουσίαν δικηγοροῦ παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ δικαστηρίοις, καθόσον δὲν ὑπῆρχεν, οὐδ' ὑπάρχει νῦν νόμος περιοριστικὸς τοῦ δικαίου τούτου ἀλλὰ δὲ ὡρισμέναι ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξαίρεσεις, περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ διαληφθὲν ἄρθρον, δὲν σχετίζονται πρὸς τὸ προκείμενον θέμα. Οὐδ' ἐκάλυετο ἡ Κυβέρνησις νὰ παύσῃ τὸν ἀναιρεσίαν ὡς ἐκ τῆς ἐπελευθέρσεως μετὰ τὴν Ναυπλιακὴν ἐπανάστασιν ἀμνηστίας, καθ' ὃν ὁ ἀναιρεσίαν ὑποστηρίζει, διότι, ὡς ὀρθῶς ἀπεφάνηται καὶ τὸ δικαστὴν ἐφεταί, ἡ ἀμνηστία κατὰ νόμον (5 ποιν. δικ.) καταργεῖ μὲν τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν καὶ ἐπομένως καὶ τὴν πειθαρχικὴν καταδίωξιν, ἀλλὰ καὶ δὲ ἀποστερεῖ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ προμνησθέντος ἀπολύτου δικαίου.

ὅπερ ἐκ τοῦ θεμελιώδους νόμου κέκτηται, τοῦ νὰ παύσῃ τὸν δημόσιον ὑπάλληλον, καίτοι ἀμνηστευθέντα, ὅπως καὶ πάντα ἄλλον ὑπάλληλον, καίτοι μὴ κατηγορηθέντα ἐπὶ ἀδικήματι συνεπαγομένω τὴν παῦσιν ἢ τὴν πειθαρχικὴν αὐτοῦ τιμωρίαν. διὰ λόγους, οὓς ἐν τῇ συνέσει τῆς εὐρίσκει βασιμους, καὶ ὧν ἡ ἐκτίμησις δυνατόν νὰ συνεπάγῃ τὴν ἐνώπιον τῆς βουλῆς πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως εὐθύνην, εἶναι ὁμῶς ἀνεξέλεγκτος ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις ἀγωγῆς ἀποζημιώσεως, ἀφοῦ ὁ νόμος εἰς οὐδεμίαν ὑπέβαλε προηγουμένην τὴν ἐνέργειαν τοῦ δικαιώματος τούτου τῆς παύσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὥστε ἐκ τῆς ἀπεριόριστου ἐνασχέσεως αὐτοῦ νὰ προέλθῃ προσβολὴ κεκτημένου δικαιώματος, ἐξ ἧς καὶ μόνῃς παράγεται κατὰ νόμον (1 πολ. δικ.) ἡ ἰδιωτικὴ ἀπαίτησις.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος ὅτι τὸ δικάσαν ἐφετεῖον δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ ἀναιρεσειόντος, ὅτι αἱ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων διατάξεις κατηργήθησαν διὰ τοῦ περὶ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐξελέγχεται μὴ ἀληθὴς, ὡς ἐκ τῆς τετάρτης αἰτιολογίας τῆς προσαβλαμμένης ἀποφάσεως ἐξάγεται, ἀλλὰ, κἂν ὑποτεθῇ ἀληθὴς, δὲν ἔχει ἐπιρροὴν ὥστε νὰ θεωρηθῇ ἡ ἀπόφασις ἀναιτιολόγητος, διότι ἀνάγεται εἰς ἐπιχείρημα σχετιζόμενον πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου, ὅπερ αὐτεπαγγέλτως, καὶ ἐπομένως καὶ τὸ πρῶτον ἐνώπιόν του προτεινόμενον, δύναται νὰ ἐξετάσῃ ὁ Ἄρ. Πάγος* κατ' οὐσίαν δὲ τὸ προεκτεθὲν ἐπιχείρημα δὲν εἶναι βάσιμον, κατὰ τὰ ἐν τῇ πρώτῃ ἀκέψει τῆς παρούσης εἰρημένα.

182. Δύνανται οἱ δικηγόροι νὰ ὑποχρεωθοῦν εἰς ἐγγύησιν περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς ἐπικειμένης εὐθύνης. — Περὶ τούτου δὲ ἰσχύουσιν οἱ ὅρισμοί τῶν ἀρθρῶν 129 καὶ 130. Πολ. Δικ. 840.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Κλητῆρες.

* **183.** Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλητῆρων τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν περιφέρειαν ἐκάστου δικαστηρίου πρωτοδικῶν προσδιορίζεται παρὰ τῆς κυβερνήσεως, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. — Ὁ διορισμὸς γίνεται παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμμα-

* Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλητῆρων ὁρίζεται νῦν ὑπὸ τῶν Νόμων 1) ΓΜΔ' 29 Ἰουνίου 1871 2) ΑΔΟΓ' 31 Δεκεμβρίου 1890 3) ΒΡΚ' 20 Ἀπριλίου 1893.

τείας, ἀφοῦ αὕτη ἀκούσῃ πρῶτον τὴν γνώμην τοῦ εἰσαγγελέως.] =

154.* [[Κλητὴρ δύναται νὰ διορισθῇ μόνον ὅστις—1) καθυπεβλήθῃ εἰς τὰς πρὸς τὸ μετέρχεσθαι ἔργα κλητῆρος ἀπαιτουμένας δημοσίους ἐξετάσεις καὶ—2) ἐγυμνάσθῃ ἐν ὁλόκληρον ἔτος παρὰ δικηγόρῳ ἢ κλητῇρι.—Εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου γενησομένους πρῶτους διορισμοὺς δὲν ὑποχρεοῦται ἡ κυβέρνησις νὰ φυλάξῃ τὰς παρούσας διατάξεις.]] *

155. Ἐκ τῶν κλητῆρων τῆς τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν περιφερείας, εἰς τὴν ὁποίαν καθεδρεύει τὸ πολιτικὸν ἢ ποινικὸν δικαστήριον, ἐκλέγει πᾶν δικαστήριον εἰρηνοδικῶν, [[ἐμποροδικῶν,]] πρωτοδικῶν, ἐφετῶν, πταισματοδικῶν, πλημμελειοδικῶν, κακουργιοδικῶν καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὸν ἀπαιτούμενον τῶν κλητῆρων ἀριθμόν, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ κατοικήσωσιν ἀμέσως εἰς τὴν καθέδραν τῶν δικαστηρίων τούτων. Δικ. Ὁργ. 157. 160.

156. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκλεγθέντες παρὰ τινος δικαστηρίου κλητῆρες ὀνομάζονται κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ δικαστηρίου τούτου.—Πᾶν δικαστήριον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποπέμπῃ πάλιν τοὺς κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου, καὶ νὰ παραλαμβάνῃ ἄλλους κατὰ τὸν προρρηθέντα τρόπον. Δικ. Ὁργ. 160.

157. Ἡ κατοικία τῶν λοιπῶν κλητῆρων τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, οἵτινες δὲν εἶναι κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου, προσδιορίζεται παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις πάλιν μεταβάλλεται, ἂν ἄλλως πῶς δὲν διαταχθῇ παρὰ τῆς κυβερνήσεως. Δικ. Ὁργ. 155.

158. Πᾶς κλητὴρ δικαστηρίου πρωτοδικῶν, ὅπου καὶ ἂν ᾔηται διωρισμένος κατὰ τοὺς ὅρους τῶν προηγουμένων τριῶν ἄρθρων 155-157, καὶ εἰς ὅποιονδήποτε μέρος

κατοικῇ, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μετέρχεται τὰ ἔργα τοῦ καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ δικαστηρίου. — Μόνον αἱ ἀπὸ δικηγόρου εἰς δικηγόρον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου κοινοποιήσεις γίνονται ἀποκλειστικῶς διὰ τῶν κλητῆρων τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου.

139. Πᾶσα πράξις, γενομένη παρὰ κλητῆρος ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, παρὰ τῷ ὁποίῳ διατελεῖ, λογίζεται ἄκυρος καὶ μὴ αὐτὰς, αὐτὸς δὲ καταδικάζεται εἰς ὅλας τὰς ζημίας καὶ ἐξόδα, καὶ εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, καί, κατὰ τὰς περιστάσεις, παύεται πρὸς καιρὸν τῆς ὑπηρεσίας του. Πολ. Δικ. 140. 201. Δικ. Ὁργ. 292. 293.

160. Οἱ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου, οἵτινες θέλουν νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τὴν περιφέρειαν ὅχι μὲν τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν τοῦ ἐιρηνοδικείου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας των, ἂν καὶ δι' ἔργα τῆς ὑπηρεσίας, ὀφείλουν, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ εἰδοποιήσωσι προηγουμένως τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, καὶ νὰ λάβωσι παρ' αὐτοῦ τὴν ἄδειαν, ὅστις τότε μόνον δύναται νὰ τὴν ἀρνηθῇ, ὅταν ἐκ τούτου βλάπτεται ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ὑπηρεσία. Δικ. Ὁργ. 155. 156.

161. Ὅταν ἀρνῶνται ἢ βραδύνουν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων αὐτῶν, ἀνευ ἀποχρῶντος λόγου, ἐνεργοῦνται τὰ παρὰ τοῦ ἀρθροῦ 141 ὥρισμένα. — Ὡς ἀποχρῶν [λόγος] δικαιολόγημα θεωρεῖται καὶ ἡ συγγένεια κατὰ τὸ ἀρθρον 177. — Δικ. Ὁργ. 97. 141. 279. Πολ. Δικ. 56. Ποιν. Νόμ. 487. Ποιν. Δικ. 65.

162. Οἱ κλητῆρες ἐνεργοῦσι κατὰ τὰς δικαστικὰς διατάξεις, ἰδίως δὲ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, τὰς ἐπιτετραμμένας εἰς αὐτοὺς κλήσεις, κοινοποιήσεις καὶ ἐκτελέσεις καὶ ὅλας τὰς παραγγελίας τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ τὰς πρὸς διατήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας τοῦ δικαστηρίου διαταγὰς τοῦ προέδρου.

ἄλλως, τιμωροῦνται μὲ ποινὴν πειθαρχικὴν, καί, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἔτι μείζονα. Δικ. Ὁργ. 292. 293. Ποιν. Δν. νομομίας 19.

ΑΠ. 184 (1899). Ποινική. Ἐπειδὴ ὁ Κ. δικαστικὸς ὢν κλητὴρ ἐπὶ βαίῳσε ψευδῶς ἐν τῷ ἐπιδοτηρίῳ, ὅπερ ὑπὸ τὴν ιδιότητά ταύτην συντάξεν, ὅτι ἐκοινοποίησεν εἰς τὸν παθόντα Α., τὴν 523 (1895) ἐρήμην ἀπόφασιν τοῦ ἐν Καλάμαϊς Πρωτοδικείου, τοιχοκολλήσας δὴθεν ταύτην ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Α., ἐνῷ τοιαύτη κοινικοποίησις οὐδαμῶς ἐγένετο, καὶ ὅτι ἔπραξε τοῦτο ἵνα περιποιήσῃ εἰς ἑαυτὸν ἀθέμιτον ὄφελος, βλάψας δὲ τὸν Α., ὁ δὲ Δ., ὅτι ὑπεστήριξε τὴν ὑπὸ τοῦ Κ. ἐνεργηθεῖσαν κωρίαν πράξιν τῆς πλαστογραφίας διὰ τῆς ὑποσχίσεως καὶ χρηρηγήσεως μισθοῦ καὶ διὰ συμβουλῆς, ὁρθῶς ἔκρινεν ὅτι ἡ πράξις αὕτη φέρει τὰ χαρακτηριστὰ τοῦ ὑπὸ ἀρθρ. 255 Ποιν. Νόμ. προνοουμένου ἀδικήματος τῆς πλαστογραφίας, ἥτοι τῆς ὑπὸ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐν τῇ ἐπισημότητι τῆς ἀρχῆς αὐτῶν, ἐνεργουμένης ἀλλοιώσεως τῆς ἀληθείας διὰ τῆς ἐν τοῖς συντάσσουσιν ὑπ' αὐτῶν ἐγγράφοις βεβαιώσεως ψευδῶν γεγονότων ὡς ἀληθῶν ἐν γνώσει τοῦ ψεύδους αὐτῶν, ὅπερ ἐστὶν ἐκ δολίας προαιρέσεως.

Ἐπειδὴ τοῦ ἀδικήματος τῆς πλαστογραφίας δὲν ἀναγράφεται ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς συστατικὸν στοιχεῖον ἡ πρόθεσις βλάβης τοῦ δημοσίου ἢ ἰδίου τοῦ τινός, ἥ ἡ ἐπίλευσις τοιοῦτου τινός ἀποτελέσματος, ὅπερ οὐχ ἦτον, καθ' ὃ ἐδέχθη τὸ συμβούλιον ἐκτιμῆσαν ἐν τῇ ἀνεξελέγκτῳ αὐτοῦ ἐξουσίᾳ, τὰ προκείμενα ἐκ τῆς ἀνακρίσεως περιστατικά, ἐπὶ τῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀλλ' ἀπαιτεῖται μόνον νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπίλευσις τοιαύτης βλάβης, καὶ ἀνυπόστατοι ἐξελέγχονται οἱ διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων διατυπούμενοι λόγοι ὅτι διὰ τῆς συντάξεως πλαστοῦ ἐπιδοτηρίου δὲν ἐσκόπουν οἱ ἀναιρεσεῖοντες ἰδίαν ὠφέλειαν ἢ βλάβην ἄλλοι καὶ ὅτι δὲν ἐπῆλθεν ἢ δὲν ἦτο πιθανὸν νὰ ἐπῆλθῃ τοιοῦτον ἀποτέλεσμα.

Ἐπειδὴ (489 Ποιν. Νόμ.) οἱ δημόσιοι ὑπηρεταί, οἱ εἰς ἐγκλήματα σχέσιν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ἔχοντα ὑποπεσόντες, τιμωροῦνται ὡς καὶ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, δὲν ἔσφαλεν ἄρα τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν, παραπέμφαν τὸν ἀναιρεσεῖοντα Κ. δημόσιον ὄντα ὑπηρετὴν καθ' ὃ δικαστικὸν κλητὴρα, ὡς φυσικὸν αὐτοῦργον τῆς ὑπ' αὐτοῦ διὰ πρᾶξις τῆς πλαστογραφίας, ἀλλ' ὥφειλε νὰ παραθέσῃ καὶ τὸ εἰρημένον ἄρθρον, ὅπερ παρέλειψε νὰ πράξῃ, ἄρα κατὰ τοῦτο καὶ μόνον εἶναι δικτὴ ἡ αἵτησις ἀναίρεσεως τῶν ἀναιρεσεῖοντων ἵνα παρατεθῇ καὶ τὸ 48 Ποιν. Νόμου.

ΑΠ. 64 (1899) Ποινική. Ἐπειδὴ (961 καὶ 962 Πολ. Δικ.) ἐπὶ κατασχέσεως ἀκινήτων, μειοεγγυούχος μένει ὁ ὀφειλέτης, ὅστις ὀφείλει νὰ φυλάττῃ καὶ τοὺς ὕστερον συλλεχθέντας καρποὺς καὶ νὰ ἀποδίδῃ τούτους εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ κατ' αἵτησιν τινος τῶν διαφερομένων. Παρέδωκε ἄρα τὰ καθήκοντά του ὁ ἀναιρεσεῖων, ἀφαιρέσει

τὸν καρπὸν τοῦ κατασχεθέντος ἀκινήτου ἄνευ αἰτήσεως τῶν διαφερομένων καὶ δικαστικῆς ἀποφάσεως περὶ παραδόσεως εἰς ἄλλον μεσεγγυούχον ἢ εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ἀδιάφορον δ' ἐστὶν ἂν ὁ ἀναιρεσίων δὲν ἐγνώριζε τὴν ἀναστολὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ ἀκινήτου, διότι ἡ ταύτην διατάσσουσα ἀπόφασις τοῦ προέδρου, τὴν πρόδοον τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐμποδίζουσα, κατ' οὐδὲν ἐπηρεάζει τὰς ρηθείσας περὶ μεσεγγυούχου διατάξεις.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀναιρέσεως ὅτι ἐσφαλμένως ἡρμηνεύθη τὸ ἄρθρον 487 Ποιν. Νόμου, καθόσον δῆθεν ὁ ἀναιρεσίων διέπραξε τὸ δι' ὃ κατεδικάσθη ἀδίκημα ἵνα προλάβῃ τὴν ὑπὸ τῆς παθούσης ὑφαίρεσιν τοῦ σταφιδοκαρποῦ καὶ ἔνεκα ἐσφαλμένης ἐρμηνείας τῶν ἄρθρων 961 καὶ 962 Πολιτ. Δικ., ἤτοι ἄνευ δολίας προαιρέσεως, ἐστὶν ἀπορριπτέος, διότι, καθ' ἃ παρεδέχθη τὸ δικαστήριον τῆς οὐσίας, οὗτος παρέδωκε τὰ καθήκοντά του ἐπὶ σκοπῇ ἰδίᾳς ὠφελείας καὶ πρὸς βλάβην τῆς παθούσης, τῶν πραγματικῶν δὲ τούτων περιστάτικῶν τὴν ἀκρίβειαν δὲν δύναται νὰ ἐλέγξῃ ὁ Ἀρειος Πάγος, ὡς ὑποκαίμενην εἰς τὴν κυριαρχικὴν ἐξουσίαν τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας.

Ἐπειδὴ ὁ δικαστικὸς κλητὴρ δὲν εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος, ἀλλὰ δημόσιος ὑπηρέτης καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ διαπραχθεῖσα παράβασις καθήκοντος προβλέπεται καὶ τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 489 ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἄρθρ. 487 Ποιν. Νόμου, εἰς ὃ ἐκείνο παραπέμπει· ἔδει επομένως καὶ τὸ ἄρθρον 489 νὰ παρατεθῇ ἐν τῇ ἀποφάσει, ταύτου δὲ παραλείφθέντος ἀναιρετία κατέστη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις.

163. Οἱ κλητῆρες ἐνεργοῦσιν αὐτοπροσώπως τὰς κοινοποιήσεις καὶ ἐκτελέσεις, ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως ἐνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν, ἢ ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένων καὶ βαρυτέρων ποινῶν ἐν περιπτώσει πλαιοτογραφίας καὶ ἄλλων πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων. Δικ. Ὁργ. 292. 293. Ποιν. Νόμ. 247.

164. Πᾶς κλητὴρ ἔχει εὐρετήριον καὶ βιβλίον ταμείου κατὰ τὰ εἰς τὸ ἄρθρον 150 ὥρισμένα. Δικ. Ὁργ. 87. Πολ. Δικ. 408, 3.

165. Πᾶς κλητὴρ σημειώνει ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου, καὶ ἐφ' ἑκάστου ἀντιγράφου τῶν πρὸς κοινοποίησιν ἐγγράφων, τὴν ποσότητα τῶν εἰς αὐτὸν ἀνηκόντων τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ τριῶν μέχρι πεντήκοντα δραχμῶν, ἢ προσκαίρου παύσεως τὸ πολὺ ἐνὸς μη-

νος. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς κλητῆρας τὰ ἄρθρα 144 καὶ 145. Δικ. Ὁργ. 235. 244. 248.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Συμβολαιογράφοι

166. Συμβολαιογράφοι καλοῦνται οἱ δημόσιοι ἄξιωματικοί, οἵτινες διορίζονται.—1) νὰ συντάττωσιν ὅλας τὰς συμφωνίας καὶ ἄλλας ἰδιωτικὰς δηλώσεις θελήσεων, εἰς τὰς ὁποίας οἱ συμβαλλόμενοι ὀφείλουν ἢ θέλουν νὰ δώσουν κῦρος ἐπιστήμου ἐγγράφου, νὰ ἐκδίδωσιν ἀντίγραφα καὶ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὰ ἀπόγραφα αὐτῶν, καὶ νὰ βεβαιώσουν τὴν χρονολογίαν τῶν ἰδιωτικῶν ἐγγράφων.—2) νὰ ἐνεργῶσιν ἄλλας νομικὰς πράξεις, ἐπιτετραμμένους εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν νόμων. Πολ. Δικον. 93. 413. 414. 1065. 1066. 1071. 1072. 1077. 1081. 1086. 1092. X. [42]. 48.

ΑΠ. 185 (1900). Ἐπειδὴ τὴν ἐπομένην τοῦ γενομένου πλειστηριασμοῦ τῶν κτημάτων τῆς κληρονομικῆς περιουσίας τοῦ Γ., κατετέθη εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀναιρεσιβλήτου συμβολαιογράφου, ἀπόντος ἐν Ἀμαρουσίῳ, ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Π. ἀποδεικτικὸν ἀναγγελίας τῆς Β. ὡς πιστωτορίας τῆς σχολαζούσης κληρονομίας, δὲν ὑπέγραψε δὲ ὁ ἀναιρεσιβλήτος ἐπανελθὼν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ τοῦ ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενον ἐπιδοτήριον, ὡς ὥφειλε νὰ πράξῃ, ἀλλ' ἐσπευσε ἅμα μαθὼν τοῦτο νὰ συντάξῃ, ἐκ τῆς οἰκίας τῆς Β., εἰς ἣν εἶχον κατακυρωθῇ τὰ πλειστηριασθέντα κτήματα, πράξιν συμφηφισμοῦ τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῆς, ἐν ᾗ ἐβεβαίωσε ψευδῶς ὅτι οὐδεμία ἐγένετο ἀναγγελία, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ματαιώσῃ τὰ τῆς ἀναγγελίας ἀποτελέσματα καὶ βλάβῃ οὕτω τὴν ἀναγγελομένην. Κατὰ τὰ πραγματικά ὅμως ταῦτα περιστατικά, ἡ τοῦ ἀναιρεσιβλήτου πράξις δὲν φέρει τὸν χαρακτῆρα ἀπλῶς παραβάσεως τῶν καθυκόντων αὐτοῦ ὡς συμβολαιογράφου, ἦν τὸ ἄρθρον 487 Ποιν. Νόμου τιμωρεῖ ὡς εἰδικὸν ἀδίκημα, ὅταν δὲν συντρέχωσιν οἱ ὅροι ἄλλου τινὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ Ποινικῷ Νόμῳ ὀριζομένων ἀδικημάτων, ἀλλὰ τοῦ ἁρθρου 255 ἀδίκημα τῆς πλαστογραφίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἥτοι τῆς γενομένης ὑπ' αὐτῶν, ἐν τῇ ἐπισημοτάτῃ τῆς ἀρχῆς μεθ' ἧς εἶναι περιβεβλημένοι βεβαιώσεως ψευδῶν γεγονότων ὡς αληθινῶν, ἦν ἐπὶ τοῦ προκειμένου δέχεται τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν, βεβαιοῦν ὅτι ὁ ἀναιρεσιβλήτος διὰ τοῦ ἐγγράφου τοῦ συμφηφισμοῦ, ὅπερ ὡς συμβολαιογράφος, ἥτοι δημόσιος ὑπάλληλος, ἐξέδoto ἐβεβαίωσεν ἐν

γνώσει, ἐν τῇ ἐπιστημότητι τῆς ἀρχῆς ἣν εἶχε. ψευδῶς ὅτι οὐδεμία ἐγένετο ἀναγγελία ἐνῷ τοιαύτη ἐγένετο, ἀδιαφόρως ἐὰν δὲν ὑπὲρ γραψῇ τὸ ἐν τῷ γραφεῖω τοῦ εὐρισκόμενον περὶ ἐπιδόσεως αὐτῆς ἀποδεικτικόν.

ΑΠ. 227 (1900). Ἐπειδὴ ἐξ ἄρθρ. 58 Πολ. Δικ. συνάγεται τοῦτο μὲν ὅτι ἡ νομοθέτης κατ' ἐξαιρέσιν τοῦ κοινοῦ δικαίου, καθ' ἃ τὸ Δημόσιον εὐθύνεται διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἐκπροσωπούντων αὐτὸ ὑπαλλήλων ἐνεργουμένας ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων αὐτῶν πράξεις τῶν, καθιέρωσεν ὡς πρὸς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 56 ἀναφερομένους δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ διὰ τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπομένας περιπτώσεις τὴν ἀρχήν, ὅτι μόνον τὰ δικαστικὰ ταῦτα πρόσωπα εὐθύνονται, τοῦτο δὲ ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα εἰσιν ὑπεύθυνα εἰς ἀποζημιώσεις διὰ πᾶσαν πρᾶξιν αὐτῶν, ἀναγομένην εἰς τὰ ὑπὸ τῶν νόμων ἀνατεθειμένα αὐτοῖς καθήκοντα καὶ οὐχὶ μόνον διὰ τὰ καθαρῶς δικαστικὰ ἐπομένως τὸ Ἐφετεῖον ὁρθῶς ἡρμήνευσε καὶ ἐφήρμοσε ἄρθρον 56 Πολ. Δικ., ἀπορρίψαν τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀναιρεσείοντος περὶ ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου, διὰ πρᾶξιν τοῦ συμβολαιογράφου ἐξ ἧς ἐπῆλθεν αὐτῷ ζημία.

167. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἐκάστῳ δικαστηρίῳ διορισθησομένων συμβολαιογράφων, καὶ ἡ [ἐξ ἐπαγγέλματος] καθέδρα τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου αὐτῶν, προσδιορίζεται παρὰ τῆς κυβερνήσεως, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν καὶ κοινοποιεῖται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

168. Ἐντὸς τῆς περιφερείας ἐκάστου εἰρηνοδικείου καθεδρεύει τοῦλάχιστον εἰς συμβολαιογράφος. — Εἰς ὅσα εἰρηνοδικεῖα δὲν διωρίσθη εἰσέτι συμβολαιογράφος, ὁ εἰρηνοδίκης ἐκπληροῖ ἐνταυτῷ τὰ ἔργα τοῦ συμβολαιογράφου. — Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ εἰρηνοδίκης ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τακτικοῦ συμβολαιογράφου. * Πολ. Δικ. 492, 2. Δικ. Ὁργ. 174.

169. Ὁ βασιλεὺς διορίζει τοὺς συμβολαιογράφους κατὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν εἰσαγγελέως, καὶ κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας.

* Ἐπιθι παρακατιὸν Β. Διάταγμα 21 Μαρτίου 1836—Νόμον 24 Ἰουλίου 1843.

170.* [Συμβολαιογράφος δύναται νὰ διορισθῇ μόνον, ὅστις—1) συνεπλήρωσε τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του—2) ὑπεβλήθη εἰς τὰς πρὸς τὸ μετέρχασθαι τὸ ἔργον τοῦ συμβολαιογράφου ἀπαιτουμένας δημοσίας ἐξετάσεις.—3) ἐγυμνάσθη τοῦλάχιστον ἐν ἔτος παρά τινι συμβολαιογράφῳ.—Κατὰ τὰς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου γενησομένας πρώτας ἐκλογὰς δύναται νὰ γενῇ ἐξαίρεσις τῶν διατάξεων τούτων διὰ προλαβούσας ἐκδουλεύσεις].

171. Πᾶς συμβολαιογράφος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ εἰρηνοδικοῦ, ἐντὸς τῆς ὁποίας καθεδρεύει, ἂν καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιφέρειας ἤθελον εἶσθαι διωρισμένοι πλειότεροι.—Πᾶσα πράξις γινομένη ἐκτὸς τῆς περιφέρειας ταύτης εἶναι ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα, καὶ ὁ παραβάτης συμβολαιογράφος καταδικάζεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, ἢ εἰς πρόσκαιρον παῦσιν 14 ἡμερῶν μέχρις ἑξ μηνῶν. Πολ. Δικ. 201. 202.

172. Οἱ συμβολαιογράφοι ὀφείλουν νὰ [συντάττουν πᾶν ἔγγραφον ἐπίσημον, ἀναγόμενον] ἐνεργῶσι πᾶσαν ἐπίσημον πρᾶξιν ἀναγομένην εἰς τὰ καθήκοντά των, ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ αἰτῶν.—Εἰς μόνας τὰς παρὰ νόμους καὶ τὰς εἰς τὰ χρηστὰ ἦθι ἀντιδαινούσας αἰτήσεις δύνανται καὶ ὀφείλουν νὰ ἀρνῶνται τὴν συνδρομὴν των· ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην πρέπει νὰ εἰδοποιῶσι παραχρῆμα τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα.—Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, ἂν ἀρνηθῶσιν ἢ βραδύνωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των, ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 141 ὠρισμένα. Πολ. Δικ. 56. 1001. Ποιν. Νόμ. 480. Ποιν. Δικ. 65. Δικ. Ὁργ. 161. 279. 292. 293.

173. Οἱ συμβολαιογράφοι χρεωστούν, ἐκπληροῦντες

* Ὁ διορισμός καὶ ἡ παῦσις τῶν συμβολαιογράφων διέπεται νῦν ὑπὸ **Νόμων** 1) ΧΕΣΤ' 31 Δεκεμβρίου 1887 ἄρθρ. 5 2) ΑΦΝΡ' 30 Ἰουνίου 1887 3) ΑΩΟΔ' 31 Δεκεμβρ. 1890 ἄρθρ. 20 4) ΓΥΚΘ' 24 (26) Νοεμβρίου 1909.

τὰ καθήκοντά των, νὰ πληροφορῶνται ἐντελῶς περὶ τῆς θελήσεως τῶν συμβαλλομένων, νὰ βεβαιῶνται κατὰ τὸ δέον, ἂν οὗτοι γνωρίζωσιν ἀποχρώντως τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὁποίων ἀναδέχονται ὑποχρεώσεων, νὰ τοὺς διδάσκωσι, χρείας τυχούσης, περὶ αὐτῶν, νὰ συντάττωσι τὰ ἔγγραφα εὐσυνειδότως καὶ ἀπροσωπολήπτως, καὶ ἐν γένει νὰ ἀσφαλίζωσι κατὰ πάντα τρόπον τὰ συμφέροντα τῶν συμβαλλομένων.

174. Πᾶς συμβολαιογράφος, πρὶν ἀναλάβῃ τὰ ἔργα του, καὶ ὀρκισθῇ τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, ὀφείλει—1) νὰ δώσῃ ἑγγύησιν, καὶ νὰ ἀποδείξῃ δι' ἐπιστήμου ἀποδεικτικοῦ τὴν ἐν τάξει γενομένην παρακατάθεσιν αὐτῆς.—2) νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν καὶ τοῦ εἰρηνοδικοῦ, εἰς τῶν ὁποίων τὴν περὶφέρειαν καθεδρεύει, τὴν ὑπογραφὴν καὶ μονογραφὴν του.—Ὁ παραβαίνων ταῦτα συμβολαιογράφος καταδικάζεται πειθαρχικῶς εἰς χρηματικὴν ποινὴν εἰκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, καὶ, ἂν ἐξ μηνῶν μετὰ τὸν διορισμὸν του δὲν ἐξεπλήρωσεν εἰσέτι τὰ διατεταγμένα, παύεται τῆς ὑπηρεσίας. Δικ. Ὁργ. 175.

Δηλοποιήσις 9 Φεβρ. 1835. Περί ἐγγυοδοσίας τῶν συμβολαιογράφων.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 174 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ἐγγυοδοσία, καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 175 τοῦ αὐτοῦ νόμου συμπλήρωσις ἢ ἀντικατάστασις τῆς ἐν μέρει ἢ κατὰ τὸ ὅλον ἐξαντληθείσης ἐγγυήσεως δύναται, κατ' αἰτησιν τοῦ ἐγγυοδότου, νὰ γενῇ—1. διὰ μετρητῶν.—2. δι' ἐνεχύρου.—3. δι' ἰκανῶν ἀκινήτων κτημάτων δεδομένων εἰς ὑποθήκην παρὰ τοῦ ἐγγυοδότου αὐτοῦ ἢ παρ' ἐγγυητοῦ.

2. Τὸ αὐτὸ προσαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς εἰρηνοδικὰς, ὅταν αὐτοί, ὡς ἐκπληροῦντες ἔργα συμβολαιογράφου, ὑπὸ κήντη εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τοὺς συμβολαιογράφους ὑποχρέωσιν τῆς ἐγγυοδοσίας.

175. Τὰ εἰς συμβολαιογράφον τινὰ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθήκοντων του ἐπιβληθέντα πρόστιμα, ἀποζημιώσεις καὶ ἔξοδα ἀφαιρῶνται ἐκ τῆς εἰς τὸ προηγούμενον

μενον ἄρθρον διαληφθείσης ἐγγυήσεως.—"Ἄν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξαντληθῇ τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς ἐγγυήσεως παύεται προσωρινῶς τῶν ἔργων του, μέχρις οὗ δώσῃ νέα ἐγγυήσιν, ἢ συμπληρώσῃ τὸ ὅλον.—"Ἄν παρέλθωσιν ἐμῆνες χωρὶς νὰ γενῇ συμπλήρωσις, ἢ νὰ δοθῇ νέα ἐγγυήσις, ἢ θέσις θεωρεῖται ὡς κενή, καὶ ἀναπληροῦται παρ' ἐνὸς δι' ἄλλου. Δικ. Ὁργ. 174.

176. Δι' ἐπιμελείας τοῦ εἰσαγγελέως τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως προσδιορίζεται κατὰ τὰς περιστάσεις παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περὶφέρειαν καθεδρεύουσιν οἱ συμβολαιογράφοι.—Ἡ ἐγγυήσις δὲν εἶνε οὔτε κατωτέρα τῶν διακοσίων οὔτε ἀνωτέρα τῶν πεντακοσίων δραχμῶν, διδεται δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς οικονομίας. Πολ. 840 ἐ. Ὁ 174.

177. Οἱ συμβολαιογράφοι δὲν δύνανται νὰ συντάξωσιν ἐπίσημα ἔγγραφα, εἰς τὰ ὅποια εἶναι συμβαλλόμενοι αὐτοὶ οὔτοι, ἢ οἱ συγγενεῖς ἢ οἱ κηδεσταὶ αὐτῶν, κατὰ μὲν εὐθείαν γραμμὴν εἰς ὅλους τοὺς βαθμοὺς, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι τοῦ τρίτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, ἢ εἰς τὰ ὅποια περιέχεται τι ὑπὲρ αὐτῶν ἢ τῶν εἰρημένων συγγενῶν των. Ὁργ. 171. 179. ἐ.

178. Διὰ νὰ ἔχῃ κύρος τὸ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφο, ἀπαιτεῖται νὰ γενῇ ἐνώπιον δύο συμβολαιογράφων, ἢ ἐνὸς συμβολαιογράφου, συμπαραλαμβάνοντος δύο μάρτυρας.—"Ἄν ὁ συμβολαιογράφος δὲν ἐκδώσῃ τὸ ἔγγραφο αὐτοπροσώπως, παύεται προσωρινῶς τῆς ὑπηρεσίας, καί, κατὰ τὰς περιστάσεις, τιμωρεῖται ὡς πλαστογράφος. Ὁργ. 179 ἐ. 292 ἐ. Π. Ν. 247 ἐ.

179. Οἱ δύο συμβολαιογράφοι δὲν δύνανται νὰ ᾔναι πρὸς ἀλλήλους συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ άρθρου 177 ἀπαγορευομένων βαθμῶν.—Οἱ μάρτυρες πρέπει νὰ ᾔναι πολῖται Ἕλληνες, νὰ μὴ ἔχουν μῆτε μὲ τοὺς συμβαλλομένους μῆτε μὲ τὸν συμβο-

λαιογράφον συγγένειαν ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας κατὰ βαθμὸν ἀπαγορευόμενον παρὰ τοῦ άρθρου 177, νὰ μὴ ᾔναι ὑπηρετὰ ἢ γραμματεῖς τοῦ συμβολαιογράφου, καὶ νὰ ἠμποροῦν νὰ ὑπογράφωνται. Ὁργ. 178. 180. 185. Π. Ν. 253.

ΑΠ. 325 (1864). Ἐπειδὴ τὸ ἐφετεῖον ὁρθῶς ἐφῆρμεν εἰς τὴν προκειμένην δίκην τὸν § 7, εἰσηγ. (2, 10), σύμφωνα ὄντα μὲ τὸν νόμον 1. κωδ. (6, 23), καὶ ἀπαφῆναιτο ἱκανὸν νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μάρτυς δημοσίᾳ διαθήκῃ ὁ Δ. ἀλλοδαπὸς μὲν ὢν, θεωρούμενος ὅμως κοινῶς ὡς πολῖτης Ἕλληνας, διότι κατὰ τὴν ἐν τοῖς εἰρημένοις νόμοις παραδεχθεμένην ἀρχὴν ἡ κοινὴ συνείδησις τῶν πολιτῶν περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ μάρτυρος καλύπτει πᾶσαν τυχόν περὶ τὴν ἱκανότητα ταύτην ἑλλειψιν αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ τὸ δικαστήριον, λέγον ὅτι ὁ Δ. προσελαβάνετο ὡς μάρτυς ἐν πολλοῖς συμβολαίοις ἐπὶ ἀδικοποιῶν ἀλληλοδιάδοχον σειρὰν ἐκτῶν, δὲν ἐννοεῖ προδήλως, ὅτι κ α θ' ὅ λ ο ν τὰ διάστημα τοῦ χρόνου καθ' ὃν συνετάχθησαν τὰ ἐν τῇ σκέψει ἀναφερόμενα συμβόλαια, ὁ Δ. προσελαβάνετο ὡς μάρτυς ἐν πᾶσι τοῖς συμβολαίοις καὶ οὐχὶ ὡς λέγει ἐν πολλοῖς, ἀλλ' ἐννοεῖ ὅτι καθ' ὅλον αὐτὸν τὸν χρόνον δὲν συνῆλθε τι ἐναντίον ἀποδεικνύον τὸν μάρτυρα τοῦτον ἀλλοδαπὸν. Ἐπομένως οὐδὲν ὁλως ὑπόκειται ἡ ἀποδομιμένη εἰς τὴν ἀπόφασιν παραμόρφωσις τῶν ἔγγραφων.

ΑΠ. 274 (1856). Ἐπειδὴ αἱ ἰδιότητες τὰ ὅποιας πρέπει νὰ ἔχῃσι (179 Δικ. Ὁργ.) οἱ προσλαμβανόμενοι εἰς τὰ συμβόλαια μάρτυρες, δὲν εἶναι ἀναγκαῖον κατὰ τὰ μνησθέντα ἄρθρον ν' ἀναφερῶνται ρητῶς ἐν τοῖς συμβολαίοις ὅτι ὑπάρχουσιν ἀρκεῖ μόνον νὰ ὑπάρχωσιν, ὅπερ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἠμφισβητήθη. Τοῦτο δ' ἐξάγεται καὶ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ ἄρθρ. 182, 184 καὶ 185 τοῦ αὐτοῦ ὁργανισμοῦ, τὰ ὅποια ρητῶς διατάττουσι τὴν μνείαν τῆς τηρήσεως τῶν ἐν αὐτοῖς διαγραφομένων διατυπώσεων.

ΑΠ. 270 (1857). Ἐπειδὴ αἱ ἐκ τῆς παραβάσεως ἄρθρ. 179 Ὁργ. Δικ. ἀκυρότητες τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου, ἢ ἐκ τῆς ἑλλείψεως τῆς συναίνεσεως ἀκυρότης τῆς συμβάσεως καὶ τέλος τὸ διὰ οὐφείας τῆς συναίνεσεως ἀκυρότης τῆς συμβάσεως συνάγεται, ὅτι αὐτὴ δόλον διαρρηκτὸν αὐτῆς ἐξ οὐδεμιᾶς διατάξεως συνάγεται, ὅπως τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἐπομένως δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσι διὰ τῆς συναίνεσεως ἢ ν' ἀποδείχθωσιν ἀνυπόστατοι ἐκ τῆς ἐναντίας ἡμερολογίας τῶν ἐχόντων συμφέρον, τὸ δὲ τῆς οὐσίας δικαστήριον ἐκτίμησεν τὰ εἰς τὴν κρίσιν αὐτοῦ ὑποβληθέντα ἔγγραφα ἀποφαίνεται, ὅτι ἡ ἀναίρεσις διὰ τῆς προγενεστέρως ἀπὸ 24 Ἀπριλίου 1854 ἀνακοπῆς καὶ κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς ἐκείνης δίκην κατὰ τοῦ αὐτοῦ κυρίου διαδίκου, τοῦ ὑπὸ τῶν ἀναρρηκτικῶν ὁργανῶν κληρονομηθέντος Δ., παρελήθη τὴν πώλησιν τῶν ἀπιδίκων κτημάτων ὡς ἀληθῶς γενομένην εἰς τὸν Δ. διὰ τῶν δύο συμβολαίων ἀμφισβητήσεων μόνον.

τὴν δυνάμει αὐτῶν ὀριστικὴν εἰς αὐτὸν μετάθεσιν τῆς κυριότητος τῶν κτημάτων καὶ ὅτι ἐκ τῶν κατὰ τὴν δίκην ἐκείνην δηλώσεων καὶ πράξεων αὐτῆς αἱ μὲν ἀκυρότητες τῶν δύο εἰρημένων συμβολαίων, διὰ τὴν ἰδιότητα τῶν μαρτύρων τοῦ μὲν ὡς γραμματέως, τοῦ δὲ ὡς ὑπηρετοῦ τοῦ συμβολαιογράφου, ἐκαλύφθησαν, ὁ δὲ νῦν ἰσχυρισμὸς αὐτῆς περὶ τῆς ἐλλείψεως τῆς βουλήσεώς του κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν συμβολαίων ἐκείνων καὶ τοῦ οὐσιώδους δόλου τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου ἀποδεικνύονται ἀνυπόστατοι, διὰ δὲ τῆς σκέψεως καὶ ἀποφάσεως ταύτης οὐδὲν νόμον παρεδίασε.

180. Ἐάν δὲν διετηρήθησαν τὰ εἰς τὰ τρία προηγούμενα ἄρθρα 177—179 διατεταγμένα, τὸ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφο εἶναι ἄκυρον.

181. Πᾶν συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφο θέλει φανερόν, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως:—1. τὸ ὄνομα καὶ ἐπίθετον τοῦ συμβολαιογράφου καὶ [τὴν κατοικίαν του] τὸν τόπον ἐνθα ἐδρεῖται.—2. τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων.—3. τὴν ἡμέραν, τὸν μῆνα, τὸν τόπον, καὶ τὴν κατοικίαν, ὅπου συνετάχθη τὸ ἔγγραφο.—Ὁ παραβαίνων ταῦτα συμβολαιογράφος καταδικάζεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, ἢ πρόσκαιρον παῦσιν, καί, κατὰ τὰς περιστάσεις, καταδιώκεται ὡς πλαστογράφος. Ὁργ. 292 ἐ. Π. Ν. 247 ἐ. 255.

ΑΠ. 7 (1909). Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 181 Ὁργ. Δικ. ἀπαιτεῖ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου νὰ φανερωθῇ ἐν αὐτῷ τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία τῶν προσλαμβανομένων διὰ τὸ κύρος τοῦτου δύο μαρτύρων, ὅπου δὲ ὁ νόμος ἀπαγγέλλει ἀκυρότητα τῆς δικαιοπραξίας διὰ παραλειφθεῖσαν διατύπωσιν, δὲν δύναται νὰ ἐξετασθῇ ὁ νομοθετικὸς λόγος τῆς διατεταγμένης ὑπὸ τοῦ νόμου ἀκυρότητος, οὔτε τὸ μὴ οὐσιώδες τῆς παραλειφθείσης διατύπώσεως, ὅπως συμβαίνει ἐπὶ τῆς δευτέρας κατηγορίας τῶν ἀκυροτήτων περὶ τοῦ οὐσιώδους ἢ μὴ αὐτῆς, περὶ οὗ τότε κρίνεται τὸ δικαστήριον. Τὸ ἐφετεῖον ἄρα δεχθέν, ὅτι ἡ παραλειφθεῖσα ἐν τῷ συμβολαίῳ μνεία τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ μάρτυρος Δ. δὲν ἔχει νομικὴν ἀξίαν, ὡς μὴ ἀμφισβητηθείσης τῆς ταυτότητός του, οὔτε εἶναι οὐσιώδης, παρεδίασε τὰ τε ἄρθρ. 181 § 478 Ὁργ. Δικ. καὶ ἄρθρ. 201 Πολ. Δικ.

ΑΠ. 7 (1909). Ἐπειδὴ τὸ ἐφετεῖον, συνάγον ὅτι αἱ ἐν τῷ συμβολαίῳ παραπομπαὶ εἰς ὑπογραμμένα παρ' ἄλλων ἐπομένων, καὶ παρὰ

τῶν συμβαλλομένων, δέχεται ὡς ἔρρισμα τῆς αποφάσεως, ὅτι τὸ συμβόλαιον ἔν θεωρηθῇ ἄκυρον ὡς δημόσιον ἰσχυρὸν ὡς ἰδιωτικόν, ὡς φέρον τὰς ὑπογραφὰς τῶν συμβαλλομένων. Ἄλλ' ὡς προκύπτει ἐξ αὐτοῦ τοῦ συμβολαίου, τοῦτο δὲν φέρει τὴν ὑπογραφήν τῆς συμβαλλομένης Π. ὡς δηλωσάσης ἀγνοίαν γραμμάτων ὥστε τὸ ἐφετεῖον δεχθὲν τὸ ἐναντίον, δὲν ἔλαβεν ἐν τῷ συνόλῳ ὑπ' ὅσιν τὸ συμβόλαιον κατὰ παράθεσιν τῶν οὐσιαστικῶν διατάξεων ἀρθρ. 170 καὶ 391 Πολ. Δικ., καθ' ὅς ἐκτιμῶνται τὰ ἔγγραφα ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ περιεχομένου αὐτῶν.

ΑΠ. 296 (1860). Ἐπειδὴ ὁ περί συμβολαιογράφων Νόμος οὐδὲμου διατάττει ἐπὶ ποινῇ ἄκυρότητας νὰ συντάσσωνται ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου αἱ μεταξύ ζώντων συμφωνίαι, ἐν μιᾷ ὅρῃ συναπτῶς καὶ ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἀνευ τινὸς διακοπῆς τοῦ συμβολαίου καὶ ἐξακολουθήσεως αὐτοῦ εἰς ἄλλην ἡμέραν ὅθεν καίτοι συνετάρχεντος ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν τοῦ μεταξύ τῶν διαδίκων γενομένου συμβιβασμοῦ εἰς δύο διαφόρους ἐποχάς, ἤτοι ἀνάρξεως τῆς συντάξεως τοῦ συμβολαίου κατὰ τὴν 19 Ἰουλίου 1838 εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις οἰκίαν τοῦ Γ. καὶ περαιωθείσης αὐτῆς κατὰ τὴν 13 Ὀκτωβρίου (μετὰ 23 περιπου ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀνάρξεως τῆς συντάξεώς του) ἐν τῷ καταστήματι τοῦ αὐτοῦ συμβολαιογράφου, τὸ ἐφετεῖον οὐ ἕνα Νόμον περιέβασε θεωρήσαν ὡς ἔγκυρον τὸ συμβόλαιον, διότι ὁ τοιοῦτος τρόπος τῆς συντάξεως αὐτοῦ, ἂν καὶ ἀτακτος καὶ ἀσυνήθης, δὲν ἀντίκειται ὅμως εἰς ἀπαγορευτικὴν τινα τοῦ νόμου διάταξιν· ὁ δὲ ἀναφερόμενος ἐν τῷ ἔγγραφῳ τούτῳ συμβιβασμὸς δὲν ἐγένετο διὰ δύο ἔγγραφων ἀτελῶν ἀμοστικῶν, ὥστε ἡ ἀτέλεια αὐτῶν νὰ καθίστῃ ἄκυρον τὸ ἔγγραφο, ὡς ἐφαρμύτως διατείνονται αἱ ἀναιρεσιεῖσαι, ἀλλὰ καθὰ παραδέχεται τὸ τῆς οὐσίας δικαστήριον, καθηρτίσθη δι' ἐνὸς καὶ μόνου συμβολαίου συνετάρχεντος, ὡς προερρήθη, ἐν μέρει αὐτοῦ τὴν 19 Ἰουλίου καὶ τὸ ἕτερον τὴν 13 Ὀκτωβρίου· τὸ δὲ ἔγγραφο τοῦτο περιέχει ἐν ἀρχῇ τοῦ μὲν πρώτου μέρους τὰ ὀνόματα τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων, τοῦ δὲ δευτέρου μέρους τὴν ἐξῆς ἐκφράσιν ἀμφανισθέντα τὰ αὐτὰ μέρη καὶ τὰ λοιπὰ διαλαμβανόμενα πρόσωπα καὶ ἐν τέλει τοῦ δευτέρου αὐτοῦ μέρους, πρῶτον τὴν βεβαίωσιν ὅτι αἱ συμβαλλόμεναι ὁμολογήσασαι ἀγνοίαν γραμμάτων δὲν ὑπέγραψαν καὶ δεῦτερον ὡς ὑπογραφὰς τοῦ τε συμβολαιογράφου καὶ τῶν μαρτύρων Ν. Β. Κ. καὶ κ. Π. παρερρήθων εἰς τὴν συντάξιν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ ἔγγραφου ὥστε δὲν ἀπαιτεῖτο πλέον νὰ σημειωθῇσι ρητῶς καὶ εἰς τὸ δεῦτερον μέρος τοῦ ἔγγραφου τὰ ὀνόματα τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων ἀφοῦ ἐσημειώθησαν ἐν ἀρχῇ τοῦ πρώτου μέρους, ἢ νὰ ὑπογράψωσιν οἱ μαρτυρες καὶ οἱ συμβαλλόμενοι ἐν τέλει καὶ τοῦ πρώτου μέρους, ἀφοῦ ὑπέγραψαν ἐν τέλει τοῦ δευτέρου μέρους, καθότι τὰ δύο ταῦτα μέρη τοῦ ἔγγραφου συνδεδεμένα ἀπετέλουν ἐν καὶ μόνον ἔγγραφο, καὶ περιέχον μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν, ἤτοι τὸν μεταξύ τῶν διαδίκων γενομένον συμβιβασμὸν περὶ τῆς κληρονομίας τοῦ Γ., εἶναι δὲ ἀδιάφορον, ἂν τὸ ἐν μέρος τοῦ συμβολαίου συνετάρχθῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Γ. καὶ τὸ ἕτερον ἐν τῷ καταστήματι τοῦ συμβολαιογράφου, καθότι ὁ νόμος δὲν

ἀπαγορεύει ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας τὸ τοιοῦτον, ἀφ' οὗ, ὡς βεβαιούται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, καὶ ὡς παρεδείξατο τὸ τῆς οὐσίας δικαστήριον, συντάχθησαν ἀμφοτέρω τὰ μέρη τοῦ ἐγγράφου ἐν Ἀθήναις ἐντός τῆς περιφέρειας τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Συμβολαιογράφου.

Ἐπειδὴ ἡ μὴ παρουσία τοῦ Μ. (ἐνὸς τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ πρώτου μέρους τοῦ ἐγγράφου μαρτύρων) καὶ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ δευτέρου μέρους αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου, καὶ ἡ προσθήκη δύο ἄλλων μαρτύρων τοῦ Α. καὶ Χ. εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου, δὲν δίδουν χώραν εἰς ἀκύρωσιν αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου, οὐδὲ σημασίαν τινὰ ἔχουσιν, ἀφ' οὗ παρευρέθησαν εἰς τὴν σύνταξιν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ ἐγγράφου τέσσαρες ἄλλοι μάρτυρες, ὥστε οἱ ἀνωτέρω ὑπερεπλεόναζον.

Ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἰσχυρὸς πρὸς ἀκύρωσιν τοῦ συμβολαίου καὶ ὁ λόγος ὅτι ἐγένοντο προσθήκαι καὶ τροποποιήσεις εἰς τὸ δευτερόν μέρος τοῦ ἐγγράφου, διότι κατὰ τὸν νόμον προσθήκαι δύνανται νὰ γείνουν οὐ μόνον ἐν τέλει τοῦ συμβολαίου, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ περιθωρίῳ, τροποποιήσεις δὲ τοῦ πρώτου μέρους τοῦ ἐγγράφου οὐδεμία ἐγένετο διὰ τοῦ δευτέρου, ἀλλὰ μόνον ἡ προσθήκη ὅτι ἐνέκριναν αἱ συμβαλλόμεναι νὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς κληρονομίας ἀκατάγραφα ἡ Α. περὶ ὧν καὶ εἰς τὸ πρῶτον μέρος ἐσυμφωνήσαν νὰ τὰ λάβῃ ἡ ἴδια καταγεγραμμένα, ὥστε δὲν ἔχει σημασίαν τινὰ ἂν ἐσυμφωνήθῃ κατὰ πρῶτον νὰ λάβῃ ἡ Α. τὰ ἔγγραφα διὰ καταγραφῆς, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ τὰ λάβῃ ἀκατάγραφα. Ἄφου ἅπαρ ἐσυμφωνήθῃ νὰ λάβῃ αὐτὰ ταῦτα ὡς ἰδιοκτησίαν τῆς.

Ἐπειδὴ μὴ ἀναγνωσθέντος τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ συμβολαίου εἰς τοὺς συμβαλλομένους καὶ εἰς τοὺς μάρτυρας δὲν καθίσταται ἄκυρον τὸ συμβόλαιον, ἀλλὰ κατὰ τὸ 184 ἄρθρον ἐπιβάλλεται πρόστιμον εἰς τὸν παραλείψαντα τὴν ἀνάγνωσιν συμβολαιογράφου.

Ἐπειδὴ τὸ 181 ἄρθρον διατάττει μὲν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας νὰ σημειώται εἰς τὸ συμβόλαιον τὸ ἐπάγγελμα τῶν συμβαλλομένων, ἀλλ' ἀφού αἱ ἀναιρέσεις οὐδὲν ἔχουσιν ἐπάγγελμά τι, ὡς τὸ τῆς οὐσίας δικαστήριον παραδέχεται, δὲν ἀπαιτεῖτο νὰ σημειωθῇ εἰς τὸ συμβόλαιον ὅτι δὲν ὑπῆρχεν.

Ἐπειδὴ τὸ συμβόλαιον ἀναφέρει ρητῶς εἰς τὸ πρῶτον αὐτοῦ μέρος τὰς Ἀθήνας, ἐνθα συνετάχθη αὐτό, ἂν δὲ δὲν ἀναφέρηται ρητῶς ἡ πόλις Ἀθηνῶν. καὶ εἰς τὸ δεύτερον μέρος αὐτοῦ, προκύπτει ὁμοῦ καθαρῶς, ὡς βεβαίαι καὶ τὸ τῆς οὐσίας δικαστήριον, ἐκ τῶν φράσεων «ὅτι συνετάχθη τὸ ἔγγραφον ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 123 ἐπὶ τῆς Ἑρμαϊκῆς ὁδοῦ συμβολαιογραφίᾳ τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Σ.», ὅτι συνετάχθη καὶ τὸ δεύτερον μέρος ἐν τῇ πόλει Ἀθηνῶν.

ΑΠ. 80 (1860). Ἐπειδὴ (181 Ὁργ. Δικ.) ἀπαιτεῖται μὲν τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα νὰ δηλοῦναι, μεταξύ ἄλλων, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συμβαλλομένων, ἀλλ' οὐτε τὸ ἄρθρον τοῦτο οὐτε ἄλλο προσδιορίζει τὸ μέρος τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ἐνθα πρέπει νὰ γίνηται ἡ μνεία αὐτή. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου

ἐν τέλει τοῦ δωρητηρίου, γενομένου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Ὑδρας, σημειοῦνται τὰ ἐξῆς ἀνεγνώσθη εἰς ἐπήκοον τοῦ δωρεοδότου, τοῦ δωρεοδόγου καὶ τῶν μαρτύρων Κ. ἐραπλωματοποιοῦ τὸ ἐπάγγελμα, καὶ Ε. ἀνεῦ ἐπαγγέλματος, πολιτῶν Ἑλλήνων, κατοίκων «Ὑδρας κλπ.», ἅρα ἀναφέρεται ἡ κατοικία τῶν συμβαλλομένων, διότι ἡ ἑξῆς κατοικίαν, ἐπομένη τῶν τε συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύρων, ἀνάγεται ἀναγκαιῶς καὶ εἰς τοὺς μὲν, καὶ εἰς τοὺς δέ, καὶ οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ ἀποδοθῇ μόνον εἰς τοὺς μάρτυρας.

182. Ὅταν τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα, καὶ ἡ κατοικία τῶν συμβαλλομένων δὲν ᾔναι ἀπ' εὐθείας γνωστὰ εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ὑποχρεοῦται, ἐπὶ πειθαρχικῇ προστίμῃ τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν, καὶ, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὠρισμένη ποινῇ, νὰ προσλάβῃ δύο μάρτυρας ἱκανοὺς, διὰ νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ταυτότητος τῶν προσώπων.—Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην σημειοῦται εἰς τὸ ἔγγραφον τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον, καὶ ἡ κατοικία τῶν δύο τούτων ἐπὶ τῇ ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ ὠρισμένη ποινῇ. Ὁργ. 292 ε. Π. Ν. 253.

183. Ὅταν οἱ συμβαλλόμενοι δὲν ἐμφανίζονται αὐτοπροσώπως, ἀλλὰ διὰ πληρεξουσίου, ἐπιδεικνύει αὐτοπροσώπως, ἀλλὰ διὰ πληρεξουσίου, ὅστις, ἐπὶ πειθαρχικῇ προστίμῃ πεντήκοντα δραχμῶν, τὰ παραρτᾷ εἰς τὸ συνταχθῆσόμενον ἔγγραφον. Ὁργ. 292 ε.

184. Πάν συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον, κυρίως δὲ πᾶσα διαθήκη συνταττομένη παρὰ συμβολαιογράφου, γράφεται χωριστὰ εἰς ἓν ἢ πλείοτερα φύλλα, καὶ μετὰ τὴν σύνταξιν ἀναγινώσκεται εἰς τοὺς συμβαλλομένους μεγαλοφώνως καὶ εὐκρινῶς, καὶ ἐπὶ τέλους τοῦ ἐγγράφου γίνονται μνεία τῆς ἀναγνώσεως ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ πειθαρχικῇ προστίμῃ πεντήκοντα δραχμῶν. Ὁργ. 292 ε.

ΑΠ. 379 (1864). Ἐπειδὴ τὸ ἐφαπτόμενον εἰς τὸ περιεχόμενον τῆς διαθήκης καὶ παραδεχθέν ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως αὐτοῦ ἐντός τῆς ἐξουσίας του, ὅτι ὁ συντάξας αὐτὴν συμβολαιογράφος ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως πεισθεὶς ἐβεβαίωσεν, ὅτι οἱ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενοι μάρτυρες ἐγίνωσκον νὰ ἀναγινώσκωσι δὲν παρεδίδωκε τοὺς περὶ ἀποδείξεως κατόνομας μὴ ἐπιτόψαν ν' ἀποδείξωσι διὰ μαρτύρων τὸ ἐναντίον τοῦ περιεχομένου τῆς διαθήκης, ὅτι οἱ μάρτυρες δὲν ἐγνώριζον νὰ ἀναγινώσκωσι

σιν ἄλλα ἀπλῶς καὶ μηχανικῶς ἐγίνωσκον μόνον τὴν ὑπογραφήν ταυ-
νὰ θέσασαι, δὲν εἶναι δὲ ἀληθές, ὅτι ὁ νόμος δὲν ὑποχρεοῖ τὸν συμ-
βολαιογράφον νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἱκανότητά περὶ τὸ ἀναγινώσκειν τῶν
μαρτύρων καθόσον τὸ ἄρθρ. 8 συνδυαζόμενον μὲ τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ πα-
ρὰ τῆς διαθήκης ψηφίσματος ἀπαιτεῖ ὥστε νὰ βεβαιοῦν οἱ συμβολαιογράφοι
ὅτι οἱ μάρτυρες ἀνέγνωσαν τὴν διαθήκην, ἄρα ὅτι εἶχον καὶ τῆς ἀνα-
γνώσεως τὴν ἱκανότητα.

Ἐπειδὴ ἡ ἐντὸς τῆς ἐξουσίας του γενομένη ὑπὸ τοῦ ἐφετείου ἐπι-
τίμησις τῆς ἐν τῇ διαθήκῃ περιεχομένης φράσεως περὶ τῆς ὑπὸ τῶν
μαρτύρων γενομένης ἀναγνώσεως τῆς διαθήκης ὅτι δὲν ἐννοεῖ αὐτὴ
ὅτι ἀνέγνωσαν αὐτὴν εἰς ἕκαστος ἰδίᾳ, ἀλλ' ὅτι ἅμα ἔπαυσε νὰ τὴν
ἀναγνώσῃ ὁ εἰς ἥρξατο τῆς ἀναγνώσεως αὐτῆς ὁ ἕτερος τῶν μαρτύρων
εἶναι ἀπλή ἐρμηνεία καὶ οὐχὶ διαστροφή τοῦ περιεχομένου τῆς δια-
θήκης.

Ἐπειδὴ ἐν εἰς προσβαλλομένη ἀποφάσει δὲν ἀναφέρεται, ὅτι ὁ συμ-
βολαιογράφος βεβαίῃ, ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν μαρτύρων ἀνάγνωσις τῆς δια-
θήκης ἐγένετο ἀκρωμένῳ τοῦ συμβολαιογράφου, ὅθεν ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν
ἀναιρεσιόντων, ὅτι τὸ ἐφετεῖον βεβαιοῦν ὅτι ἡ διαθήκη παρὰ τῶν
μαρτύρων ἀνεγνώσθη αὐτοῦ ἀκρωμένου, διέστρεψε τὸ περιεχόμενον
τῆς διαθήκης εἶναι ἀνυπόστατον.

185. Τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα ὑπογράφοντα ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως καὶ ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικῇ τοῦ παρα-
βάτου συμβολαιογράφου, παρὰ πάντων τῶν συμβαλλομέ-
νων, τῶν μαρτύρων, καὶ τοῦ συμβολαιογράφου, ἢ, ὅταν
συμβαλλόμενοι καὶ οἱ μάρτυρες δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλου-
νὰ ὑπογράψουν, προστίθεται εἰς τὸ τέλος ἢ περὶ τούτου
ὁμολογία τῶν ἰδίων. — Παρεκτὸς τούτου ὁ συμβολαιογράφος
[ὑπογράφεται εἰς τὸ τέλος ἑκάστης σελίδος] ὀφείλει
νὰ μονογραφήσῃ ἕκαστον φύλλον. Ὅργ. 189.

186. Τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα γράφονται
κατὰ συνέχειαν, εὐκρινῶς, χωρὶς παρεισγραφάς, συγκε-
πάς, χάσματα, ἢ διαστήματα, καὶ ὅλαι αἱ ἐνδιαλαμβι-
νόμεναι ποσότητες, χρονολογίαι, καὶ ἄλλοι ἀριθμοὶ γρά-
φονται ὁλοκλήρως μὲ ἀλφαριθμητικὰ στοιχεῖα. — Αἱ παρει-
σγραφαὶ θεωροῦνται ὡς μὴ οὔσαι· ἂν δὲ ἀφορῶσιν αὐσιώ-
μῃ τῶν συναλλάγματος, ἢ τῆς θελήσεως τῶν συμβα-
λλομένων, ὅλη ἡ πράξις θεωρεῖται ὡς ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα.

187. Τὰ ξύσματα καὶ αἱ ὅλως ἀκατάληπτοι δι-

γραφαι ἀπαγορεύονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τοῦ ὅλου ἔγγραφου.—Πᾶσα ἀναγκαία διαγραφή μιᾶς ἢ πλείοντων λέξεων γίνεται εἰς τρόπον, ὥστε αἱ διαγεγραμμένοι λέξεις νὰ φαίνωνται εὐκρινῶς· συγχρόνως δὲ ὁ ἀριθμὸς των σημειοῦται εἰς τὸ περιθώριον, καὶ ἡ σημείωσις αὕτη βεβαιοῦται ρητῶς· ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου. Ὅργ. 292 ἔ.

188. Αἱ προσθῆκαι, μεταβολαί, καὶ διορθώσεις γίνονται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως, μόνον εἰς τὸ περιθώριον, ἢ, ὅταν τὸ μέγεθος τούτων δὲν τὸ ἐπιτρέπη, εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως. Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται ρητὴ βεβαίωσις. — Τὰ μεσόστιχα, ἢ ἄλλαι προσθῆκαι ἢ μεταβολαί, γινόμεναι εἰς τὸ ἔγγραφον, θεωροῦνται ὡς ἄκυροι καὶ μὴ οὔσαι.—Ἐκτὸς τῆς ἀκυρώσεως, τιμωρεῖται ὁ παραβάτης καὶ μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον. Ὅργ. 292 ἔ.

189. Ἡ εἰς ἀμφοτέρα τὰ προηγούμενα ἄρθρα διαλαμβανομένη βεβαίωσις τῶν εἰς τὸ περιθώριον σημειώσεων καὶ [τὰ ὑπερογραφα] τῶν ὑπερογραφῶν, καθὼς καὶ ὅλον τὸ ἔγγραφον, ὑπογράφεται παρὰ τῶν συμβαλλομένων, τῶν μαρτύρων, καὶ τοῦ συντάσσοντος συμβολαιογράφου, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 185.

190. Ἄκυρον καὶ μὴ ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν συμβαλλομένων ἔγγραφον δὲν ἔχει νόμιμα ἀποτελέσματα. Ὅταν δὲ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν ὅλων τῶν συμβαλλομένων, θεωρεῖται μὲν ὡς ἰδιωτικὸν ἔγγραφον, ἔχον πλήρως τὸ κύρος, λογίζεται δὲ ἄκυρον μόνον καθὼς συμβολαιογραφικόν, ἐπιφυλαττομένων ἐν τοσούτῳ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 296 κατὰ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου ὠρισμένων. Πολ. 402.

191. Πᾶν συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον, ἐκδοθὲν κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, παρέχει πλήρη πίστιν ἐν δικαστηρίῳ περὶ ὅλων τῶν ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένων, καὶ ἐκτελεῖται καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, ἂν φέρῃ τοὺς πρὸς

ἐκτέλεσιν ἀπαιτούμενους τύπους. — Τότε μόνον ἀναβάλλεται ἡ ἐκτέλεσις, καὶ τὸ ἐγγράφον παύει τοῦ νὰ παρέχῃ πίστιν, ὅταν κατηγορηθῇ ὡς πλαστόν, ἢ ὡς νενοθευμένον, κατὰ τὰ ἀκριβέστερον παρὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας ὥρισμένα. Πολ. 385.398.400.403.450.

192. Πᾶς συμβολαιογράφος ὀφείλει νὰ φυλάττῃ παρ' ἐαυτῷ, ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως καὶ πειθαρχικοῦ προστίμου, τὰ πρωτότυπα τῶν ἐγγράφων, ὅσα αὐτὸς συνέταξεν ἢ παρέλαβε πρὸς φύλαξιν. — Ἐξαιρέσεις τότε μόνον γίνεται, ὅταν συγχωρῇται παρὰ ρητῆς τοῦ νόμου διατάξεως, ἢ διετάχθῃ παρὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως. — Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τῆς ἐξαιρέσεως τὴν περίπτωσιν, πρὶν παραδοθῇ τὸ πρωτότυπον, γίνεται κατὰ γράμμα ἀντίγραφον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου, καὶ ἐπικυρούμενον παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν περιφέρειαν καθοδεύει ὁ συμβολαιογράφος, ἰσχύει ὡς πρωτότυπον, καὶ ὡς τοιοῦτο φυλάττεται, μέχρι οὗ ἀποδοθῇ τὸ πρωτότυπον. Ὅργαν. 292 ἐ. Πολιτ. 426. 430,4.

193. Τὸ δικαίωμα καὶ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ δίδῃ ἀντίγραφα καὶ [ἀπόγραφα] ἐκτελεστικά ἀπόγραφα ἐγγράφων συμβολαιογραφικῶν καὶ ἄλλων, ἅτινα παρακατετέθησαν ὡς πρωτότυπα παρὰ τινι συμβολαιογράφῳ, ἀνήκει μόνον εἰς τὸν διακατέχοντα τὰ πρωτότυπα συμβολαιογράφον. — Ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς νὰ δίδωσιν ἄνευ ρητῆς διατάγῃς τοῦ προέδρου τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἀντίγραφα εἰς ἄλλους παρὰ τοὺς συμβαλλομένους, τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, ἢ ἄλλους ἔχοντας συμφέρον, ἢ νὰ κοινοποιῶσι πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐν τῷ ἐγγράφῳ περιεχόμενα. — Ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ ποινῇ ἀποδόσεως τῆς ζημίας, πειθαρχικοῦ προστίμου, ἢ προσκαίρου παύσεως τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου, καὶ ἐπὶ ποινῇ ἔτι μείζονι ἐν

παραβάσει τῶν διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου διατεταγμένων. Π. Ν. 447. 452. Ὀργ. 291. ε. Πολ. 424 ε.

194. Τῶν διαθηκῶν οὔτε ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον δύναται νὰ δοθῇ, οὔτε τὸ περιεχόμενον νὰ κοινοποιηθῇ, ζῶντος τοῦ διαθέτου, εἰς ἄλλον παρ' αὐτόν, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένη ποινῇ. Ὀργ. 211. 292 ε.

195. Ἀπεβιώσαντος τοῦ διαθέτου, ὀφείλει ὁ συμβολαιογράφος, ἅμα λάβῃ γνώσιν τοῦ θανάτου αὐτοῦ, νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ὑπάρξιν τῆς διαθήκης εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις δημοσιεύει τὸ περιεχόμενον αὐτῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Ἡ παραμέλησις τῆς γνωστοποιήσεως τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν.

196. Παντὸς εἰς χεῖρας συμβολαιογράφου τινὸς εὐρισκομένου πρωτοτύπου ἐγγράφου ἢ ἄλλου ἔχοντος πρωτοτύπου κύρος, δίδεται, ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως ἢ πειθαρχικοῦ προστίμου, ἐν καὶ μόνον ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπόγραφον εἰς ἕκαστον τῶν ἐχόντων συμφέρον, καί, παραδιδομένου τοῦ ἐγγράφου, σημειοῦται ἐκάστοτε ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου, ὅτι ἔγινεν ἡ παράδοσις. Πολ. 1058. Ὀργ. 292 ε.

197. Μόνον κατὰ ρητὴν ἄδειαν τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν δύναται νὰ δοθῇ δεύτερον ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπόγραφον εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτόν. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἡ διαταγὴ παραρτάται εἰς τὸ πρωτότυπον ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ. Ὀργ. 292 ε.

198. Τὰ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὰ ἀπόγραφα ἐκδίδονται καθὼς αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις κατὰ τοὺς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ὠρισμένους τύπους. — Τῶν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου γενομένων συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων δὲν ὀφείλει δοθῇ, ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικοῦ προστίμου ἢ προσκαίρου παύσεως, κἀνὲν ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν

ἀπόγραφον ἐπιφέρον τὰ ἀποτελέσματα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 19 ὠρισμένα. Πολ. 857. Ὁργ. 292 εἰ.

199. Πᾶν ἀντίγραφον ἢ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπόγραφον, παρὰ συμβολαιογράφου ἐκδιδόμενον, πρέπει ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικοῦ προστίμου, — 1) νὰ ἐπικυροῦται κατὰ τὸ ἄρθρον 88 παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου· καὶ—2) νὰ σφραγίζεται μὲ τὴν συμβολαιογραφικὴν σφραγίδα.—Πρὸς τοῦτο πᾶς συμβολαιογράφος κρατεῖ ἰδιαιτέραν σφραγίδα φέρουσταν περιγεγραμμένα τὸ ὄνομα καὶ τὸ παρῶνυμον τοῦ συμβολαιογράφου, τὴν ιδιότητα τῶν καθηκόντων του, καὶ τὴν κατοικίαν του. Ὁργ. 88 292 εἰ.

200. Πᾶς συμβολαιογράφος πρέπει νὰ ἔχῃ εὐρετήριον μονογραφημένον κατὰ τὸ ἄρθρον [88] 87 παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. — Εἰς τοῦτο καταχωρίζονται καθ' ἐκάστην, ὑπὸ αὐξοῦντα ἀριθμόν, στήμναι μειούμενον συγχρόνως καὶ ἐπὶ τῶν πρωτοτύπων, ὅλα τοῦ παντός εἶδους ἔγγραφα τὰ παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου συντεταγμένα, ἢ παρ' αὐτῷ παρακατατεθειμένα, ἢ [ἔχοντα] λαβόντα βεβαίαν χρονολογίαν· προσέτι δὲ ἀναφέρονται συνοπτικῶς τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν συμβαλλομένων μετὰ τῆς χρονολογίας καὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν ἔγγράφων.—Εἰς χωριστὴν στήλην σημειοῦται ἡ ποσότης τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων ἐκάστου ἀπογράφου ἢ ἄλλου ἔγγράφου ἢ ἄλλης συμβολαιογραφικῆς πράξεως.—Ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ κατὰ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου.—Περὶ τοῦ τύπου τῶν εὐρετηρίων τούτων ἢ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία θέλει σχεδιάσει ὑποδείγματα, καὶ θέλει τὰ κοινοποιήσει διὰ τῆς ἐφομερίδος τῆς κυβερνήσεως. Ὁργ. 292 εἰ. Πολ. 408, 3. 410.

Δηλοποιήσεις γραμματείας δικαιοσύνης 4 Φεβρουαρίου 1835.

Υπόδειγμα τοῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον χρεωστεῖ νὰ κρατῇ πᾶς συμβολαιογράφος, κατὰ τὸ ἄρθρον 200 τοῦ ὄργ. τῶν δικαστηρίων.

ἀριθ.	ἡμερομ.	ὄνομα, ἐπών., κατοικία, κατάστασις τῶν μερῶν	ποῖον τὸ ἐγγράφον ἢ ἡ πράξις	δικαιώσις	ἀπογραφή τῶν μερῶν

201. Περί τῆς ἐπὶ τῶν πρωτοτύπων, ἀντιγράφων, ἀπογράφων, ἢ [ἄλλου παρακατατεθέντος ἐγγράφου] τῶν παρακατατιθεμένων ἐγγράφων γινομένης σημειώσεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων, προσέτι δὲ καὶ περὶ τῆς παραβάσεως τῆς διατιμῆσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 127 ὥρισμένα.—Εἰς δὲ τὰς ἐκτὸς τοῦ νομίμου τέλους καὶ δικαιώματος δοθείσας ἢ καθομολογηθείσας ἀντιμισθίας ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 144 καὶ 145 διατεταγμένα.

202. Πᾶς συμβολαιογράφος ὀφείλει ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ καὶ ἐπὶ ἀποδόσει τῶν ζημιῶν, νὰ κάμνῃ, διὰ τοιχοκollήσεως εἰς τόπον ἐπίτηδες ὁρισμένον ἐντὸς τοῦ γραφείου του, τὰς παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας ὀριζομένας κοινοποιήσεις τῶν ἀναφορῶν καὶ ἀποφάσεων, ἅμα διευθυνθῶσιν εἰς αὐτόν. Πολ. 667. 670. 680 ἐ. 692. Ἐμπ. 44. 66 ἐ. Ὁργ. 292 ἐ.

203. Τὰ εὔρετήρια καὶ τὰ πρωτότυπα φυλάττονται παρὰ τοῦ ἰδίου συμβολαιογράφου.—Ὅταν καταργηθῇ ἡ θέσις του, ἢ δοθῇ εἰς ἄλλον, τὰ ἐγγράφα καὶ τὰ εὔρετήρια παράδίδονται ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, παρὰ τῶν κληρονόμων ἢ ἄλλων [νομίμων διαδόχων του], δικαιούχων του, πρὸς ἄλλον συμβολαιογράφον τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδίκου, καί, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος συμβολαιογράφος, πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, ἐπὶ ποινῇ ἀποδόσεως τῶν ζημιῶν, καὶ ἐπὶ προστίμῳ πεντήκοντα δραχμῶν δι' ἕκαστον μῆνα βραδύτητος.—Εἰς τὴν περί-

πτωσιν ταύτην ἢ συμβολαιογραφικὴ σφραγὶς ἀφανίζεται.
Ὁργ. 168. 204 ἐ. 209 ἐ. 292 ἐ.

204. Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ συμβολαιογράφου ἢ ἄλλου κατέχοντος συμβολαιογράφου ἔγγραφα (ἄρθρ. 168), τὰ πρωτότυπα καὶ τὰ εὐρετήρια σφραγίζονται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου, μέχρις οὗ ὁ πρόεδρος τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπιτρέψῃ τὴν προσωρινὴν φύλαξιν αὐτῶν εἰς ἄλλον συμβολαιογράφον τῆς περιφέρειᾶς τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδίκου.—Ἄν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος συμβολαιογράφος, παραδίδονται τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ εὐρετήρια πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην.—Καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν περίπτωσιν ἀφανίζεται ἢ συμβολαιογραφικὴ σφραγὶς. Πολ. 1049 ἐ. Ὁργ. 168. 205 ἐ. 209 ἐ.

205. Ἄν εἰς τὴν περίπτωσιν ἀμφοτέρων τῶν προηγούμενων ἄρθρων δὲν ἐγίνεν ἢ παράδοσις ἐντὸς τριῶν μηνῶν, τὴν ἐνεργεῖ αὐτεπαγγέλτως ὁ εἰσαγγελεὺς. Ὁργ. 203 ἐ.

206. Συμπεσοῦσης βαρείας καὶ μακρᾶς ἀσθενείας, ἀποκαθιστώσης τὸν συμβολαιογράφον ἀνίκανον τοῦ νὰ συντάττῃ ἔγγραφα, νὰ ἐκδίδῃ ἀντίγραφα ἢ ἀπόγραφα, πᾶς ὁ ἔχων συμφέρον δύναται, μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν, νὰ ἀναφερθῇ ἐγγράφως εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ νὰ διορισθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 204 ἄλλος συμβολαιογράφος ἢ ὁ εἰρηνοδίκης διὰ νὰ ἐκπληροῖ προσωρινῶς τὰ ἔργα τοῦ συμβολαιογράφου.—Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἢ παράδοσις τῶν ἐγγράφων εἰς τὸν προσδιορισθέντα συμβολαιογράφον ἢ εἰρηνοδίκην, τὸ ἥμισυ δὲ τοῦ καθαροῦ ποσοῦ τῶν δικαιωμάτων λαμβάνει ὁ ἀσθενής, καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ ὁ ἐκπληρῶν τὰ ἔργα αὐτοῦ. Τὰς τοιαύτας προσωρινὰς ἀντικαταστάσεις δύναται προσέτι μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προσημειωθείσης προθεσμίας νὰ ἐνεργήσῃ ὁ εἰσαγγελεὺς αὐτεπαγγέλτως. Ὁργ. 205. 210.

207. Τὰ παρὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου περὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ συμβολαιογράφου διαταττόμενα ἐφαρμόζονται, καὶ ὅταν ὁ συμβολαιογράφος καταδικασθῇ εἰς προσωρινὴν παύσιν ὑπερβαίνουσιν τὸν μῆνα· ἀλλὰ τότε ὁ ἐκπληρῶν τὰ ἔργα τοῦ συμβολαιογράφου εἰσπράττει δι' ἰδίον του λογαριασμὸν ὅλα τὰ δικαιώματα. Ὁργ. 209. 293. 4. ε.

208. Ὅσάκις τὰ εἰρημένα ἔγγραφα παραδοθῶσιν εἰς εἰρηνοδίκην τινὰ ἢ εἰς ἄλλον συμβολαιογράφον, ἂν καὶ προσωρινῶς, ὁ διακάτοχος αὐτῶν ἔχει τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ συμβολαιογράφου, καὶ ἐπομένως τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον τοῦ νὰ ἐκδίδῃ ἀντίγραφα καὶ ἐκτελέσειως ἐπιδεκτικὰ ἀπόγραφα. Ὁργ. 166 ε. 193. 204 ε. 209 ε.

209. Ὅσάκις πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς ἄλλον συμβολαιογράφον ἢ εἰρηνοδίκην πρωτότυπα καὶ εὐρετήρια, συντάσσεται προηγουμένως συνοπτικὸς αὐτῶν κατάλογος. — Ἐπὶ τέλους τοῦ καταλόγου τούτου πιστοποιεῖ ὁ νέος διακάτοχος, ὅτι παρέλαβε σῶα τὰ ἔγγραφα ταῦτα. Ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τούτου πέμπεται πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, καὶ φυλάττεται παρ' αὐτοῦ. Ὁργ. 203 ε.

210. Ἡ εἰσπραξίς τῶν εἰσέτι ἀπληρώτων ἀντιμισθιῶν καὶ δικαιωμάτων, τῶν ἕνεκα τῆς συντάξεως ἔγγραφων ἢ τῆς ἐκδόσεως ἀντιγράφων καὶ ἐκτελέσειως ἐπιδεκτικῶν ἀπογράφων, ἀνήκει εἰς τὸν πρῶτον διακάτοχον αὐτῶν, εἰς τοὺς κληρονόμους ἢ ἄλλους ἀντιπροσώπους του. Δύναται δὲ νὰ ἀφελθῇ ἡ εἰσπραξίς καὶ εἰς τὸν νέον διακάτοχον διὰ φιλικοῦ συμβιβασμοῦ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ παλαιοῦ διακατόχου.

211. Οἱ εἰσαγγελεῖς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιθεωρῶσιν, ὅσάκις θέλουν, εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ εὐρετήρια, ἐξαιρουμένων μόνων τῶν διαθηκῶν, ζῶντος τοῦ διαθέτου. — Κατὰ πᾶσαν δὲ τριμηνίαν

ὕποχρεοῦνται νὰ ἐξετάζουσι ταχτικῶς ὅλα τὰ γραφεῖα τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας των συμβολαιογράφων, νὰ βεβαιώσι δι' ἐκθέσεως πᾶσαν παράβασιν, καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰ τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς, ἐπιφυλαττομένης τῆς περαιτέρω καταδιώξεως, ἂν ἤθελε συμβῇ ὑπεξαίρεσις ἐγγράφου, πλαστογραφία, ἢ ἄλλο κακούργημα ἢ πλημμέλημα. Ὁργ. 194 196. 292. 293. Πολ. 192. Ποιν. 89. Π. Ν. 247 ἐ, 385. ἐ.

212. Παρελθούσης τῆς εἰς τὸ ἀκροτελεύτιον ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένης προθεσμίας, παύει τὸ κύρος ὅλων τῶν εἰς αὐτὸν ἀντιβαίνόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, ἰδίως δὲ τοῦ ἀπὸ 11 [23] Φεβρουαρίου 1830 περὶ μνημόνων ψήφισματος.

213. Ὁ ἀπὸ 11 [23] Φεβρ. 1830 περὶ διαθηκῶν νόμος φυλάττει καὶ τοῦ λοιποῦ τὸ κύρος του, ἐξαιρουμένων τῶν ἄρθρων 9—12 καὶ 26, ἅτινα ἀκυροῦνται διὰ τοῦ παρόντος ὁλοσχερῶς. — Ἀκυροῦνται προσέτι ἐν μέρει αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 καὶ 24 τοῦ εἰρημένου περὶ διαθηκῶν νόμου, καθ' ὅσον ἀφορῶσι τὰ συμβολαιογραφικὰ βιβλία, τὰ ὅποια κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου δὲν θέλουν κρατεῖσθαι πλέον· ἀκυροῦνται ὡσαύτως καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 20 καὶ 30 τοῦ εἰρημένου νόμου, διὰ τῶν ὁποίων διατάσσεται ἡ εἰς τὰ κατ' ἐπαρχίαν ἀρχεῖα φύλαξις τῶν μυστικῶν διαθηκῶν· αἱ δὲ διαθῆκαι αὗται θέλουν φυλάττεσθαι τοῦ λοιποῦ παρὰ τοῖς ἰδίοις συμβολαιογράφοις.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Ὁρκος τῆς ὑπηρεσίας, βαθμὸς καὶ μισθός.

214. Πᾶς δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπρέτης ὀφείλει, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὀριζομένη ποινῇ, πρὶν ἀναλάβῃ τὰ ἔργα του, νὰ κάμῃ τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, [καὶ ἐν ταυτῇ νὰ βεβαιώσῃ ἐνόρκως, ὅτι δὲν εἶναι οὔτε θέ-

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

λει εἶσθαι μέλος ἐταιρίας τινὸς μυστικῆς ἀγνώστου εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους.]* Π. Ν. 449. Ὀργ. 128, 2.

218. 216. **

217. Ὁ ὅρκος τῆς ὑπηρεσίας γίνεται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.—1. τοῦ εἰρηνοδικείου, παρὰ τῶν παρέδρων, τῶν γραμματέων, τῶν ὑπογραμματέων καὶ τῶν δικηγόρων τοῦ δικαστηρίου τούτου.—2. τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὑπὸ τῶν [δικαστῶν καὶ τῶν παρέδρων τοῦ αὐτοῦ ἐδρεύοντος ἐμποροδικείου] τῶν παρὰ τῷ πρωτοδικεῖῳ διορισμένων δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων, τῶν ἰδίων αὐτοῦ παρέδρων, ὅλων τῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ εἰρηνοδικῶν, ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, συμβολαιογράφων καὶ κλητῆρων.—3. [τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων].—4. τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων, καὶ παρ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ πρωτοδικείου, ἐξαιρουμένων τῶν παρέδρων αὐτῶν. [ὡσαύτως δὲ καὶ παρὰ τῶν προέδρων καὶ τῶν γραμματέων τῶν ἐμποροδικῶν].—5. τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων, τῶν [ἐφετῶν] τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, καὶ τῶν παρέδρων αὐτῶν.***

* Τὸ δεῦτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 214 ἀργεῖ ὡς ἀντικείμενον τῷ Συντάγματι.

** Τὰ ἄρθρα 215 καὶ 216 διαλαμβάνοντ' αὐτὸν ὅρκον τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἀντικατέστησαν διὰ τοῦ ἐν τῷ ψηφίσματι Ο' τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1863 περὶ ὁρκωμοσίας δημοσίων λειτουργῶν ἄρθρου 1, καθ' ὃ «Πάντες οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ τοῦ Κράτους δίδωσιν τὸν ἐξῆς ὅρκον» «ὁρκίζομαι νὰ φυλάττω πίστιν εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὸν συνταγματικὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ὑπακοῇ εἰς τὸ Σύνταγμα, τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ Κράτους καὶ νὰ διαχειρίζωμαι τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως τὴν ἀνατεθεισάν μοι δημοσίαν λειτουργίαν.»

*** Τὸ ἄρθρον 217 δημοσιεύεται ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ Νόμον 13 Ὀκτωβρίου 1841 περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 217 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων. Περὶ τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρ. Πάγου οὐδεὶς γίνεται λόγος.

218. Οἱ ἀρειοπαγῖται ὀρκίζονται τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως τῆς ἐπικρατείας.—Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ γένη, κατὰ τὸν πρῶτον τῶν δικαστηρίων ὀργανισμόν, καὶ δι' ὅλους τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 217 διαλαμβανομένους ὑπαλλήλους, ἂν ἡ κυβέρνησις δὲν ἐγκρίνῃ νὰ ἐπιτρέψῃ τοῦτο εἰς ἓνα ἢ πλείονας ἐπίτηδες ἀπεσταλμένους. Δικ. Ὁργ. 217.

219. Οἱ πάρεδροι ὀρκίζονται ἐφάπαξ τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, καὶ δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ τὸν ἐπαναλαμβάνωσιν ὡσὰν τις προσλαμβάνωνται διὰ νὰ ἐνεργῶσιν ἀναπληρωτικῶς εἰς πολιτικὸν ἢ ποινικὸν δικαστήριον. Δικ. Ὁργ. 232. 287.

220. Ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου συντάττει περὶ ἐκάστης ὀρκοδοσίας πρωτόκολλον, τὸ ὅποῖον καθυποβάλλεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως, πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείαν. Δικ. Ὁργ. 126. 128. 2.

221. Δικηγόρος, διωρισμένος κατὰ τὸ ἄρθρον 138 παρὰ πλείοσι δικαστηρίοις, ὀρκίζεται ἐφάπαξ ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου ἐκ τῶν δικαστηρίων τούτων. Δικ. Ὁργ. 138. 216.

222. Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔχουν ἀμφοτέροι βαθμὸν συμβούλου τῆς ἐπικρατείας· ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος ἔχει τὸν βαθμὸν τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν· οἱ ἀρειοπαγῖται καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς, τὸν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβούλου. Δικ. Ὁργ. 223. 310.

223. Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν ἐφετῶν ἔχουν βαθμὸν νομάρχου καὶ προηγούμεναι αὐτοῦ· οἱ ἐφέται καὶ οἱ ἀντεισαγγελεῖς, βαθμὸν διευθυντοῦ νομαρχίας, προηγούμενοι τούτου ὡσαύτως. Δικ. Ὁργ. 310.

224. Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν [καὶ ἐμποροδικῶν] ἔχουσι βαθμὸν διευθυντοῦ νομαρχίας.—Οἱ πρωτοδίκαι, [οἱ ἐμποροδίκαι] καὶ οἱ ἀντεισαγγελεῖς ἔχουν βαθμὸν ἐπάρχου προηγούμενοι αὐτοῦ. Δικ. Ὁργ. 310.

225. Οἱ εἰρηνοδίκαι ἔχουν βαθμὸν ἐπάρχου, ἔπονται δὲ αὐτοῦ.

226. Οἱ γραμματεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ἔχουν βαθμὸν ἐπάρχου, ἐπόμενοι αὐτοῦ.—Τούτων ἀπάντων προηγείται ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου· μετ' αὐτὸν ἔπονται οἱ γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων τῶν ἐφετῶν, καὶ τελευταῖον οἱ γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν [καὶ ἐμποροδικῶν]. Οἱ ὑπογραμματεῖς ἐκάστου δικαστηρίου παρακολουθοῦσι τὸν γραμματέα, οἱ δὲ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου τοὺς ὑπογραμματεῖς. Δικ. Ὁργ. 310.

227. Οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν ἔχουν βαθμὸν νομαρχικοῦ γραμματέως, ἐπόμενοι αὐτοῦ· παρακολουθοῦσι δὲ αὐτοὶ μὲν τὸν εἰρηνοδίκην, οἱ δὲ ὑπογραμματεῖς τοὺς γραμματεῖς, καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου τοὺς ὑπογραμματεῖς. Δικ. Ὁργ. 310.

228. Οἱ κλητῆρες, οἱ μὴ ἐκπληροῦντες ἔργα κλητῶν τοῦ ἀκροατηρίου, παρακολουθοῦσιν εἰς τὰς ἐπισήμους πομπὰς τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου.

229. Εἰς τὰς ἐπισήμους πομπὰς οἱ μὲν δικηγόροι παρακολουθοῦσι τοὺς δικαστὰς τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ διατελοῦσιν, οἱ δὲ συμβολαιογράφοι τοὺς πρωτοδίκας.

230. Οἱ εἰς τὰ ἄρθρα 222-227 ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι φέρουσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των, οὗσαν ὅμως ἐξ ἐρέας χρώματος κυανοῦ κατακοροῦς καὶ ἔχουσιν κεντήματα καὶ ἐπωμίδας ἐκ χρυσοῦ. Δικ. Ὁργ. 310.

231. Οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι, οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν, οἱ ὑπογραμματεῖς καὶ κλητῆρες δὲν ἔχουν στολὴν τῆς ὑπηρεσίας. Ἀλλ' οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς θέλουν προσέχει ὥστε οἱ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ διατελοῦντες νὰ ἐνδύωνται σεμνοπρεπῶς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργῶν των καὶ κατὰ τὰς δημοσίους

πομπάς.—Οἱ κλητῆρες ἐκτελοῦντες τὰ ἔργα των φέρουσι περὶ τὸν ἀριστερόν βραχίονα ταινίαν γλαυκὴν καὶ λευκὴν.

232. Οἱ πάρεδροι, ὅταν ᾖναι εἰς ἐνέργειαν, ἔχουσι τὸν βαθμὸν τῶν δικαστῶν.—Τότε δὲ ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ φέρωσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των.—Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτοῦν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἀνήκουσαν ἰδιαιτέραν ποινικὴν δικαιοδοσίαν.—Θεωροῦνται δὲ καὶ εἰς τὰς πειθαρχικὰς υποθέσεις ἀπαραλλάκτως ὡς οἱ δικαστικοὶ ὑπαλλήλοι. Ποιν. Δικ. 36, 5. 40. Δικ. Ὁργ. 23.24.26.300.

233.* [Ὁ ἐτήσιος μισθὸς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς.—1) ὁ μισθὸς τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς δραχμὰς 7,200, τοῦ δὲ ἀντιπροέδρου εἰς 5,400.—2) ὁ μισθὸς τῶν προέδρων καὶ τῶν εἰσαγγελέων τῶν ἐφετῶν εἰς 6,000 δραχμὰς.—3) ὁ μισθὸς τῶν ἀρειοπαγιτῶν καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελέως εἰς δραχμὰς 4,200, τοῦ δὲ γραμματέως εἰς 2,400.—4) ὁ μισθὸς τῶν ἐφετῶν, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀντεισαγγελέων, καθὼς καὶ τῶν προέδρων τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν καὶ τῶν παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέων, εἰς δραχμὰς 3,600, τῶν δὲ γραμματέων τῶν ἐφετῶν εἰς δραχμὰς 2,100.—5) ὁ μισθὸς τῶν πρωτοδικῶν καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀντεισαγγελέων εἰς δραχμὰς 2,400, τῶν δὲ γραμματέων τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν εἰς δραχμὰς 1,800]. Δικ. Ὁργ. 310.

234. [Οἱ ἀνακριταὶ λαμβάνουσι χάριν ἀμοιβῆς κατ' ἔτος ἐπιμίσθιον τριακοσίας δραχμὰς, τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους καὶ μόνον ὅταν εὐάρεστήσουν ἐντελῶς, ἐκπληροῦντες τὰ καθήκοντά των.]*

* Περὶ μισθοδοσίας ἐπιθε παρακατὶν Μισθοδοδία.

** Τὸ ἄρθρον 234 μετερρυθμίσθη ὑπὸ Νόμου ΑΥΕΙ' 28 Μαΐου 1887, περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 118 καὶ 234 τοῦ Νόμου περὶ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, ὅστις ὅμως κατηργήθη ὑπὸ Νόμου

238. [Οἱ εἰρηνοδίκαι]* τὰ μέλη τῶν εἰρηνοδικείων, αἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι καὶ οἱ κλητῆρες δὲν λαμβάνουν προσδιωρισμένον μισθόν, ἀλλ' ἀπολαμβάνουν μόνον τὰ τέλη καὶ δικαιώματά των.

236. Οἱ ἐμποροδίκαι ὡς καὶ οἱ πάρεδροι** ὅλων τῶν δικαστηρίων δὲν λαμβάνουσιν οὔτε μισθόν οὔτε τέλη καὶ δικαιώματα.

237. [Πᾶς γραμματεὺς πληρώνει ἐξ ἰδίων τοὺς ὑπογραμματοεῖς καὶ γραφεῖς του καὶ πρὸς τοῦτο μεταχειρίζεται τὰ τέλη καὶ τὰ δικαιώματά του.***—Μόνον εἰς τοὺς γραμματεῖς τῶν πρωτοδικῶν, πιστοποιηθείσης τῆς ἀνάγκης, δίδεται προσεπιχορήγησις διὰ τοὺς ὑπογραμματοεῖς τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ κακούργιοδικῶν].

238. Εἰς πᾶν πολυμελὲς δικαστήριον [πιστοποιηθείσης τῆς ἀνάγκης,] δίδεται κατὰ τὴν πιστοποιηθεῖσαν ἀνάγκην ἐτήσια προσεπιχορήγησις ἕνεκα τῆς γραφικῆς δαπάνης (ἄρθρον 126 ἀριθμὸς 4).—Ἐπίσης καὶ εἰς ὅλους τοὺς εἰσαγγελεῖς (ἄρθρον 117).

239. [Οἱ πρόεδροι καὶ εἰσαγγελεῖς τῶν κακούργιοδικῶν λαμβάνουν διὰ πᾶσαν συνεδρίασιν ἀντιμισθίαν προσδιοριζομένην κατὰ τὰς περιστάσεις.**** Δικ. Ὁργ. 37.38. 39. Ποιν. Δικ. 63.]

ΑΩΞΘ' 31 Δεκ. 1890 ἐπαναφέροντος εἰς ἰσχὺν μόνον τὸ ἄρθρον 118, μὴδὲν δὲ εἰπόντος περὶ τοῦ ἄρθρου 234, ὅπερ οὕτω μένει κατηργημένον.

* Νῦν λαμβάνουσι μισθόν οἱ εἰρηνοδίκαι **Νόμος ΠΙΖ'** 29 Ἰανουαρίου 1849 καὶ **Νόμος ΒΦΠΗ'** 25 Ἰουλίου 1899. Ἐπιθὶ παρακατιὸν τίτλον : **Μισθοδοσία.**

** Νῦν ὑφίστανται ἑμμισθοὶ πάρεδροι.

*** Ἐπιθὶ παρακατιὸν τίτλον **Μισθοδοσία.**

**** Κατηργήθη ὑπὸ **Νόμου ΒΚΗ'** 20 Ἰουλίου 1892 περὶ Δικαστηρίου Κακούργιοδικῶν.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Τάξις τῶν ὑποθέσεων ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

240. Οἱ γραμματεῖς, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι καὶ κλητῆρες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κρατοῦν τὰς εἰς χεῖρας τῶν πράξεις, τὰ ἀντίγραφα, τὰ ἀπόγραφα, καὶ ἄλλα ἔγγραφα μέχρι τῆς ἀποτίσεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων. Πολ. Δικ. 290. 532, 7. Δικ. Ὁργ. 241. 242. 243. 248. X. 37.

ΑΠ. 126 (1864). Ἐπειδὴ, ἂν καὶ κατὰ τὰ δι' ἄρθρ. 240 περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ὁρισθέντα, ὁ παρὰ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου κηρυχθεὶς ἐκτελεστὸς πίναξ τῶν δικηγορικῶν δικαιωμάτων δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν χρεώστην εἰς τὴν πληρωμὴν αὐτοῦ διὰ τῆς βίας, οὐδεὶς νόμος μ' ὅλον τοῦτο ἀπαγορεύει εἰς τὸν ἐφοδιασθέντα μὲ τοιοῦτον ἐκτελεστὸν πίνακα νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά του ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου καὶ νὰ τὰ ἐξασφαλίσῃ ἐτι μᾶλλον διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἥτις τοῦ παραχωρεῖ πλείονα μέσα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπαιτήσεώς του παρὰ τὸν ρηθέντα πίνακα, καθότι διὰ τῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ ἐγγράψῃ ὑποθήκην ἐπὶ παντὸς κτήματος τοῦ ὀφειλέτου του, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου. ἐν ᾧ τοῦτο δὲν κατορθοῦται δυνάμει τοῦ πίνακος μόνον.

241. Ἄν δὲ εἰς ἰδιαιτέραν τινὰ περίπτωσιν παραδοῶσι τοιαῦτα ἔγγραφα, ἢ, ἂν ἡ παράδοσις ᾖ κατὰ νόμον ἀναγκαία, τὰ τέλη καὶ δικαιώματα τούτων κηρύττονται εἰσπράξιμα, καὶ δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς πληρωμὴν ὁ χρεώστης παρεὺθς διὰ τῆς βίας. Δικ. Ὁργ. 240. 242. 243.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖας

242.* Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη ἐπισημείωσις, δι' ἧς κηρύττονται τὰ τέλη καὶ δικαιώματα εἰσπράξιμα, γίνεται — 1) παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου διὰ τοὺς παρὰ τῷ εἰρηνοδίκῳ διατελοῦντας γραμματεῖς, δικηγόρους, ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου. — 2) παρὰ τοῦ προέδρου τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν καὶ πλημμελειοδικῶν διὰ τοὺς παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τούτοις δικηγόρους καὶ γραμματεῖς καὶ δι' ὅλους τοὺς συμβολαιογράφους καὶ κλητῆρας τῆς περιφέρειᾶς των. — 3) [παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν δι' ὅλους τοὺς παρ' αὐτῷ διατελοῦντας γραμματεῖς, δικηγόρους ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου]. — 4) παρὰ τοῦ προέδρου τῶν κακουργιοδικῶν δι' ὅλους τοὺς παρ' αὐτῷ διατελοῦντας γραμματεῖς, δικηγόρους ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου. — 5) παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου δι' ὅλους τοὺς παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τούτοις γραμματεῖς, δικηγόρους, ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου. Δικ. Ὁργ. 241. 243.

243. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη πράξις ζητεῖται δι' ἀναφορὰς ὑποστηρίζομένης διὰ τῶν ἀναγκαιῶν ἀποδείξεων. — Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης τίθεται ἡ διάταξις μὲ τὰς λέξεις « Ἐκτελεστέα διὰ τὴν ποσότητα δραχμῶν.... » — Ἡ ποσότης γράφεται μὲ ἀλφαβητικά στοιχεῖα· ἡ δὲ πράξις χρονολογεῖται προσηκόντως, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ προέδρου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ σφραγίζεται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ δικαστηρίου. Δικ. Ὁργ. 242. 248. Πολ. Δικον. 856.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραδόσεως τῶν ἀντιγράφων καὶ τῶν ἀπογράφων.

244. Ὅστις λάβῃ παρὰ τινος γραμματέως, δικη-

* Ὡς πρὸς τοὺς δικηγόρους μετὰ τοῦ Νόμου ΓΤΑΑ' 12 [14] Μαρτίου 1903.

γόρου, συμβολαιογράφου ἢ κλητῆρος ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον πρωτοτύπου τινὸς ἐγγράφου, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραβάλλῃ τὸ ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον μὲ τὸ πρωτότυπον, ἐφ' ᾧ χρεωστῇ ὁ ὑπάλληλος, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ κοινοποιήσῃ ἐντὸς τοῦ καταστήματος τὸ πρωτότυπον πρὸς ἐπιθεώρησιν. Πολ. Δικ. 199, Δικ. Ὁργ. 246, 292, 293.

245. Ὅταν τὸ παρά τινος τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν ἐκδοθῇ ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον δὲν συμφωνῇ μὲ τὸ πρωτότυπον, ὁ δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπρέτης καθυποβάλλεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, ἐν δὲ ὑποτροπῇ παύεται προσωρινῶς, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας, διαφυλαττομένης τῆς ἐνεκα πλαστογραφίας καταδιώξεως, ἂν τοιαῦται ἐκ τοῦ πρωτοτύπου παρεκτροπαίῃται ἕκταν ἐκ προθέσεως. Δικ. Ὁργ. 292, 293. Ποιν. Νόμ. 247.

ΑΠ. 113 (1869). Ἐπειδὴ, ἵνα καταδιωγθῇ ποινικῶς ἐπὶ πλαστογραφίᾳ ὁ δικηγόρος, ὅστις ἐξέδωκεν ἀντίγραφον μὴ συμφωνοῦν μὲ τὸ πρωτότυπον (καὶ ἂν ὡς πρωτότυπον θεωρηθῇ τὸ ἀπόγραφον τῆς ἀπομακρυνθείσης ἀντιγραφῆς, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου ἐξέδοτο ὁ εἰρημέσας δικηγόρος μὴ συμφωνοῦν μὲ τὸ ἀπόγραφον) ἀπαιτεῖται νὰ ἐγένετο ἡ πράξις αὕτη ἐκ δολίας προαιρέσεως, διότι ἐπὶ κακούργηματων ἀπαιτεῖται ρητῶς δολία προαίρεσις παρὰ τῶν ἄρθρων (Ὁργ. 245 καὶ ποινικοῦ νόμου, 381). Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου, τὸ συμβούλιον ἐκτιμῆσαν τὰ πραγματικὰ γεγονότα ἐντὸς τῆς ἀνεπιδέκτου ἐξελέγξεως κυριαρχικῆς αὐτοῦ ἐξουσίας παρεδόχθη ὅτι ἐκ τῆς ἀνακρίσεως δὲν προέκυψε κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οὐδέμιᾳ κατὰ τοῦ ἐκδόντος τὸ εἰρημένον ἀντίγραφον δικηγόρου ἐνδείξις ὅτι ἐν γνῶσει ὧν ἐκ προθέσεως ἐπιστοποίησε τὴν μὴ ὑπακούσαν ἀκριβῆς τῆς ἀντιγραφῆς αὐτοῦ, καὶ ὅτι καμμία ἐνοχὴς ἐνδείξις δὲν προέκυψε κατὰ τῶν λοιπῶν κατηγορουμένων.

246. Ὅλοι οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 244 ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι ὀφείλουν, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἔχοντας συμφέρον ἀντίγραφα ἢ ἀπόγραφα τῶν εἰς χεῖράς των πρωτοτύπων ἢ ἄλλων ἐγγράφων, τὰ ὅποια παρακατατετίθησαν παρ' αὐτοῖς ὡς πρωτότυπα. — Περὶ ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἐφαρμόζονται τὰ περὶ τῶν συμβολαιογράφων εἰς τὰ ἄρθρα 192-197 ὥρισμένα. — Ὅταν κατὰ

τὴν περίπτωσιν ταύτην συμβοῦν ἀμφιβολίαι καὶ φιλονικίαι, ἥ περὶ τούτων συζήτησις καὶ ἀπόφασις γίνεται συνοπτικῶς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Δικ. Ὁργ. 292. 293. Πολ. Δικ. 190. 618. 999, 7.

247. Πᾶν ἀντίγραφον, ἐκδοθὲν παρὰ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 244 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη πρόσκλησις καὶ [κοινοποιήσις,] ἐπίδοσις πρέπει νὰ γράφεται εὐκρινῶς· ἄλλως ὑποβάλλεται ὁ παραβάτης εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον τριῶν μέχρι τριάκοντα δραχμῶν. Δικ. Ὁργ. 292. 293.

248. Ἐκτὸς τῆς διὰ τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ ὥρισμένης ποινῆς, δὲν πληρώνονται οὐδὲ τέλη καὶ δικαιώματα διὰ τὰ δυσανάγνωστα ἐγγραφα, καί, ἂν τυχὸν πληρωθῶσιν, ἐπιστρέφονται. — Περὶ τῆς τοιαύτης ἐπιστροφῆς γίνεται ἐπιστημείωσις περὶ ἐκτελέσεως κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἁρθροῖς 241 μέχρι 243 ὥρισμένα. Πολ. Δικ. 856.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Τάξις τῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ ἀγκοατηρίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

[Περὶ] Ἐπὶ δικαστηρίων παντὸς εἶδους.

249. Πᾶν δικαστήριον διορίζει ἐφ' ἅπασι καὶ κοινοποιεῖ διὰ δημοσίων προκηρύξεων τὰς συνήθεις δικασίμους ἡμέρας, διακρίνον τὰς περὶ πολιτικῶν ἀπὸ τὰς περὶ ποινικῶν υποθέσεων. — Ἐκτὸς τούτων τὰ δικαστήρια τῶν πρωτοδικῶν διορίζουν, πρὸς συζήτησιν τῶν συνοπτικῶν υποθέσεων, ἰδιαιτέρας δικασίμους ἡμέρας, καὶ τὰς κοινοποιοῦν δημοσίως. Δικ. Ὁργ. 265. Πολ. Δικ. 161.

ΑΠ. 55 (1895). Ἐπειδὴ ἀληθῶς μὲν κατὰ ἄρθρ. 249 Δικ. Ὁργ. ἐρίζονται ἐφ' ἅπασι καὶ κοινοποιοῦνται διὰ δημοσίων προκηρύξεων αἱ συνήθεις δικασίμοι ἡμέραι πολιτικαὶ καὶ ποινικαί, ἀλλ' ἐντεῦθεν οὐδὲν ἔπεται, ὅτι, εἰν πάσαι αἱ εἰσαχθεῖσαι εἰς τὸ πολιτικὸν ἢ ποινικὸν δικαστήριον πρὸς συζήτησιν υποθέσεις κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν διὰ

τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ δικάσιμον ἡμέραν δὲν καταστή ἐφικτὸν νὰ συζητηθῶσιν ἔνεκα ἐλλείψεως ἐπαρκoῦς χρόνου, ἔν ἐινε νόμιμος ἡ κατὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, καίτοι μὴ οὔσαν κατὰ τὰ προεξηρημένα τακτικὴν δικάσιμον, κατὰ συνέχειαν ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως αὐτῶν, ἀπορ. (251 Δικ. Ὁργ.) ἐκάστη συνεδρίασις διαρκεῖ ἐν ὧσιν ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα συζητήσεως, τοῦλάχιστον 4 ὥρας, ἐξ οὗ ἔπεται ὅτι ἡ ἀρξάμενη κατὸ τὴν δικάσιμον ἡμέραν συνεδρίασις δὲν παύει πρὶν ἢ περαιωθῇ ἡ συζήτησις πασῶν τῶν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ὑποβληθεῖσων ὑποθέσεων, ἐάν δέ, ἐλλείψει ἐπαρκoῦς χρόνου, δὲν κατορθωθῇ ἡ ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐκδίκασίς τινῶν ἐκ τῶν ὑποθέσεων τούτων, οὐδόλως κωλύεται τὸ δικαστήριον νὰ ἐκδικάσῃ αὐτάς κατὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ἐξακολουθοῦν οὕτω τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην ἀρξάμενην, ἀλλὰ μὴ λήξασαν συνεδρίασιν.

Ἐπειδὴ τὸ Πλημμελειοδικεῖον σκεπτόμενον, ὅτι δὲν ἤδυνάτο νομίμως νὰ ἐκδικάσῃ εἰς τὴν ἐπομένην ἡμέραν ὑποθέσεις, αἷ δὲν ἤδυνήθη νὰ δικάσῃ κατὰ τὴν ὀριθεύσαν διὰ τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ δικάσιμον ποινικῶν δικῶν, ἀνέβλεπεν ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ ἀορίστως τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀναφερομένης ἐν τῇ προσβαλλομένη ἀποφάσει ποινικῆς ὑποθέσεως, οὕτως ὡς ἀποφηνάμενον ψευδῶς ἡρμήνευσε καὶ ἐσφαλμένως ἐφῆρ. μοσεν ἀρ. 249 Δικ. Ὁργ.

250. Κατὰ τὰς κυριακὰς καὶ ἄλλας ἐορτάς δὲν γίνεται συνεδρίασις εἰμὴ ὅτῃς προκύπτῃ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς.—Αἱ συνεδριάσεις γίνονται πάντοτε εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένον τόπον, ἐκτὸς ἐάν διὰ ρητοῦ νόμου ἢ δι' ἐπιταγῆς τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας δὲν διετάχθῃ ἄλλως πως. Πολ. Δικ. 161. Δικ. Ὁργ. 125. Ποιν. Νόμ. 71.

ΑΠ. 37 (1893) Ποινική. Ἐκ τῶν ἀρ. 249 καὶ 250 § 1 Ὁργ. Δικ. προκύπτει ὅτι ὀρίζονται μὲν αἱ δικάσιμοι ἡμέραι παντός εἶδους δικαστηρίου ὑπ' ἐκάστου αὐτῶν ἐπάπαξ καὶ κοινοποιοῦνται καταλλήλως, ἀλλ' ὅμως ἐπιτρέπεται νὰ γίνηται συνεδρίασις καὶ ἐν ἄλλαις ἡμέραις ἐκτάκτως ἐν ἀνάγκῃ. Οὐδεμιὰς δὲ διατάξεως ὀριζούσης τὸν προσδιορίζοντα τὴν ἐκτακτον ταύτην δικάσιμον, ἔπεται ὅτι ἀφῆθη τοῦτο εἰς τὴν ἐκτίμησιν καὶ κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, εἰς ᾧ εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν ἐκτάκτως ἡ ὑπόθεσις.

251. Ἐνὸσιν ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα συζητήσεως, ἐκάστη συνεδρίασις διαρκεῖ τοῦλάχιστον τέσσαρας ὥρας, καὶ ὁ καιρὸς οὗτος δὲν εἰμ.πορεῖ νὰ θ.α.πανηθῇ πρὸς ἄλλο τι. Δικ. Ὁργ. 268.

252. Πᾶς πρόεδρος, δικαστής, εἰσαγγελεὺς, εἰρηγ.

δίκης, δημόσιος κατήγορος παρά τῷ δικαστηρίῳ τῶν πταισματοδικῶν, γραμματεὺς καὶ κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου, ὀφείλει, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ ἐμφανίζεται κατὰ τὴν διωρισμένην ὥραν εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως, καὶ νὰ μὴν ἀπομακρύνεται αὐτογνωμόνως πρὶν διαλυθῇ ἡ συνεδρίασις. Δικ. Ὁργ. 23.25.33.41.64.292.293.

283. Ἄν συμβῇ ζημία ἐνεκα βραδείας ἐλευτέως, παντελοῦς ἀπουσίας, ἢ προώρου ἀναχωρήσεως δικηγόρου τινός, καταδικάζεται οὗτος εἰς τὰς ἀποζημιώσεις εἰς τὰ ἔξοδα καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινήν. Δικ. Ὁργ. 292. 293.

284. Κωλυομένου τινός τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 252 καὶ 253 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, ἀναγγέλλεται καὶ βεβαιοῦνται ἡ αἰτία τῆς κωλύσεως πρὸς τὸν πρόεδρον [καὶ] ἢ τὸν εἰσαγγελέα, εἰ δυνατόν πρὸ τῆς συνεδριάσεως.

285. Ὁ τόπος τῶν συνεδριάσεων θέλει διακοσμηθῇ ὁμοιομόρφως καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ Βασιλείου. — Εἰς τὰς συνεδριάσεις οἱ δικασταὶ κάθονται εἰς ἔδρας ὕψους, καὶ εἶναι χωρισμένοι ἀπὸ τοὺς ἀκρωμένους διὰ ὀρυφάκτων. Δικ. Ὁργ. 257. Πολ. Δικ. 265.

286. Ὁ πρόεδρος κάθεται ἐν τῷ μέσῳ τῶν δικαστῶν· ἐκ δεξιῶν δὲ εἰσαγγελεὺς, ἢ ὁ δημόσιος κατήγορος, καὶ ἐξ ἀριστερῶν δὲ γραμματεὺς.

287. Οἱ δικηγόροι καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου ἔχουν μονίμους ἔδρας εἰς τὸ ἔδαφος μὲν τοῦ δικαστηρίου, ἀλλ' εἰς τόπον ἀπρόσιτον εἰς τὸ κοινόν. Δικ. Ὁργ. 254. Πολ. Δικ. 165.

288. Διὰ τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς μάρτυρας, εἰς δὲ τὰ ποινικὰ δικαστήρια καὶ διὰ τοὺς ἰδιώτας κατηγόρους καὶ τοὺς κατηγορουμένους διορίζεται εἰς ἕκαστον δικαστήριον ἰδίᾳ θέσις, χωρισμένη ἀπὸ τὸ κοινὸν διὰ διαφράγματος. Δικ. Ὁργ. 255. 257. Ποιν. Δικ. 374. 422.

289. Οἱ δικηγόροι, οἱ διάδικοι, οἱ ἰδιῶται κατήγοροι, οἱ κατηγορούμενοι καὶ οἱ μάρτυρες ὁμιλοῦσι πρὸς τὸ δικαστήριον ἰστάμενοι, ἐκτὸς ἐάν, θέλοντες νὰ καθήσουν,

ζητήσουν καὶ λάβουν τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρὰ τοῦ προέδρου. Δικ. Ὁργ. 100.

260. Τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων, καὶ τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποφάσεων γράφονται ἐπὶ χαρτίου τοῦ αὐτοῦ σχήματος, καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς συρράπτονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς οικονομίας, εἰς δὲ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους βιβλιοδοτεῦνται. — Θέλουν δὲ διατελλέσθαι ἀκριβῶς τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις· ἐπίσης δὲ θέλουν διακρίνεσθαι αἱ κατὰ τὰς πολιτικὰς δίκας ἐκθέσεις τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων, καὶ δικαστικαὶ ἀποφάσεις ἀπὸ τὰς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων· καὶ πάλιν αἱ τῶν δικαστηρίων τῶν πλημμελειοδικῶν ἀπὸ τὰς τῶν κακούργιοδικῶν. — Πᾶσα παράβασις τῆς παρούσης διατάξεως, γενομένη παρὰ τοῦ γραμματέως, τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν ὅχι κατωτέρα τῶν εἰκοσιπέντε δραχμῶν. Πολ. Δικ. 189. Ποιν. Δικ. 91. Δικ. Ὁργ. 292. 293.

Ὑπόδειγμα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 260 Ὁργ. Δικ. ἀναγεγραμμένων πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων.

1) Εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, Συνεδριάσεις τῆς . . . Ἰανουαρίου 1885.

ὀνόματα τῶν δικαστῶν, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως.	ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν δισδίκων συνηγόρων ἢ πληρεξουσίων· παρατήρησις ἀν' οἷς διάδοχοι δὲν ἐνεφανίσθησαν.	ποιὰ ἢ διαφερόμεν ὑπόθεσις.	συνοπτικὴ ἐκθεσις τῶν οὐσιωδῶς ἐκτερουμένων κατὰ τῆς συζητήσεως, τῶν προτάσεων τῶν διαδίκων, τῶν ἐξομ. μαρτύρων.	συνοπτικὴ μνεία πάντος ἀξιολόγου συμβάντος ἐν τῷ ἔκτρος τηρίῳ.

2) Εἰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις.

Ἀπαρτὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ὑπ' ἀριθ. 1) ὑπόδειγμα. Ἡ τρίτη στήλη θέλει ἀναφέρει ποῖον τὸ πλημμέλημα ἢ τὸ κακούργημα ἢ δὲ τετάρτη, καὶ τὰς προτάσεις τοῦ εἰσαγγελέως. — Τὰ πρακτικά τῶν δι' ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις συνεδριάσεων ὑπογράφονται παρ' ὅλων τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

Ὑπογραφή τοῦ προέδρου.

τοῦ γραμματέως.

261. "Αν ὁ γραμματεὺς, κωλυθεὶς ἔκ τινος περιστάσεως, δὲν ὑπογράψῃ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, τὰ πρακτικά τῆς συνεδριάσεως καὶ τὴν ἀπόφασιν, ἀρκεῖ νὰ γενῇ μνηεὶα τοῦτου εἰς μὲν τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις ὑπὸ τοῦ προέδρου, εἰς δὲ τὰς ποινικὰς ὑπὸ πάντων τῶν δικαστῶν παρὰ τῇ ὑπογραφῇ των. Τὸ αὐτὸ γίνεται, καὶ ὅταν εἰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις κωλύεται τις τῶν δικαστῶν τοῦ νὰ ὑπογράψῃ. Εἰς τὰς πολιτικὰς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 270. Πολ. Δικ. 174. Ποιν. Δικ. 88. Δικ. Ὁργ. 27. 123. 270.

ΑΠ. 231 (1871). "Επειδὴ καὶ τὰ βουλευματα ἀποφάσεις εἰσὶ, (247 Ποιν. Δικ.) καὶ ἐπομένως τὸ κύρος αὐτῶν κατὰ τὰς περὶ τοῦ κύρους τῶν ἀποφάσεων γενικὰς διατάξεις κρίνονται.

"Επειδὴ (261 καὶ 270 Ὁργ. Δικ. καὶ 88 Ποιν. Δικ.) προηγεῖται τῆς συντάξεως τοῦ περὶ τῆς ἀποφάσεως ἐγγράφου ἡ ἰσχύρις τοῦ δικαστοῦ, καθ' ἣν συντάσσεται τὸ περὶ αὐτῆς ἐγγράφον, καὶ τοῦτο προὐδὼν ὁ Νομοθέτης λέγει ἐν ταῖς εἰρημένιοις ἀρθροῖς τοῦ ὁργανισμοῦ, ὅτι, κωλυομένου τινὸς τῶν ποινικῶν δικαστῶν νὰ ὑπογράψῃ, ἀρκεῖ νὰ γίνῃ μνηεὶα τοῦτου ὑπὸ τῶν λοιπῶν δικαστῶν παρὰ τῇ ὑπογραφῇ αὐτῶν.

"Επειδὴ τῶν διατάξεων τούτων ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπὶ τῶν βουλευμάτων, τὸ προσβαλλόμενον οὐδόλως δύναται νὰ θεωρηθῇ ἔκτρον ὡς περίερον τὴν βεβαίωσιν τοῦ κωλύματος παρὰ τῇ ὑπογραφῇ τῶν δικαστῶν, διότι οἱ τέσσαρες ἕτεροι δικασταί, ἀφοῦ ὑπέγραψαν τὸ βούλευμα δι' ἑτέρας ὑπογραφῆς αὐτῶν ἰδίᾳ τὸ κώλυμα τοῦ δικαστοῦ Δ. τοῦ νὰ ὑπογράψῃ ἐβεβαίωσαν εἰπόντες, ὅτι μετὰ τὴν διάκρισιν καὶ πρὶν ἢ ἀντιγράψῃ εἰς τὸ καθαρόν ἡ ἀπόφασις ἀνεχώρησεν· ὅθεν ἀνυπόστατοι εἰσι πάντες οἱ περὶ τῆς κακῆς συνθέσεως τοῦ συμβουλίου τῶν Ὑφιστῶν προτεινόμενοι λόγοι, ὡς οὐδὲν ἕτερον ἔρεισμα ἔχοντες ἢ τὴν ἑλλείψιν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ εἰρημέου δικαστοῦ.

262.* Πᾶν πολυμελὲς δικαστήριον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαιρῇται, ὅτανις ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ μελῶν τὸ συγχωρεῖ, δι' ἰδιαίτερου κανονισμοῦ εἰς δύο ἢ καὶ πλείω τμήματα, νὰ προνοῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δικαστηρίου, καὶ νὰ διατάττῃ τὰ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων ἐκάστου τῶν παρ' αὐτῷ ὑπαλλήλων, ἂν αἱ γενικαὶ τοῦ νόμου

* Το ἄρθρον 262 δημοσιεύεται ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ Νόμου 9 Ὁκτωβρίου 1841.

διατάξεις δὲν ἤθελον ἐξαρκεῖ κατὰ τοῦτο.—Τοιοῦτοι κανονισμοί, ἅπασι ἐπικυρωθέντες παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, πρέπει νὰ τηρῶνται παρ' ἐκείνων, περὶ τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν.

ΑΠ. 83 (1878). Ἡ εἰς τμήματα διαίρεσις δι' ἰδιαιτέρου κανονισμοῦ τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ἐπετράπη πρὸς εὐγερεστέραν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' οὐδεμίαν ἔχει ροπήν εἰς τὴν ἐκ τοῦ νόμου ἀρμοδιότητα αὐτῶν. Ὅθεν δὲν καθίσταται ἀναρμόδιον τὸ τμήμα, ὅπως δικάσῃ ὑπόθεσιν, ὑπαχθεῖσαν διὰ τοῦ κανονισμοῦ ἐν ἑτέρῳ τμήματι. Κατ' ἀκολουθίαν δύναται καὶ συνοπτικὴ ὑπόθεσις δικασθῇ ὑπὸ τοῦ τῶν συνήθων τμήματος καὶ τὰν ἀπάλιν.

Κανονισμὸς τοῦ Ἀρείου Πάγου τῆς 19 Ἰανουαρίου 1867.

Δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 262 τοῦ περὶ Δικ. Ὁργανισμοῦ καὶ ὑπὸ τὰς ἐνταύτῳ καὶ τῷ ἀρθρῳ 292 προνοουμένης συνεπειάς·

1. Ὁ γραμματεὺς ὀφείλει νὰ μὴ ἐγγράφῃ δίκας εἰς τὸ πινάκιον, εἰμὴ ἄφω βεβαιωθῇ, ὅτι παρῆλθον αἱ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 820 καὶ 821 τῆς Πολ. Δικονομίας ὁρισμέναι προθεσμίαι.

2. Αὐτὸς ὀφείλει νὰ μὴ δέχεται πρὸς ἐγγραφὴν τὰς δικογραφίας, ἐὰν αὗται δὲν περιέχωσι πλῆρῃ τὰ ἐγγραφα (ἀρθρ. 822) καὶ δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ δικλοῦ καταλόγου τῶν κατατιθεμένων ἐγγράφων, ὑπογεγραμμένου καὶ χρονολογουμένου ὑπὸ τοῦ καταθέτοντος. Ἐκ τῶν καταλόγων τούτων ὁ μὲν θέλει μένει προσηρτημένος εἰς τὴν δικογραφίαν, ὁ δὲ, μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην ἐξέλεγχιν, θέλει ἀποδίδεσθαι εἰς τὸν καταθέτοντα, γραφομένης ἐπ' αὐτοῦ πιστοποιήσεως ὅτι εἶναι ἀκριβής.—Τὸ αὐτὸ θέλει πράττεσθαι, ἐὰν ὁ ἀπολογούμενος θελήσῃ νὰ καταθέσῃ ἰδίᾳ ἐγγραφα.

3. Ἐγγραφα προτάσεων κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἀρθρ. 158, 160, 580 καὶ 774 τῆς Πολ. Δικον., καταθετέων πρὸ εἰκοσιτεσσάρων τοῦλάχιστον ὥρων τῆς δημοσίας συνεδριάσεως, θέλει δέχεσθαι ὁ γραμματεὺς μόνον, ὅταν προτείνωνται ἐνστάσεις, ἢ δικάζηται ἢ οὐσία τῆς ὑποθέσεως.—Κατὰ δὲ τὰς περὶ ἀναιρέσεως δίκας, καθ' ὅς, συμφωνοῦν μετὰ τὸ ἀρθρον 820 ἢ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου συζητήσας δὲν ἀρχίζονται δι' ἀναγνώσεως προτάσεων παρὰ τῶν διαδίκων, ἀπαιτεῖται κατὰ τὰ συνδυαζόμενα ἀρθρα 820, 821 καὶ 517 τῆς δικ. ἡ κατάθεσις μόνον τοῦ ἀναιρετηρίου, τοῦ ἀπολογητηρίου καὶ τῶν τυχόν κατὰ τὸ ἀρθρον 517 περιεχόντων ἀφ' ἑνὸς προσθέτους λόγους, καὶ ἀφ' ἑτέρου προσθέτους ἀντιπαρατηρήσεις συμπληρωτικῶν ἐγγράφων. — Τῶν συμπληρωτικῶν τούτων ἐγγράφων, ὡς περιεχόντων νέους λόγους καὶ νέας κατ' αὐτῶν ἀντιπαρατηρήσεις, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαρτιζόμενων ἀναγκαιῶς μετὰ τῆς τε ὅλης αἰτήσεως ἀναιρέσεως καὶ τῆς ὅλης κατ' αὐτῆς ἀπολογίας, πρέπει ἐπίσης, ἀφοῦ ταῦτα ἐπιδοθῶσι, συμφώνως μετὰ τὸ ἀρθρον 820 κατὰ τοὺς ἐν τῷ ἀρθρῷ 138 ὁρισμένους τύπους, εἰς ἕκαστον

τῶν ἀναιρεσιδλήτων ἢ ἀναιρεσιδόντων, ἴσον νὰ κατατίθεται συγχρόνως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου, καὶ ὁ γραμματεὺς ὀφείλει, ἅμα γαίνῃ κατὰθεσις αὐτῶν, νὰ παραδίδῃ καὶ αὐτὰ εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν ἐκθεσιν εἰσηγητὴν πρὸς ἐκπλήρωσιν ἐντελῆ τοῦ σκοποῦ τοῦ νόμου, κατὰ τὸ ἄρθρον 892 καὶ κατ' ἀναλογίαν τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθροῦ 814 ἐν τέλει. — Τοιοῦτοτρόπως δύναται καὶ ὁ εἰσαγγελεύς, ὅταν θέλῃ, νὰ λαμβάνῃ γνώσιν ὧν τῶν λόγων τῆς ἀναιρέσεως ἐγκαιρῶς πρὸ τῆς συνεδριάσεως.

4. Ὁ γραμματεὺς ὀφείλει νὰ μονογραφῇ καὶ νὰ σημειῇ τὴν ἡμέραν τῆς καταθέσεως ἐπὶ τῶν πρὸς τὸν Ἄρειον Πάγον ἀποτεταγμένων δικογράφων, δηλαδὴ ἀναιρετηρίων, ἀπολογητηρίων, παρεμπιπτούσων ἀγωγῶν, προτάσεων, (ὅταν ἀπαίτωνται τοιαῦται) κτλ. κτλ καὶ, ἡσυχίας ταῦτα τὰ ἔγγραφα ἵνα πολυφύλλα, νὰ πρᾶττῃ τοῦτο εἰς ἕκαστον φύλλον αὐτῶν, ἐκτὸς δὲ τούτου, νὰ ἐπιθέτῃ τὸν τύπον τῆς δικαστικῆς σφραγίδος εἰς τε αὐτὰ καὶ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ κατατιθέμενα ἔγγραφα.

5. Τὰ περιέχοντα τοὺς λόγους ἀναιρέσεως ἔγγραφα καλὸν εἶναι νὰ διαλαμβάνωσιν ἐν ἀρχῇ ἕκαστου λόγου περιληπτικῶς τὴν εἰδικὴν παράθεσιν τοῦ νόμου ἢ τοῦ δικονομικοῦ ἁρθροῦ, ἣν ὁ λόγος ἐκεῖνος ὁρᾷ, ὅπως ὁ ἀναιρεσιδίων τὴν ἐννοεῖ· παραδείγματος χάριν, 1ος λόγος, παράθεσις τοῦ Ν. 21. Κωδ. 8. 54. περὶ δωρεῶν, 2ος λόγος, παράθεσις τοῦ ἁρθροῦ 357 τῆς πολ. δικονομίας περὶ ὅρκου, κατόπιν δὲ ἡ ἀκολουθία ἢ ἀποδείξεις τῆς προτεινομένης παραβάσεως, καὶ νὰ γίνῃται ὡρισμένη καὶ εἰδικὴ παραπομπὴ εἰς τὰ ἔγγραφα, καὶ ἰδίως, ἂν ταῦτα ἵνα πολυφύλλα, εἰς τὰ χωρία αὐτῶν, ἐνθα ἡ παράθεσις ὑφίσταται ἄλλως ἐνδεχόμενον τὸ ἀόριστον καὶ ἀδέδαιον τοῦ λόγου νὰ ἐπιφέρῃ ἀποτέλεσμα τὸ νὰ μὴ ἐννοηθῇ ὁ λόγος, ἢ ν' ἀπορριθῇ ἐνεκα τούτου.

6. Ὅλα τὰ κατατιθέμενα ἔγγραφα πρέπει νὰ ἵνα καθαρῶς καὶ εὐκρινῶς γεγραμμένα, τὰ δὲ ἀντίγραφα ἀκριβῶς σύμφωνα πρὸς τὰ πρωτότυπα, ὑπὸ τὰς ἐπιζημίους συνεπείας τῶν ἁρθρῶν 245 καὶ 247 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ κατὰ τῶν παραβατῶν.

7. Ὁ γραμματεὺς ὀφείλει, ἅμα ὁ πρόεδρος διορίζῃ τὸν εἰσηγητὴν, νὰ πέμψῃ παραχρῆμα εἰς αὐτὸν τὴν σχετικὴν δικογραφίαν, καὶ νὰ κρατῇ τακτικὸν βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ σημειῶνται ἕκαστης ὑποθέσεως ὁ εἰσηγητὴς, ἡ ἡμερομηνία τῆς εἰς αὐτὸν παραδόσεως τῶν δικογραφιῶν, καὶ ἡ τῆς παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ εἰς τὸ γραφεῖον ἀποδόσεως αὐτῶν μετὰ τῆς ἐκθέσεώς του.

8. Ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐγκειρίσεως τῶν ἐγγράφων θέλει σχεδιάζει ὁ εἰσηγητὴς καὶ παραδίδει εἰς τὸ γραφεῖον τὴν ἐκθεσὶν τοῦ μετὰ τῆς σχετικῆς δικογραφίας. Ἄν δὲ κατόπιν τῆς ἐγκειρίσεως κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 3 καὶ ἄλλα ἔγγραφα, θέλει καὶ ταῦτα ἀποδίδει εἰς τὸ γραφεῖον, ἀφοῦ λάβῃ αὐτῶν τὴν δέουσαν γνώσιν.

9. Τὰ ἔγγραφα ὅλα, ἅπαξ κατατεθέντα, δὲν ἀποδίδονται, εἰμὴ μετὰ τὴν παρὰ τοῦ προέδρου ἢ τῶν δικαστῶν ὑπαγραφήν τῆς ἐπ' αὐτῶν δημοσιευθείσης τελειωτικῆς ἀποφάσεως, καὶ τότε ὁ ἀναλαμβάνων τὰ ἴδια αὐτοῦ ἔγγραφα ὀφείλει, μετὰ τὴν ἐξέλεγχσιν, νὰ ἐπιθεσθαιώσῃ τὴν

πιοκλαυθόν των διά της υπογραφής αυτού επί του διατηρηθησόμενου εν τούτοις αρχείοις ενός Ιστού του εν τῷ ἀνωτέρῳ άρθρῳ 2 μνημονευομένου καταλόγου. — Ὁ θέλων τυχόν νά μελετήσῃ ἐγγράφον τι ἐκ τῶν κατατεθέντων δύναται νά πράξῃ τοῦτο ἢ ἐν τῷ γραφείῳ, πρὸντος ὑπαλλήλου, ἢ δι' ἀντιγράφου παρ' αὐτοῦ ληπτεύου καὶ ὑπὸ τοῦ γραμματεῦς επικυρωτέου, κατὰ τὸ ἄρθρον 216 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ. — Ταύτου τοτρόπως πρέπει νά γίνεται καὶ ἐν ποινικαῖς δίκαις ἢ παρὰ τῶν ὑπὸ τῶν δικαίων ἢ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ προέδρου διορισμένων συνηγόρων μελέτη τῶν ποινικῶν δικογραφεῶν.

10. Ὁ γραμματεὺς ὁρεῖται νά κρατῇ ἰδιαιτέρον βιβλίον μονογραφημένον παρὰ τοῦ προέδρου, ἐν τῷ ὁποίῳ θέλει ἐγγράφει ἐκείνας ἐκ τῶν ἐν τῷ πινακίῳ καταχωρισμένων ὑποθέσεων, ὅσας ὁ πρόεδρος κληρῶν κατὰ προτίμησιν συζητήσας, ὡς κατεπειγούσας, συμφώνως μετὰς περὶ τοιαύτας ἐγγραφὰς ἐκάστοτε ἐκδοτέας πράξεις τοῦ προέδρου ὅπως ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς καὶ τῆς ἰδιαιτέρας ἐκάστοτε τοῦ προέδρου διατάξεως μετενεχθῶσιν εἰς τὸ δελτίον πρὸς συζήτησιν.

11. Ἐν τῇ τοιχοκολλητῇ περιλήψει τοῦ πινακίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 577 τῆς πολ. δικονομίας, ὁ γραμματεὺς, καὶ ἐν τῷ δελτίῳ, κατὰ τὸ ἄρθρον 266 τοῦ δικαστ. ὀργανισμοῦ, ὁ κλητῆρ, ὁρεῖται νά ἐγγραφῶσι τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἐφ' ἐκάστης διαιτητικῆς ὅπως μνημονεύονται ἐν τῷ πινακίῳ, ἵνα θεωρῶνται ἅπαντες ἰδίως κεκλημένοι.

12. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, παρόντος τοῦ προέδρου, ἐν ἀρχῇ πάσης συνεδριάσεως, τῶν κατ' αὐτὴν συζητητέων δικῶν, δικαστικὸς γραφεὺς θέλει ἁμέσως σημειῶναι ἐν ἰδιαιτέρῳ φύλλῳ τὰς πρὸς συζήτησιν κρατηθείσας, καὶ τοιχοκολλῆσαι τὸ φύλλον παραχρῆμα ἐν τῷ ἀκουστηρίῳ πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

13. Δίκαι. ἐκφώνησις ἐκ τοῦ δελτίου πρὸς συζήτησιν καὶ μὴ κρατηθεῖσαι, ἀλλ' ἐπαναληπτικῶς ἀναβαλλόμεναι, δύναται, (ἵνα μὴ ἐκ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν ἀνωφελῶς ἐν τῷ δελτίῳ ἐμποδισθῇ ἡ ἐγγραφή καὶ ἐκφώνησις ἄλλων, ἐπερχομένων κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ πινακίου δικῶν πρὸς βλάβην τῶν ἐχόντων δικαιώματα), νά ἀπαλειφθῶσιν ἐκ τοῦ δελτίου κατὰ διαταγὴν τοῦ προέδρου, θεωρούμεναι, κατὰ τὸ ἄρθρον 200 τῆς πολ. δικονομίας, μέχρις οὗ τὰς ἐπαναλάβωσιν οἱ δικαῖοι, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν δύναται νά ἐγγραφῶσιν ἐκ νέου εἰς τὸ δελτίον πρὸς συζήτησιν εἰμὴ συνεπεῖα κλήσεως τοῦ ἐπιμελουμένου διαδίκου πρὸς τὸν ἕτερον, ἢ κοινῆς πάντων τῶν ἀντιδίκων πρὸς τὸν πρόεδρον ἐγγράφου αἰτήσεως.

14. Ἡ ἡμέρα δευτέρα τῆς ἐβδομάδος προσδιορίζεται διὰ τὴν συζήτησιν τῶν κατὰ σειρὰν ἐξαγομένων παρὰ τοῦ προέδρου ἐκ τοῦ πινακίου πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεων, ἡ δὲ ἡμέρη διὰ τὴν τῶν προτιμωμένων (ἄρθρ. 10), τῶν κατὰ νέαν κλήσιν ἐπαναλαμβανομένων (ἄρθρ. 13), καθὼς καὶ κατ' οὐσίαν δικαστῶν συνεπεῖα ἀναιρετικῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀρ. Πάγου. Ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται κατὰ τὴν ἀνάγκην νά μετα-

βάλλῃ τὸν διορισμὸν τοῦτον, ὅτε θέλει προηγεῖσθαι διὰ τοιχοκλλη-
σεως εἰδοποιήσας τῆς μεταβολῆς. — Αἱ δὲ ὠριμαί ποινικαὶ ὑποθέσεις
εἰσάγονται ἀδιακρίτως εἰς πᾶσαν συνεδρίαν. — Ἀποφάσεις δύνανται
κατὰ τὴν ἀνάγκην νὰ δημοσιεύωνται καὶ κατ' ἐκτάκτους δημοσίους
συνεδριάσεις.

15. Ἡ τετάρτη καὶ τὸ σάββατον προσδιορίζονται ὡς τοκτικαὶ ἡμέ-
ραι διατρίψεως, μὴ ἀπαγορευμένων καὶ ἐκτάκτων.

16. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντας νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον τοῦ δικα-
στηρίου μετὰ ῥάβδους, μάστιγας, ξίφη, ἢ ἀλεξίβροχια.

17. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ ἀρχεῖται μετὰ παρέλευσιν
δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυ-
βερνήσεως.

18. Ὁ παρὼν κανονισμὸς θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ἐπὶ
τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου. Μετὰ δὲ τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ θέλει τοι-
χοκλληθῇ εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου, καὶ δημοσιευθῇ
οὕτως ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Υ. Π. 17) 20 Φεβρουαρίου 1907. Περὶ κανονισμοῦ τῶν τμημάτων τοῦ
Ἀρείου Πάγου.

1. Τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου διαιρεῖται εἰς τμήματα δύο,
ἀμφότερα δὲ προεδρεύονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου κ. Σημαντήρα, καὶ συγ-
κροτεῖται ὡς ἐφεξῆς. — Τὸ μὲν πρῶτον τμήμα ὑπὸ τῶν ἀρεοπαγιτῶν
Ἀνδρ. Γκιών, Μιλτ. Ἡλιάδου, Μιχ. Μαρούδη, Ἀντ. Παταλῆ, Χρ.
Λόντου, Μ. Χατζάκου, Γεωργ. Φασιλάκη καὶ Χρ. Καψάλη. — Τὸ δευ-
τερον τμήμα ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου Μιχ. Διγενῆ καὶ τῶν ἀρεοπαγιτῶν
Ἰωάννου Τσάτσου, Πρ. Σκαλιστήρη, Νικόλ. Μομφερράτου, Παν. Νι-
δερ, Δημ. Δημητριάδου, Κωνστ. Φαραγγα καὶ Σπ. Τσαγρῆ, ἐν περι-
πτώσει δὲ κωλύματος δικαστοῦ ἑνὸς τῶν τμημάτων, προσλαμβάνε-
ται εἰς ἀναπλήρωσιν τοιοῦτος ἐκ τῶν τοῦ ἑτέρου.

2. Τὰ τμήματα ταῦτα θέλουσι συνεδριάζει δις τῆς ἐβδομάδας, τὸ
μὲν πρῶτον κατὰ πᾶσαν Δευτέραν τὸ δὲ δεύτερον κατὰ πᾶν Σάββατον,
ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. ὥρας, ὡς ἡμέραι διατρίψεως ὀρίζονται διὰ μὲν τὸ
πρῶτον τμήμα ἡ Τετάρτη, Παρασκευή καὶ Σάββατον, διὰ δὲ τὸ δευτέ-
ρον ἡ Τρίτη, Πέμπτη καὶ Παρασκευή, ἀπὸ τῆς 9ης ὥρας π. μ. ὥρας
καὶ ὅσας ἢ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ.

3. Ὁ παρὼν κανονισμὸς μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν του παρὰ τοῦ ἐπὶ
τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου, θέλει τοιχοκλληθῇ εἰς τὸ ἀκροατή-
ριον τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου. — Ἐκρίθη, ἀπερατίσθη καὶ
ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Φεβρουαρίου 1907.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Τάξις τῶν ὑποθέσεων εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.

263. Εἰς τὸ γραφεῖον ἐκάστου πολυμελοῦς δικαστηρίου [συντάσσεται] τηρεῖται παρὰ τοῦ γραμματέως πινάκιν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Τὰ ἔνεκα τούτου πληρόνόμενα δικαιώματα θέλουν προσδιορισθῇ δι' ἰδιαιτέρας διατάξεως· πληρόνονται δὲ ἀνεὺ ἀναβολῆς. Πολ. Δικ. 570. 571.

ΑΠ. 129 (1873). Ὁρίζοντος τοῦ ἄρθρου 264, ὅτι ἡ τάξις τῶν πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεων προσδιορίζεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικ. δηλονότι κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν διὰ τῆς ἐν τῷ πινακίῳ ἐγγραφῆς (576 καὶ 571 πολ. δικον.)· ὁρίζουσιν δὲ τῆς πολιτικῆς δικ. δι' ἄρθρων 577 καὶ 578, ὅτι περίληψις περιέχουσα τὰς πρὸς συζήτησιν δίκας, ἐξάγεται ἐκ τοῦ πινακίου καὶ τοιχοκολλᾶται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ πρὸς γνῶσιν τῶν διαδίκων καὶ πληρεξουσίων αὐτῶν, ἐπεταί, ὅτι καίτοι, κατὰ τὸ 263 Δικ. Ὁργ., ἐν πινακίῳ ἔχει ἐκαστον πολυμελὲς δικαστήριον, οὐχ ἦσαν ἐν τοῖς εἰς δύο τμήματα διηρημένοις δικαστηρίοις, ὧν τὸ ἐν δικάζει τὰς συνοπτικὰς καὶ τὸ ἕτερον τὰς συνθῆκας δίκας, πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ συντάσσεται ἰδίᾳ περίληψις τῶν συνοπτικῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν συνθῶν καὶ νὰ τοιχοκολλᾶται ἐκατέρα πρὸς γνῶσιν τῶν διαδίκων καὶ πληρεξουσίων αὐτῶν.

264. Ἡ τάξις τῶν πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεων προσδιορίζεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ δικηγόρων, κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης ἐβδομάδος, εἰς ὥραν παρὰ τοῦ προέδρου προσδιοριζομένην. Οἱ δικηγόροι ὅμως δὲν προσκαλοῦνται ἰδιαιτέρως ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἡ ἀπουσία των δὲν φέρει ἄλλην ζημίαν εἰμὴ τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ κάμουν παρατηρήσεις περὶ τῆς προσδιορισθείσης τάξεως τῶν ὑποθέσεων. Πολ. Δικ. 576.

265. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς τάξεως εἶνε περιττὸς δι' ἐκείνας τὰς νατεπειγουσας καὶ συνοπτικὰς ὑποθέσεις, αἱ ὅποιαι ἀνετέθησαν εἰς τὴν πρὸς συζήτησιν τῶν συνοπτικῶν ὑποθέσεων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 249, διωρισμένην δικασίμῳ ἡμέραν. — Ἡ τάξις τῆς συζητήσεως τῶν συνοπτικῶν

υποθέσεων, ὅσαι δὲν ἀνετέθησαν εἰς ρητὴν ἡμέραν, προσδιορίζεται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Πολ. Δικ. 576.

266. Πρὶν ἀρχίσῃ ἡ συνεδρίασις, ὁ κλητὴρ τῆς ἀκροάσεως συντάττει δελτίον διὰ τὴν προκειμένην συνεδρίαν. — Εἰς τὸ δελτίον τοῦτο καταγράφονται πρῶτον ὅλαι αἱ συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, αἵτινες ἐγράφησαν μὲν εἰς τὸ πινάκιον, δὲν χρήζουσι δέ, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, προσδιορισμοῦ. — Μετ' αὐτάς ἐπονται αἱ ἄλλαι συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, αἵτινες ἐγράφησαν εἰς τὸ πινάκιον μετὰ τὸν τελευταῖον προσδιορισμὸν τῆς τάξεως τῶν ὑποθέσεων. — Ἐπὶ τέλους καταγράφονται αἱ λοιπαὶ ὑποθέσεις κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν τάξιν, καὶ πρῶτον μὲν αἱ συνοπτικαί, ἔπειτα δὲ αἱ συνήθεις. Πολ. Δικ. 577.

267. Ἡ συνεδρίασις ἀρχεται, ἐκφωνοῦντος τοῦ κλητοροῦ τὰς ὑποθέσεις, κατὰ τὴν εἰς τὸ δελτίον ὀρισθεῖσαν τάξιν, καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Ἐάν τις τῶν διαδίκων νομίζῃ, ὅτι ἀνήκει ἡ προτίμησις εἰς αὐτόν, ἢ ὅτι ἡ ὑπόθεσίς του, παρὰ τὸ δίκαιον, δὲν κατεχωρίσθη εἰς τὸ δελτίον, δύναται νὰ ζητήσῃ ἐγγράφως παρὰ τοῦ προέδρου νὰ ἐκφωνηθῇ πρώτη ἡ ὑπόθεσίς του, τὸ δὲ δικαστήριον, ἀμφισβητήτως ὑπαρχούσης, ἀποφασίζει περὶ τούτου. — Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὰς συνοπτικὰς ὑποθέσεις, αἵτινες κατεπείγουσιν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γραφῶσιν εἰς τὸ πινάκιον. Πολ. Δικ. 577, 578, 711.

268. Ἄν δι' ἑλλειψιν καιροῦ δὲν ᾖναι δυνατόν νὰ συζητηθῶσιν ὅλαι αἱ ἐπὶ τοῦ δελτίου ὑποθέσεις, αἱ ὑπολειπόμεναι συζητοῦνται ἀφεύκτως πρὸ τῶν ἄλλων συνήθων ὑποθέσεων, κατὰ τὴν προτεχὴ δικάσιμον. Δικ. Ὁργ. 251.

269. Ὅταν γίνῃ εἰς τὴν συνεδρίαν ἡ κατ' ἀντιμωλίαν ἢ κατ' ἐρήμην συζήτησις τινος ὑποθέσεως, ἢ ὅταν κανεὶς τῶν διαφερομένων δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ ὑπόθεσις διαγράφεται ἀπὸ τὸ πινάκιον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολι-

τικῆς οἰκονομίας, καὶ τότε μόνον ἐπιτρέπεται πάλιν ἡ συζήτησις τῆς, ὅταν ἐκ νέου ἐγγραφῇ εἰς τὸ πινάκιον. — Ἄν ἡ διωγραφὴ προέλθῃ ἐξ αἰτίας τοῦ δικηγόρου, τότε πράττονται τὰ διὰ τοῦ ἀρθρου 253 διατεταγμένα. Πολ. Δικ. 572. 590.

270. Ἄν ἐκ τινος περιστάσεως ὁ πρόεδρος κωλυθῇ νὰ ὑπογράψῃ, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς οἰκονομίας, τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ἢ τῶν ἀποφάσεων, ταῦτα ὑπογράφονται κατὰ τὸ ἀρθρον 27 παρὰ τοῦ ἀρχαιότερου τῶν εἰς τὴν διάσκεψιν καὶ ἀπόφασιν παρευρεθέντων δικαστῶν. — Κωλυομένου εἰρηνοδίκου τινός, ὑπογράφει εἰς τῶν παρέδρων κατὰ τε τὰς πολιτικὰς καὶ τὰς ποινικὰς δίκας. Δικ. Ὁργ. 27. 261. Πολ. Δικ. 174. 175. 489. Ποιν. Δικ. 88.

ΑΠ. 331 (1852). Ἐπειδὴ (270 Ὁργ. Δικ.) ὅταν ὁ πρόεδρος κωλύεται νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἀπόφασιν ὁ ἀρχαιότερος τῶν εἰς τὴν διάσκεψιν καὶ ἀπόφασιν δικαστῆς, ὑπογράφει αὐτήν, ἄρα συμφώνως μὲ τὴν διάταξιν ταύτην ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ προέδρου Ν. ὑπέγραψε τὴν ἀπόφασιν ὁ ἀρχαιότερος δικαστῆς Δ. ὁ λαβὼν μέρος εἰς αὐτήν. Κατὰ δὲ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀποφάσεων ὁ Νόμος δὲν ἀπαιτεῖ νὰ παρευρίσκωνται οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὴν συζήτησιν καὶ διάσκεψιν δικασταί, ὅθεν ὁ κατὰ τὴν συνεδρίασιν λαβὼν μέρος ἀρχαιότερος δικαστῆς Μ. καλῶς ἐδημοσίευσεν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Σφραγὶς τῆς ὑπηρεσίας.

271. Πάν δικαστήριον, πᾶς εἰσαγγελεὺς, πᾶς ἀνακριτής, καὶ πᾶς παρὰ τοῖς πταισματοδίκαις δημόσιος κατήγορος ἔχει ἰδίαν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τῆς ὁποίας σφραγίζονται ὅλα τὰ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἢ παρὰ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων συνταττόμενα ἐγγράφα, καθὼς καὶ ὅλαι αἱ παρὰ τῶν ἰδίων ἐκδιδόμεναι διατάξεις καὶ τὰ ἐντάλματα. — Οἱ εἰρηνοδίκαι, οἱ πρόεδροι, καὶ ὅλοι οἱ δικαστικοὶ γραμματεῖς μεταχειρίζονται κατὰ τὴν ἐκπλήρω-

σιν τῶν καθ'ηκόντων αὐτῶν τὴν σφραγίδα τοῦ δικαστηρίου.

272. Ἐκ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένων σφραγίδων τῆς ὑπηρεσίας, ἡ μὲν τῶν δικαστηρίων περιέχει τὸ ὄνομα καὶ τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, ἡ δὲ τῶν ἰδιαιτέρων ὑπαλλήλων, τὴν ιδιότητα τῆς ὑπηρεσίας των (εἰσαγγελεὺς, ἀνακριτής, κτλ.) καὶ τὴν κατοικίαν των.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Πειθαρχικαὶ διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Πειθαρχικαὶ περιπτώσεις.

273. Συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας, κατὰ μὲν εὐθεὴν γραμμὴν, ὅλων τῶν βαθμῶν, ἐκ πλαγίου δέ, μέχρι τοῦ τρίτου, οἵτινες διωρίσθησαν συγχρόνως εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον πρόεδροι, δικασταί, εἰσαγγελεῖς, ἀντεσαγγελεῖς, γραμματεῖς, δικηγόροι ἢ κλητῆρες, παρεισδύσαντες εἰς τοιαύτην θέσιν, ἢ ἀποσιωπήσαντες τὴν τοιαύτην ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας συγγένειάν των, καταδικάζονται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον ἢ εἰς προσωρινὴν παῦσιν, καὶ συγχρόνως μετατίθενται. Δικ. Ὁργ. 274. 292. 293.

Α. Π. 118 (1869) Ἐπειδὴ ὅταν ὁ δικηγόρος Π., γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ Θ., πληρεξουσίου τοῦ ἀναιρεσιβλήτου, προσελήφθη πρὸς ἀνακλήρωσιν τοῦ Εἰσαγγελέως, ὁ ἀναιρεσιβλήτης ἠδύνατο νὰ προτείνῃ κατ' αὐτοῦ ἐξαιρέσιν, ἂν ἤθελεν, ἀλλὰ παρέλιπεν, ὡς δηλοῦται ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, καὶ ἐπομένως δὲν ἔχει δικαίωμα παραπονοῦν. ἂν δὲ ὁ δικηγόρος δὲν ἐπρότεινεν οἶκον τὴν μετὰ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ ἀναιρεσιβλήτου ὑπάρχουσαν ἐκ κηδεστίας συγγένειαν αὐτοῦ, τοῦτο δύναται νὰ δώσῃ χώραν εἰς πειθαρχικὴν αὐτοῦ καταδίωξιν, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς ἀναίρεσιν, διότι δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἐν ἄρθρ. 807—810 Πολ. Δικ. διαγραφόμενων λόγων.

274. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἐκείνον, ὅστις, συνδέσας μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ τοιοῦτον κηδεστίας δεσμὸν, ἀπεισιώπησε τὸ πρᾶγμα. Δικ. Ὁργ. 273. 275. 292. 293.

275. Ἐξαίρεσις τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἀρθρῶν δύναται νὰ γενῇ μόνον διὰ ρητῆς βασιλικῆς ἀδείας, καὶ τοῦτο, ὅταν ζητηθῇ καὶ δοθῇ πρὸ τοῦ διορισμοῦ, ἢ, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἀρθρου, πρὸ τοῦ γενέσθαι τὴν κηδεστίαν. Δικ. Ὁργ. 273. 274.

276. Τὰ ἔργα τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετου, ιδίως δὲ τὰ τοῦ γραμματέως, δικηγόρου, συμβολαιογράφου ἢ κλητῆρος, δὲν συμβιβάζονται μὲ καμμίαν ἄλλην δικαστικὴν, διοικητικὴν, ἐκκλησιαστικὴν, στρατιωτικὴν, ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τοῦ περὶ συστάσεως τῶν δῆμων διατάγματος, εἰμὴ ὅτε οἱ νόμοι ἐπιτρέπουσι ρητῶς ἐξαίρεσιν τινα (ἀρθρ. 168, 278).—Ὅστις ἀναδέχεται ἢ κατέχει δύο ἢ πλείονας τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων, τιμωρεῖται μὲ ποινὴν πειθαρχικὴν· ἂν δὲ καὶ μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπίσημον κοινοποίησιν τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς ἐπιμένῃ κατέχων αὐτάς, ἀποβάλλεται ὅλων τούτων τῶν θέσεων. Δικ. Ὁργ. 292. 293.

Β. Διάταγμα 16 Ὀκτωβρίου 1836. Περί ἐρμηνείας τοῦ ἀρθρου 276 τοῦ περὶ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου.

1. Οἱ παρὰ πᾶσι τοῖς δικαστηρίοις εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεἰσαγγελεῖς δύνανται, κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 276 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰαν. (2 Φεβρ.) 1834 περὶ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κ.τ.λ. Νόμου διατεταγμένων, νὰ ἐκπληρώσωσιν ἔργα εἰσαγγελικά καὶ παρ' ὁποιοῦδήποτε ἄλλου τακτικῷ, στρατιωτικῷ, ἢ διοικητικῷ δικαστηρίῳ, ὅταν ᾖ θελον ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τὰ διδασκαλικά ἔργα δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστα μὲ τὰ ἔργα οἰουδὴ ποτε δικαστικοῦ ὑπαλλήλου.

277. Αἱ τοῦ προηγουμένου ἀρθρου ποιναὶ ἐπιβάλλονται, καὶ ὅταν δικαστικός τις ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετής, ἐξαιρουμένων τῶν ἐμποροδικῶν καὶ παντὸς εἶδους παρέ-

δρων, μετέρχεται τέχνην, τινά ἢ ἐμπόριον συγχρόνως μὲ τὴν ὑπηρεσίαν του. Ποιν. Νόμ. 292. 293. 464.

Β. Διάταγμα ὁ Ἰουλίου 1835. Περὶ τῆς ἐπιτηδεύσεως τῆς ἱατρικῆς παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν.

1. Ὅσοι εἰρηνοδικοί ἔχουσι γνώσεις ἱατρικὰς, δύνανται νὰ μετέρχωνται τοῦ ἱατροῦ τὸ ἐπάγγελμα, ἂν λάβωσι τὴν εἰς τὰ περὶ ἱατρικῆς Διατάγματα κανονισμένην ἄδειαν.—Τὸ ἄρθρον 277 τοῦ περὶ Ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου ἀπὸ 21 Ἰαν. (2 Φεβρ.) 1834 κηρύσσεται εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἀνεφάρμοστον ὡς πρὸς τοὺς ρηθέντας εἰρηνοδικὰς. Δὲν πρέπει ὅμως ἐξ αἰτίας τούτου νὰ βραδύνωσιν ἢ νὰ παραμεινῶσι τὰ δικαστικά των καθήκοντα τὰ ὑποῖτα ὀφείλουσι νὰ θεωροῦσι πάντοτε ὡς τὰ κύρια ἔργα των.

278. Οἱ εἰρηνοδικοί καὶ οἱ δικηγόροι δύνανται κατ' ἐξαίρεσιν, παρὰ τὰ διὰ τοῦ ἀρθρου 276 διατεταγμένα, νὰ διορισθῶσι πἀρεδροι παρὰ παντὶ δικαστηρίῳ.—Τὰ δικαστήρια ἔχουν μάλιστα τὸ δικαίωμα νὰ προσλαμβάνουν τοὺς τοιοῦτους, καὶ μὴ ὄντας ἐπίτῃδες διορισμένους, εἰς τὴν συνεδρίασιν κατ' ἐπικουρίαν, πρὸς ἀναπλήρωσιν δικαστοῦ τινος ἢ εἰσαγγελέως, ὡςάκις δὲν ὑπάρχει κανεὶς πἀρεδρος, ἢ δὲν εἶνε παρὼν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου.—Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ προσκληθεὶς, πρὶν ἀνελθεῖν τὰ ἔργα του, ὀρκίζεται τὸν διὰ τοῦ ἀρθρου 215 διατεταγμένον ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, ἂν τυχὸν δὲν εἶχεν ὀρκισθῇ εἰσέτι. Δικ. Ὀργ. 27. 215.

ΑΠ. 186 (1874) 76 (1893) 150 (1891) 31 (1875) 143 (1909). Ἐπειδὴ, κατὰ ἄρθρον 278 Δικαστικοῦ Ὀργανισμοῦ τὰ δικαστήρια ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ προσλαμβάνωσι τοὺς εἰρηνοδικὰς καὶ τοὺς δικηγόρους τοὺς μὴ ὄντας ἐπίτῃδες διορισμένους Πἀρεδρους εἰς τὴν συνεδρίασιν κατ' ἐπικουρίαν πρὸς ἀναπλήρωσιν δικαστοῦ τινος, ὡςάκις δὲν ὑπάρχει κανεὶς Πἀρεδρος, ἢ δὲν εἶνε παρὼν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Δικαστηρίου, οὐδόλως δὲ διακρίνει ὁ Νόμος μεταξὺ εἰρηνοδικῶν καὶ δικηγόρων, ἂν δηλ. οἱ πρῶτοι πρέπη νὰ προσλαμβάνωνται κατὰ προτίμησιν τῶν δικηγόρων πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κωλυμένου δικαστοῦ, ἀλλ' ἄδιακρίτως καλεῖ καὶ τοὺς μὲν καὶ τοὺς δὲ εἰς ἀναπλήρωσιν. Ὡστε δὲν εἶνε βέβαιος ὁ περὶ κακῆς συνθέσεως τοῦ ἐφετείου λόγος, λόγῳ ὅτι εἰς τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ἔλαβε μέρος ὁ δικηγόρος I., χωρὶς ν' ἀναφερῇται τὸ κώλυμα τοῦ εἰρηνοδικοῦ, οὐδ' ὤφειλεν ὁ δικηγόρος οὗτος ὡς λαβὼν μέρος εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἐφετείου νὰ ἀποστῇ τὸν ἀπὸ

ἄρθρ. 285 Ὁργ. Δικ. διατεταγμένοι ὄρκον, ὡς τὸ Δημόσιον ἐπαρλόμενος ἰσχυρίζεται, ἀφοῦ, κατὰ τὸ τῆς 21 8) ὁρίου 1863 ψήφισμα τῆς Β'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὅλοι οἱ Δημόσιοι λειτουργοὶ ὀρκίζονται τὸν αὐτὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας, τὸν ἐκεῖ ὀριζόμενον, καταργηθέντος τοῦ ἐν τῷ Δικ. Ὁργ. ὀριζομένου τύπου ὄρκου.

ΑΠ. 112 (1899) Ποινική. Ἐπειδὴ (278 Ὁργ. Δικ.) οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ δικηγόροι δύνανται νὰ προσληθῶσιν εἰς τὴν συνεδρίασιν κατ' ἐπικουρίαν πρὸς ἀναπλήρωσιν δικαστοῦ τινος ἢ εἰσαγγελέως, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ πάρεδρος ἢ δὲν εἶναι παρών, ἄνευ διακρίσεως ἢ πρέπη νὰ προτιμᾶται εἰς τοῦτο ὁ εἰρηνοδίκης τῆς ἐδρας τοῦ πλημμελειοδικείου, ἀπὸ τοῦ ἄλλου εἰρηνοδίκου τῆς αὐτῆς περιφερείας, ἢ οἱ δικηγόροι, ὥστε δὲν ὑπάρχει κακὴ συγκρότησις τοῦ δικάσαντος πλημμελειοδικείου διότι προσελήφθησαν δύο εἰρηνοδίκαι πρὸς συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου, ἀφοῦ δὲν ὑπῆρχον ἄλλοι τακτικοὶ δικασταί, οἱ δὲ πάρεδροι ἐκωλύοντο, ὡς βεβαιοῦσι τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως.

ΑΠ. 65 (1865). Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρ. 278 Ὁργ. Δικ., δυνάμει τοῦ ὁποίου οἱ δικηγόροι λαμβάνονται κατ' ἐπικουρίαν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν κωλυομένων δικαστῶν, καὶ τῶν νομίμων προηγουμένων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν, δὲν ἀπαιτεῖ νὰ γίνεται ἡ πρόσληψις κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν, ἐπομένως προσληφθέντος κατ' ἐπικουρίαν τοῦ δικηγόρου Β., δὲν ἦτο ἀνάγκη ν' ἀναφέρηται ἐν τοῖς πρακτικοῖς τὸ κώλυμα τῶν πρὸ αὐτοῦ διορισθέντων.

ΑΠ. 82 (1871). Ἐπειδὴ (27 καὶ 278 Δικ. Ὁργ.) ἀπόντος ἢ κωλυομένου τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ ἀντεισαγγελέως, ὁ μὲν νεώτερος δικαστὴς ἀναπληροῦ αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς εἰσαγγελίας καὶ εἰς τὴν συνεδρίασιν τοῦ δικαστηρίου, οἱ δὲ πάρεδροι καὶ οἱ δικηγόροι ἀναπληροῦσι τούτους μόνον ἐν τῇ συνεδρίᾳ, κωλυομένων καὶ τῶν δικαστῶν. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ὅτι ὁ διεξάγων τὴν υπόθεσιν δὲν δύναται νὰ ἦναι καὶ δικαστὴς αὐτῆς, ἐπειτα ὅτι ὅταν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ νεωτέρου δικαστοῦ ἀναπληροῦντος τὸν ἀπάντα ἢ κωλυόμενον εἰσαγγελέα καὶ ἀντεισαγγελέα, συγκαλεῖται τὸ δικαστικὸν συμβούλιον ἢ τὸ δικαστήριον, ὁ αὐτὸς δικαστὴς ὄχι μόνον ἀναπληροῦ τούτους καὶ κατὰ τὴν συνεδρίαν, ἀλλὰ καὶ δὲν δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς αὐτὴν ὡς δικαστὴς, ἀκόμη καὶ ὅταν ἕνα καὶ τούτου τὸ δικαστήριον ἢ τὸ συμβούλιον δὲν σύγκληται ὁλοσχερῶς ἐκ τακτικῶν μελῶν. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ὁ ἐφέτης Δ. ἀναπληρῶν τὸν κωλυόμενον εἰσαγγελέα καὶ ἀντεισαγγελέα συνέταξε καὶ ὑπέγραψε τὴν εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον τῶν ἐφετῶν πρότασιν, συνεπεία τῆς ὁποίας συνεκλήθη τούτο. Ὅθεν νομίμως αὐτὸς ἔλαβε μέρος εἰς τὴν συγκρότησιν αὐτοῦ ὡς ἀναπληρωτῆς τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἀντεισαγγελέως κωλυομένων, καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ δικηγόρος Γ. πρὸς ἀναπλήρωσιν δικαστοῦ, κωλυομένων τῶν ἄλλων δικαστῶν καὶ τῶν παρέδρων.

279. Ὅσα διὰ τῶν ἁρθρῶν 141, 161 καὶ 172 διετάχθησαν περὶ τῶν ἀρνούμενων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν

καθηκόντων αὐτῶν, ἢ βραδυνόντων περὶ ταύτην, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς ὅλους τοὺς εἰς τὰ ἄρθρα 97 καὶ 98 διατεταγμένους δικαστικούς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς. Πολ. Δικ. 56, 57, 213. Ποιν. Νόμ. 480. Ποιν. Δικ. 65. Δικ. Ὁργ. 292, 293.

280. Πᾶς πρόεδρος, δικαστὴς, εἰρηνοδίκης, εἰσαγγελεύς, ἀντεισαγγελεύς, γραμματεὺς καὶ ὑπογραμματεὺς, προσέτι πᾶς δικηγόρος καὶ κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου εἶναι ὑπόχρεως νὰ κατοικῇ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ εἶναι διωρισμένος· πᾶς δὲ συμβολαιογράφος καὶ κλητὴρ, εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐνεργεῖ τὰ καθήκοντά του.— Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, καί, ἐπιμένων εἰς τὴν παράβασιν, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας. Δικ. Ὁργ. 5, 6, 7, 22, 292, 293.

281. Ἐκαστος τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀναφερομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ὑποχρεοῦται νὰ μεταβῇ ἀμέσως μετὰ τὸν διορισμὸν του εἰς τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ θέσιν, ἢ, ἂν μετετέθῃ, εἰς τὴν νέαν θέσιν του.— Ὅταν δὲ, ἄνευ ἀνωτέρας ἀδείας, ἢ ἀποχρώντων δικαιολογημάτων, γίνῃ παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, καί, ἂν βραδύνῃ ὑπὲρ τὸν μῆνα, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας καὶ διορίζεται ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ. Δικ. Ὁργ. 7, 22, 288, 290, 292, 293.

Β. Διάταγμα 3 Μαΐου 1892. Περί ἐκτελέσεως τῶν ἁρθρῶν 281 καὶ ἐπ. τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων.

ἔχοντας ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 281 καὶ ἐπ. καὶ 302 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, τὸ ἄρθρον 20 τοῦ ΧΕΣ' νόμου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1877 περὶ προσήντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου ΑΩΟΔ' τῆς 31 Δεκεμβρίου 1890, τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου ΑΦΝΔ' περὶ διορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαστῶν κ.τ.λ., τὸν νόμον ΑΦΝΕ' τῆς 30 Ἰουνίου 1887, τὸν νόμον ΑΩΠΔ' τῆς 2 Ἰανουαρίου 1891 περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ΑΥ-Ρ' νόμου περὶ ἀποζη-

μιάσεως ὁδαιοπορικῶν ἐξόδων κατ. καὶ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ λογιστικοῦ νόμου, διατάσσομεν·

1. Πᾶς διοριζόμενος δικαστικός ὑπάλληλος ὀφείλει, μετὰ βαίνων εἰς τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ θέσιν, ἅμω τῇ ἀφίξει του ν' ἀναγγεῖλῃ τοῦτο ἐγγράφως καὶ ἀμέσως πρὸς τε τὸν προϊστάμενον καὶ τὸν εἰσαγγελέα τοῦ παρ' ᾧ διαώρισθῃ δικαστηρίου, ἢ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ πρωτοδικείου, εἰς ὃ ὑπάγεται ἡ θέσις του, ἐὰν οὗτος δὲν ἀνήκῃ εἰς τὸ προσωπικὸν πολυμελοῦς δικαστηρίου. Οἱ διοριζόμενοι εἰσαγγελεῖς ἀναγγέλλουσι τοῦτο πρὸς τε τὴν ἀμέσως προϊσταμένην αὐτῶν εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον. — Προκειμένου περὶ προβιβασμοῦ ἢ μεταθέσεως, πλὴν τῶν ἀνωτέρω δηλώσεων, οἱ εἰρηζόμενοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιῶσιν ἐγγράφως τὴν ἡμέραν τῆς εἰς τὴν νέαν αὐτῶν θέσιν ἀναχωρήσεώς των πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃ τῶς ἀνήκον. — Πᾶσα μετὰ βλακὶς δικαστικοῦ ὑπάλληλου εἰς τὴν θέσιν του δέον νὰ γίνηται διὰ τῆς συντομωτέρως ὁδοῦ.

2. Πᾶς δικαστικός ὑπάλληλος, ἀπομακρυνόμενος τῆς θέσεώς του ἐξ οἰουδήποτε ἄλλου νομίμου λόγου, πλὴν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περιπτώσεων, ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ ἐγγράφως πρὸς τε τὸν προϊστάμενον τοῦ δικαστηρίου εἰς ὃ ἀνήκει, καὶ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ δικαστηρίου ἢ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ πρωτοδικείου, εἰς ὃ οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται, ἐὰν δὲν ἀνήκῃ εἰς τὸ προσωπικὸν πολυμελοῦς δικαστηρίου, ἀναχωρῶν μὲν, τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς του, εὐθὺς δ' ὡς ἐπ' ἀνέλθῃ, τὴν ἐπάνοδόν του. Οἱ δὲ εἰσαγγελεῖς γνωστοποιοῦσιν ἐπίσης ἐγγράφως τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπομακρύνειν καὶ ἐπάνοδον πρὸς τε τὴν ἀμέσως προϊσταμένην εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον.

4. Πᾶσα κατὰ τὰ ἀνωτέρω γνωστοποίησις εἰσαγγελεῖς πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον καταχωρίζεται ἅμω εἰς βιβλίον, τηρούμενον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τούτῳ κατ' ἀφαιρητικὴν τάξιν τοῦ ἐπωνύμου τῶν δικαστικῶν ὑπάλληλων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος διατάγματος.

5. Ἐν παντὶ δικαστικῷ γραφεῖῳ τηρεῖται βιβλίον ἀπο

σιών τῶν παρ' αὐτῷ ὑπηρετούντων δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ σημειοῦνται α') τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, β') ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τοῦ ἐγγράφου, δι' οὗ ἐδόθη ἡ ἀδεία, γ') ἡ ἐκδόσις τοῦτο ἀρχῇ, δ') ἡ διάρκεια τῆς ἀδείας ταύτης, ε') ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἀδείας, καὶ ς') ἡ ἡμέρα τῆς εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐπανόδου τοῦ ἀπουσιάσσαντος ὑπαλλήλου. — Ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ σημειοῦται καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως καὶ ἐπανόδου τῶν προέδρων καὶ εἰσαγγελέων τῶν δικαιομένων εἰς τὴν ἡμέραν ἄνευ ἀδείας ἀπομάκρυνσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 282 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

6. Ἐν ἐκάστῃ εἰσαγγελίᾳ τηρεῖται ὅμοιον κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος διατάγματος βιβλίον ἀπουσιῶν διὰ τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους τοὺς ὑπηρετούντας παρὰ τῷ δικαστηρίῳ παρ' ᾧ ὁ εἰσαγγελεὺς διατελεῖ. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ ἐκάστης εἰσαγγελίας πρωτοδικῶν τηροῦνται αἱ αὐταὶ σημειώσεις καὶ διὰ τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους τῶν μὴ πολυμελῶν δικαστηρίων τῆς περιφερείας των.

7. Οἱ πρόεδροι, εἰρηνοδίκαι καὶ εἰδικοί πταισματοδίκαι, χορηγοῦντες κατὰ τὰ ἄρθρα 281 καὶ ἐπόμε. τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ἀδειαν ἀπουσίας, προνοοῦσι περὶ τῆς καταχώσεως αὐτῆς ἐν ταῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 βιβλίαις, γνωστοποιῶσι δ' αὐτὴν καὶ πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελεῖ. — Ὁ εἰσαγγελεὺς, λαμβάνων μὲν κατὰ τὰ ἀνωτέρω γινώσκων τῆς ἐκδόσεως τοιούτων ἀδειῶν, γνωστοποιεῖ ἀμέσως αὐτὰς πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, χορηγῶν δὲ αὐτὸς οὗτος τοιαύτην ἀδειαν, ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ αὐτὴν ἀμέσως πρὸς τὸν προϊστάμενον τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ δικαστηρίου καὶ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον.

8. Ἐν ἐκάστῳ ἐγγράφῳ ἀδείας, οὐδέποτε ἐκ τοῦ νόμου δυνάμενης ν' ἀναφέρηται εἰς τὸ παρελθόν, πρέπει νὰ ὀρίζηται ὁ χρόνος τῆς ἐναρξέως αὐτῆς· ἄλλως, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνηται ἐναρξίς τῆς χρήσεως τῆς ἀδείας αὐτῆς πέραν τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ αὐτῆς ἐγγράφου.

9. Πᾶς εἰσαγγελεὺς, ὑποχρεούμενος ἐκ τοῦ νόμου νὰ ἐπιδωκῇ ἀμέσως τὴν πειθορκικὴν τιμωρίαν παντὸς ὑπὸ τὴν δι-

καιοδοσίαν του δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, μὴ μεταβλίνοντος ἐν κλίρῳ εἰς τὴν θέσιν του ἢ ὑπερβλίνοντος τὸν τῆς ἀδείας του χρόνον, κατὰ τὰ ἄρθρα 281 καὶ ἐπόμε. τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, ὀφείλει ν' ἀναγγέλλῃ ἀμέσως πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον τὰ περὶ τῆς ἐνεργείας του ταύτης.

10. Πᾶσα ὑπὸ τῶν προηγουμένων ἄρθρων διατασσομένη γνωστοποίησις εἰσαγγελέως πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον πρέπει νὰ γίνηται τηλεγραφικῶς καὶ ἀμέσως.

11. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς ἀπουσίας τῶν δικηγόρων καὶ τῶν δικαστικῶν ὑπηρετῶν.

282.* Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς ὡς καὶ οἱ ἀναπληροῦντες τούτους δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρυνθῶσι τῆς θέσεώς των ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

283. Ὅλοι οἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μὴ ἀναφερόμενοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἄνευ ἀδείας ἀπὸ τὴν θέσιν των, ἀλλὰ χρήζουσιν ἐνεκα ἀπουσίας δεκατεσσάρων τῶν πολὺ ἡμερῶν· — 1) οἱ μὲν δικασταί, τῆς ἀδείας τοῦ προέδρου των· — 2) οἱ δὲ ἀντεισαγγελεῖς, τῆς τοῦ εἰσαγγελέως· — 3) οἱ εἰρηνοδίκαι, τῆς τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν· — 4) οἱ γραμματεῖς, τῆς τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν εἰρηνοδίκου ἢ προέδρου· — 5) οἱ δικηγόροι, τῆς τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, παρὰ τῷ ὁποίῳ διατελοῦσιν· — 6) οἱ συμβολαιογράφοι, τῆς ἀδείας τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν· — 7) οἱ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου εἰρηνοδικείου ἢ δικαστηρίου ἐμποροδικῶν, τῆς τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ προέδρου τῶν ἐμποροδικῶν, παρὰ τοῖς ὁποίοις εἶναι διωρισμένοι. Ὅλοι δὲ οἱ λοιποὶ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου, τῆς τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ δι-

* Τὸ ἄρθρον 282 δημοσιεύεται ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ Νόμου ΓΤΗΓ' 20 [22] Ὀκτωβρίου 1909 περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ἄρθρου 282 τοῦ Ὑργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων.

καστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι διωρισμένοι—8) οἱ κλη-
τῆρες, ἐκτὸς τῶν τοῦ ἀκροατηρίου, τῆς τοῦ εἰσαγγελέως
τῆς περιφερείας των. Δικ. Ὁργ. 281. 284. 285. 287. 289.

284. Ὁ πρόεδρος, πρὶν δώσῃ τὴν κατὰ τὸ προηγού-
μενον ἄρθρον ζητηθεῖσαν ἄδειαν, λαμβάνει τὴν γνώμην
τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι
διωρισμένος ὁ ἀναφερόμενος. — Ὡσαύτως οἱ εἰσαγγελεῖς
ὀφείλουν νὰ γνωστοποιῶσιν ἀνυπερθέτως πρὸς τὸν πρόε-
δρον τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου ὅλας τὰς παρ' αὐτῶν δο-
θεῖσας ἀδείας. Δικ. Ὁργ. 282. 283. 287.

285. Ὅταν οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 283 ἀναφερόμενοι ὑπάλ-
ληλοι θέλουν νὰ λάβουν ἄδειαν ἀπουσίας, ὑπερβαίνουσιν
τὰς δεκατέσσaras ἡμέρας, ὀφείλουν πάντοτε νὰ τὴν ζη-
τοῦν, παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ἥτις τὴν
δίδει κατὰ τὰς περιστάσεις. — Τὸ αὐτὸ γίνεται, καὶ ὅταν
ἢ κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 282 καὶ 283 δοθεῖσα
ἄδεια πρόκηται νὰ παρεκταθῇ ὑπὲρ τὰς δεκατέσσaras
ἡμέρας.* Δικ. Ὁργ. 289.

286. Οἱ ὑπογραμματεῖς λαμβάνουν ἄδειαν βραχυ-
τέρας ἢ μακροτέρας ἀπουσίας παρὰ τοῦ γραμματέως. —
Ἡ παραχώρησις ὅμως τοιαύτης ἀδείας ἀναγγέλλεται
ἀνυπερθέτως εἰς τὸν πρόεδρον καὶ εἰς τὸν εἰσαγγελέα. —
Ἄν ἐκ τούτου συμβῇ ἀταξία ἢ πρόσκομμα εἰς τὰς ὑποθέ-
σεις, τὸ δικαστήριον λαμβάνει πρόνοιαν κατὰ τὰ ἐν τῷ
ἄρθρῳ 123 διατεταγμένα. Δικ. Ὁργ. 289.

287. Οἱ πάρεδροι ὁποιοῦδήποτε δικαστηρίου, ἀφ' ἧς
στιγμῆς προσκληθῶσιν ὀφείλουν νὰ πράττουν κατὰ τὰ ἐν
τοῖς ἄρθροις 283—285 ὠρισμένα. Δικ. Ὁργ. 22.

288. Ὁ παραβαίνων τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 282, 283
καὶ 285 διατεταγμένα τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν,
καί, ἂν ἡ ἄνευ ἀδείας ἀπουσία διαρκέσῃ ὑπὲρ τὸν μῆνα,

* Μετὰ τὴν παρακατὸν καὶ Νόμον ΠΙΛΑ' 5 Ἰουλίου 1851 περὶ δι-
καστικῶν διακοπῶν.

ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας καὶ διορίζεται ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ. — Λί αὐταὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται, καὶ ὅταν τις παρατείνῃ τὴν ἀπουσίαν του ὑπὲρ τὴν ληφθεῖσαν ἄδειαν. Ὁργ. Δικ. 281. 290. 292. 293.

ΑΠ. 231 (1894). Ἐπειδὴ οἱ δικασταὶ δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρυνῶνται ἀπὸ τὴν θέσιν των ἄνευ ἀδείας ἐπὶ μὲν δεκατέσσαρας ἡμέρας παρὰ τοῦ προέδρου χορηγουμένης, ἐπὶ μακρότερον δὲ χρόνον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης (283 καὶ 285 Δικ. Ὁργ.) οἱ δὲ παραβαίνοντες ταῦτα καὶ ἄνευ ἀδείας ἀπουσιάζοντες τιμωροῦνται πειθαρχικῶς (288 Δικ. Ὁργ.) ὥστε ἡ ἐφέτης Κ. ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἄνευ ἀδείας καὶ ἀδικολογήτως ἀπουσιάζων εἶναι τιμωρήτεος μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν, τοῦ λόγου, ὅτι περιορίζεται τὰς πόλεις τῆς Ρωσσίας πρὸς κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὸν σκοπὸν, μὴ δικιολογοῦντος τὴν ἄνευ ἀδείας ἀπουσίαν, ὡς μὴ ἀναγκομένου εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνατεθέντων αὐτῷ καθηκόντων, ἀλλ' εἰς τὴν τῶν ἄλλων ἀρμοδίων ἀρχῶν.

289. Ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 282 περιπτώσεως, ὁ δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης δὲν ἀπολαμβάνει κατ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἄνευ ἀδείας ἀπουσίας, ἢ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς παραχωρηθείσης ἀδείας, παντελῶς μισθόν, οὔτε ἄλλην τινὰ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του ὠφέλειαν.*

290. Ἐὰν ἡ ἄνευ ἀδείας ἢ ἡ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς δοθείσης ἀδείας αὐτογνώμων ἀπουσία παραταθῇ ὑπὲρ τὸν μῆνα, οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς ὀφείλουν νὰ ἀναγγεῖλουν τοῦτο εἰς τὸν παρὰ τοῖς ἐφέταις ἀρμοδίον εἰσαγγελεῖα, οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἐφέταις καὶ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεῖς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, ὑποβάλλοντες συγχρόνως, κατὰ τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 10, 136, 153 καὶ 169 διατεταγμένα, καὶ τὰς περὶ ἀναπλήρωσεως τῆς κενῆς θέσεως προτάσεις των.

291. Ἐκτὸς τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 452 καὶ 454 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὠρισμένων περιπτώσεων, αἱ παραβάσεις τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀπαιτουμένης ἐχεμυθίας τιμω-

* Ἐπιθ. Νόμον ΑΦΝΕ' 30 Ἰουνίου [22 Ἰουλίου] 1887 ἄρθρ. 4 καὶ Νόμον ΓΞΔ' 8 [11] Ἰουλίου 1905 ἐν τεύχει Λογιστικῆ Νομοθεσίας.

ρουνται με πειθαρχικὸν πρόστιμον καὶ με πρόσκαιρον παύ-
σιν. Ποιν. Νόμ. 455. Ὁργ. Δικ. 292, 293.

292. Ἐκτὸς τῶν ρητῶς ὠρισμένων περιπτώσεων, οἱ
δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ ἀκομῇ καὶ τότε τι-
μωροῦνται με πειθαρχικὴν ποινὴν, ὅταν διὰ ραθυμίαν,
ὀκνηρίαν ἢ κουφότητα παραμελῶσιν ἢ παραβαίνωσι τὰ
καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ *[[ἐκ τε τούτου καὶ]]* διὰ
κακοήθους διαγωγῆς καθίστανται ἀνάξιοι τῆς ὑπηρεσίας
των. Ὁργ. Δικ. 116, 138, 141, 143, 144, 145, 149,
159, 160, 161, 162, 163, 171, 172, 174, 178, 181,
182, 183, 184, 187, 188, 203, 211, 244, 245, 246,
247, 252, 253, 260, 273, 274, 276, 277, 279, 280,
281, 288, 291, 296, 297. Πολ. Δικ. 192, 200, 204.
Ποιν. Δικ. 49, 56, 59, 74, 88, 91, 223, 235, 370,
488, 489, 499, 530, 559, 560. Ποιν. Νόμ. 488.

ΑΠ. 115 (1894). Ἐπειδὴ κατὰ μὲν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Νό-
μου 1878, οἱ ἔφοροι τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ὀφεί-
λουσι δύο τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας νά
ᾤσιν ἀφικνέμενοι εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ νομοῦ ἢ τῆς ἐρισθείσης ἐπαρ-
χίας· ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἀπὸ 9 Ἰουνίου
1895 καὶ ὑπ' ἀριθ. 215 ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πά-
γου ἐν ἀλομελείᾳ, ὃ ἐν Πάτραις ἐφέτης Γ' διωρίσθη ἔπαρος τῶν ἀντι-
προσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἐν τῷ Β' τμήματι τοῦ Δήμου Καρ-
πενήσιων τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν,
ἐνεργηθεῖσαν ἐν τῷ τμήματι τούτῳ τὴν 25 Ἰουνίου 1896, ὅταν ὁ ἔπα-
ρος αὗτος ὥραιοι νά μεταβῇ εἰς Καρπενήσιον, πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρ-
χίας, δι' ἣν ὡς εἴρηται διωρίσθη ἔπαρος κατὰ τὴν ἐκείσε ἐνεργουμέ-
νην ἐκλογὴν.

Ἐπειδὴ ἡ προκειμένη παράλειψις προβλέπεται καὶ τιμωρεῖται ὑπὸ
τοῦ ἀρθρου 292 Δικ. Ὁργ.

ΑΠ. 72 (1897). Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 88 τοῦ Συντάγματος,
εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν ἀντεθεῖ ἡ φρουρὰ τῆς ἰσοδότητος τῶν
δικαστῶν καὶ ἡ παύσις τῶν παρεκτροπομένων ἐπομένως οὐδὲμία ἑτέρα
ἐξουσία ἔχει δικαίωμα νά ἐπικρίνῃ τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου
ἀποφάσεις αὐτῆς.

Ἐπειδὴ (9 Νόμου ΥΜΓ' τοῦ 1871), οἱ ἰσόβιοι δικασταὶ δύνανται
νά παύσῃ καὶ ἐὰν κατεδικάσθησαν τελεσιδικῶς κατὰ τοὺς κειμένους
νόμους, εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν προσωρινῆς παύσεως ἐνὸς μηνὸς ἢ εἰς
δύο πειθαρχικὰς ποινὰς πρόστιμου ἢ ἐπιπλήξεως.

Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ σχετικῶν ἀποφάσεων, ὁ ἐφέτης Ε. ἐπιμωρήθη τελεσιδικίᾳ πειθαρχικῶς δις δι' ἐπιπλήξαις, κατὰ συνέπειαν, συνωδᾷ τῇ προηγουμένῃ σκέψει, συντρέχει περίπτωση, ὅπως ὁ Ἀρειος Πάγος ἐν ὁλομείᾳ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς παύσεως αὐτοῦ, ὡς δὲ προκύπτει ἐκ τῶν ὑποβληθέντων ἐγγράφων τὰ παραπτώματα εἰς ᾧ ὁ ρηθείς ἐφέτης ὑπέπεσεν, ἐν συνόλῳ λαμβανόμενα, δικαιολογούσιν ἀποχώρῳ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας παῦσιν του.

ΑΠ. 152 (1896). Ἐπειδὴ ἄληθῶς μὲν, καθ' ὃ δὲ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελεύς ὑποστηρίζει ἐν τῇ προτάσει αὐτοῦ, ὁ καταδικῶν κόμηνος εἰσαγγελεύς παρεκτραπείς ἐν τῇ ἐνώπιον τοῦ κακουργισοῦ κείνου Λαμίας, ἐνθα παρέστη ὡς ὑποκατάστατος τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως, ἀγορεύσει αὐτοῦ, εἰς ἐκφράσεις οὐχὶ ἀπλῶς τρυφίας, ἀλλὰ καὶ προσβλητικὰς τῆς ὑπολήψεως προσώπων μηδὲν ἐχόντων ἐν τῇ δίκῃ μέρους καὶ ὧς ξένων τῆς κατηγορίας ἣν ὑπεστήριξεν, ὡς καὶ ὅλο κλήρου τάξεως πολιτῶν, κατέδειξεν οὕτως ἐκ κουφότητος καὶ ἀπερίσκεψιας διαγωγῆς μὴ συνάδουσας πρὸς τὸ ἀξίωμα τῆς δημοσίας καθήγορουσας ἀρχῆς, δι' οὗ εἶνε περιβεβλημένος, καὶ ὅπερ ἐπιβάλλει ἐπὶ αὐτὸν τὸ καθήκον τοῦ νὰ μὴ ἐξέρχεται ἀγορεύων τῶν ὁρίων τῆς εὐπρεπείας καὶ τῆς περὶ τὰς φράσεις σεμνότητος, καὶ εἶνε ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ πειθαρχικῶς τιμωρητέος κατὰ τὸ ἄρθρον 292 Δικ. Ὁργ., λαμβάνον ὅμως ὑπ' ὄψιν τὸ δικαστήριον ὅτι αἱ περὶ τῶν ἐλέγχθαι φράσεων ἐξηγέθησαν ὑπὸ τοῦ καταδικωμένου εἰσαγγελέως ἐν τῇ ρύμῃ τοῦ λόγου αὐτοῦ, οὐχὶ ἐπὶ σκοπῷ δυσφημίσεως καὶ περιφρονησεως τῶν κατονομασθέντων ὑπ' αὐτοῦ προσώπων, ἀλλ' ἵνα κλονίσῃ, ὡς ἐφρόνει, τὴν ἀξιοπιστον μαρτυρικῶν τιμωρητέος κατὰ τὸ ἄρθρον 292 Δικ. Ὁργ., λαμβάνον ὅμως τούτου ἡδυνάτο νὰ ἐχῇ ἐφαρμογὴν ἐὰν δὲν ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης κατετράχετο ἐν ἐξάψει, ἣν ὡς ἦτορ ἐπόμενον ἐπέτεινεν ἡ σφοδρότης τῆς συζητήσεως, κρίνει ὅτι ἡ ἀνκαλοῦσιν εἰς τὸ παράπτωμα εἰς ὃ ὑπέπεσε ποινὴ εἶναι ἡ τοῦ προστίμου.

ΑΠ. 194 (1894). Ἐπειδὴ ὁ ἀναιρεσεῖαν παρεπέμφθη νὰ δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος, ὅτι τῷ 10 Μαρτίου 1893 ἐδημοσίευσεν ἀποφασιν ὡς πταισματοδίκης Καλαυρίας, δι' ἧς καταδίκασε τὸν δημόσιον καθήγορον Δρυόπης εἰς προσωρινὴν παῦσιν ἐξ μηνῶν, καὶ οὕτω παρέβη τὸ καθήκον τῆς εἰς αὐτὸν ἐπιστετραμμένης ὑπηρεσίας ἐπὶ σκοπῷ βλάβης τοῦ ρηθέντος δημοσίου καθηγόρου, ἥτοι ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἁρθροῦ 487 Π. Νόμου. Τὸ ἄρθρον ὅμως τούτου ἡδυνάτο νὰ ἐχῇ ἐφαρμογὴν ἐὰν δὲν ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης κατετράχετο ἐν ἐξάψει, ἣν ὡς ἦτορ ἐπόμενον ἐπέτεινεν ἡ σφοδρότης τῆς συζητήσεως, κρίνει ὅτι ἡ ἀνκαλοῦσιν εἰς τὸ παράπτωμα εἰς ὃ ὑπέπεσε ποινὴ εἶναι ἡ τοῦ προστίμου.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ ἄρθρον 474 Ποιν. Νόμου, εἰς ὃ ἡδυνάτο νὰ ὑπαχθῇ ἡ πράξις τοῦ ἀναιρεσεῖαντος, δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

διότι κατ' αὐτὸ ἀπαιτεῖται ὅπως ὁ κατηγορούμενος δημόσιος ὑπάλληλος διέπραξε τοῦτο (αὐτογνωμόνως καὶ ἐν γνώσει τῆς παραβιάσεως τῶν ὁρίων τῶν καθήκοντων του), τὰ στοιχεῖα δὲ ταῦτα ἐλλείπουν ἐν τῷ ἀδικήματι δι' ὃ ἐν γένει ἡ παραπομπὴ καὶ ἐπομένως καλᾶσιμος πρᾶξις δὲν ὑφίσταται, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς Ποιν. Νόμου, ἀλλὰ μόνον περίπτωσις πειθαρχικῆς καταδιώξεως ἐπὶ κοινότητι, κατὰ ἄρθρον 292 Δικ. Ὁργ., περὶ ἧς δύναται νὰ γείνη ἡ προσήκουσα καταδίωξις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Πειθαρχικαὶ ποιναί, καὶ πειθαρχικὴ ἐξουσία.

293. Αἱ ἐπιβληθησόμεναι πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι: —1) ἐπίπληξις.—2) πρόστιμον τριῶν μέχρις ἑκατὸν δραχμ. —3) ὑποχρέωσις εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τῆς ἀμελείας τῶν προξενθέντων δικαστικῶν ἐξόδων, ἂν καὶ δὲν ᾔθελον ζητηθῇ παρὰ τοῦ ζημιωθέντος.—4) προσωρινὴ παύσις τῆς ὑπηρεσίας ὀκτὼ ἡμερῶν μέχρις ἑξ μηνῶν. Ὁργ. Δικ. 89. 97. 4. 143. 145. 294. 295. Πολ. Δικ. 213. 214.

ΑΠ. 239 (1873). Ἐπειδὴ, (415 Ποιν. Δικ. καὶ 34 Ὁργ. Δικ.) ἀπαιτεῖται κατὰ τὴν συζήτησιν ἢ παρουσίᾳ τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀναπληρωτῶν, ὅτινες, [27 καὶ 293 Ὁργ. Δικ.] εἰσὶν ὁ Ἀντεισαγγελεὺς ἢ ὁ νεώτερος δικαστὴς ἢ πρέσβης ἢ δικηγόρος ὅπως ὅμως εἰς τῶν ἀναπληρωτῶν ἐνεργήσῃ τὰ τοῦ εἰσαγγελέως καθήκοντα, ἀναγκαῖον (27 Ὁργ. Δικ.) νὰ κωλύηται ὁ προηγούμενος αὐτοῦ, ὅπερ δεόν νὰ βεβαιουῖται διὰ τῶν πρακτικῶν, διότι ἀνευ τῆς ἐν τοῖς πρακτικοῖς τούτου μνείας τεκμαίρεται μὴ ὑπάρχον κώλυμα, καὶ ἐπομένως κακὴ τοῦ Δικαστηρίου σύνθεσις· ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου, ἀναφερομένου ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι ἀπεσύρθη ὁ ἀντεισαγγελεὺς, ὅστις ἐξεπλήρου καθήκοντα Εἰσαγγελέως, κωλυομένου αὐτοῦ, κατὰ τὰ πρακτικά, καὶ ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ δικηγόρου Κ., οὐδὲως δὲ ἀναφερομένου ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι ἐκωλύετο ὁ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀποσυρθέντος (καθὼ κωλυομένου, ἀφοῦ οἶκοθεν ἀπεσύρθη, τοῦ Ἀντεισαγγελέως) νεώτερος δικαστὴς, ὅστις [27 Ὁργ. Δικ.] ἦν ὁ τοῦ κωλυομένου Ἀντεισαγγελέως ἀναπληρωτής, προέκυψε κακὴ τοῦ Δικαστηρίου σύνθεσις, ὅπερ δίδει γόραν εἰς ἀναίρεσιν.

Ἐπειδὴ ἡ μὴ ἐν τοῖς πρακτικοῖς μνεία τοῦ κωλύματος τοῦ νεώτερου δικαστοῦ, τοῦ κατὰ τὸν νόμον ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἀποσυρθέντος Ἀντεισαγγελέως, ὅπερ ἐπιφέρει τὴν ἀναίρεσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀπαράδεκτα εἶναι εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Συνόδων, τὸ δικαστήριον κρίνει εὐλογον νὰ ἐπιβληθῇ εἰς αὐτὸν πειθαρχικὴ ποινὴ, καὶ δὴ χρηματικὸν ποσὸν δραχμ. 30.

ΑΠ. 68 (1874). Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ 31 ἄρθρου τοῦ περὶ ἐξουβρίσεων καὶ περὶ τύπου νόμου, συνδυαζομένων πρὸς τὸ 293 ἄρθρον τοῦ Ὁργ. τῶν Δικ., προκύπτει, ὅτι πᾶσα ἔμμεσος ἢ ἄμεσος προσβολή καὶ ἐξουβρίσις συνυπηρετοῦντων δικαστικῶν λειτουργῶν τιμωρεῖται, κατὰ τὰς τοῦ Ὁργ. Δικ. διατάξεις περὶ πειθαρχ. ποινῶν καὶ πειθαρχικῆς ἐξουσίας, ὡς παράδειξις καθήκοντος.

Β. Διάταγμα 21 Σεπτεμβρίου 1836 περὶ τοῦ ἄρθρου 293 § 4 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

Ἡ πειθαρχικὴ τῆς προσωρινῆς παύσεως ποινὴ ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν καταδικασθέντα δημόσιον ὑπάλληλον τὸν δημόσιον χρεωκτῆρα, ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ, καὶ καθίστησιν αὐτὸν ἀνικανὸν νὰ ἐκπληροῖ πρὸς οἰκὸδότην ἀρχῇ τὰ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἔργα.

294. Ἡ προσωρινὴ παύσις συνεπιφέρει τὴν στέρησιν τοῦ μισθοῦ καὶ πάσης ἄλλης ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὠφελείας. Ὁργ. Δικ. 13. 207. 293. 4. 295. 308.

ΑΠ. 172 (1885), 256 (1886). Τῆς προσωρινῆς παύσεως ἐπιφεροῦσθαι τὴν στέρησιν τοῦ μισθοῦ, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ, καὶ τὴν ὑποχρεῶσιν τοῦ ἀπολυθέντος νὰ πᾶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπολύσεως τῶν καθήκοντων αὐτοῦ ὑποχρεώσεις, χωροῦσα ἄμέσως μετὰ τὴν πειθαρχικὴν ἀπόφασιν, στερεῖ αὐτὸν τοῦ μισθοῦ ἀσχετῶς πρὸς τὴν μέλλουσαν τύχην τῆς πειθαρχικῆς καὶ αὐτοῦ ἀποφάσεως.

295. Πᾶσα πρᾶξις γενομένη παρὰ τινος πεπαυμένου προσωρινῶς ἢ ἀποβεβλημένου τῆς ὑπηρεσίας δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, ιδίως δὲ παρὰ δικηγόρου, γραμματέως, συμβολαιογράφου ἢ κλητῆρος μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπίσημον τῆς προσωρινῆς παύσεως ἢ ἀποβολῆς κοινοποίησιν, λογίζεται ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα. Ὁργ. Δικ. 293. 4. Πολ. Δικ. 201. 202.

296. Ὅσάκις, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος ἢ ἄλλου τινὸς νόμου, ἐκ τῆς παραλείψεως τῶν νομίμων διατυπώσεων προέκυψεν ἄκυρότης, οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρεταί, ιδίως δὲ οἱ γραμματεῖς, οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι ἢ οἱ κλητῆρες, οἵτινες ἐγιναν αἵτιοι τοῦτου καταδικάζονται κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον εἰς τὰς ἀπο-

ζημιώσεις.—Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρετῶν κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν βλάβπτωσιν ὅπωςδῆποτέ τινα ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας, ἂν καὶ ἡ πράξις ἢ ἡ ἑλλειψὶς δὲν ἐπιφέρῃ ἀκύρωσιν.—Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις καταγινώσκεται ποινὴ πειθαρχικὴ ἐν δὲ παραβάσει διατάξεώς τινος τοῦ ποινικοῦ νόμου συνεπιβάλλεται καὶ ἐτι βαρυτέρα. Πολ. Δικ. 201 ε. Π. Ν. 476. Ποιν. 499.

297. Ἀκύρωσις καὶ πρὸς ἀποζημίωσιν καταψήφισις δὲν γίνεται πειθαρχικῶς, ἀλλ' ἐπὶ συνεδριάσει παρὰ τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου, κατ' αἵτησιν τῶν ζημιωθέντων, ἰδίως δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, τὰς ἀφορώσας τὰς ἐναντίον τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων πολιτικὰς ἀγωγὰς. Πολ. Δικ. 56. 203. Ποιν. Νόμ. 65. Ὁργ. Δικ. 292. 293.

298. Πότε καὶ πῶς ὁ πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐπιβάλλῃ πειθαρχικὰς ποινὰς προσδιωρισθῇ ἡδὴ εἰς τὸ ἄρθρον 89.—Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ εἰρηνοδίκης ὡς πρὸς τοὺς παρ' αὐτῷ διωρισμένους γραμματεῖς, δικηγόρους καὶ κλητῆρας (ἄρθρον [62] ἴσ. 89).—Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία τῶν εἰσαγγελέων προσδιορίζεται εἰδικώτερον εἰς τὰ ἄρθρα 97, 141, 161, 172 καὶ 279.—Καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις μόνον τὰ πολυμελῆ δικαστήρια καὶ ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν πειθαρχικὰς ποινὰς. Ὁργ. Δικ. 26. 299. 300. 302. 307. 309. Ποιν. Δικ. 539.

299. Ὅλα τὰ κατὰ τὴν δημόσιον συνεδριάσιν πραχθέντα ἢ ἀνακαλυφθέντα πειθαρχικὰ παραπτώματα κρίνονται αὐτόθι ἄνευ ἀναβολῆς.—Ὅλα τὰ παρὰ τῶν διαδίκων ἢ αὐτεπαγγέλτως παρὰ τῶν εἰσαγγελέων εἰσαχθέντα πειθαρχικὰ παραπτώματα ἀποδεικνύονται διὰ τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 98 καὶ 99 ἄρμοδίου εἰσαγγελέως, καὶ κρίνονται κατὰ πρότασιν αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἀνήκοντος δικαστι-

κοῦ συμβουλίου. Πολ. Δικ. 169. 206. 574. 727. Ποιν. Νόμ. 370. 499.

ΑΠ. 118 (1896). Ὁλομέλεια. Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρ. 299 Ὁργ. Δικ. ἔχει ἐφαρμογὴν, ὡς ἐκ τοῦ σαφοῦς γράμματος αὐτοῦ προκύπτει ἐναργῶς, ὅταν πρόκηται περὶ πειθαρχικῶν παραπτωμάτων ἐνώπιον τῶν δημοσίων δικαστῶν δικαστηρίων πραχθέντων ἢ ἀνακαλυφθέντων καὶ οὐχὶ περὶ παραπτωμάτων ἀνακαλυφθέντων ὑπὸ τῶν δικαστικῶν συμβουλίων, ἅτινα, κατὰ τὰς περὶ τούτων διατάξεις Ποιν. Δικ. δὲν συνεδριάξουσιν δημοσίως (ἄρθρον 248). ὅτι δὲ τοιαύτη εἶναι ἡ μόνη ὁρθὴ ἔννοια ἄρθρου 299 Δικ. Ὁργ., συνάγεται προσέτι καὶ ἐκ τῶν ὁριζόντων ἐδικῶς περιπτώσεως, τῆς ἐφαρμογῆς τῆς γενικῆς διατάξεως ἄρθρου 209 Δικ. Ὁργ., ἄρθρων 166—170 καὶ 206 Πολ. καὶ 357 καὶ 370 Ποιν. Δικ. ἐν οἷς περὶ πειθαρχικῶν παραδρομῶν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῶν δικαστηρίων πραχθειῶν ἢ ἀνακαλυφθειῶν γίνεται λόγος.

Ἐπειδὴ ἐναντίον τῶν εἰρημένων διατάξεων τὸ συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν διὰ τοῦ βουλευματος ἐπέβαλε πειθαρχικὴν ποινὴν ἐπιπλήξεως εἰς τὸν εἰρηνοδίκην Ξηροχωρίου διὰ πειθαρχικὸν αὐτοῦ παράπτωμα, ἀνακαλυφθὲν κατὰ τὴν διάσκεψιν τοῦ συμβουλίου, ἤτοι διὰ τὴν παράλειψιν τοῦ εἰρηνοδίκου τοῦ νὰ ὑπογράψῃ τὰς ὑπ' αὐτοῦ συνταχθεῖσας ἀνακριτικὰς ἐκθέσεις, ἅρα τὸ βούλευμα τοῦτο εἶναι ἐναιρετέον.

300. Λί πειθαρχικαὶ ποῖναι ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου.—1) τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὡς πρὸς τοὺς εἰρηνοδικὰς καὶ πταισματοδικὰς μετὰ τῶν παρέδρων αὐτῶν καὶ τῶν γραμματέων, ὡς πρὸς τοὺς συμβολαιογράφους, καὶ ὅλους τοὺς παρὰ τοῖς εἰρηνοδικαῖς, πρωτοδικαῖς, [[ἐμποροδικαῖς]], ἢ πλημμελειοδικαῖς διωρισμένους δικηγόρους, κλητῆρας καὶ ὑπογραμματεῖς.—2) τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ὡς πρὸς τοὺς πρωτοδικὰς, [[ἐμποροδικὰς]] καὶ πλημμελειοδικὰς μετὰ τῶν παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέων, ἀντεισαγγελέων, γραμματέων καὶ παρέδρων, καὶ ὡς πρὸς τοὺς παρὰ τοῖς ἐφέταις διωρισμένους δικηγόρους, ὑπογραμματεῖς καὶ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου.—3) τοῦ Ἀρείου πάγου, ὡς πρὸς τοὺς συνέδρους, τοὺς ἐφέτας καὶ τοὺς δικαστὰς ἐκτάκτου τινὸς στρατιωτικοῦ δικαστηρίου μετὰ τῶν παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέων, ἀντεισαγγελέων, γραμματέων καὶ παρέδρων, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τοὺς παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δικηγόρους, ὑπογραμματεῖς

καὶ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου. Ὁργ. Δικ. 26. 98. 99. 116. 299. 302. 303. 305. 306.

ΑΠ. 94, (1867). Ἐπειδὴ ὁ τοῦ δικαστηρίου τῶν Συνέδρων προεδρεύων παραλιπὼν ἐξ ἀπροσεξίας νὰ ἐρκίσῃ τὸν μάρτυρα κατὰ τύπον καὶ γενόμενος διὰ τοῦτο παραίτιος τῆς ἀναιρέσεως τῆς προσβαλλομένης αποφάσεως, καθίσταται τιμωρητέος πειθαρχικῶς (499 ποιν. δικ. καὶ 293 § 2 Ὁργ. Δικ.).

ΑΠ. 90 (1860). Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων, ἀποδείκνυται, ὅτι ὁ πταισματοδίκης Σ. καὶ ὁ δήμαρχος Π. ἔδειξαν ἐπὶ τῆς προκειμένης περιπτώσεως τοῦλάχιστον σύγγνωστον κουφότητα περὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων τῶν καὶ προφανῇ παραδίαισι αὐτῶν, καὶ ὁ μὲν πρῶτος ὡς παραγγελίας αὐτεπαγγέλτως ἀνευ παραγγελίας ἀνωτέρας ἀνακριτικῆς ἀρχῆς ἀνάκρισιν ἐπὶ πταίσματος εἰσαχθέντος ἐνώπιόν του καὶ δικάσας παρὰ τὸν νόμον ἀνευ ἐγκλήσεως πράξιν ἣτις δὲν καταδικάζεται εἰμὴ κατ' ἐγκλήσιν καὶ ἀναρμοδίως παρὰ δημάρχου ἄλλης περιφέρειας, ἢ ἐκείνου ἐνθα ἐγένετο ἡ πράξις εἰσαχθεῖσαν ὁ δὲ δευτέρος παρανόμως ἐπελήφθη ἀνάκρισιν καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς ἐξουσίας του κατεδίωξεν ἐνώπιον τοῦ πταισματοδικείου θουρίας πράξιν, γενομένην εἰς ἄλλον δῆμον ἐκείνου τὸν ὁποῖον κατὰ νόμον ἡδύνατο νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ ἐνώπιον δικαστηρίου. Ἄρα ἡ πρότασις τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελέως τοῦ νὰ τιμωρηθῶσιν ἀμφοτέροι οὗτοι πειθαρχικῶς εἶναι νόμιμος, καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὸν ἀστυνομὸν θουρίας, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου οὔτε κἂν ἀναφέρεται, οὗτος οὐδὲ ἐνήργησεν ἐπὶ τοῦ εἰρημένου ἐγγράφου, ἄρα καὶ ἂν τὸ ἐδέχθη, ὅπερ καὶ τοῦτο δὲν φαίνεται, οὐδεμίαν ἐκ τούτου ἔδειξεν ἀμέλειαν ἢ ἄλλην παραβίαν ἐν τῇ ἐνέργειᾳ τῆς ὑπηρεσίας του.

301. Κατὰ τῶν ἀρειοπαγιτῶν, τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως, ἀντεισαγγελέως, γραμματέως καὶ τῶν παρέδρων, αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται μόνον παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας. Ὁργ. Δικ. 99.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Διεξαγωγή τῶν πειθαρχικῶν ὑποθέσεων.

302. Ὅταν τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν βραδύνη, παραμελῇ ἢ ὅλως παραλείπη τὴν καταφῆρσιν τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς, τὸ προϊστάμενον αὐτοῦ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν κατ' αἵτησιν τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτ' ἐκείνου τὴν προσήκουσαν ποινὴν καὶ συγχρόνως νὰ παραγγύῃ τὸν

ἀμελοῦντας πρωτοδικας ὥστε νὰ δεικνύωσι τοῦ λοιποῦ μεγαλητέραν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων αὐτῶν.—Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει ὁ μὲν Ἀρειος Πάγος ὡς πρὸς τὰ δικαστήρια τῶν ἐφετῶν, τῶν συνέδρων καὶ τὰ ἔκτακτα στρατιωτικά, ἡ δὲ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία ὡς πρὸς ὅλα τὰ δικαστήρια τοῦ βασιλείου.

ΑΠ. 76 (1896). Ἐπειδὴ ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις πειθαρχικῆ οὐσα δέον νὰ κρίθῃ κατὰ τὰς περὶ πειθαρχικῶν ὑποθέσεων διατάξεις αἰτίνας ἀναγράφονται ἐν τῷ Γ' μέρει τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, τὸ μέρος δὲ τοῦτο, διατιρούμενον εἰς τρία κεφάλαια, προνοεῖ ἐν μὲν τῷ Α' περὶ τῶν πειθαρχικῶν περιπτώσεων, ἐν δὲ τῷ Β' περὶ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας (ἥτοι τῶν δικαστικῶν ὀργάνων, αἵτινες ἔχουσιν ἐξουσίαν ὅπως ἐπιβάλλωσι πειθαρχικὰς ποινὰς) καὶ ἐν τῷ Γ' περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν πειθαρχικῶν ὑποθέσεων· καὶ ἐν ταῖς τρισὶ δὲ τούτοις κεφαλαίοις οὐδεμίᾳ διάκρισις γίνεται μεταξὺ τῶν πειθαρχικῶν πράξεων, τῶν τιμωρουμένων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, καὶ τῶν τιμωρουμένων ὑπὸ τῶν δικαστικῶν συμβουλίων, ὥστε κατ' ἀνάγκην ἡ διεξαγωγή ἀμφοτέρων ὑπάγεται εἰς τὰς αὐτὰς ἀναγραφόμενας διατάξεις, ἐφ' ὅσον ἐν Ποιν. Νόμῳ ἢ ἐν Πολ. Δικ. ἢ ἄλλῳ νόμῳ δὲν ὑπάρχωσιν ἀντίθετοι, τροποποιήσαντα ταῦτα, ἢ διατάσσουσι ἕτερον τρόπον τῆς διεξαγωγῆς αὐτῶν, ὡς συμβαίνει π. γ. ἐν ταῖς περιπτώσεσι ἄρθρων 166—169 καὶ 206 Πολ. Δικ., καθ' ἃ συνδυαζόμενα, ἐπιτρέπεται τὸ ἑνδικον μέσον τῆς ἀνακοπῆς, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ἄρθρου 203 Πολ. Δικ., καθ' ὃ ἐπιτρέπονται τὰ συνήθη ἐν δικᾷ μέσῳ, τοῦτο δ' ἐξάγεται ἐκ τε τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ κεφαλαίου Γ., ἐγρῶσης ἄνευ, τινὲς δικαστολῆς «διεξαγωγή τῶν πειθαρχικῶν ὑποθέσεων» καὶ ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ, καθ' ὃ διὰ μὲν τοῦ ἄρθρου 30² προνοεῖται ἡ περίπτωσις τῆς βραδύτητος ἢ ἀμελείας τῶν δικαστηρίων πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν καὶ συνέδρων, ὅπως κατελήφθησιν τὴν πειθαρχικὴν ποινὴν, συμπεριλαμβανομένης ἀναμειβόλου καὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 299, ὡς μὴ μνημονευομένης ἐξαιρέσεως πινος, καθ' ὃ τὰ κατὰ τὴν δημοσίαν συνεδρίαν πραχθέντα ἢ ἀνακαλυφθέντα παραπτώματα κρίνονται αὐτόθι ἄνευ ἀναβολῆς· διότι ἄλλως ἤθελε προκύψῃ τὸ ἄστοπον συμπέρασμα ὅτι διὰ τὴν μὴ τιμώρησιν τῶν ἐν τῷ ἀκρατηρίου παραπτωμάτων ἀργεὶ ἡ τῶν ἀνωτέρων καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐπιδολίψις, ἣν καθιεροῖ τὸ ἄρθρον τοῦτο Ὁργ. Δικ. καὶ καθ' ὅσον διὰ τοῦ ἄρθρου 303 διαγράφεται ὁ τρόπος τῆς συνεδριάσεως καὶ ἀποφάσεως τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου· ταῦτ' αὐτὸ δὲ συνάγεται καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου 302, ὅπερ προνοεῖ καὶ περὶ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων διὰ τὴν ἐπιβολὴν πειθαρχικῶν ποινῶν, ἔννοον βεβαίως τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, διότι συμβούλιον δικαστηρίου συνέδρων οὐκ ἔστιν οὐ νόμος ἀναγνωρίζεται, καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου 305 καθ' ὃ ὅλα αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις (ἐκτός τῶν περὶ ἐκπλήξεως ἀνελ-

λονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ἂν διὰ κρίσεως ἂν ἐξε-
δοθήσαν ὑπὸ δικαστηρίου δημοσίᾳ συνεδριάζοντος ἢ ὑπὸ δικαστικοῦ
συμβουλίου· ἐντεῦθεν ἔπεται α') ὅτι καὶ τὸ ἄρθρον 304 ἀφορᾷ ἀμφο-
τέρᾳ τὰ ἐξῆς τῶν πειθαρχικῶν αποφάσεων, ἀφ' οὗ μάλιστα καὶ τοῦτο,
ἂν διὰ διαταγῆς, γενικὴν περὶ πειθαρχικῶν αποφάσεων ἀναγράφει διὰ-
τάξιν καὶ κατὰ στοιχειώδη νομικὸν κανόνα, ἅπου δὲ νόμος δὲν ποιῇ
διακρίσεις οὐδ' εἰς τὸν δικαστὴν ἐπιτρέπεται νὰ ποιήσῃ τοιαύτας καὶ
β') ὅτι ἅπασαι αἱ πειθαρχικαὶ αποφάσεις εἴτε ὑπὸ τῶν δικαστηρίων
δημοσίᾳ συνεδριάζοντων, εἴτε ὑπὸ τῶν δικαστικῶν συμβουλίων ἐξεδο-
θῶσιν (ἐκτὸς τῶν περὶ ἐπιπλήξεως), ὡς καὶ ἐκεῖναι, αἵτινες καθ' ἐτί-
ρας εἰδικὰς διατάξεις ἐκδίδονται ὑπὸ τῶν προέδρων, εἰσαγγελέων καὶ
εἰρηνοδικῶν, ὑπάγονται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιο-
σύνης, δυνάμενον νὰ ἀνασκήσῃ τὴν ὑπὸ ἁρθρου 307 Δικ. Ὅργ., ἀπονε-
μηθεὶσαν αὐτῷ ἐξουσίαν, δὲν συντελεῖ δὲ εἰς ἐναντίαν ἐκδοχὴν τὸ ὅτι
ἐν ἁρθρῳ 307 Δικ. Ὅργ., ὅπερ ὁρίζει τί πράττει τὸ Ὑπουργεῖον
μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν κατὰ τ' ἄρθρα 305, 306, 298, 301 καὶ 302
ἀποσπελλομένων αὐτῷ ἐγγράφων καὶ αποφάσεων δὲν περιελήφθη καὶ
τὸ ἄρθρον 299, διότι τοῦτο πραγματεύεται οὐ μόνον περὶ τῶν ἐν δη-
μοσίᾳ συνεδριάσει αποφάσεων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν τοῦ συμβουλίου.

303. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου
δὲν γίνονται δημοσίως, οὐδ' ἐπιβάλλεται πειθαρχικὴ ποινὴ,
ἂν πρῶτον δὲν ἀπολογηθῇ, ἢ τοῦλάχιστον δὲν προσκληθῇ
ὁ κατηγορούμενος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετῆς, καὶ ἂν δὲν λη-
φθῶσιν ὑπ' ὅψιν αἱ προτάσεις τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.
Ὅργ. Δικ. 299. 299. 300. 302. 305. 306.

304. Αἱ πειθαρχικαὶ αποφάσεις δὲν δύνανται νὰ
προσβληθῶσι δι' οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου. Ὅργ. Δικ. 307.

ΑΠ. 52 (1896). Ἐπειδὴ ἡ προκειμένη αἰτήσις περὶ ἀναίρεσεως ἀπο-
φάσεως τῶν Πλημμελειοδικῶν, δι' ἧς ἐπεβλήθη εἰς τὸν ἀναίρεσέοντα
ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ τῆς ἐπιπλήξεως, ἐστὶν ἀπαρσιπτεᾶ ὡς ἀπαράδεκτος
κατὰ τὸ ἄρθρον 304 Δικ. Ὅργ., καθ' ὃ αἱ πειθαρχικαὶ αποφάσεις,
ἂν τινὲς διακρίσεως, δὲν δύνανται νὰ προσβληθῶσι δι' οὐδενὸς ἐνδί-
κου μέσου, ὅτι δὲ ἡ τοιαύτη πειθαρχικὴ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς
ἐνδίκον μέσον συνάγεται καὶ ἐκ τοῦ ἁρθρου 305, ὅπερ διατάσσει νὰ
εἰσάγονται εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν πρὸς ἀναθεώρη-
σιν ἅπασαι αἱ πειθαρχικαὶ αποφάσεις, ἐξαιρέσει ἐκείνων, ὅσαι καταψη-
φίζουσιν ἐπιπλήξιν καὶ ἐκ τοῦ ἁρθρου 89 τοῦ χορηγούντος καὶ εἰς μό-
νον τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου καὶ τὸν εἰρηνοδικὴν τὸ δικαίωμα τοῦ
ἐπιβάλλειν ποινὴν ἐπιπλήξεως εἰς τοὺς παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ
ὑπηρετοῦντας δικηγόρους κτλ. ἐξ οὗ ἔπεται δι' αὐτῶν ἰσχυρότερον λόγον
δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀναίρεσεως, αἱ ἐπιβάλλουσαι

ἐπίπληξιν ἀποφάσεις τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων, καθ' ὃ παρέχουσαι μειζονας ἐγγυήσεις.

ΑΠ. 40 (1851), 66 (1852), 43 (1879), 64 (1854), 65 (1853). Ἐπειδὴ κατὰ τὰς γενικὰς τῆς ποινικῆς δικονομίας διατάξεις (ἄρθρ. 335, 337, 403, 462 καὶ 475) ὁ δι' ἀποφάσεως ποινικοῦ δικαστηρίου ἐρήμην καταδικασθεὶς, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσβάλῃ δι' ἀνακοπῆς ἐνώπιον τοῦ ἰδίου δικαστηρίου τὴν καταδικάζουσαν αὐτὸν ἀπόφασιν, καὶ ἐξαίρεσις τῶν διατάξεων τούτων δὲν ὑπάρχει ὡς πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, τὰς καταγινωσκούσας πειθαρχικὰς ποινάς, τὸ δὲ ἄρθρ. 304 Δικ. Ὁργ. ἀφορᾷ μόνον τὰς ἀποφάσεις τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου, καὶ καθ' ἑξαιρετικὸν δὲν ἐπιδέχεται παράτασιν.

ΑΠ. 87 (1851), 60 (1852). Ἐπειδὴ (293, § 3 Δικ. Ὁργ.) ὡς πειθαρχικὴ ποινὴ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ ἡ καταψήφισις εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην. Ἐπομένως χαρακτηρίσαν τὸ πλημμελεῖοδιδικάζον ὡς πειθαρχικὰς τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ 36 καὶ 37 ὁρθῶς ἀπεφάνητο διὰ τῶν ἐτέρων 171 καὶ 172 ἀποφάσεων μὴ ὑποκειμένους εἰς τὸ ἐνδίκον τῆς ἀνακοπῆς μέσον τὰς ἀποφάσεις ἐκείνας, διότι τὸ ἄρθρ. 304 Ὁργ. χωρὶς νὰ κάμῃ διάκρισιν τοῦ εἴδους τῶν ἀποφάσεων (ἐὰν δηλαδὴ ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ δικαστηρίου ἢ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου αὐτοῦ), ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ προηγουμένου ἄρθρ. 302, ἀπαγορεύει πᾶν ἐνδίκον μέσον κατὰ τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων.

305. Ὅλαι αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις, καταδικαστικαὶ τε καὶ ἀθωωτικαί, ἐκτὸς ἐκεῖνων, ὅσαι καταψηφίζουσιν ἐπίπληξιν, στέλλονται πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς των εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν. — Ὅταν δὲ καταγνωσθῇ κατὰ τινος προσωρινὴ παῦσις, ὁ καταδικασθεὶς θέλει ἀπέχει ἐν τοσοῦτῃ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὠρισμένη ποινῇ. Ποιν. Νόμ. 450. Ὁργ. Δικ. 307.

Ἐγκύκλιος Ὑπ. Δικαιοσύνης 22 Ἰανουαρίου 1889.

Αἱ πλεῖστα ἐκ τῶν ὑποβαλλομένων ὑμῖν κατὰ ἄρθρ. 305-307 Ὁργ. Δικ. πειθαρχικῶν ἀποφάσεων, τῶν ἐκδιδόμενων ὑπὸ τῶν συμβουλίων τῶν πρωτοδικῶν, εἰσι λίαν ἀτελεῖς, διότι συνήθως μὲν εἰς οὐδεμίαν σκέψιν ἢ αἰτιολογίαν στηρίζονται, ἐν τισὶ δὲ οὐδ' αὐτὸ τὸ παράπτωμα δι' ὃ ἐπιβάλλεται ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ, οὐδ' ἡ ἐφαρμοζομένη διάταξις τοῦ νόμου μνημονεύονται, διότι ἡ μὲν ἐν τῇ ἀπόφασιν παρατιθεμένη πρότασις τοῦ εἰσαγγελέως παραπέμπει εἰς τὸ κοινοποιηθὲν τῷ δικαστικῷ ὑπαλλήλῳ κατηγορητήριον, ὅπερ ἐν τούτοις δὲν παρατίθεται εἰς τὴν ἀπόφασιν, αἱ δὲ σκέψεις τῆς ἀποφάσεως παραπέμπουσιν εἰς τοὺς ἐν τῇ προτάσει τοῦ εἰσαγγελέως λόγους, ἐνῶν ἡ πρότασις οὐδεμίαν αἰτιολογίαν

γίαν περιέχει. Τὰς παρατηρήσεις ταύτας παρακαλοῦμεν νὰ κοινώσῃτε τοῖς κυρίοις προϊδροῖς, ἐπιστήσητε δὲ καὶ τὴν προσοχὴν τῶν γραμματέων, ὅπως μὴ ἐπαναληφθῇ τὸ ἄτοπον τοῦ νὰ ἐκδίδωνται πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις ἀτελεῖς καὶ ἀναιτιολόγητοι.

306. Ἡ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ὀριζομένη ἀποστολὴ τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων μετὰ τῆς δικογραφίας, γίνεται, — 1) κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ 300 ἀριθ. 1, ὑπὸ τοῦ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελέως πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐφέταις, καὶ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν. — 2) κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ 300 ἀριθ. 2 καὶ 3, [ὑπὸ τοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις ἢ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως] ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελέων πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν. πάντοτε δὲ ὁ ἀποστέλλων εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ προσθέτῃ καὶ τὰς προσηγούσας παρατηρήσεις.

307. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 305 καὶ 306 ἀποστελλομένων ἐγγράφων καὶ ἀποφάσεων, ἢ καὶ κατὰ τὰ ἄρθρα 298, 301 καὶ 302, ἢ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία αὐτεπαγγέλτως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ νέαν ἀνάκρισιν, ἢ τοῦλάχιστον νὰ ἀκροασθῇ ἐκ νέου τὸν κατηγορούμενον ὑπάλλληλον ἢ ὑπρέτην. — Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία δύναται [[ὡσαύτως]] νὰ ἐπιτείνῃ ἢ νὰ μετριάσῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν πειθαρχικὴν ποινὴν, ἢ νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτῆς ἐντελῶς τὸν καταδικασθέντα, ἢ καὶ νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴν, ἀθωωτικῆς οὐσῆς τῆς ἀποφάσεως. — Κατὰ τὰς περιστάσεις γίνεται συγχρόνως καὶ πρότασις περὶ ἀποβολῆς. Ὅργ. 298. 302. 304.

308. Πᾶς δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπρέτης, κατὰ τοῦ ὁποῖου, ἔνεκα κακουργήματος ἢ τινος τῶν ἐν τοῖς ἁρθροῖς 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένων πλημμελημάτων, ἐξεδόθῃ ἐνταλμα συλλήψεως ἢ φυλάκισως, ἢ ἀπόφασις περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς του, παύεται προσωρινῶς τῆς ὑπηρεσίας του, καὶ ἐπομένως κατὰ τὸ ἄρθρον 294 στερεῖται εἰς τὸ διάστημα τοῦτο καὶ τοῦ μισθοῦ του. Ὅργ. Δικ. 13.

309. Περὶ τῆς ἐκβάσεως ἐκάστης ἀνακρίσεως, γενομένης κατὰ τινος δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, ἢ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία εἰδοποιεῖται κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον [396] 306 διαλαμβανόμενον τρόπον, καὶ διευθύνεται πρὸς αὐτὴν πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν ἐνεκα πταισμάτων ἐκδοθεισῶν.— Καὶ κατ' αὐτὴν ἐπίσης τὴν περίπτωσιν ἔχει τὸ δικαίωμα ἢ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 307 ἀνηκούσης πειθαρχικῆς ἐξουσίας, καὶ νὰ προτείνῃ κατὰ τὰς περιστάσεις εἰς τὸν βασιλέα τὴν παῦσιν τοῦ καταδικασθέντος ἢ ἀθωωθέντος ὑπαλλήλου. Δικ. Ὁργ. 298.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

310. Ὅστις, ὑπηρετήσας τεσσαράκοντα ἔτη κατὰ συνέχειαν ὡς δικαστικὸς ὑπάλληλος, εὐηρέστησεν ἰδιαζόντως τῷ βασιλεῖ, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραιτηθῇ φυλάττων ὁλόκληρον τὸν μισθόν, τὸν βαθμόν, καὶ τὴν στολήν του.— Ἐκτὸς τούτου ὁ βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δώσῃ πρὸς αὐτὸν καὶ ἄλλα δαίγματα ἰδιαζούσης εὐμενείας*.

311. Εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐκάστου δικαστηρίου θέλουν ἀναρτᾶσθαι αἱ εἰκόνες τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες διέπρεψαν διὰ βαθυτάτων γνώσεων, διὰ τῆς πολυπειρίας, τῶν μεγάλων ἀρετῶν καὶ τοῦ χαρακτῆρός των.— Μόνος ὁ βασιλεὺς δύναται, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας καὶ τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, νὰ τιμῇσιν διὰ τῆς τοιαύτης διακρίσεως δικαστικόν τινα ὑπάλληλον, καὶ τοῦτο τρία ἔτη μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ.

* Ἐπιθετοὶ παρακατιῶν σχετικῶς Νόμοις ὑπὸ τὸν τίτλον Μισθοδοσία καὶ δυνάμεις δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Βέροιος

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΑΡΘΡΑ ΑΚΡΟΤΕΛΕΥΤΙΑ

312. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν δεκατέσσαρας ἡμέρας, ἀφ' ἧς δημοσιευθῶσι κατὰ συνέπειαν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως οἱ δικαστικοὶ διορισμοί.— Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀκυροῦνται ὅσα τῶν προδιατεταγμένων καὶ προνομοθετημένων ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον.

313. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία τῆς ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ἡ Ἀντιβασιλεία

Ὁ Κόμης Ἀρμανδπεργ Πρόεδρος, Μάουρερ, Εἶδεκ.
Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατ. Α. Μαυροκορδάτος Πρόεδρος,
Κ. Δ. Σχινάς, Ν. Γ. Θεοχάρης, Ι. Κωλέτης, Σμάλτς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

I

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

II

ΠΟΙΝΟΛΟΓΙΟΝ

III

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

II

Νόμος ΑΥΞΔ' 28 Μαΐου [9 'Ιουνίου] 1887. Περὶ ἐποπτείας καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν γραφείων.

1. Ἐκάστος τῶν εἰσαγγελέων ὀφείλει νὰ ἐπισκέπτηται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστης τριμηνίας τὰ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ διατελεῖ, καὶ νὰ βεβαιῶι δι' ἐκθέσεως α') ἂν ἐγκαίρως ἐκδίδωνται καὶ καταρτίζωνται αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ βουλεύματα, ἂν μένωσιν ὑπὸ διάσκεψιν ὑποθέσεις πρὸς ἐκδοσιν ἀποφάσεων ἢ βουλεύματων, πότε συνεζητήθησαν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ εἰσηχθήσαν εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον καὶ τίνας εἰσὶν οἱ εἰσηχταί· β') ἂν τηρῶνται ἀκριδῶς αἱ διατάξεις τῶν νόμων περὶ χαρτοσήμου, περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν ποινικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, περὶ εἰσαγωγῆς εἰς τὰ ταμεῖα τῶν εἰς τὸ δημόσιον ἀνηκόντων παραβόλων καὶ προστίμων καὶ ἐν γένει ἂν ἐπικρατῇ ἡ προσήκουσα τάξις καὶ ἀκριβεία περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας. — Ἐν ταῖς ἐκθέσεσι ταύταις, ὧν τὰ ἀντίγραφα ὑποβάλλονται πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τριμηνίας, μνημονεύονται ρητῶς αἱ ἀνακαλυπτόμεναι ἐλλείψεις ἢ παραβάσεις καὶ οἱ εὐθυνόμενοι ἐπὶ ταύταις, ἐν δὲ τοῖς ἐγγράφοις περὶ τῆς ὑποβολῆς τῶν ἐκθέσεων ὀφείλουσιν αἱ εἰσαγγελεῖς νὰ ἀνακοινῶσι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τὰς ἐνεργείας αὐτῶν, αἱ ἀφορώσας εἰς τὴν ἐνάσκησιν τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας, ἢ εἰς τὴν ποινικὴν καταδίωξιν ἐπὶ ταῖς βεβαιωθείσαις ἐλλείψεσιν ἢ παραβάσεσιν. — Ἐν τοῖς ἐγγράφοις περὶ τῆς ὑποβολῆς τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπομένης τριμηνίας μνημονεύονται καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν προκληθεισῶν πειθαρχικῶν ἢ ποινικῶν καταδιώξεων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προηγουμένων ἐκθέσεων.

2. Οἱ παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς ὀφείλουσιν ὅπως ἐπισκέπτωνται ἐντὸς μὲν τοῦ πρώτου εἰκοσαήμερου ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστης τριμηνίας τὰ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ παρ' ᾧ διατελοῦσι δικαστηρίου γραφεῖα τῶν εἰρηοδικεῶν, τῶν πταισματοδικεῶν, τῶν ὑποθηκῶν, τῶν μεταγραφῶν, τῶν συμβολαιογράφων, τῶν δημοσίων κατηγάρων, καὶ τῶν ληξιάρχων, κατ' ἑτος δὲ ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἰουλίου, Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου τὰ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου, νὰ βεβαιῶσι δι' ἐκθέσεων οἰκονομικῶς ἢ ἑλλείψεσιν ἢ παραβάσιν, καὶ νὰ ἐνεργῶσιν ἀνευ ἀναβολῆς τὴν πειθαρχικὴν ἢ ποινικὴν καταδίωξιν τῶν ὑπαιτίων. Περὶ τῶν τοιούτων ἐπιθεωρήσεων καὶ ἐξελεγγέων καὶ περὶ τῶν ἐνεργηθέντων πρὸς καταδίωξιν τῶν πειθαρχικῶν παραπτωμάτων ἢ τῶν βαρυτέρων παραβάσεων ὑποβάλλεται παρ' ἐκάστου τῶν παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέων πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον γενικὴ ἐκθεσις, διὰ μὲν τὰς τριμηνιαίας ἐπιθεωρήσεις ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τριμηνίας, διὰ δὲ τὰς ἐτησίας κατὰ τὸν Ὀκτώβριον ἐκάστου ἔτους.

3. Οἱ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεῖς ὀφείλουσιν ὡσαύτως ὅπως ἐπιθεω-

ρῶσι κατ' ἑτος ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἰουλίου, Αὐγούστου ἢ Σεπτεμβρίου τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐφετείου γραφεῖα τῶν πρωτοδικείων, τῶν παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέων καὶ τῶν ἀνακριτῶν, νὰ ἐρευνῶσι περὶ παντὸς οὗτι ἀνάγεται εἰς τὴν ταχίαν καὶ ἀπρόσκοπτον διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ νὰ βεβαιώσιν οἰανδήποτε ἔλλειψιν ἢ παράδοσιν.—Καὶ περὶ τῶν τοιούτων ἐπιθεωρήσεων καὶ ἐξελέγχων ὑποβάλλεται πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον παρ' ἑκάστου τῶν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέων γενικὴ ἔκθεσις, κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῇ § δευτέρᾳ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

4.

Β. Διὰ τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου περὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς ὑπὸ τῶν εἰσαγγελέων ἐν ὀρισμέναις περιόδοις ἐξελέγχων τῶν δικαστικῶν γραφείων καὶ περὶ δημοσιεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν τοιούτου ἐλέγχου δὲν μεταρρυθμίζονται αἱ κείμεναι ἤδη διατάξεις περὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου τῇ εἰσαγγελικῇ ἀρχῇ καθήκοντος τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, καὶ περὶ τῆς ἐπισκέψεως τῶν δικαστικῶν γραφείων ὁποτε τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον.

6. Οἱ παρ' ἐφέταις καὶ παρὰ πλημμελειοδικαίς εἰσαγγελεῖς καὶ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρῶται ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ διατελοῦσι, πρὸς ἐπιθεωρήσιν τῶν δικαστικῶν γραφείων, λαμβάνουσιν, ἐκτὸς τῶν ἐξόδων τῆς πορείας, ἀποζημιώσιν οἱ μὲν πρῶτοι δραχμῶν δέκα καθ' ἡμέραν, οἱ δὲ δεύτεροι δραχμῶν ἑξ.

Νόμος, ΒΙΘ' 17 Ἰουλίου 1892. Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1887 ΑΥΕΔ' νόμου περὶ ἐποπτείας καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν γραφείων.

Ἄρθρον μὲνον.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1887 ΑΥΕΔ' νόμου περὶ ἐποπτείας καὶ ἐπιθεωρήσεως δικαστικῶν γραφείων ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐπομένου.

4. Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξελέγχων τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐνεργουμένων ἐπιθεωρήσεων τῶν δικαστικῶν γραφείων συντάσσεται καὶ δημοσιεύεται κατὰ τριμηνίαν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου γενικὴ ἔκθεσις δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ, ἀπευθυνομένης πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχάς, ἐν ᾗ ἀναγράφονται αἱ βεβαιωθεῖσαι πειθαρχικαὶ ἢ ποινικαὶ παραβάσεις καὶ οὐσιώδεις ἑλλείψεις, αἱ ἐνέργειαι τῶν εἰσαγγελέων περὶ τῆς καταδιώξεως τῶν ὑπαιτιῶν, καὶ τὰ μέτρα ὅτινα ἐλήφθησαν κατὰ τῶν εἰσαγγελέων, οἵτινες παρημέλησαν ἢ ἀτελῶς ἐξετέλεσαν τὸ καθήκον τῆς ἐπιθεωρήσεως ἢ τῆς καταδιώξεως τῶν βεβαιωθέντων παραπτωμάτων.

* Ἀντικατεστάθη ὑπὸ Νόμου ΒΙΘ' 17 Ἰουλίου 1892.

*Εγκύκλιος 24 Ἀπριλίου 1838 τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας.

Αἱ πληροφορίες, τὰς ὁποίας οἱ εἰσαγγελεῖς μᾶς ἐδίδον ἄχρι τοῦδε, κατὰ τὰ ἀρθρα 108 καὶ 109 Δικ. Ὁργ., περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς παρέχουσαι τὴν ἀναγκαίαν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ νομοθέτου πληρότητα καὶ λεπτομέρειαν. Ἡ σύνταξις τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καταστάσεων, καὶ ἡ ἐκ τούτων κατέρτισις ἐτησίας γενικῆς καταστάσεως ἀποβλέπει εἰς δύο τινὰς πρῶτον, εἰς τὸ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἠθικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, καθ' ἣσαν αὕτη ὑποπίπτει εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ποινικοῦ νόμου, νὰ βεβαιώσῃ εἰς τίνα τοῦ κράτους μέρη, εἰς τίνας τῆς κοινωνίας τάξεις, καὶ τίνας αἰτίας ἔνεκα τὸ κακὸν περισσεύει, διατηρεῖται, ἢ ἐλαττοῦται, καὶ ἀνάγουσα τὴν πίστιν τῶν περὶ τούτου πληροφοριῶν μέχρι τῆς δυνατῆς ἀληθείας διὰ τῆς ἀκριβείας καὶ παραθέσεως τῶν ἀριθμῶν, νὰ ὁδηγήσῃ τὴν κυβέρνησιν, ὁρμημένην ἀπὸ κειμένων βεβαίων καὶ σταθερῶν, εἰς τὴν εὑρεσιν τῶν πρὸς θεραπείαν ἀναγκαίων προνοητικῶν μέσων· δεύτερον, νὰ πιστοποιήσῃ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν πάντων τῶν ποινικῶν νόμων, νὰ γνωστοποιήσῃ μέχρι τίνας εἶναι ἀρκούντες καὶ κατάλληλοι εἰς τὴν κατέστασιν τῆς κοινωνίας, καὶ μέχρι τίνας ἐξασφαλίζουσι τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἀνομιμάτων ταχύτητα καὶ ἀκρίβειαν, ὥστε ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν περὶ τούτων διδομένων νὰ ἐξαχθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς τροπολογίαν καὶ τελειοποίησιν τῶν περιστασιατικῶν μέσων πορίσματα. Ἀλλὰ διὰ νὰ παρασκευασθῶσι τὰ σπουδαία ταῦτα ἀποτελέσματα, πρῶτον, ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ σημειωθῶσιν ἅπλως τὰ καταμνησθέντα ἀνομήματα καὶ αἱ ψηφισθεῖσαι καταδίκαι καὶ ἀθωώσεις. Ἀνάγκη μάλιστα, ὡς πρὸς τὰ βαρύτερα αὐτῶν, νὰ διακριθῶσιν οἱ κατηγορούμενοι καὶ καταδίκαι κατὰ φύλον, ἡλικίαν, πολιτικὴν τάξιν, καταγωγὴν, βαθμὸν ἐκπαιδεύσεως, ἐπάγγελμα κλπ. γενομένης συμπαραθέσεως τῶν διαφορῶν τούτων πληροφοριῶν, σημειουμένης τῆς σχέσεως τῶν κατηγορουμένων πρὸς τὸν πληθυσμὸν, καὶ τῆς ἀναλογίας τῶν ἐν ἐκάστῳ νομῷ γινομένων καταδικῶν καὶ ἀθωώσεων· νὰ παρατηρηθῶσι τὰ κακουργήματα τὰ κατὰ τὰς διαφορούς ὥρας τοῦ ἔτους πραττόμενα, τὰ φαινόμενα αἰτία τῶν κυριωτέρων αὐτῶν, τὰ μέσα καὶ ὄργανα τῆς ἀποτελέσεώς τιν' νὰ ἐξιχνιασθῶσιν αἱ ὑπερποκαί εἰς τὴν γενικωτέραν σημασίαν τῆς λίξεως ταύτης, ἢ ἡλικία τῶν ὑποτρόπων, καὶ ὅ τῆς ἐκπαιδεύσεως των βαθμός· νὰ διαγραφῶσιν εἰς πίνακας ἀκριβεῖς καὶ διαγεγραμμένους ἢ κατάστασις τῶν περιελθουσῶν εἰς γνῶσιν τῆς εἰσαγγελίας ὑποθέσεων, ἢ πρώτη διεύθυνσις τὴν ὁποίαν ἔλαβον αἱ ἐργασίαι τῶν συμβουλίων τῶν πλημμελειοδικῶν, τῶν συμβουλίων τῶν ἐφετῶν κτλ.—Διὰ νὰ λάβωμεν ἐπομένως ἅπασαν τὴν ἀπαιτουμένην ὕλην πρὸς σύνταξιν γενικῆς τοιαύτης καταστάσεως περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, ἐνομήσαμεν διὰ νὰ

ἐκδίδωμεν τὰς ἀκολουθούσας ὁδηγίας. εἰς τῶν ὁποίων τὴν ἀκριθεῖς ἐκτέλεσιν προκαλοῦμεν ἰδίως τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Α'. "Αρειος Πάγος.

Ὁ παρὰ τῷ ἀνωτάτῳ ταύτῳ δικαστηρίῳ εἰσαγγελεὺς θέλει συντάττει καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν τῆς ἐπικρατείας, δεκαπέντε τὸ πολὺ ἡμέρας μετὰ τὸ τέλος πάσης τριμηνίας, πῖνακα ὅλων τῶν πρὸς ἀναιρέσιν, περὶ κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος, περὶ παραπομπῆς ἀπὸ δικαστηρίου εἰς δικαστήριον, καὶ περὶ ἐπαναλήψεως τῆς ἀνακρίσεως αἰτήσεων, τῶν ἐντὸς τῆς τριμηνίας γενομένων ἢ ἐκ τῆς προλαβούσης σωζομένων, ὡς μὴτοι δικασθεῖσιν, καὶ ὅλων τῶν ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τούτων ἐκδοθεῖσιν ἀποφάσεων. Ὁ πῖναξ οὗτος θέλει περιέχει 1) τὸ εἶδος καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως· 2) τὴν διάκρισιν, ἂν ἔγινεν ὑπὲρ τοῦ νόμου ἢ οὐ· 3) τὸ ὄνομα τοῦ αἰτοῦντος εἰσαγγελέως, ἢ διαδίκου· 4) ἂν τὸ περὶ οὗ ζητεῖται ἀναίρεσις, βούλευμα ἢ ἀπόφασις· 5) τὸ δικαστήριον τὸ δικάσαν· 6) τοὺς λόγους τῆς αἰτήσεως ἐν συνόψει· 7) τὴν γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως· 8) τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἂν παρεδέχθῃ ἢ ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν καὶ 9) τοὺς λόγους τῆς ἀποφάσεως ἐν συνόψει. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ὑπόθεσις δὲν ἐδικάσθῃ ἐντὸς τῆς τριμηνίας θέλει σημειοῦσθαι τοῦτο εἰς τὴν στήλην τῆς ἀποφάσεως.

Β'. Κακουργιοδικεῖα καὶ κακουργημάτων ἀνάκρισις.

Ἐκαστος παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ συντάττῃ καὶ νὰ καθυποβάλλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν τῆς ἐπικρατείας, ἕνα τὸ πολὺ μῆνα μετὰ τὴν παρέλευσιν πάσης τριμηνίας·

1. Γενικὴν κατάστασιν πάντων τῶν ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου τῆς τριμηνίας εἰσαχθέντων κακουργημάτων, διηρημένην εἰς πέντε μέρη, ὧν ἕκαστον θέλει περιλαμβάνει τὰ εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν πέντε τῆς περιφέρειας τοῦ νομῶν ἀναγόμενα κακουργήματα, περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ δικασθέντος, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, τὴν καταγωγὴν καὶ κατοικίαν, τὴν πολιτικὴν τάξιν, τὸν βαθμὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸ ἐπάγγελμα, τὸ καναμηνυθὲν κακούργημα, τὸν χρόνον τῆς πράξεως, τὸν χρόνον τῆς συλλήψεως, καὶ, ἂν δὲν συνελθῇ, τὴν σημείωσιν ὅτι κατεδικάσθη ἐρήμην, τὸ κατηγορηθὲν κακούργημα, τὸ ἐτυμηγορηθὲν κακούργημα ἢ πλημμέλημα, ἢ τὴν ἀθώωτικὴν ἐτυμηγορίαν, τὸν χρόνον τῆς ἀποφάσεως, τὴν ποινὴν, τὴν αἴτησιν ἀναίρεσεως, ἂν ἔγινε, τὴν διαγνωσθεῖσαν αἰτίαν τοῦ κακουργήματος· ἰδίως, ἂν ἦναι ληστεία, φόνος, ἀναιρέσις, ἐμπρησμός, φαρμακεία, καὶ ἀπάτη, ἢ ὑπεξαίρεσις ἀπορώσα δόλια νυνάγια, τέλος, τὰ ὄργανα καὶ μέσα, δι' ὧν ἐξετελέσθησαν τὰ κακουργήματα τοῦ φόνου καὶ τῆς ἀναιρέσεως. Εἰς τὴν στήλην τῆς καταγωγῆς καὶ κατοικίας θέλει σημειοῦσθαι ὁ τόπος τῆς γεννήσεως καὶ ὁ τόπος τῆς κατοικίας· ἂν δὲ κατοικίαν ὁ δικασθεὶς δὲν ἔχῃ, ὁ τῆς

διαμονής. Ἡ στήλη τῆς πολιτικῆς τάξεως θέλει ἀναφέρει, ἂν ὁ κατηγορούμενος ᾖν ἄγαμος, ἑγγαμος, ἢ χήρος, καί, εἰς τὰς δύο τελευταίας περιπτώσεις ἂν ἔχῃ τέκνα ἢ οὐ. Εἰς τὴν στήλην τῆς ἐκπαίδευσως θέλει ἀναφέρεται, ἂν δὲν ἤξεύρῃ παντάπασιν νὰ γράφῃ καὶ νὰ ἀναγινώσκῃ, ἂν ἤξεύρῃ ἀτελῶς νὰ γράφῃ καὶ ν' ἀναγινώσκῃ, ἂν γινώσκῃ τοῦτο καλῶς, ἂν τέλος ἔχῃ ἀνωτέραν τοῦ τελευταίου τούτου βαθμοῦ ἐκπαίδευσιν. Εἰς τὴν στήλην τοῦ ἐπαγγέλματος θέλει ἀναφέρεσθαι τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας ἐκαστοῦ κατηγορουμένου, καὶ ἂν πραγματικῶς μετῆρχετο τὸ ὅποιον ἀποδίδει ἐαυτῷ ἐπάγγελμα ἰδίως, ὡς πρὸς τὰς περὶ τοῦ τελευταίου τούτου ἀντικειμένου πληροφώρας, ὃ εἰσαγγελεὺς δὲν θέλει περιορίζεσθαι εἰς μόνην τοῦ κατηγορουμένου τὴν ἐξέτασιν, ἀλλ' ὀφείλει, πρὸς ἐξακριβωσιν τῆς ἀληθείας, ν' ἀποτείνηται πρὸς τοὺς δημάρχους καὶ εἰρηνοδίκας τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τῶν ὑποδίκων.

2. Πίνακα εἰδικὸν ἐμφαίνοντα ὀνομαστὶ τοὺς ἐρήμην καταδίκους, ὅσοι ἐντὸς τῆς τριμηνίας, τῆς ὁποίας πέμπεται ἡ κατάστασις, συλλεγθέντες καὶ παραδθέντες, ἐδικάσθησαν κατ' ἀντιμωλίαν, σημειουμένου τοῦ ἀποτελέσματος τῆς πρώτης καὶ τῆς νέας δίκης, καὶ τοῦ χρόνου τοῦ διελθόντος ἀπὸ τῆς ἐρήμην καταδίκης ἄχρι τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως καὶ παραπομπῆς, γενομένης εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπ' ἀριθ. 1 κατὰστασιν ὅπου φαίνεται ἡ ἐρήμην καταδίκη.

3. Κατάστασιν εἰδικὴν ἐκείνων τῶν εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον δικασθέντων ὑποδικῶν, ὅσοι εἶχον καὶ ἄλλοτε δικασθῇ καὶ καταδικασθῇ ὑπὸ τινος τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους. Ἡ κατάστασις αὕτη θέλει περιέχει τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμόν των, τὸν ἀριθμόν, καὶ τὸ εἶδος τῶν ὧν ἦδη ὑπέστησαν καταδικῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ τελευταίου κακουργήματος, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν νέων καταδικῶσεων, τὴν ἡλικίαν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πρώτης καταδίκης καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς νέας, καί, ἂν τὸ προηγούμενον ἀνόμημα ἦτο κακουργήμα, τὴν παραπομπὴν εἰς τὸν ἀνήκοντα πίνακα, ὅπου δίδονται αἱ περὶ αὐτοῦ πληροφορίες. — Ἐννοοῦμεν δὲ ἐνταῦθα ὅχι τοὺς ὑποτρόπους κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, τοῦτου ἕνεκα οὐδὲ τὴν λέξιν ταύτην μεταχειρισθέντες, ἀλλὰ τοὺς τιμωρηθέντας ἀπαξ δι' ὅποιονδήποτε παράδασιν, καὶ γενομένους πάλιν ἐνόχους ὁποιοδήποτε κακουργήματος.

4. Κατάστασιν κατὰ τοὺς νόμους τῶν ἐγκλήσεων, καταμηνύσεων, καὶ ἐκθέσεων, ὅσαι διὰ βουλευμάτων τῶν συμβουλίων τῶν πλημμελειοδικῶν, διαταττόντων τὴν εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον ἀναπομπήν, ἢ ἐπὶ πλημμελήμασιν, ἀνακοπέντων, ἐφθασαν ἐντὸς τῆς τριμηνίας εἰς τὸ γρῶσιόν του, ἢ ἔμειναν εἰς αὐτὸ ἐκ τῆς προλαβούσης ἀνεργητοῦ. Ἡ κατάστασις αὕτη θέλει διακρίνει τὰς ἀπ' εὐθείας ληφθείσας ἐγκλήσεις κλπ. ἀπὸ τὰς διαβιβασθείσας εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς διὰ τῆς χωροφυλακῆς, τῶν εἰρηνοδικῶν, δημάρχων, δημ. παρέρων, ἢ ἀστυνομῶν, ἢ ἄλλως πῶς θέλει δὲ πρὸς τοῦτοις ἀναφέρει τὸν χρόνον καὶ ὅν ἐκάστη ἐγενε, τὴν ἐποχὴν καὶ ἢν εἰσῆλθῃ εἰς τὸν ἀνακριτὴν, ἢ εἰς τινὰ ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ

βουλευμάτος τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐφθασαν εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν ἐφετῶν, τέλος τὴν ἐνέργειαν τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν περὶ τῶν ἀναπεμφθεῶν ὑποθέσεων, ἂν δηλαδὴ συνέταξεν ἐγκλητήριον, ἢ εἰσήγαγε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν.

Β. Πίνακα ἐμφαίνοντα τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι εἰσήχθησαν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν ἐντὸς τῆς τριμηνίας, ἢ ἐκ τῆς προηγούμενης ἡμερᾶς ἀνενέργητοι, καὶ περιέχοντα τὸ εἶδος τῆς ὑποθέσεως, τὸν χρόνον τῆς πράξεως, τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸ δικτακτικὸν τοῦ βουλευμάτος, ἂν δηλαδὴ διατάσῃ τὴν παραπομπὴν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἂν τὴν περαιτέρω ἀνάκρισιν, ἂν παύῃ τὴν περαιτέρω καταδίωξιν, ἂν ἀποφαινῇται ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν. Ὁ πίναξ οὗτος θέλει ἀναφέρει πρὸς τοῦτοις τὰς ὑποθέσεις, περὶ ὧν δὲν εἶχεν ἀποφασίσει κατὰ τὸ τέλος τῆς τριμηνίας τὸ τῶν ἐφετῶν συμβούλιον, καὶ παραπέμπει ἐκάστην ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπ' ἀριθ. 4 κατὰστασιν, ὅπου φαίνεται ἡ εἰσαγωγὴ τῆς εἰς τὸ συμβούλιον. — Μετὰ τὰς κακουργήματα ἀφορώσας ὑποθέσεις θέλουν διδόναι καὶ αἱ περὶ τῶν ἀνακοπῶν, ὅσαι ἀφορῶσι πλημμελήματα, πληροφορίαι, κατὰ τὰς ἀνωτέρω λεπτομερείας.

Γ. Πίνακα ἐμφαίνοντα τὴν κατ' ἰδιόζουσαν δικαιοδοσίαν γενομένην ἀνάκρισιν καὶ ἐκδίκασιν παρὰ τῶν ἐφετῶν καὶ τῶν κακουργιοδικῶν. Ὁ πίναξ οὗτος θέλει ἀναφέρει τὸ ὄνομα καὶ τὸν βελμὸν τοῦ κατηγορουμένου ὑπαλλήλου, τὸ πλημμέλημα ἢ κακουργήμα, δι' ὃ κατηγορεῖται, τὸν χρόνον τῆς πράξεως, τὸ δικτακτικὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ βουλευμάτος, τοὺς λόγους αὐτοῦ, τὸ δικτακτικὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀποφάσεως, τοὺς λόγους αὐτῆς ἐν συνόψει.

Δ. Κατὰστασιν ὀνομαστικῶν τῶν μὴ ἐμφανισθέντων ἐνόρκων, ἐμφανούσων καὶ τὰς αἰτίας, δι' ἃς ἐκωλύθησαν νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ ἔργα των, πρὸς δὲ δηλοῦσαν τὴν χρονολογίαν ἄλων τῶν συνεδριάσεων τοῦ κακουργιοδικείου, τὸ ἀντικείμενον ἐκάστης, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς ἐκάστην ἐξετασθέντων μαρτύρων.

Γ'. Πλημμελειοδικεῖα καὶ πλημμελημάτων ἀνάκρισις.

Ἐκαστος παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ συντάττῃ καὶ υποβάλλῃ διὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν τῆς ἐπικρατείας, ἐντὸς ἐνὸς τοῦ πολὺ μηνὸς μετὰ παρέλευσιν πάσης τριμηνίας.

1. Γενικὴν κατὰστασιν πάντων τῶν πλημμελημάτων (κατ' ἀλφαριθμητικὴν σειρὰν) τῶν καταδιωχθέντων, καὶ πάντων τῶν ὑποδίκων τῶν δικασθέντων ἐνώπιον τοῦ πλημμελειοδικείου ἐντὸς τῆς τριμηνίας, ἐμφαίνονται τὸ πῦλον αὐτῶν, τὸν μέσον ὅρον τῆς ἡλικίας κατὰ τέσσαρας ἐποχὰς λαμβανόμενον (ἀπὸ τὸ ἔτος 10—14, ἀπὸ τὸ 14—21, ἀπὸ 21—30, καὶ ἀπὸ 30 καὶ ἐπέκεινα), τὰς ὑποθέσεις ὅσαι διεδικάσθησαν κατ' αἵτησιν τοῦ ἰδιώτου ἢ τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ, φέρουσιν τὸν

ἀριθμὸν τῶν ὑποδικίων, ὅσοι ἀπελύθησαν προσωρινῶς ἐπὶ ἐγγυήσει, καὶ ὅσοι ἐκατάρθισαν μέχρι τῆς δίκης, τέλος, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποδικίων, ὅσοι ἠβρωθήσαν, καὶ ὅσοι καταδικάσθησαν εἰς φυλάκισιν ἐνὸς καὶ ἀπέκριναν ἔτους, ἢ ὀλιγωτέραν τοῦ ἐνὸς ἔτους, ἢ εἰς χρηματικὴν μόνον ποινὴν· κάτω τῆς στήλης τῶν ἀθωωθέντων θέλει σημειοῦται, πόσον χρόνον προφυλάκισεως ἕκαστος αὐτῶν ὑπέστη.

2. Κατάστασιν εἰδικὴν τῶν παρὰ τοῦ πλημμελειοδικείου δικασθέντων ὑποδικίων, ὅσοι εἶχον δικασθῆ καὶ καταδικασθῆ ὑπὸ τινος δικαστηρίου τοῦ Κράτους, καὶ φέρουσιν τὸ ὄνομα αὐτῶν, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ὧν ἤδη ὑπέστησαν καταδικῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ νέου πλημμελήματος, τὴν ἡλικίαν των κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς νέας δίκης, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν νέων καταδικῶν. (Ἴδε καὶ τὴν παρατήρησιν τὴν γενομένην εἰς τὸ τέλος τοῦ περὶ κακουργημάτων παραγρ. 3).

3. Κατάστασιν ἐμφαίνουσιν τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος ὧν των καταμηνύσεων, ἐγγιλήσεων, καὶ ἐκθέσεων, ὅσαι ἐδόσαν ἐντὸς τῆς τριμηνίας εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἢ ἔμειναν εἰς αὐτὸ ἀνενέργητοι ἀπὸ τῆς προλαβούσης τριμηνίας, τὴν διάκρισιν ἐκείνων, ὅσαι ἐλήφθησαν ἀπ' εὐθείας, καὶ ἐκείνων ὅσαι διεβιβάσθησαν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν παρὰ τῆς γωροφυλακῆς, τῶν ἀσυνόμων, τῶν εἰρηνοδικῶν κτλ. ἐμφαίνουσιν ὅλησιν, πόσαι παρεπέμφθησαν εἰς τὸν ἀνακριτὴν, πόσαι εἰσέχθησαν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον, πόσαι παρεπέμφθησαν εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν, πόσαι ἔμειναν ἄνευ καταδικῶν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς εἰσαγγελίας, καὶ περὶ πόσων δὲν ἐνηργήθη ἔτι τι κατὰ τὴν τριμηνίαν τέλος.

4. Κατάστασιν ἐμφαίνουσιν 1) τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι ἐντὸς τῆς τριμηνίας διεβιβάσθησαν εἰς τὸν ἀνακριτὴν, ἢ ἔμειναν παρ' αὐτῷ ἀνενέργητοι ἐκ τῆς προηγουμένης τριμηνίας, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι εἰσέχθησαν ἐντὸς τῆς τριμηνίας εἰς τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ 2) τὸν ἀριθμὸν πάλιν, καὶ τὸ εἶδος τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι εἰσέχθησαν ἐντὸς τῆς τριμηνίας εἰς τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὧν ἔμειναν παρ' αὐτῷ ἀνενέργητοι ἐκ τῆς προλαβούσης, καὶ τέλος, τῶν ὧν ἐξ αὐτῶν ἐπεραιώθησαν διὰ βουλευμάτων διατασσόντων ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς καταδίωξιν κατ' οὐδενὸς τῶν κατηγορουμένων, ὧν διὰ βουλευμάτων διατασσόντων περαιτέρω ἀνάκρισιν. ἢ τὴν παραπομπὴν εἰς τὸ κακούργιοδικεῖον, τὸ πλημμελειοδικεῖον. ἢ πταισματοδικεῖον, ἢ εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν, καὶ ὧν ἔμειναν ἀνενέργητοι ἐν τῷ συμβουλίῳ κατὰ τὸ τέλος τῆς τριμηνίας.

5. Πίνακα ἐμφαίνοντα τὴν κατ' ἰδιότητα δικαιοδοσίαν γενομένην ἀνάκρισιν καὶ ἐκδίκασιν ὑπὸ τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ ἀναφέροντα τὸ ὄνομα τοῦ κατηγορουμένου ὑπαλλήλου, τὸ πταῖσμα δι' ὃ κατηγορεῖται, τὴν ἀπόφασιν καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς. — Σημειاتیον, ὅτι οἱ ὑπ' ἀριθ. 1, 3, καὶ 4 πίνακες τῶν παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελείων δὲν θίλουν ἐμφαίνει τὰς περὶ ὧν πραγματεύονται ὑποθέσεις ἀνά μίαν, ὡς οἱ ὑπ' ἀριθ. 2, καὶ 5, καὶ ὡς πάντες οἱ πίνακες τῶν παρ' ἐφέταις εἰσαγγε-

λέων, ἀλλὰ περιλήπτικως, μόνον κατ' εἶδος τῶν πλημμελημάτων ἢ κακουργημάτων γενομένης τῆς διακρίσεως (ἤτοι αἰκίαι, ἐκ προμελέτης τῶσαι, αὐτοδοκίαι κτλ.).

Δ'. Πταιματοδικεῖα.

Πᾶς παρὰ πταιματοδικεῖω δημόσιος κατήγορος ὀφείλει νὰ συντάττῃ ὀκτὼ ἡμέρας μετὰ τὴν παρέλευσιν ἐκάστης τοιμηνίας, καὶ νὰ υποβάλλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, διὰ τοῦ ἀρμοδίου παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέως, πίνακα περιέχοντα τὸ εἶδος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν παρὰ τοῦ πταιματοδικεῖου δικασθέντων πταισμάτων, διακρίνοντα τὰς κατ' αἵτησιν τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἐκδοθείσας ἀποφάσεις· πρὸς δὲ τούτοις ἐμφαίνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν κατηγορουμένων, ὅσοι ἀπελύθησαν, ὅσοι κατεδικάσθησαν εἰς πρόστιμον ἢ κράτησιν, καὶ ἐκείνων ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους τὸ δικαστήριον ἀπεψήνατο ἑαυτὸ ἀναρμοδίον.—Πρὶν υποβληθῇ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα ὁ πίναξ οὗτος, θέλει ἐξελέγχεται καὶ προσυπογράφεται ἀπὸ τὸν πταιματοδικὴν αὐτόν, ὁ δὲ εἰσαγγελεὺς πάλιν, παράλαβὼν τὸν πίνακα, ὀφείλει νὰ τὸν ἐπεξεργάζεται, παρατηρῶν, ἂν ἦναι συγτεταγμένος κατὰ τὰ διαταχθέντα, προκαλῶν, χρείας καλούσης, ἀπὸ τὸν συντάκτην διαισώσεις καὶ διαδιόλκων τὸ ἔργον εἰς τὴν γραμματεῖαν ὅσον ἐνεστὶν ἀκριβὲς καὶ καθαρὸν.

Ἐγκύκλιος Ἰανουαρίου 1839.

Ἡ τοῦ παρελθόντος ἔτους πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι τρία ἐκ τῶν ὑποδειγμάτων τὰ ὁποῖα διὰ τῆς ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1838 ἐγκυκλίου ἡμῶν πᾶς διευθύναντες, πρὸς κατάτρωσιν τῶν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης πληροφοριῶν, τὰ ὑπ' ἀριθ. 1, 3, καὶ 4 δὲν ἦσαν ὅσον ἔπρεπε, πλήρη, καὶ δὲν διέκριναν ἱκανὰ τὰς ἐργασίας. Συνεπληρώσαμεν ἐπομένως κατὰ τὸ δέον τὰ ὑποδείγματα ταῦτα, καὶ ἤδη, στέλλοντες εἰς ὑμᾶς ἱκανὰ ἐκάστου αὐτῶν ἀντίτυπα, δὲν νομίζομεν ὅτι σκοποῦ νὰ σᾶς δώσωμεν συγχρόνως περὶ τῆς συντάξεως τῶν ὁποίων ἀφορῶσι πινάκων τὰς ἐξῆς λεπτομερεστέρας τῶν προλαβουσῶν δογμίας.

Α'. Κατάστασις ἐμφαινουσα ὅλας τὰς καταμνησείας, ἐγκλήσεις καὶ ἐκθέσεις, τὰς εἰς γνῶσιν τοῦ παρὰ τοῖς πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελέως περιελθούσας καὶ τὴν γενομένην ἐπ' αὐτῶν πρώτην ἐνέργειαν.—Εἰς τὴν στήλην 1 τῆς καταστάσεως ταύτης πρέπει νὰ σημειῶται τὸ εἶδος καὶ εἰς τὴν στήλην 2 ὁ ἀριθμὸς ἐκάστου εἴδους τῶν ὑποθέσεων ὅσαι κατὰ πρῶτον, διὰ τινος τῶν εἰς τὰς στήλας β—10 ὑποδεικνυομένων τρόπων, εἰσάγονται εἰς τὸ εἰσαγγελικὸν γραφεῖον· οὐχὶ δὲ καὶ αἱ ὑποθέσεις, αἵτινες μετὰ τὴν γενομένην καθ' οἰονόησιν τρόπον ἐνέργειαν ἐπιστρέφονται εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ἢ διὰ τὸ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ συμβούλιον, ἢ διὰ τὸ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον. Περὶ τούτου ἔγινε πρόνοια εἰς ἄλλον πίνακα.—Εἰς τὴν στήλην 3 πρέπει νὰ περιλαμβανῇται τὸ εἶδος καὶ εἰς τὴν 4 ὁ ἀριθμὸς ἐκάστου εἴδους τῶν ὑποθέσεων.

δσαι, καθ' ὅποιονδήποτε τῶν προλαβουσῶν τριμηنيῶν εἰσα/θεῖται εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ἔμειναν μέχρι τῆς ἐνάξεως ἐκείνης, περὶ ἧς δίδεται λόγος, ἀνενέργητοι. Ἐννοεῖται, ὅτι ἐνταῦθα ἐπίσης πρόκειται περὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν ἐκ πρώτης ἀφστηρίας εἰσαχθεῖσων εἰς τὴν εἰσαγγελίαν. — Περὶ τῶν εἰς τὰς στήλας β — 10 ζητουμένων πληροφοριῶν, δὲν ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν τι, ἀλλὰ συσταίνοντες μόνον τὴν ὅσον ἐνεστὶ μεγάλες τῶν εἰς τὰς ἐκεῖ διαλαμβανόμενας διακρίσεις ἀκρίβειαν. — Αἱ τῆς γενομένης ἐνεργείας στήλαι συνεπληρώθησαν ἤδη διὰ τῆς προσθήκης εἰδικῆς στήλης διὰ τὰς ὑποθέσεις δσαι ἀνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως αὐτοῦ, ἡ παρπεμφθῆσαν εἰς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους. Εἰς τὴν στήλην τῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον εἰσαχθεῖσων ὑποθέσεων πρέπει νὰ περιλαμβάνονται ἐκεῖναι μόνον αἱ ὑποθέσεις. δσαι εἰσῆχθησαν εἰς τὸ ἀκροατήριον, χωρὶς νὰ γίνῃ περὶ αὐτῶν εὐδεμία προεἰσαγωγικὴ ἀνάκρισις, ὅσα συνοπτικὴ καὶ ἐὰν ἦ' καθότι ἐκεῖναι δσαι εἰσῆχθησαν μὲν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἀλλὰ μετὰ τοιαύτην προεἰσαγωγικὴν ἀνάκρισιν, θέλουν σημειοῦσθαι εἰς ἄλλο μέρος ὡς κατωτέρω ρηθῆσεται. Ἐν τῇ στήλῃ τῶν εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν παραπεμπομένων ὑποθέσεων πρέπει νὰ σημειῶνται αἱ ὑποθέσεις δσαι διευθύνονται παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως εἰτε εἰς τὴν διοικητικὴν, εἰτε εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀρχήν, εἰτε εἰς ἄλλον εἰσαγγελέα ἀρμόδιον, εἰτε εἰς δημοσίον κατῆγορον, διὰ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ πταιματοδικεῖον, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ διὰ βουλευμάτων τοῦ συμβουλίου εἰς τὸ πταιματοδικεῖον παραπεμπομέναι, ὡς τινες τῶν εἰσαγγελέων ἐπραξάν ὅχι ὀρθῶς. Περὶ τῶν τοιούτων παραπομπῶν γίνεται μνεία εἰς ἄλλον πίνακα. Σημειώσαν, ὅτι τὸ σύνολον τῶν β στήλων τῆς γενομένης ἐνεργείας, πρέπει ἀκριβῶς νὰ συμφωνῇ μὲ τὸ σύνολον τῆς β στήλης τοῦ αὐτοῦ πίνακος, καὶ ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τῆς β στήλης τῆς αὐτῆς γενομένης ἐνεργείας μὲς τριμηνίας πρέπει νὰ συμφωνοῦν ἐντελῶς μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν στήλων 3—4 τοῦ αὐτοῦ πίνακος ἐν τῇ ἐπομένῃ τριμηνίᾳ.

Β'. Κατάστασις, ἐμφαίνουσα τὰς ἐργασίας τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ συμβουλίου. — Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν στήλων 1—2 ἐξάγεται σαφῶς τι πρέπει νὰ περιέχεται. Τὸ σύνολον αὐτῶν ἀπαιτεῖται νὰ συμφωνῇ ἀκριβῶς μὲ τὸ σύνολον τῆς στήλης 13 τῆς καταστάσεως τῶν καταμνησέων κλπ. — Εἰς τὰς στήλας 3 — 4 θέλουν περιλαμβάνεσθαι αἱ ὑποθέσεις, δσαι, εἰσαχθεῖσαι εἰς ἀνακριτὴν καθ' ὅτιονδήποτε τῶν προλαβουσῶν τριμηنيῶν, δὲν εἶχον διακπεραιωθῆ κατὰ τὴν ἑναρξιν ἐκείνης, περὶ ἧς γίνεται λόγος, ἐκεῖναι, δηλαδὴ, δσαι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην δὲν εἶχον ἐτι ὑποβληθῆ εἰς τὸ συμβούλιον. Οἱ ἀριθμοὶ τῆς στήλης ταύτης ἐν μᾶλλον τινὶ τριμηνίᾳ πρέπει νὰ ᾔναι ἀκριβῶς τὸ ὑπολειπόμενον μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν τῆς στήλης β τοῦ πίνακος τῆς προλαβούσης τριμηνίας ἀφαιρέσειν τῶν ἀριθμῶν τῆς στήλης β τῆς αὐτῆς προλαβούσης τριμηνίας. — Εἰς τὴν στήλην β δὲν πρέπει νὰ περιλαμβάνονται εἰμὴ ἐκεῖναι μόναι αἱ ὑποθέσεις, δσαι ἐπεστράφησαν ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴν εἰς τὸν εἰσαγγελέα εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε ὁ τελευταῖος οὗτος τὰς ἐθεώρησεν ὑποβλητέας εἰς τὸ συμβούλιον. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς

ὑποθέσεις, ὅσαι, ἐπιστραφεῖσαι ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴν, ἀντεπιστρέφονται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως πρὸς αὐτόν, πρὶν εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ συμβούλιον, διὰ τὰ γένη πληρεστέρα ἀνάκρισις, αὗται πρέπει νὰ περιλαμβάνονται εἰς τὴν στήλην ταύτην, ἀλλὰ νὰ θεωρῶνται ὡς ἔτι μὴ ὑποβληθεῖσαι παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ. Εἰς τὴν διάκρισιν ταύτην ἰδίως προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τοῦ εἰσαγγελέως. — Ἀπλῇ ἀνάγνωσις τῶν ἐπιγραφῶν τῶν στήλων 7 καὶ 8 ἐξηγεῖ σαφῶς τὸ περιεχόμενον τῶν. Εἰς τὴν στήλην 9 πρέπει νὰ σημειῶνται τὸ εἶδος καὶ εἰς τὴν στήλην 10 ὁ ἀριθμὸς ἐκάστου εἶδους τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι ὑποβάλλονται εἰς τὸ συμβούλιον ἀνακριθεῖσαι ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ ὑπὸ ἀνακριτικῶν ἀπαλλήλων· εἰς τὴν στήλην 11 τὸ εἶδος ὡσαύτως καὶ 12 ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι ἐκ προλαβουσῶν τριμηنيῶν ἔμειναν ἀνενέργητοι παρὰ τῷ συμβουλίῳ. Οἱ δὲ ἀριθμοὶ τῶν στήλων τούτων 11 καὶ 12 πρέπει ἀκριβῶς νὰ συμφωνῶσι μὲ τὸν ἀριθμὸν τῆς στήλης 21 τοῦ τῆς προηγούμενης τριμηνίας πίνακος. — Αἱ στήλαι αἱ ἐμφαινόμεναι τὸ διατακτικὸν τῶν βουλευμάτων συνεπληρώθησαν ἤδη διὰ τῆς προσθήκης ἰδικῆς στήλης διὰ τὴν παῦσιν τῆς περαιτέρω ἀνακρίσεως. — Αἱ ὑποθέσεις, ὅσαι διὰ βουλευμάτων τοῦ συμβουλίου, διατάττοντος περαιτέρω ἀνάκρισιν, ἐπανέρχονται εἰς τὸν ἀνακριτὴν πρέπει νὰ περιλαμβάνονται αὐθις μετὰ τῶν εἰσαγομένων εἰς αὐτὸν ὑποθέσεων [στήλη 1 καὶ 2], ἀλλὰ συγχρόνως νὰ γίνῃται εἰς τὰς παρατηρήσεις ρητὴ σημείωσις, ὅτι αὗται ἐπισταφύθησαν διὰ βουλευματος τοῦ συμβουλίου, καὶ ἡ σημείωσις αὕτη νὰ ἐπαναλαμβάνεται, ἄχρις οὗ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ συμβούλιον. Εἰς τὰς παρατηρήσεις ἐπίσης πρέπει νὰ γίνεται μνεία τῆς ἡμερομηνίας ὅλων τῶν βουλευμάτων τῶν διαταξάντων τὴν εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον παραπομπήν. — Τὸ σύνολον τῶν στήλων 12—14 πρέπει νὰ συμφωνῇ ἀκριβῶς μὲ τὸν ὁλικὸν ἀριθμὸν τῆς στήλης 13.

Γ'. Κατάστασις τῶν ἐργασιῶν τοῦ πλημμελειοδικείου. — Ἡ κατάσταση αὕτη εἶναι τὸ πόρισμα τῶν δύο προλαβουσῶν. Μετὰ τὰς εἰς αὐτὰς ἐμφαινόμενας πράξεις προκύπτει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰσαγγελέως ἀριθμὸς τις ὑποθέσεων ὠρίμων διὰ τὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον εἰτε ἀπ' εὐθείας ἀνευ οὐδεμιᾶς προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως, εἰτε ἀπ' εὐθείας μετὰ προεισαγωγικὴν τινὰ ἀνάκρισιν, εἰτε τέλος διὰ παραπομπῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον διὰ τοῦ συμβουλίου. — Ἐκ τῶν τοιοιυτοτρόπως ὄθεν ὠρίμων καταστασῶν ὑποθέσεων, ὅσας εἰσάγει ὁ εἰσαγγελεὺς ἐντὸς τῆς τριμηνίας, ἥς δίδεται λόγος, πρέπει νὰ σημειοῖ εἰς τὴν στήλην 1—2, καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην στήλην, τὸ εἶδος, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, τὸν ἀριθμὸν ἐκάστου εἶδους. Εἰς δὲ τὰς παρατηρήσεις νὰ γίνῃται ρητὴ σημείωσις, πῶται ἐκ τῶν ὑποθέσεων τούτων εἰσῆχθησαν ἀπ' εὐθείας μὲν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἀλλὰ μετὰ τινὰ προεισαγωγικὴν ἀνάκρισιν. Εἰς τὴν στήλην 3 πρέπει νὰ περιλαμβάνεται τὸ εἶδος καὶ εἰς τὴν στήλην 5 ὁ ἀριθμὸς ἐκάστου εἶδους τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι, εἰσαχθεῖσαι κατὰ τὰς προλαβούσας τριμηνίας, ἔμειναν ἀδικαστοι ἕως τὴν ἑναρξιν τῆς τρεχούσης. Ἡ στήλη αὕτη πρέπει νὰ συμφωνῇ μὲ τὴν στήλην 23 τοῦ πίνακος τῆς προηγούμενης τριμηνίας. — Αἱ εἰς τὰς στήλας

9—16 πληροφορίες δὲν πρέπει νὰ δίδωνται εἰμὴ περὶ τῶν ἐντόσῃς τριμηνίας δικασθέντων ὑποδίκων, καὶ ἐπομένως τὸ σύνολον τῶν στηλῶν 9—10 πρέπει νὰ συμφωνῇ πρὸς τὸ σύνολον τῆς στήλης 8, ὡς καὶ τὸ σύνολον τῶν στηλῶν 11—14. Ἐπίσης δὲ καὶ πρὸς τὴν στήλην 8 πρέπει νὰ συμφωνῶσι τὰ σύνολα τῶν στηλῶν 15—16 καὶ 17—20. Οἱ δὲ ἀριθμοὶ τῆς στήλης 23, νὰ ᾤναι τὸ ἀκριβὲς ὑπολειπόμενον τῆς ἀφαιρέσεως τῶν ἀριθμῶν τῆς στήλης 7 ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς στήλης 5. — Καὶ ταῦτα περὶ τῶν τροπολογηθέντων τούτων τριῶν πινάκων, κατὰ τοὺς ὁποίους καὶ κατὰ τὰς ἀνωτέρω δοθείσας ὁδηγίας θέλουσιν συνταχθῇ ἤδη αἱ καταστάσεις ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ τρέχοντος ἔτους. Παρατηροῦμεν δὲ πρὸς τούτοις ὅτι κάτωθι πάσης στήλης, ἀριθμοὺς περιχοῦσης, πρέπει νὰ σημειοῦται ὁ δλικὸς ἀριθμὸς καὶ ὅτι ὁσάκις ἐν φύλλον δὲν ἐξαρκέσῃ εἰς τὰς ὑποθέσεις μίᾳς τριμηνίας, ὁ εἰσαγγελεὺς ὑπογράφων τοῦτο καὶ σημειῶν, δι' ὑπάρχει συνέλεια, θέλει ἐξακολουθεῖ τὴν καταγραφὴν εἰς ἄλλο φύλλον, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι χρεῖα νὰ προσαρτῇ κάτωθι τοῦ πρώτου, ὡς τινες ἐπραξαν. Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ 2 τούτου φύλλου θέλει σημειοῦται, ὅτι εἶναι συνέλεια, καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης στήλης θέλει τίθεται ὁ τοῦ πρώτου φύλλου δλικὸς ἀριθμὸς, ὥστε εἰς τὸ τέλος νὰ καταγράφεται ὁ τῆς ὅλης τριμηνίας δλικός. — Εἰς τοὺς λοιποὺς δύο πίνακες, ἧτοι τῶν ὑποτροπῶν, καὶ τῶν κατ' ἰδιόζουσαν δικαιοδοσίαν γενομένων ἀνακρίσεων καὶ ἐκδικάσεων ὑπὸ τῶν πλημμελειοδικῶν, δὲν ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ ἐνεργήσωμεν τροπολογίαν τινὰ κτλ.

Ἐγκύκλιος 21 Φεβρουαρίου 1858.

Ἐπειδὴ, καθ' ἃ μέχρι τοῦδε ἡ πεῖρα ἀπέδειξε, τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα, τὸ ὅποιον περὶ τὴν σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν τῶν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης πινάκων καὶ ἐκθέσεων, ἐτηρήθη, οὐ μόνον περιέπλεκε καὶ ἐδυσχεραίνε τὴν ὑπηρεσίαν ὑμῶν, ἀλλ' οὐδ' ἱκανὸν εὐρέθη, ὥστε νὰ παραγάγῃ τὸ ἀποτέλεσμα ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ὁ νομοθέτης προσεδόκα, ἀσχοληθέντες διὰ ταῦτα ἐφ' ἱκανὸν χρόνον ὅπως ἀνέυρωμεν τύπον, ὅστις καὶ ἀκριβέστερον τῶν μέχρι τοῦδε δοθέντων νὰ παράσχωι ἔλεγχον, καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ὑμῶν νὰ καταστήσῃ ἀπλουστεράν καὶ εὐχερεστέραν, ἐμορφώσαμεν ἤδη καὶ συνοπτικώτερον καὶ ἀπλούστερον ὑπόδειγμα, καθ' ὃ θέλουσιν συντάττεσθαι εἰς τὸ μέλλον οἱ παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενοι πίνακες καὶ ἐκθέσεις.

Κοινοποιούντες ὅθεν ὑμῖν ἱκανὰ ἀντίτυπα τῶν πινάκων τούτων τῶν χαρακτηρισθέντων ὑπὸ τῶν στοιχ. Α'.—Ε'. καὶ περιλαμβανόντων τὴν πορείαν ὁλοκληρῶν τῶν λαβουσιῶν χώρων ἀξιοποιῶν πράξεων, ὑπὸ τὰς διαίρεσεις αὐτῶν εἰς κακουργήματα, πλημμελήματα, καὶ πταίσματα, παρακαλοῦμεν τοὺς μὲν παρ' ἐφ' ἑτάις εἰσαγγελεῖς, νὰ συντάττωσι κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης συνόδου πίνακα τῶν κατ' αὐτὴν ἐκδικασθέντων κακουργημάτων, καὶ, ἐὰν ταῦτα ἐχαρακτηρίσθωσι πλημμελήματα ἢ πταίσματα, συντεταγμένον κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Α'. Γ'. Ε'.

καὶ 5^ο ὑπόδειγμα, γραφομένου χωριστοῦ φύλλου κατὰ τὸ στοιχ. Α. διὰ τὰ κακουργήματα ἐκάστου νομοῦ κατ' ἴδιον ἐν ᾧ φύλλῳ πρέπει νὰ γίνη ἡ ἐξῆς διάκρισις: εἰς μὲν τὴν στήλην τῶν ἐκδικασθεῖσων ὅλων συμπεριληφθῇ δολοκλήτων τὸ πᾶν τῶν ἀξιοποίνων πράξεων, ἀναγομῆνης ἐκάστης αὐτῶν εἰς τὴν προσήκουσαν στήλην τοῦ ἔτους ἐκείνου καθ' ὃ ἐξετελέσθη, ἂν ἀντὶ τῆς ὁλοκλήτου εἰς τὸ ἔτος 1847, 1848, ἢ καὶ προγενέστερον· εἰς δὲ τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων θέλει ἐκτεθεῖ χρόνος καθ' ὃν κατεδιώχθη ἡ ἐκδικασθεῖσα ἀξιοποιος πράξις· τοῦ δὲ παρὰ πρωτοδικαίς, ἐπειδὴ πᾶν ἐγκλήμα τρία διέρεται στάδια, ἡτοῦ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχήν, τὴν ἀνάκρισιν, καὶ τέλος τὴν ἐκδίκασιν, νὰ συντάττωσι καὶ μᾶς ὑποβάλλωσιν ἀπὸ τοῦτο κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας πίνακα τῆς, ἣν διαχειρίζονται, ὁν καιρὸς συντεταγμένον κατὰ τοὺς ὑπὸ στοιχ. Α'. Β'. Γ'. Δ'. Ε'. Ζ'. Πίνακας· καὶ τέλος τοὺς πταισματοδικαίς νὰ ὑποβάλλωσι καὶ αὐτοὶ κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν, ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου ἀρχόμενοι, πίνακα πταισματοκτικῆς δικαιοσύνης συντεταγμένον ἐπίσης κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Δ'. ὑπόδειγμα.

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ὁ ἐπινοηθεὶς ἤδη νέος οὗτος τύπος καὶ συνοπτικώτερος καὶ ἀκριβέστερος τῶν πρὸ αὐτοῦ κρίνεται, σὺν παρακαλοῦμεν διὰ ταῦτα νὰ συμμορφωθῇτε ἅπαντες περὶ τὴν τήρησιν καὶ σύνταξιν αὐτοῦ, καταβάλλοντες πρὸς πραγματοποιησὶν τοῦ τὴν προσήκουσαν δραστηριότητα καὶ ἐπιμέλειαν, καθόσον, μὴ ἀπατούμεντες παρ' ὁμῶν εἰς τὸ μέλλον, οὐδὲ ἐτησίους, περὶ ὧν ἡ ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1852 ὑπ' ἀριθ. 12, 125 ἐγκύκλιός μας, οὐδὲ μηνιαίους, τοὺς ὁποῦν οἱ παρὰ πλημμελειοδικαίς εἰσαγγελεῖς συνέτασσον ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν μηνύσεων, καὶ ὑπέβαλλον ἡμῖν κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ἄλλους πίνακας, ἀλλὰ περιοριζόμενοι μόνον εἰς τοὺς περὶ ὧν ἡ παρούσα, δικαιούμεθα νὰ ζητήσωμεν ὅπως καταβληθῇ ἐπὶ τούτων ἡ δυνατὴ ἀκριβεία, τὴν ὁποίαν μετὰ μεγάλων προσπαθειῶν ἐθρεψάμεν.

II

Β. Διάταγμα 27 Μαΐου 1871. Περὶ συστάσεως ποινολογίου παρὰ τῇ εἰσαγγελίᾳ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

4. Παρὰ τῇ εἰσαγγελίᾳ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου συντάσσεται ποινολόγιον περιέχον τὰ ἐξῆς:

1) Περίληψιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν κακουργιοδικείων, πλημμελειοδικείων, στρατοδικείων καὶ ναυτοδικείων, τῶν ἐκδοθεισῶν κατ' ἀντιμωλίαν ἢ ἐρήμην, ἀφοῦ αὗται καταστῶσιν ὁριστικά.

2) Περίληψιν τῶν ἀποφάσεων τῶν πταισματοδικείων, δι' ὧν καταγινώσκειται ποινὴ ἐνεκα παραβάσεως τῶν ἀρθρῶν 557, 558-560, 661-666, 668-672, 673, 675-677 καὶ 693 τοῦ Ποιν. Νόμου καὶ τοῦ

* Ἐπιθετὸ πίνακας ἐν Ἐφημερίδι Κυβερνήσεως 1853 ἀρ. 38.

ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1836 Β. Διατάγματος περὶ αἰκίων καὶ ἐξουβρίσεων.

3) Περίληψιν τῶν ἐν ἐδάφῳ α' ἀναφερομένων ἀποφάσεων, δι' ὧν ἠθροίσθη ὁ κατηγορούμενος ἔνεκα ἑλλείψεως καταλογισμού κατὰ τὰ ἄρθρα 82, 83 καὶ 86 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

4) Περίληψιν τῶν περὶ χάριτος ἢ ἀποκαταστάσεως τῶν καταδικῶν Β. Διατάγμάτων.

2. Ἡ πρὸς σύστασιν τοῦ ποινολογίου δαπάνη καταλογισθῆσεται ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ κεφαλαίου 4 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Β. Διάταγμα 17 Ὀκτωβρίου [31 Δεκεμβρίου] 1872 περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Β. Διατάγματος, περὶ συστάσεως ποινολογίου.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ μνησθέντος Διατάγματος ἀποστολὴ περιλήψεων διὰ τὰς ἐπὶ πταίσμασι καταδικας περιορίζεται μόνον ὡς πρὸς τὰ πταίσματα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἄρθρων 658, 659 καὶ 661—666 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

2. Τὸ ποινολόγιον θέλει προσέτι περιεχεῖν — α'.) Περίληψιν τῶν τελεσιδικίων βουλευμάτων τῶν συμβουλίων τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ τῶν ἐφετῶν τῶν διατάσσόντων τὴν πρὸς καιρὸν παύσιν τῆς ποινικῆς καταδικώσεως — β'.) Περίληψιν τῶν περὶ πτωχεύσεως τελεσιδικίων ἀποφάσεων τῶν δικαστηρίων τῶν ἐμποροδικῶν καὶ — γ'.) Περίληψιν τῶν τελεσιδικίων πειθαρχικῶν ἀποφάσεων κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρεστῶν».

Β. Διάταγμα 28 Φεβρ. [24 Μαρτίου] 1908. Περὶ τηρήσεως ποινικοῦ μητρώου.

1. Ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης καὶ παρ' ἐκάστῳ δικαστηρίῳ Πρωτοδικῶν τηρεῖται ποινικὸν μητρώον κατὰ τὰς ἐπομένους διατάξεις :

2. Τὸ μὲν παρ' ἐκάστῳ Πρωτοδικείῳ τηρούμενον μητρώον περιλαμβάνει τοὺς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 3 καταδικούς, τοὺς γεννηθέντας ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου, τὸ δὲ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης ἐκείνους ἐκ τῶν αὐτῶν καταδικῶν, ὧν ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς γεννήσεως ἢ ἐγεννήθησαν ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ.

3. Τὸ ποινικὸν μητρώον, ἀποτελούμενον ἐκ δελτίων, περιλαμβάνει :

α'.) τοὺς καταδικασθέντας ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως οἰουδήποτε ποινικοῦ δικαστηρίου.

β'.) τοὺς καταδικασθέντας ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι ὑπὸ ἁλλοδαποῦ ποινικοῦ δικαστηρίου, αἱ κατὰ τῶν ὁποίων ἀποφάσεις ἀνακοινούνται τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει ἔνεκα συμβάσεως.

γ'.) τοὺς καταδικασθέντας εἰς βαθμὸν πταίσματος ἐπὶ κλοπῇ, ὑπεξαίρεσει, ἀπάτῃ, ἐπαιτείᾳ ἢ ἀγυρτείᾳ.

4. Ἐκαστον δελτίον συντάσσεται ἐπὶ χωριστοῦ φύλλου χάρτου, εἰ δικοῦ δι' ἑκαστον τῶν καταδικασθέντων, καὶ περιέχει :

§ Α') Ἀπαντα, κατὰ τὸ δυνατόν, τὰ αποτελοῦντα τὴν ταυτότητα τοῦ καταδικασθέντος στοιχεῖα, ἥτοι :

α') τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ τοῦ πατρὸς του, τὸ ἐπώνυμον, τὸ προσ-
επώνυμον, ἐὰν ὑπάρχῃ τοιοῦτον, καὶ τὸ ἐπάγγελμα.

β') τὸν τόπον καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς γεννήσεως. Ἐὰν ὁ τόπος εἴνε χωρίον ἢ κώμη, μνημονεύεται καὶ ὁ δῆμος αὐτῶν καὶ ἡ ἐπαρχία εἰς ἣν ἀνήκουσιν.

γ') Ἐὰν εἶναι ἔγγαμος εἰς πρῶτον ἢ δεύτερον γάμον, ἢ ἄγαμος, ἡ διατελεῖ ἐν χηρείᾳ, μετὰ τοῦ ὀνόματος τῆς ζωῆς ἢ θανάτου συζύγου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώντων τέκνων.

δ') Τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν θετῶν γονέων, ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς εἴνε υἱοθετημένος, καὶ τοῦ ἀνατροφέως, ἐὰν εἴνε νόθος.

ε') Τὰ ἰδιαιτέρα χαρακτηριστικὰ σημεῖα, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦτα.

§ Β') Τὰ ἀφορῶντα τὴν ποινικὴν κατάστασιν τοῦ καταδικασθέντος, ἥτοι :

α') Τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν, τῆς καταδικαστικῆς ἀποφά-
σεως, ὡς καὶ τὸ ἐκδόν αὐτὴν δικαστήριον.

β') Τὸ ἐγκλήμα ἢ πλημμέλημα ἢ πταῖσμα, οὗτινος ἐκτρώχθη ἔνοχος.

γ') Τὰς καταγνωσθεῖσας κυρίαν καὶ παρεπομένας ποινάς, καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκτιθησομένης στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς.

δ') Τὰ Β. Διατάγματα περὶ χάριτος καὶ ἀποκαταστάσεως.

ε') Τὴν τυχὸν μεταβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου ποινὴν συν-
πειρᾶ ἀνατρέσεως.

Κ. § 1). Οἱ γραμματεῖς τῶν Ἐφετῶν συντάσσουσι τὰ δελτία τῶν καταδικασθέντων :

α') Ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνεδρῶν, μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς ἀποφάσεως καὶ ἅμα ἀποσταλῇ αὐτοῖς τὸ ἀρχεῖον ἐκάστης συνόδου, τῆς ἀποστολῆς ταύτης γινομένης ἀνυπερθέτως ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπεν-
θημέρου τοῦ ἐπιόντος τῇ συνόδῳ μηνός.

β') Ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου, ἅμα αἱ ἀποφάσεις κατασταθῶσι τελεσιδικοί.

§ 2) Τὰ δελτία τῶν ἐρήμην καταδικασθέντων εἰς βαθμὸν κακουργή-
ματος συντάσσονται μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 406 τῆς
ποινικῆς δικονομίας προθεσμίας.

§ 3). Τὰ δελτία τῶν καταδικασθέντων ὑπὸ τῶν ἄλλων δικαστηρίων
συντάσσονται ὑπὸ τῶν παρ' αὐτοῖς γραμματέων, ἅμα ἢ ἀφορῶσα ἐκα-
στον α' τῶν ἀποφάσεως καταστῇ τελεσιδικίος.

§ 4) Τὰ δελτία συντασσόμενα ἀποστέλλονται πρὸς τὸν ἀρμοδίον
Εἰσαγγελεῖ ἢ Βασιλικὸν Ἐπίτροπον, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ θεωρήσωσι
καὶ προσυπογράψωσι ταῦτα, ἐπιτιθεμένης καὶ τῆς σφραγίδος τῆς ὑπε-
ρεσίας.

§ 5). Τὰ ὑπὸ τῶν γραμματέων τῶν Πταισματοδικείων συντασσόμενα

δελτία θεωρούνται: ὑπὸ τῶν πταισματοδικῶν καὶ ἀποστέλλονται κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν ἀρμοδίον εἰσαγγελέα.

§ 6). Ἡ σύνταξις παντὸς δελτίου γίνεται ἀνυπερβέτως ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας, ἢ δὲ θεωρήσεως αὐτῶν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ὑπὸ τοῦ γραμματέως.

6. § 1) Οἱ Εἰσαγγελεῖς καὶ Βασιλικοὶ ἐπίτροποι ὀφείλουσιν, ἐντὸς οὗτο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπ' αὐτῶν θεωρήσεως τῶν δελτίων, νὰ πέμψωσι ταῦτα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἢ εἰς τοὺς παρὰ Πρωτοδικαίς γραμματεῖς, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ 2.

§ 2) Τὰ δελτία τοποθετοῦνται ἀμέσως κατ' ἀλφαριθμητικὴν τάξιν τοῦ ἐπωνύμου τοῦ καταδίκου ἐντὸς ἀντιστοίχων θυρίδων, κεκλεισμένων ἐντὸς ἐνὸς ἢ πλείονων ἑρμάρων.

§ 3) Ὅταν περὶ τοῦ αὐτοῦ καταδίκου ὑπάρχωσι πλείονα δελτία, τίθενται ἅπαντα ἐντὸς φακέλου, ἐφ' οὗ ἐγγράφεται τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ καταδίκου, θν οὗτος ἀφορᾷ, τιθεμένου τοῦ φακέλου ἐν τῇ αὐτῇ θυρίδι.

7. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὀφείλει ἅμα τῇ κοινοποιήσει διατάγματος περὶ Βασιλικῆς χάριτος: α') νὰ γνωστοποιήσῃ συγχρόνως περὶ τούτου τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς γεννήσεως τοῦ καταδίκου, ὀφείλοντα νὰ κάμῃ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν τὴν ἐν τῷ δελτίῳ τούτου ἐγγραφὴν τῆς χρονολογίας τοῦ Β. Διατάγματος καὶ τῆς πλήρους ἀφέσεως ἢ τοῦ μετριασμοῦ τῆς ποινῆς, β') νὰ ἐνεργῇ ἀμέσως τὴν αὐτὴν ἐγγραφὴν ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης τηρουμένου μητρώου.

8. § 1) Πᾶς ἀνακριτὴς καὶ πᾶς εἰσηγητὴς Στρατοδικείου ἢ Ναυτοδικείου, ὡς καὶ πᾶς εἰσαγγελεὺς ἐνεργῶν ὁ ἴδιος προανακριτὴν, ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ πληροφορίας περὶ τῆς ταυτότητος καὶ τῆς ποιότητος τοῦ κατηγορουμένου, κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον 4, καὶ νὰ ἐξελέγξῃ ταύτας ἀρμόδιως διὰ τῶν ληισαρχικῶν πράξεων, διὰ τοῦ μητρώου τῶν ὑπρένων, διὰ τῶν ποινικῶν μητρώων καὶ διὰ τοῦ δημάρχου καὶ ἀστυνομικοῦ τοῦ τόπου τῆς τε γεννήσεως καὶ τῆς κατοικίας τοῦ κατηγορουμένου. Πάντα τὰ σχετικὰ ταῖς πληροφορίαις ταύταις ἐγγραφα ἐπισυνάπτονται ὡς οὐσιώδη εἰς τὴν δικογραφίαν.

§ 2) Εἰσαγομένης τῆς ὑποθέσεως δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, ὀφείλει ὁ Εἰσαγγελεὺς νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς συλλογῆς τῶν ἀνωτέρω πληροφοριῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδικάσεως, ἐὰν δὲ ὥσιν ἀνεπάρκει, συμπληροῦνται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν.

9. § 1) Παντὸς ποινικοῦ δελτίου ἀντίγραφον ὁλοσχερὲς, ἐπικυρωμένον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου γραμματέως Πρωτοδικῶν καὶ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ προηγούμενου ἀρθροῦ 2, δίδεται τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσεως τῶν πρὸς τοὺς Εἰσαγγελεῖς, Βασιλικοὺς Ἐπιτρόπους, Ἀνακριτὰς καὶ Εἰσηγητὰς τῶν Στρατοδικείων καὶ Ναυτοδικείων.

§ 2) Ἀπαντες οὗτοι ὀφείλουσι νὰ ἐπισυνάπτωσι τὰ ἀντίγραφα ταῦτα

ἐν ἐκάστῃ ποινικῇ δικογραφίᾳ ἐπὶ κακουργήματι καὶ πλημμελήματι ὑπαρχόντων δὲ πλείονων κατὰ τοῦ αὐτοῦ κατηγορουμένου δελτίων, ἐπισυνάπτεται ἐν τῇ δικογραφίᾳ πινὰς αὐτῶν, δεικνύων κατὰ χρονολογικὴν σειράν τὰς ἐκδοθείσας ἀποφάσεις περιληπτικῶς καὶ τὰς τυχόν παρασχεθείσας βασιλικὰς γάζετας.

§ 3) Ἀντίγραφα τῶν δελτίων καὶ πινάκων δικαιοῦνται νὰ ζητήσῃ καὶ πᾶσα ἄλλη ἄρχῃ, εἰς ἣν χορηγεῖται τὸ δικαίωμα τοῦτο ὑπὸ τοῦ νόμου, δι' ἐγγράφου αἰτήσεως αὐτῆς, ἐν ἣ ὁὖν νὰ μνημονεύῃ καὶ καὶ ὁ παρέχων τὸ δικαίωμα τοῦτο νόμος.

10. Ἀπαγορεύεται πᾶσα ἀναικονώσις τοῦ ποινικοῦ μητρώου ὡς καὶ ἡ παροχὴ ἀντιγράφου ἐξ αὐτοῦ εἰς οἰονδήποτε, πλὴν ἐκείνου, εἰς ὃν ἀφορᾷ τὸ ζητούμενον δελτίον.

11. Μὴ ὑπάρχοντος ποινικοῦ μητρώου περὶ τινος προσώπου διδεται εἰς τὸν αἰτοῦντα κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10 δελτίον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ ποινικὴ κατάστασις τοῦ περὶ οὗ ἡ αἴτησις κατὰ τὸ ἄρθρον 4 § Β' σημειοῦται διὰ τῆς λέξεως «μηδὲν», ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου γραμματέως τῶν πρωτοδικῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, κατὰ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 2 διακρίσεις.

12. Ἀναίρεθείσης, ἢ ἄλλως ἐξαφανισθείσης, κατὰ νόμιμον τρόπον, τῆς ἐν τῷ δελτίῳ αναφερομένης ἀποφάσεως, ὁ ἀρμοδίος Εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν ἀποσύρει αὐτὴ ἐκ τοῦ ποινικοῦ μητρώου καὶ καταστρέφει, συντασσομένης περὶ τούτου ἐκθέσεως, τὴν ὁποίαν προσηγορεύει καὶ ὁ γραμματεὺς τῶν Πρωτοδικῶν. Ἡ ἀραίρεσις καὶ ἡ καταστροφὴ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης γίνεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως μετὰ τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου, οἵτινες καὶ ὑπογράφουσι τὴν περὶ τούτου ἐκθεσιν. Αἱ ἐκθέσεις αὗται τίθενται ἐν τῇ θυρίδι τοῦ δελτίου.

13. Πᾶς Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν, ἐπιθεωρῶν τὰ δελτία κατὰ τὰ προηγουμένα ἄρθρα 5 καὶ 6, ὀφείλει νὰ συντάσσῃ πινάκα ἐδόμαδια περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καταδικασθέντων, τῶν ἀδικημάτων δι' ἃ ἐκηρύχθησαν ἔνοχοι, τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῶν καὶ τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς, καὶ νὰ ἀποστέλλῃ αὐτὸν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης πρὸς χρῆσιν τῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας.

14. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, πᾶς Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν καὶ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος ὀφείλουσιν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἐκάστου μηνὸς νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰ ὑπ' αὐτοὺς ἀρμοδία γραφεῖα εἰς ἀκριβὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος διατάγματος ἐκτελέσιν, μεριμνῶσι δὲ ἀμέσως περὶ τῆς διορθώσεως τῶν ἐλλείψεων, περὶ τῆς πειθαρχικῆς διώξεως τῶν ὑπαίτιων παραβάσεώς τινος καὶ περὶ τῆς ποινικῆς αὐτῶν καταδίωξεως, ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσης ποινικῆς.

15. Δι' ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης θέλουσι κανονισθῇ τὸ εἶδος τοῦ χάρτου τῶν δελτίων, αἱ διαστάσεις αὐτοῦ, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 9, 11 καὶ 13 πινάκων καὶ ὁ τύπος τοῦ περιεχομένου πάντων τούτων.

Προδωριναί διατάξεις.

16. § 1) Οἱ Εἰσαγγελεῖς τῶν Ἑρετῶν καὶ οἱ παρὰ τοῖς Στρατοδικείοις καὶ τῷ Ναυτοδικεῖῳ εἰσηγηταὶ ὀφείλουσιν ἐντὸς ὀκτῶ μηνῶν ἀπὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος νὰ συντάξωσι δελτία ποινικοῦ μητροφύου περὶ πάντων τῶν ὑπὸ τῶν τῆς δικαιοσύνης αὐτῶν δικαστηρίων τῶν συνόδων, στρατοδικείων καὶ ναυτοδικείων, καταδικασθέντων ἀπὸ τῆς 2 Ἰανουαρίου 1898 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ διατάγματος τούτου.

§ 2) Ἡ σύνταξις τῶν δελτίων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων καὶ ἐφ' ὅσον περιέχονται ἐν αὐταῖς τὰ ἀπαιτούμενα ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 4 στοιχεῖα.

§ 3) Τὰ δελτία, θεωρούμενα καὶ ὑπογραφόμενα ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως, ἀποστέλλονται παρ' αὐτοῦ κατὰ δεκαπενθήμερον πρὸς τοὺς αρμοδίους γραμματεῖς πρωτοδικῶν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 2. Οἱ αὐτοὶ Εἰσαγγελεῖς ἀναφέρουσι κατὰ δεκαπενθημερίαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τὰ ἀποσταλέντα εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς γραμματεῖς πρωτοδικῶν δελτία.

III

Β. Διάταγμα 23 Ὀκτ. 1872. Περὶ τῶν ἐργασιῶν πρὸς καταρτισμὸν στατιστικῆς τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐξελέξεως τῆς ἐργασίας τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμπραττόντων δικαστικῶν λειτουργῶν.

Α'. Περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης.

1. Ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν συντάσσονται καὶ ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς ὑποβάλλονται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης οἱ ἐπόμενοι στατιστικοὶ πίνακες τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης.

α'). Ὁ ἐμφαίνων κατ' εἶδος καὶ ποσὸν τὰς καταγγεθείσας ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος καταδικωθεῖσας πράξεις, καὶ τὸ εἶδος τῆς δοθείσης ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὴν καταδίωξιν πρώτης ὁμήσεως.

β'). Ὁ περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐμφαίνων τὸ εἶδος τῶν πράξεων, τὸν χρόνον τῆς εἰς τὸν ἀνακριτὴν παραπομπῆς, τὰς ὑπ' αὐτοῦ περαιωθεῖσας, τὴν κατόπιν ἐνέργειαν τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ συμβουλίου, καὶ τὰς ἐκκρεμεῖς ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ ἀνακριτοῦ.

γ'). Ὁ περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, ὁλῶν τὸ εἶδος τῶν πράξεων, τὸν χρόνον τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὸ συμβούλιον καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐκδοθέντων βουλευμάτων.

δ'). Οἱ περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ πλημμελειοδικείου ἐμφαινόντος 1) τὸ εἶδος καὶ τὸν χρόνον τῶν πράξεων, τὸ ποσὸν τῶν εἰσχωθεισῶν καὶ τε-

λεσιδίκως περαιοθυσίων, ἔτι δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατηγορουμένων, τῶν ἀθωωθέντων καὶ καταδικασθέντων, τὰς ἐπιβληθείσας ποινάς, καὶ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν καταδικασθέντων· 2) τὸ φύλον, τὴν ἡλικίαν, καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν καταδικασθέντων· 3) τὰς ποινὰς καθ' ἡλικίαν· καὶ 4) τὰς καθ' ὑποτροπὴν καταδιώξεις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν κατ' ἀντιπαράθεσιν.

ε'). Οἱ περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ κακουργιοδικείου τέσσαρες πίνακες, περιέχοντες τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ πληροφορίας, πέμπτος δὲ πῖναξ ἐμφαίνων κατὰ νομούς τὸν ἀριθμὸν, τὸ εἶδος τῶν πράξεων, τὴν ἔκδοσιν τῶν δικῶν.

ς'). Ὁ περὶ τῶν πταισματικῶν δικῶν πῖναξ, ἐμφαίνων τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν πράξεων, τὴν ἔκδοσιν τῶν δικῶν, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀτόμων.

ζ'). Ὁ τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ περὶ τῶν καταδικωθέντων ὑπ' αὐτοῦ πταισμάτων, ἐμφαίνων τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος αὐτῶν, τὰς ἐκ τοῦ παλαιότερου χρόνου ἐκχεμεῖς ἢ ἐντὸς τῆς τριμηνίας ἀρξαμένας καταδιώξεις καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐνέργειαν.

η'). Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου πῖναξ, ἐμφαίνων τὰς γενομένας δεκτὰς ἢ ἀπορριφθείσας αἰτήσεις ἀναίρεσεως κατ' ἀποφάσεων τῶν συνέδρων, τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ τῶν πταισματοδικῶν.

θ'). Οἱ ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ποινολογίου δύο πίνακες περιλαμβάνοντες κατὰ δικαστήριον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπὶ κακουργήμασι καὶ πλημμελήμασι τελεσιδίκως καταδικασθέντων, τὸ εἶδος τῶν πράξεων καὶ τῶν ποινῶν, τὴν ἡλικίαν, τὴν πολιτικὴν κατάστασιν, τὴν ἐκπαίδευσιν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὰς ὑποτροπὰς.

2. Οἱ ἀνωτέρω πίνακες συντάσσονται οἱ μὲν τῶν ἐδαφίων γ'. δ'. καὶ η'. ὑπὸ τῶν προέδρων, οἱ δὲ τῶν ἐδαφίων α'. ε'. καὶ θ'. ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελέων, ὁ τοῦ ἐδαφίου β'. ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ τῆς συμπράξει τοῦ εἰσαγγελέως, οἱ δὲ λοιποὶ ὑπὸ τοῦ πταισματοδίκου ἢ τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ.

3. Καθ' ἑκάστον ἔτος συντάσσονται καὶ ἐντὸς μηνὸς τῆς λήξεως αὐτοῦ ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης οἱ ἐπόμενοι πίνακες στατιστικῆς καὶ διαχειρίσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης·

α'). Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐμφαίνων τὴν κατάστασιν τῶν πινάκων κατὰ τὴν λήξιν ἑκάστου τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἀποφάσεων, καὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν δικῶν κατὰ δικαστήριον.

β'). Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐφετείου, περιέχων τὰς αὐτὰς πληροφορίες

γ'). Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ πρωτοδικείου καὶ ἐμποροδικείου, περιλαμβάνων τὰς αὐτὰς πληροφορίες, ἔτι δὲ τὰ τῶν βουλευμάτων συγγενικῶν συμβουλιῶν, τῶν πτωχεύσεων, κατατάξεως δανειστῶν.

δ'). Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ εἰρηνοδικείου περιέχων τοὺς κατορθωθέντας καὶ ἀποτυχόντας συμβιβασμούς, τὰς ἐκχεμεῖς καὶ περαιωθείσας

δικας, τὴν ἐκδασιν αὐτῶν, τὰ τῶν συγγενικῶν συμβουλίῳν, καὶ τὰ τῆς λογοδοσίας τῶν ἐπιτρόπων.

4. Οἱ ἀνωτέρω πίνακες συντάσσονται οἱ μὲν ὑπὸ στοιχ. α'. δ'. καὶ γ'. ὑπὸ τῶν προέδρων, ὁ δὲ ὑπὸ στοιχ. δ'. ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Β'. Περὶ ἐξελέγξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμπραττόντων δικαστικῶν λειτουργῶν.

5. Ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν συντάσσονται καὶ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς ἀποστέλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης οἱ ἐπόμενοι πίνακες.

α'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ εἰσαγγελέως, περιλαμβάνων τὸν ἀριθμὸν τῶν τε πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων, ὧν ὁπωσδήποτε ἐπέληφθη, τὴν πρώτην ἐπ' αὐτῶν ἐνέργειαν, τὴν παντὸς εἶδους ἐργασίαν ἐπὶ τῶν περαιωθεισῶν ὑπὸ τε τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων ἀνακρίσεων, καὶ τὰς ὑπολειφθείσας εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις.

β'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐμφαίνων τὸν ἀριθμὸν τῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων ἐκ τε τοῦ παρελθόντος χρόνου ἐκκρεμῶν καὶ κατὰ τὴν τριμηνίαν εἰσυχθέντων περὶ τε προφυλακισμένων καὶ μὴ, τὰς περαιωθείσας καὶ ἐκκρεμεῖς ὑπολειφθείσας ἀνακρίσεις.

γ'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, ἐμφαίνων τὸ ὄνομα τοῦ εἰσηγητοῦ, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν δημοσιευθέντων βουλευμάτων μετὰ εἰδικῆς σημειώσεως τῶν ἀφορωσῶν εἰς προφυλακισμένους, ἔτι δὲ τὰς ἐκκρεμεῖς ἐν τῷ συμβουλίῳ ὑποθέσεις μετὰ ρητῆς δηλώσεως τοῦ χρόνου τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ τῆς διακρίσεως τῶν ἀφορωσῶν εἰς προφυλακισμένους.

δ'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ πλημμελειοδικείου, περιλαμβάνων τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσαχθεῖσιν δικῶν καὶ τὴν ἐκδασιν αὐτῶν.

6. Οἱ ἀνωτέρω πίνακες συντάσσονται ὁ μὲν ὑπὸ στοιχ. α'. ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πλημμελειοδικῶν, ὁ δὲ ὑπὸ στοιχ. β'. ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ, καὶ οἱ δύο τελευταῖοι ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πλημμελειοδικῶν.

7. Κατὰ τὰς προθεσμίας τοῦ ἀρθροῦ 5 συντάσσονται καὶ πέμπονται ὡσαύτως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης οἱ ἑξῆς πίνακες.

α'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐμφαίνων τὸν ἀριθμὸν τῶν συζητηθεισῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, τὸ ὄνομα τοῦ εἰσηγητοῦ, τὰς εἰσηγηθείσας καὶ παρ' αὐτοῦ συνταχθείσας ἀποφάσεις καὶ τὰς παρ' αὐτῷ ἐκκρεμεῖς μετὰ εἰδικῆς σημειώσεως τοῦ χρόνου τῆς συζητήσεως ἐκάστης τῶν ἐκκρεμῶν.

β'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ πρωτοδικείου, περιλαμβάνων τὸν ἀριθμὸν τῶν συζητηθεισῶν ὑποθέσεων καὶ εἰσαχθεῖσιν ἀνακοπῶν κατὰ βουλευμάτων, τὸν εἰσηγητὴν, καὶ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ πληροφoρίας περὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

γ'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ πρωτοδικείου, περιλαμβάνων τὰς αὐτὰς πληροφoρίας περὶ τῆς ἐργασίας ἐκάστου δικαστοῦ ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν.

δ') Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ εἰρηνοδικείου, περιλαμβάνων τὰς συζητηθείσας πολιτικὰς καὶ πταισματικὰς δίκας, τὰς ἐκδοθείσας ἀποφάσεις καὶ τὸ εἶδος αὐτῶν, τὰς ὑπολειφθείσας ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις πρὸς ἐκδοσιν ἀποφάσεων ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν μετὰ εἰδικῆς σημειώσεως τοῦ χρόνου τῆς συζητήσεως, τοὺς κατορθωθέντας συμβιβασμούς, τὰς ἐκκρεμεῖς παρ' αὐτῶ ἀνακρίσεις ἐκ παλαιότερου χρόνου καὶ τὰς εἰσαχθείσας κατὰ τὴν τριμηνίαν, καὶ τέλος τὰς περαιωθείσας ἀνακρίσεις μετὰ εἰδικῆς σημειώσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς ὑποβολῆς ἐκάστης αὐτῶν.

8. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πινάκων οἱ μὲν ὑπὸ στοιχ. α'—γ' συντάσσονται ὑπὸ τῶν προέδρων, ὁ δὲ ὑπὸ στοιχ. δ' ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου.

9. Πάντες οἱ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις πίνακες συντάσσονται κατὰ τὰ προσηρτημένα ἐν τῷ παρόντι ὑποδείγματα ὑπὸ ἀριθμούς 1—29, ὧν ἀντίτυπα σταλῇσονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὰς ἀρμοδίας δικαστικὰς ἀρχάς.—Οἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα τριμηνιαῖοι καὶ ἐτήσιοι πίνακες πέμπονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης παρὰ τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελέων, πρὸς αὐτοὺς δὲ παρὰ τῶν συντασσόντων, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων, τοὺς πίνακες τούτους.

Δηλοποιήσις Γραμματείας Δικαιοσύνης 4 Φεβρουαρίου 1835. Ὑπόδειγμα τῶν κατὰ τὸ 112 ἄρθρον Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ ἐκθέσεων περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης.

1. Διὰ τὰ Εἰρηνοδικεῖα.

Κατορθωθέντες συμβιβασμοί	60
Ἐκκρεμεῖς δίκαι	50
Ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις	70
Προκείμενοι διορισμοὶ ἐπιτρόπων	15
Προκείμενοι διορισμοὶ κηδεμόνων	10
Ἀπολαβόντες δικαίωμα πενήτων	13

Ἐπονται ἐπομένως αἱ περὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 113 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων διαλαμβανομένων ἀντικειμένων παρατηρήσεις, κατὰ τὴν ἐκεῖ ὁρισθεῖσαν τάξιν.

2. Διὰ τὰ πρωτοδικεῖα.

Ταῦτα θέλουν ἀρτίζει δι' ἐνὸς πίνακος τῶν ἐκθέσεων τῶν εἰς τὰ αὐτὰ ὑπαγομένων εἰρηνοδικείων, κατὰ τὸ ἐξῆς ὑπόδειγμα.

Τὸ ἐν Ναυπλίου πρωτοδικεῖον.

α') Πίναξ συνοπτικὸς τῆς καταστάσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης εἰς τὰ εἰρηνοκτεῖα.

Κατορθωθ. συμβιβασμ.	Ναύπλιον 60	Ἰθὺρα 70	Κόρινθος 50	Ἑρμιόνη 40	Ὀλον 240

β') Ὁ πίναξ τῆς εἰς τὰ πρωτοδικεῖα αὐτὰ καταστάσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης συντάσσεται κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 δοθὲν ὑπόδειγμα, καὶ θέλει ἀναφέρεσθαι εἰς αὐτὸν μία ἐκάστη τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 112 τοῦ Ὁργ. τῶν Δικ. μνημονευομένων πράξεων χωριστὰ κατὰ τὴν ἐκεῖ τὰξιν ὡς π. γ. προδικαστικαὶ ἀποφάσεις 100, παρεμπιπτούσαι ἀποφάσεις 150, κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεις 200, κατ' ἐρήμην ἀποφάσεις 50.

3. Διὰ τὰ ἐφετῶν δικαστήρια.

α') Ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης τῶν εἰρηνοδικείων, θέλουν συνάπτεσθαι μόνον αἱ στήλαι ὁλοκληρῶν ποσοτήτων ἐκ τῶν πινάκων τῶν πρωτοδικείων, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2. α') δοθὲν ὑπόδειγμα.

β') Ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς πολ. δικαιοσύνης τῶν πρωτοδικῶν, θέλουν συντάττεσθαι οἱ πίνακες κατὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. 2. α') ὑποδειχθέντα τύπον.

γ') Περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης εἰς αὐτὰ τὰ ἐφετῶν δικαστήρια ἰσχύουν τὰ ὑπ' ἀριθ. 2. β') εἰρημμένα.

Νόμος, ΓΥΟΣ' 8 [10] Δεκεμβρίου 1909. Περὶ συμπληρώσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

1. Ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης συνιστᾶται Γραφεῖον Στατιστικῆς ἀπαρτιζόμενον ἐξ ἐνὸς Γραμματέως α' ἢ β' τάξεως καὶ ἐκ δύο γραφέων α' τάξεως.

2. Οἱ ὑπηρετήσαντες πλέον τῆς ὀκταετίας συνεχῶς ὡς ἑκταχοὶ ἐν τῷ Στατιστικῷ Γραφείῳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης λογίζονται ὡς ἔχοντες τὰ προσόντα γραφέως α' τάξεως καὶ δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὡς τοιοῦτοι ἐν τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΑ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ
ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΩΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νόμος ΧΕΣΤ' 34 Δεκεμβρίου 1877 (2 'Ιαν. 1878). Περί προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ περὶ ἄλλων σχετικῶν διατάξεων.

Γραφεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς δικαστηρίων.

1. Γραφεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ ὑπογραμματεὺς εἰρηνοδικείου διορίζεται τοῦ λοιποῦ ὁ ἔχων τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον Σχολαρχείου ἢ ἀπόδειξιν φοιτήσεως εἰς τὴν γ' τάξιν τινὸς τῶν πρῶν ἐν ταῖς Ἰονίαις νήσοις Λυκείων καὶ ἀποῦ ὑποβλήθῃ εἰς δοκιμασίαν ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ συμβουλίου, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ ἔγκρισθ' παρ' αὐτῶν.

Ὑπογραμματεὺς δὲ πολυμελοῦς δικαστηρίου διορίζεται ὁ ἔχων ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ τινος τῶν πρῶν ἐν ταῖς Ἰονίαις νήσοις Λυκείων, ἢ ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος ὑπηρετήσας ὡς γραφεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ ὑπογραμματεὺς εἰρηνοδικείου, ἀλλὰ πάντοτε μετὰ τὴν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ δοκιμασίαν καὶ ἔγκρισιν.

Ὁ ἐπὶ διετίαν διατελέσας ὡς γραμματεὺς εἰρηνοδικείου ἢ ὡς ὑπογραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου λογίζεται ὡς ἔχων τὰ προσόντα τοῦ ὑπογραμματέως πολυμελοῦς δικαστηρίου.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 123 τοῦ Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ.

Γραμματεῖς Εἰρηνοδικείων καὶ πολυμελῶν δικαστηρίων.

2.* Γραμματεὺς εἰρηνοδικείου διορίζεται ὁ συμπληρώσας τὰ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας του, βεβαιουμένης διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ διὰ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων καὶ ἔχων ἐν τῶν ἀκολουθῶν προσόντων· α') δίπλωμα διδάκτορος ἢ προλῦτου τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ τῆς πρῶν Ἰονίου Ἀκαδημίας· β') ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ τινος τῶν πρῶν ἐν ταῖς Ἰονίαις νήσοις Λυκείων καὶ συνεχῇ ὑπηρεσίαν ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος ὡς ἐμισθός ὑπογραμματεὺς ἢ γραφεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου· γ') πενταετή** ὑπηρεσίαν ὡς γραμματεὺς εἰρηνοδικείου· δ')

* Τὰ ἀρθρα 2 καὶ 4—8 δημοσιεύονται ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ Νόμου ΒΡΠΠΘ' 20 Ἀπριλίου 1893.

** Τὸ ἐδ. γ' ἀρθρον 2 τροποποιεῖται ὑπὸ Νόμου ΒΤΚΗ' 27 Ἰουλίου 1895 εἰς «διετὴ ὑπηρεσίαν».

πενταετῇ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ὡς ἐμμισθος ὑπογραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου καὶ ε') πτυχίον εἰρηνοδίκου μὲ τὸν βαθμὸν ἀρίστα» ἢ ἀκαλῶς» κατὰ τὸ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1866 Β. Διάταγμα.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐμμίσθου ὑπογραμματέως πολυμελοῦς δικαστηρίου βεβαιοῦται διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀρμοδίου γραμματέως, κυρουμένου ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον παρὰ τοῦ προέδρου.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου τούτου διατελοῦντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ μὴ ἔχοντες τὰ ἀνωτέρω προσόντα διατηροῦνται, παυθέντες ὅμως δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου.

Οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικείων ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1875 ὑπὸ στοιχ. ΦΜ' νόμου.

3. Γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου διορίζεται ὁ συμπληρώσας τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ ἔχων περὶ τῶν νομικῶν αὐτοῦ σπουδῶν δίπλωμα τοῦ Ἐθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ τῆς πρῶν Ἰονίου Ἀκαδημίας, ἢ ὁ ἔχων ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ ἐπὶ πέντε ἔτη ὡς ὑπογραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ γραμματεὺς εἰρηνοδικείου ὑπηρετήσας.

Ὁ ἐπὶ τριετίαν διατελέσας ἤδη ὡς γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου λογίζεται ὡς ἔχων τὰ προσόντα τῆς θέσεως ταύτης.

4.* Εἰρηνοδίκης ἢ εἰδικὸς πταισματοδίκης διορίζεται ὁ συμπληρώσας τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του, βεβαιουμένης διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ διὰ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων, καὶ ἔχων α') δίπλωμα διδάκτορος ἢ προλύτου τοῦ ἔθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ τῆς πρῶν Ἰονίου ἀκαδημίας καὶ τυχὼν συνάμα τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν καὶ β') πτυχίον εἰρηνοδίκου μὲ τὸν βαθμὸν ἀρίστα» ἢ ἀκαλῶς» καὶ συνάμα ὑπηρεσίαν τοιοῦτου πενταετῇ ἢ δεκαετῇ ἐν συνόλῳ ἐν θέσει εἰρηνοδίκου, γραμματέως εἰρηνοδικείου ἢ πολυμελοῦς δικαστηρίου.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου τούτου διατελοῦντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ μὴ ἔχοντες τὰ ἀνωτέρω προσόντα διατηροῦνται, παυθέντες ὅμως δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου εἰρηνοδίκαι.

5.* Συμβολαιογράφος ἢ εἰδικὸς ὑποθηκοφύλαξ διορίζεται

ὁ συμπληρώσας τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του, βεβαιουμένης διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ διὰ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων καὶ ἔχων 1) ἄδειαν τοῦ δικηγόρου ἢ 2) ὁ διατελέσας εἰς δικαστικὴν θέσιν ἀπὸ τοῦ ἀντισαγγελέως παρὰ πρωτοδικαίς καὶ ἄνω, 3) ὁ ἔχων πτυχίον εἰρηνοδίκου μὲ τὸν βαθμὸν ἀρίστα* ἢ «καλῶς» κατὰ τὸ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1866 Β. Διάταγμα καὶ συνάμα ὑπηρεσίαν εἰρηνοδίκου τοῦλάχιστον διετῆ ἢ ὑπηρεσίαν συμβολαιογράφου τοῦλάχιστον τριετῆ· 4) ὁ μετελθὼν ἐπὶ ἐξαετίαν τὸ ἔργον τοῦ συμβολαιογράφου ἢ εἰδικοῦ ὑποθηκοφύλακος ἢ ὁ ἔχων πτυχίον εἰρηνοδίκου μὲ τὸν βαθμὸν ἀριστα ἢ καλῶς καὶ ἐπὶ συνεχῇ δεκαετίαν ἐκγυμνασθεὶς παρὰ συμβολαιογράφῳ πιστοποιοῦντι τοῦτο ἐνώρκως ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου δημοσίᾳ συνεδριάζοντος.* 5) ὁ διατελέσας γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ γραμματεὺς εἰρηνοδικείου ἐπὶ δέκα ἔτη· 6) ὁ διατελέσας ἐπὶ πενταετίαν εἰς ἔμμισθον προξενικὴν θέσιν ὡς προϊστάμενος ἢ γραμματεὺς.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου διατελοῦντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ συμβολαιογράφοι ἢ εἰδικοὶ ὑποθηκοφύλακες καὶ μὴ ἔχοντες τίνωτέρω προσόντα δικτηροῦνται, ἀπολυθέντες ὅμως, δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου.

6.* Διὰ νὰ διορισθῇ τις δικηγόρος παρὰ τοῖς πρωτοδικαίς, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας του, βεβαιουμένης διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ διὰ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων, νὰ φέρῃ τοῦλάχιστον πτυχίον πρυλῦτου τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς πανεπιστημίου ἢ τῆς πρῶτης Ἰονίου Ἀκαδημίας, ὑποστάς συνάμα πρακτικὰς ἐξετάσεις ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκειμένης ὑπὸ τοῦ προέδρου, εἰσαγγελέως καὶ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ προέδρου καὶ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετών καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Αἱ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἐξετάσεις γίνονται κατὰ τὰ διὰ Β. Διαταγμάτων κανονι-

* Τὸ ἐδ. 4 τοῦ ἄρθρου 5 τίθεται ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου ΓΥΚΘ' 24 [26] Νοεμβρίου 1909 περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐδ. 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ΚΕΣΤ' νόμου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ΒΤΚΗ' νόμου τοῦ 1895.

συστάμενα. "Ινα γείνη ὁμῶς δεκτός τις εἰς ἐξέτασιν, ἀπαιτεῖται νὰ προσαγάγῃ 1) δίπλωμα ἢ πιστοποιητικὸν τοῦ πρυτάνεως, ὅτι ἐνεκρίθη ὡς διδάκτωρ ἢ προλύτης, 2) ἀποδείξιν ὅτι ἐγυμνάσθη, μετὰ τὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐξέτασιν καὶ ἐγκρίσιν τοῦ ὡς διδάκτορος ἢ προλύτου, παρὰ δικηγόρου ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος ἢ διετέλεσεν ἐπὶ διετίαν μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ εἰρηνοδίκης ἢ γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ εἰρηνοδικείου, 3) πιστοποιητικὸν τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅτι κατετέθησαν 50 δραχμαὶ πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

"Ινα ὁ ἐξετασθεὶς θεωρηθῇ ὡς ἐπιτυχὼν, πρέπει νὰ λάβῃ τὸν βῆθμον «ἀριστα», «λίαν καλῶς» ἢ «καλῶς» ἐφ' ὧν τῶν θεμάτων τῶν τε προφορικῶν καὶ τῶν ἐγγράφων ἐξετάσεων.

Οἱ ἀπορριπτόμενοι δὲν δύνανται νὰ προσέλθωσιν εἰς νεὰν ἐξέτασιν πρὶν ἢ παρέλθωσιν ἐξ ἡμέρας.

Οὐδεὶς προδιβάλλεται δικηγόρος, παρ' ἐφέταις μὲν, ἂν δὲν ὑπηρετήσεν ὡς δικηγόρος παρὰ πρωτοδικαίᾳ ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη, ἐπὶ τρία ἔτη ὡς ἐμμισθὸς πάρεδρος παρὰ πρωτοδικαίᾳ, πρωτοδικῆς, ἀντεισαγγελεὺς, ἢ εἰρηνοδίκης, συνυπολογιζόμενων τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τριετοῦς ὡς ἀνω ὑπηρεσίας· παρὰ δὲ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἂν δὲν ὑπηρετήσεν ἐπὶ τρία ὡσαύτως συνεχῆ ἔτη ὡς δικηγόρος παρ' ἐφέταις, ἢ ἐπὶ ὀκτὼ τοῦλάχιστον ἔτη παρὰ πρωτοδικαίᾳ ἢ ἐπὶ ὀκταετίαν ὡς πρωτοδίκης. Πρὸ παντὸς δὲ ταιούτου προδικασμοῦ προηγεῖται γνωμοδότησις τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ ὑπηρετήσεν, ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιητικοῦ τοῦ γραμματέως τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, κεκυρωμένου ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Οἱ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐξερχόμενοι ἀνώτεροι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἔχουσι δικαίωμα νὰ διορισθῶσι δικηγόροι παρὰ παντὶ δικαστηρίῳ, ἂν ἐπὶ τριετίαν διετέλεσαν εἰς δικαστικὴν θέσιν ἀπὸ τοῦ βῆθμου τοῦ παρὰ πρωτοδικαίᾳ εἰσαγγελεὺς καὶ ἀνωτέρω.

Οἱ ἀποκτήσαντες μέχρι τοῦδε τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγόρου καὶ μὴ ὄντες διορισμένοι δικηγόροι διατηροῦσι τὸ δικαίωμα νὰ διορισθῶσιν αὐτοὶ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, παρ' οἷς διετέλεσαν, καὶ ἂν δὲν ἔχωσι τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα προ-
 Διορισμοὶ Κεντρικῇ Βιβλιοθήκῃ Βεροῖας

Ὁ ἀριθμὸς τῶν δικηγόρων δὲν δύναται νὰ περιορισθῇ, οὐδὲ δύναται νὰ μετατεθῇ δικηγόρος ἄνευ τῆς συναίνεσεως αὐτοῦ. Οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ παυθῇ ὀριστικῶς, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν ἀρθρῶν 21, 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Αἱ ἀθροωτικά ἀποφάσεις τῶν ἀρμοδίων δικαστικῶν συμβουλίων ἐπὶ πειθαρχικῶν παραπτωμάτων τῶν δικηγόρων δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν μεταρρυθμιστικὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν καταδικαστικῶν τοιοῦτων ἀποφάσεων δὲν δύναται νὰ ἐκτείνῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν πειθαρχικὴν ποινὴν.*

Πάρεδροι εἰρηνοδικείων καὶ πολυμελῶν δικαστηρίων.

7.** Ἐν τοῖς Εἰρηνοδικείοις πόλεων, ἐν αἷς ἐδρεύουσι πρωτοδικεῖα, διορίζονται ἐκ τῶν παρὰ πρωτοδικαῖς δικηγόρων δύο πάρεδροι τοῦ εἰρηνοδικείου, ὁ μὲν πρῶτος, ὁ δὲ δευτέρος οἵτινες ἀναπληροῦσι κατὰ τὴν τάξιν ταύτην τὸν εἰρηνοδικὴν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον. Οἱ πάρεδροι οὗτοι διορίζονται καὶ παύονται κατὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέως.

Ἐν τοῖς λοιποῖς εἰρηνοδικείοις, ὁ γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου εἶναι αὐτοδικαίως καὶ πάρεδρος αὐτοῦ, καὶ ἀναπληροῖ τὸν εἰρηνοδικὴν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, τὸν γραμματέα ἀναπληροῖ ὁ ὑπογραμματεὺς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ.

8. Οἱ πάρεδροι τῶν Ἐφετείων καὶ τῶν Πρωτοδικείων ἐκλέγονται ἐκ τῶν ἐχόντων δίπλωμα Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἑθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ τῆς πρῶτης Ἰονίου Ἀκαδημίας καὶ μετὰ διετῆ τοῦλάχιστον ἐνάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος παρὰ τῷ δικαστηρίῳ παρ' ᾧ πρόκειται νὰ ὑπηρετήσῃσι· διορίζονται δὲ κατὰ πρότασιν τῆς ὀλομελείας τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου.

* Ἐννοεῖται ἐφ' ὅσον μετὰ τὸν Νόμον ΠΤΙΖ' 23 [27] Δεκ. 1908 εἶνε ἀρμόδια τὰ δικαστικὰ συμβούλια πρὸς ἐκδίκασιν πειθαρχικῶν παραπτωμάτων.

** Τὸ ἀρθρον 7 δημοσιεύεται ὡς ἐτραποποιήθη ὑπὸ Νόμου ΑΦΝΓ' 30 Ἰουνίου [19 Ἰουλίου] 1887 περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

9—20.*

Εἰδικὴ διάταξις.

21. Οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 4, 5, 6 καὶ 9 τοῦ παρόντος νόμου προσερχόμενοι εἰς ἐξέτασιν διὰ τὰς θέσεις τοῦ εἰρηνοδίκου, ἢ τοῦ πταισματοδίκου, τοῦ συμβολαιογράφου ἢ τοῦ ὑποθηκοφύλακος, τοῦ δικηγόρου, τοῦ πρωτοδίκου ἢ τοῦ ἀντεισαγγελέως ὀφείλουσι συγχρόνως μὲ τὴν περὶ ἐξετάσεως αἴτησιν νὰ καταθέσωσι παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ οἰκείου δικαστηρίου οἱ πρῶτοι δραχμὰς 25, οἱ δεῦτεροι δραχμὰς 20, οἱ τρίτοι δραχμὰς 30 καὶ οἱ τελευταῖοι δραχμὰς 50. Τὰ ποσὰ δὲ ταῦτα χρησιμεύουσιν εἰς ἀντιμισθίαν τῶν ἀποτελούντων ἐκάστοτε τὰς ἐξεταστικὰς ἐπιτροπὰς διὰ τὴν ἑκτακτον ταύτην ἐργασίαν καὶ διανέμονται μεταξὺ αὐτῶν.

Γενικὴ διάταξις.

22. Πᾶσαι αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις, ἰδίως δὲ αἱ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων περὶ προσόντων, διορισμοῦ καὶ παύσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, καταργοῦνται, ἐξαιρέσει τῶν περὶ παρέδρων τῶν εἰρηνοδικεῶν ἰσχύουσῶν ἤδη διατάξεων, αἵτινες θέλουσιν ἐξακολουθήσει ἰσχύουσαι μέχρι τῆς 1 Ἀπριλίου 1878 καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει ἡ ἰσχὺς τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου 7.

Ἐν δ' ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου οὐδεὶς δύναται νὰ διατηρηθῇ εἰς δικαστικὴν θέσιν μὴ ἰσόβιον, ἂν δὲν ἔχῃ τὰ δι' αὐτοῦ ὀριζόμενα προσόντα.

23. Πᾶς δικαστικὸς διορισμὸς, γενόμενος ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, δὲν παρέχει δικαίωμα εἰς τὸν διοριζόμενον ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ καὶ τῶν ἀποδοχῶν.

24. Οὐδὲν ἐκ τῶν περὶ παύσεων ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ πηγᾷ δικαίωμα ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου.

* Τὰ ἄρθρα 9—20 κατηργήθησαν ὑπὸ Νόμου ΓΥΔΖ' 30 Νοεμβ. 1909.

** Τὸ ἄρθρον 23 ἡρμηνεύθη ὑπὸ Νόμου ΒΟΓ' 5 Αὐγούστου 1892.
Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

Νόμος, ΒΡΠΘ' 20 'Απριλίου 1893. Περί αντικαταστάσεως άρθρων τινῶν τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

1. Τὰ ἄρθρα 2, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1877 ΧΕΣΤ' νόμου, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ νόμου ΑΦΝΓ' τῆς 30 'Ιουνίου 1887, ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐπομένων.*

2. Καταργοῦνται τὰ ἀπὸ 27 'Ιουλίου 1836 περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων καὶ 26 'Ιουλίου 1866 Β. Διατάγματα περὶ ἐξετάσεως τῶν εἰρηνοδικῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν νόμον τοῦτον.

Νόμος, ΒΣΙΖ' 8 [9] Φεβρ. 1894. Περί προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ΒΡΠΘ' νόμου τῆς 20 'Απριλίου 1893 περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἐδάφιον ἔκτον τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 20 'Απριλίου 1893 ΒΡΠΘ' Νόμου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων προστίθεται τὸ ἐξῆς ἐδάφιον :

«Οἱ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου ΧΕΣ' τοῦ 1877 περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ὑποστάντες τὴν πρακτικὴν ἐξέτασιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ἐκείνου, καὶ κριθέντες ἱκανοὶ πρὸς διορισμόν, δύνανται νὰ διορισθῶσι δικηγόροι».

Νόμος, ΒΟΓ' 5 [6] Αὐγ. 1892. Περί ἐρμηνείας τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ΧΕΣ' νόμου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1877.

Ἄρθρον μόνον.

Ἀνάκλησις ἐκδοθέντος πρὸς διορισμόν δικαστῶν Β. Διατάγματος, ὡς ἀκύρου δυνάμει τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1877 ΧΕΣ' νόμου, ἔνεκεν ἐλλείψεως τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου καὶ τοῦ ΑΦΝΓ' ἀπὸ 30 'Ιουνίου 1887 ἀπαιτουμένων προσόντων, οὐδεμίαν ἐπάγεται ἀκυρότητα εἰς τὰς δικαστικὰς φερούσας χαρακτηρισμὸν πράξεις, ὡς ὁ δικαστὴς αὐτὸς διέπραξεν, ἢ εἰς ὧς μετέσχεν, αἱ δ' ἐκδοθεῖσαι παρὰ τούτου

* Ἐπιθι Β. Διατάγμα 27 'Απριλίου 1893.

** Ἐπιθι ἀνωτέρω σελ. 145.

ἀποφάσεις ἢ ἄλλαι πράξεις διατηροῦσι τὸ κύρος αὐτῶν ὥπως ἀπηγγέλθησαν.

Ἰδσαύτως οὐδεμίαν ἐπάγεται ἀκυρότητα εἰς τὰς πράξεις, ἃς ἐνήργησεν ἢ εἰς ἃς μετεσχεν εἰσαγγελεὺς ἢ ἀντεισαγγελεὺς διορισθεὶς ἐναντίον τῶν διατάξεων τῶν μνημονευθέντων ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ νόμων.

Νόμος ΒΤΚΗ' 27 Ἰουλίου 1895 περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

1—4.*

25. Ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις διορίζονται συμβολαιογράφοι αἱ ἐν αὐταῖς διατελέσαντες τοιοῦτοι.

**** Β. Διάταγμα 14** Ὀκτωβρίου 1892. Περὶ ὁρισμοῦ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ τοῦ τρόπου τῆς βαθμολογίας τῶν διαγωνιζομένων.

1. Πρὸς πλήρωσιν μιᾶς ἢ πλείονων κενῶν θέσεων ἐμμέσθων παρῆδρων παρὰ ταῖς δικαστηρίους τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 4 τοῦ νόμου, ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς προκηρύσσει διαγωνισμόν διὰ πράξεως, ὀρίζων τὸν ἀριθμὸν τῶν πληρωθησομένων θέσεων καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἡ πράξις αὕτη τοῦ Ὑπουργοῦ δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως δύο τοῦλάχιστον μηνῶς πρὸ τῆς ὀρίσσεως πρὸς διαγωνισμόν ἡμέρας καὶ κοινοποιεῖται πρὸς τὰ μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

2. Ὁ διορισμὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου δύο καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ διὰ τοῦ Κοσμητοροῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἥτις ὀφείλει ὀκτῶ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ, νὰ ὀρίσῃ τούτους, καὶ συγχρόνως καὶ τρίτον καθηγητὴν πρὸς

* Τὰ ἄρθρα 1—3 κατηργήθησαν ὑπὸ Νόμου ΓΥΛΖ' 30 Νοεμβρίου 1909, τὸ δὲ 4 ἐδημοσιεύθη ἀνωτέρω σελ. 145.

** Τὸ Β. Δ. τοῦτο τηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ὑπὸ Νόμου ΓΥΛΖ' 30 Νοεμβρίου [4 Δεκ.] 1909 ἄρθρ. 3.

ἀναπλήρωσιν τοῦ τυχόν κωλυθησομένου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἡ πράξις, δι' ἧς ἡ Νομικὴ Σχολὴ ὀρίζει τὰ μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ὑποβάλλεται πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν, ὅστις ἀνακοινεῖ ταύτην πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶνε καὶ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς.

Τὰ ἐκ δικαστικῶν λειτουργῶν μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, κωλυόμενα, ἀναπληροῦνται κατὰ τὸν Ὁργανισμὸν τῶν δικαστηρίων· οἱ ἀναπληρωταὶ ὅμως δὲν καταλαμβάνουσι τὴν θέσιν τοῦ κωλυομένου, ἀλλὰ τὴν εἰς τὴν βαθμὴν τῶν ἀνήκουσαν κατὰ τὸν αὐτὸν Ὁργανισμὸν, οὕτως ὥστε, κωλυομένου τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ εἰσαγγελεύς, κωλυομένου δὲ καὶ τούτου, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ οὕτω καθεξῆς.

4. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διαγωνισθῶσιν ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι μέχρι τῆς προτεραιᾶς τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ ἀγκυρὰν πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν ᾗ ἐπισυνάπτονται α') τὰ ἔγγραφα τὰ ἀποδεικνύοντα, ὅτι κέκτηνται τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 3 § 3 τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα· β') ἀντίγραφον κεκυρωμένον τῆς ληξιαρχικῆς τῆς γεννήσεως τῶν πράξεως, ἢ, ἐν ἐλλείψει ταιχύτης κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων· καὶ γ') ἀπόδειξιν τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου περὶ τῆς γενομένης παρ' αὐτῷ καταθέσεως κατὰ τὴν § 5 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Νόμου.

Ὅσακις ἡ ἡλικία ὑποψηφίου τινὸς βεβαιεῖται διὰ τῆς πρυσκαγωγῆς ἀντιγράφου τῶν βιβλίων τῶν ἀρρένων, ὡς ἡμέρα γεννήσεως θεωρεῖται ἡ 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους, καθ' ᾗ ἔδωλῃ ὡς γεννηθεὶς.

5. Ἡ ἐπιτροπὴ συνερχομένη ἄνευ ἐτέρως προσκλήσεως ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τὴν διὰ τῆς προκηρύξεως ὀρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν, ἐξελέγχει τὰ ὑπὸ τῶν υποψηφίων ὑποβληθέντα ἔγγραφα, ἀποφαίνεται περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῶν αἰτήσεων, καὶ κανονίζει ἐν γένει τὰς λεπτομερείας τῶν ἐξετάσεων. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἀπερρί-

φθῇ ἢ αἵτησις λόγῳ ἐλλείψεως τυπικῶν προσόντων, ἐπιστρέφεται ἢ γενομένη χρηματικὴ κατάθεσις.

6. Αἱ ἐξετάσεις εἰσὶν ἰδίως πρακτικαί, γίνονται δὲ ἐγγράφως καὶ προφορικῶς, ἐκλεγομένων τοιούτων θεμάτων ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον κλάδων τοῦ δικαίου, ὥστε νὰ ἐκτιμᾶται ἰδίως ἡ ἱκανότης τοῦ ὑποψηφίου πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν νόμων.

7. Ὁ διαγωνισμὸς συνίσταται εἰς δοκιμασίαν ἐπὶ

α') τοῦ ἰσχύοντος παρ' ἡμῶν ἀστικοῦ δικαίου·

β') τῆς πολιτικῆς δικονομίας·

γ') τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου·

δ') τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ

ε') τῆς ποινικῆς δικονομίας.

8.* Αἱ ἐγγράφοι ἐξετάσεις ἐφ' ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω κλάδων τοῦ δικαίου προηγούμεναι τῶν προφορικῶν.

Τοὺς ἐξεταζομένους ἐπιτροπῶσι κατὰ τὰς ἐγγράφους ἐξετάσεις, δύο τοῦλάχιστον μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου ὀριζόμενα.

Μετὰ τὸ πέρας καὶ τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων ἐφ' ἐκάστου κλάδου τοῦ δικαίου ἐνὸς ἢ πλειόνων ὑποψηφίων ἐξετασθέντων κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν, ἡ ἐπιτροπὴ ἐκτιμᾷ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐγγράφων καὶ προφορικῶν ἐξετάσεων τὴν ἱκανότητα ἐκάστου τῶν ἐξετασθέντων καὶ βαθμολογεῖ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐνάτῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα.

9. Ἡ ἱκανότης τῶν δοκιμασθέντων σημειοῦται ὑφ' ἐκάστου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῶν ἐπομένων βαθμῶν ἐκτιμωμένων δι' ἀριθμῶν ὡς ἐξῆς :

Ἀριστα = 14 καὶ 15.

λίαν καλῶς = 11, 12 καὶ 13.

καλῶς = 8, 9 καὶ 10.

σχεδὸν καλῶς = 5, 6 καὶ 7.

μετρίως = 2, 3 καὶ 4.

κακῶς = 0 καὶ 1.

10.* Ὁ εἰς ἀριθμὸν διδόμενος βαθμὸς γράφεται ὁλογρά-

* Τὰ ἄρθρα 8 καὶ 10 δημοσιεύονται ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ Β. Διατάγματος 27 Ἀπριλίου 1893.

πως ὑφ' ἐκάστου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς ἐν δελτίῳ ἐν ᾧ σημειοῦται τὸ ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου. Τὰ δελτία ταῦτα ρίπτονται ἐντὸς κάλπης κεκλεισμένης διὰ κλειδός, ἣν φυλάττει ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπίσης μετὰ τὸ πέρας ἐκάστης βαθμολογίας ἡ κάλπη φυλάττεται ὑπὸ τοῦ προέδρου.

11. Ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐγγράφων καὶ προφορικῶν ἐξετάσεων τῶν διαγωνιζομένων ἐφ' ἀπάντων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 κλάδων τοῦ δικαίου, ἡ ἐπιτροπὴ ἐξάγει ἐν τῆς κάλπης τὰ δελτία πρὸς εὐρεσιν τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ διαγωνισμοῦ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εὐρίσκεται διὰ τῶν δοθέντων εἰς ἕκαστον τῶν ὑποψηφίων ἀριθμῶν καὶ ἀφοῦ τὸ ἄθροισμα τοῦτο διαιρεθῇ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 7. Ὁ λαβὼν τοῦλάχιστον τὸν ἀριθμὸν 8, θεωρεῖται ὡς ἐπιτυχὼν κατὰ τὴν § 2 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ νόμου.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας ταύτης τὰ δελτία καταστρέφονται.

12. Οἱ ἐπιτυχόντες ἐκ τῶν ὑποψηφίων κατατάσσονται κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐπιτυχίας των εἰς πίνακα, ἐν ᾧ σημειοῦνται τὸ ὄνομα, ὁ βαθμὸς καὶ ὁλογράφως ὁ ἀριθμὸς τῆς βαθμολογίας.

Ὁ πίναξ οὗτος συντάσσεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις προσκαλεῖται πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τὸ πέρας τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐργασίας, καὶ υπογράφεται ὑφ' ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ διαγωνισμοῦ ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ προέδρου πρὸς τοὺς ὑποψηφίους.

13. Ὁ πίναξ μετὰ τῶν πρακτικῶν καὶ τῶν λοιπῶν σχετικῶν ἐγγράφων υποβάλλεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, ἐντὸς ὧν τῶν ἡμερῶν.

* Τὸ ἄρθρον 11 δημοσιεύεται ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ Β. Διατάγματος 10 Μαΐου 1893.

Β. Διάταγμα 27 [28] Ἀπριλίου 1893. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 'ΒΡΠΘ' περὶ ἀντικαταστάσεως ἄρθρων τινῶν τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Α'. Περὶ ἐξετάσεως καὶ διορισμοῦ τῶν δικηγόρων.

1. Ἡ πρὸς ἐξέτασιν τῶν ὑποψηφίων δικηγόρων ἐπιτροπὴ συνεχίζεται κατὰ τριμηνίαν ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, κατὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ διὰ δηλοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ὁρισμένῃν ἡμέραν.

2. Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις προεδρεύει τῆς ἐπιτροπῆς, ὀρίζει διὰ προκηρύξεως αὐτοῦ, καταχωριζομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καθ' ἣν γενήσεται ἑνὰρξίς τῶν ἐξετάσεων.

3. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς κωλυόμενα ἀναπληροῦνται κατὰ τὸν ὁργανισμόν τῶν δικαστηρίων οἱ ἀναπληρωταὶ ἡμῶς δὲν καταλαμβάνουσι τὴν θέσιν τοῦ κωλυομένου, ἀλλὰ τὴν εἰς τὸν βαθμὸν τῶν ἀνήκουσιν κατὰ τὸν αὐτὸν ὁργανισμόν, οὕτως ὥστε, κωλυομένου τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ εἰσαγγελεύς, κωλυομένου δὲ καὶ τούτου, ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

4. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διαγωνισθῶσιν ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι μέχρι τῆς προτερίας τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ ἀναφορὰν πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν ᾗ ἐπισυνάπτονται α') τὰ ἔγγραφα τὰ ἀποδεικνύοντα, ὅτι κέκτηνται τὰ ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ βου § 1 ἀπαιτούμενα προσόντα, β') ἀπόδειξις τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου περὶ τῆς γενομένης παρ' αὐτῷ καταθέσεως τῶν πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς 50 δραχμῶν.

5. Ἡ ἐπιτροπὴ, συνεχρομένη ἄνευ ἐτέρας προσκλήσεως ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τὴν διὰ τῆς προκηρύξεως ὀρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν, ἐξελέγχει τὰ ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων ὑποβληθέντα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ἀποφαίνεται περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῶν αἰτήσεων καὶ κανονίζει ἐν γένει τὰς λεπτομερείας τῶν ἐξετάσεων. Εἰς τὸν μὴ γενόμενον δεκτὸν εἰς ἐξέτασιν λόγῳ ἐλλείψεως προσόντων ἐπι-

στρέφεται τὸ παρ' αὐτοῦ καταβληθὲν ποσὸν τῶν 50 δραχμῶν.

6. Αἱ ἐξετάσεις εἰσι μᾶλλον πρακτικαί, γίνονται δ' ἐγγράφως καὶ προφορικῶς ἐπὶ τῶν ἐξῆς κλάδων τοῦ δικαίου, 1) τοῦ ἰσχύοντος παρ' ἡμῖν ἀστικοῦ δικαίου, 2) τῆς πολιτικῆς δικονομίας, 3) τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου, 4) τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ 5) τῆς ποινικῆς δικονομίας.

7. Αἱ ἐγγράφοι ἐξετάσεις ἐφ' ὅσων τῶν ἀνωτέρω κλάδων τοῦ δικαίου προηγούνται τῶν προφορικῶν. — Μετὰ τὸ πέρας καὶ τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων ἐφ' ὅλων τῶν κλάδων τοῦ δικαίου, ἐνὸς ἢ πλείονων ὑποψηφίων ἐξετασθέντων κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν, ἡ ἐπιτροπὴ ἐκτιμᾷ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐγγράφων καὶ προφορικῶν ἐξετάσεων τὴν ἱκανότητα ἐκάστου τῶν ἐξετασθέντων καὶ βαθμολογεῖ κατὰ τὰ ἐν τῇ ἐπομένῃ ἀρθρῷ ὀριζόμενα.

8. Ἡ ἱκανότης τοῦ δοκιμασθέντος σημειοῦται ὑφ' ἐκάστου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῶν ἐπομένων βαθμῶν, ἐκτιμωμένων δι' ἀριθμῶν ὡς ἐξῆς:

Ἀριστα=14 καὶ 15. Λίαν καλῶς=11, 12 καὶ 13. Καλῶς=8, 9 καὶ 10. Σχεδὸν καλῶς=5, 6 καὶ 7. Μετρίως=2, 3, καὶ 4. Κακῶς=0, καὶ 1.

9.* Ὁ εἰς ἀριθμὸν διδόμενος βαθμὸς γράφεται ὁλογράφως ὑφ' ἐκάστου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς ἐν δελτίῳ, ἐν ᾧ σημειοῦται τὸ ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου. Τὰ δελτία ταῦτα ρίπτονται ἐν τῷ κάλπῃ. Μετὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἐξάγει ἐκ τῆς κάλπης τὰ δελτία πρὸς εὐρεσιν τοῦ ἀποτελέσματος. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εὐρίσκεται διὰ τῶν δοθέντων εἰς ἕκαστον τῶν ὑποψηφίων ἀριθμῶν καὶ ἀφοῦ τὸ ἄθροισμα τοῦτο διαιρεθῇ διὰ τοῦ 6. Ὁ λαβὼν τοῦλάχιστον τὸν ἀριθμὸν 8 θεωρεῖται ὡς ἐπιτυχὼν.

10. Τὰ πρακτικὰ τῶν ἐξετάσεων, συντασσόμενα ὑπὸ τοῦ παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέω^{*} καὶ ὑπογραφόμενα παρὰ πάντων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, ὅπερ τῇ ἐγγράφῳ τῶν ἐπιτυχόντων κίτῃσει προκαλεῖ τὸν διορισμὸν τῶν ὡς δικηγόρων.

* Τὸ ἄρθρον 9 δημοσιεύεται ὡς ἐτροποποιηθῇ ὑπὸ Β. Διατάγματος 10 [12] Μαΐου 1893.

11. Ὁ αἰτῶν τὸν προβιβασμὸν αὐτοῦ ὡς δικηγόρου ἀπὸ κατωτέρου δικαστηρίου εἰς ἀνώτερον, ὑποβάλλει ἀναφορὰν πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, εἰς ἣν ἐπισυνάπτονται ἐν πρωτοτύποις ἢ ἐν κεκυρωμένοις ἀντιγράφοις τὰ ἔγγραφα τὰποδεικνύοντα, ὅτι ὁ αἰτῶν κέκτηται τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 4η τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον προκαλεῖ διὰ τοῦ εἰσαγγελέως τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπαιτούμενην γνωμοδότησιν τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ ὁ αἰτῶν.

12. Ὁ αἰτῶν νὰ διορισθῇ δικηγόρος, λόγῳ τοῦ ὅτι ἔχει τὰ ἐν ταῖς παραγράφαις 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα, ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον τὰ περὶ τῶν προσόντων αὐτοῦ ἔγγραφα, ἐν πρωτοτύποις ἢ κεκυρωμένοις ἀντιγράφοις.

Β'. Περὶ διορισμοῦ τῶν γραμματέων τῶν εἰρηνοδικείων.

13. Ὁ αἰτῶν νὰ διορισθῇ εἰς θέσιν γραμματέως εἰρηνοδικείου ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον ἐν πρωτοτύποις ἢ κεκυρωμένοις ἀντιγράφοις α') τὰ ἔγγραφα τὰ ἀποδεικνύοντα, ὅτι κέκτηται τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 § 1 καὶ 2 τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, β') ἔγγραφον δῆλωσιν, ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὑπογεγραμμένην, περὶ τοῦ τόπου ἐξ οὗ κατὰγεται, περὶ τοῦ δήμου εἰς ὃν ἐξέσκηε ἢ ἐξήσκησε κατὰ τὰ ἀμέσως προηγούμενα τρία ἔτη τὰ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα, καί, ἂν ᾖ ἔγγαμος, περὶ τῆς ἐπαρχίας ἐξ ἧς κατὰγεται ἡ σύζυγός του.

Γ'. Περὶ διορισμοῦ εἰρηνοδικῶν ἢ εἰδικῶν πταισματοδικῶν.

14. Πρὸ παντὸς διορισμοῦ εἰς θέσιν εἰρηνοδίκου ἢ εἰδικοῦ πταισματοδίκου ὑποβάλλονται δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος τὸν διορισμὸν ἐν πρωτοτύποις ἢ κεκυρωμένοις ἀντιγράφοις, α') τὰ ἔγγραφα τὰ ἀποδεικνύοντα, ὅτι κέκτηται τὰ ἐν τῇ § 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, β') ἔγγραφον δῆλωσιν, ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὑπογεγραμμένην, περὶ τοῦ τόπου ἐξ οὗ κατὰγεται, περὶ

τοῦ δήμου εἰς ὃν ἐξασκεῖ ἢ ἐξήσκησε κατὰ τὰ ἀμέσως προηγούμενα τρία ἔτη τὰ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα, καί, ἂν ἦναι ἔγγαμος, περὶ τῆς ἐπαρχίας ἐξ ἧς κατὰγεται ἡ σύζυγός του.

Δ'. Περὶ διορισμοῦ συμβολαιογράφων ἢ εἰδικῶν ὑποθηκοφυλάκων.

Ὁ αἰτῶν νὰ διορισθῇ εἰς θέσιν συμβολαιογράφου ἢ εἰδικοῦ ὑποθηκοφύλακος ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον ἐν πρωτοτύποις ἢ κεκυρωμένοις ἀντιγράφοις τὰ ἔγγραφα τὰ ἀποδεικνύοντα, ὅτι κέκτηται τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 § 1 τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Νόμος ΓΥΛΖ' (ὑπ' ἀρ. 3437) 30 Νοεμβρίου [4 Δεκεμβρίου] 1909.
Περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ διορισμοῦ ἐμμίσθων Παρέδρων.

1. Πρὸς ταῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ἐμίσθοις διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἐμμίσθοι Πάρεδροι, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὀρίζεται ἕως πρὸς τὰ Πρωτοδικεῖα τοῦ Κράτους. Τοποθετοῦνται δὲ παρὰ τοῖς Πρωτοδικεῖοις τοῖς ἐδρεύουσιν, ὅπου καὶ τὸ Ἐφετεῖον ἢ τοῖς ἀποτελουμένοις ἐξ ἐπτά τοῦλάχιστον δικαστῶν.

2. Εἰς θέσιν ἐμμίσθου Παρέδρου διορίζεται ὁ εὐδοκιμήσας ἐν διαγωνισμῷ, διεξαγομένῳ ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς, προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου, Εἰσαγγελέως καὶ Ἀντιπροέδρου αὐτοῦ, τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, καὶ δύο καθηγητῶν τῆς νομικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Σχολῆς, ὑπὸ ταύτης ὀριζομένων, κατ' Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους, ἐπὶ ἑν ἔτος.

Ὡς εὐδοκιμήσας ἐν διαγωνισμῷ θεωρεῖται ὁ λαβὼν τὴν βαθμὸν τοῦλάχιστον σκαλῶς, μεταξὺ δὲ πλείονων εὐδοκιμήσαντων προτιμᾶται ὁ λαβὼν ἀνώτερον βαθμὸν, ὅστις πάντοτε προηγείται κατὰ τὸν διορισμὸν. Μεταξὺ δὲ τῶν λαβόντων τὸν αὐτὸν βαθμὸν, ἀποφασίζει ὁ κλῆρος.

Δεκτός εἰς διαγωνισμόν εἶνε ὁ ἀσκήσας ἐπὶ τριετίαν τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐνώπιον πολυμελοῦς δικαστηρίου, πιστοποιουμένης τῆς συνεχοῦς τριετοῦς ἐνασχήτησεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ παρ' ᾧ ὑπηρετήσῃ δικαστηρίου, ἢ ὁ λαβὼν τὴν ἀδειαν τοῦ δικηγορεῖν καὶ ὑπηρετήσας ἐπὶ τετραετίαν ὡς γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου, ἢ ὡς εἰρηνοδίκης.

Δὲν εἶνε δεκτοὶ εἰς διαγωνισμόν ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ εἰκοστὸν πέμπτον, οὐδ' ὁ ὑπερβᾶς τὸ τριακοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὁ κωλυόμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ παρόντος νόμου νὰ διορισθῇ καὶ ὁ τιμωρηθεὶς δις πειθαρχικῶς.

Οἱ διαγωνιζόμενοι ὀφείλουσι πρὶν ἢ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξετάσεις, νὰ καταθέσωσι παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Ἀρείου Πάγου δραχμὰς ἑκατόν, αἵτινες διανέμονται μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκτακτὸν αὐτῶν ἐργασίαν.

3. Ὁ διαγωνισμὸς πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων ἐμμίσθων παρέδρων προκηρύσσεται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἰσχύει δὲ μόνον δι' ἓς προκηρύχθη θέσεις.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ὁ τρόπος τῆς βαθμολογίας τῶν διαγωνιζομένων κανονίζονται κατὰ τὰ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1892, 24 Ἀπριλίου καὶ 10 Μαΐου 1893 Β. Διατάγματα, ἅτινα ὅμως δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι δι' ἑτέρου Β. Διατάγματος ἐφ' ᾧ ἀπαξ ἐκδιδομένου, καθιερουμένης πάντως τῆς φανερᾶς ψήφοφρίας, τῆς καταχωρίσεως ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς ψήφου ἐνὸς ἑκάστου τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς κληρώσεως τῶν θεμάτων καὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν κλήρων, κατὰ τὴν ἐξέτασιν, ὑπὸ τοῦ διαγωνιζομένου.

4. Οἱ ἐμμίσθαι πάρεδροι προηγούνται τῶν ἀμίσθων κατὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Δικαστηρίου, ἔχουσι βαθμὸν καὶ μισθὸν ἀντεισαγγελέως παρὰ Πρωτοδίκαις, ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ ἰδικιζούσης δικαιοδοσίας καὶ πειθαρχικῆς ἐξουσίας διατάξεις τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1875 ὑπὸ στοιχ. ΦΜ' νόμου, δίδουσι δὲ οὗτοι, ὡς καὶ οἱ ἀμίσθαι πάρεδροι παντὸς Δικαστηρίου, τὸν νενομισμένον τῆς ὑπηρεσίας ὅρον ἐνώπιον τοῦ παρ' ᾧ τοποθετοῦνται Δικαστηρίου.

Οἱ ἐμμίσθαι πάρεδροι δὲν μετατίθενται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ διορισμοῦ Πρωτοδικῶν καὶ Ἀντεισαγγελέων
παρὰ Πρωτοδικαίς.

5. Πρωτοδικῆς διορίζεται ὁ διατελέσας ἐπὶ τριετίαν τοῦλάχιστον ὡς ἐμμισθος πάρεδρος καὶ μετὰ προηγουμένην ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἀπόφασιν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένου Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, στηριζομένην εἰς γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου Ἐφετείου. Διορισμὸς ἐμμίσθου παρέδρου ὡς πρωτοδικικοῦ δὲν δύναται νὰ γίνη πρὶν ἢ παρέλθῃ ἔτος ἀπὸ πειθαρχικῆς τιμωρίας αὐτοῦ.

Οἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου διωρισμένοι ἐμμισθοὶ πάρεδρου δύναται νὰ διορισθῶσι πρωτοδικαὶ ἂν συνεπλήρωσαν ἔτος ὑπηρεσίας, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν ὅρων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἡ γνωμοδότησις αὕτη, ἐπιστάσης περιπτώσεως διορισμοῦ, προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ παρὰ Πρωτοδικαίς Εἰσαγγελέως, διὰ τοῦ παρ' Ἐφέταις τοιούτου, τὸ δὲ Ἐφετεῖον ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀποφαινεται ἐν ὁλομέλειᾳ, διὰ ψηφοφορίας κατὰ πλειοψηφίαν, παρευρισκομένου καὶ ἔχοντος ψῆφον καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως. Ἡ διορισμὸς τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν παρτείνεται ἐν περιπτώσει καθ' ἣν κωλύονται νὰ μετέσχωσιν ἅπαντες αἱ Ἐφέταις.

Ἐν τῷ Ἐφετείῳ Ἀθηνῶν ἡ ὁλομέλεια ἀποτελεῖται ἐκ δώδεκα τοῦλάχιστον δικαστῶν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου.

Ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν ὑποβάλλεται, διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως, πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, ὅπερ προκαλεῖ τὴν περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἐμμίσθου παρέδρου ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ὁφείλοντος νὰ ἐκδώσῃ αὐτὴν ἐντὸς μηνός.

Ἐμμισθος πάρεδρος, κατὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὁποίου ἀπεφάνθη τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἀπολύεται ἐντὸς μηνός τὸ βραδύτερον.

6. Αἱ κεναὶ θέσεις τῶν Πρωτοδικῶν πληροῦνται διὰ τῶν, κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον, εἰς πρωτοδικὰς προαγομένων ἐμμίσθων παρέδρων, κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν.

Ἐν περιπτώσει συγχρόνου διορισμοῦ, ἀρχαιότερος λογίζεται ὁ τυχὼν ἀνωτέρου βαθμοῦ κατὰ τὸν διαγωνισμόν, μεταξὺ δὲ ἰσοβαθμίων ἀρχαιότερος λογίζεται ὁ προηγούμενος ἐν τῷ Διατάγματι.

7. Ἀντεισαγγελεὺς παρὰ Πρωτοδικαίς διορίζεται ὁ εὐδοκίμησας ἐν διαγωνισμῷ, προκηρυσσομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης εἰδικῶς πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων ἀντεισαγγελέων, διεξαγομένην δὲ κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἀντεισαγγελεῖς Πρωτοδικῶν διορίζονται κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, μὴ δυναμένου τοῦ ὅλου αὐτῶν ἀριθμοῦ νὰ ὑπερβῇ τοὺς δεκαοκτῶ, τοποθετοῦνται δὲ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου ἐκπληροῦντες καθήκοντα ἀντεισαγγελέως ἔμμισθοι πάρεδροι ἀπαλλάσσονται τῶν καθηκόντων τούτων. Οἱ δὲ διορισμένοι παρὰ Πρωτοδικαίς ἀντεισαγγελεῖς δικτηροῦνται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐντὸς ὅμως τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὀφείλει νὰ προκαλέσῃ ἀποφασίν τοῦ ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἂν ὑπάρχῃ περὶ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν περίπτωσις ἐφαρμογῆς τοῦ ἁρθροῦ 15, ἐδ. ε', τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἀποφαινέται περὶ ἐνὸς ἐκάστου, μετὰ γνωμοδότησιν ἀπάντων τῶν παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέων, συνερχομένων ἐν Ἀθήναις, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ ἀρχαιότερου αὐτῶν, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Οἱ τυχόντες τοιαύτης ἀποφάσεως ἀντεισαγγελεῖς ἀπολύονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ προαγωγῆς τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν

Α'.

8. Πρόεδρος Πρωτοδικῶν διορίζεται ὁ ὑπηρετήσας τοῦλάχιστον ἐπὶ δεκαετίαν ὡς Πρωτοδίκης. Ἐφέτης διορίζεται ὁ ὡς Πρόεδρος Πρωτοδικῶν ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος ὑπηρετήσας. Ἀρεοπαγίτης διορίζεται ὁ ἐπὶ πενταετίαν ὡς Ἐφέτης ὑπηρετήσας. Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ Πρόεδρος Ἐφετῶν

διορίζεται ὁ ἐπὶ ἐξαετίαν ὡς Ἀρεοπαγίτης ἢ ὁ ἐπὶ δεκαετίαν ὡς Ἐφέτης ὑπηρετήσας. Πρόεδρος Ἀρείου Πάγου διορίζεται ὁ ἐπὶ τριετίαν ὡς ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ δεκαετίαν ὡς Ἀρεοπαγίτης, ἢ ὡς Πρόεδρος Ἐφετῶν ἐπὶ ἐξαετίαν, ἢ ἐπὶ ὀκταετίαν, ἐν συνόλῳ, εἰς ἀμφοτέρας τὰς θέσεις Προέδρου Ἐφετῶν καὶ Ἀρεοπαγίτου ὑπηρετήσας.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου δύναται νὰ γίνη καὶ Πρόεδρος αὐτοῦ, ἂν συνεπλήρωσε τριετίαν ὡς Ἀρεοπαγίτης.

Ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὑπηρετούντων δικαστικῶν λειτουργῶν προσμετρεῖται καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ τούτου, ὑπολογιζομένη ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ βελονῇ ὃν ἐκέκτηντο πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς ἐκτὸς τοῦ Κράτους ὑπηρεσίας.

Β'.

9. Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν διορίζεται ὁ ὑπηρετήσας ἐπὶ πενταετίαν ὡς ἀντεισαγγελεὺς Πρωτοδικῶν, ἢ ἐπὶ δεκαετίαν ὡς δικηγόρος παρὰ πολυμελεῖ δικαστηρίῳ, ἐγκριθεὶς διὰ γνωμοδότησεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ κατὰ τὴν ἰσχύϊν τοῦ παρόντος νόμου διωρισμένοι Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν διατηροῦνται, ἐφαρμοζομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 7 § 3 τοῦ παρόντος νόμου.

10. Αἱ κενούμεναι θέσεις Εἰσαγγελέων Πρωτοδικῶν δύνανται ἐξαιρετικῶς κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, νὰ πληρωθῶσι διοριζομένων τοιούτων καὶ πρωτοδικῶν, τῇ αἰτήσῃ αὐτῶν, προηγουμένης ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἀποφαινομένου μετὰ γνωμοδότησιν τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἐφετείου εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ παρ' ᾧ ὑπηρετοῦσι Πρωτοδικεῖον. Ἐφ' ὅσον δὲν διορίζονται Εἰσαγγελεῖς ἀνατίθενται προσωρινῶς διὰ Β. Διατάγματος τὰ καθήκοντα τοῦ παρὰ Πρωτοδικαῖς Εἰσαγγελέως εἰς Πρωτοδικας.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς πενταετίας, εἰς τὰς κενὰς καὶ τὰς ἐφεξῆς κενούμενας θέσεις Εἰσαγγελέων, διορίζονται μόνον οἱ κατὰ τὸ ἀρθρον 9ον τοῦ παρόντος νόμου ἔχοντες τὰ διὰ τὴν θέσιν ταύτην ἀπαιτούμενα προσόντα. Κατὰ τὸ α' ἔτος τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου αἱ γνωμοδοτήσεις πρὸς πλήρωσιν

κενῶν θέσεων εἰσαγγελέων ἄρχονται ἀπὸ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

11. Ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν διορίζεται ὁ ὑπηρετήσας ἐπὶ τριετίαν ὡς Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν. Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν ἢ ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου διορίζεται ὁ ὑπηρετήσας ἐπὶ ἑξαετίαν ὡς ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν ἢ ἐπὶ ὀκταετίαν ὡς Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν ἢ ἐπὶ ὀκταετίαν ἐν συνόλῳ εἰς ἀμφοτέραις τὰς θέσεις ταύτας. Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου διορίζεται ὁ ὑπηρετήσας ἐπὶ τριετίαν ὡς ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ, ἢ ἐπὶ δεκαετίαν ὡς Ἀρεοπαγίτης, ἢ ἐπὶ ἑξαετίαν ὡς ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ Πρόεδρος Ἐφετῶν, ἢ Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν, ἂν πρὸς τούτοις διατέλεσε καὶ ὡς Ἀρεοπαγίτης ἐπὶ τριετίαν. Κατὰ τὴν πρώτην πενταετείαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, δύναται νὰ διορισθῇ Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν ἢ Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ Ἐφέτης ἐπὶ ὀκταετίαν ὑπηρετήσας ὡς τοιοῦτος.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος νόμου διατελούντων εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ὑπηρεσίαν, ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ παρ' Ἐφέταις ἀντεισαγγελέως καὶ ἄνω, πλὴν τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελέως, ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις περὶ διατηρήσεως ἢ μὴ τοῦ ἄρθρου 7 § 3 τοῦ παρόντος νόμου, πλὴν τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέων.

Εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς Ἐφετῶν ἢ ἀντεισαγγελεῖς Ἀρείου Πάγου εἰσὶ δεκτικοὶ προαγωγῆς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος ἄρθρου, μόνον ἂν διατηρήθησαν ἐν τῇ εἰσαγγελικῇ ὑπηρεσίᾳ, δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ἢ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 9 § 2 τοῦ παρόντος νόμου, ἢ ἂν εἰσῆλθον εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 7 § 1.

12. Αἱ κενοῦμεναι θέσεις ἀντεισαγγελέων καὶ εἰσαγγελέων Ἐφετῶν, ἢ ἀντεισαγγελέων τοῦ Ἀρείου Πάγου δὲν πληροῦνται, ἐφ' ὅσον ἐλλείπουσιν οἱ ἔχοντες τὰ κατὰ τὰ προηγουμένον ἄρθρον πρὸς προαγωγὴν εἰς τὰς θέσεις ταύτας ἀπαιτούμενα προσόντα. Ἀνατίθενται δὲ τὰ Εἰσαγγελικὰ καθήκοντα διὰ Β. Διατάγματος προσωρινῶς, τὰ μὲν τοῦ Ἀντεισαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς τινὰ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, τὰ δὲ τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν, ὡς καὶ τὰ τοῦ παρ' Ἐφέταις ἀντεισαγγελέως εἰς τινὰ τῶν Ἐφετῶν.

Γ'.

13. Διὰ τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 8 καὶ ἐπόμενα προαγωγὴν τῶν Πρωτοδικῶν, Προέδρων Πρωτοδικῶν, Ἐφετῶν, Εἰσαγγελέων καὶ Ἀντεισαγγελέων Ἐφετῶν, εἰς θέσιν ἀνωτέρων, ἀπαιτεῖται προσέτι νὰ προηγηθῇ ἀπόφαισι τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου. Διὰ δὲ τὴν προαγωγὴν τῶν Προέδρων καὶ Εἰσαγγελέων Ἐφετῶν, Ἀρεοπαγιτῶν, Ἀντεισαγγελέων καὶ Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἰς θέσιν ἀνωτέρων, ἀπαιτεῖται προηγουμένη γνωμοδότησις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

14. Οἱ καθηγηταὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου δύνανται νὰ διορισθῶσιν εἰς θέσιν Ἀρεοπαγίτου μετὰ πενταετῇ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίαν, ἂν συνάμα διέτελεσαν εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Πρωτοδίκου καὶ ἀνωτέρω ἐπὶ πενταετίαν, ἢ δικηγόροι παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἐπὶ δεκαετίαν.

Οἱ συμπληρώσαντες εἰκοσιπενταετῇ ὑπηρεσίαν ὡς Πρωτοδίκαι, ἔχοντες δ' ἐν συνόλῳ συνεχῇ τριακονταπενταετῇ δικαστικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπερβάντες τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ παρόντος νόμου ἀποχωροῦντες τῆς ὑπηρεσίας ἐντὺς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου λαμβάνουσι σύνταξιν κανονιζομένην ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περιπτώσεις παύσεως καὶ κωλύματα διορισμοῦ.

15. Ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Ἀντεισαγγελεὺς, οἱ παρὰ Πρωτοδικαῖς καὶ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεῖς καὶ Ἀντεισαγγελεῖς, οἱ Εἰρηνοδίκαι, οἱ Εἰδικοί Πταισματοδίκαι, οἱ συμβολαιογράφοι, οἱ εἰδικοί ὑποθηκοφύλακες καὶ οἱ δικαστικοὶ ἐν γένει γραμματεῖς, παύονται ὁριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας, α) εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 21, 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἢ ἐὰν κατεδικάσθησαν ἐπὶ τινι τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 456, 457, 461, 462 καὶ 482 § 1 τοῦ ποινικοῦ νόμου πλημμελημάτων, β) ἂν ἀπόσχῃσι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθη-

κόντων αὐτῶν ἐπὶ μῆνα ἄνευ ἀδείας, ἢ ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας, γ') ἂν ἔνεκα νόσου καταστῶσιν ἀνίκανοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων αὐτῶν κατὰ τὴν ἔνορκον ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου πιστοποιήσιν δύο ἰατρῶν, καὶ ἐπὶ πλεόντων ἐξ μνηῶν δὲν ἐξεπλήρωσαν ἔνεκα ταύτης τὰ καθήκοντά των, δ') ἂν τιμωρηθῶσι πειθαρχικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ δις ἐντὸς τοῦ ἔτους, διὰ παραβάσεις ἐντὸς αὐτοῦ τελεσθείσας, ἀποφανθῇ δὲ ὑπὲρ τῆς παύσεως αὐτῶν τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον, ε') ἂν καταδειχθῶσιν ἀνίκανοι ἢ ἀμελεῖς περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων των ἢ ἀποδείξωσιν ἀναξιοπρεπῆ ἢ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν θέσιν των διαγωγὴν, ἀποφανθῇ δὲ ὑπὲρ τῆς παύσεως αὐτῶν τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον, στ') ἂν καταργηθῇ, ἢ θέσις εἰς ἣν διατελοῦσιν, ζ') ἂν στερηθῶσι τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων.

Ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσκαγγελεὺς παύεται μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν στοιχείων α', β', γ' καὶ ζ' τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐν τῇ περιπτώσει πειθαρχικῆς τιμωρίας ἐφαρμόζονταί, ὡς πρὸς τὴν παῦσιν αὐτοῦ καὶ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοθίων δικαστῶν.

Οἱ ἐμμίσθοι πάρεδροι πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 5 ἐδάφ. τελευταίου, παύονται ὀριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰς περιπτώσεις καὶ ὑπὸ τὰς ἐγγυήσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

16. Εἰς τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 15 ἀναφερομένας θέσεις, ὡς καὶ εἰς θέσιν ἐμμίσθου παρέδρου, Πρωτοδίκου ἢ ἀνωτέραν τούτων, δὲν δύναται νὰ διορισθῇ, α') ὁ καταδικασθεὶς ἐπὶ κακουργήματι, καὶ τοι ἀποκατασταθεὶς, ἢ ἐπὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἴη ἢ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ, ἢ ἐπὶ τινι τῶν ἐν τοῖς ἄρθρ. 456, 457, 461, 462 καὶ 482 παράγραφος 1 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένων πλημμελημάτων, β') ὁ παυθεὶς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ στέρησις, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τοῦ προηγουμένου στοιχείου, γ') ὁ παυθεὶς διὰ τινος τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 15 καὶ ὑπὸ στοιχείῳ β', δ' καὶ ε' περιπτώσεων, πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς παύσεως· δ') ὁ στερηθεὶς τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ στέρησις, ε') ὁ παυθεὶς κατὰ

τὰς διατάξεις τοῦ ΥΜΓ' τοῦ 1871 νόμου περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοθίων δικαστῶν.

Ἐν οὐδενίᾳ ὥμως περιπτώσει δύναται τις παύσας νὰ διορισθῇ ἐκ νέου εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, ἂν προηγουμένως δὲν ἀποφανθῇ ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ του τὸ ἀνώτατον δικαστικὸν συμβούλιον.

17. Ὁ ὑπογραμματεὺς ἢ γραφεὺς Πρωτοδικείου, Ἐφετείου ἢ Ἀρείου Πάγου, καθὼς καὶ ἀρχιεφύλαξ, παύεται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως, μετὰ προηγουμένην ὑπὲρ τῆς παύσεως αὐτοῦ γνωμοδότησιν τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου, ὅπερ ἀποφαίνεται, εἴτε ἐξ ἐπαγγέλματος εἴτε ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ τοῦ Γραμματέως ἐκθέσει, καὶ μετ' ἀκρόασιν τοῦ Εἰσαγγελέως. Ἀπαγορεύεται δ' εἰς τοὺς Γραμματεῖς νὰ μεταβάλλωσι τὰς ἐν τῷ ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ ἀναφερομένους μηνιαίας μισθοδοσίας τῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφέων.

Οἱ παρὰ ταῖς Εἰσαγγελίαις ὑπηρετοῦντες δικαστικοὶ ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς διορίζονται καὶ παύονται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ οἰκείου δικαστηρίου κατ' ἐγγράφον αἵτησιν τοῦ Εἰσαγγελέως· ὁ δὲ μισθὸς αὐτῶν ὀρίζεται ὑπὸ τῶν Εἰσαγγελέων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δεδομένης διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ πιστώσεως διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν ἐκάστης τῶν Εἰσαγγελιῶν· ἄλλ' οὐδενὸς τῶν ὑπογραμματέων ὁ μισθὸς δύναται νὰ ὀρισθῇ ἀνώτερος τοῦ μισθοῦ τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ Γραμματέως.

Ἐκ τῶν παρὰ ταῖς Εἰσαγγελίαις ὑπηρετούντων δικαστικῶν ὑπογραμματέων εἰς ὀνομάζεται γραμματεὺς Εἰσαγγελέως.

18. Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου ΥΜΓ' τοῦ 1871 περὶ ἀποχωρήσεως ἰσοθίων δικαστῶν κλπ. προστίθεται ἐν τέλει ἢ ἐξῆς παράγραφος·

«Ἐντὸς δύο τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς καταδίκης ταύτης, ὀφείλει ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς νὰ προκαλέσῃ τὴν περὶ πύσεως ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου, κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Περὶ μεταθέσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

19. Οἱ Πρόεδροι καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς ἢ ἀντεισαγγελεῖς Πρωτοδικῶν ἢ Ἐφετῶν, οἱ Ἐφέται, οἱ Πρωτοδίκαι καὶ οἱ Γραμματεῖς τῶν Ἐφετείων καὶ Πρωτοδικείων, δὲν μετατίθενται ἐκ τῆς ἑδρας αὐτῶν, πρὶν ἢ συμπληρώσωσιν ἐν αὐτῇ τριετῇ συνεχῇ ὑπηρεσίαν, οἱ δὲ Εἰρηνοδίκαι, οἱ Πταισματοδίκαι καὶ οἱ Γραμματεῖς Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων δὲν μετατίθενται πρὶν ἢ συμπληρώσωσι διετῇ συνεχῇ ὑπηρεσίαν.

20. Κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐπιτρέπεται μεταθέσεις καὶ ἐντὸς τῆς τριετίας ἢ διετίας εἰς τὰς ἐξῆς μόνον περιπτώσεις: α') ἐὰν ὑπάρχῃ κενὴ θέσις, καὶ μόνον εἰς πλήρωσιν ταύτης διὰ μιᾶς μεταθέσεως: β') ἐὰν ὑποβληθῇ ἔγγραφος αἵτησις περὶ ἀμοιβαίας μεταθέσεως καὶ γ') ἐὰν ἡ μετάθεσις ὠρισμένου προσώπου ἐπιβάλληται ἐξ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας, ὅτε ὁ μετατιθέμενος ἀντικαθίσταται παρ' ἐκείνου οὗ τινος καταλαμβάνει τὴν θέσιν.

Πάσης τοιαύτης μεταθέσεως δεόν νὰ προκηγῇ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ὀρίζουσα τὰ μεταθετέα πρόσωπα.

21. Πλὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 περιπτώσεων ἐπιτρέπεται προσωρινὴ μετάθεσις Πρωτοδικῶν ἢ Ἐφετῶν, ὅταν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ν' αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τινι Δικαστηρίῳ ὑπηρετούντων δικαστῶν, προκηγῇ δὲ περὶ τοῦ μεταθετέου προσώπου ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ διάρκεια τῆς προσωρινῆς μεταθέσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς ἐξ μῆνας, μεθ' οὓς ὁ μετατεθεὶς δεόν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν του. Εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ παρόντος νόμου συνεχῇ ὑπηρεσίαν συνυπολογίζεται καὶ ὁ τῆς προσωρινῆς μεταθέσεως χρόνος.

22. Οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 19 δικαστικοὶ ὑπάλληλοι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς διετίας ἢ τριετίας μετατίθενται ἂν ἀποφανθῇ ὑπὲρ τῆς μεταθέσεως τούτων τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον.

Ἐκ τῶν συμπληρωσάντων ἐν Ἀθήναις συνεχῇ τριετῇ ὑπη-

ρεσίαν ἐφετῶν καὶ πρωτοδικῶν μετατίθεται κατ' ἔτος ὑποχρεωτικῶς τὸ τρίτον αὐτῶν, προηγουμένων εἰς τὴν μετάθεσιν τῶν ἀρχαιοτέρων κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῶν τοποθέτησιν ἐν Ἀθήναις.

Οἱ εἰς τὰ πρωτοδικεῖα Εὐρυτανίας, Γυθείου, Ἄρτης, Λευκάδος καὶ Παρνασσίδος ἐπὶ τριετίαν ὑπηρετήσαντες δικασταὶ μετατίθενται ἐκεῖθεν ὑποχρεωτικῶς καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς οὐδὲν τούτων ἐφ' ὅσον ὑπάρχωσιν ὁμιόβαθμοι δικαστικοὶ λειτουργοὶ μὴ ὑπηρετήσαντες ἐν αὐτοῖς, ἐκτός ἐὰν ζητήσωσι τοῦτο οἱ ἴδιοι.

Αἱ μεταθέσεις γίνονται ἐντὸς τοῦ πρώτου 10ημέρου τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ τελευταίου τῆς διετίας ἢ τριετίας ἐτους.

Διὰ τοὺς κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου δικαστικούς ὑπαλλήλους ἢ διετῆς ἢ τριετῆς ὑπηρεσία λογίζεται ἀρχομένη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ Β. Διατάγματος τῆς τελευταίας, πρὶ τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφίσεως τοῦ παρόντος νόμου, τοποθέτησεως αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Περὶ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

23. Καθίσταται παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Ἀνωτάτου Δικαστικὸν Συμβούλιον ἐννεαμελές, καὶ ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς Προέδρου, τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέως, τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐξ Ἀρεοπαγιτῶν, ἐκλεγομένων ἐκ τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου, διὰ κληρώσεως, ἐνεργουμένης κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ δημοσίαν συνεδρίασιν πολιτικῶν ὑποθέσεων τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἐτους. Καθῆκοντα γραμματέως παρὰ τῷ Συμβουλίῳ ἐκπληρᾷ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις διεξάγει τὴν μετὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀλληλογραφίαν, καὶ τηρεῖ τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Συμβουλίου.

Οἱ οὕτω ἐκλεγόμενοι Ἀρεοπαγιταὶ διορίζονται μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἐν ἔτος διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ καὶ ἐκδιδομένου τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31 Ἰανουα-

ρίου. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Συμβουλίου ἀρχεῖται ἀπὸ τοῦ κατ' ἱκανοῦ ἐκαστοῦ ἔτους διορισμοῦ του.

Ἐντὺς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, θέλουσιν ἐκλεγῆ καὶ διορισθῆ τὰ μέλη πρὸς συγκρότησιν τοῦ πρώτου Συμβουλίου, οὕτως ἡ ὑπηρεσία λήγει τὸν Ἰανουάριον 1911 ἅμα τῷ διορισμῷ τοῦ ἐπομένου Συμβουλίου.

24. Τὸν Πρόεδρον, τὸν Ἀντιπρόεδρον καὶ τὸν Εἰσαγγελέα κωλυομένους ἀναπληροῦσιν ἐν τῷ Ἀνωτάτῳ Δικαστικῷ Συμβουλίῳ οἱ ἀρχαιότεροι τῶν Ἀρεοπαγιτῶν. Εἰς ἀναπλήρωσιν δὲ τῶν λοιπῶν μελῶν κωλυομένων ἐκλέγονται καὶ διρίζονται κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενον τρόπον καὶ τρεῖς Ἀρεοπαγιταὶ ὡς ἀναπληρωτικά μέλη.

25. Τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον προσκαλούμενον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀποφασίζει α') περὶ διορισμοῦ β') περὶ προαγωγῆς γ') περὶ μεταθέσεως καὶ δ') περὶ παύσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, κατὰ τὰς ἐν τῷ νόμῳ ὀριζόμενας περιπτώσεις.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου ἐκδίδονται κατὰ πλειονοψηφίαν μετὰ ψηφοφορίαν φανεράν καὶ πάντοτε ἡτιολογημέναι. Εἰσὶ δ' ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργόν, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐκτελέσῃ ταύτας, τὰς μὲν περὶ διορισμοῦ ἅμα ὡς ὑπάρξῃ κενῇ θέσει, τὰς δὲ λοιπὰς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν ὑποβολῆς των ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, τηρουμένης ἐν περιπτώσει μεταθέσεως καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἁρθρου 22 τοῦ παρόντος νόμου.

26. Περὶ διορισμοῦ δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἀποφασίζεται τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον, ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ ἁρθρου 5 ἐπὶ τῇ στελλομένῃ αὐτῷ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης γνωμοδοτήσει τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν, ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν ἁρθρῶν 9 καὶ 10 ἐπὶ τῇ στελλομένῃ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης γνωμοδοτήσει τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἐφετείου, διὰ δὲ τοὺς τῶν Πρωτοδικῶν διοριστέους Εἰσαγγελεῖς ἐπὶ τῇ παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ στελλομένῃ αἰτήσει τοῦ ἐκ δικηγόρων διοριστέου Εἰσαγγελέως, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἁρθρου 16 § τελευταίας, ἐπὶ τῇ ὁμοίως πεμπομένη αὐτῷ γνωμοδοτήσει

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

τῆς ὁλομελείας τοῦ Δικαστηρίου, εἰς ὃ ἢ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπῆγετο ὁ δικαστικὸς ὑπάλληλος ὅτε ἐπαύθη. Τοιαύτη γνωμοδότησις δὲν ἀπαιτεῖται προκειμένου περὶ ἀναδιορισμοῦ Εἰσαγγελέως, Ἀντεισαγγελέως ἢ Γραμματέως παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ.

27. Προκειμένου νὰ προαχθῶσι Πρωτοδίκαι, Πρόεδροι Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφέται, Ἀντεισαγγελεῖς καὶ Εἰσαγγελεῖς Πρωτοδικῶν καὶ Ἀντεισαγγελεῖς Ἐφετῶν εἰς ἀνωτέρας θέσεις κενάς, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης πέμπει διὰ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελέως εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον κατάλογον τῶν ἐχόντων τὰ πρὸς προαγωγὴν νόμιμα προσόντα δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ὅπως ἀποφανθῇ τίνες τούτων εἰσὶ προκτεοὶ εἰς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων. Μετὰ τοῦ καταλόγου τούτου συναποστέλλεται σημείωσις τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου, καὶ πᾶσα πρὸς φωτισμὸν τοῦ συμβουλίου ἀναγκαία πληροφορία. Ἰδίως δ' ἡ ὑπάρχουσα τυχὸν ἡτιολογημένη περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ πρὸς προαγωγὴν ὑπαλλήλου γνωμοδότησις ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἐφετείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπηρετεῖ οὗτος.

Ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ πρὸς προδιδασμὸν νόμιμα προσόντα τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει τοὺς προακτέους λαμβάνον τὰ μὲν δύο τρίτα τοῦλάχιστον κατ' ἀρχαιότητα ἐκ τοῦ βαθμοῦ ἐξ οὗ οἱ προκτεοὶ προάγονται, δυνάμενον δὲ νὰ λάβῃ καὶ μέχρις ἐνὸς τρίτου κατ' ἐκλογὴν κατὰ τὸν διὰ Β. Διατάγματος εἰδικώτερον περὶ τούτου ὁρισθησόμενον τρόπον.

Ἡ περὶ προαγωγῆς ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου δέον ρητῶς νὰ ὀνομάζῃ τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες παραλείπονται προηγουμένοι τοῦ προτεινομένου ἐν τῇ σειρᾷ τῆς ἀρχαιότητος. Δύναται δ' ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης νὰ δημοσιεύσῃ ταύτην μετὰ τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

28. Περὶ παύσεως τῶν μὴ ἰσοβίων δικαστικῶν λειτουργῶν τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζεται, κατὰ μὲν τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθροῦ 7 § 3 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 9 § 2 ἐπὶ τῇ προηγουμένῃ γνωμοδότησει τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγ-

γελέως τοῦ Ἐφετείου, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπηρετεῖ ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ Ἀντεισαγγελεὺς, κατὰ δὲ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 15 στοιχ. δ' καὶ ε' ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δικαιολογητικῶν τῶν παραβάσεων ἐγγράφων καὶ προσέτι α') διὰ μὲν τὴν παῦσιν Ἀντεισαγγελέως ἢ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν, γνωμοδοτήσεως τῆς ὁλομελείας τοῦ ἁρμοδίου Ἐφετείου, προκαλουμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης διὰ τῶν ἁρμοδίων παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου, β') διὰ δὲ τὴν παῦσιν τῶν λοιπῶν κατωτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, γνωμοδοτήσεως τῶν ἁρμοδίων Εἰσαγγελέων τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τῶν Ἐφετῶν.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 15 στοιχ. δ' ὁ Ὑπουργὸς ὀφείλει ἐντὸς δύο το πολὺ μηνῶν, ἀφ' ἧς κατέστη ἀμετάκλητος ἡ δευτέρᾳ καταδίκη νὰ προκαλέσῃ τὴν περὶ παύσεως ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου.

29. Περί μεταθέσεως δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἀποφασίζει τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 21 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ νόμον ΑΦ4Δ' τοῦ 1887 γνωμοδοτήσεων· κατὰ δὲ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 20 στοιχ. α' καὶ β' ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης χυρηγομένων πληροφοριῶν καὶ τῶν αἰτήσεων τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 20 στοιχ. γ' ἐπὶ τῇ βάσει α) προκειμένης μὲν μεταθέσεως Πρωτοδικικοῦ ἢ Προέδρου Πρωτοδικῶν, Ἀντεισαγγελέως ἢ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν καὶ Γραμματέως Ἐφετῶν, ἡτιολογημένης γνωμοδοτήσεως, ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἐφετείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἢ παρὰ τῷ ὁποίῳ ὑπηρετεῖ ὁ μετατεθελσόμενος· β') προκειμένης δὲ μεταθέσεως Βιρηνοδικῶν καὶ Πταισματοδικῶν, τῶν παρ' αὐτοῖς καὶ τῶν παρὰ Πρωτοδικαῖς γραμματέων, ἡτιολογημένης γνωμοδοτήσεως ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τοῦ Πρωτοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἢ παρὰ τῷ ὁποίῳ ὑπηρετεῖ ὁ μετατεθελσόμενος.

30. Περί μεταθέσεως εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 22 ἀποφαινεται τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρεχομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πληροφοριῶν. Δύνανται ἐν τούτοις καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι

δικαστικαὶ ὑπάλληλοι νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης δικαιολογητικοὺς τῆς μεταθέσεως λόγους δι' ἀναφορῶν, αἵτινες παραπέμπονται εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον ὅταν τὸ Ὑπουργεῖον προκαλέσῃ τοῦτο, ὅπως ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν ἐνεργητέων μεταθέσεων.

31. Τὸ κωλυόμενον ἢ μὴ ὑπάρχον μέλος ἐκ τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου πρὸς γνωμοδότησιν συνισταμένων ἐπιτροπῶν, ἀναπληροῦται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων.

Πᾶσαι αἱ πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον ὑποβαλλόμεναι γνωμοδοτήσεις εἰσὶν ἀπλῶς συμβουλευτικαί· μὴ ὑποβαλλόμεναι δὲ ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀφ' ἧς προκληθῶσι, δὲν παρκαλύπτουσιν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

32. Τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον προσκαλούμενον νὰ ἀσκήσῃ τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 25 καὶ ἐπόμενα καθήκοντα αὐτοῦ, δικαιοῦται καὶ οἷσθεν νὰ ζητήσῃ τὰς ἀναγκαστικὰς πληροφορίας παρὰ τῶν Εἰσαγγελέων καὶ τῶν Προέδρων τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν, ὡς ἐπίσης καὶ προφορικὰς ἢ ἐγγράφους ἐξηγήσεις καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἐνδιαφερομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Προκειμένου ὅμως περὶ παύσεως δικαστικῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἁρθρου 15 στοιχ. δ' καὶ ε' ὑποχρεοῦται πάντοτε νὰ καλέσῃ τὸν κατηγορούμενον εἰς ἀπολογία.

Τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου λαμβάνουσιν ἑκάστον ἀνὰ δραχμὰς πεντακοσίας κατ' ἔτος διὰ τὴν ἀνατιθεμένην αὐτοῖς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἔκτακτον ἐργασίαν, ὃ δὲ παρ' αὐτῷ Γραμματεὺς δραχμὰς διακοσίας πεντήκοντα κατ' ἔτος.

Αἱ περὶ ἐξαίρεσεως τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομικῆς ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Γενικαὶ διατάξεις.

33. Οἱ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου διορισμοί, ὡς καὶ αἱ προαγωγαί, οὐδὲν εἰς τὸν διοριζόμενον ἢ προαγόμενον παρέχουσι δικαίωμα ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ, τῶν συντάξεων καὶ τῶν ἀποδοχῶν.

Αἱ δικαστικαὶ πράξεις αἱ ἐνεργηθεῖσαι ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου διορισθέντος ἢ προαχθέντος, δὲν εἶνε διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἄκυροι.

34. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσιν ὀρισθῇ αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου καὶ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

35. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1910· ἀπὸ τῆς ἰσχύος δὲ τούτου καταργοῦνται 1) ὁ νόμος ΒΧΝΣ' τοῦ 1899· 2) ὁ νόμος ΒΤΚΗ' τοῦ 1895· 3) ὁ νόμος ΒΪΗ' τοῦ 1892· 4) ὁ νόμος ΑΩΟΔ' τοῦ 1890· 5) τὰ ἄρθρα 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 καὶ 20 τοῦ νόμου ΧΕΣ' τοῦ 1877 ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ νόμου ΑΦΝΓ' τῆς 30 Ἰουνίου 1887· 6) Ἡ § 2 τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ περὶ νομικῶν συμβούλων νόμου ΑΚΑ' τοῦ 1882 καὶ 7) πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Νόμος ΑΡΙΣ' 30 Μαρτίου 1883. Περὶ διορισμοῦ ἀρχαιοφυλάκων ἐν τοῖς Δικαστηρίοις.

Ι. Παρ' ἐκάστῳ τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων διορίζεται δι' ἀποφάσεως τῆς ὁλομελείας αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ γραμματέως καὶ μετὰ γνωμοδύτησιν τοῦ Εἰσαγγελέως, εἰς τῶν ὑπογραμματοῶν ἀρχαιοφύλαξ. — Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γίνεται καὶ ἡ παῦσις τοῦ ἀρχαιοφύλακος, ὁ δὲ γραμματεὺς δὲν δύναται ν' ἀπολύσῃ ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ὑπογραμματοῶς τὸν ἀρχαιοφύλακα πρὶν ἢ οὗτος ἀπαλλαγῇ τῶν καθηκόντων τοῦ ἀρχαιοφύλακος.

* Ὁ Νόμος ΒΤΚΗ' δὲν καταργεῖται καθ' ὅλοκληρίαν διότι τὰ ἄρθρα αὐτοῦ 4 καὶ 5 μένουσιν ἐν ἰσχύϊ, κατὰ παραδρομὴν δὲ τοῦ Νομοθέτου φέρεται ὡς καταργηθεῖς.

2. Εἰς τὸν ἀρχαιοφύλακα ἀνατίθεται ἡ φύλαξις, ἡ ταξι- νόμησις καὶ ἡ διατήρησις τῶν δικαστικῶν ἀρχείων καὶ τῆς βιβλιοθήκης καὶ ἡ φύλαξις καὶ ἡ συντήρησις τῆς ἀποσκευῆς τοῦ Δικαστηρίου καὶ τῶν πειστηρίων, τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 30 Μαΐου 1882 τοῦ ΠΖ' νόμου. Τὰ δὲ καθήκοντα καὶ ἐν γένει ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν ὀρι- σθήσονται εἰδικώτερον διὰ Β. Διατάγματος.

Β. Διάταγμα 3 [10] 'Ιουνίου 1883. Περὶ ἀρχαιοφυλάκων τῶν δικαστηρίων.

1. Παρ' ἐκάστῳ τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τοῦ δικαστικοῦ καταστήματος καὶ τῶν ἄλλων σχετικῶν ἀναγκῶν, ἰδιαιτέρα δωμάτια πρὸς τοποθέτησιν τῶν ἀρχείων τοῦ δικαστηρίου.

2. Ὁ ἀρχαιοφύλαξ, παραλαμβάνων τὸ δικαστικὸν ἐν γένει ἀρχεῖον ὀφείλει νὰ διαίρεσῃ καὶ ταξινομήσῃ τοῦτο κατὰ μέρηματα περιλαμβάνοντα, α) τὰς ἐπὶ πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἀποφάσεις μετὰ τῶν πρακτικῶν καὶ πάντων τῶν σχετικῶν δικογραφικῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων καὶ προσέτι τῶν εὑρετηρίων, πινακίων καὶ καταλόγων· β) τὰ βουλευόμενα καὶ τὰς ποινικὰς ἐν γένει ἀποφάσεις μετὰ τῶν σχετικῶν δικογραφικῶν, τῶν πινακίων, τῶν εὑρετηρίων καὶ προσέτι τῶν πειστηρίων, τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 30 Μαΐου 1882 τοῦ ΠΖ' νόμου· γ) τὰ ἐγγράφα τ' ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν καὶ περὶ δημαιορκειῶν· δ) τὰ ἐγγράφα τ' ἀφορῶντα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων περὶ στρατολογίας μετὰ τῶν μητρώων τῶν ἀρρένων· ε) τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία καὶ ἐν γένει τὰ ἐγγράφα τ' ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων καὶ ς) τὰ ἐγγράφα καὶ τὰ βιβλία τ' ἀναγόμενα εἰς ἄλλους κλάδους τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας καὶ θ' ὅλην.

3. Τὰ ἀρχεῖα κατὰ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζομένην διαίρεσιν, ἐν χαρτοφυλακίοις (ἐρμαρίοις), ὀφείλει δ' ὁ ἀρχαιοφύλαξ νὰ ἐπιμελῇται περὶ τῆς ἀσφαλοῦς διατηρήσεως καὶ τῆς καλῆς συντηρήσεως αὐτῶν καὶ νὰ ζητῇ ἐκάστοτε, δι' ἀναφορῶν πρὸς τὸν γραμματέα, τὴν ἀπαιτουμένην πίστω-

σιν πρὸς κατασκευὴν καὶ ἐπιδιόρθωσιν τῶν ἀρχειοθηκῶν.

4. Ἡ βιβλιοθήκη καὶ ἡ ἀποσκευὴ τοῦ δικαστηρίου παραδίδονται δι' ἀκριβοῦς ἀπογραφῆς εἰς τὸν ἀρχαιοφύλακα, ὅστις ὀφείλει νὰ τηρῇ ἀκριβεῖς αὐτῶν καταλόγους ἐν ἐπὶ τούτῳ βιβλίῳ καὶ νὰ ἐπιμελῇται τὴν κελὴν διατήρησιν τῶν βιβλίων καὶ τῶν σκευῶν. — Τῶν εἰς τὸ δικαστικὸν κατὰστημα ἀνηκόντων σκευῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκτὸς αὐτοῦ παράδοσις πρὸς οἰκιακὴν ἢ ἄλλην χρῆσιν, τῶν δὲ βιβλίων ἐπιτρέπεται μόνον ἡ εἰς μέλη τοῦ δικαστηρίου παράδοσις πρὸς μελέτην κατ' αἶκον, ἀλλὰ τῇ ἀδείᾳ τοῦ προέδρου, ἐπὶ ὀρισμένον χρόνον καὶ ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ παραλαμβάνοντος πρὸς τὸν ἀρχαιοφύλακα, ὅστις ὀφείλει νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς παραλαβῆς καὶ τῆς τοποθετήσεως εἰς τὴν βιβλιοθήκην.

5. Ὁ ἀρχαιοφύλαξ ὀφείλει νὰ παρευρίσκηται καθ' ὅλας τὰς ἐργασίμους ὥρας εἰς τὸ δικαστικὸν κατὰστημα, νὰ παραλαμβάνῃ τὰ εἰς τὸ ἀρχεῖον εἰσαγόμενα ἔγγραφα καὶ νὰ παραδίδῃ τὰ εἰς τοὺς δικαίους ἀνηκοντα, ἢ τὰ πρὸς χρῆσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δικαστηρίου ζητούμενα. Τηρεῖ δὲ τὰ προσήκοντα εὐρετήρια καὶ ἄλλα βοηθητικὰ βιβλία πρὸς εὐχερῆ ἀνέυρεσιν τῶν ἐγγράφων καὶ λαμβάνει τὰς ἀποδείξεις περὶ τῶν εἰς τοὺς δικαίους ἀποδιδυμένων δικηγράφων.

6. Τὰ πρακτικὰ τῶν συζητήσεων, τῶν διασκέψεων καὶ τῶν δημοσιεύσεων καὶ οἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις βιβλιοδετοῦνται καθ' ὕλην ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως, ἐν ἰδιαιτέροις τόμοις κατ' ἔτος καὶ παραδίδονται τῷ ἀρχαιοφύλακι.

7. Ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου ὀφείλει νὰ ἐπιτηρῇ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἐπιβεβλημένων τῷ ἀρχαιοφύλακι καθηκόντων καὶ ἐν γένει εἰς τὴν κελὴν διατήρησιν τοῦ ἀρχείου, τῆς βιβλιοθήκης καὶ τῆς ἀποσκευῆς τοῦ δικαστηρίου, ν' ἀναφέρῃ δὲ οἰκονομικὰ ἔλλειψιν τῷ προέδρῳ καὶ τῷ εἰσαγγελεῖ καὶ νὰ προκαλῇ τ' ἀπαιτούμενα μέτρα· ὁ δὲ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς, ἐνασχοῦντες τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν, ἐπισκέπτονται κατὰ μῆνα τοῦλάχιστον τὸ ἀρχαιοφυλακεῖον καὶ ἐξετάζουσι λεπτομερῶς τὰ περὶ τῆς καταστάσεως αὐτοῦ καὶ λαμβάνουσι τὴν δέουσαν πρόνοιαν πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν τυχόν παρατηρουμένων ἐλλείψεων.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

* **Β. Διάταγμα** 30 Δεκεμβρίου 1909. Περί εκτελέσεως τοῦ νόμου ΓΥΔΖ' (ὡπ' ἀριθ. 3437) τῆς 30 Νοεμβρίου 1909 «περί μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περί προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Περί διαγωνισμοῦ διὰ τὴν θέσιν ἐμμίσθου παρέδρου
παρὰ πρωτοδικαίς.

1. Πρὸς πλήρωσιν μιᾶς ἢ πλείονων κενῶν θέσεων ἐμμίσθων παρέδρων παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν πρωτοδικῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 τοῦ νόμου, ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς προκηρύσσει διαγωνισμόν διὰ πράξεως, ὀρίζων τὸν ἀριθμὸν τῶν πληρωθησομένων θέσεων καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν θέσεων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ὁκτὼ ἢ νὰ ᾖ μικρότερος τῶν τεσσάρων. Ἡ πράξις αὕτη τοῦ Ὑπουργοῦ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δύο τοῦλάχιστον μηνὸς πρὸ τῆς ὀρισθείσης πρὸς διαγωνισμόν ἡμέρας καὶ κοινοποιεῖται πρὸς τὰ μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

2. Ὁ ὀρισμὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου δύο καθηγητῶν τῆς Νομικῆς τοῦ Πανεπιστημίου σχολῆς ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς σχολῆς ταύτης ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους, συνάμα δὲ ὀρίζονται ὑπ' αὐτῆς καὶ ἑτεροὶ δύο καθηγηταί, ὁ μὲν ὡς πρῶτος, ὁ δὲ ὡς δεύτερος ἀναπληρωτής, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν τυχόν κωλυθησομένων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους. Ὁ ὀρισμὸς τῶν διὰ τὸ ἔτος 1910 καθηγητῶν ἐνεργηθῆσεται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἡ πράξις αὕτη τῆς Νομικῆς Σχολῆς ὑποβάλλεται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν, ὅστις ἀνακοινεῖ ταύτην πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι καὶ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὰ ἐκ δικαστικῶν λειτουργῶν μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, κωλυ-

* Το παρὸν Β. Διάταγμα καταργεῖ τὰ ἀνωτέρω δημοσιευθέντα Β. Διατάγματα 14 Ὀκτ. 1892, 27 Ἀπριλ. 1893 καὶ 10 Μαρτ. 1893.

μενα, ἀναπληροῦνται κατὰ τὸν Ὁργανισμόν τῶν Δικαστηρίων· οἱ ἀναπληρωταὶ ὅμως δὲν καταλαμβάνουσι τὴν θέσιν τοῦ κωλυομένου, ἀλλὰ τὴν εἰς τὸν βαθμὸν τῶν ἀνήκουσαν κατὰ τὸν αὐτὸν Ὁργανισμόν, οὕτως ὥστε, κωλυομένου τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ Εἰσαγγελεὺς, κωλυομένου δὲ καὶ τοῦτου, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ οὕτω καθέξῃς.

4. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διαγωνισθῶσιν ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι μεχρὶ τῆς προτεραίας τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ ἀναφορὰν πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν ᾗ ἐπισυνάπτονται: α') τὰ ἔγγραφα τὰ ἀποδεικνύοντα, ὅτι κέκτηνται τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 2 § 3 τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, β') ἀντίγραφον κεκυρωμένον τῆς ληξιαρχικῆς τῆς γεννήσεώς των πραξεως, ἢ, ἐλλείψει τοιαύτης, κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων, γ') πιστοποιητικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἢ, ἂν πρόκηται περὶ δικηγόρων ὑποψηφίων, πιστοποιητικὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου Δικηγορικοῦ συλλόγου, ὅτι δὲν ἐτιμωρήθησαν δις πειθαρχικῶς, δ') πιστοποιητικὰ τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελέων τῶν ἐφετῶν καὶ τῶν πρωτοδικῶν, ὅτι δὲν καταδικάσθησαν ἐπὶ κακουργήματι ἢ ἐπὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ 16 ἐδ. α' τοῦ νόμου ἀναφερομένων, καὶ ὅτι δὲν ἐστερήθησαν δι' ἀποφάσεως τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, ἢ ὅτι παρῆλθεν ὁ χρόνος τῆς στέρσεως ταύτης, ε') ἂν πρόκηται περὶ διατελεσάντων δικηγόρων, ἢ διατελεσάντων μὴ δικαστικῶν ὑπαλλήλων, πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου, ὅτι δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἀρθροῦ 16 τοῦ νόμου, ς') ἂν πρόκηται περὶ διατελεσάντων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, πιστοποιητικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι δὲν ἐπαύθησαν τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, ἢ πιστοποιητικὸν τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅτι ἀπεφάνετο ὑπὲρ τοῦ ἐκ νέου διορισμοῦ αὐτῶν τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον, ὡσάκτις αὗτος ἐπιτρέπεται, καὶ ζ') ἀπόδειξιν τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου περὶ τῆς γενομένης παρ' αὐτῷ καταθέσεως κατὰ τὴν § 5 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου. Ὅσακις ἡ ἡλικία ὑποψηφίου τινὸς βεβηκιστῇ διὰ τῆς προσαγωγῆς ἀντιγράφου τῶν βιβλίων τῶν ἀρρέ-

ων, ὡς ἡμέρα γεννήσεως θεωρεῖται ἡ 31 Δεκεμβρίου, τοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐδηλώθη ὡς γεννηθεῖς.

5. Ἡ ἐπιτροπὴ συνερχόμενη ἀνευ ἐτέρας προσκλήσεως ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τὴν διὰ τῆς προκη-
ύξεως ὀρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν, ἐξελέγχει τὰ ὑπὸ τῶν
ὑποψηφίων ὑποβληθέντα ἔγγραφα, ἀποφαίνεται περὶ τῆς πα-
ραδοχῆς ἢ μὴ τῶν αἰτήσεων, καὶ κανονίζει ἐν γένει τὰς λε-
πομερείας τῶν ἐξετάσεων. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἀπερρί-
φθῃ αἰτήσεις τις λόγῳ ἐλλείψεως τυπικῶν προσόντων, ἐπιστρέ-
φεται ἡ γενομένη χρηματικὴ κατάθεσις.

6. Ὁ διαγωνισμὸς συνίσταται εἰς δοκιμασίαν ἔγγραφον
ἄμα καὶ προφορικὴν, ἐπὶ : α') τοῦ ἰσχύοντος παρ' ἡμῖν ἀστι-
κοῦ δικαίου, β') τῆς πολιτικῆς δικονομίας, γ') τοῦ ἐμπορικοῦ
δικαίου καὶ δ') τοῦ ποινικοῦ δικαίου.

7. Ὅσοι τῶν ὑποψηφίων ἤθελον δηλώσει ἐν τῇ κατὰ τὸ
ἄρθρον 4 ἀναφορᾷ αὐτῶν, ὅτι κατέχουσι τὴν γαλλικὴν, γερ-
μανικὴν ἢ ἰταλικὴν γλῶσσαν, ἐξετάζονται καὶ ἐπὶ τῶν γλωσ-
σῶν τούτων ἔγγραφως ἄμα καὶ προφορικῶς ὑπὸ τινος τῶν με-
λῶν τῆς ἐπιτροπῆς, προσδιοριζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἀλλ'
ἰδίου δι' ἐκάστην γλῶσσαν.

8. Ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος
διατάγματος τὰ δικαστικὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ οἱ καθη-
γηταὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου συνερχόμενοι
κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καταρτί-
ζουσιν ἐφ' ἐκάστου τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 μαθημάτων πρόγραμμα
περιέχον ἐκατὸν τοὐλάχιστον θέματα, εἰς τὸν κλάδον τοῦτον
τοῦ δικαίου ἀναγόμενα, ὡσαύτως δὲ δι' ἐκάστην τῶν ἐν τῷ
προηγούμενῳ ἄρθρῳ ξένων γλωσσῶν πρόγραμμα περιέχον ἐκα-
τὸν τοὐλάχιστον παραγράφους ἐκ νομικῶν τῆς οἰκείας γλώσσης
συγγραμμάτων, τῶν μᾶλλον γνωστῶν καὶ εὐχρήστων.

Τὰ προγράμματα ταῦτα δημοσιεύονται ἐν τῇ Ἐφημερίδι
τῆς Κυβερνήσεως καὶ δὲν δύνανται νὰ μεταβληθῶσιν, εἰμὴ
κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, τῆς μεταβολῆς ἰσχυούσης ὡς πρὸς
τοὺς διαγωνισμοὺς τοὺς γενησομένους μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ
τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.
Πάντα τὰ τοῦ αὐτοῦ μαθήματος, ἢ τῆς αὐτῆς ξένης γλώσσης,
θέματα ἢ παράγραφοι ἐγγράφονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ

Ἀρείου Πάγου, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ προέδρου, ἐπὶ ὁμοιομορφῶν καὶ ἰσομεγέθων κλήρων, ἐν οἷς ὡσαύτως σημειοῦται ὁ ἐν τῷ προγράμματι ἀντίστοιχος ἀριθμὸς καὶ τίθεται ἡ ὑπογραφή τοῦ γραμματέως.

9. Αἱ ἔγγραφοι ἐξετάσεις ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 μαθημάτων διεξάγονται ἐν ἰδιαιτέρῳ δι' ἑκαστον μάθημα ἡμέρᾳ. Εἰς τῶν υποψηφίων, διὰ κληρώσεως ὑπὸ τοῦ προέδρου ὀρίζομενος, ἐξάγει ἐκ τῆς κληρωτίδος τῆς περιεχούσης τοὺς κλήρους τοῦ οἰκείου προγράμματος ἓνα ἐξ αὐτῶν. ἑμὰ δὲ τοῦτο ἢ ἐπιτροπὴ συνερχομένη κατ' ἰδίαν διατυποῖ ὑπὸ πραγματικὴν μορφήν ἐν εἰδεί παραδειγματος, ἐντὺς τῶν ὁρίων τῆς ἐν τῷ κληρωθέντι θέματι περιεχομένης νομικῆς ὕλης, τὸ ζητήμα καὶ διὰ τινος τῶν μελῶν αὐτῆς, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὑπαγορεύει τοῖς διαγωνιζομένοις, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ ἀπαντήσωσιν ἐπ' αὐτοῦ διὰ τῆς ὑπαγωγῆς τῶν πραγματικῶν γεγονότων εἰς τὸν νόμον, εἴτε ἐν ἀπλῇ ἐκθέσει, εἴτε ὑπὸ τύπον δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ βουλευμάτων. Τοὺς διαγωνιζομένους δυνάμενους ἐλευθέρως νὰ ποιήσωνται χρῆσιν τῶν κειμένων τῶν νόμων, ἢ νομικῶν συγγραμμάτων, ἐπιτηροῦσι δυο τοῦλάχιστον μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου ὀριζόμενα. Ἐκαστος τῶν διαγωνιζομένων ἐγκλείει τὸ γραπτὸν αὐτοῦ δοκίμιον ἐν φακέλῳ, ἐν ᾧ ἐπίσης ἐγκλείει μικρότερον φάκελον ἐνέχοντα σημείωσιν τοῦ ὀνόματος καὶ ἐπωνυμίου αὐτοῦ. ἀμφότεροι οἱ φάκελοι δεόν νὰ ᾖσιν ἐπιμελῶς κεκλεισμένοι καὶ νὰ φέρωσιν ἐπιγεγραμμένην τὴν σημείωσιν τοῦ μαθήματος εἰς ὃ ἡ δοκιμασία ἀφορᾷ. Ἀπαγορεύεται πᾶσι ἐπὶ τοῦ γραπτοῦ δοκιμίου ἢ τῶν φακέλων ὑπογραφή ἢ ἄλλο σημεῖον, δυνάμενον νὰ καταστήσῃ ὁρῶν τὸν γράφοντα, ὥστε ἀποκλείεται τοῦ διαγωνισμοῦ, ἂνευ δικαιώματος πρὸς ἀνάληψιν τῆς καταθέσεως, ἐν περιπτώσει παραβάσεως, ἐλεγχομένης ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διὰ πράξεως αὐτῆς. Ἐντὺς τεσσάρων τῶν πολὺ ὥρων ἀπὸ τῆς παραδόσεως τοῦ ζητήματος, ἐν οἷαδήποτε ἑμὰ τῇ λήξει τοῦ τετραώρου καταστάσει εὐρήται τὸ δοκίμιον, ὀφείλει ἑκαστος τῶν διαγωνιζομένων νὰ παραδώσῃ τὸν ἐγκλειόντα αὐτὸ φάκελον εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς, ὥστε ἐξελέγχει αὐτὸν ὃν εἶνε κεκλεισμένος καὶ φέρῃ ἐπιγεγραμμένην τὴν σημείωσιν τοῦ μαθήματος. Περὶ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διεξ-

γῶγης τῆς γραπτῆς ἐν ἐκάστῳ μαθήματι δοκιμασίας συντάσσεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου πρακτικὸν ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ προσυπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ γραμματέως.

10. Αἱ ἐγγράφοι ἐξετάσεις ἐφ' ἐκάστης τῶν ξένων γλωσσῶν συνίστανται εἰς τὴν ἐκ τοῦ κειμένου τῆς ξένης γλώσσης εἰς τὴν ἑλληνικὴν μετάφρασιν. Ἀμα τῇ κληρώσει τῆς παραγράφου, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 ὑπὸ τοῦ προέδρου ὀρισθὲν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ὑπαγορεύει τοῖς διαγωνιζομένοις εἰκοσιπέντε τοῦλάχιστον στίχους ἐκ τῆς κληρωθείσης παραγράφου, οὓς οἱ διαγωνιζόμενοι ὀφείλουσι νὰ μεταφράσωσιν, ἀπαγορεύεται δὲ αὐτοῖς ἡ χρῆσις λεξικῶν ἢ βιβλίου ὀφουδήποτε. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τούτων ἐξετάσεων τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα.

11. Ἡ ἱκανότης τῶν δοκιμασθέντων ἐπὶ τε τῆς ἐγγράφου καὶ τῆς προφορικῆς δοκιμασίας σημειοῦται διὰ τῶν ἐπομένων βαθμῶν, ἐκτιμωμένων δι' ἀριθμῶν ὡς ἐξῆς: Ἀριστα=14 καὶ 15· λίαν καλῶς=11, 12 καὶ 13· καλῶς=8, 9 καὶ 10· σχεδὸν καλῶς=5, 6 καὶ 7· μετρίως=2, 3 καὶ 4· κακῶς=0 καὶ 1.

12. Ἀμα τῷ πέρατι τῶν γραπτῶν ἐξετάσεων οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν, συνερχόμενοι κατ' ἰδίαν παρόντας καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, προβαίνουν ἐκαστὸν μαθήμα καὶ ξένην γλῶσσαν εἰς τὴν βαθμολόγησιν τῶν γραπτῶν δοκιμῶν ὡς ἐξῆς: Ἐν πρώτοις ἀνοίγονται οἱ περιέχοντες τὰ δοκίμια φακέλοι καὶ ἐφ' ἐκάστου δοκιμίου καὶ τοῦ συνημμένου φακέλλου τοῦ περιέχοντος τὸ ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου σημειοῦται εἰς ἀριθμὸς, (ἥτοι ἐπ' ἀμφοτέρων ὁ αὐτός)· εἰτα ἕκαστον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς πρὸς δὲ τὰ δοκίμια τῆς γερμανικῆς καὶ τῆς ἰταλικῆς γλώσσης μόνον τὸ ἐξετάσαν τὴν γλῶσσαν ταύτην μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, βαθμολογεῖ κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα ἕκαστον γραπτὸν δοκίμιον, ὃ δὲ μέσος ἥρος τῆς βαθμολογικῆς ὡς πρὸς ἕκαστον τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 μαθημάτων καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν ἐξευρίσκεται, διαιρουμένου τοῦ ἀθροίσματος τῶν βαθμῶν ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 7. Μετὰ τὴν βαθ-

μολόγησιν ὅλων τῶν δοκιμίων ἐφ' ὅλων τῶν μαθημάτων καὶ ξένων γλωσσῶν ἀνοίγονται οἱ περιέχοντες τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων φάκελοι καὶ συγκεντρῶνται τὰ δοκίμια ἐκάστου ὑποψηφίου, ἐφ' ὧν σημειοῦται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀθροίζονται δὲ εἴτα οἱ μέσοι ὅροι τῆς βαθμολογίας αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 μαθημάτων. Ἄν τὸ γενόμενον ἄθροισμα παρουσιάζῃ καὶ κλάσμα, δὲν ὑπολογίζεται μὲν τοῦτο, ἂν ᾖ μέχρι τρίτου ἐβδόμων, ὑπολογίζεται δ' ὡς ἄρτιος ἀριθμός, ἂν ᾖ ἀνώτερον. Τοῦ ἀνωτέρω ἀθροίσματος διαιρουμένου διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 6 εὐρίσκεται τὸ ἀποτελεσμα τῆς βαθμολογίας τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 μαθημάτων. Ὁ μέσος ὅρος τῆς βαθμολογίας τοῦ δοκιμίου τῆς γαλλικῆς γλώσσης ἂν μὲν ᾖ κατώτερος τοῦ ἀριθμοῦ 8, δὲν λαμβάνεται ποσῶς ὑπ' ὄψιν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ 11 συντελεῖ εἰς ἐπαύξησιν τοῦ αποτελέσματος τῆς βαθμολογίας τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 μαθημάτων κατὰ ἓνα ἀριθμὸν καὶ πέραν τοῦ 11 συντελεῖ εἰς ἐπαύξησιν κατὰ δύο ἀριθμούς. Τὰ αὐτὰ δὲ ἰσχύουσιν ὡς πρὸς τὴν βαθμολογίαν τοῦ δοκιμίου τῆς γερμανικῆς καὶ τοῦ τῆς ἰταλικῆς γλώσσης. Κατανοισθέντος οὕτω τοῦ αποτελέσματος τῆς βαθμολογίας τῶν ἐγγράφων ἐξετάσεων ὅλων τῶν ὑποψηφίων, οἱ μὴ τυχόντες τοῦλάχιστον τοῦ ἀριθμοῦ 8 θεωροῦνται ὡς ἀποτυχόντες καὶ ἀποκλείονται τοῦ περαιτέρω διαγωνισμοῦ. Ἐν ἰδιαιτέρῳ πρακτικῷ, ὑπογεγραμμένῳ ὑφ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ προσυπογεγραμμένῳ ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ἐκτίθεται ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐνέργεια τῆς ἐπιτροπῆς καὶ δὴ ὁ δοθεὶς ὑφ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν μελῶν αὐτῆς βαθμός.

13. Αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 μαθημάτων καὶ ἐπὶ τῶν ξένων γλωσσῶν περιστρέφονται εἰς τὸ θέμα ἢ τὴν παράγραφον τὴν λαχοῦσαν ἐκάστῳ ὑποψηφίῳ κατὰ τὸν κλῆρον ὃν αὐτὸς ἐξάγει ἐκ τῆς κληρωτίδος τῆς περιεχούσης τοὺς κλήρους τοῦ οἰκείου προγράμματος. Ἐξ ἐκάστης κληρωτίδος ἀφαιροῦνται πρὸ μὲν τῆς ἐνάρξεως τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων ὁ ἐξαχθεὶς κατὰ τὰς ἐγγράφους ἐξετάσεις κλῆρος, διαρκουσῶν δὲ τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων οἱ ἐξαχθέντες ὑπὸ τῶν προεξετασθέντων. Αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις ἐπὶ τῶν ξένων γλωσσῶν συνίστανται εἰς πρόχειρον διὰ ζώσης εἰς τὴν ἐλληνικὴν μετάφρασιν ἐκ τῆς κληρωθείσης πα-

βαγγράφου. Μετὰ τὸ πέρας τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων (ἐφ' ὧν τῶν μαθημάτων καὶ τῶν τυχόν ἐξετασθεισῶν ξένων γλωσσῶν) ἐνὸς ἢ πλείονων ὑποψηφίων, ἐξεργασθέντων κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν συνερχόμενοι κατ' ἰδίαν μετὰ τοῦ γραμματέως προβαίνουνσιν εἰς τὴν βαθμολογίαν ὡς ἐξῆς· ἕκαστον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς βαθμολογεῖ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 ὀριζόμενα τὸ σύνολον τῆς προφορικῆς δοκιμασίας ἑκάστου ὑποψηφίου, ὃ δὲ μέσος ὅρος τῆς βαθμολογίας ὧν τῶν μελῶν ἐξευρίσκεται, διαιρουμένου τοῦ ἀθροίσματος τῶν βαθμῶν διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 7. Ὁ κατὰ τὸ ἀνωτέρω κανονισθεὶς βαθμὸς τῆς ὅλης προφορικῆς δοκιμασίας ἑκάστου ὑποψηφίου γράφεται ὁλογράφως ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐν δελτίῳ ἐν ᾧ σημειοῦται τὸ ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου. Τὰ δελτία ταῦτα ρίπτονται ἐντὺς κάλπης κεκλεισμένης διὰ κλειδός, ἣν, ὡς καὶ τὴν κάλπην αὐτήν, φυλάττει ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς.

14. Ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων ἢ ἐπιτροπῇ, παρόντος καὶ τοῦ γραμματέως, ἐξάγει ἐκ τῆς κάλπης τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δελτία· ὃ ἐν ἑκάστῳ τούτων σημειούμενος βαθμὸς τῆς ὅλης προφορικῆς δοκιμασίας χρησιμεύει πρὸς ἐπαύξησιν ἢ ἐλάττωσιν τοῦ ἤδη κανονισθέντος κατὰ τὸ ἄρθρον 10 βαθμοῦ τῆς ὅλης γραπτῆς δοκιμασίας τοῦ ὑποψηφίου, αὐξανόμενου μὲν κατὰ ἓνα, δύο ἢ τρεῖς κατ' ἀνώτατον ὅρον ἀριθμούς, ἐφ' ὅσον ὁ ἐπὶ τῆς προφορικῆς βαθμὸς ὑπερβαίνει τὸν ἐπὶ τῆς γραπτῆς κατὰ τρεῖς, ἐξ ἣ ἐννέα ἀριθμούς, μειουμένου δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν, ἥτοι μέχρι τριῶν τὸ πολὺ ἀριθμῶν ἐφ' ὅσον ὁ ἐπὶ τῆς προφορικῆς βαθμὸς ἐλαττωταί τοῦ ἐπὶ τῆς γραπτῆς κατὰ τὸ αὐτὸ μέτρον. Τὸ οὕτως εὐρισκόμενον ἀποτέλεσμα ἐμφαίνει τὸν βαθμὸν ἑκάστου ὑποψηφίου· ὃ λαβὼν τοῦλάχιστον τὸν ἀριθμὸν 8 θεωρεῖται ὡς ἐπιτυχίαν κατὰ τὴν § 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας ταύτης τὰ δελτία καταστρέφονται. Ἐν ἰδιαιτέρῳ πρακτικῷ, ὑπογεγραμμένῳ ὑφ' ὧν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ προσυπογεγραμμένῳ ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ἐκτίθεται ἐν χρονικῇ συνεχείᾳ πᾶσα ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον καὶ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐνέργεια τῆς ἐπιτροπῆς καὶ δὴ ὁ δοθεὶς ὑφ' ἐνὸς ἑκάστου τῶν μελῶν αὐτῆς βαθμὸς.

Συμφωνῶς πρὸς τὸ πρακτικὸν τοῦτο συντάσσεται ὑπὸ τοῦ

Γραμματέως καὶ ἴδιος πίναξ, ἐν ᾧ οἱ ἐπιτυχόντες ἐκ τῶν ὑποψηφίων κατατάσσονται κατὰ σειρὰν τῆς ἐπιτυχίας των, σημειουμένων, τοῦ ὀνόματος τοῦ βαθμοῦ καὶ ὀλογράφως τοῦ ἀριθμοῦ τῆς βαθμολογίας. Ὁ πίναξ οὗτος ὁμοίως ὑπογεγραμμένος ἀνακινουῖται εἰς τοὺς ὑποψηφίους, μεθ' ὃ ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ τῶν πρακτικῶν καὶ τῶν λοιπῶν σχετικῶν ἐγγράφων εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, ἐντὸς ὁκτὼ ἡμερῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν θέσιν ἀντεισαγγελέως
παρὰ πρωτοδικαίς

15. Τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 1—14 ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν θέσιν ἐμμίσθου παρέδρου ὀρίζοντα, ἐφ' ὅσον δὲν τριτοποιοῦνται ἐν ταῖς ἐπομένοις, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν θέσιν ἀντεισαγγελέως παρὰ πρωτοδικαίς. Ἐπομένως καὶ διὰ τὸν διαγωνισμὸν τοῦτον ὀρίζει ἡ νομικὴ Σχολὴ καθηγητὰς πρὸς ἐξέτασιν.

16. Ὁ διαγωνισμὸς συνίσταται εἰς δοκιμασίαν, ἐγγράφον ἅμα καὶ προφορικὴν, ἐπὶ : α') τοῦ ποινικοῦ δικαίου πρωτίστως, β') τοῦ ἐσχύοντος παρ' ἡμῖν ἀστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ δικαίου καὶ τῆς πολιτικῆς δικονομίας, γ') τοῦ δημοσίου δικαίου (στοιχείων ἰδίως συνταγματικοῦ καὶ διοικητικοῦ δικαίου), καὶ δ') στοιχείων ἱατροδικαστικῆς. Ὡς πρὸς τὰς ξένας γλώσσας ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα τὰ ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ τῶν παρέδρων ὀρίζοντα.

17. Ἡ ἐν τῷ ἐδ. β' τοῦ προηγουμένου ἀρθρου περιεχομένη νομικὴ ὕλη θεωρεῖται ὡς ἐν μάθημα καὶ ὡς τοιοῦτο ἐξετάζεται καὶ βαθμολογεῖται ἐπὶ τε τῆς ἐγγράφου καὶ προφορικῆς δοκιμασίας. Τὸ αὐτὸ δ' ἐφαρμόζεται ὡς πρὸς τὴν ἐν τῷ ἐδ. γ' νομικὴν ὕλην. Ἡ ἐν ἐκάστῳ τῶν ἐδ. β', γ', δ' περιεχομένη ὕλη διαιρεῖται εἰς ἑκατὸν τοῦλάχιστον θεματά, ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται τὸ οἰκτεῖον δι' ἑκαστον ἐδάφιον πρόγραμμα, συντάσσόμενον καὶ δημοσιευόμενον κατὰ τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 8 ὀριζόμενα. Ὡς πρὸς τὰ ἐδάφια α' καὶ β' τοῦ προηγουμένου ἀρθρου καὶ τὰς ξένας γλώσσας ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τοῦ

προκειμένου διαγωνισμού τὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν τῶν ἐμμί-
σθων παρέδρων συντασσόμενα σχετικὰ προγράμματα.

18. Ἐν τῇ ἐγγράφῃ δοκιμασίᾳ ἐπὶ τῶν στοιχείων τῆς
ιατροδικαστικῆς, ἥτις θέλει τεθῇ ἐν ἰσχύι μετὰ ἐν ἔτος, μετὰ
τὴν ὑπὸ τοῦ κληρωθέντος ὑποψηφίου ἐξαγωγήν τοῦ κλήρου
ἐκ τῆς κληρωτίδος τῆς περιεχούσης τοὺς κλήρους τοῦ οἰκείου
προγράμματος ἢ ἐπιτροπὴ διατυποῖ, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐν
τῷ κληρωθέντι θέματι περιεχομένης ὕλης, ἐν ᾗ πλείονα (μέχρι
τριῶν) ἐρωτήματα καὶ διὰ τίνος τῶν μελῶν αὐτῆς, ὀριζομένου
ὑπὸ τοῦ προέδρου, ὑπαγορεύει τοῖς διαγωνιζομένοις, οἵτινες
ὀφείλουσι νὰ ἀπαντήσωσιν ἐπ' αὐτῶν ἐν ἀπλῇ ἐκθέσει. Ἀπα-
γορεύεται τοῖς διαγωνιζομένοις κατὰ τὴν δοκιμασίαν ταύτην
ἢ χρῆσις βιβλίου ἢ ἄλλου βοηθήματος.

19. Ἐν τῇ προφορικῇ ἐπὶ τῶν διχοφώρων κλάδων τοῦ δι-
καίου δοκιμασίᾳ τῶν διαγωνιζομένων, ἰδίᾳ δὲ ἐν τῇ σχετικῇ
πρὸς τὸ ποινικὸν δίκαιον ὕλῃ, δεόν νὰ προκαλῆται ἡ ἐλευθέρᾳ
ὑπ' αὐτῶν ἀνάπτυξις τῶν θεμάτων πρὸς διάγνωσιν οὐ μόνον
τῆς νομικῆς μορφώσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς περὶ τὸ λέγειν εὐχερείας
καὶ ἀκριθείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου

I

Σύνθεσις Συμβουλίου.

20. Πρὸς συγκρότησιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμ-
βουλίου καταρτίζονται κλήροι ἰσάριθμοι πρὸς τοὺς ἀρεοπαγι-
τας καὶ τίθενται ἐν τῇ κληρωτίδι ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου
Πάγου, ὅστις μετὰ τοῦτο ἐξάγει ἐκ ταύτης ἀνά ἐν ὄνομα, μέχρι
τῆς συμπληρώσεως ἐννέα τοιούτων. Ἐκ τῶν οὕτω κληρουμέ-
νων ἀρεοπαγιτῶν οἱ ἐξ προηγούμενοι κατὰ σειράν ἐν τῇ ἐξα-
γωγῇ ἀποτελοῦσι τὰ τακτικά, οἱ δὲ λοιποὶ τρεῖς τὰ ἀνάπλη-
ρωτικά μέλη τοῦ συμβουλίου.

Ἐν τῇ κληρωτίδι δὲν τίθενται τὰ ὀνόματα ἐκείνων τῶν
ἀρεοπαγιτῶν, οἵτινες ἐκ τῶν προτέρων ἤθελον δηλώσει κώ-
λυμα, ὅπως μετέσχωσι τοῦ Συμβουλίου καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Ἡ
νομιμότης τοῦ κωλύματος κρίνεται κατὰ πλειοψηφίαν ὑπὸ τῶν

τριῶν μονίμων τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου μελῶν, ἢ τοῦ Προέδρου, τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

21. Περὶ τῆς γενομένης κληρώσεως συντάσσεται ἐκθεσις, ἣτις ὑπογράφουμένη ὑπὸ τῶν μετασχόντων τῆς συνεδριάσεως καθ' ἣν ἐγένετο ἡ κλήρωσις δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως, ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, πρὸς ἔκδοσιν τοῦ περὶ διορισμοῦ αὐτῶν Βασιλ. Δικτάγματος.

22. Ἡ πρὸς συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου κλήρωσις καὶ ἡ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ὑποβολὴ τῆς περὶ ταύτης ἐκθέσεως δεόν νά γίνῃ διὰ μὲν τὸ πρῶτον Συμβούλιον μέχρι τῆς ἑκτῆς τοῦ βραδύτερου Ἰαννουαρίου 1910, δι' ἑκάστον δὲ τῶν ἐπομένων μέχρι τῆς 20 Ἰαννουαρίου ἑκάστου ἔτους.

23. Τοῦ προέδρου κωλυομένου καὶ ἀναπληρουμένου, κατὰ τὸ ἄρθρον 24, ὑπὸ τοῦ ἀρχαιότερου τῶν ἀρεοπαγιτῶν, τοῦ Συμβουλίου προεδρεῖ· ὁ ἀντιπρόεδρος κωλυομένου δὲ καὶ τούτου, ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἀρεοπαγιτῶν.

Πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν λοιπῶν μελῶν κωλυομένων, καλοῦνται τὰ ἀναπληρωματικὰ τοιζῦτα κατὰ τὴν διὰ τῆς κληρώσεως αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 20 τοῦ παρόντος διατάγματος, ὀρισθεῖσαν τάξιν.

II

Διορισμοί.

24. Προκειμένου νά πληρωθῶσι κεναὶ θέσεις πρωτοδικῶν, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀποστέλλει πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικόν Συμβούλιον κατάλογον πάντων τῶν ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα ἐμίσθων παρэдρων, καὶ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου προκαλουμένην γνωμοδότησιν τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἐφετερίου, μετὰ πιστοποιήσεως ἂν ἐπεβλήθῃ ἢ μὴ πειθαρχικὴ τις τιμωρία εἰς τούτους, καὶ ἂν παρήλθῃν ἔτος ἀπὸ ταύτης· καὶ προκαλεῖ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς τοποθετήσεως τούτων εἰς τὴν θέσιν τοῦ πρωτοδίκου.

Τὸ Ἀνώτατον Δικαστικόν Συμβούλιον ἐντὸς μηνὸς ὑποβάλλει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅπερ προβαίνει εἰς

τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων πρωτοδικῶν ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐγκριμένων διὰ τὴν θέσιν ταύτην παρῶρων καὶ κατὰ τὴν σειράν τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ὡς τοιούτων.

Ἡ μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου ἐπελθοῦσα πειθαρχικὴ τιμώρησις ἀναστέλλει τὸν διορισμὸν τοῦ τιμωρηθέντος ἐπὶ ἓν ἔτος, κατὰ τὸ ἄρθρον 5.

25. Προκειμένου νὰ πληρωθῶσι κεναὶ θέσεις εἰσαγγελέων πρωτοδικῶν, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, τηρουμένης καὶ τῆς εἰδικῆς διὰ τὸ α' ἔτος δικιτάξεως τοῦ ἄρθρου 10 ἐν τέλει τοῦ νόμου, πέμπει εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον συγχρόνως : 1) τὰς κατὰ τὴν προσωρινὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 10 ὑποβελημένας αὐτῷ αἰτήσεις πρωτοδικῶν περὶ διορισμοῦ αὐτῶν εἰς τὴν θέσιν εἰσαγγελέως, μετὰ τῆς σχετικῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ὁλομελείας τοῦ ἀρμοδίου Ἐφετείου· 2) τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ὑποβελημένας αὐτῷ ὁμοίας αἰτήσεις δικηγόρων, μετὰ τῶν ἀποδεικτικῶν τῶν προσόντων αὐτῶν ἐγγράφων· καὶ 3) κατάλογον τῶν κατὰ τὰ συνδεδυασμένα ἄρθρα 7, 2 καὶ 3 διορισθέντων ἀντεισαγγελέων, ἐχόντων δὲ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου προσόντα. Ὁ κατάλογος οὗτος, συνοδευόμενος ὑπὸ γνωμοδοτήσεως τῆς ὁλομελείας τοῦ οἰκείου Ἐφετείου, προκαλουμένης κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου, ἀποστέλλεται καὶ κρίνεται συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικωτέρας διατάξεις τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου καὶ τοῦ ἄρθρου 28 κ. ἐ. τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου περὶ τῶν διοριστέων εἰς τὰς κενὰς θέσεις εἰσαγγελέων, ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κατὰ τὸ ἄρθρον 25 § 2 τοῦ νόμου.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οὐδὲνα ἤθελεν ἐγκρίνει τὸ Συμβούλιον πρὸς διορισμὸν, ἀποφαίνεται εἰς τίνα ἐκ τῶν πρωτοδικῶν δεῖν νὰ ἀνατεθῶσι προσωρινῶς, καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον, τὰ καθήκοντα τοῦ παρὰ πρωτοδικῆς εἰσαγγελέως κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 10 § 1 τοῦ νόμου.

26. Προκειμένου νὰ πληρωθῶσι δι' ἐφετῶν, κατὰ τὴν προσωρινὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 11, κεναὶ θέσεις εἰσαγγελέων ἐφετῶν καὶ ἀντεισαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης πέμπει εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμ-

βούλιον τὰς ὑποβεβλημένας αὐτῷ περὶ τούτου αἰτήσεις ἐφετῶν, μετὰ πάσης πρὸς φωτισμὸν τοῦ Συμβουλίου ἀναγκαίως πληροφορίας.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οὐδένα τῶν αἰτούντων ἤθελεν ἐγκρίνει τὸ Συμβούλιον, ἀποφαίνεται εἰς τίνα ἐκ τῶν ἐφετῶν ἢ τῶν ἀρεοπαγιτῶν δεόν νὰ ἀνταθεῶσι προσωρινῶς, καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον, τὰ καθήκοντα τοῦ παρ' ἐφέταις. Εἰσαγγελέως ἢ τοῦ παρὰ τῇ Ἀρείῳ Πάγῳ Ἀντεισαγγελέως, κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ νόμου.

Ὅμοία τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου ἀποφασίς προκκελεῖται καὶ διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου προσωρινὴν ἀνάθεσιν τῶν καθηκόντων τοῦ παρ' ἐφέταις ἀντεισαγγελέως.

27. Προκειμένου ὁ παυθεὶς δικαστικὸς ὑπάλληλος νὰ διορισθῇ ἐκ νέου εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, συμφώνως πρὸς τὰ συνδεδυασμένα ἄρθρα 15 καὶ 16 τοῦ νόμου, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ὑπαρχούσης κενῆς θέσεως, πέμπει εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον τὰς περὶ ἀναδιορισμοῦ ὑποβεβλημένας αὐτῷ αἰτήσεις, μετὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 26 ἀπαιτουμένης γνωμιδοτήσεως τῆς ὁλομελείας τοῦ Δικαστηρίου εἰς ὃ ἢ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπήγετο ὁ δικαστικὸς ὑπάλληλος ὅτε ἐπαύθη.

III

Προαγωγή.

28. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 27 τοῦ νόμου, ὡς πρὸς τὴν κατ' ἀρχαιότητα καὶ κατ' ἐκλογὴν προαγωγὴν, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ εἰς τὸ Συμβούλιον στελλόμενος κατάλογος πάντων τῶν ἐχόντων τὰ πρὸς προαγωγὴν διὰ τὴν κενὴν θέσιν νόμιμα προσόντα δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου. Ἐκ τοῦ ὅλου δὲ ἀριθμοῦ τούτων, τὸ μὲν ἥμισυ τῶν προηγουμένων ἐν τῇ σειρᾷ τῆς ἀρχαιότητος, ἀποτελεῖ τὸν «πίνακα τῶν ἀρχαιοτέρων», τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ τὸν «πίνακα τῶν νεωτέρων».

Πρὸς ἐξέυρεσιν τῆς ἀρχαιότητος ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ νόμου, ἡ ὑπηρεσία τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πρω-

τοδικῶν λογίζεται ἰσοδύναμος πρὸς τὴν τοῦ ἀντισταγγελέως τῶν ἐφετῶν.

29. Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πρακτέων, πρὸς πλήρωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν κενῶν θέσεων, τὰ μὲν δύο τρίτα ἐκλέγονται ἀναγκαιῶς ἐκ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 28 «πίνакος τῶν ἀρχαιοτέρων», καὶ ἀποτελοῦσι τὴν κατ' ἀρχαιότητα προαγωγὴν, τὸ δὲ ἐν τρίτον ἐκλέγεται ἀδιαφόρως εἴτε ἐκ τούτου εἴτε ἐκ τοῦ τῶν νεωτέρων πίνакος καὶ ἀποτελεῖ τὴν κατ' ἐκλογὴν προαγωγὴν.

Ἄν ὁ ἀριθμὸς τῶν πρακτέων δὲν καθιστᾷ δυνατὴν τὴν σύγχρονον τήρησιν τῆς ἀναλογίας ταύτης, ἡ ἀπὸ ταύτης παρέκκλισις γίνεται μὲν ὑπὲρ τῆς κατ' ἀρχαιότητα προαγωγῆς, ἀναπληροῦνται ὅμως κατὰ τὰς ἀμέσως ἔπειτα πρὸς πλήρωσιν ὁμοιοβάθμων κενῶν θέσεων ληφθησόμενας ἀποφάσεις. Οὕτω λ.χ. προκειμένου νὰ προταθῶσι πέντε πρωτοδίκαι εἰς πλήρωσιν ἰσχυρίμων κενῶν θέσεων προσέδρων, οἱ τέσσαρες τούτων θὰ ἐκλεγῶσιν ἐκ τοῦ πίνакος τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ ὁ πέμπτος ἀδιαφόρως. Ὅμως ἐπομένης προτάσεως ἐνὸς εἰς πλήρωσιν μιᾶς κενῆς θέσεως, ἡ εἰς τὴν θέσιν ταύτην προαγωγὴ γενήσεται κατ' ἐκλογὴν.

30. Πρὸς πλήρωσιν κενῆς θέσεως ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ προέδρου ἐφετῶν, ἀποφαίνεται τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον περὶ τοῦ εἰς τὴν θέσιν ταύτην προακτέου καὶ ἔχοντος τὰ νόμιμα προσόντα ἀρεοπαγίτου, κατὰ τὰ συνδεδυσμένα ἄρθρα 8 καὶ 13 τοῦ νόμου.

Ἄν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δὲν γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ πληρώσεως τῆς κενῆς θέσεως διὰ ταιαύτης προαγωγῆς, ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς προκαλεῖ, κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς καὶ διατυπώσεις, ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου πρὸς πλήρωσιν ταύτης διὰ τῆς προαγωγῆς τῶν ἐχόντων τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 νόμιμα προσόντα ἐφετῶν.

IV

Μεταθέσεις.

31. Ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης πέμπει διὰ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελέως εἰς τὸ Ἀνώτα-

τον Δικαστικὸν Συμβούλιον: 1) κατάλογον τῶν εἰς τὰ πρωτοδικεῖα Εὐρυτανίας, Γουθείου, Ἄρτης, Λευκάδος καὶ Παρκισίδος ὑπηρετούντων δικαστῶν, οἵτινες μέχρι τῆς 10ης τοῦ ἐπερχομένου Αὐγούστου συμπληροῦσιν εἰς τὰ πρωτοδικεῖα ταῦτα συνεχῆ τριετὴ ὑπηρεσίαν, μετὰ καταλόγου τῶν ὁμοιοβάθμων αὐτοῖς δικαστικῶν λειτουργῶν, ὅσοι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου ΓΥΑΖ' τοῦ 1909 δὲν ὑπηρετήσαν εἰς τὰ Πρωτοδικεῖα ταῦτα. — 2) κατάλογον τῶν συμπληρωσάντων ἐν Ἀθήναις, ἢ μέχρι τῆς 10ης τοῦ ἐπερχομένου Αὐγούστου συμπληρούντων συνεχῆ τριετὴ ὑπηρεσίαν ἐφετῶν καὶ πρωτοδικῶν, μετ' ἀκριβοῦς σημειώσεως τῆς χρονολογίας τοῦ τελευταίου Βασιλικοῦ Διατάγματος, ὅπερ εἴτε ἀμέσως εἴτε δι' ἀνακλήσεως προηγουμένου διατάγματος ὥρισε τὴν ἐν Ἀθήναις τοποθετήσιν ἐκάστου αὐτῶν. — 3) κατάλογον πάντων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ νόμου δικαστικῶν λειτουργῶν, οἵτινες συνεπλήρωσαν τὴν ἐν αὐτῷ ὀριζομένην συνεχῆ τριετὴ ἢ διετὴ ὑπηρεσίαν ἢ συμπληροῦσι ταύτην μέχρι τῆς 10 τοῦ ἐπερχομένου Αὐγούστου, τηρουμένης καὶ τῆς εἰδικῆς διατάξεως τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἁρθροῦ 22 τοῦ νόμου καὶ 4) τὰς ὑποβεβλημένας αὐτῷ ὑπὸ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν, τῶν συμπληρωσάντων ἢ συμπληρούντων τὴν νόμιμον τριετὴ ἢ διετὴ συνεχῆ ὑπηρεσίαν, αἰτήσεις περὶ μεταθέσεως αὐτῶν.

32. Σὺν τῇ ἀποστολῇ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον καταλόγων καὶ αἰτήσεων προκαλεῖται ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου περὶ τῶν ἐνεργητέων μεταθέσεων, ἐκδιδομένη καὶ ὑποβαλλομένη εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προκλήσεως καὶ τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 5 Αὐγούστου.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 22 § 2 τοῦ νόμου διατάξεως, ὅσαςκις ὁ ἀριθμὸς τῶν συμπληρωσάντων συνεχῆ τριετὴ ὑπηρεσίαν δὲν εἶνε δεκτικὸς τριπλῆς διακρίσεως, ὁ ἀριθμὸς τῶν μετατιθεμένων ὀρίζεται οὕτως ὥστε νὰ ᾖ ἐλάσσων τοῦ τρίτου, οὐδέποτε δὲ νὰ ὑπερβαίνει τοῦτο.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου ὀρίζει ἐπακριβῶς τοὺς μεταθετέους δικαστικούς λειτουργοὺς καὶ τὰ δικαστήρια εἰς τὰ ὁποῖα μετατιθέμενοι θέλουσι τοποθετηθῇ.

Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐκδί-

δεται συμφώνως τῇ ἀποφάσει τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου τὸ περὶ μεταθέσεως Βασιλικὸν Διάταγμα κατὰ τὸ ἄρθρον 22 § 4 τοῦ νόμου.

33. Προκειμένης ὀριστικῆς ἢ προσωρινῆς μεταθέσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 20 καὶ 21 τοῦ νόμου, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, προκαλοῦν τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ὑποβάλλει εἰς τοῦτο ἅμα ὡς ἐπιστῇ νόμιμος περίπτωσις 1) ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ ἄρθρου 20 σημείωσιν τῆς ὑπαρχούσης κενῆς θέσεως, μετὰ πάσης δυνατῆς πληροφορίας περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς πληρώσεως ταύτης διὰ μεταθέσεως, καὶ τοῦ ἐπείγοντος ἢ μὴ ταύτης, 2) ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 20 τὰς σχετικὰς αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων, 3) ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἄρθρου 20 ἐκθεσιν τῆς ἀναποφεύκτου ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης, μετὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ νόμου γνωμοδοτήσεων καὶ πάσης ἄλλης πρὸς πιστοποίησιν ταύτης χρησίμης πληροφορίας καὶ 4) ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ νόμου γνωμοδοτήσεις.

34. Τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προκλήσεως ἐκδίδει καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον τὴν περὶ μεταθέσεως ἀπόφασιν αὐτοῦ.

Γενομένης μεταθέσεως κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ἐξαιρετικῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου α' τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου ἢ δι' αὐτῆς κενουμένη θέσις δὲν δύναται νὰ πληρωθῇ διὰ μεταθέσεως πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 22 § 4 τοῦ νόμου προθεσμίας καὶ διὰ δικαστικοῦ λειτουργοῦ ἔχοντος συμπληρωμένην τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ νόμου ὑπηρεσίαν.

Ἐν περιπτώσει ἀμειβομένης μεταθέσεως ἐνεργουμένης ὑπάρχει τοῦ ἄρθρου 20 ἐδαφίου β' τοῦ νόμου, ἑκάτερος τῶν μετατιθεμένων συνεχίζει ἐν τῇ νέᾳ τοποθετήσει του τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας ἐκείνου οὗτινος κατέλαβε τὴν θέσιν, καὶ συνυπολογίζεται οὗτος ὅπως συμπληρωθῇ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ νόμου ἀπαιτούμενη τριετής ἢ διετής ὑπηρεσία.

V

Παύσεις.

33. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 11 § 2 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν τοῦ ἀρθροῦ 7 § 3 τοῦ νόμου, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης θέλει προκαλέσει ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ 1910 ἀπόφασιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἃν οἱ ὑπάρχοντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς ἐφετῶν καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Ἀντεισαγγελεὺς δέον νὰ παραμείνωσιν ἐν αὐτῇ ἢ νὰ ἀποχωρήσωσιν ἐκ ταύτης κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 15 § ε' τοῦ νόμου, λαμβανομένης πρὸς τοῦτο ὑπ' ὄψει καὶ ἐκτιμωμένης τῆς καθ' ὅλου ἱκανότητος καὶ ἐπιμελείας καὶ ἀξιοπρεπείας, ἣν ἐπεδείξαντο ἐν τῇ θέσει ἣν κατέχουσιν.

Ἐντὸς δέκα καὶ πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προκλήσεως τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου ἐκδίδει καὶ ὑποβάλλει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, ὅπερ ἐκτελεῖ ταύτην κατὰ τὸ ἀρθρον 25 § 2 τοῦ νόμου.

Πρὸ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τὸ Ἀν. Δικ. Συμβούλιον πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 32 § 2 τοῦ νόμου, προσκαλεῖ διὰ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεῶς τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς ἐφετῶν, ὡς καὶ τὸν παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελέα, ὅπως ὑποβάλλωσιν αὐτῷ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως πᾶσαν ἐξήγησιν ἢ πληροφορίαν ἀναγομένην εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των ἐν τῇ θέσει ἣν κατέχουσι καὶ χρῆσιν πρὸς μὀρφωσιν τῆς πεποιθήσεως τοῦ Συμβουλίου, ὅπερ ὁ ἀποφανθῇ περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ μὴ τοῦτων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

36. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρων 7 § 3 καὶ 9 § 2 τοῦ νόμου, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης θέλει προκαλέσει ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τοῦτο κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ὑποβολῆς τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀν. Δικ. Συμβουλίου ἅπαντας τοὺς παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεῖς, ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν ὁποίων ἀπεφάνητο τὸ Συμβούλιον, ὅπως ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχαιότερου τούτων γνωμοδοτήσωσι περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ τῆς ἀπυλύσεως ἐνὸς ἐκάστου τῶν

παρά πρωτοδικαίς εισαγγελέων και άντεισαγγελέων, θέλει δὲ τάξει αὐτοῖς πρὸς τοῦτο σύντομον προθεσμίαν.

Ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ ὑποβολῆς τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν παρ' ἐφέταις εισαγγελέων, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης πέμπει ταύτην πρὸς τὸ Ἀν. Δικ. Συμβούλιον καὶ προκαλεῖ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, τηρουμένου κατὰ τὰ λοιπὰ τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ τοῦ παρόντος διατάγματος.

Μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῶν παρ' ἐφέταις εισαγγελέων τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης πέμπει καὶ γνωμοδότησιν τῶν παρ' ἐφέταις προέδρων διὰ τοὺς εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῶν εισαγγελεῖς καὶ άντεισαγγελεῖς πρωτοδικῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 28 προοίμιον καὶ ἀποφυγὴν τῆς ὀφισταμένης ἀντινομίας.

37. Ὅσακις ἀνεξαρτήτως τῶν μεταβατικῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 7 § 3, 9 § 2 καὶ 11 § 2 τοῦ νόμου, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων ἀνάγονται τὰ προηγουμένα ἀρθρὰ 35 καὶ 36 τοῦ παρόντος διατάγματος, ἐπιστῇ νόμιμος περίπτωσις παύσεως δικαστικοῦ λειτουργοῦ, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης προκαλεῖ τὴν περὶ ταύτης ἀπόφασιν τοῦ Ἀν. Δικ. Συμβουλίου. Καὶ δὴ 1) προκειμένου περὶ παύσεως ἰσοβίων δικαστῶν προκαλεῖ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὑπὸ τὰς προθεσμίας καὶ τὰς δικτυπώσεις τοῦ νόμου ΥΜΓ' τοῦ 1871, ὡς ἐτροποποιηθῇ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ νόμου ΓΥΑΖ' τοῦ 1909· 2) προκειμένου περὶ παύσεως μὴ ἰσοβίου δικαστικοῦ λειτουργοῦ, τιμωρηθέντος δι' πειθαρχικῶς κατὰ τὸ ἀρθρον 15 § δ' τοῦ νόμου, τὸ Ὑπουργεῖον ἐντὸς δύο τῶ πολὺ μηνῶν, ἀφ' ἧς κατέστη ἀμετάκλητος ἡ δευτέρα καταδίκη, προκαλεῖ τὴν περὶ παύσεως ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου, πέμπων αὐτῇ τὰ δικαιολογητικὰ τῆς παραβάσεως ἔγγραφῃ καὶ τὰς κατὰ τὸ ἀρθρον 28 § 1 γνωμοδοτήσεις· 3) προκειμένου περὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθροῦ 15 § ε' τοῦ νόμου, ἢ καὶ ὡς ἐπιστῇ αὕτη, ἢ ἢ καὶ τιμωρηθῇ ὁ δικαστικὸς ὑπάλληλος ἔστω καὶ ἅπαξ πειθαρχικῶς δι' ἀνικανότητά ἢ ἀμέλειαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, ἢ ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἀπέδειξεν ἀναξιοπρεπῆ ἢ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν θέσιν του διαγωγὴν, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὀφείλει νὰ προκαλέσῃ ἀπόφασιν τοῦ Ἀν. Δικ. Συμβουλίου περὶ τοῦ ἀν συντρέχει ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 15 § ε' τοῦ νόμου προ-

βλεπομένη περίπτωσις πλύσεως, πέμπει δὲ εἰς τὸ Συμβούλιον τὰ κατὰ τὸ ἄρθρ. 28 § 1 τοῦ νόμου δικαιολογητικὰ ἔγγραφα καὶ γνωμοδοτήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Διαδικαστικοὶ ὁρισμοί.

38. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 32 § 1 τοῦ νόμου τὸ Ἀν. Δικ. Συμβούλιον δικαιοῦται, ὡςάκις προσκαλῇται νὰ ἀσκήσῃ τὰ ἀνατεθειμένα αὐτῷ καθήκοντα, νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν προέδρων καὶ τῶν εἰσαγγελέων τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν παντὸς εἶδους πληροφορίας, ἀναγόμενας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, περὶ ὧν καλεῖται νὰ ἀποφανθῇ, νὰ ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἀντίγραφα ἀποφάσεων πολιτικῶν ἢ ποινικῶν καὶ βουλευμάτων, ἰδίως ἐκείνων, ὧν εἰσηγητὴς τυγχάνει ὁ κρινόμενος δικαστικὸς ὑπάλληλος. Ἀλλὰ καὶ ἐπιθεώρησιν νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τινος τῶν ἐαυτοῦ μελῶν ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ὀριζομένου.

39. Ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὸ Ἀν. Δικ. Συμβούλιον ὑποθέσεων πρὸς ἀπόφασιν, ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ ὀρίζει εἰσηγητάς. Αἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ συντασσόμεναι κατὰ τὸν τύπον τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, ἀναγράφουσι τὴν ὑφ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν μελῶν ἐξενεχθεῖσαν γνώμην καὶ ψῆφον, προσυπογράφονται δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τοῦ γραμματέως καὶ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ταύτης νομίμως κεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ὑποβάλλεται διὰ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελέως εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, τὸ δὲ πρωτότυπον φυλάσσεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 § 1 τοῦ νόμου ἀρχεῖον τοῦ Συμβουλίου.

Τῆς ἀποφάσεως ἀντίγραφον ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου δικαιοῦται νὰ λάβῃ ἐκάστος τῶν περὶ ὧν αὕτῃ δικαστικῶν λειτουργῶν.

40. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς § 2 τοῦ ἄρθρ. 14 τοῦ νόμου ΓΥΛΖ' τοῦ 1909, δεόν οἱ ἔχοντες τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ ταύτῃ προσόντα καὶ θέλοντες νὰ ἀποχωρήσωσι τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, νὰ υποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάγ-

μκτος, μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν τῆς ὑπηρεσίας αὐ-
τῶν ἐγγράφων, αἴτησιν ὅπως ἀποχωρήσωσι, λαμβάνοντες σύν-
ταξιν κανονιζομένην ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου 'ΒΦΠΗ'
τῆς 25 'Ιουνίου 1899 ὀριζομένου μισθοῦ τοῦ προέδρου τῶν πρω-
τοδικῶν.

41. Τὰ ἀπὸ 14 'Οκτωβρίου 1892, 27 (28) 'Απριλίου καὶ
10 (12) Μαΐου 1893 Βασιλικὰ Ἑμῶν διατάγματα καταρ-
γούνται.

Νόμος ΥΜΔ' 29 'Ιουνίου 1871. Περί ἐμίσθων κλητῆρων.

1.*

2. Ἡ κοινοποίησις τῶν ποινικῶν δικογράφων καὶ ἡ ἐκτέ-
λεσις τῶν ἐνταλμάτων καὶ ποινικῶν ἀποφάσεων, περὶ ὧν δια-
λαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 51 καὶ ἐπ. τῆς Ποινικῆς διατιμῆσεως,
γίνεται διὰ δικαστικῶν κλητῆρων ἐπὶ τούτῳ διοριζομένων καὶ
λαμβάνόντων ἀντὶ τῶν διὰ τῆς Ποινικῆς Διατιμῆσεως κανονι-
ζομένων δικαιωμάτων μηνιαίαν ἀποζημίωσιν κατὰ τὰς διατά-
ξεις τῶν ἐπομένων ἄρθρων.

3. Παρ' ἐκάστῳ πλημμελειοδικεῖν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν
ἀνακριτῶν, παρὰ ταῖς εἰσαγγελίας τῶν πρωτοδικῶν, τῶν
ἐφετῶν καὶ τοῦ 'Αρείου Πάγου, παρ' ἐκάστῳ εἰρηνοδικεῖν,
καὶ παρὰ τῷ πταισματοδικεῖν 'Αθηνῶν, διορίζονται δικαστικοὶ
κλητῆρες, ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημίῳσει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς
κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ποινικῆς ὑπηρεσίας. Οἱ παρ'
ἄσας τοῖς εἰρηνοδικείοις καὶ τῷ πταισματοδικεῖν 'Αθηνῶν
δικαστικοὶ κλητῆρες ἐκτελοῦσι καὶ τὰς εἰς τὴν ποινικὴν ὑπη-
ρεσίαν ἀναγομένας παραγγελίας τῶν παρ' αὐτοῖς δημοσίων κα-
ταγγέλων.

4. Παρ' ἐκάστῃ τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ μνημονευο-
μένων δικαστικῶν ἀρχῶν διορίζεται ἀνὰ εἰς δικαστικὸς κλητῆρ
διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποινικὴν ὑπηρεσίαν, δύνανται ὅμως
να διορισθῶσι καὶ πλείότεροι, ἂν ἡ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη βε-
βαιωθῇ διὰ γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ συμβου-
λίου, ἥτις προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, ἀλλ' ἐν οὐδε-
μῇ περιπτώσει ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰρημένων δικαστικῶν κλητῆ-

* Τὸ ἄρθρ. 1 κατέστη ἄχρηστον δυνάμει νόμου 'ΒΡ'.

ρων δύναται νὰ ὑπερβῇ, — ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν τῶν 24, — Χαλκίδος τῶν 15, — Λαμίας τῶν 15, — Παρνασσίδος τῶν 10, — Σύρου τῶν 27, — Ναυπλίου τῶν 25, — Τριπόλεως τῶν 25, — Σπάρτης τῶν 20, — Καλαμῶν τῶν 29, — Πατρῶν τῶν 15, — Μεσολογγίου τῶν 22, — Ζακύνθου τῶν 8, — Λευκάδας τῶν 8, — Ἠλείας τῶν 10, — Κερκύρας τῶν 10, — Κεφαλληνίας τῶν 11.*

Β. Ἡ μηνιαία ἀποζημίωσις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διοριζομένων κλητῆρων ὀρίζεται ὡς ἑξῆς: — α') τῶν μὲν ὑπηρετούντων παρὰ τοῖς πλημμελειοδικείοις διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀνακριτῶν, παρὰ ταῖς εἰσαγγελίαις, παρὰ τοῖς ἐν ταῖς ἑδραῖς τῶν νομῶν εἰρηνοδικείοις, καὶ παρὰ τῷ πταισματοδικεῖῳ Ἀθηνῶν, εἰς δραχ. 50. — β') τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τοῖς ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν ἐπαρχιῶν εἰρηνοδικείοις, πλὴν τῶν Παξῶν, καὶ προσέτι παρὰ τοῖς εἰρηνοδικείοις Πειραιῶς, Ληξουρίου, Φαρῶν, Δύμης, Πρόννων, Ἐρίσσου, Θουρίας, Παμίσου, Ἐράνης, Οἰνούντος, Τρικκάλων, Κελκυρίας, Φαλάρου καὶ Μακρρακώμης, εἰς δραχ. 40· καὶ — γ') τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τοῖς λοιποῖς εἰρηνοδικείοις εἰς δραχ. 30, ἐκτὸς τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τοῖς εἰρηνοδικείοις Παξῶν, Μυκόνου, Κέας, Κύθνου, Σερίφου, Πάρου, Πανόρμου, Κορθίου, Γαυρίου, Σίφνου, Κιμῶλου, Φολεγάνδρου, Σικίνου, Καλλίστης, Ἴου, Ἀμοργοῦ καὶ Ἀνάφης, ὧν ἡ μηνιαία ἀποζημίωσις ὀρίζεται εἰς δραχμὰς 20.

Γ. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω διορισμένοι δικαστικοὶ κλητῆρες ὀφείλουσι προσκκλούμενοι ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως νὰ ἐκτελῶσι, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ποινικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὰς παραγγελίας πάσης ἄλλης ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐδρευούσης δικαστικῆς ἀρχῆς, ἐκτὸς ἐκείνης παρ' ἣ εἰσὶν εἰδικῶς διορισμένοι.

Δ. Ἀσθενοῦντας ἢ ἄλλως πῶς κωλυομένους τοὺς εἰς τὴν ποινικὴν ὑπηρεσίαν τεταγμένους κλητῆρας ἀναπληροῦ ἕτερος κλητῆρ, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πρωτοδικῶν, ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅπου δὲν ἐδρεύει τὸ πρωτοδικεῖον, καὶ λαμβάνων τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἀσθενοῦντος ἢ κωλυομένου

* Τὸ ἄρθρον 4 ἐτροποποιήθη ὑπὸ Νόμου ΑΩΟΓ' 30 Δεκεμβρίου 1890.

κλητῆρος ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀσθένεια ἢ τὸ κώλυμα αὐτοῦ.

8. Τὰ ποινικὰ δικαιώματα τὰ μέχρι τοῦδε πληρονόμηναι εἰς τοὺς κλητῆρας, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 53 καὶ ἐπ. τῆς ποινικῆς διατιμῆσεως, ἐκκαθαρίζονται καὶ εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ δημοσίου.

9. Ὁ διορισμὸς καὶ ἡ παύσις τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω διὰ τὴν ποινικὴν ὑπηρεσίαν τεταγμένων κλητῆρων γίνεται καθ' ὅν τρόπον ὁρίζει τὸ ἄρθρον 1, ἀλλ' οἱ παρὰ ταῖς εἰσαγγελίαις τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν ἐφετῶν κλητῆρες διορίζονται καὶ παύονται μόνον ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελέων.

10. Πᾶσα διάταξις τοῦ τε ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς ποινικῆς διατιμῆσεως, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον, καταργεῖται.

Νόμος ΑΩΟΓ' τῆς 30 Δεκ. 1890 [2 Ἰαν. 1891]. Περί προσδιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐμίσθων δικαστικῶν κλητῶν παρὰ τοῖς Πρωτοδικείοις τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει δικαστικῶν κλητῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν πρωτοδικείων τοῦ Κράτους προσδιορίζεται ὡς ἐξῆς, τροποποιουμένων κατὰ τοῦτο τῶν ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1871 ΥΜΔ' καὶ 28 Μαρτίου 1875 ΦΙΔ' νόμων.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν	εἰς	29		
»	»	Σύρου	»	27
»	»	Χαλκίδος	»	16
»	»	Λαμίας	»	15
»	»	Παρνασσίδος	»	14
»	»	Ναυπλίου	»	30
»	»	Τριπόλεως	»	32
»	»	Καλαμών	»	25
»	»	Κυπαρισσίας	»	13
»	»	Σπάρτης	»	26
»	»	Πατρῶν	»	21
»	»	Μεσολογγίου	»	27
»	»	Ἠλείας	»	13

Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου	Λευκάδος	»	9
»	»	Ζακύνθου	»
»	»	Κερκύρας	11
»	»	Κεφαλληνίας	14
»	»	Ἄρτης	7
»	»	Λαρίσσης	11
»	»	Τρικιάλων	11
»	»	Καρδίτσης	11
»	»	Βόλου	15

Νόμος ΒΡ4' 20 [27] Ἀπριλίου 1893. Περί δικαστικῶν κλητῆρων.

1. Δικαστικὸς κλητὴρ διορίζεται παρὰ δικαστηρίου πρωτοδικῶν ὁ συμπληρώσας τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του, βεβαιουμένης διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ διὰ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων, καὶ ἔχων ἐν τῶν ἐπομένων προσόντων— 1. πτυχίον εἰρηνοδίκου.— 2. διετῆ ὑπηρεσίαν γραμματέως εἰρηνοδικείου ἢ τριετῆ ὑπηρεσίαν ἐμίσθου ὑπογραμματέως ἢ γραφέως πολυμελοῦς δικαστηρίου.— 3. Πενταετῆ ὑπηρεσίαν δικαστικοῦ κλητῆρος.— 4. Ἐνδεικτικὸν τῆς α' τάξεως τοῦ Γυμνασίου μετὰ προηγουμένην εξέτασιν συμφώνως πρὸς τὸ ἐπόμενον ἀρθρ. 2.

2. Αἱ περὶ εξέτασεως αἰτήσεις μετὰ τῶν ἀποδεικνυόντων τὴν ὑπαρξίν τῶν προσόντων ἐγγράφων ὑποβάλλονται τῇ ἀρμοδίῳ προέδρῳ τῶν Ἐφετῶν κατ' ἔτος ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαήμερου τῶν μηνῶν Μαρτίου καὶ Σεπτεμβρίου ἐπιτροπῇ ἀποτελουμένη παρὰ τριῶν Ἐφετῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ προέδρου, συνέρχεται ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ ἐφετείου ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ, καὶ ἀποφαινόμενη πρῶτον περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῆς πρὸς εξέτασιν αἰτήσεως, εξέτάζει κατόπιν τοὺς δεκτοὺς γινομένους.

Αἱ εξέτασεις γίνονται δημοσίᾳ προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως ἐπὶ θεμάτων ἀναγομένων ἐν γένει εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ κλητῆρος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς περὶ τὸ καθάρως γράφειν ικανότητος τοῦ εξεταζομένου, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, εἰς τὰς ἐπιδόσεις τῶν δικογράφων καὶ εἰς τὰς διατυπώσεις τὰς ἐπαγομένας ἀκυρότητα.

3. Περί τῆς ἐξετάσεως τηροῦνται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ ἐφετείου πρακτικά, ὑπογραφόμενα ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν οἷς σημειοῦνται περιληπτικῶς αἱ κυριώτεραι τῶν ἐρωτήσεων καὶ ἀπαντήσεων, καὶ ἐν οἷς συνάπτονται αἱ ἐπὶ τῆς ἐγγράφου ἐξετάσεως συνταχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἐξετασθέντος ἐκθέσεις, μονογεγραμμέναι ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος τῆς ἐπιτροπῆς. Ὑποβάλλονται δὲ ταῦτα διὰ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν, μετὰ πίνακος περιλαμβάνοντος τοὺς ἐπιτυχόντας κατ' ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ἡλικίαν, ἐπάγγελμα, κατοικίαν καὶ τὸν ἀπονεμηθέντα βαθμὸν, πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, ὑπερ' ὃν ὄψει λαμβάνον τὰς ὑποβαλλομένους ἐγγράφους περὶ διορισμοῦ αἰτήσεις, προκαλεῖ διὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως τὴν γνωμοδότησιν τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

4. Διορισμὸς ἐπιτρέπεται μόνον εἰς κενὴν θέσιν καὶ μετὰ τὸ τῶν τυχόντων γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου πρωτοδικείου προτιμᾶται ὁ λαβὼν τὸν ἀνώτερον βαθμὸν κατὰ τὰς ἐξετάσεις.

5. Ὁ διορισθεὶς δικαστικὸς κλητὴρ δὲν δύναται νὰ δώσῃ τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας, ἂν δὲν προσαγάγῃ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 164 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ὀριζόμενα βιβλία μονογεγραμμένα ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου, παρ' ᾧ διορίζεται, περὶ τούτων δὲ γίνεται μνεῖα ἐν τῇ πρακτικῇ τῆς ὀρκωμοσίας.

6. Μετάθεσις δικαστικοῦ κλητῆρος ἐκ τοῦ πρωτοδικείου, παρ' ᾧ διατελεῖ εἰς ἄλλο ἐπιτρέπεται μόνον εἰς κενὴν θέσιν καὶ ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ τοῦ μετατιθεμένου αἰτήσει.

7. Οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες ἀπολύονται ὀριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας·

α') Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 21, 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου, οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾖ καὶ ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινή.

β') Ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου, προκαλουμένη ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν τοῦ κλητῆρος, ἐνεκα οἰουδήποτε παραπτώματος ἐμφανίζοντος ἀμέλειαν, ἀνικανότητα ἢ διαγωγὴν ὅπωςδῆποτε ἀσυμβίβαστον τῇ ὑπηρεσίᾳ, καὶ

γ') Ἄν δὲν τηρῇ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 164 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ὀριζόμενα βιβλία.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει δὲν ἐπιτρέπεται ὁ ἐκ νέου διορισμὸς τοῦ ἀπολυθέντος, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ δύναται ὁ παυθεὶς νὰ διορισθῇ ἐκ νέου, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν ἔτους τοῦλάχιστον καὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτῇσει αὐτοῦ τοῦ γνωμοδοτήσαντος ὑπὲρ τῆς παύσεως πρωτοδικείου.

8. Οἱ διατελοῦντες ἤδη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ δικαστικοὶ κλητῆρες λογίζονται ὡς ἔχοντες τὰπαιτούμενα προσόντα, ἀλλ' ἀπολυόμενοι ὑπάγονται ὡς πρὸς τὸν ἐκ νέου διορισμὸν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου.

9. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλητῆρων ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου πρωτοδικείου, ὀρίζεται ὡς ἑξῆς : Ἀθηνῶν εἰς 200, Σύρου εἰς 75, Χαλκίδος εἰς 60, Λαμίας εἰς 55, Παρνασσίδος εἰς 55, Ναυπλίου εἰς 120, Τριπόλεως εἰς 150, Καλαβῶν εἰς 110, Κυπαρισσίας εἰς 70, Σπάρτης εἰς 110, Πατρῶν εἰς 160, Ἡλείας εἰς 70, Μεσολογγίου εἰς 100, Ζακύνθου εἰς 25, Λευκάδος εἰς 40, Κερκύρας εἰς 60, Κεφαλληνίας εἰς 60, Ἀρτης εἰς 20, Ακρίσσης εἰς 55, Βόλου εἰς 55, Τρικκάλων εἰς 40 καὶ Καρδίτσας εἰς 55.

Ἐν τοῖς πρωτοδικείοις, ἐν οἷς εἶναι διωρισμένοι κλητῆρες πλείοτεροι τοῦ ὀρισθέντος διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἀριθμοῦ, αἱ κενούμεναι θέσεις δὲν πληροῦνται μέχρι οὗ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν περιορισθῇ εἰς τὸν ὀρισθέντα.

10. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ οἱ ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1871 καὶ 31 Δεκεμβρίου 1890 ΥΜΔ' καὶ ΑΩΟΓ' νόμοι περὶ ἐμπίσθων δικαστικῶν κλητῆρων, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ νόμου τούτου, καταργεῖται δὲ τὸ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1866 Β. Διάταγμα περὶ ἐξετάσεως τῶν δικαστικῶν κλητῆρων καὶ πᾶσαι ἑτέρα διατάξεις ἀντικειμένη εἰς τὸν νόμον τούτον.

Β. Διάταγμα 21 Μαρτίου 1836. Περί συμβολαιογράφων κτλ.

1. Ὅπου δὲν ὑπάρχει εἰμὴ εἰς καὶ μόνος συμβολαιογράφος, ἐν περιπτώσει κωλύσεως ἢ ἐξαιρέσεως, ὁ εἰρηνοδίκης θέλει ἀναπληροῦ αὐτόν.

2. Εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ὅπου οἱ εἰρηνοδίκαι ἐκπληροῦσι καὶ τὰ τῶν συμβολαιογράφων ἔργα, οἱ πάρεδροι, ἢ πᾶς ἄλλος, ὅστις δι' ἑλλειψιν τούτων δύναται, κατὰ τὸ ἀπὸ 21 Ἰανουα-

ρίου (2 Φεβρουαρίου) 1835 Διάταγμα, νὰ προσκληθῇ εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν θέσεων τῶν θέλουν ἐκπληροῦ τὰ χρέη τῶν εἰρηνοδικῶν (ὅταν αὐτοὶ ἦναι ἀπόντες ἢ κωλύονται), τόσον τὰναφερόμενα εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον, ὅσον καὶ τὰναφερόμενα εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον.

3. Ὅσακις αἱ εἰς τὰ προηγούμενα 2 ἄρθρα διαλαμβανόμεναι ἀναπληρώσεις γίνωνται λόγῳ ἀσθενείας, τὰ καθαρὰ δικαιώματα διανέμονται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ τοῦ ἀσθενούντος καὶ τοῦ ἐκπληροῦντος τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατὰ τὰς λοιπὰς κωλύσεις ἢ νομίμους ἐξαιρέσεις, τὰ δικαιώματα ἀνήκουν ὁλόκληρα εἰς τὸν ἀναπληροῦντα τὸν κωλύμενον ἢ ἐξαιρούμενον.

4. Οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ πάρεδροι, οἱ προσωρινῶς ἀναπληροῦντες τοὺς συμβολαιογράφους, ἢ τοὺς προσωρινῶς ἐκπληροῦντας ἔργα τούτων, ἀπαλλάττονται τῆς καταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 174 § 4 τοῦ δικ. οργανισμοῦ, τὰ δὲ καταγινοσκόμενα τυχὸν εἰς αὐτοὺς πρόστιμα, ἀποζημιώσεις, καὶ ἔξοδα λαμβάνονται ἐκ τῆς περιουσίας τῶν, ἐφαρμοζομένων εἰς τοῦτα τῶν γενικῶν περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων διατάξεων τῆς δικονομίας.

Νόμος 24 Ἰουλίου 1843.

Οἱ εἰρηνοδίκαι θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκπληρῶσιν ἔργα συμβολαιογράφου, καὶ ὅταν ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν ὑπάρχουσιν εἰδικῶν συμβολαιογράφοι, μὴ διωρισμένοι ὁμῶς ἐν τῇ καθέδρᾳ τῶν.

Νόμος ΒΦΠΗ' 25[26] Ἰουλίου 1899. Περί αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.*

1. Εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ΦΛΣ' νόμου τοῦ 1859 ὀριζόμενον μισθὸν τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν ἐφετείων καὶ τῶν

* Κατὰ τὸν Νόμον ΦΛΣ' 28 Μαΐου 1859 οἱ μηνιαῖοι μισθοὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ὁρίσθησαν ὡς ἀκολούθως:

Ἀρείου Πάγου.—Τοῦ προέδρου δρ. 600.—τοῦ εἰσαγγελέως δρ. 600.—τοῦ ἀντιπροέδρου δρ. 500.—τοῦ ἀρειοπαγίτου δρ. 450.—τοῦ ἀντεισαγγελέως δρ. 450.—τοῦ γραμματέως δρ. 240.

Ἐφετείων. Τοῦ προέδρου δρ. 500.—τοῦ εἰσαγγελέως δρ. 500.—ἐφέτου δρ. 400.—τοῦ γραμματέως δρ. 180.

Πρωτοδικείων. Τοῦ προέδρου δρ. 400.—τοῦ εἰσαγγελέως δρ.

παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέων καὶ ἀντεισαγγελέων καὶ τῶν προέδρων καὶ εἰσαγγελέων τῶν πρωτοδικῶν προστίθενται πεντήκοντα δραχμαὶ κατὰ μῆνα μετὰ συμπλήρωσιν πενταετίας ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ ἢ τῆς προαγωγῆς των εἰς θέσιν προέδρου, εἰσαγγελέως, ἀντιπροέδρου, δικαστοῦ ἢ ἀντεισαγγελέως.

Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἀνωτέραν δικαστικὴν θέσιν συνυπολογίζεται εἰς τὸν τῆς κατωτέρας πρὸς συμπλήρωσιν τῆς πενταετίας. Συνυπολογίζεται ὡσαύτως καὶ ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας εἰς ισόβαθμον δικαστικὴν θέσιν.

Οἱ δ' ἐν τῇ δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ προϋπηρετήσαντες ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης λαμβάνουσι τὴν κατὰ τὸν νόμον τοῦτον πεντηκοντάδραχμον κατὰ μῆνα αὐξήσιν μόνον ἐὰν ἐν τῇ δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ εἶχον συμπληρωμένην πενταετὴ ὑπηρεσίαν.

2. Ὁ συμπληρώσας πενταετίαν ὡς πρόεδρος ἢ εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν, προαγόμενος εἰς ἐφέτην ἢ ἀντεισαγγελέα παρ' ἐφέταις, λαμβάνει τὸν μισθόν, ὃν ἐλάμβανε πρὶν προαχθῆ.

3. Ἐπίσης προστίθενται δραχμαὶ πεντήκοντα κατὰ μῆνα εἰς τὸν μισθόν τοῦ πρωτοδίκου ἢ ἀντεισαγγελέως πρωτοδικῶν μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 3 τοῦ ΦΛΣ' νόμου ὀριζομένου μισθοῦ.

4. Ἡ τρίτη τάξις τῶν εἰρηνοδικείων καὶ πταισματοδικείων καταργεῖται, τὰ δὲ ὑπάρχοντα ἤδη δικαστήρια τῆς τέτταρτης ταύτης ὀνομάζονται δευτέρας τάξεως.

5. Ὁ κατὰ μῆνα μισθὸς τοῦ εἰρηνοδίκου, πταισματοδίκου καὶ γραμματέως εἰρηνοδικείου ἢ εἰδικοῦ πταισματοδικείου, ὀρίζεται ὡς ἀκολουθῶς:

400.—τοῦ πρωτοδίκου δρ. 250.—τοῦ ἀντεισαγγελέως δρ. 250.—τοῦ γραμματέως δρ. 170.—Ὁ μηνιαίος μισθὸς τῶν πρωτοδικῶν καὶ τῶν παρὰ πρωτοδικαῖς ἀντεισαγγελέων μετὰ διετὴ ὑπηρεσίαν αὐξάνει εἰς δρ. 275, καὶ μετὰ εξαετὴ εἰς δρ. 300.

Καταβάλλονται οἱ ἀνωτέρω μισθοὶ εἰς νέας δραχμάς δυνάμει νόμου ΑΡΛΑ' 11 Φεβρ. 1884, καθ' ὃν εἰς νέας δραχμάς καταβάλλονται πάντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων οἱ μισθοί. Ἐπίσης δὲ διὰ νόμου ΑΨΜΒ' 1891 ἠὲ τῆς 6 μισθὸς τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀλλ' ἀνεστάλη ἢ αὐξήσῃς διὰ νόμου ΒΕ' 7 Ἰουλίου 1892.

Τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ πταισματοδίκου Α' τάξεως εἰς δραχμὰς.	200
Τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ πταισματοδίκου Β' τάξεως εἰς δραχμὰς.	160
Τοῦ γραμματέως εἰρηνοδικείου Α' τάξεως εἰς δραχμὰς.	120
Τοῦ γραμματέως εἰδικοῦ πταισματοδικείου Α' τάξεως εἰς δραχμὰς.	140
Τοῦ γραμματέως εἰρηνοδικείου Β' τάξεως εἰς δραχμὰς.	100
Τοῦ γραμματέως εἰδικοῦ πταισματοδικείου Β' τάξεως εἰς δραχμὰς.	120

6. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον αὐξήσις τοῦ μισθοῦ τῶν συμβολαιογραφούτων εἰρηνοδικῶν ἄρχεται μετὰ τὴν σύστασιν συμβολαιογραφείου ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ εἰρηνοδικείου.*

Νόμος ΠΙΖ' 29 Ἰανουαρίου 1849. Περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν γραμματέων αὐτῶν.

1—3.**

4. Ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ δίδεται εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας, ἢ τοὺς νομίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, δι' ἀνάγκας τῆς εἰρηνοδικιακῆς ὑπηρεσίας των, καὶ διὰ γραφικὴν ὕλην τῶν ὁποίων ἐπιφορτίζονται νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τὴν ποινικὴν δικονομίαν προανακρίσεων, μηνιαία ἐπιχορήγησις μὴ ὑπερβαίνουσα τὸν ὅρον τῶν δραχμῶν 20 δι' ἑκάστον εἰρηνοδικεῖον γραφεῖον.

[[Τὰ ἐνοίκια ὁμοῦς τῶν καταστημάτων αὐτῶν θέλουν πληρῶνεσθαι ἐξ ἴσου ἀπὸ τοὺς εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκάστου αὐτῶν ὑπαγομένους δήμους]].***

5. Τὰ προσγιγνόμενα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον χρήματα ἐκ τῆς κρατήσεως μέρους ἢ ὁλοκλήρου τοῦ μισθοῦ εἰρηνοδίκου

* Οἱ συμβολαιογραφοῦντες εἰρηνοδίκαι εἶχον πρὸ τοῦ παρόντος Νόμου ΒΦΠΗ' δρ. 140 μηνιαίως, ἐξακολουθοῦσι δὲ καὶ νῦν λαμβάνοντες τὸν μισθὸν τοῦτον (καὶ οὐχὶ δρ. 160) μέχρι συστάσεως συμβολαιογραφείου ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ εἰρηνοδικείου.

** Τὰ ἄρθρα 1—3 κατηργήθησαν ὑπὸ Νόμου ΒΦΠΗ' 25 Ἰουλίου 1899.

*** Ἀργεῖ νῦν δυνάμει Νόμου ΓΡΞΕ' 2 Αὐγ. 1906 περὶ ἀστυνομίας ἄρθρ. 77.

τινὸς ἢ γραμματέως εἰρηνοδικείου, μὴ ὑπαρχόντων ἢ ἀπόντων αὐτῶν, δίδονται εἰς τοὺς νομίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν εἰρηνοδικιακὸν πάρεδρον ἢ ὑπογραμματέα.

6. Ἡ ἀξία τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου τῆς μελανῆς σφραγίδος, τὴν ὅποιαν μεταχειρίζονται ἢ ὑπολογίζουσιν οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ γραμματεῖς τῶν, εἰσάγεται ὁλοκλήρως εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, αἱ δὲ παρ' αὐτοῖς κλητῆρες λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ παρ' αὐτῶν καταναλισκομένου χαρτοσήμου.

Β. Διάταγμα 6 Δεκεμβρίου 1837. Περί τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπογραμμάτων καὶ γραφείων.*

1. Διὰ τοὺς ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων θέλει ἀφιεροῦσθαι ἑτησίᾳ τις ἐπιχορήγησις, δατέα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς ἕκαστον τῶν δικαστικῶν γραμματέων κατὰ δωδεκατημέρια εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός, πρὸς πληρωμὴν τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων τῶν δικαστικῶν γραφείων.

2. Τὰ ἀπὸ τοῦ χαρτοσήμου δικαστικὰ τέλη, τὰ ἡμίση τῶν ὁποίων ἐχρησίμευον μέχρι τοῦδε δι' ἀντιμισθίαν τῶν τοῦ δικαστικοῦ γραφείου ὑπαλλήλων, θέλουν καταβάλλεσθαι τοῦ λοιποῦ ὁλοκλήρως εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, αἱ δὲ δικαστικοὶ γραμματεῖς ὑποχρεοῦνται ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνη, νὰ ἀπαιτῶσι καὶ νὰ λαμβάνωσι τὴν προκαταβολὴν τῶν τελῶν τούτων κατὰ τὸ 33 ἄρθρον τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καθιστάμενοι ἕνεκα τούτου ὑπόλογοι πρὸς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

Νόμος ΥΜΓ' 29 Ἰουνίου 1871. Περί ἀποχωρήσεως τῶν ἐσθίων δικαστῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

1. Οἱ ἐσθιοὶ δικασταὶ καὶ τὰ ἐσθία μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ἀποχωροῦσι τῆς ὑπηρεσίας αὐτοδικαίως ἀφοῦ συμπληρώσωσιν οἱ μὲν πρωτοδίκαι, ἐφέται, καὶ τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου τὸ ἐβδόμηκοστόν, οἱ δὲ ἀρειοπαγῆται τὸ ἐβδόμηκοστόν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου, θέλει ζητηθῇ

* Μέτρησι καὶ Νόμον ΓΥ'ΑΖ' 30 Νοεμ. 1909 ἀρ. 17.

παρ' ἐκάστου τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούντων προσώπων ἑγγραφὸς δὴλῶσις τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ὅσον οἶόν τε ἀκριβῶς συντεταγμένη καὶ συνοδευομένη ὑπὸ τῶν τυχόν ὑπαρχουσῶν ἀποδείξεων.

Τοιαύτη δὴλῶσις θέλει δίδεσθαι ἀκολουθῶς παρὰ παντός κατὰ πρῶτον εἰς ἰσοβίον διοριζομένου θέσιν. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὡς πρὸς τοὺς δικαστάς, καὶ ὁ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς πρὸς τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, δύναται νὰ διαμφοισθῇ τὴν ἀκρίβειαν τῆς δηλώσεως ἐντὸς τῆς προθεσμίας τριῶν ἐτῶν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. Κατὰ τὴν δικδικασίαν ταύτην αἱ εἰσαγγελεῖς ἀντιπροσωπεύουσι τὴν Κυβέρνησιν, ἐνεργούντες κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ.

2. Ἐάν τις τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ τῶν ἰσοβίων μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου κατασταθῇ πρὸ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁρισμένης ἡλικίας ἀνίκανος εἰς ὑπηρεσίαν ἕνεκα νόσου ἢ ἐξασθενήσεως τοῦ σώματος ἢ τοῦ νοῦς, καὶ ἡ ἀνικανότης αὕτη διήρκεσεν ἤδη ἢ μέλλῃ νὰ διαρκέσῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐπὶ ἐν ἔτος, ἡ ἀποχώρησις αὐτοῦ γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

3. Ἐν ἐκάστῃ τοιαύτῃ περιπτώσει σχηματίζεται ἐπιτροπὴ συγκειμένη, προκειμένου μὲν περὶ ἀρειοπαγιδῶν καὶ μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐφετείου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ τεσσάρων ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐφετῶν, προκειμένου δὲ περὶ ἐφετῶν, ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ δύο ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἀρειοπαγιδῶν ὑπὸ δὲ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου ἐφετείου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ δύο ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐφετῶν, ὅταν πρόκηται περὶ πρωτοδικῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφαίνεται προκαταρκτικῶς ἂν πρέπει νὰ γίνῃ ἐξέτασις πρὸς βεβαίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ μέλους τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Ὁ σχηματισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς προκαλεῖται κατ' αἴτησιν τοῦ ἀποχωροῦντος ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, διὰ μὲν τοὺς δικαστάς, ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου δικαστηρίου, ἢ κωλυομένων ἢ ἐξαιρουμένων αὐτῶν, ὑπὸ τῶν κατὰ νόμον ἀναπληρωτῶν, διὰ δὲ τὰ μέλη τοῦ

ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. — Εἰς τὰς διασκέψεις τῆς ἐπιτροπῆς παρευρίσκεται καὶ γνωμοδοτεῖ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἢ ὁ ἐπίτροπος τῆς ἐπικρατείας, ὅσκις πρόκειται περὶ μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Περὶ τῶν διασκέψεων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ περὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ εἰσαγγελεως ἢ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας συντάσσεται ἐκθέσις ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

4. Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ πεισθῇ, ὅτι ὑπάρχει περίστασις τις ἐξ ἐκείνων, περὶ ὧν προναεῖ τὸ 2 ἄρθρον, ἀποφαίνεται ὅτι πρέπει νὰ γείνη τακτικὴ ἐξέτασις, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει, ἀποφαίνεται ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς περαιτέρω ἐξέτασιν.

5. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφανθῇ καταφατικῶς, τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρμοδίον δικαστήριον συγκαλεῖται ὁλομελὲς ἐν συμβουλίᾳ, καὶ διορίζει ἐνᾷ ἢ πλείους εἰσηγητὰς ἐκ τῶν ἐαυτοῦ, ἢ ἐν ἀνάγκῃ ἐκ τῶν μελῶν ἄλλου δικαστηρίου, ἵνα προβῶσιν εἰς τὴν περαιτέρω ἐξέτασιν.

6. Οἱ εἰσηγηταὶ οφείλουσι νὰ συλλέγωσιν ἐγγράφως, παρόντος καὶ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως, ὅλας τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις, νὰ ἐξετάζωσι, χρειὰς καλούσης, μάρτυρας ἐνόρκως, νὰ προκαλῶσι γνωμοδοτήσεις πραγματογνωμόνων κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ νὰ ζητῶσι τὰς προφορικὰς ἢ ἐγγράφους ἐξηγήσεις τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν τεθέντος, ἐὰν δὲ οὗτος ἀρνήται ἢ δὲν δύναται νὰ δώσῃ τοιαύτας, γίνεται μνηεὶα περὶ τούτου ἐν τῇ ἐκθέσει. Ὁ ἀρμοδὸς εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκηται εἰς πᾶσαν ἐξεταστικὴν πρᾶξιν τῶν εἰσηγητῶν καὶ νὰ υποβάλλῃ αἰς νομίζει προτάσεις, διαρκούσης τῆς ἐξετάσεως ὡς καὶ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς.

7. Οἱ εἰσηγηταὶ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐξετάσεως υποβάλλουσιν εἰς αὐτὸ ἐν συμβουλίᾳ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὰ οἰκτεῖα ἐγγράφα μετὰ τῆς ἀνηκούσης ἐκθέσεως· τὸ δικαστήριον, ἀκούσαν τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελεως, ἀποφαίνεται ἂν πρέπει ν' ἀποχωρήσῃ ἢ μὴ τῆς ὑπηρεσίας ὁ περὶ οὗ διετάχθῃ ἡ ἐξέτασις. Καταφατικῆς αὐσης τῆς γνώμης τοῦ δικαστηρίου, ὁ ἀρμοδὸς ὑπουργός, εἰς ὃν διὰ τοῦ εἰσαγγελεως υποβάλλονται τὰ περὶ τούτου ἐγγράφα, προκαλεῖ τὴν διὰ

Β. Δ. ἀποχώρησιν τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ μέλους τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

8. Πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως, περὶ ὧν προνοοῦσι τὰ ἄρθρα 21 καὶ 22 (τροποποιηθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Β. Δ.) καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου, οἱ ἰσόβιοι δικασταὶ καὶ τὰ ἰσόβια μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου παύουσι προσέτι, ἐὰν κατεδικάσθησαν ἐπὶ πλημμελήματι διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως εἰς ποινὴν, συνεπαγομένην προσωρινὴν στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν συγχωρεῖται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ διὰ τὴν στέρησιν ὀρισμένου χρόνου ὁ ἐκ νέου διορισμός, ἐὰν γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιτροπὴ, καλουμένη ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ καὶ συγκειμένη ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, ἢ τῶν νόμιμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν.

9. Οἱ αὐτοὶ ὑπάλληλοι δύνανται γὰρ παυθῶσιν, 1) ἐὰν κατεδικάσθησαν διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἕνεκα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου (τροποποιηθέντι διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Β. Δ.) ἀναφερομένων πλημμελημάτων εἰς ποινὴν μικροτέραν τοῦ ἔτους, ἢ ἕνεκα πταίσματος προσβάλλοντος τὰ χρηστὰ ἦθῃ ἢ ὑπεβλήθησαν διὰ ποινικῆς τελεσιδικίας ἀποφάσεως, εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν· 2) ἐὰν κατεδικάσθησαν τελεσιδικίως, κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν προσωρινῆς παύσεως ἐνὸς τοῦλάχιστον μηνός ἢ εἰς πειθαρχικὰς ποινὰς προσωρινῆς παύσεως μικροτέρας τοῦ ἐνὸς μηνός, ἢ εἰς δύο πειθαρχικὰς ποινὰς προστίμου ἢ ἐπιπλήξεως.

10. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἁρθρου ἡ παύσις δικαστοῦ ἢ μέλους τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου γίνεται κατὰ τὴν ἐξῆς τράπον. Ὁ ἀρμοδῖος ὑπουργός παραπέμπει τὰ σχετικὰ ἔγγραφα εἰς τὸν Ἀρείον Πάγον, ὅστις ἀποφασίζει ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν, ἀφοῦ προηγουμένως ἀκούσῃ ἐν συμβουλίῳ τὴν ἀπολογίαν τοῦ, περὶ οὗ πρόκειται, δικαστοῦ ἢ μέλους τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐὰν μὲν ἦναι ὑπὲρ τῆς παύσεως, ἀπαγγέλλεται κατὰ τὸν νόμον ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, καὶ ὑποβάλλεται διὰ τοῦ εἰσαγγελέως ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὸν ἀρμοδίον ὑπουργόν, ὅστις προ-

καλεῖ τὸ προσήκον περὶ τῆς παύσεως Β. Δ. Ἐὰν δὲ ἦναι κατὰ τῆς παύσεως, δὲν δημοσιεύεται, ἀλλ' ἀποστέλλεται ἀπλῶς διὰ τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὸν ὑπουργόν.

11. Οἱ ἀποχωροῦντες καὶ παυόμενοι δικασταί, ἀφ' ἧς ἡμέρας παύσῃ τῶν ἔργων των, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμου.

12. Οἱ ἀρμόδιοι εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἀκριβῇ ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ μνημονευομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, καὶ νὰ προκαλῶσιν ἀμέσως τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων πειθαρχικὴν καταδίωξιν τῶν παραμελούντων ἢ παραβαινόντων αὐτάς. — Τὰ αὐτὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα ἔχει ὡς πρὸς τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὁ παρ' αὐτῷ γενικὸς ἐπιτροπος τῆς ἐπικρατείας. — Τὰ ἐν ταῖς ἀρθροῖς 273—309 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων περὶ πειθαρχικῶν παραβάσεων καὶ τὰ λοιπὰ ὀρισμένα διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Νόμος 'ΑΡΚΑ' 13 Ἀπριλίου 1883. Περὶ συντάξεως τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων.

1. Τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς ἀποχωροῦντες μετὰ τεσσαράκοντα ἐτῶν ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ ὑπηρεσίαν, διατηροῦσιν ἐπὶ τιμῇ τὸν βαθμὸν αὐτῶν καὶ λαμβάνουσι πλήρη τὸν μισθὸν τῆς θέσεως ἐξ ἧς ἀποχωροῦσιν, ἂν διετέλεσαν ἐν αὐτῇ ἐπὶ δεκαετίαν τοῦλάχιστον. — Ἡ αὐτὴ σύνταξις δύναται ν' ἀπονεμηθῇ καὶ μετὰ ὑπηρεσίαν τριάκοντα ἐτῶν, ἂν ἡ ἀποχώρησις ἐπέρχηται ἕνεκα νόσου καὶ διετέλεσαν ὁ ἀποχωρῶν ἐπὶ πενταετίαν τοῦλάχιστον εἰς τὴν θέσιν, ἐξ ἧς ἀποχωρεῖ.

2. Ἡ βεβίωσις τῶν μὲν ὑπηρεσιῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, τῆς δὲ νόσου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 2—7 τοῦ νόμου περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ὁσάκις ἡ παῦσις ἰσοβίου τινὸς μέλους Ἐφετείου ἢ τοῦ Ἀρείου

Πάγου και τῶν παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέων καὶ ἀντεισαγγελέων προεκλήθη ἕνεκά τινος τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 8 καὶ 9 τοῦ νόμου περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν ὀριζομένων περιπτώσεων.

4. Ἡ σύνταξις τῶν χρῶν καὶ τῶν τέκνων τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 ἀποχωρούντων ἀνωτέρων δικαστικῶν λειτουργῶν κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπονεμηθείσης αὐτοῖς κατὰ τὸν παρόντα νόμον συντάξεως.*

Νόμος Α' 27 Μαρτίου 1891. Περί ἐρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 'ΑΡΚΑ' τῆς 13 'Απριλίου 1883 περὶ συντάξεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν μελῶν τοῦ 'Αρείου Πάγου καὶ τῶν 'Εφετείων.

1. Ἄν οἱ ἐν τῇ παραγράφῳ πρώτη τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα 'ΑΡΚΑ' ἀπὸ 13 'Απριλίου 1883 περὶ συντάξεως τῶν μελῶν τοῦ 'Αρείου Πάγου καὶ τῶν 'Εφετείων νόμου μνημονεύμενοι δικαστικοὶ λειτουργοὶ δὲν ἀπεχώρησαν ἕνεκα νόσου κατὰ τὴν § 2 τοῦ εἰρημένου ἄρθρου, ἀλλ' ἀπεβίωσαν, συνεπλήρωσαν δὲ τριάκοντα πέντε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἔτη καὶ πέντε ἐν ἧ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτῶν κατεῖχον θέσει, ὁ μισθὸς ὃν ἐλάμβανον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου θεωρεῖται ὡς σύνταξις αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τούτου κανονίζεται ἡ εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν ἀπονεμητέα σύνταξις.

2. Ἡ σύνταξις τῶν μελῶν τοῦ 'Αρείου Πάγου, ἅτινα ἀπεβίωσαν μετὰ τὴν ἰσχύιν τοῦ νόμου 'ΑΡΚΑ', ἔχοντα τριακονταετὴ ἐν ὅλῳ ὑπηρεσίαν, ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ ὃν ἐλάμβανον καθ' ὃν χρόνον ἀπεβίωσαν, ὃν διετέλεσαν ἐπὶ δέκα καὶ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον ὡς μέλη τοῦ 'Αρείου Πάγου, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ συντάξεως νόμων.

Β. Διάταγμα 13 [15] 'Ιανουαρίου 1910 περὶ διορθώσεως γραφικῶν λαθῶν ἐν τῷ Β. Δ. τῆς 30 Δεκεμβρίου 1909 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ΓΥΛΖ' νόμου περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Διορθοῦμεν τὸ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1909 Ἡμέτερον Διάταγμα ὡς πρὸς τὰ παρσιφρήσαντα ἐν αὐτῷ λάθη·

* Ἐπιθεὶ καὶ Νόμον ΓΥΛΖ' ἄρθρ. 18 συμπληροῦν Νόμον ΥΜΓ' ἄρθρον 9.

α') ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 στίχῳ 27 ἀντὶ τοῦ αὐτόθι «διαιρουμένου διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 5» τίθεται «διαιρουμένου διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 4».

β') ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 στίχῳ 9 ἀντὶ τοῦ αὐτόθι «ὡς πρὸς τὰ ἐδάφια α' καὶ β'» τίθεται «ὡς πρὸς τὸ ἐδάφιον α'».

Νόμος ΓΧΚΕ' (ὑπ' ἀριθ. 3625) 16 [17] Μαρτίου 1940. Περὶ συντάξεως δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον μόνον.

Οἱ δυνάμει τῶν ἄρθρων 7, 9 καὶ 11 τοῦ νόμου ΓΥΑΖ' τοῦ 1909, περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ προσόντων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, καὶ τοῦ ἄρθρ. 7 τοῦ νόμου ΓΦΕΒ' τοῦ 1910, περὶ καταργήσεως Εἰρηνοδικείων τινῶν, ἀπολυθέντες ἢ ἀπολυθησόμενοι τῆς ὑπηρεσίας δικαστικοὶ ὑπάλληλοι παντὸς βαθμοῦ καὶ μὴ συμπληρώσαντες τὸν πρὸς σύνταξιν χρόνον, εἰς ἔχουσι συμπληρωμένην δεκαπενταετῇ συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἀπολαύουσι δικαιώματος συντάξεως.

Ἡ σύνταξις αὕτη ἀπονέμεται διὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰ περὶ ἀπονομῆς συντάξεων κρατούντα, ἐπὶ τῇ βάσει ἐνὸς πεντηκοστοῦ ($\frac{1}{50}$) τοῦ μέσου ὅρου τοῦ μισθοῦ τῶν ἐξ τελευταίων ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας δι' ἑκάστην ἔτος συντάξιμου ὑπηρεσίας καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει περίπτωσις ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου ΓΡΓ' τοῦ 1905.

ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

I.

Νόμος 'ΓΤΙΖ' (ὑπ' ἀριθ. 3317). Περὶ Δικηγορικῶν Συλλόγων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ συστάσεως Δικηγορικῶν Συλλόγων.

1. Οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου Πρωτοδικείου δικηγόροι ἀποτελοῦσι Δικηγορικὸν Σύλλογον.

2. Μέλη τοῦ Συλλόγου εἰσὶν ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ δικηγόροι οἱ διωρισμένοι ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου. Ἐν τῷ γραφεῖῳ ἐκάστου τῶν Συλλόγων τηρεῖται μητρῶν τῶν μελῶν αὐτοῦ, εἰς ὃ ἐγγράφονται κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ διορισμοῦ τῶν οἱ δικηγόροι καὶ σημειοῦνται αἱ ἐπερχόμεναι μεταβολαί.

3. Ὁ Σύλλογος ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον, ἐδρεύει δ' ἐνθα καὶ τὸ Πρωτοδικεῖον καὶ διοικεῖται ὑπὸ Συμβουλίου ἐκλεγμένου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ κατὰ τὰς κατωτέρω διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἔργα καὶ συνεδριάσεις τοῦ Συλλόγου.

4. Εἰς τὰ ἔργα τοῦ Συλλόγου ὑπάγονται :

α') Ἡ μέριμνα περὶ τῆς ἀξιοπρεπείας τῶν δικηγόρων καὶ τοῦ πρὸς αὐτοὺς ὀφειλομένου σεβασμοῦ κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν ἔργων τῶν, ὡς ἐπίσης ἡ μέριμνα περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων τῶν δικηγόρων.

β') Ἡ ὑποβολὴ προτάσεων καὶ γνωμῶν, ἀφορωσῶν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς νομοθεσίας καὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς.

γ') Ἡ ἐνάσκησις τῆς ἐπὶ τῶν δικηγόρων πειθαρχικῆς ἐξουσίας κατὰ τοὺς κατωτέρω ὁρισμούς.

δ') Ὁ προσδιορισμὸς τῶν πρὸς συντήρησιν τοῦ Συλλόγου δαπανῶν καὶ τῆς καταδλητέας πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτοῦ εἰσφορᾶς, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν δέκα τοῖς 10 τοῦ ἐτήσιου φόρου ἐπιτηδεύματος, ἐν δ' Ἐπτανήσῳ ἀνω τῶν δραχμῶν 5—15 κατ' ἔτος, κατὰ λόγον τοῦ εἰσζομένου εἰσοδήματος.

ε') Ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ ἔγκρισις τῆς λογοδοσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ς') Ἡ συζήτησις καὶ ἀπόφασις ἐπὶ παντὸς ἀμέσως τὸν Σύλλογον ἐνδιαφέροντος ζητήματος.

ζ') Ἡ ψήφισις τοῦ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑποβαλλομένου ἐτησίως, κατὰ μῆνα Νοέμβριον, προϋπολογισμοῦ τῶν διὰ τὸ ἐπιδόν ἔτος ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Συλλόγου.

Δι' ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ, ψηφίζομένου ὑπὸ τοῦ Συλλόγου καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὁρίζονται ἐν ταῖς λεπτομερείαις τὰ περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον δὲν ρυθμίζονται διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Β. Ὁ Σύλλογος, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἴδιον οἶκημα, συνέρχεται ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Πρωτοδικείου, ὅτε δὲν συνεδριάζει τὸ Δικαστήριον.

Ὁ Σύλλογος συνεδριάζει κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου τακτικῶς μὲν ἅπαξ κατὰ μῆνα τοῦλάχιστον, πλὴν τοῦ Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἢ ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ φερούσῃ καὶ τὸν λόγον τῆς συγκλήσεως, 10 μὲν μελῶν ἐπὶ Συλλόγων ἀποτελουμένων ἐξ 60 καὶ πλέον δικηγόρων, 5 δὲ ἐπὶ ἀποτελουμένων ἐξ ἥττους ἀριθμοῦ μελῶν.

Λογίζεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων ἀνέρχεται, ἐπὶ μὲν τῶν ἀποτελουμένων ἐκ πλειόνων τῶν 100 μελῶν, τοῦλάχιστον εἰς 40, ἐπὶ δὲ τῶν ἀποτελουμένων ἐξ ἀριθμοῦ μελῶν 100 ἢ καὶ ὀλιγωτέρων, εἰς τὸ τρίτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ.

Πρὸ πάσης συνεδριάσεως γνωστοποιεῖται τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς κατὰ τὸν ἐν τῇ ἐσωτερικῇ κανονισμῷ ὁρισθησόμενον τρόπον, πλὴν δὲ τῶν ὁρισθέντων θεμάτων, οὐδενὸς ἐτέρου ἐπιτρέπεται ἡ συζήτησις ἐκτὸς τῆς προτάσεως περὶ νέας συγκλήσεως τοῦ Συλλόγου.

6. Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου δι' ἐγκυκλίου, τὰ μὲν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Συλλόγου διαμένοντα δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως, τὰ δὲ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ Συλλόγου δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως.

Ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ ὁρίζονται, πλὴν τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς συνεδριάσεως, καὶ τὰ συζητητέα ἀντικείμενα.

Ματαιωθείσης τῆς συνεδριάσεως δι' ἑλλειψιν ἀπαρτίας, ὁ

Σύλλογος συνέρχεται αὐθις εἰς συνεδρίασιν τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ ὁκτὼ ἡμέρας ἀπὸ τῆς ματαιωθείσης συνεδρίασεως, μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν, ὅτε λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅσοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων μελῶν.

7. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συλλόγου λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται. Ἄν δὲ ἡ ἰσοψηφία ἐπῆλθεν ἐν ἐκλογῇ, ἀποφασίζει ὁ κληρὸς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

8. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου, Γραμματέως καὶ Ταμίου, ἔτι δὲ ἐξ ἑνὸς Συμβούλου, ὅταν ὁ Σύλλογος σύγκληται ἐκ 15 μέχρι 30 μελῶν· ἐκ τριῶν συμβούλων, ὅταν ὁ Σύλλογος σύγκληται ἐκ 31 μέχρις 60· ἐκ πέντε συμβούλων, ὅταν σύγκληται ἐξ 61 μέχρις 100· καὶ ἐξ ἑνδεκά συμβούλων, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ὑπερβαίῃ τὰ 100.

Ὁ ἐν τῷ χρόνῳ τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἀριθμὸς τῶν μελῶν καθορίζει τὸν ἐκλεκτέον ἀριθμὸν τῶν συμβούλων.

Ἐπὶ ἀριθμοῦ δικηγόρων ἐλάσσονος τῶν 15 ἐκλέγεται μόνον Πρόεδρος.

9. Ἵνα ἐκλεγῇ τις μέλος τοῦ Συμβουλίου, ἀπαιτεῖται νὰ ᾖ δικηγόρος ἐπὶ πενταετίαν τοῦλάχιστον.

Τῇ δικηγορικῇ ὑπηρεσίᾳ συνυπολογίζεται καὶ ἡ δικαστικὴ, ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ εἰρηνοδίκου, ἔχοντος ἀδειαν δικηγόρου, καὶ ἄνω, ὡς καὶ ἡ τοῦ δικαστικοῦ καὶ τῶν νομικῶν συμβούλων.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν προσδιορισμοῦ τῆς ἀρχαιότητος δικηγόρου κατὰ τὸν παρόντα νόμον.

10. Στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι οἱ τιμωρηθέντες πειθαρχικῶς πρὶν ἢ παρέλθῃ ἔτος ἀπὸ τῆς τιμωρίας.

Μέλος τοῦ Συλλόγου τιμωρούμενον πειθαρχικῶς ἐκπίπτει τῆς ἐν τῷ Συμβουλίῳ θέσεως αὐτοῦ.

11. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλέγονται ἐτησίως, δύνανται δὲ νὰ ἐκλεγῶσιν ἐκ νέου.

Διὰ πᾶσαν κενουμένην θέσιν ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ ἐνεργεῖται νέα ἐκλογή διὰ τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον τῆς ὑπηρεσίας.

12. Ὁ ἀποδεξάμενος τὴν ἐκλογὴν ὡς μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀλλὰ ἀδικαιολογήτως ἐπὶ πέντε συνεχεῖς συνεδρίας ἀποσχὼν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, ἐκπίπτει τοῦ ἀξιώματός του.

13. Ἡ ἐκλογή τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου γίνεται κατὰ Δεκέμβριον, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ διὰ ψηφοδελτίων. Γνωστοποιεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος κατὰ τὴν συνεδρίαν πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, ὅπως δημοσιεύσῃ τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεγέντων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

14. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἀνακοινοῦται ἀνυπερθέτως ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος κατὰ τὴν συνεδρίαν, καθ' ἣν ἐγένετο ἡ ἐκλογή, πρὸς τὰ ἐκλεγέντα μέλη.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου.

15. Εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀνήκει:

1) Ἡ ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἐπιβολὴ πειθαρχικῶν ποινῶν κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα.

2) Ἡ συμβιβαστικὴ λύσις τῶν ἀναφυομένων μεταξὺ τῶν μελῶν διενέξεων ἐκ τῆς ἐνασχέσεως τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος.

3) Ἡ συμβιβαστικὴ λύσις ἐπὶ διενέξεων ἀναφυομένων ἐκ τῆς σχέσεως τῆς πληρεξουσίου μετὰ τὸν δικηγόρου καὶ ἐντολῶς αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ τελευταίου.

4) Ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου καὶ ἡ πρὸς τὸν Σύλλογον κατ' ἔτος λογοδοσία.

16. Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ὑποχρεοῦνται, πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, νὰ ἐμφανίζωνται προσκαλούμενα, νὰ παρέχωσι τὰς αἰτουμένας ἐξηγήσεις καὶ νὰ ὑπείκωσιν εἰς τὰς ἐκτιδομένας ἀποφάσεις. Ἐν περιπτώσει δυστροπίας τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν πειθαρχικῶν διατάξεων.

17. Αἱ ὑπηρεσίαι τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρέχονται ἀμισθί. Εἰς τὸν γραμματέα καὶ τὸν ταμίας
Δημοσίᾳ Κεντρικῇ Βιβλιοθηκῇ Βεροῦ

δύναται ὁ Σύλλογος νὰ χορηγήσῃ πίστωσιν πρὸς μισθοδοσίαν τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου βοηθοῦ.

18. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει, καλούμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ὅστις ὀφείλει προσέτι νὰ συγκαλῇ αὐτό, ἂν ζητηθῇ ἐγγράφως ὑφ' ἐνὸς μέλους αὐτοῦ.

Αἱ προσκλήσεις γίνονται δι' ἐγκυκλίου. Θεωρεῖται δ' ἀπαρτίξ, ὅταν συνέλθωσι πλείονες τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἀποφασίζει δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων.

19. Ὁ Πρόεδρος διευθύνει τὰς συνεδριάσεις τοῦ τε Συλλόγου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκπροσωπεῖ τὸν Σύλλογον ἐνώπιον πάσης δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς.

Κωλύμενον τὸν Πρόεδρον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ ἐν κωλύματι καὶ τούτου τὸ ἀρχαιότερον, κατὰ τὴν δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν, κατὰ τὸ ἄρθρον 9, ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Κωλυομένου ὁλοκλήρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἢ μὴ ὑπάρχοντος τοιοῦτου, προεδρεύει τοῦ Συλλόγου ὁ ἀρχαιότερος τῶν δικηγόρων.

Τοῦ συλλόγου προεδρεύει ἐπίσης ὁ ἀρχαιότερος τῶν δικηγόρων, κωλυομένου τοῦ Προέδρου, ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 8.

20. Ὁ γραμματεὺς συντάσσει τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ Συμβουλίου, υπογράφοντα παρὰ τε τοῦ Προέδρου καὶ αὐτοῦ· τηρεῖ δὲ τὸ μητρώον τῶν μελῶν καὶ τὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συλλόγου χρήσιμα βιβλία, πλὴν τῶν τοῦ ταμείου.

21. Ὁ ταμίας φυλάττει τὴν χρηματικὴν καὶ πᾶσαν ἄλλην περιουσίαν τοῦ Συλλόγου. Παραλαμβάνει τὰς εἰσφοράς τῶν μελῶν, τηρεῖ βιβλίον ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου καὶ τὰ τακτικὰ βιβλία ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὧν ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ κατάστασιν, ὡσάκις ζητηθῇ, πρὸς τε τὸν Σύλλογον καὶ τὸ Συμβούλιον, καὶ νὰ διδῇ ἀκριβῆ λογοδοσίαν κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, λήγοντος τὴν 31 Δεκεμβρίου.

Τὰ βιβλία ἀριθμοῦνται καὶ μονογραφοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου.

Πᾶσα πληρωμὴ ἐνεργεῖται τῇ ἐγγράφῳ ἐντολῇ τοῦ Προέδρου.

Ἐν περιπτώσει κωλύματος, ὁ ταμίας ἀναπληροῦται ὑπὸ μέλους τοῦ Συλλόγου, ὑποδεικνυμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἐν ἐπείγουσας περιπτώσεσι τὸ Συμβούλιον ἀντικαθίστησι προσωρινῶς τὸν ταμίαν δι' ἐνὸς τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ὅσακις τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ φθάσωσι τὰς πεντακοσίας δραχμὰς, ὀφείλει ὁ ταμίας νὰ καταθέσῃ ταύτας εἰς Τράπεζαν, ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

22. Ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὑποβάλλεται κατ' ἔτος εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον ἔκθεσις περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ τε Συλλόγου καὶ τοῦ Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τοῦ Συλλόγου.

23. Τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα τῶν δικηγόρων, ἕνεκα παραβάσεως τῶν καθηκόντων ἢ ἕνεκα διαγωγῆς ἀναξιοπρεπεύς ἢ ἀσυμβιβάστου πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ δικηγόρου, κρίνονται καὶ κυλάζονται διὰ τῶν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ὀριζομένων πειθαρχικῶν ποινῶν ὑπὸ τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου.

24. Αἱ, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ὑπὸ τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου ἐπιβαλλόμεναι πειθαρχικαὶ ποινὴ εἶναι: 1) νουθεσία, 2) ἐπίπληξις, 3) πρόστιμον τριῶν μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν, 4) προσωρινή παύσις τῆς ἐνασχέσεως τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος ὀκτὼ ἡμερῶν μέχρις ἑξ μηνῶν.

Ἡ νουθεσία διατυποῦται ἐν νουθετικῇ ἐπιστολῇ τοῦ Προέδρου, ἐντολῇ τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, πρὸς τὸν ἀμαρτήσαντα δικηγόρον.

Ἡ ἐπίπληξις διατυποῦται ἐν ἡτιολογημένῃ ἀποφάσει τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, κοινοποιουμένη διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, τῷ ἐπιπληττομένῳ δικηγόρῳ.

25. Τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Συλλόγου καὶ τριῶν ἄλλων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκλεγομένων ὑπ' αὐτοῦ κατὰ Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους. Ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας τινὸς αὐτῶν, ἡ ἀναπλήρωσις γίνεται ἐκ τῶν

λοιπῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἀρχαιότητος.

Ἐν αἷς Συλλόγοις τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ τῶν πέντε μελῶν, εἶνε αὐτοδικαίως καὶ Πειθαρχικόν. Πρὸς ἀναπλήρωσιν δὲ ἀπόντος ἢ ὁπωσδήποτε κωλυομένου μέλους τοῦ Συμβουλίου, καλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὁ ἀρχαιότερος τῶν δικηγόρων, τηρουμένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 10.

Καθ' ἡκούσαν γραμματέως παρὰ τῷ Πειθαρχικῷ Συμβουλίῳ ἐκπληροῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου, ἢ ἐν μέλῳ αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὀριζόμενον.

Αἱ περὶ ἐξαίρεσεως δικαστῶν διατάξεις τῶν ἄρθρων 51—59 τῆς Ποιν. Δικονομίας ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ μέλη τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου. Ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἵτησις ὑποβάλλεται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, παρ' οὗ εἰσάγεται πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὸ Συμβούλιον.

Ὅταν ζητῆται ἡ ἐξαίρεσις ὁλοκλήρου ἢ τῆς πλειονοψηφίας τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, ἡ αἵτησις ἀπευθύνεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 Ἀνώτατον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον, ἐπιδιδομένη πρὸς τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ, ὅστις τὴν εἰσάγει πρὸς ἐκδίκασιν.

26. Τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει πάντοτε ἐν ὀλομελείᾳ τῶν συγκροτούντων αὐτὸ μελῶν, ἀποφασίζει δὲ δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας.

27. Ἀρμόδιον εἶνε τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, εἰς ὃν ἀνήκεν ὁ ἐγκαλούμενος δικηγόρος, καθ' ὃν χρόνον ὑπέπεσεν εἰς τὸ ἐφ' ᾧ ἐγκαλεῖται παράπτωμα. Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 8 ἀρμόδιον εἶνε τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου τῆς ἐδρας τοῦ οἴκειου Ἐφετείου.

28. Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ οἴκειου Συμβουλίου αὐτεπαγγέλτως, ἢ ἐπὶ τῇ καταγγελίᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ μέλους τινὸς τοῦ Συλλόγου.

29. Τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ αὐτὸ ἢ διὰ τινος τῶν μελῶν του πάσαν, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, ἀναγκαίαν ἐξετάσιν, δικαιούται δὲ νὰ καλῇ καὶ ἐξετάζῃ μάρτυρας ἐπὶ τῇ διὰ χειραφίας ὑποσχεσεί ἢ ἐνόρκως, νὰ ζητῇ ἔγγραφα, νὰ διατάσῃ πραγματοποιήσασθαι, ἔχον, ὡς πρὸς ταῦτα, πάντα

τὰ ἐκ τῆς Ποιν. Δικονομίας παρεχόμενα τῷ ἀνακριτῇ δικιῶ-
ματα. Τὰ ἐντάλματα τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ
ἐνεργούντος τὴν ἀνάκρισιν μέλους αὐτοῦ περὶ βιαίας προσα-
γωγῆς ἀπειθούντων μακτύρων διαβιβάζονται πρὸς τὸν ἀρμό-
διον Εἰσαγγελέα καὶ ἐκτελοῦνται ὑπὸ τούτου.

Προκειμένου περὶ ἐνεργείας τοιούτων πράξεων ἐκτὸς τῆς
ἐδρας τοῦ Συμβουλίου, ἢ τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου,
δύναται ν' ἀναθέτῃ ταῦτα εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰρηνοδίκην ἢ
πταισματοδίκην.

30. Πειθαρχικὴ ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται πρὶν ἢ ἀπολο-
γηθῇ ἢ τοῦλάχιστον κληθῇ πρὸς ἀπολογίαν ὁ ἐγκαλούμενος
δικηγόρος, πρὸς τοῦτο δὲ καλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου διὰ
κλήσεως, ἐπιδιδομένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἐν ᾗ ὀρίζε-
ται τὸ τε παράπτωμα, δι' ὃ ἐγκαλεῖται, καὶ ἡ πρὸς ἀπολο-
γίαν προθεσμία, ἣτις δὲν δύναται νὰ ᾖ βραχυτέρα τῶν 15
ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως.

Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐγγράφου ἀπολογίας ἢ τὴν πάρο-
δον τῆς τεταγμένης προθεσμίας, τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον
συμπληροῖ τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως, ὀρίζει καὶ κοινοποιεῖ
πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον ἡμέραν ὅπως ἀπολογηθῇ καὶ προφορι-
κῶς. Δύναται δὲ, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, νὰ καλέσῃ καὶ τὸν
ἐγκαλοῦντα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐγκλήσεως.

Ὁ ἐγκαλούμενος δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς δικογραφίας
κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς προδικασίας.

Μετὰ τὴν ὥς ἄνω ἀκρόασιν τοῦ τε ἐγκαλούμενου καὶ τοῦ
ἐγκαλοῦντος, ἢ καὶ ἂν οὗτοι ᾔθελον ἀπολειφθῇ, ἐκδίδονται
ἡτιολογημέναι ὀριστικὴ ἀπόφασις. Ἐπὶ προφανῶς ἀνυποστάτου
κατηγορίας, τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐκδώσῃ
ἀθωωτικὴν ἀπόφασιν καὶ ἄνευ κλήσεως πρὸς ἀπολογίαν. Ἡ
ἀπόφασις κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἐντολῇ τοῦ
Προέδρου, πρὸς τὸν ἐγκληθέντα δικηγόρον καὶ τὸν ἐγκαλοῦντα.
Ἀντίγραφον δ' αὐτῆς διαβιβάζεται πάντοτε, ἐπὶ ἀποδείξει,
πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Πρωτοδικείου, παρ' ᾧ ὁ τιμωρηθεὶς
διατελεῖ διωρισμένος.

Τὰ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα ἔξοδα τῆς διαδικασίας ταύτης
βαρύνουσι τὸν τιμωρηθέντα, προκαταβάλλονται δὲ ὑπὸ τοῦ
Συλλόγου. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν πραγματογνομόνων καὶ ἡ ἀποζη-

μίσωσις τῶν μαρτύρων κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς διατιμήσεως.

31. Καθίσταται παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Ἀνώτατον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον, ἑδρεῖον ἐν Ἀθήναις καὶ ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου, δύο Ἀρεοπαγιτῶν καὶ ἑξὶ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δικηγόρων ἐκ τῶν ἐχόντων δωδεκαετὴ τοῦλάχιστον ἐν γένει δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν. Τὸ Συμβούλιον συνεδριάζει ἐὰν ὡσι παρόντες τρεῖς ἐκ τῶν δικαστῶν καὶ τέσσαρες ἐκ τῶν δικηγόρων, ἀποφασιζοῦν δὲ δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν.

Οἱ μὲν Ἀρεοπαγιταὶ ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου, οἱ δὲ δικηγόροι ὑπὸ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 7, 10 καὶ 13 τοῦ παρόντος νόμου, πάντες δὲ διορίζονται ἐπὶ διετίαν διὰ Β. Διάταγματος, προκαλούμενου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ. Ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἀρεοπαγιτῶν καὶ δικηγόρων διενεργεῖται κατὰ Νοέμβριον ἐκάστης διετίας, ἐὰν δὲ ἡ παρὰ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου ἐκλογὴ δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν γίνῃ μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου, ὁ Ἀρειος Πάγος ἐν ὁλομελείᾳ ἐκλέγει, ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου ἐκάστου Δεκεμβρίου, καὶ τοὺς δικηγόρους. Τὸ περὶ διορισμοῦ Β. Διάταγμα ἐκδίδεται τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου καὶ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Συμβουλίου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου ἐκάστης διετίας.

Κατὰ τὸν αὐτὴν τρόπον ἐκλέγονται καὶ διορίζονται καὶ ἑξ ἀναπληρωματικὰ μέλη, τρεῖς Ἀρεοπαγιταὶ καὶ τρεῖς δικηγόροι, εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν τυχόν κωλυόμενων τακτικῶν μελῶν.

Τὸν Πρόεδρον κωλυόμενον ἀναπληροῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἢ ὁ ἀρχαιότερος τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, εἴτε ἀποτελεῖ μέρος τοῦ Συμβουλίου εἴτε μὴ.

Καθήμενα γραμματέως παρὰ τῷ Συμβουλίῳ ἐκπληροῦ ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου.

32. Ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἐκκαλοῦνται πᾶσαι αἱ ἀποφάσεις τῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἡ ἔφεσις ἐνασκεῖται μόνον ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος δικηγόρου.

Τὸ Ἀνώτατον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον δικαιούται νὰ διατάξῃ νέαν ἀνάκρισιν ἢ ν' ἀκροασθῇ ἐκ νέου τὸν ἐγκαλούμενον δικηγόρον, νὰ μεταρρυθμίσῃ ἢ ἐξαφανίσῃ τὴν ἐγκαλουμένην ἀπόφασιν, οὐδέποτε ὅμως νὰ ἐπιτείνῃ τὴν ποινὴν. Τὸν εἰς προσωρινὴν παύσιν καταδικασθέντα δικηγόρον τὸ Ἀνώτατον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ καὶ εἰς προφορικὴν ἀπολογία.

Τὸ Ἀνώτατον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει ἀμετακλήτως, ἡ δὲ ἀπόφασις αὐτοῦ διαβιβάζεται πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ οἰκείου Συλλόγου, ὅστις ὀφείλει ἀνυπερθέτως νὰ τὴν κοινοποιήσῃ πρὸς τὸν ἐγκληθέντα.

33. Αἱ ἀμετάκλητοι ἀποφάσεις ἀνακοινοῦνται εἰς τὸν Σύλλογον ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ συνεδρίαν. Τὰ πρόστιμα εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου, καθ' ὃν τρόπον καὶ αἱ εἰσφοραὶ τῶν μελῶν, συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ 38. Αἱ ἐπιβάλλουσαι πειθαρχικὴν ποινὴν προσωρινῆς παύσεως ἀποφάσεις ἀνακοινοῦνται πρὸς τοὺς Εἰρηνοδίκας, Πρόεδρους καὶ Εἰσαγγελεῖς τῶν Δικαστηρίων, παρ' οἷς διατελεῖ ὁ τιμωρηθεὶς.

34. Ὁ διὰ προσωρινῆς παύσεως τελεσιδίκως τιμωρηθεὶς ὀφείλει, ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, νὰπέχῃ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθήκοντων του, ἐπὶ τῇ ὀριζομένη τοῦ ἄρθρου 450 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ποινῇ. Ἐφ' ἔσον δὲ διαρκεῖ ἡ ποινὴ αὕτη, ἀποβάλλει ὁ καταδικασθεὶς τὴν ιδιότητα τοῦ δικηγόρου καὶ πᾶσα αὐτοῦ πράξις, ὡς τοιούτου, εἶνε ἀκυρὸς.

35. Τὰ Πειθαρχικὰ συμβούλια ὑπόκεινται ἐν γένει, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ταχείαν καὶ προσήκουσαν διεξαγωγὴν τῶν πειθαρχικῶν ὑποθέσεων, εἰς τὸν ἐλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, ὃ δὲ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ παρὰ τῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων λόγον, νὰ τάσῃ αὐτοῖς προθεσμίαν πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐκκρεμῶν καταδιώξεων, ὧν, παρελθουσῶν ἀπράκτων, ν' ἀφαιρῇ ἀπ' αὐτῶν τὴν σχετικὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ εἰσάγῃ ταύτην ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ἀνώτατον Πει-

θαρχικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἀποφασίζει ἀμετακλήτως ἐντὸς μηνός.

36. Ἐὰν ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἐπελήφθῃ ποινικῆς κατὰ διώξεως, τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον δὲν δύναται νὰ ἐξετάσῃ τὴν αὐτὴν πράξιν, εἰμὴ μετὰ τὸ πέρας τῆς ποινικῆς διαδικασίας, ἂν δὲ εἶχεν ἤδη ἐπιληφθῇ, ἀναστέλλει τὴν περαιτέρω αὐτοῦ ἐνέργειαν.

Ἡ ἐκδοθεῖσα ὅμως ἀθροτικὴ ἢ καταδικαστικὴ τοῦ δικαστηρίου ἀπόφασις δὲν καλύπει τὴν τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἐνέργειαν καὶ ἀπόφασιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Περὶ παύσεως τῶν δικηγόρων.

37. Δικηγόρος καταδικασθεὶς εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἢ εἰς βαθμὸν πλημμελήματος, διὰ τὰ ἀδικήματα τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 22 καὶ 24 τοῦ Ποιν. Νόμου, δὲν δύναται νὰ διορισθῇ ἐκ νέου, εἰμὴ μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν νομίμων συνεπειῶν τῆς ποινῆς ἢ τῆς ἀποκαταστάσεως καὶ ἀφοῦ προηγουμένως γνωμοδοτήσῃ περὶ τοῦ ἀναδιορισμοῦ ὁ Δικηγорικός Σύλλογος τῆς ἐδρας τοῦ Πρωτοδικείου, παρ' ᾧ αἰτεῖται νὰ διορισθῇ ὁ δικηγόρος, διὰ πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων τῶν παρόντων μελῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Γενικαὶ διατάξεις.

38. Αἱ κατὰ τὸ ἀρθρον 4 καταβλητέαι εἰσφοραὶ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, τὰ πρόστιμα καὶ τὰ κατὰ τὸ ἀρθρον 30 προκαταβληθέντα ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἔξοδα εἰσπράττονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου Ταμείου, καθ' ἑξαμηνίαν, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου ἀποστελλομένου πρὸς τὸν ἀρμόδιον ἐπαρχιακὸν ταμίαν ὑπὸ τοῦ ταμίου τοῦ Συλλόγου, ἐπὶ δὲ Συλλόγων ἀποτελουμένων ἐξ ὀλιγωτέρων τῶν δεκαπέντε μελῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ὁ ἐπαρχιακὸς ταμίαις ἐκδίδει περὶ τῶν εἰσπραττομένων γραμματίων ἐπ' ὀνόματι εἴτε τοῦ ταμίου τοῦ Συλλόγου εἴτε

τοῦ Προέδρου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὕπερ ἀποστέλλει ἀπ' εὐθείας πρὸς τοῦτον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐξαμηνίας.

39. Αἱ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἐγκλήσεις, ἀποφάσεις, κοινοποιήσεις, ἐφέσεις, διαδικασίαι καὶ πᾶσα ἐν γένει πράξις γίνονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου. Τὰ ἀποδεικτικὰ ἐπιδόσεως συντάσσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου, ὃ δὲ κοινοποιοῦν κλητὴρ διακαίουται εἰς ἀμοιβὴν λεπτῶν πεντήκοντα δι' ἐκάστην κοινοποίησιν.

Αἱ ἐφέσεις γίνονται ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς δεκαημέρου νὰ μεταβιβάσῃ τὴν ἔφασιν μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

Αἱ ἐπιδόσεις ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

40. Ἡ ἔφασις κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἔχει ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα.

41. Οἱ δικηγόροι διὰ τὰ παρ' αὐτῶν πραττόμενα πταίσματα ἢ πλημμελήματα ὑπάγονται εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν διακαίοδοσίαν εἰς ἣν ὑπάγονται καὶ οἱ πρωτοδίκαι, τὰ ἐπ' ἀκρατηρίῳ ὅμως πραττόμενα πειθαρχικὰ παραπτώματα, πταίσματα ἢ πλημμελήματα, δικάζονται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποινικῆς Δικονομίας.

Κατὰ τῶν τελευταίων τούτων ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται, πρὸς τὰ ἄλλα ἐνδίκαια μέσα, καὶ ἔφσεις ἐνώπιον τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου Δικαστηρίου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως, πλὴν τῶν τοιούτων ἀποφάσεων τοῦ Ἀρείου Πάγου, μὴ ὑποκειμένων εἰς τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἐφέσεως.

Ἡ κατὰ τῶν τοιούτων ἀποφάσεων ἔφσεις, μὴ ἔχουσα ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα, γίνεται ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Δικαστηρίου, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς πενθημέρου νὰ μεταβιβάσῃ αὐτὴν πρὸς τὸν Εἰσαγγελεὲς τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου Δικαστηρίου.

Τὰς κατὰ τῶν τοιούτων ἀποφάσεων τῶν Ἐφετῶν ἐφέσεις δικάζει τὸ Β' τμήμα τοῦ Ἀρείου Πάγου.

42. Τὸ ἄρθρον 42 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ δικηγόρων.

43. Ὁ Σύλλογος ἀναφέρεται, διὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ πρὸς πάσας τὰς Δικαστικὰς ἀρχάς, ἀλληλογραφεῖ δὲ πρὸς τὰς Δικαστικὰς ἀρχάς ὡς ἀνεξάρτητος ἀρχή.

Μεταβατικὴ διάταξις.

44. Ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου τούτου ἐκδοθήσεται Β. Διάταγμα, δι' οὗ ὁρίσθῃσεται ἐντὸς τοῦ ἐπιόντος μηνὸς ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα, καθ' ἣν θὰ συνέλθωσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Πρωτοδικείων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχαιοτέρου, κατὰ τὸν διορισμὸν, ἐκ τῶν παρόντων δικηγόρων, οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου Πρωτοδικείου δικηγόροι πρὸς συγκρότησιν τοῦ Συλλόγου καὶ ἐκλογὴν τοῦ τε Διοικητικοῦ καὶ τοῦ Πειθαρχικοῦ συμβουλίου.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο πρώτου Διοικητικοῦ καὶ Πειθαρχικοῦ συμβουλίου τῶν Συλλόγων διαρκεῖ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1909.

45. Διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος κανονισθῇσονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος Νόμου.

Β. Διάταγμα 21 Ἰανουαρίου 1909. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ „ΓΤΙΖ“ (ὑπ' ἀριθ. 3317) νόμου περὶ δικηγορικῶν συλλόγων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ὁνομασία τῶν δικηγορικῶν συλλόγων.

1. Ἐκαστος δικηγορικός σύλλογος, συγκροτούμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, φέρει τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ πρωτοδικείου, εἰς ὃ ἀνήκει, καὶ ἔχει ἰδίαν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, φέρουσαν ἐν μέσῳ τὴν Θέμιδα καὶ περὶ τὴν ἐπιγραφὴν «Δικηγορικός σύλλογος. . .».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ τοῦ γραφείου τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου.

2. Ἐν τῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου τηρουμένῳ μητρώῳ ἐγγράφονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ συλλόγου α')

ἅπαντες οἱ διορισμένοι δικηγόροι τῆς περιφέρειας τοῦ πρωτοδικείου μετὰ τῆς χρονολογίας τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν, σημειουμένης ἐν ἰδίαις στήλαις τῆς χρονολογίας τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ διορισμοῦ παρ' ἐφέταις καὶ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ· β') οἱ νεωδιορισμένοι ἢ μετατιθέμενοι εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ πρωτοδικείου δικηγόροι· γ') ἡ προαγωγή ἐκάστου δικηγόρου παρ' ἐφέταις ἢ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ· δ') πᾶσα μεταβολή, μετὰ τῆς χρονολογίας αὐτῆς, ἐπερχομένη διὰ παραιτήσεως, θανάτου, μεταθέσεως εἰς περιφέρειαν ἄλλου πρωτοδικείου, διορισμοῦ εἰς ἄλλην δημοσίαν θέσιν, ἢ παύσεως συνεπείᾳ καταδίκης κατὰ τὰς νομίμους διατάξεις.

Πρὸς τοῦτο ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς εἰδοποιεῖ τὸν πρόεδρον τοῦ οἰκείου συλλόγου περὶ πάσης μεταβολῆς, ἀφορώσης εἰς δικηγόρον, καὶ γενομένης διὰ Β. διατάγματος προκαλουμένου ὑπ' αὐτοῦ. Τὴν αὐτὴν δὲ ὑποχρέωσιν φέρει καὶ πᾶσα ἄλλη ἀρχή, διὰ πράξεως τῆς ὁποίας ἐπέρχεται τοιαύτη μεταβολή.

3. Ὡς βάσις διὰ τὴν ἀρχικὴν σύνταξιν τοῦ μητρώου θέλει χρησιμεύει ὁ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀποσταλησόμενος ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος τούτου πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ οἰκείου πρωτοδικείου πῖναξ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ δικηγόρων, ἐξηγούμενος ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ ὑπάρχοντος βιβλίου τῶν δικηγόρων.

4. Ὁ γραμματεὺς ἐκάστου δικηγορικοῦ συλλόγου τηρεῖ, πλὴν τῶν ἄλλων ἀναγκασίων τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ βιβλίων, καὶ τὰ ἐξῆς: α') ἴδιον βιβλίον πειθαρχικῶν ποινῶν τῶν μελῶν τοῦ συλλόγου, ἐν ᾧ ἐγγράφονται ἐν ἰδίαις στήλαις τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ τιμωρηθέντος πειθαρχικῶς διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως δικηγόρου, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἡ ἐκδοῦσα αὐτὴν ἀρχή, ἡ δι' αὐτῆς ἐπιβληθεῖσα ποινὴ καὶ τὸ παράπτωμα, δι' ὃ ἐπεβλήθη αὕτη· β') ἴδιον βιβλίον τῶν ὑπὸ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἐπιβαλλομένων εἰς μέλη τοῦ συλλόγου ποινῶν, περιέχον ἐν ἰδίαις στήλαις τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ διὰ τελεσιδικίου ποινικῆς ἀποφάσεως καταδικασθέντος δικηγόρου, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν χρονολογίαν ταύτης, τὸ ἐκδόν αὐτὴν δικαστήριον καὶ τὴν ἐπι-

ἐλθθεῖσαν ποινὴν μετὰ τῶν συνεπειῶν αὐτῆς καὶ τὴν πρᾶξιν, δι' ἣν ἐπεβλήθη, τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῆς ποινῆς, ὡς καὶ πᾶσαν μεταβολὴν διὰ Β. χάριτος, καὶ τὴν ἀποκατάστασιν.

Ὁ εἰσαγγελεὺς παντὸς δικαστηρίου ἐπιβάλλοντος πειθαρχικὴν ἢ ποινικὴν τιμωρίαν κατὰ δικηγόρου πέμπει ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως, καταστάσεως τελεσιδίκου, πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ οἰκείου δικηγορικοῦ συλλόγου ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἡ ἀπόφασις κατέστη τελεσιδικίας.

Περὶ τῆς ἀπονομῆς Β. χάριτος εἰς καταδικασθέντα δικηγόρον ἢ περὶ ἀποκαταστάσεως ταιούτου εἰδοποιεῖται ὁ πρόεδρος τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου.

5. Τὸν γραμματέα ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἢ μὴ ὑπάρχοντα ἀναπληροῦ τὸ κατὰ τὴν δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν νεώτερον ἐκ τῶν παρόντων μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, κωλυομένων δὲ πάντων τῶν μελῶν τούτου, ἐν ἐκ τῶν παρόντων μελῶν τοῦ συλλόγου ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου.

6. Τὰ ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ συλλόγου ἐξερχόμενα ἔγγραφα φέρουν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ προέδρου τοῦ συλλόγου καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ καὶ τὴν σφραγίδά τῆς ὑπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ ἀρχαιρεσιῶν.

7. Ἡ ἐκλογή τῶν δι' ἑκαστον ἔτος μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου γίνεται κατὰ Δεκέμβριον τοῦ προηγουμένου ἔτους, κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου, πρῶτη δὲ γίνεται ἡ ἐκλογή τοῦ προέδρου, ἔπεται ταύτης ἡ τοῦ ἀντιπροέδρου, τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ ταμίου, μεθ' ἣν ἀκολουθεῖ ἡ τῶν συμβούλων.

Ἄν δι' ἀπάσας τὰς ἐκλογὰς ταύτας δὲν ἐπαρκέσῃ μία ἡμέρα, αἱ ὑπολειπόμεναι ἐνεργοῦνται κατ' ἄλλην ἡμέραν καὶ ὥραν ὀριζομένην ἀμέσως ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ συλλόγου ἐν τῷ τῶν ἐπομένων ὁριστῶ ἡμερῶν.

8. Κατὰ τὴν διὰ τὰς ἀρχαιρεσίας συνεδρίαν, μετὰ τὴν ἐν ἀρχῇ ἀνάγνωσιν ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ καταλόγου τῶν

μελῶν τοῦ συλλόγου, καὶ ἢν σημειοῦνται τὰ παρόντα καὶ τὰ ἀπόντα μέλη, ἀγγέλλεται ὑπὸ τοῦ προέδρου εἰς τὸν σύλλογον· ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων, μετ' ὃ ὁ πρόεδρος, ὑπαρχούσης ἀπαρτίαι, καλεῖ πρὸς ἐξέλεγχιν τῆς ψηφοφορίας τρεῖς ψηφολέκτας ἐκ τῶν μελῶν, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ὑπαίων ἐνεργεῖται ἡ ψηφοφορία.

9. Ἡ κατὰ Νοέμβριον ἐκάστης διετίας, γινομένης ἐνάρξεως ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1909, ἐκλογὴ, κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου, τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἐνεργεῖται χωριστὰ τῶν τακτικῶν καὶ χωριστὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 8 καὶ 11 τοῦ διατάγματος τούτου.

10. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν, κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου, τῶν ἐξ Ἀρεοπαγιτῶν καὶ ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἀγγέλλεται τὸ ἀποτέλεσμα ὑπὸ τῶν προέδρων τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου Ἀθηνῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ὅπερ προκαλεῖ τὸ περὶ διορισμοῦ αὐτῶν Β. Διάταγμα.

11. Πᾶσα περὶ ἀρχαιρεσιῶν ψηφοφορία γίνεται μυστικῇ διὰ ψηφοδελτίων ἐξ ὁμοιοτύπου καὶ ἄνευ διακριτικῶν σημείων χάρτου. Μετὰ δὲ τὸν ἀναγκαῖον χρόνον πρὸς ἐγγραφήν τῶν ὀνομάτων εἰς τὰ ψηφοδέλτια, ὁ γραμματεὺς ἐκφωνεῖ τὸ ὄνομα ἐκάστου τῶν μελῶν κατὰ τὴν ἐν τῷ καταλόγῳ τάξιν, ἕκαστος δὲ, οὗ ἐκφωνεῖται τὸ ὄνομα, προσερχόμενος ρίπτει τὸ ψηφοδέλτιον, ἐπτυχωμένον ὥστε νὰ μὴ φαίνωνται τὰ γραφέντα ὀνόματα, ἐντὸς τῆς ἐπὶ τῆς ἑδρας τοῦ προεδρείου κάλπης, συγχρόνως, ὁ γραμματεὺς σημειῖ ἔναντι τοῦ ὀνόματος τοῦ ψηφίζοντος ὅτι ἐψήφισεν· οἱ τρεῖς ψηφολέκται ἐπιτηροῦσι τοὺς τε ψηφίζοντας καὶ τὰς σημειώσεις τοῦ γραμματέως.

Μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς διαλογῆς τὰ τυχόν βραδύτερον προσερχόμενα μέλη δύνανται νὰ ψηφίσωσιν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ψηφοφορίας ὁ Πρόεδρος ἐρωτᾷ ἂν τις ὑπολείπηται μὴ ψηφίσας, μηδενὸς δ' ἐμφανιζομένου, κηρύττει τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας καὶ τὴν ἐναρξιν τῆς διαλογῆς. Μετὰ τοῦτο εἰς οὐδένᾳ πλεον ἐπιτρέπεται νὰ ψηφοφορήσῃ. Ἐξελέγχεται εἰτα ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφοδελτίων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατὰ τὰς σημειώσεις τοῦ γραμματέως ψηφισάντων, ἂν δὲ βε-

ἔκλειψεν ἀνισότης, κατὰστρέφονται τὰ ψηφοδέλτια καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἡ ψηφοφορία αὐθαρεῖ, ἢ εἰς νέαν ἡμέραν, ἐντός τῶν ἐπομένων ἡμέρῶν ὀριζομένην ἀμέσως ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Συμφωνούντων τῶν δύο ἀριθμῶν, ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἐπιδεικνύμενον καὶ εἰς τοὺς ψηφολέκτας, ἐν ἑκαστῶν τῶν δελτίων μεγαλοφώνως ὑπερ ὑπογράφεται συγχρόνως ὑπὸ τοῦ προέδρου, οἱ δὲ ψηφολέκται κρατοῦσιν ἑκαστος ἰδιαιτέρην σημειώσιν τῶν ψήφων ἑκάστου ὀνόματος. Αἱ σημειώσεις αὗται ἀντιπαραβάλλονται, ἐξακριβοῦνται τίς ὁ πλειοψηφίας καὶ ἐκφωνεῖται ὑπὸ τοῦ προέδρου τὸ ἀποτέλεσμα. Ἄν δ' εὗρεθῇ ἀσυμφωνία τῶν σημειώσεων, ἐπιρροὴν ἔχουσα εἰς τὸ ἀποτέλεσμα, γίνεται ἀναθεώρησις τῶν ψηφοδελτίων.

Ἄν κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν εὗρεθῇ ψηφοδέλτιον μὴ ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ προέδρου, θεωρεῖται ἄκυρον.

Ἐν περιπτώσει κληρώσεως συνεπείχῃ ἰσοψηφίας, κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου, τίθενται ἐν κληρωτίδι ψηφοδέλτια ἰσάριθμα πρὸς τοὺς ἰσοψηφίσαντας, ἰσομεγέθη καὶ ὁμοιόχροα, ἐφ' ἑκάστου τῶν ὑποίων γράφεται τὸ ὄνομα ἑκάστου τῶν ἰσοψηφισάντων, πτυχιζόμενα ὁμοιομόρφως, ἐξάγονται δὲ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ προέδρου ἰσάριθμα πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκλεκτέων, τῶν ἐκφωνοῦνται τὰ ὀνόματα ὡς ἐπιτυχόντων.

Μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ ἀποτελέσματος κατὰστρέφονται τὰ ψηφοδέλτια, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προέδρου, τοῦ γραμματέως καὶ τῶν ψηφολεκτῶν.

Τὰ ψηφοδέλτια φέρουσι τύσα ὀνόματα, ὅσα πρόσωπα πρόκειται νὰ ἐκλεγθῶσι, μετὰ τοῦ ἀξιωματος, δι' ὃ προαρίζονται, τὸ δὲ φέρον πλείονα τούτων δὲν ἰσχύει εἰ μὴ διὰ τὰ πρῶτα ὀνόματα μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκλεκτέων.

Ἐὰν εὗρεθῶσιν ἐπιτυχημένα δύο ἢ πλείονα ὅμοιου ψηφοδέλτια, καὶ ἐκ τῆς γενομένης ἐξελέγξεως τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ψηφοδελτίων προκύπτῃ ὅτι ἐρρίφθησαν ὑπὸ μιᾶς χειρός, θεωροῦνται ὡς ἐν ψηφοδέλτιον, ὑπερ δὲν λαμβάνεται ὅλως ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν διαλογὴν, μὴ ἀκυρουμένης τῆς ψηφοφορίας. Περὶ τούτου ἀποφκίνονται ἀμετακλήτως ὁ πρόεδρος, ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ τρεῖς ψηφολέκται κατὰ πλειονοψηφίαν.

12. Ἐν ἐλλείψει ἀπολύτου πλειονοψηφίας, ἐπαναλαμ-

βάνεται ἡ ψηφοφορία δι' ἧς θέσεις δὲν ἐπατεύχθη ἀπόλυτος πλειονοψηφία.

13. Διὰ τὰς πρώτας ἀρχαιεσίας τῶν δικηγορικῶν συλλόγων χρησιμεύει ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ διατάγματος τοῦτου ἀποσταλὲς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τὸν γραμματέα τῶν Πρωτοδικῶν πίναξ, ἀποστελλόμενος ὑπὸ τοῦτου πρὸς τὸν ἀρχαιότερον κατὰ τὸν διορισμὸν ἐκ τῶν παρόντων δικηγόρων, ὅστις, κατὰ τὸ ἄρθρον 44 τοῦ νόμου, θέλει προεδρεύσει τῆς πρώτης συνελεύσεως διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ συλλόγου καὶ τὰς ἀρχαιεσίας αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κατὰ τὸν συλλόγου, ἐν τῇ διὰ τὰς πρώτας ἀρχαιεσίας συνεδριάσει, δύνανται νὰ ὑποβληθῶσι παρρηγήσεις καὶ ἐνστάσεις, ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἀκρίβειαν τοῦ κατὰ τὸν συλλόγου, περὶ ὧν ἀποφασίζει ἡ συνέλευσις διὰ πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν. Ἐκ τοῦ κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συλλόγου προκύπτοντος ὀριστικοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν κανονίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου ἐκλεκτέων συμβούλων.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἀγγέλλεται ὑπὸ τοῦ προέδρου εἰς τὴν συνέλευσιν ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων μελῶν καὶ ὁ τῶν ἐκλεκτέων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Μετὰ τοῦτο γίνεται ἡ ψηφοφορία κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ διατάγματος τοῦτου.

14. Καθήμενα προσωρινὰ γραμματέως μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὀριστικοῦ ἐκτελεῖ εἰς ἐκ τῶν νεωτέρων κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν παρόντων δικηγόρων, καλούμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

15. Ἐκ τῶν πρώτων καθηκόντων τοῦ πρώτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἔσται ἡ σύνταξις τοῦ κατὰ ἄρθρον 4 § 2 τοῦ νόμου ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ.

16. Ὁ ἀρμόδιος ἐπαρχιακὸς ταμίαις ὀφείλει ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ προέδρου τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου, ν' ἀποστείλῃ αὐτῷ, ἐντὸς 15 ἡμερῶν τὸ παλὺ ἀπὸ τῆς αἰτήσεως ἀντίγραφο

φον τοῦ ὀριστικοῦ φορολογικοῦ καταλόγου τῶν δικηγόρων τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου.

Ἐντός 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ καταλόγου τούτου ὁ πρόεδρος συγκαλεῖ τὸν σύλλογον πρὸς σύσκεψιν καὶ ἀποφασίσιν περὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4, ἐδ. δ', τοῦ νόμου ὀριζομένων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὸν κατάλογον ἐτησίου φόρου ἐπιτηδεύματος ἐκάστου δικηγόρου.

Ἐν Ἑπτανήσῳ ὁ πίναξ τῆς εἰσφορᾶς, κατὰ τὸ ἐδ. δ' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου, συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκτίθεται δὲ εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐπὶ 15 ἡμέρας, καθ' ἃς οἱ ἔχοντες ἀντιρρήσεις ὑποβάλλουν ταύτας εἰς τὸν γραμματέα τοῦ συλλόγου ἢ ἐν ἀπουσίᾳ τούτου εἰς τὸν γραμματέα τοῦ πρωτοδικείου, μεθ' ὃ τὸ συμβούλιον ὑποβάλλει ταύτας εἰς τὸν σύλλογον πρὸς ἀπόφασιν καὶ καταρτισμὸν τοῦ ὀριστικοῦ καταλόγου.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὰς προηγουμένως δύο παραγράφους ἀποφάσεως τοῦ συλλόγου τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸν τῶν διὰ τὸ ἐπὶ ἐτος ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ συλλόγου, ὑποβαλλόμενον πρὸς ψήφισιν κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζόμενον χρόνον.

17. Αἱ δικτυώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, προκειμένου περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν διὰ τὸ 1909 ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ συλλόγου, γίνονται ἕκκ τῇ ἐγκυκλιᾷ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὃ δὲ προϋπολογισμὸς οὗτος θέλει ψηφισθῇ μέχρι τέλους Μαρτίου ε. ε'.

18. Ὁ ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἐγκριθείς πίναξ εἰσφορᾶς, ὑπογραφόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως, ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ ταμίου τοῦ συλλόγου πρὸς τὸν ἀρμοδίον ἐπαρχικὸν ταμίαν πρὸς εἰσπράξιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 38 τοῦ νόμου.

19. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ ζητῇ παρὰ τοῦ ταμίου καὶ νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν κατὰ μῆνα τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ συλλόγου καὶ νὰ ἐξελέγχῃ τὴν ὑπὸ τοῦ ταμίου ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν υποχρεώσεων αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

20. Ἐντός τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ λήξαντος ἔτους ὑποβάλλει τὸν ἀπολογισμὸν τῆς οἰκονομικῆς

διαχειρίσεως αὐτοῦ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ συλλόγου ἐπὶ ἀποδείξει, οὗτος δὲ ὑποβάλλει τούτον εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην συνεδρίᾳ τοῦ συλλόγου.

Ὁ ἀπολογισμὸς οὗτος περιλαμβάνει ἐν μὲν τῇ στήλῃ τῶν ἐσόδων τὰ προϋπολογισθέντα ἐσοδα, τὰ βεβαιωθέντα τοιαῦτα, τὰ εἰσπραχθέντα καὶ τὰ εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα, ἐν δὲ τῇ στήλῃ τῶν ἐξόδων τὰ ἀναγνωρισθέντα κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον εἰς βάρος τοῦ συλλόγου ἐξοδα, τὰ πληρωθέντα καὶ τὰ πληρωτέα ὑπόλοιπα.

21. Διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ θέλουσι καθορισθῇ εἰδικώτερον τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ ταμίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Περὶ διεξαγωγῆς τῶν πειθαρχικῶν ὑποθέσεων.

22. Ἐπὶ ἐκάστης πειθαρχικῆς ὑποθέσεως ὁ Πρόεδρος τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ὀρίζει εἰσηγητὴν ἐν τῶν μελῶν αὐτοῦ.

23. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 § 4 τοῦ νόμου ἀναπλήρωσις τοῦ Προέδρου κωλυομένου γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, κωλυομένου δὲ καὶ τούτου ὑπὸ τοῦ ἀρχαιότερου Ἀρεοπαγίτου.

24. Ὁ διὰ προσωρινῆς παύσεως τιμωρηθεὶς ὑπὸ τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου δικηγόρος, ἐκκαλέσας τὴν ἀπόφασιν ταύτην καλεῖται ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τούτου κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν πρὸς συζήτησιν τῆς ἐφέσεως αὐτοῦ ἡμέραν καὶ ὥραν, ἥ δὲ ταιαύτη κλήσις κοινοποιεῖται αὐτῷ, ἂν μὲν ὑπηρετῇ ἐν Ἀθήναις, τρεῖς τοὐλάχιστον πλήρεις ἡμέρας, ἂν δὲ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, δέκα τοὐλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως.

25. Ἐνώπιον τοῦ Πειθαρχικοῦ καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται καὶ ἡ διὰ πληρεξουσίου παράστασις τοῦ ἐγκαλυμένου, ἐφ' ὅσον τὸ συμβούλιον δὲν θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἐμφάνισιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Γενικαὶ διατάξεις.

26. Αἱ ψηφοφορίαι τοῦ Συλλόγου αἰ μὴ ἀφορῶσι εἰς πρόσωπα, γίνονται δι' ἀναστάσεως ἢ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προεδρείου, ἢ ἐφ' ὅσον ἡ ὀνομαστικὴ κλήσις ἤθελε ζητηθῇ ὑπὸ τριῶν ἐκ τῶν παρόντων μελῶν τοῦ συλλόγου, ἅτινα θεωροῦνται παρόντες καὶ ἂν ἀποχωρήσωσι τῆς ψηφοφορίας.

27. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1712 (3317) περὶ δικηγορικῶν συλλόγων δὲν ὑπάγονται οἱ παρὰ τοῖς προξενικοῖς δικαστηρίοις δικηγόροι διὰ τὰ πειθαρχικὰ αὐτῶν πράγματα καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν πραττόμενα πταίσματα ἢ πλημμελήματα.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

28. Ὅριζομεν ὅπως τὴν τρίτην Κυριακὴν, ὥρα 10 π.μ. ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος τούτου ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, συνέλθωσι, κατὰ τὸ ἄρθρον 44 τοῦ νόμου, οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου πρωτοδικείου δικηγόροι πρὸς συγκρότησιν τῶν συλλόγων καὶ ἐκλογὴν τῶν διὰ τὸ ἔτος 1909 διοικητικῶν συμβουλίων, οἱ δὲ ἐν Ἀθήναις δικηγόροι καὶ πρὸς ἐκλογὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 7, 8 καὶ 11 τοῦ διατάγματος τούτου. Ἐντὸς ὁκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνω ὀριζομένης πρὸς ἐκλογὴν γίνεται ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκλογὴ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου ἐξ Ἀρεόπαγιτῶν μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου. Ἐὰν δὲ δι' οἰονδήποτε λόγον μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ε. ε. δὲν γίνῃ ἡ ἐκλογὴ τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν ὑπὸ τοῦ δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ἐνεργεῖται αὕτη ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

29. Τοῦ οὕτω συγκροτηθησομένου πρώτου Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἡ λειτουργία διαρκεῖ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1909, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 44 τοῦ νόμου.

30. Ἀμα τῇ ἐγκαταστάσει τοῦ πρώτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ Πρόεδρος συγκαλεῖ τοῦτο πρὸς ἐκλογὴν τῶν

τριῶν ἐκλεκτέων μελῶν τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νόμου.

II.

Β. Διάταγμα 10 Νοεμ. 1836 περὶ τῶν παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις δικηγόρων.

1. Παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις καὶ ἐμποροδίκαις, ὡσαύτως δὲ καὶ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, ὁσάκις ταῦτα δικάζουσιν ὑποθέσεις ἐμπορικὰς, δύνανται νὰ παρίστανται πρὸς ὑπεράσπισιν ἄλλοτρίων δικαιωμάτων, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ἄρθρ. 91 ὁρισμένων προσώπων, καὶ πᾶς Ἕλλην καταστημένος ἐν τινὶ δήμῳ τοῦ Βασιλείου, ὅταν ἔχη πρὸς τοῦτο τακτικὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 94 τῆς πολιτικῆς δικονομίας πληρεξουσιότητα. — Οἱ καταστημένοι ἔμποροι καὶ οἱ γαιοκτῆμονες δύνανται νὰ παρίστανται καὶ διὰ τῶν ἐπιστάτων καὶ ὑπαλλήλων αὐτῶν, καθιστῶντες αὐτοὺς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον πληρεξουσίου, ἂν καὶ οἱ ἐπιστάται ἢ οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ δὲν ᾔθελον εἶσθαι Ἕλληνας καταστημένους ἐν τινὶ δήμῳ τοῦ Βασιλείου. — Οἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω δύο ἑδαφίοις τοῦ παρόντος ἄρθρου διαλαμβανόμενοι πρέπει νὰ ἔχῃσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 74 § 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας προσόντα.

2. [Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐλαττοῦται ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρ. 138 τοῦ περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου ὡς πρὸς τοὺς παρὰ πρωτοδίκαις καὶ παρὰ τοῖς ἀνωτέροις δικαστηρίοις δικηγόρους, οὐδὲ θέλουν ἡμπορεῖ οὗτοι νὰ παρίστανται δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ὡς πληρεξούσιοι εἰς δικαστήρια εἰρηνοδικῶν ἢ ἐμποροδικῶν, παρὰ τοῖς ὁποίοις δὲν ᾔθελον εἶσθαι διωρισμένοι].

3. Ἡ διάταξις τῶν ἄρθρων 133 καὶ 134 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰαν. (2 Φεβρ.) περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου, 230 τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ πᾶσα ἄλλη προϋπάρχουσα διάταξις δὲν θέλουν ἔχει καμμίαν ἰσχύν, καθόσον ἀντιβαίνει εἰς τὸν παρόντα νόμον. Ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἄρθρου 132 τοῦ εἰρημένου περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κτλ. νόμου θέλει ἐφαρμό-

* Τὸ ἄρθρ. 2 Β. Δ. 10 Νοεμ. 1836 καταργεῖται ὑπὸ Νόμου 27 Φεβρουαρίου 1842.

ζεται καὶ εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου διοριζομένους πληρεξουσίους.

Νόμος 27 Φεβρ. 1842 περὶ ἐλευθέρως ἐμφανίσεως τῶν δικηγόρων ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων, τῶν ἐμποροδικείων, τῶν ἐμπορικῶς ὑποθέσεις δικαζόντων πρωτοδικείων καὶ ἐφετειῶν, καὶ τῶν διοικ. δικαστηρίων.

1. Αἱ περὶ δικηγόρων ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ἀπὸ 10 Νοεμ. 1836 νόμου, καὶ τοῦ ἀρθροῦ 16 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1838 καταργουῦνται, καὶ οἱ δικηγόροι δύνανται νὰ ἐμφανίζωνται πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαίων ἐνώπιον πάντων τῶν εἰρηνοδικείων, τῶν ἐμποροδικείων, καθὼς καὶ τῶν πρωτοδικείων καὶ ἐφετειῶν, ὡσάκως αὐτοὶ δικάζουσιν ἐμπορικῶς ὑποθέσεις, ὡσαύτως δὲ καὶ πάντων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, χωρὶς νὰ ἀπαιτῇται πρὸς τοῦτο ὁ παρὰ τοῖς εἰρημένους δικαστηρίους εἰδικὸς διορισμὸς τῶν.

Νόμος ΝΓ' 22 Φεβρουαρίου 1847. Περὶ παραστάσεως διὰ πληρεξουσίων καὶ συνηγόρων ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων καὶ πταισματοδικείων.

1. Ἐνώπιον τῶν τοῦ Κράτους εἰρηνοδικείων, ὅταν μὲν ταῦτα δικάζωσι πολιτικῶς ὑποθέσεις, δὲν δύνανται νὰ παρίσταται ὡς πληρεξούσιοι, πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαιωμάτων, εἰμὴ τὰ ἐν τῷ 91 ἀρθρῷ τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὀριζόμενα πρόσωπα· ὅταν δὲ δικάζωσι πταισματοδικῶς ὑποθέσεις, δὲν δύνανται νὰ παρίστανται ὡς συνηγόροι, κατὰ τὰ ἀρθρα 25 καὶ 336 τῆς ποινικῆς δικονομίας, εἰμὴ δικηγόροι. — Τῶν διατάξεων τούτων γίνεται ἐξαιρέσις, ὡσάκως παρὰ τινι τῶν εἰρηνοδικείων δὲν ὑπάρχουσι διωρισμένοι πέντε τοῦλάχιστον δικηγόροι· τότε δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παρίσταται ἐνώπιον αὐτοῦ, ὡς τοιούτου, ἢ ὡς πταισματοδικείου, καὶ πᾶς Ἑλλήν ἀποκατεστημένος ἐν τινι δήμεῳ τοῦ Βασιλείου καὶ ἔχων τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 74 § 1 τῆς πολιτικῆς δικονομίας διαλαμβανόμενα προσόντα.

ΑΠ. 358 (1866). Ἐπειδὴ ὁ ἀπὸ 22 Φεβρουαρίου 1847 Νόμος ἄλλο ἀντικείμενον δὲν ἔχει παρὰ τὸ νὰ περιορίσῃ τὸ εἰς τοὺς «μὴ δικηγόρους» δοθέν διὰ Β. Δ. 10 Νοεμβρίου 1836 ἀπόλυτον δικαίωμα, τοῦ νὰ παρίστανται ὡς πληρεξούσιοι πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαιωμάτων ἐνώπιον ὅλων τῶν εἰρηνοδικείων τοῦ κράτους. Κατ' ἐξαιρέσιν μόνον εἰς ὅσα εἰρηνοδικεῖα δὲν ὑπάρχουσι διωρισμένοι πέντε τοῦλάχισ-

στον δικηγόροι, ὥστε τὸ δικαίωμα, ὅπερ ὁ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1842 Νόμος ἀπένειμεν ἰδίῳ εἰς τοὺς δικηγόρους, τοῦ νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον πάντων τῶν εἰρηνοδικῶν πρὸς ὑπεράσπισιν ἄλλοτρίων δικαίων, χωρὶς νὰ ἀπαιτῇται πρὸς τοῦτο εἰδικὸς διορισμὸς παρ' αὐτοῖς, οὐδεμίαν ὑποστάν τροποποίησιν διὰ Νόμου 22 Φεβρουαρίου 1847, διατηρεῖται ἀκέραιον, τοσούτω μᾶλλον, ὅσω τὸ ἄρθρον 3 Νόμου 22 Φεβρουαρίου 1847, διατάττον τὴν «ἐξακολούθησιν» τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1836 Νόμου, δὲν ἐμπεριλαμβάνει καὶ τὴν ὡς πρὸς τοὺς δικηγόρους ἀπαγορευτικὴν διατάξιν ἁρθροῦ 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, καθόσον αὕτη ἦτον ἤδη κατηργημένη διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου 1842 Νόμου.

2. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μὴ δικηγόρους τὸ νὰ παρευρίσκωνται ὡς πληρεξούσιοι ἢ συνήγοροι ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων ἢ πταισματοδικείων, ὅταν ἔχωσι σχέσεις συγγενείας, ὡς τὴν τῶν διαλαμβανόμενων εἰς τὸ ἄρθρον 273 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων βαθμῶν, μὲ τὰ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἁρθρῷ διαλαμβανόμενα πρόσωπα. Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχ. 10—50.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 10|22 Νοεμβρίου 1836 νόμου ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύOUSαι, καθ' ὅσον δὲν ἀντιτίθενται εἰς τὸν παρόντα νόμον.

III.

Νόμος ΓΤΑΑ' (ὑπ' ἀριθ. 3331). 12 [14] Μαρτίου 1909. Περὶ καταργήσεως τῶν ἁρθρῶν 144, 145 καὶ 150 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 8 Μαΐου 1835 Β. Διατάγματος περὶ δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων καὶ περὶ τροπολογίας τοῦ ἁρθροῦ 147 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ ἁρθροῦ 101 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

1. Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 144, 145 καὶ 150 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 8 Μαΐου 1835 Βασιλικὸν Διάταγμα περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων. Τὰ τῆς ἀμοιβῆς δὲ τῶν δικηγόρων κανονίζονται κατὰ συμφωνίαν μετὰ τοῦ πελάτου.

2. Αἱ λόγῳ τῶν δικαστικῶν δαπανημάτων καὶ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ δικηγόρου μετὰ τοῦ πελάτου τοῦ διαφοραίου, ἂν δὲν ἔχωσι κανονισθῇ διὰ συμφωνίας κατὰ τὸ 1ον ἄρθρον, φέρονται, κατὰ τὰ ἄρθρα 242 καὶ 243 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ προέδρου τοῦ Δικαστηρίου,

παρ' ᾧ διεζήχθη ἡ ὑπόθεσις, ἐπὶ δὲ ἐξωδίκων πράξεων, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου μὲν τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐντολῆς, προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεως κατωτέρως τῶν 300 δραχ., τοῦ προέδρου δὲ τῶν πρωτοδικῶν τοῦ αὐτοῦ τόπου, προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεως ἀνωτέρου ποσοῦ, ἐπιφυλακσομένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρ. 15 § 3 τοῦ '1712' νόμου περὶ Δικηγορικῶν Συλλόγων. Οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ πρόεδροι ὀρίζουσι τὸ ποσὸν τῆς ἀμοιβῆς λαμβάνοντες ὑπ' ὅψιν τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης, τὴν ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν ἣν κατέβαλεν ὁ δικηγόρος, καὶ πᾶσαν ἐν γένει δικαστικὴν καὶ ἐξωδίκον ἐνέργειάν του. Κατὰ τῶν πράξεων τούτων τοῦ προέδρου ἐπιτρέπεται ἀνακοπή, ὑπὸ τε τοῦ δικηγόρου καὶ τοῦ πελάτου, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, οὗτινος προίσταται, κατὰ δὲ τῶν πράξεων τοῦ εἰρηνοδίκου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἀποφαζινομένων τοῦ τε δικαστηρίου καὶ τοῦ προέδρου ἀνεκκλητῶς.

3. Ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς δίκαις δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, τῶν ἐκκαθαριζομένων κατὰ τὸ ἀρθρον 209 τῆς πολιτικῆς Δικονομίας παρὰ τῶν Δικαστηρίων ὑπὲρ τοῦ νικῶντος διαδίκου, λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν καὶ ἐπιδικάζονται καὶ τὰ ἔξοδα πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ δικηγόρου του, γινομένης ἐκτιμῆσεως αὐτῶν κατὰ τὰ ἐν τῇ διατάξει τοῦ ἀρθρου 2 ὀριζόμενα.

4. Ἐκ τοῦ ἀρθρου 89 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων διαγράφεται ἡ λέξις «δικηγόρους».

5. Ἐν τέλει τοῦ ἀρθρου 147 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτως:

«Ὡσαύτως τὸ Δικαστήριον καὶ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι εἶνε ὑπόχρεοι νὰ μὴ παρορῶσι τὸ πρὸς τοὺς δικηγόρους ὀφειλόμενον σέβας».

6. Τὸ ἐδάφιον 2ον τοῦ ἀρθρου 101 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας τροπολογεῖται οὕτω:

«Μόνον οἱ δικηγόροι ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ πληρώνωνται, καὶ ἀπολαμβάνουσιν αὐτοὶ τε καὶ οἱ κληρονόμοι των, μέχρι τῆς πληρωμῆς, τὸ εἰρημένον τῆς ἐπισχέσεως δικαίωμα».

* **Β. Διάταγμα** 8 [26] Μαΐου 1835. Περί τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων.

Ὁ δικηγόρος ἔχει ν' ἀπαιτήσῃ διὰ πᾶσαν πελατεῖαν,

Α'. Εἰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν πρῶτονικῶν.

1. 1) Διὰ πᾶσαν κλήσιν λεπ. 25. — 2) Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἀποφάσεως ἀνεκκλήτου, ἀδιαφόρως ἂν αἴτῃ ἐξεδύθη ὀριστικῶς ἢ ὄχι. λεπ. 50. Ἐὰν δὲ ὑπόκλῃται εἰς ἔφεσιν δραχ. 1. — 3) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἀνακοπῆς λεπ. 50. — 4) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως δραχ. 1. — 5) Διὰ πᾶν ἄλλο ἔγγραφον λεπ. 50.

Β'. Εἰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν.

2. 1) Διὰ τὴν πρώτην κυρίαν συμβούλευσιν δρ. 5. Διὰ πᾶσαν ἐπομένην συμβούλευσιν δρ. 2. — 2) Διὰ τὰ κυρίως δικόγραφα, ἅτινα περιέχουσι τὴν ἀγωγὴν, ἀπολογίαν, ἀνταπολογίαν, καὶ τὰς προβλητέας ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ προτάσεις δρ. 3. Ἐπὶ ἔγγραφου δὲ διαδικασίας δρ. 5—10. 3) Διὰ τὰ λοιπὰ τῆς μετὰ τῶν διαδικίῶν ἀλληλογραφίας ἔγγραφα. Ἐὰν ταῦτα χρήζωσι περαιτέρω τινὸς διαπράξεως δρ. 2. Ἐὰν δὲ ἦναι ἀπλᾶ, ὡς προσκλήσεις καὶ μηνύσεις δραχ. 1. Ἐνταῦθα συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ περὶ τὴν διαδικασίαν, τὴν ἀφορῶσαν τὴν ἐκτέλεσιν, ἀναγκαῖα ἔγγραφα, ἀγγελίαι κλπ. — 4) Δι' ἀναφοράς, αἰτήσεις καὶ προτάσεις, ὑποβαλλομένας εἰς δικαστήρια, ἢ εἰς δικαστικούς τινας ὑπαλλήλους, οἷον προέδρους, εἰσηγητάς, δρ. 1. Ἐὰν δὲ χρήζωσι περαιτέρω διαπράξεως δρ. 2—3. 5) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἀνακοπῆς δρ. 2. — 6) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως δρ. 3—5. — 7) Διὰ πᾶσαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐνέργειαν εἰς ὑποθέσεις, αἵτινες ἀνεκκλήτως δικάζονται, δρ. 5. Ἐὰν ὑπόκλῃται εἰς ἔφεσιν δρ. 7 ¹/₁₀.

Εἰς συνοπτικὰς ὑποθέσεις, μεθ' ὧν ἐξομοιοῦται ἢ τε ἐνώπιον τοῦ προέδρου γενομένη διαδικασία καὶ ἢ ἐπὶ ἀναφορᾷ, ἔτι δὲ ὅταν δὲν ἐξεδύθη εἰμὴ κατ' ἐρήμην ἀποφασίς, δι-

* Τὸ παρὸν Β. Διάταγμα καταργεῖται ὑπὸ Νόμου ΓΤΛΑ', ἀναγραφόμενον δὲ τοῦτο μόνον ἐνέκα τῶν τυχόν ἐκκρεμῶν παλαιῶν ὑποθέσεων.

δεται μόνον τὸ ἡμισυ τῶν προαναφερθέντων δικαιωμάτων· ἐπὶ δὲ ἐγγράφου διαδικασίας δίδεται ἡμιόλιον δικαίωμα (δηλαδή κατὰ ἡμισυ περισσότερον τοῦ προτέρου).

8) Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν περὶ τῆς ὁποίας ὁ δικηγόρος δὲν ἔχει νὰ συντάξῃ οὐδὲν κατὰ νόμον ἐγγραφον, καὶ ν' ἀπαιτήσῃ οὐδὲν δικαίωμα ἀσχολίας (ἄρθρ. 3), ὡς ἡ ἐν τῷ πινακίῳ καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ἀνακοπῆς ἐγγραφῇ, ἡ παρακατάθεσις τῆς ἐγγυήσεως τοῦ ἐπὶ ἀποτυχίᾳ προστίμου, ἐγγράφων ἐπὶ τοῦ δικαστικοῦ γραφείου κλπ. 50 λεπ.

3. Ὡς ἀσχολίας δικαίωμα διὰ πᾶσαν αὐτοπρόσωπον τρίωρον παρουσίαν δικηγόρου εἰς δικαστικὴν τινα πράξιν εἴτε εἰς προδικασίαν, ὡς ἐπὶ αὐτοψίᾳ, ἀκροάσει μαρτύρων, ἀπογραφῇ κλπ., εἴτε εἰς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως, ἢ ἐγγράφου ἐκτελεστοῦ, εἰς τὰς μετ' ἐκθέσεως συζητήσεις πρὸς κατὰτάξιν τῶν δανειστών κλπ. 2 δραχ.

Ἐννοεῖται δὲ ἅψ' αὐτοῦ, ὅτι ἐνταῦθα δὲν ἡμπορεῖ νὰ συγκαταλογισθῇ ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία, τὰ δικαιώματα τῆς ὁποίας προσδιορίσθησαν ἤδη ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἐδαφ. 7.

Ὁ δικηγόρος λαμβάνει ὡς ἀποζημιώσιν τῶν ἐξόδων, τὰ ὅποια ἤθελε κάμει εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐνταῦθα ὁδοιπορίας, δι' ἑκάστον μυριομέτρον (δύο ὥρων δρόμον) προσσελεύσεως καὶ ἐπανόδου 1 1)2 δρ.

Δὲν δύνανται δὲ νὰ ἀπαιτήσῃ κανὲν δικαίωμα διὰ τὸν καιρὸν, ὃν εἰς ὁδοιπορίαν διέτριψεν.

4. Δίδονται εἰς τὸν δικηγόρον δι' ἐλάχιστην εἰκοσιπεντάστιχον σελίδα τῶν ἀντιγράφων, τὰ ὅποια οὗτος ἔχει νὰ λάβῃ καὶ νὰ δώσῃ, λ. 15.

Γ'. Εἰς ὑποθέσεις τοῦ τῶν ἐφετῶν δικ. καὶ τοῦ Ἀρ. Πάγου.

5. Οἱ δικηγόροι τοῦ τῶν ἐφετῶν δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου λαμβάνουν ἡμιόλιον τῶν μὲν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἐδαφ. 6' προσδιοριζομένων δικαιωμάτων διὰ τὰ ἐγγράφων, τὰς πράξεις καὶ ἐργασίας των, τῶν δὲ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 καὶ 4 νενυμισμένων διὰ τὰς ἀσχολίας, ὁδοιπορίας καὶ τὰ ἀντίγραφα.

Δ'. Γενικοὶ ὅροι.

6. Ὅταν εἰς ποινικὰς δίκας γεννηθῇ μεταξὺ τοῦ κατηγο-

ρουμένου καὶ τοῦ συνηγοροῦντος ὑπὲρ αὐτοῦ δικηγόρου ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀντιμισθίας τούτου, καθόσον δηλ. δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ τοιαύτη κατὰ τὴν ποινικὴν διατίμησιν, θέλει αὕτη λύεται κατ' ἀναλογία τῆς παρούσης διατιμήσεως.

7. Ἐπὶ διοικητικῶν ὑποθέσεων, δι' ἐκθέσεις, αἵτινες ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν διαδίκων σχεδιάζονται ὑπὸ δικηγόρων, οὗτοι δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι πλέον τῆς μιᾶς δραχμῆς, καί, ἐὰν χρήζωσι περαιτέρω διαπράξεως, πλέον τῶν 2 δραχμῶν.

8. Ἐὰν ὁ δικηγόρος κατώρθωσεν συμβιβασμὸν τινα, ἢ ἐὰν ἐξεπλήρωσεν ἔργα συμβιβαστοῦ ἢ δικαιτητοῦ, δύναται οὗτος ν' ἀπαιτήσῃ, εἰς μὲν τὰς ὑποθέσεις τῆς τοῦ εἰρηνοδίκου ἀρμοδιότητος, τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἐδαφ. 2., εἰς δὲ τὰς τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 5 κανονισμένα δικαιώματα· εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἐν δικαστήριον ἐνεργεῖ κατὰ παρέκτασιν δικαιοδοσίας ἀνθ' ἐνὸς ἀνωτέρου δικαστηρίου, δίδονται τὰ διὰ τὰς ἐνώπιον τούτου πράξεις προσδιωρισμένα δικαιώματα.

9. Εἰς πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν οφείλει ὁ ἀνακαλέσας τὴν πληρεξουσιότητα, ἢ ἀναλαβὼν τὰ ἔγγραφα διάδικος νὰ πληρῶσῃ εἰς τὸν δικηγόρον τὰ εἰς αὐτὸν χρεωστούμενα δικαιώματα ἐνεκα τῶν ὧσιν ἔπραξεν ἢ ἔγραψε, καὶ τὰ ὅσα ἔκαμεν ἐξοδα· ἀλλ' ἐὰν ἡ δίκη ἐνεγράφη ἤδη ἐπὶ τοῦ πινακίου, ὁ δικηγόρος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ πρὸς τούτοις καὶ τὰ ἡμίση τοῦ δικαιώματος μιᾶς συνεδριάσεως.

10. Ὁ δικηγόρος ἡμπορεῖ ν' ἀπαιτήσῃ τὰ ἀποδεδειγμένως καταβληθέντα παρ' αὐτοῦ ἐξοδα, ἢ ἐκεῖνα τὰ ὅποια οφείλει νὰ πληρῶσῃ.

11. Τὰ ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι κεκανονισμένα δικαιώματα πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνώτατος ὅρος. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῆς παρά τῶν διαδίκων εἰσπράξεως διέλαθεν ἤδη ὁ δικαστικὸς ὀργανισμὸς καὶ ἡ πολιτικὴ δικονομία. — Παρατηροῦμεν μόνον ἐνταῦθα, ὅτι εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν δικηγόρων, καὶ εἰς τοὺς πίνακας τῶν δικαιωμάτων, πρέπει παρ' ἐκάστῳ ἄρθρῳ ν' ἀναφέρεται ὁ παρὼν κανονισμὸς κατ' ἄρθρον καὶ ἐδάφιον.

Νόμος ΓΧΚΗ' (ὕπ' ἀριθ. 3628) [17] Μαρτίου 1910. Περί εἰδικῶν τινῶν διατάξεων ἀναγομένων εἰς τὸν Ὁργανισμὸν τῶν Δικαστηρίων καὶ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν.

1. Οἱ παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Ἀθηνῶν διοριζόμενοι δικηγόροι διορίζονται συγχρόνως καὶ παρὰ τοῖς ἐν Πειραιεὶ Εἰρηνοδικείοις καὶ Πταισματοδικεῖῳ, οἱ δὲ ἤδη διωρισμένοι παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Ἀθηνῶν θεωροῦνται διωρισμένοι καὶ παρὰ τοῖς ἐν Πειραιεὶ Δικαστηρίοις, χωρὶς ἐντεῦθεν ν' ἀποκλείωνται οἱ ἤδη παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικείοις καὶ τῷ Πταισματοδικεῖῳ Πειραιῶς ἀσχοῦντες δικολάβοι οἱ ὑποκείμενοι ὡς τοιοῦτοι εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος.

2. Οἱ ἐν Πειραιεὶ κατοικοῦντες δικηγόροι θεωροῦνται κατοικοῦντες ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

3. Οὐδεμίᾳ παρέκτασις προθεσμίων λόγῳ ἀπουσάσεως χωρεῖ μετὰ τοῦ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Νόμος ΓΧΚΓ' 10)25 Μαρτίου 1910.—Περί τέλους ἐπιτηδεύματος τῶν δικηγόρων.

1. Οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν διωρισμένοι δικηγόροι δὲν ὑπάγονται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1910 καὶ ἐφεξῆς εἰς τὸν κατὰ τὸν νόμον ΓΡΜΒ' τῆς 9 Ἰουλίου 1906 ἐπιβαλλόμενον φόρον ἐπιτηδεύματος, ἀντ' αὐτοῦ δ' ἐπιβάλλεται τέλος, καταβαλλόμενον ὑπὸ τῶν δικηγόρων ταύτων δι' ἐπικολλήσεως εἰδικοῦ κινητοῦ ἐνσήμου τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν ἐν ἔθρῳ 2 ἀναφερομένων δικαστικῶν ἐγγράφων καὶ πράξεων. — Ἡ κατασκευὴ, ὁ τύπος, ὁ τρόπος τῆς ἐπικολλήσεως, τὰ ἐγγράφα, ἐφ' ὧν αὕτη γενήσεται, καὶ αἱ δικασταί τοῦ ἐνσήμου, τὰ περιεχόμενα ἐμβλήματα, τὰ διχρητικά σημεῖα καὶ χρώματα καὶ αἱ κλάσεις αὐτοῦ κατὰ τιμὴν κανονισθῇσονται διὰ Β. Διαταγμάτων, ὡς καὶ τὰ τῆς πωλήσεως καὶ διχχειρίσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀρχῶν.

2. Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τέλος ὀρίζεται ὡς ἐξῆς: — α') Διὰ πᾶσαν παράστασιν πρὸς συζήτησιν πολιτικῆς ὑποθέσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς δραχ. 5, τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν εἰς δραχ. 2, τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν εἰς δραχ. 1 καὶ τῶν Εἰρηνοδικείων Ἀθηνῶν εἰς λεπτά 0,50. — β') Διὰ πᾶσαν παράστασιν πρὸς ἐκδικασιν ποινικῆς ὑποθέσεως,

ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς δραχ. 5, τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐφεταίου, Κακουργιοδικείου καὶ Ἀναθεωρητικοῦ Στρατοδικείου εἰς δραχ. 5, τοῦ Πλημμελειοδικείου, Στρατοδικείου καὶ Ναυτοδικείου εἰς δραχ. 1 καὶ τοῦ Πταισματοδικείου Ἀθηνῶν λεπτὰ 20—γ'). Διὰ πᾶσαν παράστασιν πρὸς συζήτησιν ἀγωγῆς ἐξώσεως ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν δραχ. 1 καὶ τοῦ Εἰρηνοδίκου Ἀθηνῶν λεπτὰ 0,50.—δ'). Διὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις προέδρων τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν δραχ. 1, διὰ πᾶσαν αἴτησιν πρὸς τοὺς εἰσηγητὰς δικαστὰς παντὸς δικαστηρίου, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον αὐτῶν ἐφ' ἅπαξ δραχ. 1, λογιζομένης ἐνιαίας τῆς ἐκθέσεως ἐφ' ὅσα σδ' ἴποτε συνεδριάσεις καὶ ἂν ἤθελε παρκαταθῇ.—ε'). Διὰ πᾶσαν παράστασιν πρὸς σύνταξιν ἐκθέσεως ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Εἰρηνοδικῶν καὶ τοῦ Γραμματέως οἰουδ' ἴποτε πολυμελοῦς πολιτικοῦ δικαστηρίου λεπ. 0,50.—Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενον τέλος, ἐλαττούμενον κατὰ τὸ ἥμισυ, ἐπιτρέπεται νὰ ἐφκρμόζῃται καὶ εἰς τοὺς δικηγόρους τοὺς διωρισμένους παρὰ τοῖς λοιποῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Δικαστηρίοις, ὡς καὶ εἰς τοὺς δικολάβους, ἐὰν τοῦτο ἤθελε προταθῇ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δικηγορικοῦ Συλλόγου καὶ ἐγκριθῇ διὰ Β. Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ἰπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης.—Ἀπαλλάσσονται τοῦ τέλους αἱ πράξεις αἱ διαδικαστικαὶ ἐν πολιτικαῖς δίκαις ἀπηλλαγμέναις τοῦ τέλους χαρτοσήμου.

3. Τὸ ἐνσημον ἐπικολლᾶται 1) διὰ τὰς παραστάσεις ἐνώπιον πάντων τῶν δικαστηρίων εἰς πολιτικὴν ὑπόθεσιν ἐπὶ τῆς πρώτης σελίδος τοῦ πρώτου φύλλου τῶν προτάσεων τῶν παρισταμένων διαδίκων μερῶν· 2) διὰ τὰς παραστάσεις ἐπὶ ἀγωγῶν ἐξώσεως ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου τῆς κάτωθι τῆς ἀγωγῆς πράξεως τοῦ Προέδρου, ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου παρὰ τῶν παρισταμένων διαδίκων μερῶν· 3) διὰ τὰς παραστάσεις ἐνώπιον τῶν Προέδρων ἐπὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀναφορᾷ παρὰ τοῦ αἰτοῦντος· 4) διὰ τὰς πρὸς τοὺς εἰσηγητὰς δικαστὰς αἰτήσεις, ἐπ' αὐτῆς ταύτης τῆς αἰτήσεως παρὰ τοῦ αἰτοῦντος, διὰ δὲ τὰς ἐνώπιον αὐτῶν, τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τῶν Γραμματέων παραστάσεις ἐπὶ τοῦ πρώτου φύλλου τῆς ἐκθέσεως παρὰ τῶν παρισταμένων μερῶν, καὶ 5)

διὰ τὰς παραστάσεις ενώπιον πάντων τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἐπὶ εἰδικοῦ βιβλίου τῶν ἐκδικαζομένων κατ' ἀντιμωλίαν ὑποθέσεων παρὰ τοῦ κατηγορουμένου, πολιτικῶς ἐνάγοντος ἢ ιδιώτου κατηγοροῦ. — Τὸ βιβλίον τοῦτο τηρεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Πταισματοδίκου, περιέχει δὲ ἰδίᾳ στήλας διὰ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ ὀνοματεπωνύμου τοῦ κατηγορουμένου, τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἢ ιδιώτου κατηγοροῦ καὶ διὰ τὴν ἐπικύλλησιν τῶν ἐνσήμων.

4. Ἡ διαγραφὴ τοῦ ἐνσήμου ἐν μέν ταῖς περιπτώσεσι 1 — 4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου γίνεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πληρεξουσίου ἢ διαδίκου καὶ τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ Γραμματέως, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Προέδρου ἢ Πταισματοδίκου καὶ τοῦ συμπράττοντος γραμματέως.

5. Ὁ ἄνευ συμπράξεως δικηγόρου ενώπιον πολιτικοῦ Δικαστηρίου παριστάμενος δι' ἑαυτὸν ἢ ὡς πληρεξούσιος ἄλλου ὑπόκειται εἰς τὸ ἐν ἄρθρῳ 2 ὀριζόμενον τέλος. — Ἀπαλλάσσεται τῆς καταβολῆς τοῦ οἰκείου τέλους ὁ δικηγόρος ὁ διοριζόμενος ἐξ ἐπαγγέλματος πρὸς ὑπεράσπισιν ποινικῆς ὑποθέσεως. — Ἐπὶ πολλῶν διαδίκων μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως ὁμοδικούντων καὶ συμπαρισταμένων δι' ἐνὸς πληρεξουσίου τὸ τέλος πληρῶνεται ἐφ' ἅπαξ. — Δικηγόρος μετερχόμενος καὶ ἕτερον ἐπιτηδεύμα ἐκ τῶν εἰς φόρον ὑποκειμένων κατὰ τοὺς κειμένους νόμους περὶ ἐπιτηδευμάτων, δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς καταβολῆς τοῦ φόρου τοῦ ἐπιτηδεύματος τούτου. — Ἐξαίρουνται τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον καταβαλλομένου τέλους δι' ἐπικολήσεως ἐνσήμου οἱ παρὰ τοῖς ἐν Ἑπτανήσῃ δικαστηρίοις δικηγόροι διὰ πᾶσαν ενώπιον αὐτῶν παράστασιν, ὑπόκεινται ὅμως εἰς τὸν γενικὸν φόρον εἰσοδήματος κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 6.

6. Τὸ ἐκ τῆς ἐνασκήσεως τοῦ Δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος εἰσοδήμα τῶν δικηγόρων ὑπολογίζεται πρὸς εὐρεσιν τοῦ κατὰ τὸν νόμον ΓΤΗΓ' τῆς 24 Ὀκτωβρίου 1909 φορολογητέου γενικοῦ ἐτήσιου εἰσοδήματος, ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνει τὰς 20,000 δραχμῶν.

7. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐδάφ. δ' τοῦ νόμου ΓΤΙΖ' (3317) τῆς 23 Δεβρίου περὶ Δικηγορικῶν Συλλόγων εἰσφορά τῶν Δικηγόρων ὑπὲρ τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων αὐτῶν, δὲν δύναται

ται νὰ ἦναι ἀνωτέρα τῶν δρχ. 25 κατ' ἔτος διὰ τοὺς παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Ἀθηνῶν διωρισμένους δικηγόρους καὶ τῶν δρχ. 15 διὰ τοὺς ἐνώπιον τῶν λοιπῶν Πρωτοδικείων τοῦ Κράτους, κατὰ τὰ διὰ Β. Διατάγματος εἰδικώτερον ὀρισθησόμενα. — Εἰς τοὺς δικηγορικοὺς Συλλόγους ἀποδίδεται πρὸς ἐπὶ τὸ δέκατον τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένου ἐνσήμου εἰσπράξεων, ἕκαστος δὲ ἐπαρχιακὸς Ταμίης ἀποστέλλει κατὰ τριμηνίαν διὰ γραμματίου τὸ δέκατον τοῦτο εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ δικηγορικοῦ Συλλόγου, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τριμηνίας.

8. Οἱ καθυστερούμενοι φόροι ἐπιτηδεύματος τῶν δικηγόρων πασῶν τῶν μέχρι καὶ τῆς τοῦ 1908 χρήσεων ἐνοποιούμενοι καταβάλλονται εἰς πέντε ἴσας ἐτησίας δόσεις, ὧν ἑκάστη εἶνε πληρωτέα μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους ἄνευ προσθέτων τελῶν καὶ τόκου ὑπερμερείας. Πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ὑπόκειται ἑκάστη ληξιπρόθεσμος δόσις εἰς πρόσθετα τέλη 10 ο/ο καὶ τόκον ὑπερμερείας 8 ο/ο. Ἐκάστη δόσις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἦναι κατωτέρα τῶν 25 δραχμῶν. — Ὁ φόρος τῆς χρήσεως 1909 ἐπιτρέπεται νὰ καταβληθῇ μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1910 ἄνευ προσθέτων τελῶν καὶ τόκου ὑπερμερείας. — Ἐπιτρέπεται ἡ ἐντὸς τοῦ ἔτους 1910 καταβολὴ πασῶν ὁμοῦ τῶν δόσεων ἐπὶ ἐκπτώσει 20 ο/ο ἐπ' αὐτῶν ἐφ' ὅσον αὗται ὑπερβαίνουν τὰς 100 δραχμάς.

9. Ἡ παράλειψις τῆς κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις καταβολῆς τοῦ ἀναλόγου ἐνσήμου καθιστᾷ ἀπαράδεκτον τὴν παραλαβὴν τοῦ οἰκείου δικογράφου, ὡς καὶ τὴν παράστασιν τοῦ εἰς καταβολὴν ὑποχρέου. — Οἱ Πρόεδροι, οἱ Εἰρηνοδίκαι, οἱ Πταισματοδίκαι, οἱ εἰσηγηταὶ καὶ γραμματεῖς πάντων τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων ὑπόκεινται, α') εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν δραχμῶν 50—200 ἂν συντάξωσι δικαστικὴν πράξιν ἢ δεχθῶσι παράστασιν ἄνευ τῆς καταβολῆς τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὀριζομένου φόρου δι' ἐνσήμου· β') δραχμῶν 10—50 ἂν παραλείψωσι τὴν διαγραφὴν ἐπικεκολλημένου ἐνσήμου. — Οἱ Εἰσαγγελεῖς παντὸς δικαστηρίου κατὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις ἢ καὶ ἐκτάκτως βεβαιούσι τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις καὶ διώκουσι ταύτας κατὰ τὰς ἰσχυοῦσας πειθαρχικὰς διατάξεις τοῦ Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ. — Ἡ καθυστέρησις

τῆς πληρωμῆς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος νόμου εἰσφοράς δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ χρηθῇ ὡς ἀναξιοπρεπῆς ἢ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ δικηγόρου, κολαζομένη ὑπὸ τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων κατὰ τὰ ἄρθρα 23 κ. ἐ. τοῦ Νόμου ΓΤΙΖ' τοῦ 1908.

10. Οἱ δικηγόροι δι' οὓς ἐφκροσθήσεται τὸ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον τέλος ἐπιτηδεύματος ἀπαλλάσσονται τῆς κατὰ τὸν ΓΡΜΒ' νόμον τοῦ 1906 ὑποχρεώσεως πρὸς δήλωσιν ἐπιτηδεύματος διὰ τὸ ἔτος 1910, ἀπαλλάσσονται δὲ ἐπίσης καὶ τῆς κατὰ τὸν αὐτὸν νόμον πληρωμῆς τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος διὰ τὸ μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου χρονικὸν διάστημα τοῦ 1910. Οἱ δὲ δικηγόροι, δι' οὓς δὲν θέλει ἐφκροσθῇ τὸ κατὰ τὸν παρόντα νόμον τέλος ἐπιτηδεύματος, ὑπόκεινται εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ΓΡΜΒ' Νόμου τοῦ 1906 περὶ φόρου ἐπιτηδευμάτων, ὑποχρεούμενοι εἰς δήλωσιν ἐπιτηδεύματος διὰ τὸ ἔτος 1910 ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

11. Διὰ Β. Διατάγματος κανονισθήσονται τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου τούτου.

12. Ὁ παρὼν Νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Β. Δ. 16)25 Μαρτίου 1910. Περὶ προσωρινῆς χρήσεως γραμματοσήμου ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ΓΧΚΓ' Νόμου τοῦ 1910 ἐπικολλωμένου ἐπὶ δικηγορικῶν ἐγγράφων καὶ πράξεων εἰδικοῦ κινητοῦ ἐνσήμου εἰς καταβολὴν τοῦ τέλους ἐπιτηδεύματος τῶν δικηγόρων.

1. Μέχρι τῆς κατασκευῆς καὶ κυκλοφορίας τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 § α' τοῦ νόμου ΓΧΚΓ' (ὑπ' ἀριθ. 3623) τῆς 10 Μαρτίου 1910 εἰδικοῦ κινητοῦ ἐνσήμου, ὅπερ ἐπικολλάται ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀναφερομένων δικαστικῶν ἐγγράφων καὶ πράξεων, εἰς καταβολὴν τοῦ τέλους ἐπιτηδεύματος τῶν δικηγόρων, ἐπιτρέπεται ἵνα γένηται χρῆσις γραμματοσήμου ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου καὶ ἰσχύοντος τύπου καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων κλάσεων αὐτοῦ κατὰ τιμὴν. — Εἰς τὸ γραμματοσήμον τοῦτο θέλει γίνεαι ἐν τῷ Ἑθνικῷ Σφραγιστηρίῳ ἐπισήμανσις εἰδικὴ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ καὶ ὀριζοντίως διὰ μελανῶν κεφαλαίων ἐντύπων γραμμάτων παριστάντων τὴν λέξιν: ΘΕΜΙΣ. — ἐντρίκη Βιβλιοθήκη Βεροῦ

2. Τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον χρησιμοποιοῦ-
 ῦμενου γραμματοσήμου ὀρίζονται αἱ ἐξῆς κλάσεις κατὰ τι-
 μὴν 1) τῶν 5 δραχμῶν, 2) τῶν 2 δραχ., 3) τῆς 1 δραχ., 4)
 τῶν 0,50 τῆς δραχμῆς, 5) τῶν 0,25 τῆς δραχμῆς, 6) τῶν
 0,20 τῆς δραχμῆς, 7) τῶν 0,10 τῆς δραχμῆς, 8) τῶν 0,05
 τῆς δραχμῆς.

3. Ὁ Ταμίας τοῦ Σφραγιστοῦ χάρτου ἐκ τοῦ παρ' αὐτοῦ
 ὑπάρχοντος ἀποθέματος τοῦ γραμματοσήμου ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ
 2 ἀναφερομένων κλάσεων θέλει παραδώσει εἰς τὸ Ἐθνικὸν
 Σφραγιστήριον πρὸς ἐπισήμανσιν κατὰ τὴν 6 § τοῦ ἄρθρου 1
 τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἐπὶ τῇ βάσει τακτικῆς ἀποδεί-
 ξεως, τὸν ὑπὸ εἰδικῆς ἐγγράφου ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν
 Οἰκονομικῶν ὀρισθησόμενον ἀριθμὸν γραμματοσήμων καὶ θέλει
 οὕτω πιστωθῇ ἐν τῷ οἰκείῳ βιβλίῳ ἀποθήκης αὐτοῦ μὲ τὴν
 γενησομένην ἐξαγωγήν. — Μετὰ τὴν κατὰ τὴν 6' § τοῦ ἄρθρου
 1 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐπισήμανσιν, ὁ Ταμίας τοῦ
 Σφραγιστοῦ χάρτου θέλει παραλάβει ἐπὶ ἀποδείξει ἐκ τοῦ
 Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου τὸ ἐν λόγῳ γραμματόσημον καὶ θέλει
 τηρῆσαι ἴδιον βιβλίον ἀποθήκης α' Ἐνσήμου τέλους ἐπιτηδευ-
 ματος δικηγόρων», χρεούμενος ἐν αὐτῷ μὲ πᾶσαν εἰσαγωγήν
 εἰς τὴν ἀποθήκην του καὶ πιστούμενος μὲ πᾶσαν ἐξαγωγήν.

4. Κατὰ τὰ λοιπὰ διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἐν λόγῳ ἐν-
 σήμου ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν τὰ περὶ διαχείρισεως τοῦ
 χαρτοσήμου ἐκπαιδευτικῶν τελῶν κεκκονισμένα.

Σημείωσις. Διὰ Β. Δ. 31 Μαρτίου 1910 ἐνεκρίθη ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ
 νόμου περὶ τέλους ἐπιτηδευματος τῶν δικηγόρων εἰς τοὺς δικηγόρους
 τῆς περιφέρειας τῶν Πρωτοδικείων Πατρῶν, Καλαμῶν καὶ Κυπαρι-
 σίας καὶ τοὺς δικολάβους Πατρῶν καὶ Καλαμῶν.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΚΟΠΑΙ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ
ΕΜΜΙΣΘΩΝ ΠΑΡΕΔΡΩΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νόμος 19 Μαρτίου 1882. Περί εἰσαγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας εἰς τὰς ἄρτι προσαρτηθείσας Θεσσαλικὰς καὶ Ἠπειρωτικὰς ἐπαρχίας.

10. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. Διατάγματος σύστασις Εἰρηνοδικείων καὶ Πρωτοδικείων, κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, καὶ ἐνὸς Ἐφετείου ἐν ταῖς ἄρτι προσαρτηθείσαις εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἐπαρχίαις, ὡς καὶ ἡ ὑπαγωγὴ Πρωτοδικείου, συσταθεσομένου ἐν αὐταῖς, εἰς Ἐφετεῖον ἐκ τῶν ἤδη ὑφισταμένων. Ὁ ἀριθμὸς, αἱ ἑδραὶ, ἡ περιφέρεια καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν δικαστηρίων τούτων ὁρισθήσονται διὰ Β. Διαταγμάτων. — Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸν διορισμὸν τῶν δικαστικῶν γραφῶν καὶ υπογραμματοῦν, δὲν ἐφαρμόζονται ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς εἰσαγομένης νομοθεσίας, ἀλλ' ἰσχύει ἡ διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 123 τοῦ Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ. — Ἡ περὶ τῶν προσόντων καὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν παρθερῶν παρὰ τοῖς ἐφετείοις καὶ τοῖς πρωτοδικείοις διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ νόμου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων δὲν ἐφαρμόζεται ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς εἰσαγομένης νομοθεσίας, ἀλλ' ἰσχύουσι κατὰ τοῦτο αἱ διατάξεις τῶν ἐδῶκων 1 καὶ 2 τοῦ ἁρθροῦ 10 τοῦ Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ. — Διὰ τὸν διορισμὸν δικηγόρου παρὰ τῷ συσταθεσομένῳ ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις ἐφετείῳ, κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς εἰσαγομένης νομοθεσίας, δὲν προαπαιτεῖται ἡ γνωμοδότησις τοῦ πρωτοδικείου, περὶ ἣς ὀρίζει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, οὔτε διὰ τὴν σύστασιν συμβολαιογραφείου ἡ ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 167 τοῦ Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ ἀπαιτουμένη γνωμοδότησις τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. — Ὡσαύτως διὰ τὸν διορισμὸν κλητῆρων ἐν ταῖς δικαστηρίαις τῶν νέων ἐπαρχιῶν δὲν ἀπαιτεῖται κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα ἡ ὑπὸ τῶν ἁρθρῶν 1 καὶ 9 τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουνίου ΥΜΔ νόμου ὁριζομένη γνωμοδότησις τοῦ συμβουλίου τῶν πρωτοδικῶν.

11. Μέχρις οὗ κατασχεθῇ ἐφικτὸς ὁ κκαρτερισμὸς καταλόγου ἐνόρκων ἐν τοῖς νέαις νομοῖς, τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν κκαουριοδικῶν ἀδικήματα ἐκδικάζονται τὰ

μὲν τοῦ νομοῦ Ἄρτης ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας κακουργιοδικῶν, τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐφετείου. Πρὸς τοῦτο δὲ παρὰπέμπονται μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὀριστικοῦ βουλευμάτος αἱ σχετικαὶ δικυγραφαὶ πρὸς τοὺς ἀρμοδίους εἰσαγγελεῖς τῶν Ἐφετῶν.

12. Μέχρι τοῦ ὀριστικοῦ τῶν δῆμων σχηματισμοῦ τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν καὶ τῶν μεταγραφῶν τηρηθήσονται κατὰ περιφερείας Εἰρηνοδικείων. Τὰ δὲ καθήκοντα τοῦ δημοσίου κτηγούρου, πλὴν τοῦ εἰσαγγελέως, θέλει ἐκπληροῖ καὶ ὁ ἐν τῇ ἔδρᾳ πταισματοδικεῖου ἀστυνόμος, ὑπαστυνόμος ἢ βοηθός· ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων ἐν τῇ ἔδρᾳ ταύτῃ οἱ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν ἀνήκει τὸ πταισματοδικεῖον.—Τὰ ὑπὸ τῶν πταισματοδικείων καταγινωσκόμενα πρόστιμα εἰσπράττονται μέχρι τοῦ ὀριστικοῦ κατάρτισμοῦ τῶν δῆμων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, τὰ δὲ λοιπὰ δικαιώματα, τὰ ὀριζόμενα ἐν τῇ ἀρθρῷ 14 τοῦ νόμου περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, εἰσπράττονται ὑπὲρ τῶν δῆμων.

13. Πᾶσαι αἱ ἐν ταῖς νέαις Ἐπαρχίαις ἐκκρεμεῖς διαφοραὶ ὑπάγονται εἰς τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς εἰσαγομένης νομοθεσίας συσταθισόμενα ἀρμοδία δικαστήρια.

14. Τὰ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1881 μέχρι σήμερον ἐκδοθέντα περὶ τῶν νέων χωρῶν νομοθετικὰ βασιλικά διατάγματα καὶ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐκδοθέντα εἰσὶν ἐξ ὑπαρχῆς ἀκυρὰ. Πᾶσαι δὲ αἱ ἀπὸ τῆς προσαρτήσεως μέχρι τῆς ἰσχύος τῆς ἐν τῷ λοιπῷ βασιλείῳ κειμένης νομοθεσίας ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἢ ἄλλαι πράξεις, δικαστικὸν φέρουσαι τύπον, λαμβάνουσι κύρος ὅπως ἀπηγγέλθησαν. Ὡσαύτως κυροῦνται πᾶσα πρᾶξις, δημόσιον φέρουσα τύπον, ἀφορῶσα εἰς ἰδιώτην, ἐκτὸς διορισμοῦ εἰς δημοσίαν θέσιν· ἀλλ' οἱ διορισθέντες εἰς δικαστικὰς θέσεις διατηροῦσιν ἅπερ πρὸ τοῦ διορισμοῦ ἐκέκτηντο προσόντα προαγωγῆς.

Νόμος ἸΑΝΕ' 22 Ἰουνίου 1882. Περὶ εἰρηνοδικείων καὶ εἰδικῶν Πταισματοδικείων.

1-3 *

* Τὰ ἀρθρα 1-3 κατηργήθησαν ὑπὸ Νόμων ΒΦΠΗ' καὶ ΓΦΞΒ'.

4. Οἱ εἰδικοί Πταισματοδίκαι θέλουσι δικάζει τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν, τῇ ὀριζομένῃ διὰ τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ Πταισματοδικείου Β. Διατάγματος, πραττόμενα πταίσματα. Πᾶσαι δὲ αἱ περὶ Εἰρηνοδικείων κείμεναι διατάξεις, αἱ μὴ ἀναγόμεναι εἰς μόνην τὴν ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν δικαιοδοσίαν αὐτῶν, ἰσχύουσι καὶ περὶ τῶν εἰδικῶν Πταισματοδικείων. — Οἱ Πταισματοδίκαι εἰσὶν ἰδίως καὶ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι, κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. — Ἡ δικαιοδοσία εἰδικοῦ Πταισματοδικείου δύναται νὰ ἐκτείνηται εἰς περιφερείας πλειόνων τοῦ ἐνὸς εἰρηνοδικείου. Δύναται δὲ ὁ εἰδικὸς Πταισματοδίκης νὰ μεταβαίνει καὶ συνεδριάξῃ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν πταισμάτων εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὑπαγομένων δήμων κατὰ περιόδους, ὀριζομένης ὑπὸ τοῦ παρὰ Πρωτοδικῆς Εἰσαγγελέως διὰ κανονισμοῦ, κοινοποιουμένου καὶ πρὸς τοὺς Δημοσίους Κατηγόρους.

5. Τὸν εἰδικὸν Πταισματοδίκην ἀναπληροῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ Πταισματοδικείου. — Ὅπως διορισθῇ τις γραμματεὺς εἰδικοῦ Πταισματοδικείου, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὰ προσόντα τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ νὰ διετέλεσε γραμματεὺς Εἰρηνοδικείου ἢ ὑπογραμματεὺς πολυμελοῦς Δικαστηρίου ἐπὶ πενταετίαν τοῦλάχιστον. — Οἱ γραμματεῖς τῶν εἰδικῶν Πταισματοδικείων ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1875 περὶ ἐντοπίων ὑπαλλήλων ΦΜ' νόμου.

6. Ὁ μισθὸς τῶν εἰδικῶν Πταισματοδικῶν ὀρίζεται (τῶν τῆς Α' τάξεως εἰς δραχμὰς 180 κατὰ μῆνα· τῶν τῆς Β' τάξεως εἰς δραχμὰς 150, καὶ τῶν τῆς Γ' τάξεως εἰς δραχμὰς 130· τῶν δὲ γραμματέων, τῶν μὲν τῆς Α' τάξεως, εἰς δραχμὰς 120 κατὰ μῆνα· τῶν τῆς δευτέρας, εἰς δραχμὰς 100, καὶ τῶν τῆς Γ' εἰς δραχμὰς 80.)* — Ἡ διὰ γραφικὴν ὕλην ἐπιχορήγησις ὀρίζεται εἰς δραχμὰς εἴκοσι κατὰ μῆνα. — Τὸ ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος τοῦ εἰδικοῦ Πταισματοδικείου ἐπιβαρύνει τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ δήμους, ἡ δὲ μίσθωσις αὐτοῦ γίνεται ὑπὸ τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου, εἰς ὃν ἐδρεύει τὸ Πταισματοδικεῖον, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ Ἐπαρχου, ὅστις ὀρίζει καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐνοικίου ἀναλο-

* Ἐτροποποιήθη ὑπὸ Νόμου ΒΦΠΗ' ἀρθρ. 5.

γίαν ἐκάστου δήμου. — Παρ' ἐκάστῳ εἰδικῷ Πταισματοδικεῖῳ διορίζεται εἰς ἑμισθοῦς ὑπογραμματεῖς, κατὰ τὸ ἄρθρον 123 τοῦ Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ, ἔχων τὰ προσόντα καὶ τὸν βαθμὸν ὑπογραμματέως Εἰρηνοδικεῖου. Ἐπιτρέπεται δὲ καὶ ἡ πρόσληψις ἀμειψῶν ὑπογραμματεῶν, ἐχόντων ταῦτά προσόντα καὶ τὸν αὐτὸν βαθμὸν. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπογραμματέως παρεχει δικαίωμα διορισμοῦ εἰς θέσιν γραμματέως Εἰρηνοδικεῖου, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. — Ὁ μισθὸς τοῦ ὑπογραμματέως ὀρίζεται ἐν μὲν τοῖς Πταισματοδικείοις Α' τάξεως εἰς δρ. 70 κατὰ μῆνα, ἐν τοῖς Πταισματοδικείοις Β' τάξεως εἰς δραχμὰς 60, καὶ ἐν τοῖς Πταισματοδικείοις Γ' τάξεως εἰς δραχμὰς 50.

2. * Μετάθεσις Εἰρηνοδίκου, ἡ εἰδικῷ Πταισματοδίκῳ ἐπιτρέπεται μόνον κατ' Ἀβγουστον ἐκάστου ἔτους ἐξαιρουμένων τῶν ἀκολουθῶν περιπτώσεων' α') ἂν κενωθῇ θέσις ὅτε ἡ πλήρωσις αὐτῆς ἐπιτρέπεται καὶ διὰ προαγωγῆς ἢ διὰ μεταθέσεως ἐνὸς μόνου Εἰρηνοδίκου ἢ εἰδικῷ Πταισματοδίκῳ, β') ἂν δύο Εἰρηνοδίκαι ἢ εἰδικοὶ Πταισματοδίκαι ζητήσουν ἀμοιβαίαν μετάθεσιν δι' ἐγγράφου αἰτήσεως, γνωμοδοτήσωσι δὲ ὑπὲρ τῆς αἰτήσεως οἱ ἀρμοδιοὶ παρὰ πρωτοδικτικῆς εἰσχυγελείας, γ') ἂν ὑποβληθῇ ἡ περὶ τῆς μετάθεσεως πρότασις τοῦ ἀρμοδίου παρὰ Πρωτοδικτικῆς εἰσχυγελείας ὑποστηριζομένη καὶ ὑπὸ τοῦ παρ' ἐφέταις Εἰσχυγελείας, ὅτε πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς προτεινομένης μετάθεσεως ἐπιτρέπεται ἡ μετάθεσις ἐνὸς μόνου ἐκ τῶν ἄλλων ἰσοβάθμων Εἰρηνοδικῶν ἢ εἰδικῶν Πταισματοδικῶν. Μετάθεσις Εἰρηνοδίκου εἰς θέσιν εἰδικῷ Πταισματοδίκῳ ἢ εἰδικῷ Πταισματοδίκῳ εἰς θέσιν Εἰρηνοδίκου ἐπιτρέπεται μόνον α') τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τὸ μετακτιθεμένου, ἢ β') τῇ προτάσῃ τοῦ ἀρμοδίου παρὰ Πρωτοδικτικῆς Εἰσχυγελείας, ὑποστηριζομένη καὶ ὑπὸ τοῦ παρ' ἐφέταις Εἰσχυγελείας. — Ὑποβιβασμὸς δὲ διὰ μεταθέσεως ἀπὸ Εἰρηνοδικεῖου ἢ εἰδικῷ Πταισματοδικεῖου ἀνωτέρας τάξεως εἰς κατωτέρας ἐπιτρέπεται μόνον

* Τὸ ἄρθρον 7 δημοσιεύεται ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ Νόμου ΑΦΝΕ' 30 Ἰουνίου [22 Ἰουλίου] 1887 περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1882 ΑΝΕ' νόμου περὶ εἰρηνοδικεῶν καὶ εἰδικῶν πταισματοδικεῶν. Ἐτροποποιήθη δὲ ὑπὸ Νόμου ΓΥΛΖ' 30 Νοεμβρίου 1909.

τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ μετατιθεμένου ἢ τῇ γνωμοδοτήσῃ τοῦ ἀρμοδίου συμβουλίου τῶν Πρωτοδικῶν περὶ τοῦ ὑποβιβασμοῦ, προκαλουμένη ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως. — Ἐντὺς ἑτους ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας μακροτέρας τοῦ μηνὸς εἰς Εἰρηνοδικὴν ἢ εἰς εἰδικὸν Πταισματοδικὴν ἢ εἰς γραμματέα Εἰρηνοδικείου ἢ εἰδικὸν Πταισματοδικείου, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως ἀσθενείας μαρτυρουμένης δι' ἐνόρκου, ἐνώπιον Εἰρηνοδίκου βεβαιώσεως δύο ἰατρῶν, ὅτε ἡ ἄδεια δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ μέχρι τριῶν μηνῶν. — Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δικαστικοὺς τούτους λειτουργοὺς νὰ ἀπόσχῃσι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων των ἐπὶ τῇ προσκλήσει ἢ τῇ παραγγελίᾳ τοῦ Ὑπουργείου ἢ Εἰσαγγελέως τοῦ νὰ παραμένωσιν εἰς τόπον, ἔνθα δὲν ἐκτελοῦσιν ὑπηρεσίαν, ἐπιβληθεῖσαν αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ νόμου.

8. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου 1849 νόμου ἐφαρμόζεται μόνον ὡς πρὸς τοὺς συμβολαιογράφοντας Εἰρηνοδικας Β' τάξεως.

9. Ὁ ἀπὸ 27 Μαΐου 1857 γμ' νόμος καὶ πᾶσαι αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

Νόμος ἈΣΜΕ' 26 Ἰουλίου 1885. Περὶ καταργήσεως εἰδικῶν πταισματοδικείων.

1. Τὰ διὰ τῶν ἀπὸ 24 Φεβρ. καὶ 18 Μαρτίου 1884 Β. Διαταγμάτων συσταθέντα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἈΝΕ' νόμου εἰδικὰ πταισματοδικεῖα Βάλτου, Ἀργους, Κορίνθου, Πατρῶν καὶ Πύργου καταργοῦνται. — Διὰ Β. Δ. δύναται νὰ καταργηθῶσιν ἐπίσης δεκατρία εἰρηνοδικεῖα, ὑπαγομένης τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν εἰς τὴν περιφέρειαν ἄλλων Εἰρηνοδικείων.

2. Ἡ δικαιοδοσία τῶν καταργουμένων εἰδικῶν Πταισματοδικείων Βάλτου, Ἀργους, Πατρῶν καὶ Πύργου θέλει ὑπάγεσθαι εἰς τὴν τῶν ὁμωνύμων Εἰρηνοδικείων, ὡς καὶ πρὸ τῆς συστάσεως αὐτῶν, ἡ δὲ τοῦ Πταισματοδικείου Κορίνθου, ὡς μὲν ἀφορᾷ εἰς τοὺς δήμους Κορίνθου, Περαιχώρας καὶ Κλειωνῶν, θέλει ὑπάγεσθαι εἰς τὴν τοῦ Εἰρηνοδικείου Κορίνθου, ὡς δ' ἀφορᾷ τὸν δῆμον Σοληγείας εἰς τὴν τοῦ ὁμωνύμου Εἰρηνοδικείου.

3. Μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυ-

θερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, πᾶσαι αἱ ἐνώπιον τῶν καταργουμένων εἰδικῶν Πταισματοδικείων ἐκρεμεῖς δίκαι ἐπὶ πταίσμασι καὶ αἱ παρὰ τοῖς πταισματοδικείοις ἀνγκυρῆσαι δικογραφίαι, μεταβιβάζονται εἰς τὰ οἰκεία κατὰ τὰ ἀνωτέρω Εἰρηνοδικεῖα. — Ἡ ἡμέρα ἀφ' ἧς θεωρηθῇσονται καταργημένα τὰ εἰρηνοδικεῖα, θέλει ὁρισθῇ διὰ τῶν περὶ καταργήσεως αὐτῶν Β.σ. Διαταγμάτων.

4. Τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καταργούμενα Πταισματοδικεῖα, ὡς καὶ τὰ καταργηθησόμενα Εἰρηνοδικεῖα, δύνανται νὰ καυσταθῶσι κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀρθρῶν 2 καὶ 3 τοῦ εἰρημένου **ANET** νόμου, ὅστις ἰσχύει καθ' ὅσον δὲν τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος.

Β. Διάταγμα 8 Δεκεμβρίου 1837. Περί διαιρέσεως τῶν πρωτοδικείων εἰς 2 τμήματα.

1. Τὰ πρωτοδικεῖα, εἴτε ὡς πολιτικά, εἴτε ὡς ποινικά δικαστήρια, δύνανται, ὡς αἰεὶ ἢ χρεῖα τὸ καλέσῃ, νὰ διαιρεθῶσι εἰς 2 τμήματα.

2. Ὁ τρόπος τῆς διαιρέσεως τῶν τμημάτων θέλει ὀρίζεσθαι διὰ κανονισμοῦ, συντασσομένου παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ διαιρουμένου δικαστηρίου καὶ ἐπικυρουμένου παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας.

Νόμος ΓΥΝΣΤ' 27 Νοεμβρίου [7 Δεκεμβρίου] 1909. Περί καταργήσεως Δικαστηρίων τινῶν τοῦ Κράτους.

1-3. *

4. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τῷ Ἀρ. Πάγῳ δικαστῶν πλὴν τοῦ Προέδρου καὶ Ἀντιπροέδρου ὀρίζεται εἰς δέκα καὶ τρεῖς. Πᾶσα κενουμένη θέσις Ἀρεοπαγίτου δὲν πληροῦται ἐφ' ὅσον δὲν ἐξαντληθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν πλεοναζόντων.

5-6. *

Νόμος ΓΦΕΒ' (ὕπ' ἀριθ. 3562) 13/18 Φεβρουαρίου 1910. Περί καταργήσεως Εἰρηνοδικείων τινῶν.

1. Ὁ νόμος ΓΥΝΣ' (3456) τῆς 7 Δεκεμβρίου 1909 καταργεῖται, ἀκυρουμένων πασῶν τῶν συνεπειᾶν τοῦ νόμου τούτου.

* Τὰ ἀρθρα 1-3 καὶ 5-6 Νόμου ΓΥΝΣΤ' καταργήθησαν ὑπὸ Νόμου ΓΦΕΒ'.

του καὶ τοῦ νόμου ΔΝΕ' τῆς 22 'Ιουνίου 1882 ἐκδοθεῖσων ἀποφάσεων καὶ γνωμοδοτήσεων τῶν Δικαστικῶν Συμβουλίων, ἐκτὸς τοῦ ἄρθρου 4, ὅπερ διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ καταργήσῃ διὰ Β. Δικτάγματος, τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἐπομένου ἄρθρου καὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου :

1) Μέχρι 15 ἐκ τῶν ὕφισταμένων καὶ λειτουργούντων Πταισματοδικείων.

2) Μέχρι 40 ἐκ τῶν ὕφισταμένων καὶ λειτουργούντων Εἰρηνοδικείων.

3) Ἐν ἐκ τῶν Εἰρηνοδικείων Πατρῶν, Τριπόλεως, Πειραιῶς καὶ Ἀργους.

Παρελθούσης τῆς ἄνω προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 4.

3. Διατηροῦνται, μὴ ἐπιτρεπομένης καταργήσεως :

1) Τὰ Εἰρηνοδικεῖα τὰ συσταθέντα μέχρι τῆς 1 'Ιανουαρίου 1883, τὰ ἐκδόντα κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν κατὰ μέσον ὅρον κατ' ἔτος ἀποφάσεις πολιτικὰς τοῦλάχιστον ἑκατόν.

2) Τὰ εἰρηνοδικεῖα τὰ συσταθέντα μετὰ τὴν 1 'Ιανουαρίου 1883 τὰ ἐκδόντα κατὰ μέσον ὅρον τῆς τελευταίας πενταετίας τοῦλάχιστον ἑκατόν τριάκοντα ἀποφάσεις πολιτικὰς κατ' ἔτος.

3) Τὰ Εἰρηνοδικεῖα, ὧν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποφάσεων, πολιτικῶν τε καὶ ποινικῶν, κατ' ἔτος εἶνε τοῦλάχιστον 400.

4) Τὸ ὕφιστάμενον Εἰρηνοδικεῖον ἐν ἐκάστῃ νήσῳ, καὶ ἐν αἷς νήσοις ὑπάρχουσι πλείονερὰ τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν, προτιμωμένου τοῦ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ.

5) Τὰ Πταισματοδικεῖα τὰ ἔχοντα ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν τοῦλάχιστον τρεῖς δήμους.

6) Τὸ Εἰρηνοδικεῖον Βουλγαρελίου.

4. Ἡ σύστασις ἢ κατάργησις Εἰρηνοδικείου ἢ Πταισματοδικείου καὶ ἡ μεταβολὴ ἑδρας γίνεται διὰ νόμου. Διὰ Β. δὲ Δικτάγματος μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου ἐν ὁλομείᾳ ἐπιτρέπεται :

1) Ἡ ἐπέκτασις ἢ ὁ περιορισμός τῆς περιφερείας τῶν Εἰρηνοδικείων ἢ Πταισματοδικείων.

2) Ἡ προαγωγή ἢ ὁ ὑπαβιβασμός τοῦ βαθμοῦ τῶν Εἰρηνοδικείων.

3) Ὁ ὁρισμός ὡς μονίμου ἔδρας διὰ τὰ ἔχοντα δύο ἔδρας Εἰρηνοδικεῖα εἴτε τῆς μιᾶς τῶν ἐδρῶν εἴτε ἄλλου τόπου οἰουδήποτε.

4) Ὁ ὁρισμός καὶ ἄλλης ἔδρας διὰ τὰ ἔχοντα μίαν μόνον ἔδραν Εἰρηνοδικεῖα.

Ἐξαιρετικῶς διαρκούσης τῆς προθεσμίας τῶν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, δύνανται νὰ ἐνεργηθῶσι μόνον διὰ Β. Διατάγματος τὰ ἀνωτέρω 1 - 4 καθὼς καὶ ἡ μεταβολὴ ἔδρας Εἰρηνοδικείου ἢ Πταισματοδικείου ἐν περιπτώσει συγχωνεύσεως ἕνεκα καταργήσεως.

5. Ἐν τῷ Διατάγματι τῆς καταργήσεως ὀρίζεται τὸ Εἰρηνοδικεῖον εἰς ὃ ὑπαχθῆσεται ἕκαστος δῆμος τῆς περιφερείας τοῦ καταργουμένου καὶ ὁ χρόνος τῆς μεταβιβάσεως τῶν ἐνώπιον τοῦ καταργουμένου ὑπαρχουσῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων, εἰ δὲ τὸ Εἰρηνοδικεῖον ἢ τὰ Εἰρηνοδικεῖα ἢ τὰ Πταισματοδικεῖα, τὰ ὁποῖα θὰ δικάζωσι τὰς πταισματικὰς ὑποθέσεις τῶν καταργηθησομένων Πταισματοδικείων.

6. * Τηρουμένων τῶν μέχρι τοῦδε διατεταγμένων, δύναται διὰ Β. Διατάγματος νὰ ὀρισθῇ, ὅπως Εἰρηνοδικεῖον τι καθ' ὀρισμένους χρονικὰς περιόδους μεταβαίνει καὶ συνεδριάζῃ εἰς ἄλλον ἐκτὸς τῆς μονίμου ἔδρας τόπον, πρωτεύουσαν ὅμως δῆμου, πρὸς ἐκδίκασιν ποινικῶν ἢ καὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ δήμου τούτου. Ἡ συνεδρίασις γίνεται ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ ἢ ἐν οἰκίᾳ ὑπὸ τοῦ δήμου χορηγουμένη. Τὰ ἐξόδα μεταβάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ Γραμματέως πληρώνονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, τῶν καταστάσεων θεωρουμένων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως. Οὐδέποτε δὲ τὰ ἐξόδα ταῦτα δύνανται νὰ εἶνε δι' ἀμφοτέρους ἀνώτερα τῶν 30 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

* Τὸ ἄρθρον 6 δημοσιεύεται ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ Νόμου ΓΧΞΒ' (ὑπαρ. 2662) 24 (26) Μαρτίου 1910 περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου ΓΦΞΒ' τῆς 13 Φεβρουαρίου 1910.

7. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ νόμου ΓΥΛΖ' τῆς 30 Νοεμβρίου 1909 Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον θέλει προτείνει δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεώς του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐκείνους ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ Εἰρηνοδικῶν, Πταισματοδικῶν καὶ Γραμματέων Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων, οὓς θεωρεῖ ὅτι πρέπει ν' ἀπολυθῶσιν ὡς ἀποδεδειγμένως ἀνεπαρκεῖς ἢ ἀνίκανοι, ἢ ὡς ἐπιδείξαντες διαγωγὴν ἀσυμβίβαστον ἢ ἔχοντες πειθαρχικὰς ποινὰς μὴ ἐπιτρεπούσας τὴν παραμονὴν των ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ.

Ἡ ἐκθεσις αὕτη εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν, ὀφείλοντα νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπόλυσιν.

Ἐὰν μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἀνωτέρω ὑπάρχωσιν ὑπεράριθμοι, ἀπολύονται μέχρι τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ ἐξ αὐτῶν πρῶτον οἱ συμπληρώσαντες τὰ ἔτη τῆς συντάξεώς των καὶ κατόπιν οἱ νεώτεροι κατὰ διορισμόν.

Οἱ ἀπολυθέντες ὡς ὑπεράριθμοι διορίζονται κατὰ προτίμησιν καὶ κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος εἰς τὰς κενωθησομένας θέσεις.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται διὰ Β. Διατάγματος, τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ καὶ ἀνευ ἄλλης γνωμοδοτήσεως, 1) ἡ ἐναλλάξ μετὰθεσις Εἰρηνοδίκου ἢ Πταισματοδίκου ἢ τῶν Γραμματέων τῶν Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων, 2) ἡ τοποθέτησις τῶν Εἰρηνοδικῶν, Πταισματοδικῶν καὶ Γραμματέων τῶν Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων.

8. Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 τοῦ νόμου ΑΝΕ' τῆς 22 Ἰουνίου 1882, καθὼς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον.

9. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Β. Διάταγμα 12 Μαΐου 1904. Περί συστάσεως δευτέρου εἰρηνοδικείου ἐν τῷ δήμῳ Πειραιῶς Α' τάξεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Εἰρηνοδικεῖον βορείου πλευρᾶς Πειραιῶς» ἰδρύνοντος ἐν τῇ πόλει Πειραιῶς.

Συνιστῶμεν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ ἐν τῇ Δήμῳ Πειραιῶς δευτέρον Εἰρηνοδικεῖον Α' τάξεως

ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Εἰρηνοδικεῖον βορείου πλευρᾶς Πειραιῶς», ἐδρεῦον ἐν τῇ πόλει Πειραιῶς.

Ἡ δικαιοδοσία τοῦ εἰρηνοδικείου τούτου περιλαμβάνει ἀπάσας τὰς συνοικίας τὰς κειμένας πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ τῆς κατ' ἐξακολουθήσιν τῆς αὐτῆς ὁδοῦ παρχίας Τσελέπη, τὴν συνοικίαν Τσερατσίνου καὶ τὸ Νέον Φάληρον.

Ὅριζομεν ἡμέραν ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ εἰρηνοδικείου τούτου τὴν 10 Ἰουνίου ε. ε. ἀπὸ τῆς ὁποίας τὸ ἤδη ἐν Πειραιῇ ὑφιστάμενον εἰρηνοδικεῖον λαμβάνει τὴν ἐπωνυμίαν: «Εἰρηνοδικεῖον Νοτίου πλευρᾶς Πειραιῶς», περιοριζομένης τῆς δικαιοδοσίας του εἰς τὰ ὑπολειπόμενα μέρη τοῦ δήμου Πειραιῶς.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας μεταδιβάζονται εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τῆς βορείου πλευρᾶς Πειραιῶς ἅπασαι αἱ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ὑπαγόμεναι ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τοῦ μέχρι τοῦδε Εἰρηνοδίκου Πειραιῶς ὑποθέσεις, πλὴν τῶν συζητηθεισῶν αἵτινες μεταδιβάζονται μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως.

Νόμος ΠΠΑ' 517 Ἰουλίου 1851. Περὶ δικαστικῶν διακοπῶν.

1. Τὰ πρωτοδικεῖα, τὰ ἐφετεῖα καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος διακόπτουν τὰς ἐργασίας των καθ' ἑκάστον ἔτος ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου μέχρι τῆς πρώτης Σεπτεμβρίου. Αἱ ἐμπορικαὶ ὁμοίαι κατεπίγουσαι καὶ αἱ ποινικαὶ ὑποθέσεις ἐξακολουθοῦν νὰ δικάζωνται καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν.

2. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλουν διαμένει εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν εἰς ἑκάστον τῶν πρωτοδικείων τῶν εἰς ὀλιγώτερα τῶν τριῶν τμημάτων διηρημένων καὶ τῶν μὴ διηρημένων ποσῶς εἰς τμήματα τοῦλάχιστον τρεῖς, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ τοῦλάχιστον τέσσαρες δικασταί, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀνακριτῶν. Εἰς ἑκάστον δὲ τῶν ἐφετειῶν τοῦλάχιστον τρεῖς καὶ εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον τοῦλάχιστον τέσσαρες δικασταί· αἱ δικασταὶ οὗτοι θέλουν συγκροτεῖ ἰδιαίτερον τῶν διακοπῶν τμήμα, συμπληρούμενον πρὸς κατάρτισιν τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ ἀπὸ τοῦς νομίμους ἀναπληρωτάς.

3. Τὰ περὶ σχηματισμοῦ, τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν τμημάτων τῶν διακοπῶν θέλουν κανονίζεσθαι ἐκάπτοτε διὰ Β. Διαταγμάτων. — Οἱ συνεπεῖς τῶν διακοπῶν ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἐδρας τῶν δικαστῶν ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὸν πρόεδρον ἢ τὸν ἀναπληρωτὴν του, τὸν τρόπον τῆς διαμονῆς των.

4. Ἐὰν ἐνεκα κωλύματος ἢ ἐξαίρεσέως τινος τῶν μελῶν τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν δὲν ὑπάρχῃ ὁ κατὰ νόμον ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν δικαστῶν, προσκαλοῦνται παρὰ τοῦ προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρουμένου αὐτὸν ἀδιακρίτως τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου.

5. Ἐξαίρουνται τῶν διακοπῶν τὰ εἰδικὰ ἐμπορικὰ τμήματα, οἱ ἀνακριταί, οἱ εἰσαγγελεῖς, καὶ οἱ ἀντεισαγγελεῖς.

6. Ὡς κατεπεΐγουσαι ὑποθέσεις, δικαστέαι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν, θεωροῦνται ὅσαι δὲν δύνανται νὰ ἀναβληθῶσιν ἄνευ πιθανῆς βλάβης τῶν συμφερόντων τῶν δικαίων, κηρυχθῶσι δὲ ὡς τοιαῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν ἐν συμβουλίῳ· ὡς πρὸς δὲ τὴν διεξαγωγὴν τῶν τοιούτων αἰτήσεων ἐφαρμόζονται αἱ περὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ προέδρου διαδικασίας διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων δὲν συγχωροῦνται τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς, τῆς ἐφέσεως καὶ τῆς ἀναίρεσέως. Τὸ δικαστήριον ὅμως δύναται, ἀντιρρήσεως γενομένης, νὰ τὴν ἀνακαλέσῃ, ἂν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς οὐσίας ἤθελε φανῇ, ὅτι κακῶς ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐχαρκτηρίσθη ὡς κατεπεΐγουσα. — Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐν περιπτώσει παραδοχῆς τῆς ἐναστάσεως τοῦ ἐναγομένου δὲν συγχωρεῖται τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως ἢ ἀναίρεσέως.

7. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν ἀναστελλονται αἱ πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων προθεσμίαι ὡς πρὸς τὰς μὴ ὑπαγομένους εἰς τὸ τμήμα τῶν διακοπῶν ὑποθέσεις, ἐξακολουθεῖ ὅμως ἡ ἡδὴ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν διακοπῶν ἀρχαμένη ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἢ τῶν εἰσηγητῶν διεξαγωγὴ ἀποδείξεων. Μόνον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀπὸδείξις τις κινδυνεύει νὰ ματαιωθῇ ἐκ τῆς ἀναβολῆς δύναται νὰ διεξαχθῇ, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ τμήματος τῶν διακο-

πῶν, διατάσσουσιν τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποδείξεως ὥς κατεπεύγουσαν.

ΑΠ. 22 (1857). Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 τοῦ νόμου τῶν δικοπῶν ἀναστέλλονται κατὰ τὸ διάστημα τῶν δικοπῶν αἱ πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων τεταγμέναι προθεσμίαι οὐχὶ καὶ αἱ πρὸς χρῆσιν ἐνδίκων μέσων, ὥς καὶ ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ὀρθῶς ἀπεφάνηται διότι μόνον εἰς τὰς πρώτας εἶναι ἀναγκαῖα ἡ σύμπραξις τοῦ δικαστηρίου, ἢ τοῦ παρ' αὐτοῦ ὑποκαθισταμένου δικαστοῦ, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὴν χρῆσιν ἐνδίκου τινὸς μέσου.

8. Ἡ ἐν ταῖς γραφεύσις ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δικοπῶν θέλει κανονισθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἐν συμβουλίῳ.

Νόμος ΓΣΞ' 26 Μαρτίου [3 Ἀπριλίου] 1908. Περὶ ὑπαγωγῆς τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πρωτοδικείου Λαμίας καὶ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν.

Νόμος ΑΦΝΔ' 30 Ἰουν. [22] Ἰουλ. 1887. Περὶ ὁρίσμου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαστῶν παρὰ τοῖς Ἐφετείοις καὶ τοῖς Πρωτοδικείοις.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφετῶν καὶ τῶν πρωτοδικῶν παρ' ἐκάστῳ δικαστηρίῳ ὀρίζεται τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Αὐγούστου κατὰ διετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς πρώτης Αὐγούστου 1887, διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ ὀριζομένου ὀλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφετῶν καὶ τῶν πρωτοδικῶν. — Καὶ ἐντὸς τῆς διετίας δύναται νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφετῶν ἢ τῶν πρωτοδικῶν δικαστηρίου τινὸς καὶ νὰ αὐξηθῇ ἐτέρου, διὰ Βασιλικῆς ὡσάυτως Διατάγματος, ἂν ὑποβληθῶσι, προκειμένου μὲν περὶ πρωτοδικείων, σύμφωνοι γνωμοδοτήσεις τῶν εἰσαγγελέων τῶν ἐφετῶν, εἰς ὧν τὴν περιφέρειαν ὑπάγονται τὰ πρωτοδικεῖα παρ' οἷς γενήσεται ἢ τε προσθήκη καὶ ἢ ἐλάττωσις, προκειμένου δὲ περὶ ἐφετείων γνωμοδοτήσεις τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ ΕΜΜΙΣΘΩΝ ΠΑΡΕΔΡΩΝ*

Πρόγραμμα τῶν θεμάτων τοῦ διαγωνισμοῦ διὰ τὴν θέσιν ἐπιμύθου Παρέδρου καὶ Ἀντεισαγγελέως παρὰ Πρωτοδικαίς.

- 1 Πηγαι τοῦ δικαίου.
- 2 Ἑρμηνεία τῶν κανόνων τοῦ δικαίου.
- 3 Χρονικὰ ὅρια τῆς ἰσχύος τῶν κανόνων τοῦ δικαίου.
- 4 Τοπικὰ ὅρια τῆς ἰσχύος τῶν κανόνων τοῦ δικαίου τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν προσωπικὴν κατάστασιν καὶ τὰς οἰκογενειακὰς σχέσεις.
- 5 Τοπικὰ ὅρια τῆς ἰσχύος τῶν κανόνων τοῦ ἐμπραγμάτου, ἐνοχικοῦ καὶ κληρονομικοῦ δικαίου.
- 6 Φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα.
- 7 Διάφορα εἶδη τῶν δικαιωμάτων. Ἀξιώσεις.
- 8 Δικαιοπραξίαι καὶ προαπαιτούμενα αὐτῶν.
- 9 Δήλωσις τῆς βουλῆσεως δι' ἄλλων.
- 10 Ἐπιρροή τῆς πλάνης καὶ τοῦ δόλου ἐπὶ τῶν δικαιοπραξιῶν.
- 11 Πλάνη περὶ τὰ αἰτία τῆς θελήσεως. Φόβος. Βία.
- 12 Περὶ ἀκύρων καὶ ἀκυρωσίμων δικαιοπραξιῶν.
- 13 Αἱρέσεις καὶ διάφορα εἶδη αὐτῶν.
- 14 Νομικὴ κατάστασις ἡρτημένης τῆς αἱρέσεως.
- 15 Αἱρέσεις ἐπὶ διατάξεων τελευταίας βουλῆσεως.
- 16 Πότε αἱ αἱρέσεις δεόν νὰ θεωρηθῶσι πληρωθεῖσαι.
- 17 Προθεσμίαι καὶ προϋπόθεσις.
- 18 Παραγραφή τῶν αξιώσεων.
- 19 Ἐπίδρασις τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης ἐπὶ τῆς ἐννόμου σχέσεως.
- 20 Ἐνστασις δεδικασμένου.
- 21 Ἐννοιαί, ἀντικείμενον, κτήσις καὶ ἀπώλεια τῆς νομῆς.
- 22 Κτήσις τῆς νομῆς δι' ἀντιπροσώπου καὶ ἀπώλεια αὐτῆς.
- 23 Προστασία τῆς νομῆς.
- 24 Παράγωγοι τρόποι τῆς κτήσεως τῆς κυριότητος.
- 25 Πρωτότυποι τρόποι τῆς κτήσεως τῆς κυριότητος ἐκτὸς τῆς χρησικτησίας.
- 26 Χρησικτησία.
- 27 Διεκδικητικὴ ἀγωγή.
- 28 Πουβλικιανὴ ἀγωγή.
- 29 Προσωπικαὶ δουλεῖαι.
- 30 Πραγματικαὶ δουλεῖαι.
- 31 Ἐμφύτευσις καὶ ἐπιφάνεια.
- 32 Ἐμπράγματος ἀσφάλεια.
- 33 Διαιρετὴ καὶ ἀδιαίρετος ἐνοχή.

* Ἐδημοσιεύθησαν ἐν Ἑφημερίδι Κυβερνήσεως ἔτος 1910 φύλλον 58.

- 34 Διαζευκτική ἐνοχὴ καὶ κατὰ γένος ὁρισμένη.
- 35 Παροχὴ τοῦ διαφέροντος.
- 36 Παροχὴ ἀδύνατος.
- 37 Χρόνος τῆς παροχῆς καὶ ὑπερῆμερία.
- 38 Ἀντιφώνησις ἰδίου χρέους καὶ ποινικὴ ρήτρα.
- 39 Φυσικαὶ ἐνοχαί.
- 40 Συνενοχὴ.
- 41 Ἐπὶ δλόκληρον ἐνοχὴ.
- 42 Σύμβασις.
- 43 Προϋπόθεσις τῆς ἰσχύος τῶν συμβάσεων.
- 44 Εἶδη τῶν συμβάσεων.
- 45 Ἐκχώρησις.
- 46 Ἐκπλήρωσις καὶ ὑπερῆμερία τοῦ δανειστοῦ
- 47 Συμψηφισμός.
- 48 Ἀνανέωσις.
- 49 Ἀφεςις.
- 50 Ἐννοιαὶ τῆς δωρεᾶς καὶ ὑποχρεώσεις.
- 51 Ἰδιάζοντες κανόνες τῆς δωρεᾶς καὶ διάφορα εἶδη αὐτῆς.
- 52 Τόκος.
- 53 Δάνειον χρησιδάνειον καὶ κατὰ παράκλησιν δόσις.
- 54 Παρακαταθήκη (κοινὴ καὶ ἀνώμαλος) καὶ ἐνέχυρον.
- 55 Σύμβασις διατιμῆσεως καὶ εὐθύνη τῶν ναυκλήρων, πανδοχέων καὶ κτηνοδόγων.
- 56 Ἀντικείμενον τῆς ἀγοραπωλησίας καὶ εὐθύνη τοῦ πωλητοῦ ἐνεκὸν τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ πράγματος.
- 57 Ἐκνίκησις.
- 58 Ὁ κίνδυνος τοῦ πράγματος ὁρᾷ τὸν ἀγοραστήν, καὶ περὶ τῆς ἀγορᾶς ἐπὶ δοκιμῇ.
- 59 Μίσθωσις.
- 60 Ἐντολή.
- 61 Ἑταιρεία.
- 62 Ἀναγνώρισις καὶ συμβιβασμός.
- 63 Ἀπαίτησις ἄνευ αἰτίας.
- 64 Ἀπαίτησις ἀχρεωστικῆς.
- 65 Ἀπαίτησις ἐνεκεν μὴ παρακολουθησάσης αἰτίας.
- 66 Διοίκησις ἀλλοτρίων.
- 67 Δόλος, κλοπή.
- 68 Ἀκουίλιος νόμος καὶ βλάβη δι' ἄλλων προσώπων καὶ ζώων.
- 69 Παυλιανὴ ἀγωγή.
- 70 Ἐγγύησις.
- 71 Οὐελλεϊάνειον δόγμα.
- 72 Actiones adjectitiae qualitatis.
- 73 Γάμος.
- 74 Προίξ.
- 75 Τύχη τῆς προίκος λυθέντος τοῦ γάμου.

- 76 Ἐἶδη προικός καὶ ἐναλλαγὴ αὐτῆς.
 77 Ἀντικείμενον τῆς προικός καὶ τρόπος συστάσεως αὐτῆς.
 78 Αἱ καλούμεναι ποινὰ τοῦ διαζυγίου.
 79 Ἐπιτροπεία.
 80 Κλήσις ἐκ τοῦ νόμου (διαδοχὴ ἐξ ἀδιαθέτου).
 81 Κλήσις ἐκ διαθήκης. Ἡ κληρονομικὴ ἐγκατάστασις καὶ προϋπόθεσις τοῦ κύρους αὐτῆς.
 82 Περιεχόμενον τῆς κληρονομικῆς ἐγκαταστάσεως.
 83 Ὑποκατάστασις.
 84 Τυπικὸν δίκαιον τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων.
 85 Οὐσιαστικὸν δίκαιον τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων.
 86 Μικτὸν δίκαιον τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων.
 87 Σχέσις τῆς Νεαρᾶς 115 πρὸς τὰ ἀρχαιότερα δίκαια τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων.
 88 Κτῆσις καὶ ἀποπρήσις τῆς κληρονομίας.
 89 Κτῆσις τῆς κληρονομίας ὑπὸ ἄλλων ἢ τοῦ κληρονόμου.
 90 Ἐπὶ κληρονομίας, δικαίωμα τῆς προσαυξήσεως.
 91 Νομικὴ τοῦ κληρονόμου σχέσις, ἰδίᾳ δὲ σχέσις αὐτοῦ πρὸς τοὺς δανειστάς.
 92 Νομικὴ σχέσις μεταξὺ συγκληρονόμων.
 93 Ἀξίωσις περὶ κλήρου.
 94 Τὰ ἐκ τῆς κληροδοσίας πρόσωπα καὶ τύπος τῆς συστάσεως αὐτῆς.
 95 Φαλκίδιος νόμος.
 96 Περὶ τῶν κατὰ μέρος κληροδοσιῶν ἰδίως.
 97 Ἡ κληροδοσία καθ' ἑαυτὴν (προαπαιτούμενα τοῦ κύρους, περιεχόμενα τῆς κληροδοσίας καὶ παρεπόμενοι ὅρισμοί).
 98 Προκληροδότημα.
 99 Κληρονομικὴ κληροδοσία (καθολικὴ καταπίστευσις).
 100 Ὡρεὰ αἰτίᾳ θανάτου.

Πρόγραμμα περιέχον ἑκατὸν θέματα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

- 1 Δικονομικοὶ νόμοι. Κατάταξις αὐτῶν εἰς τὸ δημόσιον ἢ εἰς τὸ ἰδιωτικὸν δίκαιον. Ἐκτασις αὐτῶν κατὰ χρόνον καὶ κατὰ τόπον.
- 2 Τὸ ἰσόδιον τῆς θέσεως τῶν δικαστῶν, καὶ κατὰ πόσον ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις δικαστηρίου πρὸς αἰῶνα πρὸς ἐκδίκασιν εἰδικῶς ὀρισμένων μόνον διαφορῶν. Εἰς ποίαν ἀρμοδιότητα ὑπάγονται αἱ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ διαφοραί;
- 3 Εἰσαγγελία. Ἀπέναντι τῶν δικαστηρίων ποῖα τὰ καθήκοντα αὐτῆς. Ὅποια ἡ πρὸς τοὺς ἀστικοὺς νόμους σχέσις τῆς Εἰσαγγελίας. Ὅποια ἡ σχέσις αὐτῆς πρὸς τοὺς ἰδιώτας. Ὅποιοι κανόνες κρατοῦσι περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς εἰσαγγελικῆς ὑπηρεσίας.
- 4 Καταρτισμὸς ἀποφάσεων τῶν Δικαστηρίων. Περὶ τί στροφεται ἡ λειτουργία τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου. Ὅποια ἡ ἐνέργεια τῶν δικηγόρων, καὶ ὅποια ἡ σχέσις αὐτῶν πρὸς τὸν πελάτην.

- 5 Ὅποια τὰ ὅρια τῆς ἐξουσίας τῶν συμβολαιογράφων, καὶ ὅποια τὰ ἔργα καὶ καθήκοντα αὐτῶν.
- 6 Ὅποια ἡ ἔκτασις τῆς ἐξουσίας τῶν κλητῆρων, καὶ ὅποια τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅποῖος ὁ τύπος καὶ ἡ δύναμις τῶν πράξεων τῶν κλητῆρων ;
- 7 Πόσοι βαθμοὶ δικαιοδοσίας ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν ; Ὅλοι αἱ ὑποθέσεις δύνανται νὰ διέλθωσι καὶ τοὺς δύο τούτους βαθμούς ; Ὁ Ἄρειος Πάγος τίνα ἀποστολὴν ἔχει ;
- 8 Καταφατικὴ σύγκρουσις καθηκόντων.
- 9 Ἀποφατικὴ σύγκρουσις.
- 10 Κανονισμὸς ἀρμοδιότητος.
- 11 Ἀρμοδιότης κατὰ παραπομπήν.
- 12 Χρόνος καὶ τόπος συνεδριάσεως τῶν δικαστηρίων. Πῶς γίνεται ἡ ἀναπλήρωσις ἀπολειπομένου τινὸς κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνεδριάσεως τῶν πρὸς σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου ἀπαιτουμένων προσώπων. Πᾶσα δίκη πῶς εἰσάγεται εἰς τὸ δικαστήριον ;
- 13 Δικαστικὴ δαπάνη καὶ προφυλάξεις κατὰ προπετιῶν κρισιολογιῶν. Δικαστικαὶ Διακοπαί.
- 14 Στοιχεῖα ἰδιωτικῆς διαφορᾶς. Αἱ προσβολαὶ ἰδιωτικῶν δικαίων ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἢ τῆς Κυβερνήσεως παραχθεῖσαι παρέχουσι δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ;
- 15 Πότε συγχωρεῖται ἡ ἔνωσις πολλῶν ἀγωγῶν ἐν τῷ αὐτῷ δικηγράφῳ.
- 16 Παραμπέμπουσά δίκη.
- 17 Σχέσις τῶν πολιτικῶν πρὸς τὰ ποινικὰ δικαστήρια.
- 18 Ἀποδοκίμασις πληρεξουσίου.
- 19 Ἀξιώματα δικονομικά. Καὶ πρῶτον τὸ ἀξίωμα τοῦ μὴ δικάζειν αὐτεπαγγέλτως.
- 20 Δεύτερον τὸ ἀξίωμα τοῦ ἄνευ ἐπικουρίας δικάζεσθαι εἰς τί συνίσταται ; Τὸ ἀξίωμα τοῦ μηδένα δικάζειν ἀνήκουστον ποίαν ἐννοίαν ἔχει ;
- 21 Ἀγωγή. Ὅποῖοι τὸ οὐσιῶδες τῆς ἀγωγῆς περιεχόμενον ; Ὅποιον τὸ ἐπουσιῶδες.
- 22 Προσπῆκλισις τρίτου ἐν τῇ δίκῃ.
- 23 Ἀνακοίνωσις τῆς δίκης εἰς τρίτον πρόσωπον.
- 24 Παρέμβασις τρίτου προσώπου αὐτοκλήτως.
- 25 Παράστασις ἐπὶ δικαστηρίου αὐτοπρόσωπος.
- 26 Παράστασις ἐπὶ δικαστηρίου διὰ πληρεξουσίου.
- 27 Τίνα εἰσὶ τὰ περὶ ἐπίδοσεων ὥρισμένα.
- 28 Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἀγωγῆς ὅποιας μεταβολὰς φέρει μεταξὺ τῶν δικῶν.
- 29 Ἀπολογία, ἀπάντησις.
- 30 Ἐνστάσις. Ὑπὸ τίνων κανόνων διέπονται αἱ ἐνστάσεις.
- 31 Ἐνστάσεις ἀναβλητικαί. Ἐνστάσεις ἀνατρεπτικαί. Τίνες εἰσὶν ἀναβλητικαὶ καὶ τίνες ἀνατρεπτικαί ;

- 32 Τίνα εἰσι τὰ διακρίνοντα τὰς ἀνακλητικὰς ἐνστάσεις τῶν ἀνατρεπτικῶν ;
- 33 Ἀνταγωγή καὶ ἀνταπολογητήριον.
- 34 Διαδικασία μέχρι τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζητήσεως.
- 35 Ἡ ἐγγράφη τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ πινάκιον τοῦ δικαστηρίου ὁποῖον ἀποτελεσμα ἐπιφέρει :
- 36 Διαδικασία ἐπ' ἀκροατηρίου. Διορθώσεις.
- 37 Ἀντιμωλία δίκη.
- 38 Ἀγόρευσις τοῦ Εἰσαγγελέως.
- 39 Ἑρμηνὴ δίκη.
- 40 Συνοπτικαὶ δίκαι τίνες εἰσιν ; καὶ κατὰ τί διαφέρουσι τῶν συνήθων.
- 41 Προσωρινὰ μέτρα ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου διατασσόμενα. Παραγγέλματα.
- 42 Πότε κινεῖται τὸ παράγγελμα πρὸς διατήρησιν τῆς νομῆς ;
- 43 Πότε τὸ πρὸς ἀνάκτησιν τῆς νομῆς ; Πότε τὸ περὶ παρακλήσεως ;
- 44 Κοινὰ τῶν παραγγελλμάτων τούτων.
- 45 Ἐμπορικαὶ δίκαι.
- 46 Πρόκλησις εἰς ἀγωγὴν καὶ εἶδη αὐτῆς.
- 47 Διαδικασία ἐπὶ προκλήσεως.
- 48 Ἐξαίρεσις δικαστῶν.
- 49 Διαδικασία ἐπ' ἀναφορᾷ. Εἰδικαὶ περιπτώσεις.
- 50 Ἀπαγόρευσις.
- 51 Χωρισμὸς κτημάτων.
- 52 Περὶ διαζυγίου.
- 53 Ἐκστασις ὑπαρχόντων.
- 54 Διαδικασία παρὰ τῷ Προέδρῳ τῶν Πρωτοδικῶν.
- 55 Δικαιοδοσία Εἰρηνοδικῶν καὶ διαδικασία παρ' αὐτοῖς.
- 56 Διαιτησία.
- 57 Διαιτητικὴ ἀπόφασις καὶ τὰ κατ' αὐτῆς ἐνδία μέσα.
- 58 Ἀποδείξεις. Κυρία ἀποδείξεις καὶ ἀνταποδείξεις.
- 59 Τελεῖα ἀποδείξεις καὶ ἀτελεῖς ἀποδείξεις.
- 60 Συντηρητικὴ ἀποδείξεις.
- 61 Ἀντικείμενον τῆς ἀποδείξεως.
- 62 Βᾶρος τῆς ἀποδείξεως.
- 63 Ἀποδεικτικὰ μέσα.
- 64 Ὁμολογία.
- 65 Δικαστικὴ ὁμολογία. Τίνα τὰ στοιχεῖα τοῦ κύρους αὐτῆς. Δύναμις ἀποδείξεως αὐτῆς. Ἀνάκλησις ὁμολογίας.
- 66 Ἐξώδικος ὁμολογία.
- 67 Ἀδιαίρετον τῆς ὁμολογίας.
- 68 Τεκμήρια.
- 69 Αὐτοψία, πραγματογνωμοσύνη.
- 70 Μάρτυρες. Περιορισμὸς τῆς μαρτυρικῆς ἀποδείξεως.
- 71 Ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως.
- 72 Ἀδυναμία ἐγγράφου ἀποδείξεως.

- 73 Ἰκανότης πρὸς διαμαρτυρίαν, καὶ ἐξαιρετέοι μάρτυρες.
- 74 Διεξαγωγή τῆς μαρτυρικῆς ἀποδείξεως.
- 75 Συζήτησις μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν μαρτυρικῶν ἀποδείξεων.
- 76 Ὁρκος καὶ κανόνες περὶ παντὸς ὅρκου κρατοῦντες.
- 77 Ὁρκος ἐπακτός.
- 78 Ἀναγκαῖος ὅρκος.
- 79 Ἐκτιμητικὸς ὅρκος.
- 80 Ἐγγραφα. Καταρτισμὸς τῶν δημοσίων ἐγγράφων.
- 81 Ἐγγραφα ἰδιωτικὰ καὶ καταρτισμὸς αὐτῶν.
- 82 Ἀποδεικτικὴ δύναμις τῶν ἐγγράφων.
- 83 Νομικὴ ἰσχὺς καὶ ἐνέργεια τοῦ περιεχομένου αὐτῶν.
- 84 Προσαγωγή ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου.
- 85 Προσαγωγή δημοσίου ἐγγράφου.
- 86 Ἐλεγχος τῶν ἀποδείξεων.
- 87 Ἀποδοκίμασις.
- 88 Παραίτησις.
- 89 Ἀποδοχή.
- 90 Ἐνδίκαια μέσα. Ἀνακοπή.
- 91 Ἐφῆσις. Διάδικοι κατ' αὐτήν. Ἐφῆσιμοι ἀποφάσεις.
- 92 Λόγοι ἐφέσεως. Προθεσμία καὶ ἀποτελέσματα αὐτῆς.
- 93 Ἀντέφεσις.
- 94 Διαδικασία ἐπὶ ἐφέσεως.
- 95 Ἀναψηλάφησις. Διάδικοι. Ὑποκείμεναι εἰς ἀναψηλάφησιν ἀποφάσεις. Λόγοι ἀναψηλάφσεως. Προθεσμία αὐτῆς.
- 96 Προδικασία ἐπὶ ἀναψηλάφσεως καὶ συζήτησις ἐπ' ἀκροατηρίου.
- 97 Ἀναίρεσις. Ὑποκείμεναι εἰς ἀναίρεσιν ἀποφάσεις. Ὁ λόγος ἀναίρεσεως καὶ ἀπόφασις τοῦ Ἀρείου Πάγου.
- 98 Ἀνακοπή τρίτου. Προσπαιτούμενα αὐτῆς. Διαδικασία καὶ ἀποφάσεις.
- 99 Κακοδικία.
- 100 Δεδικασμένον.

Πρόγραμμα περιέχον ἑκατὸν θέματα τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου.

- 1 Πότε ἡ ἀγορὰ εἶναι πρᾶξις ἐμπορικὴ;
- 2 Πότε ἡ πώλησις εἶναι ἐμπορικὴ;
- 3 Πότε δημόσιον θέαμα εἶναι πρᾶξις ἐμπορικὴ;
- 4 Ποία ἡ φύσις τῶν γραμματίων εἰς διαταγὴν;
- 5 Πότε δὲν εἶναι τις ἔμπορος ἀλλὰ χειρῶναξ;
- 6 Πῶς ὁ ἀνήλικος δύναται νὰ γίνῃ ἔμπορος;
- 7 Πῶς ἡ ἐγγαμος εἶναι ἔμπορος;
- 8 Πότε ἡ συναλλαγματικὴ θεωρεῖται ὡς ἀπλὴ ὑπόσχεσις διὰ τὴν γυναῖκα;
- 9 Ποία βιβλία πρέπει νὰ κρατῇ ὁ ἔμπορος;
- 10 Ποία ἡ ἀποδεικτικὴ δύναμις τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων βεροίας

- 11 Ποία ἡ διαφορὰ μεταξύ ὁμορρύθμου καὶ ἑτερορρύθμου Ἑταιρείας;
- 12 Ποία ἡ διαφορὰ μεταξύ μετοχικῆς Ἑταιρείας καὶ τῶν ἄλλων ἐμπορικῶν;
- 13 Πῶς συνιστῶνται αἱ ἐμπορικαὶ Ἑταιρείαι;
- 14 Τίνων Ἑταιρειῶν τὰ ἐταιρικά συμβόλαια δημοσιεύονται καὶ πῶς;
- 15 Τίνα τὰ ἀποτελέσματα τῆς μὴ δημοσιεύσεως τῶν ἐμπορικῶν Ἑταιρειῶν;
- 16 Περὶ τῆς πενταετοῦς παραγραφῆς προκειμένου περὶ Ἑταιρειῶν.
- 17 Ποία ἡ διαφορὰ μεταξύ τοῦ παραγγελιοδόχου ἐνεργοῦντος ἐν ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι, καὶ τοῦ ἐνεργοῦντος ἐν ὀνόματι τοῦ παραγγελέως;
- 18 Ποία τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τοῦ παραγγελιοδόχου;
- 19 Ποία τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τοῦ παραγγελέως;
- 20 Περὶ τοῦ προνομίου τοῦ παραγγελιοδόχου.
- 21 Πότε ἀποσθένονται ἡ κατὰ τοῦ ἀγωγιάτου ἀγωγή;
- 22 Ποία ἡ ὑπὲρ τοῦ ἀγωγιάτου παραγραφὴ;
- 23 Πῶς καταρτίζεται ἡ παραγγελία μεταξύ ἀπόντων;
- 24 Τίνα ἀπαιτοῦνται πρὸς ὑπαρξίν συναλλαγματικῆς;
- 25 Ποία ἀποτελέσματα ἔχουσιν αἱ ὑποβολαὶ τῶν διαφόρων ὄρων τῆς συναλλαγματικῆς;
- 26 Περὶ τῶν παρ' ἀνηλίκων μὴ ἐμπόρων ὑπογεγραμμένων συναλλαγματικῶν.
- 27 Περὶ συναλλαγματικῆς ἐκδοθείσης εἰς διαταγὴν τοῦ ἐκδότη.
- 28 Περὶ προβλέψεως.
- 29 Περὶ ἀποδοχῆς.
- 30 Περὶ τῆς κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχῆς.
- 31 Περὶ προθεσμίας καὶ λήξεως τῆς συναλλαγματικῆς.
- 32 Περὶ μεταβιβάσεως τῆς συναλλαγματικῆς δι' ἐκχωρήσεως καὶ ἄλλων τρόπων τοῦ αὐτοῦ δικαίου.
- 33 Περὶ ὑπισθογραφῆσεως.
- 34 Περὶ πληρωμῆς τῆς συναλλαγματικῆς.
- 35 Περὶ πληρωμῆς ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῆς συναλλαγματικῆς.
- 36 Περὶ τῆς κατὰ παρέμβασιν πληρωμῆς.
- 37 Περὶ δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων τοῦ κομιστοῦ τῆς συναλλαγματικῆς.
- 38 Περὶ διαμαρτυρικοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ τῆς συναλλαγματικῆς.
- 39 Περὶ ἐπισυναλλαγῆς.
- 40 Τίνες περὶ συναλλαγματικῆς κανόνες δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰ γράμματα εἰς διαταγὴν;
- 41 Περὶ παραγραφῆς τῶν συναλλαγματικῶν.
- 42 Περὶ τριτεγγυήσεως τῶν συναλλαγματικῶν.
- 43 Περὶ τῆς εὐθύνης τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίων.
- 44 Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ πλοιάρχου.
- 45 Περὶ ἀποζημιώσεως ἐν περιπτώσει συγχρούσεως πλοίων.
- 46 Περὶ ἀπαρδέκτου τῶν ἀγωγῶν κατὰ τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ἀσφαλιστῶν.

- 47 Τίνες δύνανται νὰ κηρυχθῶσιν εἰς πτώχευσιν ;
 48 Περὶ δηλώσεως τοῦ πτωχεύσαντος ὅτι ἔπαυσε τὰς πληρωμὰς του
 49 Περὶ τῆς ἀποφάσεως δι' ἣς κηρύττεται ἡ πτώχευσις.
 50 Πῶς ὀρίζεται ἡ ἡμέρα τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν ;
 51 Περὶ κρατήσεως τοῦ πτωχεύσαντος.
 52 Τίνες πράξεις τοῦ πτωχεύσαντος εἰσὶν ἄκυροι καὶ τίνες ἀκυ-
 ρώσιμοι ;
 53 Περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς διαχειρίσεως τοῦ πτωχεύσαντος.
 54 Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς πτωχεύσεως ἅτινα ἄρχονται ἀπὸ
 τῆς ἀποφάσεως περὶ κηρύξεως αὐτῆς.
 55 Ποῖα τὰ καθήκοντα τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς πτωχεύσεως ;
 56 Περὶ ἐπιθέσεως τῶν σφραγίδων ἐν τῇ πτωχεύσει.
 57 Ποῖα πράγματα ἐξαιρῶνται ἐκ τῆς σφραγίσεως κατὰ τὴν πτώ-
 χευσιν ;
 58 Πῶς καὶ τίνες διορίζονται προσωρινοὶ σύνδικοι καὶ ποῖα τὰ καθή-
 κοντα αὐτῶν ;
 59 Πῶς, πότε καὶ τίνες διορίζονται ὀριστικοὶ σύνδικοι τῆς πτω-
 χεύσεως ;
 60 Περὶ παρατίθεσως, παύσεως, προσθήκης καὶ ἀντικαταστάσεως τῶν
 συνδίκων.
 61 Περὶ ἀπογραφῆς ἐν τῇ πτωχεύσει.
 62 Περὶ πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων καὶ ἄλλων κινητῶν τῆς πτω-
 χεύσεως.
 63 Περὶ συμβιβασμοῦ τῶν δικῶν τῆς πτωχεύσεως.
 64 Περὶ εἰσπράξεως, φυλάξεως καὶ ἀναλήψεως τῶν χρημάτων τῆς
 πτωχεύσεως.
 65 Περὶ συντηρητικῶν μέτρων ἐν τῇ πτωχεύσει.
 66 Περὶ ἐξελέγξεως τῶν πιστώσεων ἐν τῇ πτωχεύσει.
 67 Περὶ ἐκδικάσεως τῶν κατὰ τὴν ἐξέλεγχιν τῶν πιστώσεων ἐν τῇ
 πτωχεύσει ἐγειρομένων ἀντιρρήσεων.
 68 Ποῖα τὰ ἀποτελέσματα τῆς μὴ ἐμπροθέσμου ἐμφανίσεως τῶν πι-
 στωτῶν τῆς πτωχεύσεως διὰ τὴν ἐξέλεγχιν τῶν πιστώσεων αὐτῶν ;
 69 Περὶ συγχλήσεως καὶ συνελεύσεως τῶν πιστωτῶν τῆς πτωχεύ-
 σεως ἵνα διασκηφῶσι περὶ συμβιβασμοῦ.
 70 Τίνες πιστῶται δύνανται νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν συμβιβασμὸν
 τῆς πτωχεύσεως ;
 71 Τίνες πιστῶται δύνανται νὰ ψηφίσωσι περὶ συμβιβασμοῦ τῆς
 πτωχεύσεως ;
 72 Πῶς καταρτίζεται ὁ συμβιβασμὸς τῆς πτωχεύσεως ;
 73 Πῶς γίνεται ὀριστικὸς ὁ συμβιβασμὸς τῆς πτωχεύσεως ;
 74 Πότε ἀπαγορεύεται ἡ ἀναβάλλεται ὁ συμβιβασμὸς τῆς πτω-
 χεύσεως ;
 75 Περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ ἐπὶ ἐγκαταλείψει περιουσίας.
 76 Περὶ ἀκυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ τῆς πτωχεύσεως.
 77 Περὶ διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ τῆς πτωχεύσεως.

- 78 Περί ἀκυρώσεως καὶ ἀκυρώσιος τῶν πράξεων τοῦ πτωχεύσαντος τῶν ἐνεργουμένων μεταξὺ τῆς ἐπικυρώσεως καὶ τῆς ἀκυρώσεως ἢ διαρρήξεως τοῦ συμβιβασμοῦ.
- 79 Περί ἐνώσεως τῶν δανειστῶν τῆς πτωχεύσεως.
- 80 Περί τῶν λογοδοσιῶν τῶν συνδίκων τῆς ἐνώσεως τῶν δανειστῶν τῆς πτωχεύσεως.
- 81 Περί τῆς παύσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως ἔνεκεν ἁλλείψεως ἐνεργητικῆς περιουσίας.
- 82 Περί συνοφειλετῶν καὶ ἐγγυητῶν τοῦ πτωχεύσαντος.
- 83 Περί τῶν ἐνεχυρούχων καὶ προνομιούχων δανειστῶν τῆς πτωχεύσεως.
- 84 Περί τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνυποθήκων πιστωτῶν τῆς πτωχεύσεως.
- 85 Περί τῶν ἐχόντων προνόμιον ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος.
- 86 Περί τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικὸς τοῦ πτωχεύσαντος.
- 87 Περί τῆς μεταξὺ τῶν πιστωτῶν τῆς πτωχεύσεως διανομῆς καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν κινήτων.
- 88 Περί τῆς πωλῆσεως τῶν ἀκινήτων τοῦ πτωχεύσαντος.
- 89 Περί διεκδικήσεως ἐν τῇ πτωχεύσει.
- 90 Περί ἐνδίκων μέσων κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ἐκδιδομένων ἀποφάσεων.
- 91 Περί ἀπλῆς χρεωκοπίας.
- 92 Περί δολίης χρεωκοπίας.
- 93 Περί ἀδικημάτων πραττομένων ἐν τῇ πτωχεύσει παρ' ἄλλων παρὰ τὸν πτωχεύσαντα.
- 94 Περί διοικήσεως τῆς περιουσίας ἐν περιπτώσει χρεωκοπίας.
- 95 Περί ἀποκαταστάσεως τοῦ πτωχεύσαντος κατὰ τὸ ἐμπορικὸν δίκαιον.
- 96 Περί τῶν ἀναδεχομένων τὴν μετακόμισιν παραγγελιοδόχων.
- 97 Τίνες εἶναι ἔμποροι;
- 98 Τίνα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐμπορικότητος τῶν πράξεων;
- 99 Τίνα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ιδιότητος τῶν ἐμπόρων;
- 100 Τίνες αἱ πηγαὶ τοῦ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος ἐμπορικοῦ δικαίου;

Πρόγραμμα περιέχον ἑκατὸν θέματα τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου.

- 1 Ἀνθρωποκτονία-Φόνος καὶ Ἀναίρεσις.
- 2 Φαρμακεία.
- 3 Παιδοκτονία καὶ ἀπόκρυψις τοκετοῦ.
- 4 Ἀμβλωσις.
- 5 Ἐκθεσις.
- 6 Τραύματα-Ἀρθρ. 307-320.
- 7 Παράνομος κατακράτησις-Ἀρπαγή.
- 8 Παράνομος βία καὶ ἀπειλή.
- 9 Ἀπαγωγή.
- 10 Ψευδὴς καταμήνυσις καὶ συκοφαντία.

- 11 Ἐξόδους τῆς τιμῆς.
- 12 Κλοπή.
- 13 Ὑπεξαίρεσις.
- 14 Ληστεία.
- 15 Ἐκδίασις.
- 16 Ἀπάτη.
- 17 Βλάβη ξένης ιδιοκτησίας.
- 18 Χρεωκοπία.
- 19 Πλαστογραφία-Ἑννοια-δημόσια ἔγγραφα.
- 20 » ιδιωτικά ἔγγραφα καὶ ἄλλαι περιπτώσεις.
- 21 Ἐπιτοκία, ψευδοκτία καὶ ψευδομαρτυρία.
- 22 Παραχάραξις καὶ κιβδηλεία.
- 23 Αἰμομιξία, Μοιχεία.
- 24 Διαμμία.
- 25 Ἐμπρησμός.
- 26 Μονομαχία.
- 27 Διατάραξις οἰκιακῆς εἰρήνης καὶ συγγενῆ ἀδικήματα.
- 28 Ἐσγάτη προδοσία.
- 29 Ἐξόδους τοῦ Βασιλέως καὶ σχετικὰ ἀδικήματα.
- 30 Στάσις.
- 31 Ἀντίστασις.
- 32 Ἐλευθέρωσις φυλακισμένου.
- 33 Βιασμός, ἄρθρ. 273.
- 34 Ἀποπλάνησις εἰς ἀσέλγειαν καὶ ἄρθρον 272.
- 35 Δωροδοκία.
- 36 Παράθεσις καθηκόντων ὑπαλλήλου, ἄρθρ. 461—466.
- 37 » » » » 467—475.
- 38 » » » » 482—488.
- 39 Περὶ πταισμάτων ἐν γένει καὶ ἰδίως περὶ ἀδικημάτων σχετικῶν πρὸς τὴν κατασκευὴν καὶ πώλησιν ἱατρικῶν.
- 40 Γενικοὶ ὅρισμοι καὶ βάσις τοῦ νόμου περὶ σημάτων.
- 41 Καταλογισμός καὶ ἄρθρ. 86 § 4, 89 καὶ 90.
- 42 Λόγοι ἀποκλείοντες τὴν καταλογισμὸν καὶ 87 Π. Ν.
- 43 Ὑπαιτιότης, Δόλος. Ἑννοια πράξεως.
- 44 Ὑπαιτιότης. Ἀμέλεια καὶ ἄρθρον Π. Ν. 30—302.
- 45 Πλάνη περὶ τὰ γεγονότα. Πλάνη περὶ τὸ δίκαιον καὶ ἄρθρα Π. Ν. 39—42.
- 46 Τετελεσμένον ἀδικημ. Διαίρεσις ἀδικημάτων, ἄρθρ. 2.
- 47 Ἑννοια ἀποπειράς.
- 48 Ποινὴ ἀποπειράς.
- 49 Ἑννοια συμμετοχῆς. Αὐτουργός.
- 50 Ἡθικὴ αὐτουργία καὶ ἄρθρον 48.
- 51 Συνέργεια.
- 52 Ἀρθρα Π. Ν. 74—80.
- 53 Σύστασις. Συμμορία.

- 54 Οἱ λόγοι οἱ ἀποκλείοντες τὸ παράνομον τῆς πράξεως. Καὶ ἄρθρ.
97—98.
- 55 Ἰδίως ἄμυνα.
- 56 Κατάστασις ἀνάγκης καὶ ἄρθρον 96.
- 57 Ἐγκλησις.
- 58 Λόγοι ἀποκλείοντες τὸ ἀξιόποινον. Ἄρθρον 113—116.
- 59 » » » » » 117—118.
- Χάρις καὶ ἄμνηστία.
- 60 Λόγοι ἀποκλείοντες τὸ ἀξιόποινον. Παραγραφή.
- 61 Διακοπὴ παραγραφῆς.
- 62 Ἐπιμέτρησις τῆς ποινῆς. Λόγοι ἐπιδρῶντες εἰς ταύτην. Ὑποτροπή.
- 63 Συρροή.
- 64 Κατ' ἐξακολούθησιν ἀδίκημα. Διαρκὴ καὶ στιγμιαῖα ἀδικήματα.
- 65 Ἑρμηνεῖα Ποιν. Νόμου καὶ ἄρθρ. 1 Ποιν. Νόμου. Ἰσχύς τῶν
Ποιν. Νόμ. κατὰ χρόνον.
- 66 Ἰσχύς τῶν Ποιν. Νόμ. κατὰ τόπον. Ἄρθρ. 2-4 Ποιν. Δικονομίας.
- 67 Ἐκδοσις.
- 68 Ἄρθρ. 3-4. 8-17.
- 69 Παρεπόμεναι ποιναί. 20. 21. 22. 23. 24.
- 70 Νόμιμος ἀπαγόρευσις καὶ ἄρθρ. 30-32.
- 71 Ὅργανισμός Εἰσαγγελίας.
- 72 Ἐξάσκησις τῆς ποιν. ἀγωγῆς ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως.
- 73 Ἰδιώτης κατήγορος.
- 74 Ἐξάσκησις πολιτικῆς ἀγωγῆς.
- 75 Δικονομικαὶ διατυπώσεις ἐγκλήσεως καὶ περὶ ἀδείας πρὸς κατα-
δίωξιν.
- 76 Προδικαστικὰ ζητήματα.
- 77 Ἐξαιρετικὴ ποιν. δικαιοδοσία.
- 78 Ἐκτακτος κοινὴ ποιν. δικαιοδοσία.
- 79 Προσδιορισμὸς ἀρμοδιότητος.
- 80 Περὶ συναιτιότητος καὶ συναφείας.
- 81 Κανονισμὸς ἀρμοδιότητος.
- 82 Ἀρμοδιότης κατὰ παραπομπὴν καὶ ἑκτακτος ἀρμοδιότης.
- 83 Περὶ ἀποδείξεως. Αὐτοψία καὶ πραγματογνωμοσύνη.
- 84 Μάρτυρες.
- 85 Ἐγγράφα. Περιορισμὸς τῆς χρήσεως τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων.
- 86 Ἀνακριταί. Περιορισμὸς τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας.
- 87 Περὶ τῶν προσώπων δι' ὧν ἐνεργεῖ ἡ ἀνακρίσις. Εἰδικαὶ ἀνακρι-
τικοὶ ὑπάλληλοι.
- 88 Ἐξαιρέσεις δικαστῶν καὶ τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλων.
- 89 Ἀποδείξεις τῶν προσαπτομένων ρητῶν πράξεων.
- 90 Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν.
- 91 Ἀνακοπὴ κατὰ τῶν βουλευμάτων.
- 92 Διαδικασία ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐρετῶν.
- 93 Νόμιμον κύρος βουλευμάτων.

- 94 Κοινοὶ κανόνες ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίας.
 95 Εἰδικῶς περὶ ἀποφάσεως ἐν γένει.
 96 Εἰσαγωγή τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ Κακουργιοδικεῖον. Τὰ πρὸ τῆς κυρίας συζητήσεως καὶ κυρία συζητήσις.
 97 Κυρία συζητήσεις.
 98 Παρεμπύπτοντα ζητήματα κατὰ τὴν κυρίαν συζήτησιν.
 99 Ζητήματα ὑποβαλλόμενα τοῖς ἐνόρχοις.
 100 Λόγοι ἀναρίσεως.

Πρόγραμμα περιέχον ἑκατὸν παραγράφους ἐκ Συνταγματικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Δικαίου.

- 1 Περὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐν γένει καὶ τῆς διαφορᾶς αὐτῶν ἀπὸ τῶν «δημοσίων δικαιωμάτων» ἢ «ἀτομικῶν δικαιωμάτων» ἢ «λευθεριῶν».
 2 Τίνες ἀπολαύουσι τῶν μὲν, τίνες τῶν δέ ;
 3 Ὅποια εἶνε ἡ θέσις τῶν ἀλλοδαπῶν ἰδίως ὡς πρὸς ταῦτα καὶ ἐκεῖνα ;
 4 Περὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ νόμου ἰσότητος τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Συντάγματος.
 5 Τί σημαίνει ὁ κανὼν τοῦ ἁρθροῦ 7 «Ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου ὀρίζοντος προηγουμένως αὐτήν».
 6 Νόμος ἐπιβάλλων ἐλαφροτέραν ποινὴν εἶνε ἀναδρομικός ; Πότε ὁ ποινικὸς νόμος δὲν ἔχει ἀναδρομικὴν δύναμιν ;
 7 Τὸ Σύνταγμα καθιεροῖ τὴν ἀρχὴν τῆς μὴ ἀναδρομικότητος τῶν νόμων ἐν γένει ;
 8 Τί εἶνε τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφέρεσθαι εἰς τὰς ἀρχάς ; Τί λέγει τὸ ἄρθρον 58 τοῦ Συντάγματος ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφοράς.
 9 Τί ἐστὶ τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι.
 10 Τί εἶνε ἰδιωτικὴ συνάθροισις ; Δυνάμει τίνος ἀρχῆς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐμποδισθῇ ἰδιωτικὴ συνάθροισις (ἄσυλον τῆς κατοικίας).
 11 Τί εἶνε δημοσία συνάθροισις ;
 12 Τί δικαίωμα ἔχει ἡ ἀστυνομία ὅσον ἀφορᾷ τὰς δημοσίας συναθροίσεις ; Ποῖαι συναθροίσεις δύνανται ν' ἀπαγορευθῶσι προληπτικῶς καὶ πότε ;
 13 Ὑπὸ τίνας ὅρους ἔχουσιν ἐν γένει οἱ Ἕλληνες τὸ δικαίωμα τοῦ συνέρχεσθαι ;
 14 Τί διαφέρει ἡ συνάθροισις τοῦ συνεταϊρισμοῦ. Ὁ νόμος δύναται νὰ ὑπαγάγῃ τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταϊρίζεσθαι εἰς προηγουμένην τῆς Κυβερνήσεως ἀδειαν ;
 15 Ἡ ἀπαγορευτικὴ αὕτη διάταξις τοῦ ἁρθροῦ 11 τοῦ Συντάγματος ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀνωνύμους ἐμπορικὰς ἐταιρείας ;
 16 Τί ἀπαιτεῖται κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον ὡς πρὸς ταύτας ; τοῦτο κατηγγήθη ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ 11 τοῦ Συντάγματος ;
 17 Τί σημαίνει τὸ ἄσυλον τῆς κατοικίας ;

- 18 Ὑπὸ τίνας ὁρους καὶ εἰς τίνας περιστάσεις δύναται νὰ παραβιασθῇ τὸ ἀσυλον τῆς κατοικίας;
- 19 Τί εἶνε ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου;
- 20 Τὰ προληπτικὰ μέτρα ἀπαγορεύονται; Παραδείγματα προληπτικῶν μέτρων.
- 21 Ἐπιτρέπεται τὸ κατασταλτικὸν σύστημα;
- 22 Περί τοῦ νόμου περὶ τύπου καὶ περὶ ἐξουδρίσεων ἐν γένει τῆς 23 Νοεμβρίου 1837.
- 23 Ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄδεια πρὸς ἐκδόσιν ἐφημερίδος; Πότε ἐπιτρέπεται καὶ ὑπὸ τίνας ὁρους ἡ κατάσχεσις ἐφημερίδος; Εἰς τοὺς ἄλλοδαποὺς ἐπιτρέπεται ἡ ἐκδόσις ἐφημερίδος;
- 24 Περί τοῦ «ἀπαρabiάστου» τῆς ιδιοκτησίας κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος.
- 25 Τὸ ἄρθρον τοῦτο προστατεύει πᾶν κεκτημένον περιουσιακὸν δικαίωμα;
- 26 Τί εἶνε πολιτικὸς θάνατος; ἐπιτρέπεται σήμερον;
- 27 Θανατικὴ ποινὴ ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων;
- 28 Ἐπὶ συνθέτων.
- 29 Περί πολιτικῶν ἀδικημάτων ἐν γένει.
- 30 Τί εἶνε τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν; Ὑπάρχουσιν ἐξαιρέσεις εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀπαρabiάστου τοῦ ἀπορρήτου τῶν ἐπιστολῶν παρ' ἡμῖν, π. χ. ἐν περιπτώσει ἐνεργείας τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἐνόχου ἀδικημάτων τινος, ἢ εἶνε τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν ἀπολύτως ἀπαρabiάστον;
- 31 Πότε πρόκειται περὶ ἀπορρήτου.
- 32 Περί τοῦ ἀνευθύνου καὶ ἀπαρabiάστου τοῦ Βασιλέως.
- 33 Τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας εἶνε ἀνεύθυνα;
- 34 Περί πολιτικῆς, ἀστικῆς καὶ ποινικῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν.
- 35 Ἰδίως περὶ ποινικῆς εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμους τῆς 22 Δεκεμβρίου 1876 καὶ 14 Μαρτίου 1877.
- 36 Περί ἐκλογέων.
- 37 Περί ἐκλογίμων κατὰ τὸ Σύνταγμα.
- 38 Περί ἐκλογῆς βουλευτῶν κατὰ τὸν νόμον ΧΜΗ' τοῦ 1877.
- 39 Περί ἐκλογικῆς περιφερείας καὶ ἀριθμοῦ βουλευτῶν.
- 40 Περί ἀνακηρύξεως ὑποψηφίων, ἐκλογικῆς διαδικασίας ἐν γένει καὶ ἀνακηρύξεως τῶν ἐκλεγέντων βουλευτῶν ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου.
- 41 Τί ἐξετάζει τὸ Πρωτοδικεῖον κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας;
- 42 Περί ἐξελέγξεως τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Συντάγματος.
- 43 Τὰ ἄρθρα 2-7 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.
- 44 Περί συνόδων τῆς Βουλῆς, περὶ ταχτικῆς, περὶ ἐκτάκτων συνόδων.
- 45 Περί συγκλήσεως τῆς Βουλῆς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.
- 46 Περί ἀναβολῆς καὶ περὶ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου ὑπὸ

- τοῦ Βασιλέως κατὰ τὸ ἄρθρ. 37 τοῦ Συντάγματος.
- 47 Περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς.
- 48 Περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς (εἶνε νόμος ;)
- 49 Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ψηφίσεως τῶν νομοσχεδίων ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Κανονισμόν.
- 50 Περὶ νομοθετικῆς πρωτοβουλίας· εἰς ποίους ἀνήκει τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως νόμων ; κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Συντάγματος ;
- 51 Εἰδικὴ ἀπαγόρευσις τῆς βουλευτικῆς πρωτοβουλίας κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Συντάγματος.
- 52 Περὶ τῆς βουλευτικῆς ἀσυλίας κατὰ τὸ ἄρθρ. 62 τοῦ Συντάγματος.
- 53 Περὶ τοῦ «ἀκαταδίωκτου» δηλ. περὶ τῆς εἰδικῆς προστασίας ἧς ἀπολαύει ὁ βουλευτὴς κατὰ τὸ ἄρθρ. 63 τοῦ Συντάγματος.
- 54 Περὶ οὐσιαστικοῦ καὶ τυπικοῦ νόμου.
- 55 Τίς ἡ σημασία, θεωρητικὴ τε καὶ πρακτικὴ, τῆς διακρίσεως ταύτης ;
- 56 Περὶ κυρώσεως, ἐκδόσεως.
- 57 Δημοσίευσις τοῦ νόμου.
- 58 Περὶ τῆς ἐξετάσεως ὑπὸ τῶν πολιτῶν, τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν δικαστηρίων ἰδίως τῆς συνταγματικότητος τῶν νόμων.
- 59 Ὅφειλεται ὑπακοὴ εἰς ἀντισυνταγματικὸν νόμον ;
- 60 Περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς χάριτος καὶ ἀμνηστίας.
- 61 Περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 60 τοῦ Συντάγματος.
- 62 Αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ λογιστικοῦ νόμου τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1852 καὶ τοῦ νόμου, ΓΤΟΔ' τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1909.
- 63 Περὶ τῶν ὁρίων τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν νομοθετικὴν.
- 64 Περὶ διοικητικῶν Διαταγμάτων.
- 65 Περὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων ἀναγκαίων διαταγμάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 35 τοῦ Συντάγματος.
- 66 Περὶ νομοθετικῶν διαταγμάτων.
- 67 Περὶ διαταγμάτων ἐκδιδομένων δυνάμει εἰδικῆς νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῆς διατάξεως νόμου.
- 68 Περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν γένει.
- 69 Τίνες εἰσὶ δημοσίοι ὑπάλληλοι.
- 70 Ποία εἶνε ἡ νομικὴ φύσις τῆς σχέσεως τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς τὸ Κράτος ;
- 71 Περὶ τῶν υποχρεώσεων τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἐν γένει.
- 72 Περὶ τῶν ὁρίων τοῦ καθήκοντος ὑπακοῆς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς τὰς προϊσταμένας ἀρχάς.
- 73 Περὶ εὐθύνης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.
- 74 Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν γένει.
- 75 Περὶ διοικητικῶν δικαστηρίων καὶ περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας ἐν γένει.
- 76 Περὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

- 77 Περὶ διαφορῶν εἰδῶν συγκρούσεων.
 78 Περὶ συγκρούσεως καθηκόντων ἰδίως καὶ τῆς ἄρσεως αὐτῆς.
 79 Περὶ τῆς διοικητικῆς διαίρεσεως ἐν γένει.
 80 Περὶ τοῦ νομοῦ.
 81 Περὶ τοῦ Νομάρχου καὶ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.
 82 Περὶ τοῦ δήμου.
 83 Περὶ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ ἐν γένει.
 84 Περὶ τοῦ δημάρχου.
 85 Περὶ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.
 86 Περὶ δημοτικῆς αὐτοδιοικήσεως.
 87 Περὶ τῆς ἐπὶ τοὺς δήμους ἐποπτείας τῆς Πολιτείας.
 88 Περὶ Πολιτείας ἐν γένει καὶ ἰδίως περὶ τῆς νομικῆς προσωπικό-
 τητος τῆς Πολιτείας.
 89 Περὶ τῶν στοιχείων τῆς Πολιτείας.
 90 Περὶ τῆς χώρας ἢ ἐπικρατείας.
 91 Τί ἀπαιτεῖται πρὸς παραχώρησιν ἢ ἀνταλλαγὴν χώρας.
 92 Περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ Βασιλέως τοῦ συνομολογεῖν συνθήκας.
 93 Διὰ τὴν ἰσχὺν τίνων συνθηκῶν ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τῆς
 Βουλῆς.
 94 Τίνα νομικὴν σημασίαν ἔχει ἡ συγκατάθεσις αὕτη τῆς Βουλῆς.
 95 Περὶ προσωπικῆς ἐλευθερίας κατὰ τὰ ἄρθρα 3-6 τοῦ Συντάγματος.
 96 Περὶ τοῦ δικαιώματος ἐν γένει τοῦ συνεταιρίζεσθαι.
 97 Αἱ κυριώτεραι διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς.
 98 Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ.
 99 Νόμος καὶ Διάταγμα.
 100 Δι' ἐγγυήσεως ἀπόλυσις τοῦ κατηγορουμένου.

**Πρόγραμμα περιέχον 100 παραγράφους ἐκ νομικῶν
 συγγραμμάτων τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.**

Ἐκ τοῦ 1ου τόμου τοῦ Demolombe

1	3	35	65	69	152
2	4	36	64	70	153
3	7	37	67	71	159
4	8	38	68	72	160 bis
5	9	39	70	73	162
6	10	40	85	74	164
7	11	41	73	75	165
8	12	42	76	76	167 bis
9	13	43	88	77	169
10	258	44	80	78	171
11	16	45	81	79	173
12	17	46	93	80	179
13	18	47	91	81	181
14	19	48	98	82	192

15	31	49	99	83	185
16	23	50	100	84	189
17	24	51	102	85	191
18	27	52	104	86	193
19	29	53	106	87	195
20	30	54	105	88	196
21	35	55	109	89	205
22	37	56	113	90	209
23	38	57	116	91	214
24	40	58	120	92	221
25	41	59	122	93	223
26	42	60	123	94	226
27	43	61	158	95	233
28	44	62	149	96	237
29	45	63	130	97	242
30	48	64	133	98	248
31	56	65	135	99	255
32	57	66	139	100	256
33	59	67	143		
34	62	68	146		

Πρόγραμμα περιέχον εκατόν παραγράφους εκ νομικῶν
δυσγραμμάτων τῆς Γερμανικῆς γλώσσας.

WÄCHTER v. O. Pandekten.

Leipzig 1880-1881.

1)	41
2)	51
3)	68
4)	89
5)	138
6)	183
7)	197
8)	259
9)	274
10)	298

SOHM RUDOLPH

Institutionen

*Εκδοαίς 18η Leipzig 1908.

11)	35
12)	63
13)	79
14)	91
15)	112

SINTENIS C. F. das praktische Gemeine Civilrecht

*Εκδοαίς 3η Leipzig 1868.

16)	20
17)	36

18)	53
19)	86
20)	102
21)	148
22)	159
23)	172

SCHMIDT RICHARD. Lehrbuch d. deutschen Civilprozes-
srechts Leipzig 1898.

24)	83
25)	116
26)	159

LEHMAN CARL. Lehrbuch des Handelsrechts
Leipzig 1908.

27)	41
28)	100
29)	135
30)	176
31)	191

KELLER v. L. Fr. Pandekten Leipzig 1861.

32)	56
33)	105
34)	181
35)	219
36)	248
37)	313
38)	330

REGELSBERGER FERDINAND. Pandekten
Leipzig 1893.

39)	46
40)	72
41)	102
42)	122
43)	132
44)	155

V. LINGENTHAL, Zach, Ed. K. Geschichte des Griechisch-
Römischen Rechts Εγκύκλιος 3η
Berlin 1892.

45)	15
46)	32
47)	42
48)	65
49)	70

DERNBURG H.

das bürgerliche Recht Bd 22. *Ἐκδόσεις 3η
Hall 1906.

50)	§	171
51)	§	234
52)	§	297
53)	§	382
54)	§	390

MITTELS LUDWIG.

Römisches Privatrecht bis auf die
Zeit Diokletians Bd 1. Leipzig 1908.

55)	§	5
56)	§	12
57)	§	14
58)	§	17
59)	§	18

LISZT v. FRANZ.

Lehrbuch des deutschen Straf-
rechts. *Ἐκδόσεις 19η Berlin 1908.

60)	§	108
61)	§	127
62)	§	149
63)	§	162
64)	§	171

WENDT OTTO.

Lehrbuch der Pandekten Jena 1888.

65)	§	53
66)	§	68
67)	§	137
68)	§	251
69)	§	271

SEUFFERT A. JOH.

Praktisches Pandekten recht.
*Ἐκδόσεις 4η Würzburg 1860.

70)	§	245
71)	§	329
72)	§	475
73)	§	535
74)	§	578

HÖLDFR ED.

Institutionen des röm. Rechts.
*Ἐκδόσεις 2α Freiberg 1883.

75)	§	18
76)	§	23
77)	§	41
78)	§	44
79)	§	49

BESELER GEORG. System des gemeinen deutschen
Privatrechts "Εκδόσεις 4η
Berlin 1885.

80)	§§	99
81)	§§	137
82)	§§	155
83)	§§	175
84)	§§	199

CRÜNHUT S. G. Wechselrecht Leipzig 1897.

85)	§§	38
86)	§§	79
87)	§§	99
88)	§§	107
89)	§§	117

SAVIGNY Fr. System d. heutigen röm. Rechts
Berlin 1840.

90)	§§	114
91)	§§	127
92)	§§	237
93)	§§	254
94)	§§	359

PUCHTA G. Fr. Pandekten "Εκδόσεις 12η Leipzig 1877

95)	§§	46
96)	§§	123
97)	§§	178
98)	§§	285
99)	§§	433

BARON J. Pandekten. "Εκδόσεις 6η Leipzig 1887.

100)	§§	86
101)	§§	219
102)	§§	248
103)	§§	397
104)	§§	444

Πρόγραμμα περιέχον εκατὸν παραγράφους ἐκ νομικῶν
συγγραμμάτων τῆς Ἰταλικῆς γλώσσας.

I T A Λ Ι Κ Α

Corso di diritto commerciale esposto da Ercole Vidari.

Τόμος 1

§ 25	98	156	221
26	100	158	225

27	401	460	230
30	402	465 bis	233
31	409	467	237
33	412	468	240
40	414	472	242
41	416	473	244
42	417	475	245
46	418	480	252
50	421	481	253
51	423	483	256
52	427	486	257
53	428	489	258
56	429	496	265
58	430	497	277
59	432	499	279
62	437	202	280
64	438	205	281
65	441	207	283
68	443	208	306
92	444	211	307
93	450 bis	213	321
96	452	214	323
97	454	218	330

ΠΙΝΑΞ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.
Β. Δ. 21 'Ιανουαρ. (2 Φεβρ.) 1834. 'Οργανισμός τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν Συμβολαιογράφων.	1
ΜΕΡΟΣ Α'. Δικαστήρια καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι.	1
ΤΜΗΜΑ Α'. Δικαστήρια.	1
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Πολιτικά Δικαστήρια.	1
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Ποινικά Δικαστήρια	12
Α'. 'Εν γένει.	12
Β'. Πταισματοδικῶν Δικαστήρια	12
Γ'. Πλημμελειοδικῶν Δικαστήρια	13
Δ'. Κακουργιοδικῶν Δικαστήρια	13
1) Συνόδων Δικαστηρίων	13
ΤΜΗΜΑ Β'. Περὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν κατὰ μέρος	14
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Πρόεδροι	14
Δηλοπ. 23 'Ιουνίου 1836 τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν 'Εξωτερικῶν Γραμματείας.	15
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Εἰσαγγελεῖς	16
'Εγκύκλιος ὑπουργ. Δικαιοσύνης τῆς 21 'Ιουλίου 1860.	25
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. 'Ανακριταί.	27
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. Γραμματεῖς.	28
'Εγκύκλιος ὑπουργ. Δικαιοσύνης 6 'Ιουλίου 1854	29
'Εγκύκλιος 22 Μαΐου τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας.	32
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. Δικηγόροι	34
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'. Κλητῆρες.	31
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. Συμβολαιογράφοι.	56
Δηλοπ. 9 Φεβρ. 1835. Περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν συμβολαιογράφων.	59
Δηλοπ. Γραμματείας Δικαιοσύνης 4 Φεβρουαρίου 1835	71
ΤΜΗΜΑ Γ'. 'Ορκος τῆς υπηρεσίας, βαθμὸς καὶ μισθός	74
Νόμος 13 'Οκτωβρίου 1841. Περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ 'Οργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων. ὑποσ.	75
ΜΕΡΟΣ Β'. Τάξις τῶν ὑποθέσεων	80
ΤΜΗΜΑ Α'. Τάξις τῶν ὑποθέσεων ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου.	80
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.	80
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραδόσεως τῶν ἀντιγράφων τῶν ἀπογράφων	81
ΤΜΗΜΑ Β'. Τάξις τῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ	83

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. 'Επὶ δικαστηρίων παντὸς ἐίδους. . .	83
Κανονισμὸς τοῦ Α. Πάγου 19 'Ιανουαρ. 1867 . . .	88
V. Π. 17/20 Φεβρ. 1907 περὶ κανονισμοῦ τῶν τμημάτων τοῦ 'Αρ. Πάγου . . .	91
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Τάξις τῶν ὑποθέσεων εἰς τὰ πολιτικά δικα- στήρια. . .	92
ΤΜΗΜΑ Γ'. Σφραγίς τῆς ὑπηρεσίας . . .	94
ΜΕΡΟΣ Γ'. Πειθαρχικαὶ διατάξεις. . .	95
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Πειθαρχικαὶ περιπτώσεις. . .	95
B. Διάταγμα 16 'Οκτωβρίου 1836. Περί ἐρμηνείας τοῦ ἄρθρου 276 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων νόμου. . .	96
B. Διάταγμα 6 'Ιουλίου 1835. Περί τῆς ἐπιτηδεύσεως τῆς ἱα- τρικῆς παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν. . .	97
B. Διάταγμα 3 Μαΐου 1892. Περί ἐκτελέσεως τῶν ἄρθρων 281 καὶ ἐπ. τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων . . .	99
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Πειθαρχικὴ ποινικὴ καὶ πειθαρχικὴ ἐ- ξουσία. . .	107
B. Διάταγμα 21 Σεπτεμβρίου 1836. Περί τοῦ ἄρθρ. 293 § 4 τοῦ ἀπὸ 21 'Ιανουαρίου νόμου περὶ ὀργ. τῶν δικ. . .	108
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. Διεξαγωγὴ τῶν πειθαρχικῶν ὑποθέσεων. . .	111
'Εγκύκλιος 'Υπουργ. Δικ. τῆς 22 'Ιανουαρ. 1889. Περί τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων . . .	114
ΜΕΡΟΣ Δ'. Τιμαὶ καὶ διακρίσεις . . .	116
ΜΕΡΟΣ Ε'. Ἄρθρον ἀκροτελευτίον. . .	117
I. 'Επιθεωρητικὸν δικαστικῶν γραφείων. . .	119
II. Ποινολόγιον. . .	119
III. Δικαστικὴ Στατιστικὴ. . .	119
I. Νόμος ΑΥ'ΕΔ' 28 Μαΐου (9 'Ιουνίου) 1887 Περί ἐποπτείας καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν γραφείων . . .	121
Νόμος ΒΙΘ' 17 'Ιουλίου 1892. Περί μεταρρυθμίσεως τοῦ ἄρ- θρου 4 τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1887 ΑΥ'ΕΔ' Νόμου περὶ ἐ- ποπτείας καὶ ἐπιθεωρ. τῶν δικαστικῶν γραφείων . . .	122
'Εγκύκλιος 21 'Απριλίου 1838 τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμ- ματείας . . .	123
'Εγκύκλιος 'Ιανουαρίου 1839. . .	128
'Εγκύκλιος 21 Φεβρουαρ. 1853. . .	131
II. B. Δ. 27 Μαΐου 1871. Περί συστάσεως ποινολογίου παρὰ τῇ εἰσαγγελίᾳ Α. Π. . .	132
B. Δ. 17 'Οκτωβρ. (31 Δεκεμβρ.) 1872. Περί μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ B. Δ. περὶ συστάσεως ποινολογίου . . .	133
B. Δ. 28 Φεβρ. (24 Μαρτίου) 1908 περὶ τήρησεως ποινικοῦ μητρώου . . .	133
III. B. Δ. 23 'Οκτωβρ. 1872. Περί τῶν ἐργασιῶν πρὸς καταρ- τισμὸν στατιστικῆς τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικαιοσύ-	

νης καὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐργασίας τῶν δικαστηρίων καὶ συμπραττόντων δικαστικῶν λειτουργῶν	137
Δηλοποιήσις Γραμματείας Δικαιοσύνης 4 Φεβρουαρίου (1835. 'Υπόδειγμα τῶν κατὰ τὸ 112 ἄρθρον Δικ. 'Οργ. ἐκθέσεων περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Πολιτικῆς Δικαιοσύνης	140
Προδόντα καὶ μισθοδοδῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν	143
Νόμος ΧΕΣΤ' 31 Δ'ερίου 1877. Περί προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ περὶ ἄλλων σχετικῶν διατάξεων	145
Γραφεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς δικαστηρίων	145
Γραμματεῖς εἰρηνοδικείων καὶ πολυμελῶν δικαστηρίων	145
Πάρεδροι εἰρηνοδικείων καὶ πολυμελῶν δικαστηρίων	149
Νόμος ΒΡΠΘ' 20 'Απριλίου 1893 περὶ ἀντικαταστάσεως ἄρθρων τινῶν τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων	151
Νόμος ΒΣΙΖ' 8 (9) Φεβρ. 1894. Περί προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ ΒΡΠΘ' νόμου τῆς 20 'Απριλ. 1893 περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων	151
Νόμος ΒΟΓ' 5(6) Αὐγούστου 1892. Περί ἐρμηνείας τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ΧΕΣΤ' νόμου τῆς 31 Δεκεμβρ. 1877.	151
Νόμος ΒΤΚΗ' 27 'Ιουλίου 1895 περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων	152
Β. Δ. 14 8)ερίου 1892. Περί ὁρισμοῦ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ τοῦ τρόπου τῆς βαθμολογίας τῶν διαγωνιζομένων	152
Β. Δ. 27 (28) 'Απριλίου 1893. Περί ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου ΒΡΠΘ' περὶ ἀντικαταστάσεως ἄρθρων τινῶν τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων	156
Α'. Περί ἐξετάσεως καὶ διορισμοῦ τῶν δικηγόρων	156
Β'. Περί διορισμοῦ τῶν γραμματέων τῶν Εἰρηνοδικείων	158
Γ'. Περί διορισμοῦ Εἰρηνοδικῶν ἢ εἰδικῶν πταισματοδικῶν	158
Δ'. Περί διορισμοῦ συμβολαιογράφων ἢ εἰδικῶν ὑποθηκοφυλάκων	159
Νόμος ΓΥΑΖ' 30 Ν)ερίου (4 Δεκεμβρίου) 1909. Περί μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων	159
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Περί διορισμοῦ ἐμίσθων παρῆδρων	159
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Περί διορισμοῦ Πρωτοδικῶν καὶ ἀντεισαγγελέων παρὰ Πρωτοδικαίς	161
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. Περί προαγωγῆς τῶν δικαστ. λειτουργῶν	162
» Δ'. Περιπτώσεις παύσεως καὶ κωλύματα διορισμοῦ	165
» Ε'. Περί μεταθέσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων	168
» ΣΤ'. Περί ἀνωτάτου δικαστικοῦ Συμβουλίου	169
» Ζ'. Γενικαὶ Διατάξεις	174

Νόμος ΑΡΙΣΤ' 30 Μαρτίου 1888. Περί διορισμού ἀρχαιοφυλάκων ἐν τοῖς Δικαστηρίοις	174
Β. Δ. 3(10) Ἰουνίου 1883. Περί ἀρχαιοφυλάκων τῶν Δικαστηρίων.	175
Β. Δ. 30 Δ'βρίου 1909. Περί ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου ΓΥΛΖ' τῆς 30 Ν'βρίου 1909 περί μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περί προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων	177
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Περί διαγωνισμοῦ διὰ τὴν θέσιν ἐμμίσθου παρέδρου παρὰ πρωτοδικαίς.	177
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Περί διαγωνισμοῦ διὰ τὴν θέσιν ἀντισαγγελέως παρὰ Πρωτοδικαίς.	184
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. Περί τῆς λειτουργίας τοῦ ἀνωτάτου δικαστικοῦ Συμβουλίου	185
I. Σύνθεσις Συμβουλίου	185
II. Διορισμοί	186
III. Προαγωγαί.	188
IV. Μεταθέσεις.	189
V. Παύσεις	192
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. Διαδικαστικοὶ ὅροι.	194
Νόμος ΥΜΔ' 29 Ἰουνίου 1871. Περί ἐμμίσθων κλητῆρων.	195
Νόμος ΛΔΟΓ' 30 Δεκεμβρίου 1890 (2 Ἰανουαρίου 1891). Περί προσδιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐμμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων παρὰ τοῖς πρωτοδικαίς τοῦ Κράτους.	197
Νόμος ΒΡ' 20 (27) Ἀπριλίου 1893. Περί δικαστ. κλητῆρων.	198
Β. Δ. 21 Μαρτίου 1836. Περί συμβολαιογράφων κλπ.	200
Νόμος 24 Ἀπριλίου 1843.	201
Νόμος ΒΦΠΗ' 25 (26) Ἰουλίου 1899. Περί αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.	201
Νόμος ΡΙΖ' 29 Ἰανουαρίου 1849. Περί τῆς μισθοδοσίας τῶν Εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν γραμματέων αὐτῶν.	203
Β. Δ. 6 Δεκεμβρίου 1837. Περί τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστ. ὑπογραμματέων καὶ γραφέων.	204
Νόμος ΥΜΓ' 29 Ἰουνίου 1871. Περί ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.	204
Νόμος ΑΡΚΑ' 13 Ἀπριλίου 1883. Περί συντάξεως τῶν μελῶν τοῦ Α. Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων	208
Νόμος ΑΣΜ' 27 Μαρτίου 1891. Περί ἐρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου ΑΡΚΑ' τῆς 13 Ἀπριλίου 1883 περί συντάξεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν μελῶν τοῦ Α. Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων	209
Β. Δ. 13(15) Ἰανουαρίου 1910. Περί διορθώσεως γραφικῶν λαθῶν ἐν τῷ Β. Δ. τῆς 30 Δεκεμβρίου 1909 περί ἐκτελέσεως τοῦ ΓΥΛΖ' Νόμου περί μεταρρυθμίσεως τῶν Νόμων περί προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.	209
Νόμος ΓΧΚΕ' (ὑπ' ἀριθ. 3625) 16 (17) Μαρτίου 1910. Περί	

Σελ.

συντάξεως δικαστικῶν ὑπαλλήλων	210.
Δικηγόροι	412
I. Νόμος ΓΤΙΖ' τῆς 23 Δεκεμβρίου 1908. Περὶ Δικηγορικῶν Συλλόγων	213
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Περὶ συστάσεως δικηγορικῶν Συλλόγων.	213.
» Β'. Ἔργα καὶ συνεδριάσεις τοῦ Συλλόγου.	213
» Γ'. Περὶ διοικητικοῦ Συμβουλίου.	215
» Δ'. Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τοῦ Συλλόγου.	218
» Ε'. Περὶ παύσεως τῶν δικηγόρων.	223.
» ΣΤ'. Γενικαὶ Διατάξεις.	223
B. Δ. 24 Ἰανουαρίου 1909. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ΓΤΙΖ' τῆς 23 Δεκεμβρίου 1908 νόμου περὶ Δικηγορικῶν Συλλόγων	225
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Ὀνομασίαι τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων.	225
» Β'. Περὶ τοῦ γραφείου τῶν Δικηγ. Συλλόγων.	225
» Γ'. Περὶ ἀρχαιρειῶν	227
» Δ'. Περὶ τῶν καθηκόντων τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου	230
» Ε'. Περὶ διεξαγωγῆς τῶν πειθαρχ. ὑποθέσεων.	232
» ΣΤ'. Γενικαὶ Διατάξεις.	233
Μεταβατικαὶ Διατάξεις	233
II. B. Δ. 10 Νοεμβρίου 1836. Περὶ τῶν παρὰ τοῖς Εἰρηνοδι- καις δικηγόρων	234.
Νόμος 27 Φεβρουαρίου 1842. Περὶ ἐλευθέρως ἐμφανίσεως τῶν δικηγόρων ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικεῖων, τῶν Ἐμποροδι- κειῶν, τῶν ἐμπορικῶς ὑποθέσεις δικαζόντων Πρωτοδικεῖων καὶ Ἐφετερίων καὶ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων	235.
Νόμος ΝΓ' 22 Φεβρουαρίου 1847. Περὶ παραστάσεως διὰ πλη- ρεξουσίων καὶ σὺνηγόρων ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικῶν καὶ Πταισματοδικῶν	235.
III. Νόμος ΓΤΛΑ' 20/14 Μαρτίου 1909 περὶ καταργήσεως τῶν ἀρθρῶν 144, 145 καὶ 150 τοῦ Ὁργ. τῶν Δικαστη- ρίων, ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 8 Μαΐου 1835 B. Δ. περὶ δικαιο- μάτων τῶν δικηγόρων καὶ τροπολογίας τοῦ ἀρθροῦ 147 Ὁργαν. τῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ ἀρθροῦ 101 τῆς Πολι- τικῆς Δικονομίας	236.
B. Δ. 8 (26) Μαΐου 1835. Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων.	238
Α'. Εἰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν εἰρηνοδικῶν.	238
Β'. Εἰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμπο- ροδικῶν	238
Γ'. Εἰς ὑποθέσεις τοῦ τῶν Ἐφετῶν Δικαστ. καὶ τοῦ Ἀρ. II.	239
Δ'. Γενικοὶ ὅρισμοί.	239
Νόμος ΓΧΚΗ' 17 Μαρτίου 1910. Περὶ εἰδικῶν τιμῶν διατάξεων ἀναγομένων εἰς τὸν Ὁργανισμὸν τῶν Δικαστ. καὶ τῶν Πολιτ. Δικ.	241

Νόμος ΓΧΚΓ' 10/25 Μαρτίου 1910. Περί τέλους έπιτηδεύματος των δικηγόρων.	241
Β. Δ. 16/25 Μαρτίου 1910. Περί προσωρινής χορήγσεως γραμματοσήμου αντί του κατά το άρθρον 1 του ΓΧΚΓ' Νόμου του 1910 έπικολλωμένου επί δικηγόρου, εγγράφων και πράξεων ειδικού κινητού ένστήμου εις καταβολήν του τέλους έπιτηδεύματος των δικηγόρων.	246
Σύστασις και κατάργησις Δικαστηρίων.	247
Δικαστικά Διακοπαί.	247
Νόμος 19 Μαρτίου 1882. Περί είσαγωγής της Έλληνικής Νομοθεσίας εις τας άρτι προσαρτηθείσας Θισσαλικάς και Ήπειρωτικάς έπαρχίας	249
Νόμος ΑΝΕ' 22 'Ιουνίου 1882. Περί εірηνoδικείων και είδικών πταισματοδικείων	250
Νόμος ΑΣΜΕ' της 26 'Ιουλίου 1885. Περί καταργήσεως είδικών πταισματοδικείων	253
Β. Δ. 8 Δεκεμβρίου 1837. Περί διαιρέσεως των πρωτοδικείων εις δύο τμήματα.	254
Νόμος ΓΥΝΣΤ' 27 Νοεμβρίου (7 Δεκεμβρίου) 1909. Περί καταργήσεως δικαστηρίων τινών του Κράτους.	254
Νόμος ΓΦΕΒ' (ύπ' άρ. 3562) της 13 (18) Φεβρουαρίου 1910. Περί εірηνoδικείων τινών	254
Νόμος ΡΙΙΑ' 5/7 'Ιουλίου 1851. Περί δικαστικών διακοπών.	258
Νόμος ΑΦΝΔ' 20 'Ιουνίου (22 'Ιουλίου) 1887. Περί όργισμοϋ του άριθμού των δικαστών παρά τοις Έφετείοις και Πρωτοδικείοις.	260
Νόμος ΓΣΕ' 26 Μαρτίου (8 'Απριλίου) 1908. Περί ύπαγωγής της έπαρχίας Δομοκού εις την περιφέρειαν της δικαιοδοσίας των Πρωτοδικείων Λαμίας και του Έφετείου Αθηνών.	261
Προγράμματα έξετάσεων έμμιθων παρέδρων.	261
Πρόγραμμα των θεμάτων του διαγωνισμού διά την θέσιν έμμιθου παρέδρου και άντεισαγγ. παρά πρωτοδικαίς	261
Πρόγραμμα περιέχον 100 θέματα της Π. Δικ.	263
» » » » του Έμπ. Δικ.	266
» » » » του Ποιν. Δικ.	269
» » » » παραγράφους έκ Συνταγματικού και Διοικητικού Δικαίου	272
Πρόγραμμα περιέχον 100 παραγράφους έκ Νομικών Συγγραμμάτων της Γαλλικής γλώσσης.	275
Πρόγραμμα περιέχον 100 παραγράφους έκ Νομ. συγγραμμάτων της Γερμανικής γλώσσης.	276
Πρόγραμμα περιέχον 100 παραγράφους, έκ Νομ. συγγραμμάτων της 'Ιταλικής γλώσσης.	279

ΠΙΝΑΞ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ

(Οι ἀριθμοὶ ἐμφαίνουσι τὰς σελίδας).

1833

Β. Δ. 22 Νοεμβρίου. Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐργασίμων ὥρῶν εἰς τὰ γραφεῖα. 31.

1834

Νόμος 21 Ἰανουαρίου. Περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογράφων. 1.

1835

Β. Δ. 8 Μαΐου. Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων. 238.

Β. Δ. 6 Ἰουλίου. Περὶ τῆς ἐπιτηδεύσεως τῆς ἰατρικῆς παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν. 97.

Δηλοποίησις 4 Φεβρουαρίου. Περὶ ὑποδείγματος βιβλίων Συμβολαιογράφων. 71.

Δηλοποίησις Γραμματείας Δικαιοσύνης 4 Φεβρουαρίου. Ὑπόδειγμα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 112 Ὁργ. Δικ. ἐκθέσεων περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολ. δικαιοσύνης. 140.

Δηλοποίησις 9 Φεβρ. Περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν Συμβολαιογράφων. 59.

1836

Β. Δ. 21 Μαρτίου. Περὶ συμβολαιογράφων κλπ. 200.

Ἐγκύκλιος 22 Μαΐου. Περὶ γραφικῶν ἐξόδων. 32.

Δηλοποίησις 23 Ἰουνίου. Περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους πεμπομένων ἐγγράφων. 15.

Β. Δ. 24 Σεπτεμβρίου. Περὶ τοῦ ἄρθρου 293 § 4 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 νόμου περὶ Ὁργ. Δικ. τῶν Δικαστηρίων. 108.

Β. Δ. 16 Ὀκτωβρίου. Περὶ ἐρμηνείας τοῦ ἄρθρου 276 τοῦ περὶ Ὁργ. Δικ. τῶν Δικαστηρίων νόμου. 96.

Β. Δ. 10 Νοεμβρίου. Περὶ τῶν παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικοῖς δικηγόρων 234.

1837

Β. Δ. 6 Δεκεμβρίου. Περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφέων. 204.

Β. Δ. 8 Δεκεμβρίου. Περὶ διακρίσεως τῶν Πρωτοδικείων εἰς 2 τμήματα 254.

1838

Ἐγκύκλιος 21 Ἀπριλίου τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας. Περὶ καταστάσεων διαχειρίσεως τῆς δικαιοσύνης. 123.

1839

Ἐγκύκλιος Ἰανουαρ. Περὶ καταστάσεων διαχειρίσεως τῆς δικαιοσύνης. 128.

1841

Νόμος 9 Ὀκτωβρίου. 87.

Νόμος 13 Ὀκτωβρ. Περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρ. 217 Ὁργ. τῶν Δικαστηρίων. 75.

1842

Νόμος τῆς 27 Φεβρουαρίου. Περὶ ἐλευθέρως ἐμφανίσεως τῶν δικηγόρων ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικείων, τῶν Ἐμποροδικείων, τῶν ἐμρικής ὑποθέσεις δικάζοντων Πρωτοδικείων καὶ Ἐφετείων καὶ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων. 235.

1843

Νόμος τῆς 24 Ἰουλίου. Περὶ συμβολαιογραφούντων εἰρηνοδικῶν. 201.

1847

Νόμος ΝΓ'. τῆς 22 Φεβρουαρ. Περὶ παραστάσεως διὰ πληρεξουσίων καὶ συνηγόρων ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικῶν καὶ Πταισματοδικῶν. 235.

1848

Β. Δ. 4 Ἀπριλίου. 31.

1849

Νόμος ΡΙΖ' τῆς 29 Ἰανουαρ. Περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν γραμματέων αὐτῶν. 203.79.

1851

Νόμος ΡΙΠΑ' τῆς 5 [7] Ἰουλίου. Περὶ δικαστικῶν διακοπῶν. 258² 247 καὶ 103.

1853

Ἐγκύκλιος 21 Φεβρουαρ. Περὶ καταστάσεως διαχειρίσεως τῆς Δικαιοσύνης. 131.

1854

Ἐγκύκλιος 6 Ἰουλίου. Περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ἄρθρ. 123 Ὁργ. Δικ. 29.

1859

Νόμος ΦΛΕΤ' τῆς 28 Μαΐου. Περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δικαστ. ὑπαλλ. 201.

1860

Ἐγκύκλιος 21 Ἰουλίου. Περὶ ἀλληλογραφίας τῶν Εἰσαγγελέων. 25.

1863

Ψήφισμα Ο' τῆς 24 Ὀκτωβρίου. Περὶ δοκιμοσίας δημοσίων λειτουργῶν. 73.

1867

Κανονισμὸς τοῦ Ἀρείου Πάγου 19 Ἰανουαρίου. 88.

1871

Β. Δ. 27 Μαΐου. Περὶ συστάσεως ποινολογίου παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ τοῦ Ἀρείου Πάγου. 132.

Νόμος ΥΜΠ' τῆς 29 Ἰουνίου. Περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοθίων δικαστῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. 204.

Νόμος ΥΜΔ' τῆς 29 Ἰουνίου. Περὶ ἐμμίσθων κλητῆρων. 195.

1872

Β. Δ. 23 Ὀκτωβρίου. Περὶ τῶν ἐργασιῶν πρὸς καταρτισμὸν στατίστικῆς τῆς πολ. καὶ ποιν. Δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐργασίας τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμπραττόντων δικαστικῶν λειτουργῶν. 137.

Β. Δ. 19 Ὀκτωβρίου (31 Δεβρίου). Περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Β. Δ. περὶ συστάσεως Ποινολογίου. 133.

1877

Νόμος ΧΕΣΤ' τῆς 31 Δεκεμβρίου (2 Ἰαν. 1878). Περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ περὶ ἄλλων σχετικῶν διατάξεων. 145.

1882

Νόμος ANE' 20 Ἰουνίου. Περὶ εἰρηνοδικείων καὶ εἰδικῶν Πταισματοδικείων 250 καὶ ἑ.

Νόμος τῆς 19 Μαρτίου. Περὶ εἰσαγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας εἰς τὰς ἄρτι προσαρτηθείσας θεσσαλικὰς καὶ ἡπειρωτικὰς ἐπαρχίας 249.

1883

Νόμος ΑΡΙΣΤ' τῆς 30 Μαρτίου. Περὶ διορισμοῦ ἀρχαιοφυλάκων ἐν τοῖς δικαστηρίοις. 174.

Νόμος ΑΡΚΑ' τῆς 13 Ἀπριλίου. Περὶ συντάξεως τῶν μελῶν τοῦ Ἀρ. Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων. 208.

Β. Δ. 30 (10) Ἰουνίου. Περὶ ἀρχαιοφυλάκων τῶν Δικαστηρίων. 175.

1884

Νόμος ΑΡΛΑ' τῆς 11 Φεβρ. Περὶ πληρωμῆς εἰς νέας δραχμὰς τῶν μισθῶν τῶν δημ. ὑπαλλήλων. 202.

1885

Νόμος ΑΣΜΕ' τῆς 26 Ἰουλίου. Περὶ καταργήσεως εἰδικῶν Πταισματοδικείων 253.

1887

Νόμος ΑΥΝΖ' 28 Μαΐου. Περὶ καταργήσεως τῶν Ἐμπαροδικείων 1.
Δικαστικὸς Ὄργανισμός.

- Νόμος ,ΑΥΞΔ' τῆς 28 Μαΐου. Περί ἐποπτείας καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν γραφείων. 121.
- Νόμος ,ΑΦΝΓ' τῆς 30 'Ιουνίου [19 'Ιουλίου]. Περί μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. 58. 149.
- Νόμος ΑΦΝΕ' 30 'Ιουνίου (22 'Ιουλίου). Περί ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 22 'Ιουνίου 1882 ΑΝΕ' Νόμου περὶ εἰρηνοδικείων καὶ εἰδικῶν πταισματοδικείων. 104.
- Νόμος ΑΦΝΔ' τῆς 30 'Ιουνίου (22 'Ιουλίου). Περί ὁρισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαστῶν παρὰ τοῖς Ἐφετεῖοις καὶ Πρωτοδικείοις. 260.

1889

- Ἐγκύκλιος 22 'Ιανουαρίου. Περί τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων. 114.

1890

- Νόμος ,ΑΩΟΓ' τῆς 30 Δεκεμβρίου [2 'Ιανουαρ. 1891]. Περί προσδιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐμίσθων δικαστικῶν κλη. ἡρῶν παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις τοῦ Κράτους. 196. 197.
- Νόμος ,ΑΩΟΔ' τῆς 31 Δεκεμβρ. [2 'Ιαν. 1891]. Περί τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΑΦΝΓ' τοῦ 1887 περὶ μεταρρυθμίσεως κλπ. τοῦ νόμου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων 58.
- Νόμος ΑΩΞΘ' 31 Δεκεμβρίου. 27. 79.

1891

- Νόμος ,ΑΘΜ' τῆς 27 Μαρτίου. Περί ἐρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ,ΑΡΚΑ' τῆς 13 'Απριλ. 1883 περὶ συντάξεως τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων. 209.
- Νόμος ,ΑΘΜΒ'. Περί αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν μελῶν τοῦ Ἀρ. Πάγου. 202.

1892

- Β. Δ. 3 Μαΐου. Περί ἐκτελέσεως τῶν ἄρθρων 281 κ. ἐ. τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων. 99.
- Νόμος ,ΒΕ' τῆς 7 'Ιουλίου. Περί ἀναστολῆς τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου. 202.
- Νόμος ,ΒΙΘ' τῆς 17 'Ιουλίου. Περί μεταρρυθμίσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1887 ,ΑΥΞΔ' νόμου περὶ ἐποπτείας καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν γραφείων. 122.
- Νόμος ,ΒΟΓ' τῆς 5 [6] Αὐγούστου. Περί ἐρμηνείας τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ ΧΕΣΤ' νόμου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1877. 150. 151.
- Β. Δ. τῆς 14 Ὀκτωβρίου. Περί ὁρισμοῦ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ τοῦ τρόπου τῆς βαθμολογίας τῶν διαγωνιζομένων. 152. 177.
- Νόμος ΒΚΗ' 20 'Ιουλίου. Περί Δικαστηρίου Κακυργιωτικῶν. 13. 79.

1893

- Νόμος, ΒΡΠΘ' τῆς 20 'Απριλ. Περί ἀντικαταστάσεως ἄρθρων τινῶν τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. 151, 145.
 Νόμος ΒΡΛ' τῆς 20 [27] 'Απριλ. 1893. Περί δικαστ. κλητῆρων. 198.
 Β. Δ. 27 [28] 'Απριλ. Περί μεταρρυθμίσεως τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ΒΗΗ' νόμου ἀπὸ 14 'Οκτωβρίου 1892 Β. Διατάγματος περὶ ἐξετάσεως τῶν ἐμίσθων Παρέδρων. 154. 177.
 Β. Δ. 27 [24] 'Απριλ. Περί ἐκτελέσεως τοῦ νόμου, ΒΡΠΘ' περὶ ἀντικαταστάσεως ἄρθρων τινῶν τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. 156.
 Β. Δ. 10 [42] Μαΐου. Περί ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀπὸ 14 'Οκτωβρίου 1892 Β. Δ. περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων ΒΗΗ' νόμου. 155. 177.

1894

- Νόμος, ΒΣΙΖ' τῆς 8 [9] Φεβρουαρίου. Περί προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ΒΡΠΘ' νόμου τῆς 20 'Απριλ. 1893 περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. 151.

1895

- Νόμος, ΒΤΚΗ' τῆς 27 'Ιουλ. [2 Αὐγ.] Περί μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. 152, 145, 147.

1899

- Νόμος, ΒΦΠΗ' τῆς 25 [26] 'Ιουλ. Περί αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. 79. 201. 203.

1901

- Β. Δ. 12 Μαΐου. Περί συστάσεως δευτέρου Εἰρηνοδικοῦ ἐν τῷ δήμῳ Πειραιῶς Α' τάξεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Εἰρηνοδικεῖον βορείου πλευρᾶς Πειραιῶς» ἐδρεύοντος ἐν τῇ πόλει Πειραιῶς. 257.

1903

- ΓΕΔ' 8 [41] 'Ιουλίου. 104.

1906

- ΓΡΞΕ' 2 Αὐγούστου. Περί ἀστυνομίας τοῦ Κράτους. 12. 203.

1907

- Υ. Π. 17/20. Περί κανονισμοῦ τῶν τμημάτων τοῦ Ἀρείου Πάγου. 91.

1908

- Β. Δ. 28 Φεβρουαρίου (24 Μαρτίου). Περί τηρήσεως ποινικοῦ μητρώου. 133.
 Νόμος, ΓΤΙΖ' (3317) 23 Δεκεμβρίου. Περί Δικηγορικῶν Συλλόγων. 149. 213.
 Νόμος, ΓΣΕ' 26 Μαρτ. περὶ ὑπαγωγῆς τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ. κλπ. 260.

1909

- Νόμος ΓΥΟΣΤ' 8/10 Δεκεμβρίου. Περί συμπληρώσεως τοῦ πρωτοπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης. 141.
- Νόμος ΓΥΔΖ' 30 Νοεμβρίου (4 Δ)βρίου. Περί μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστ. ὑπαλλήλων. 151, 177.
- Β. Δ. 30 Δεκεμβρίου. Περί ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ΓΥΔΖ' τῆς 30-Ν)βρίου (4 Δεκεμβρ.). Περί μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστ. ὑπαλλήλων. 177.
- Β. Δ. 24 Ἰανουαρίου. Περί ἐκτελέσεως τοῦ ΓΤΙΖ' νόμου περὶ δικηγορικῶν Συλλόγων. 225.
- Νόμος ΓΤΑΑ' (3331) 12 [14] Μαρτίου. Περί καταργήσεως τῶν ἄρθρων 144, 145 καὶ 150 τοῦ Ὁργ. Δικαστ. ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 8 Μαΐου 1835 Β. Δ. περὶ δικαιωμάτων τῶν Δικηγόρων καὶ περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 147 τοῦ Ὁργαν. τῶν Δικαστ. καὶ τοῦ ἄρθρου 101 τῆς Πολ. Δικονομίας. 236.
- ΓΤΗΗ' 1 [3] Νοεμβρίου. Περί τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 32 καὶ 33 τοῦ Ὁργαν. τῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ ἄρθρου 363 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. 13.
- Νόμος ΓΥΚΘ' 24 [26] Νοεμβρίου. 147.
- Νόμος ΓΤΗΓ' 20/22 8)βρίου. Περί μεταρρυθμίσεως τοῦ ἄρθρου 282 τοῦ Ὁργ. τῶν Δικαστ. 102.
- Νόμος ΓΥΝΣΤ' 27 Νοεμβρίου. Περί καταργήσεως δικαστηρίων τινῶν τοῦ Κράτους. 254.

1910

- Β. Δ. 13 [15] Ἰανουαρίου. Περί διορθώσεως γραφικῶν λαθῶν ἐν τῷ Β. Δ. 30 Δ)βρίου 1909 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ΓΥΔΖ' νόμου περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων τῶν δικαστ. ὑπαλλήλων. 209.
- Νόμος ΓΦΕΒ' τῆς 13 [18] Φεβρ. Περί καταργήσεως εἰρηνοδικείων τινῶν. 254.
- Νόμος ΓΧΕΒ' 24 [26] Μαρτίου. Περί τροποποιήσεως τοῦ Νόμου ΓΦΕΒ' τῆς 13 Φεβρ. 1910. 254.
- Νόμος ΓΧΚΗ' (ὅπ' ἄρ. 3628) [17] Μαρτίου. Περί εἰδικῶν τινῶν διατάξεων ἀναγομένων εἰς τὸν Ὁργανισμόν τῶν Δικαστηρίων καὶ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν. 241.
- Νόμος ΓΧΚΓ' 10)25 Μαρτίου. Περί τέλους ἐπιτηδεύματος τῶν δικηγόρων. 241.
- Β. Δ. τῆς 16 Μαρτίου. Περί κινητοῦ ἐνσήμου Δικηγόρων. 245.
- Νόμος ΓΧΙΕ' 10 Μαρτίου. Περί προσθηκῶν εἰς τὰ ἄρθρα 276 τοῦ Ὁργ. τῶν Δικαστ. καὶ 36 τῆς Πολ. Δικονομίας ἐν τούτῳι Πολιτικὴ Δικονομία (Παράρτημα) σελ. 10.
- Νόμος ΓΧΚΕ' (ὅπ' ἄρ. 3625) 16 [17] Μαρτίου. Περί συντάξεως δικαστικῶν ὑπαλλήλων. 210.

ΠΙΝΑΞ ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ

(Οἱ ἀριθμοὶ ἀπλῶς σημαίνουναι τὰ ἄρθρα τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων. δ=σελίδς).

Α

- ***Ἀδεια** ἀπουσίας δικαστικῶν ὑπαλλήλων 282 κ. ἐ. Β. Δ. 3 Μαΐου 1892 σ. 99. Κλητῆρων 160. Εἰρηνοδικῶν, Εἰδικῶν Πταισματοδικῶν καὶ τῶν Γραμματέων αὐτῶν σ. 253.
- ***Ἀλλογραφία** δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελέων 115, Ἐγκυκλ. Ὑπουργ. Δικ. σ. 25. Ἀνακριτῶν 120.
- ***Ἀνακριταὶ** 118 κ. ἐ. Ὅρ. καὶ Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ.
- ***Ἀνάκλησις** ὁρισμοῦ δικαστῶν ἀκύρου. Ὅρα Διορισμός.
- ***Ἀνικανότης** ἰσοβίων δικαστῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου σ. 205.
- ***Ἀντεἰσαγγελεὺς** 91 κ. ἐ. Ὅρ. καὶ Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ.
- ***Ἀντίγραφα καὶ ἀπόγραφα** 127, 165, 193, 244 κ. ἐ.
- ***Ἀντιμίσθια** Ὅρα Δικαιώματα.
- ***Ἀπόγραφον** Ὅρ. Ἀντίγραφα καὶ Ἀπόγραφα.
- ***Ἀπουσία** δικαστικῶν ὑπαλλήλων 281. Ὅρα καὶ Βιβλία ἀπουσιᾶσεων καὶ Ἀδεια.
- ***Ἀποχώρησις** τῶν ἰσοβίων δικαστικῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου σ. 204.
- ***Ἀρείος Πάγος** 9.
- ***Ἀρχιεφύλακες** σ. 174.
- ***Ἀδυμνίδαστον** ἔργον δικαστοῦ σ. 96 καὶ ἐν τεύχει Πολιτικῇ Δικονομίᾳ (Παράρτημα) σ. 10.
- Αὔξησις** Μισθοδοσίας δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Ὅρα Μισθός.

Β

- Βαθμολογίας** τρόπος κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἐμπίσθων Παρέδρων σ. 152, 177. Δικηγόρων 212.
- Βαθμὸς** δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως Ἀρείου Πάγου 222. Προέδρων καὶ Εἰσαγγελέων ἐφεστῶν 223. Προέδρων καὶ Εἰσαγγελέων Πρωτοδικῶν 224. Εἰρηνοδικῶν 225. Γραμματέων καὶ ὑπογραμματέων 226, 227. Κλητῆρων 228. Δικηγόρων 229. Παρέδρων 232.
- Βιβλία** συμβολ. κλητ. δικηγ. γραμματ. 87, 128, 150, 164, 200. Εἰσαγγελέων 105, 106. Ἀστυνέμων 106. Ἀλλογραφίαι 115. Ἀνακριτῶν 120. Βιβλία ἀπουσιῶν Β. Δ. 3 Μαΐου σ. 99 κ. ἐ.

Γ

Γραμματεῖς 10, 122 κ. ἑ. Παρὰ κακουργοδικαίαις 44. Προσλαμβάνει ὑπογραμματεῖς 122, 124. Εἶναι ὑπεύθυνος ἀλληλεγγύως μετ' αὐτῶν 124. Ὅρα καὶ Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ.

Γραφεῖς Ὅρ. Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ.

Γραφικά ἔξοδα δικαστηρίων 120, Ἐγκ. Ὑπουργ. Δικαιοσ. σ. 82. 238. Εἰρηνοδικῶν σ. 203. 79. Εἰδικῶν Πταισματοδικείων σ. 250 κ. ἑ.

Δ

Δελτίον Ὅρ. Συνεδριάσεων δελτίον.

Δημόσιοι κατήγοροι 100.

Διαγωνισμὸς ἐμμίσθων παρέδρων, ὅρα προσόντα δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Διακοπαὶ δικαστικαὶ σ. 258.

Διαχειρίσις. Ποιν. καὶ Πολ. Δικον. σ. 22 σ. 23 σ. 121 σ. 137.

Δικαιοδοσία δευτέρου εἰρηνοδικείου Πειραιῶς σ. 257.

Δικαιώματα Δικηγόρων ὅρα τὴν λέξιν ταύτην. Ὅρα καὶ Τέλη καὶ Δικαιώματα καὶ Ἐξοδα.

Δικάσιμοι ἡμέραι. Ὅρα Τάξις ὑποθέσεων.

Δικασταί. Ἀριθμὸς αὐτῶν σ. 260. Ὅρα καὶ Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι.

Δικαστήρια πολιτικά σ. 1. Ἀρμοδιότης αὐτῶν 28. Ποινικά σ. 42 ἑ. Ἀρμοδιότης αὐτῶν 30. Προξενικά σ. 1 σημ. 1. Σύστασις δικαστηρίων σ. 247. Ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις σ. 249. Εἰρηνοδικείων καὶ εἰδικῶν Πταισματοδικείων σ. 250 καὶ ἑ.

Δικαστικὰ παρακαταθῆκαι 126, 6.

Δικαστικὴ στατιστικὴ. Ὅρα Πίνακες.

Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταί σ. 14 ἑ. Ἐπιτήρησις 69. Διορισμός, προσόντα, παῦσις, ἀποχώρησις, μισθός, σύνταξις. Ὅρα τὰς λέξεις ταύτας.

Δικαστικοὶ κλητῆρες. Ὅρα Κλητῆρες.

Δικηγόροι 131 κ. ἑ. σ. 241. Ἀριθμός 135. Διορισμός 136, 137 (ὅρ. καὶ Προσόντα). Ἔργα αὐτῶν 142. Δικαιώματα καὶ ἀντιμισθία 144, 145, σ. 238. (ὅρα καὶ τέλη καὶ δικαιώματα δικ. ὑπαλλήλων). Ἐπικύρωσις ἀντιγράφων 151. Δικηγόροι παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικαῖς, ἐμποροδικαῖς, τοῖς δικ. Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, καὶ τοῖς διοικ. δικαστηρίοις σ. 235. (ὅρ. καὶ Δικολόβοι). Ὅρ. καὶ Προσόντα Δικ. ὑπαλλήλων κλπ.

Δικολόβοι σ. 234 σ. 235.

Διορισμὸς Δικαστικῶν ὑπαλλήλων 10 κ. ἑ. Ἀνακριτῶν 118. Δικηγόρων 136. Κλητῆρων 153 κ. ἑ. Συμβολαιογράφων 163, 170, 206. Ἀρχιεπισκόπων σ. 174. Ἐμμίσθων κλητῆρων σ. 195. Διορισμοῦ δικαστῶν ἀνακληθέντος ὡς ἀκούρου, συνέπεται σ. 150. 151. Ἐπίσης εἰσαγγελέως ἢ Ἀντεισαγγελέως σ. 150. 151. Ὅρ. καὶ Προσόντα δικαστ. ὑπαλλήλων.

Ε

***Εγγυήσις** Γραμματέων 129, 130. Δικηγόρων 152. Συμβολαιογράφων 174, 176 καὶ Δηλοπ. Ὑπουργ. Δικαιοσ. σ. 59. Χρηματικαὶ ἐγγυήσεις πῶς εἰσπράττονται. Ὅρ. Εἰσπραξίς.

Εἰρηνοδικεῖα 5, σ. 250 ἔ. Κατάρτησις σ. 253, 254. Σύστασις δευτέρου ἐν τῷ δήμῳ Πειραιῶς σ. 257, στηρίων.

Εἰρηνοδίκης 1. Παιθαρχικὴ ἐξουσία αὐτοῦ 89. Ὅτι δύναται να μετέρχεται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ σ. 97. Συμβολαιογραφεῖ σ. 200, σ. 201. Μετάθεσις εἰς θέσιν εἰδικοῦ Πταισματοδίκου σ. 252. ἄρθρ. 7. Ὑποβιβασμὸς σ. 252. Ὅρα καὶ Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ.

Εἰσαγγελεῖς 40, 91, κ. ἔ. Τεταρχία 93. Εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις 101. Κρατεῖ τὴν δικαστ. ἀλληλογραφίαν 115. Ἐπιθεωρεῖ τὰ γραφεῖα τῶν συμβολαιογράφων 211. (Ὅρ. καὶ Ἐπιθεώρησις δικαστ. γραφείων κλπ). Ἐξοδα 117, 238. Πορείας καὶ ἀποζημιώσεως σ. 121 ἄρθρ. 6. Ἀντιμισθία 239. Ὅρ. καὶ Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ. (Προβιβασμὸς καὶ διορισμὸς εἰς ἀνωτέρως δικαστικὰς θέσεις).

Εἰσηγητὴς 85.

***Εκθέσεις** διαχειρίσεως τῆς Δικαιοσύνης, 111, σ. 121, σ. 122, σ. 123. ὑποδείγματα αὐτῶν σ. 140, ὅρα καὶ Πίνακες, Ποινολόγιον, Ἐπιθεώρησις.

***Ελεγκτικὸν Συνέδριον.** Περὶ ἀποχωρήσεως τῶν μελῶν αὐτοῦ σ. 204.

***Εμποροδίκαι** 1.

***Εμποροδικεῖα** 4, 7.

***Εξετάσεις** Δικηγόρων, ἐμμέσθων Παρέδρων κλπ. ἔρ. Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων

***Εξετάστρα** ὅρ. Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ. σ. 150.

***Εξοδα** γραφικὰ ὅρ. Γραφικὰ ἔξοδα καὶ Δικαιώματα.

***Επιθεωρησις** δικαστικῶν γραφείων 96. Συμβολαιογραφείων 211. Εἰρηνοδικείων, πταισματοδικείων, συμβολαιογράφων, ὑποθηκῶν, μεταγραφῶν, δημοσίων κατηγόρων, ληξιαρχῶν κλπ. σ. 119, σ. 121 κ. ἔ. σ. 122. Ὅρα καὶ Ἐκθέσεις διαχ. Δικαιοσ.

***Επίπληξις** 293.

***Εργάδιμοι ἡμέραι καὶ ὥραι** δικαστικῶν γραφείων 125.

Εὐθύνῃ δικαστικῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἀποζημίωσιν 296, 297.

Εὐρετήρια συμβολ. κλητ. γραμματ. δικηγ., εἰσαγγελ., ἀνακριτῶν κλπ. Ὅρα Βιβλία.

***Εφέτεία** 8.

***Εχεμύθεια** περὶ τὴν ὑπηρεσίαν 291.

Η

Ἡλικία ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου σ. 204.

Κ

Κακουργιοδικεῖα 34 καὶ ἑ. Συνέδρων δικαστῆριον αὐτ. Ἐνόρκων δικαστῆριον 45 κ. ἑ.

Καταστάσεις Διαχειρίσεως τῆς Δικαιοσύνης. Ὅρα Πίνακες.

Κατάστιχα συμβολ., κλητ., γραμματ., δικηγ., Εἰσαγγ., Ἀνακρ., κλπ. Ὅρα Βιβλία.

Κατεπίγουνται ὑποθέσεις ὄρα ὑποθέσεις.

Κατοικία δικαστικῶν ὑπαλλήλων 280.

Κλητῆρες 153 κ. ἑ., 263. Ἀχροατηρίου 155, 156. Κατοικία 157. Ἔργα 162. Ἀριθμὸς αὐτῶν σ. 198. Ἐμίσθοι σ. 195, ἀριθμὸς τῶν ἐμίσθων σ. 196 καὶ 197.

Κανονισμὸς χωροφυλακῆς σ. 21.

Μ

Μισθὸς δικαστικῶν ὑπαλλήλων 233 κ. ἑ. 289, 294, 308 σ. 79, 201, 203, Μετὰ παραίτησιν 310. Ἐμίσθων Παρέδρων σ. 154, 177. Αὐξήσις 79, 201, 203 καὶ ἑ. Εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν Γραμματέων αὐτῶν σ. 201 κ. ἑ. σ. 251. Λοιπῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. σ. 202 καὶ ἑ. Δικαστικῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφέων σ. 204. Ὑπογραμματέων εἰδικῶν Πταισματοδικείων σ. 251 σ. Ἐμίσθων δικ. κλητῆρων σ. 195. Ὅρα καὶ Προσόντα δικ. Ὑπαλλήλων κλπ.

Ο

Ὅρκος ὑπηρεσίας δικαστ. ὑπαλλήλων 214 κ. ἑ. Δικηγόρων 216.

Π

Πάρεδροι 9, 22 κ. ἑ. Ὅρα καὶ Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ.

Πάρεδροι ἔμμισθοι. Ὅρα Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ.

Παῦσις δικαστικῶν ὑπαλλήλων 13, 281, 307, 309. Προσωρινή 283, 294, 305, 308, Β. Δ. σ. 108. Ὑπογραμματέων 123, Ἐγκ. Ὑπουρ. Δικ. σ. 29. Δικηγόρων σ. 145 ἄρθρ. 6. σ. 223. Δικαστικῶν κλητῆρων σ. 198 ἄρθρ. 7. Ἀρχαιοφυλάκων σ. 174. Ἐμίσθων κλητῆρων σ. 195 ἄρθρ. 9. Ἰσοβίων δικαστῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἑλεγκ. Συνεδρ. σ. 207. Ὅρα καὶ Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων.

Πειθαρχικαὶ ποιναὶ 293 κ. ἑ. Ὅρα Πειθαρχικαὶ περιπτώσεις.

Πειθαρχικαὶ περιπτώσεις 273 κ. ἑ. τῶν εἰσαγγελείων 116. Τῶν δικαστηρίων 116. Τῶν παρέδρων 232. Βεβαίωσις 98. Καταδίωξις 99. Ἀρμολόγιος 299, 300, 301. Ποινὰὶ 293. Συνέπειαι

294, 295. Διεξαγωγή 302 κ. έ. Νέα ανάκρισις 307. 'Επίτασις ή μετρίστις τής ποιήης 307, σ. 149 καί 218 κ. έ.

Παιθαρχική Ήξουσία 298. Δικαστηρίων 23, 26, 33, 41, 97, 299. Τοῦ προέδρου 89. Τοῦ εἰσαγγελέως 97, 298. Τοῦ εἰρηνοδίκου 298.

Πίνακες διαχειρίσεως δικαιοσύνης 108 κ. έ., 121, σ. 137, 'Εγκ. 'Υπουρ. Δικ. σ. 131, Β. Δ. 23 'Οκτωβρ. 1872 σ. 137 κ. έ. 'Ορα καί Ποινολόγιον, 'Εκθέσεις, 'Επιθεώρησις.

Πινάκια 263, 269.

Πλημμελειοδικεῖα 32.

Ποιναί παιθαρχικαί. "Ορα Παιθαρχικαί ποιναί.

Ποινολόγιον σ. 132 έπ.

Πρακτικά Συνεδριάσεων. "Ορα Συνεδριάσεων Πρακτικά.

Προβιδασμός δικ. ύπαλλ. "Ορα Προσόντα δικ. ύπαλλήλων κλπ.

Πρόεδροι 81 κ. έ. Παιθαρχική ήξουσία αὐτῶν 89. Δικαιώματα καί καθήκοντα αὐτῶν εἰδικώτερον 90. 'Αντιμισθία 299. "Ορα καί Προσόντα δικ. ύπαλλήλων κλπ.

Προβεδμίδων ἀναστολή κατὰ τὰς δικοπὰς σ. 259.

Προξενικά δικαστήρια. "Ορα Δικαστήρια.

Προδόντα δικαστικῶν ύπαλλήλων καί υπηρετῶν σ. 143 έπ. Γραφείων καί υπογραμμάτων σ. 145 σ. 251. Γραμματέων Εἰρηνοδικείων καί πολυμελῶν δικαστηρίων σ. 145, σ. 151, σ. 152, άρθρ. 4, σ. 156, σ. 250 άρθρ. 5. Γραμματέων εἰδικῶν Πταισματοδικείων σ. 250, άρθρ. 5. Εἰρηνοδικῶν καί εἰδικῶν Πταισματοδικῶν σ. 146, σ. 151, σ. 153. Συμβολαιογράφων καί εἰδικῶν υποθηκοφυλάκων σ. 146, σ. 58, σ. 151. 152, σ. 159. Δικηγόρων σ. 147, σ. 151. 'Εξέτασις καί διορισμός τούτων σ. 155. Παρέδρων Εἰρηνοδικείων καί πολυμελῶν δικαστηρίων σ. 177 σ. 141. Πρωτοδικῶν καί 'Αντεισαγγελέων σ. 186, σ. 162. Προβιδασμοί καί διορισμοί εἰς ἀνωτέρας δικαστικὰς θέσεις. σ. 162 καί έπ. Περιπτώσεις παύσεως τινῶν ἐκ τῶν μὴ ἰσοδίων δικ. ύπαλλήλ. σ. 115, σ. 192, 165. (Περὶ παύσεως τῶν ἰσοδίων δικαστῶν καί τῶν μελῶν τοῦ 'Ελεγκτικοῦ συνεδρίου, "Ορα Παύσις). 'Εξέταστρο σ. 150. 'Εμπίσθων παρέδρων σ. 166, σ. 161. Λεπτομέρεια διαγωνισμῶν τούτων σ. 177, σ. 152. Δικαστικῶν κλητῆρων σ. 198 καί έπ. Συνέπεια ἀκύρου διορισμοῦ δικαστῶν εἰσαγγελέων καί ἀντεισαγγελέων, δρᾶ Διορισμός.

Πρόστιμον δρ. Παιθαρχικαί ποιναί.

Πρωτοδικεῖα 6.

Παιδματοδικεῖα 29, 34, σ. 250. Κατάργησις εἰδικῶν Πταισματοδικείων σ. 253. Μετάθεσις εἰδικοῦ Πταισμ. εἰς θέσιν εἰρηνοδίκ. σ. 252 άρθρ. 7. 'Υποβιδασμός σ. 252. "Ορα καί Προσόντα δικ. ύπαλλήλων κλπ.

Σ

Στατιστικὴ τῆς Πολ. καὶ Ποιν. Δικαιοσύνης. "Ὁρα Πίνακες.

Στολὴ δικαστικῶν ὑπαλλήλων 230, 231, 232.

Συμβολαιογράφοι 166 κ. ἑ. Πότε ἀρνοῦνται τὴν ὑπηρεσίαν των 172. Πότε δὲν δύνανται νὰ τὴν χορηγήσωσιν 177. Καθόγοντα ἐπὶ διαθηκῶν 194, 195. Πότε ἀντικαθίστανται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως. Ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν Εἰρηνοδικῶν σ. 200 σ. 201. "Ὁρα καὶ Προσόντια δικαστικῶν ὑπαλλήλων κλπ.

Συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον 178. Περιεχόμενον 181. Ἀκυρότης 180, 181, 185, 188. Πότε θεωρεῖται ὡς ἰδιωτικόν 190. Πίστις 191. "Ὅτι ἐκτελεστὸν 191, 198, ἐν ἀπόγραφον αὐτοῦ δίδεται 196, 197. Ἐπικυροῦται παρὰ τοῦ Προέδρου 199.

Συνεδριάσεων διάρκειαι 251. Πρακτικὰ 260, 261, 270. Δελτίον 266 κ. ἑ.

Συνέδρων δικαστῆριον ὁρ. Κακουργιοδικεῖα.

Συνοπτικαὶ ὑποθέσεις. Τάξις συζητήσεως 265.

Συντάξεις δικαστικῶν ὑπαλλήλων σ. 208. Τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφεσίων σ. 208, 209. Τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν σ. 209. "Ὁρα καὶ Ἀποχώρησις ἰσοδίων δικαστῶν κλπ.

Σύστασις δικαστηρίων. "Ὁρα Δικαστήρια.

Σφραγίς ὑπηρεσίας 271 κ. ἑ.

Τ

Τάξις ὑποθέσεων ἐν τῷ ἀκροατήριῳ. Ἐπὶ δικαστηρίων παντὸς εἶδους 249 κ. ἑ. Εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια 263 κ. ἑ.

Τέλη καὶ δικαιώματα δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Τρόπος εἰσπράξεως 240 κ. ἑ. Δικαστικά. πῶς πρέπει νὰ σημειῶνται 127.

Τιμαὶ καὶ διακρίσεις δικαστικῶν ὑπαλλήλων 310, 311.

Τμήματα. Διαιρέσις εἰς τμήματα τῶν πολομελῶν δικαστηρίων σ. 254. Τῶν Πρωτοδικείων εἰς 2 τμήματα σ. 254. Τμήμα δικοπῶν σ. 258.

Υ

Υπάλληλοι δικαστικοί. "Ὁρα δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετεῖται.

Υπηρετεῖται δικαστικοί. "Ὁρα Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετεῖται.

Υπογραμματοεῖς 122 κ. ἑ. Ἐγκ. Ὑπουργ. Δικ. σ. 29. "Ὁρα καὶ Προσόντια δικαστικῶν ὑπαλλήλων κλπ.

Υποθέσεις κατεπεύγουσαι, δικαστέαι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν σ. 258.

Υποδικοφύλακός. "Ὁρα Προσόντια δικαστικῶν ὑπαλλήλων κλπ.

Χρηματικαὶ ἐγγυήσεις. "Ὁρα ἐγγυήσεις

Δημοσιὰ Κέντρον Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

